

I

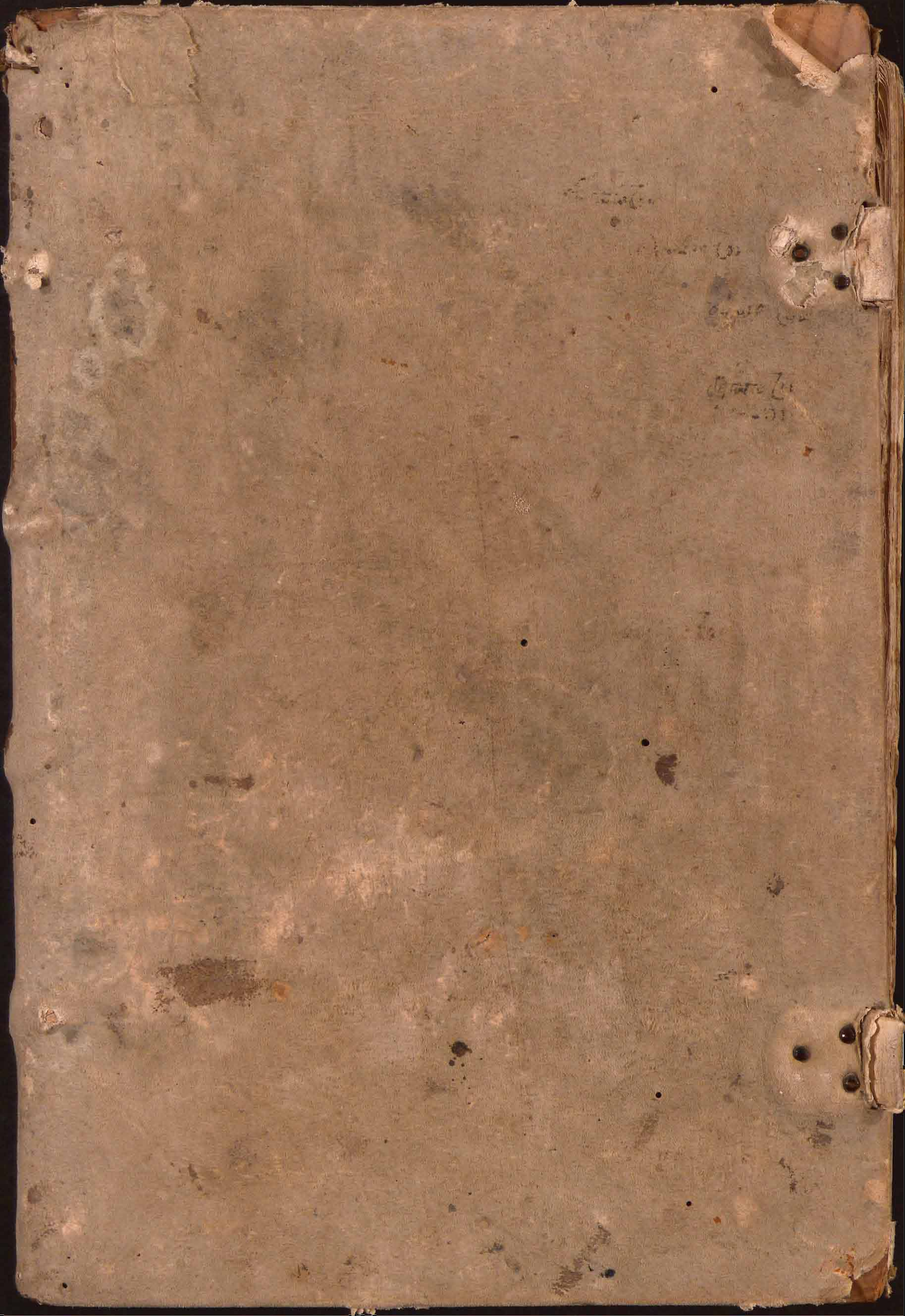
00342

3

NESTO.

ELS

Dioni.

W Savonlinna
W Savonlinna
1-342

W Savonlinna

W Savonlinna / W
W Savonlinna
W Savonlinna

I
00342

W Savonlinna

618604754

- 322

2-10-2-20

~~Num. 32. Cap. 5. num. 3.~~

Nestoris Dionysii Nouariensis ordinis Minorum de obseruantia
ad illustrissimum principem Lodouicum Sphortiam in opus eius
excellentiæ dicatum uersus incipit.

Anguiger hunc princeps tu qui auxiliariis armis
Tutor ades domino Mutinæ Lodouice libellum
Accipe: quem tota tibi Nestor mente dicaui
Strenuus ut bellis sic donis teste Minerue
Ingenioq; ualens quando tibi quid uacat oci
Hunc legito: hoc curas post ardua gesta leuato:
Ardua gesta loquor: quis toto partus in orbe
Semper honos nomenq; tuum laudesq; manebunt.
Rebus nempe suis socium petit Itala tellus:
Imprimis Xystus diuus summusq; sacerdos:
Te quoq; Partenopes rex Hetruscusq; senatus
Dux Mutinæq; socer: fluiiq; Bononia Rheni.
Gaudet & ipsa tibi iuncta esse Sabaudia: & urbis
Inclytus ipse nouæ princeps & classe superba
Metropolis Ligurum: Promptum teq; excit in arma
Pro socero inuicti magnum qui nomen adeptus
Herculis inuisos te præside conteret ausus
Hostis: & Italiæ dabis aurea tempora pacis.
Si quibus Ausonius fama immortalis auorum est
Principibus parti si sunt uirtute triumphis
Ante alios leget ipsa tuos hæc posteraq; ætas.
Ipse canet pugnas uates: & fortia dicet
Prælia: teq; tuasq; sonabit carmine palmas.
Perge igitur: superosq; habeas ad uota secundos.
Ii tibi dent gazas Arabum: dent Nestoris annos:
Fortunam Augusti: & sceptrâ imperiosa monarchæ.
Armataq; meo hoc firmes sermone cateruas.
Hectori socii mecum durate sub armis.
Sacra etenim (si fas tamen est) per numina iuro:
Stamina si geminos lachesis mihi nerit in annos
Imperitanti hostes cogam stricto ense subactos
Lingere humum coram: & sæua præ strage dare hærbas
Tunc omnis spoliis tunc & fulgentibus armis
Electis pariter & equis opibusq; superbis
Donabo: ac magno (durate age) semper honore
Hinc bellis picta inde iocis fuluisq; micanti
(Dona ubi pensa) tholis mecum dignabor in aula.
Iamq; uale: studioq; uacet mens alta salubri:
Aspiresq; tuo princeps clarissime uati
Fra trum apud Excelsum precibus seruande meorum.

...imus: uel (ut aliis magis
 per qua potoria uasa locantur.
 he quadre in quibus concisae
 ponunt abaci uocati sunt. Plinius
 vii. amplitudine nunq̄ paruos
 abacos. Tabella item super qua
 oēs fiunt abacus dicta ē: qn etiā
 latio. Nam ide etiam quom cal
 fiunt abaculi uocatur. Plinius
 os qdā abaculos appellant. Aba
 nico b scribitur. Persius satyra se

Iu
 Au
 alis. urceoli sex
 us.
 pe onerasse Luto.

Hieronymus	Abatis cu duplicato b scribitur: & syrum est Hieronymo teste uo	Abbas
Virgilius	cabulum: & pater interpretatur. Abas huius abantis proprium uiri nomen cum unico b scribitur: cuius prima syllaba correpta est. Virgilius libro ænei dos primo.	Abas Abantes
Stattius	Et qua uectus abas. Stattius libro thebaidos secundo.	Abatos
Herodotus Orpheus Aristarchus	Et bellator abas: indignatusq; tonantem. Abantes cum unico b populi quidā sunt Ionum inter Achiuos teste Herodoto libro historiarū primo. Alios eo dem nomine dixit in argonautica. Orpheus esse iuxta pontum. Rursum & alios scripsit Aristarchus super librum iliados secūdū esse isulæ eubœæ. Aba tos cū unico b isula quædam est circa extrema Aegypti i memphitica palu de. Simili cognomine locus quidam ultra Aegyptum & Aethiopas abantigs uocabatur: ubi primum Nilus magno fragore descēdit: de quo Lucanus me minit libro decimo quom ait. Hinc Abatos quam nostra uocat ueneranda uetustas Terra potens primos sensit percussa tumultus.	
Lucanus	Abextis ab uigutione Mamotrecto Britone Catholico indeclinabile & com munis generis esse tradit: ita ut exponatur abextis qui uel quæ exta aspicit. Simili quoq; modo abatis qui uel quæ mensuris præest: uel anonā mēsuris di uidit. Abaccidentibus qui uel quæ scribit uel notat accidētia. Acommētariis uel acōmentariensibus (utrūq; enim cōperitur) cancellarius uel cancellaria. Acaliculis qui uel quæ præest caliculis uel poculis custodiēdis. Aresponsis q uel que dat responsa. Asecretis secretarius uel secretaria: quem loquendi mo dum i sacra scriptura frequētem iuenies. Ego autē duas esse dictiones cōten derim: præpositionem scilicet & nomē: quod ac etiam auctoritate cōproba mus: Cicero ad atticum. Nec ullam aliam ob causam seruum a pedibus meis Romā misi. Nam unica dictio (ut isti uolunt) a pedibus accusatiui hic casus esset dixisse debuerat Cicero meum: non meis: ut adiectiuū cum substantiuo concordaret: cum utiq; congrue sic loqui potuisset: seruum meum a pedibus Romam misi. Placet igitur ut duæ dictiones sint: & sub duplici accentu pro nuntientur: & ubi substantiuum non ponitur subaudiatur seruus scilicet uel minister: serui uel ministri: seruo uel ministro: put expostularit ipsum uerbū a quo r̄getur. A pedibus is dicitur qui ad iret pedes mittitur. Martialis. Cur nō mensa tibi ponitur a pedibus? Suetonius indomitū. Epaphroditum a libel lis capitali pœna condemnabit. Is a libellis uocatur qui libellorum qui a sup	Abextis Abatis Abaccidēti bus Acoñtariif Acōmenta riensibus A caliculis Aresponsis A secretis A pedibus A libellis A manuēsi bus A manibus A manu A secreto
Cicero		
Martialis Suetonius		

Speler in de de am

Probus
Phocas
Priscianus
Probus
Seruius
Vgutio

Isidorus

Aktor

Auctor

Liuius

Paulus

Pomponius

Suetonius
Horatius

cularium secretarium.

Auctor cum et exilibus scribitur
ca. Prisciano: & si Isidorus m
augeo (ut scribit Probus) ded
Isidorus: sed teste super dona
geo descendit. Aliud est enim a
e auctor scribunt. Neque enim. &
De quo (paulisper digrediar)
rarum mediocrem haudquaquam
cabulis graecis non latinis mo
ueresimilique abhorretes interpre
tra approbatissimorum tam Graecorum quam latinorum
sit Cuius & Isidori a quo maxima ex parte Vgutio
tholicique quod & ipsum omnium Vgutionis errorum
recti ac Britonis si uelle errata colligere haud parum
re: quippe cum tantum barbariei quam latinitatis habere credatur
tpis aut loci omnia horum errata corrigere. cum animo sedeat magis nostra tradendo
differere: quam aliorum aperiendis erroribus inseruire. Vnum tamen postremo dixerim
in omnibus Catholicorum errasse quibus pro opportunitate castigandus a nobis in
ducetur Vgutio. Nunc autem ad propositum redeamus. Auctor & aktor hoc
distat: quod aktor dicitur orator qui agit causam: quique gestum uultus & corporis
agit. Vnde tunc ipsa pronuntiatio tum oratio quae habetur tunc oratio scripta actio
est appellata. Item comcedus & tragædus id est Histrio qui agit gestus in sca
na & mimus omnis aktor uocari potest. Auctor autem est (ut sic dicam) factor. Vn
de poetas ceterosque operum conditores auctores uocamus. Et illum qui fecit
aliquod opus qui egit bellum egit pacem auctorem operis auctorem belli
auctorem pacis dicimus. Quin etiam non tantum qui aliquid faciunt sed qui prin
cipis sunt & primi iubent auctores appellantur. Nam & hominem in quo
est potestas & dignitas auctorem uocamus: unde auctoritas dicta est: ut est ap
ud Liuium. decreuerunt enim ut quom populus regem iussisset id sic ratum
esset si patres auctores fierent: hoc est auctoritatem (ut aiunt) suam & decre
tum interponerent ratum haberent: atque ratificarent: siue comprobarent. Et
alibi Maiores nostri nullam ne priuatam quidem rem agere foeminas sine au
ctoris uoluerunt. Auctores item pupillorum uocantur. ii. in quorum administrati
one aetas infirma resque sunt. Ideo filios regum pupillos sub auctoribus fuisse
legimus. Vnde Paulus iurisconsultus ait. Etiam si non interrogatus tutor au
ctor fiat ualet auctoritas eius quom se probare dicit id quod agitur. Pompo
nius. & si pluribus datis tutoribus unius auctoritas sufficiat tamen si tutor au
ctoretur. Quare auctores alicuius sententiae & consilii uocantur. ii. quorum sen
tentiam consiliumque secuti sumus. Hinc etiam (ut diximus) qui iubent & primi
sunt militum duces auctores appellantur. Vnde auctoro auctoras uerbum ac
tiuum. Est autem auctorare admilitiam eligere. Nam & imperator tunc milites au
ctorat: quom eos ad militiam ascribit. Suetonius libro tertio. de legendo uel
auctorado milite. Horatius sermone. xvii. Auctoratus eas an turpi clausus in
archa? Male igitur legunt quidam illud Augustini: in sermone natiuitatis uir
ginis Mariae. Auctrix peccati Eua: auctrix meriti Maria. Nam auctor dici de
bet: non auctrix. Rursus male legunt illud apostoli. Quanto tempore haeres
paruulus est: nihil differt a seruo: cum sit dominus omnium: sed sub tutoribus
& auctoribus est usque ad praefinitum tempus a patre: cum per au diphthongum

Auctoro

scribi auctoribus & legi debeat. Fateor tamen ab augeo formari posse uerba
 lia/auctor & auctrix: sed aliud significat. Auctor genitiuum casum regit: nō
 nunq̄ etiam ablatiuum: ut est apud Terētium in adelphis. His rebus: auctor
 quis est? Sic enim per ablatiuum exponit Donatus. Actor proprium etiam
 uiri nomen fuit: & corripit in obliquis penultimam syllabam. Virgilius li
 bro æneidos. xii.

Terētius
Donatus
Virgilius

Iuuenalis Actoris arunci spoliū quassatq; trementē. Iuuenalis satyra secūda. Actoris
 arunci spoliū quo se ille uidebat. Alius fuit eodē nomine Pater Astyoche
 teste Homero libro iliados secundo.

Homerus
Lucanus Actus & actum in uno significato accipi possunt. Lucanus:
Cicero Licet ingentes obruperit actus. Cicero. Sed tantummodo dictis acta Cæsaris
Festus firma erūt: quæ ille in aes incidit. at Festus ait. Actus significat modo in comæ
 diis & tragædiis certa spacia cāticorum: modo iter intra uicinos quatuor pe
 dum latum: modo in geometria minorem partem iugeri: idest centum & ui
 ginti pedum: modo etiam motum corporis ut Histriorū & saltatorū. Actio
 etiam idem quod actus significare habet nisi q̄ dicimus actionem causarum:
 non actum: & actum comoediarum siue tragædiarum. non actionem.

Priscianus Arcus cum c non aspirato latina dictio est: quartæq; declinationis teste Priscia
Nonius no: ac etiam secundæ ut tradit Nonius. antiqui tamen teste Prisciano cum q
Priscianus Arquus scribebant: unde Arquites/arcu præhātes sagittarii appellātur/ut scri
Pompeius bit Pompeius. At uero marcellus/arcus (inquit) & arquus hoc distant: q̄ ar
Marcellus cus/omnis suspensus appellatur fornix: arquus non nisi in cælo: quæ irim pœ
Lucretius tæ dixerunt. Lucretius Libro sexto
 Tum color in nigris existit nubibus arqui. Verum hec in scribēdo differentia
Cicero non semper etiam apud antiquos obseruata fuit: uide Cicero eodem Marcel
 lo referente/ait libro tertio de natura deorum. Cur autem arci species non i
 deorum numero reponatur? Quin etiam tam secunda declinatiōe q̄ quarta
Hieronymus in utroq; significato auctores protulerunt. Hieronymus in Hiezechiele capi
Varro tulo primo. Vidi uelut aspectum arcus cū fuerit in nube in die pluuia. Varro
 libro de uita patrum quarto. Quod arci quos summo opere fecerat/ fessi pō
 dere/ diu facti celeriter corruisset. Arcus tam foemini q̄ masculini generis ē
 testibus Capro/ Probo/ Seruio super librum quintū æneidos. Nam & foemi
 nino genere protulit Catullus/ & Ennius. xv. annaliū quom dixit.
Caper Arcus ubi accipiunt mortalibus quæ perhibentur. Et facit in datiuo & ablati
Probus uo pluralibus arcubus: ut scilicet differat ab arx/ quod facit arcibus. Arcus for
Seruius mat p dimiutionē arculus teste Festo. Arculus ē & arcellus ut idē auctor (scri
Catullus bit) deus esse putabatur/ qui tutelam gereret arcarum. Quin etiam eodem te
Ennius ste/ arculus appellabatur circulus quem capiti imponebant ad sustinenda cō
Festus modius uasa/ quæ ad sacra publica capite portabantur. Arca cum c exili/ etiā
Festus latina dictio est: & format diminutiua arcula & arcella/ ut idem tradit Festus.
Festus Quin etiam eodem teste/ arcula auis dicebatur/ quæ in auspiciis aliquid fie
Festus ri uetabat. Arx facit dimiutiuum arcicula. Ab arcu fit adiectiuum arcuatus: ab
 arquo arquatus: ab arco arcatus. Ouidius libro metamorphoseos xi.
Ouidius Iris & arcato cælum curuamine signans. Arcuatus dicitur i arcus modum cur
 uatus. Arquatus autem is dicitur/ cui color & oculi uirent/ a colore uidelicet
Marcellus arqui cælestis/ ut scribit Marcellus. Quem morbū (ut dicit Acron super artē
Acron pœticam Horatii) quidam Dæmoniacū/ nōnulli comitabilē/ alii aquarium
Apulegius uocāt. Quē morbū/ Apulegius & Celsus/ auriginē & auriginosum hoīem:
Celsus dicunt. Plinius/ Horati? Varro/ regiū appellāt: alii icterō: & ictericū hoīem
Plinius ut Macer/ & Iuuenalis Satira sexta. Consulit ictericæ/ lento de funere matris.
Horatius Est autem icteros auctore Paulo moribus/ quom per totum corpus bilis sus
Varro funditur: quæ interdum nigra/ interdum flaua est. Et dicitur icteros ab ictero
Macer aue: quam latine galbulam Plī. appellari extimat: de qua meminit Martialis/
Iuuenalis quom ait.
Paulus Galbula decipitur calamis/ & ratibus ales.
Plinius

Actus
 Actum
 Actio
 Arcus
 Arquus
 Arquites
 Arculus
 Arcellus
 Arca
 Arcula
 Arcella
 Arx
 Arcicula
 Arcuatus
 Arcatus
 Arquatus

Dæmonia
 cus
 Comitabilis
 Aquarius
 Auriginosus
 Regius
 Ictericus

Martialis	Turget adhuc uiridi quom leuis uua mero. Nec prætermittendum est q ar	
Victorinus	quus hircus/equus/reliquus/obliquus/aliloquus/alia q huiuscemodi dictio-	
Priscianus	nes/cum geminato u post q æstibus Victorino & Prisciano scribenda sunt.	
Quintilianus	At uero Quintilianus libro primo cum unico u scribi præcepit. Papyrianus	
Papyrianus	etiam libro quarto cum unico u scribi uoluit. Ait. n. omnino id fieri non pos-	
	se ut cum duplicato u scribi debeant: ne scilicet duæ litteræ eiusdem in se soni	
	& uocis tam inuicem q cum terminatiõe soni ipsius q collidantur. Verum fe-	
	ceris magnis auctoribus tutus eris.	
Virgilius	<u>Achaia</u> cū ch aspirato scribitur: & ē tetrasyllaba dictio. Nā apud græcos iota	Achaia
Seruius	semper est uocalis: ut est apud Virgilium i initio aeneidos. Arma uirumq; ca-	Pelopon-
Propertius	no Troiæ. Teste enim Seruio tertius pes dactylus ē. Propertius. Et quot Tro-	nesus
Ouidius	ia tulit uetus & quot Achaia format. Ouidius Heroidum	Danaa
Ouidius	Ah quoties dices q pauper Achia nostra est. Apud latinos tamen quādoq; p	Aegialus
Virgilius	synheresim iota fit consonans: ut est illud ouidii Heroidum.	Achais
	Vix Priamus tanti totaq; Troia fuit. & Virgilius.	Achaïda
	Vt bello egregias idem disiecerit urbes	Achaici
Herodotus	Troiamq; Oechaliamq;. Achaia regio ē Græciæ: quæ teste Herodoto libro	Achiui
	septimo historiarū primo Peloponnesus postea Danaa a qua danai appel-	Achaï
	lati sūt deinde Achaia dicta fuit: quæ & Aegialus (ut hoc uidebimus libro) &	
Ouidius	Achais uocatur. Ouidius libro metamorphoseos quinto: Pars ego nympha-	
	rum quæ sunt in Achaide dixit. Potest etiam declinari hec achaida ab accusa-	
	tio græco formata: sicut psis & persida: Thebais Thebaidas Ptolemais Pto-	
	lemaida: de quibus suis locis uidebimus. ab achia achaiici & achiui dicti sūt	
Ouidius	Ouidius libro metamor: xii.	
	Nec Phryges exiguo quid Achaica dextera possit	
Virgilius	Sanguine senserunt. Virgilius libro aeneidos primo.	
Horatius	Antenor potuit mediis ne elapsus Achiuis Horatius in epistolis.	
Lucanus	Quicquid delirant reges plectuntur Achiui. hi & achæi uocati sunt. Lucanus	
Iuuenalis	libro. vii. ibi sanguis fluxit Achæius. Iuuenalis. non possum ferre quirites Græ-	
	cam urbem quæis quota portio facis Achææ. Sunt etiam Achæi alii quidam	
Ptolemæus	populi Sarmatiæ ut scribit Ptolemæus in cosmographia.	
Caper	<u>Auis</u> sceminini generis est: quin & masculino genere testibus Capro: & probo	Auis
Probus	ueteres protulere. Et facit in ablatiuo singulari aue uel aui: ut in regula tradit	Auiculla
Priscianus	priscianus. Vnde Horatius. in primo carminum ait.	Auicella
Horatius	Proteus fara: mala ducis aui domum. Nam si dixisset aue uersus stare nō pos-	
Varro	set. Auis format per diminutionem auicula & auicella teste Varrone de lin-	
	gua latina.	
Priscianus	Artus masculini generis & hec artua neutri declinari potest teste prisciano:	Artus
Lucanus	cuius singulare raro in usu habetur. quod tamē protulit Lucanus quom dixit	Artua
Alautus	li. vi. Tūc ois palpitat: artus. Plautus in menæchinis. Ego huius mēbra atq; of-	Articulus
	sa atq; artua comminuam: Et facit in datiuo & ablatiuo pluralibus artubus:	Ars
	ut scilicet differat ab ars quod facit artibus. Artus format per diminutionem	Articula
Ouidius	articulus: qui etiam & pro digito ponitur. Ouidius libro secundo de ponto.	
	At reditus iam quisq; suos amat: & sibi quid sit.	
	Vtile sollicitis supputat articulis. Articulus etiam dicitur quo genus desernit	
Seruius	ac etiam momentum & tempestiua rerum efficiendarum hora teste Seruio.	
Hieronymus	Vnde Hieronymus in genesi ait In articulo diei illius ingressus est Noe in ar-	
	cam. Ars format diminutiue articula.	
	<u>Artemum</u> & hic artemo declinati potest. Vnde in apostolicis actibus capitulo	Artemum
	xxvii. legitur. Et leuato artemoē secūdam auræ flatum tendebāt ad litus: hoc	Artemo
	est leuato uelo. Artemis eadem scriptura hoc est cum r exili Diana uocatur.	Artemis
Terentius	<u>Aduentus</u> huius aduentus uel aduenti declinari potest. Terentius in phormi-	Aduentus
	one. Vbi eius aduenti uenit in mentem.	Aeneas
Quintilianus	<u>Aeneas</u> & Aena in recto declinari potest teste Quintiliano: & cum æ diphthō	Aenea
Virgilius	go scribitur. Fuit propriū uiri Troiani nomē: de quo plura Virgilius: Aenea	Aenus

Herodotus	eadem scriptura urbs fuit in regione Cressæa teste Herodoto: de qua Livius	Aenum
Livius	libro. xl. meminit dicens. Proficiscuntur a Theffalonica Aeneam ad statutū	Aenulum
Ptolemæus	sacrificium. Aenus urbs est Traciæ teste Ptolemæo: & eodem nomine fluii	Ahenus
Ptolemæus	us Galliæ: ut i dem Ptolemæus ostēdit. Aenum genus est uasis: alias cacabus	Aheneus
Festus	uocatum: cuius diminutium est Aenulum: ut scribit Festus. Et nonnūq̄ diph	
Gellius	thongus ipsa per dihæresim diuiditur: & tūc (ut Gellius testatur & Seruius)	Aereus
Seruius	antiquorum more aspiratio interponitur. Virgilius georgicorum primo.	Aeni
Virgilius	Et foliis undam tepidi despumat aheni. Horatius.	
Horatius	Sub noctem gelidam lignis calefactat ahenum. Ididē observatur i adiectiō	
Horatius	ahenus: siue aheneus (utrunq̄ enim comperitur) quādo scilicet (ut diximus)	
Virgilius	diphthongus ipsa diuiditur. Horatius in epistolis.	
	Si recte facies hic murus aheneus esto. Virgilius libro æneidos quīto. Ossaq̄	
	lecta cado textit Corynæus ahenō. Quod sane Seruius minus erudite expo	
	suit quom dixit: lecta idest electa: cum potius hoc in loco dixisse debuerit: le	
	cta idest collecta. Non enim eligebantur cadauerum combustorum ossa: sed	
	colligebātur. Aeni: si iuxta Arabicum sinum: scilicet adiacens Arabiæ: teste Ptolemæo.	
Ptolemæus	Aeni: si iuxta Arabicum sinum: scilicet adiacens Arabiæ: teste Ptolemæo.	
Apuleius	Aes cum æ diphthongo scribitur teste Apuleio. & (ut quidam uolunt) ab auri	Aes
Varro	similitudine cognominatum est. Alii a græco αἴα quæ est terra: dictum pu	
	tant. Varro autem ab asse denominatum tradidit. Vgutio ab aere: uel ab esse i	
	finitiuo: deriuatum dixit: & in utraq̄ deriuatione somniauit. Aes totum plu	
Pompeius	rāle habuit testibus Pompeo & Prisciano. Cato in oratione qua in senatu su	
Priscianus	asit ut plura aera equestria fierent. Nūc ergo arbitror oportere restitui: quo	
Cato	minus duobus milibus ducentis sit aerum equestrum. Idem in eadem orati	
Cato	one. de aeribus equestribus: uel duobus milibus actum. Lucretius libro. ii.	
Lucretius	Armati in numeram pulsarent aeribus aera.	Accipiter
Priscianus	Accipiter facit i genitiuo accipitris uel accipiteris teste Prisciano. Auis ē nota.	Adramis
Priscianus	Adramis & Adramin in recto declinari potest teste Prisciano. proprium fu	Adramin
	it herois nomen.	Aris
	Aris & Arin in recto declinari pōt teste Prisciano. proprium nomē uiri fuit.	Arin
Lucretius	Auster masculini generis uentus est. hoc austrum: radius rotæ dicitur. Lucreti	Auster
	us libro quinto.	Austrum
Vgutio	Vt fluuios uersare rotas: atq̄ austra. Vgutio declinat etiam hæc austra huius	Austra
	austræ.	
Tullius	Admiratio & admirabilitas in uno significato accipi possunt. Tullius officio	Admiratio
	rum libro tertio. Erga hec animi despicientia admirabilitatem magnam	Admirabi
	facit.	litas
Priscianus	Adeps & adipēs in recto declinari potest teste Prisciano: unde Varro rerum	Adeps
Varro	rusticarum libro quinto. Adipēs pro adeps dixit Et tam fœminini quā mas	Adipēs
Caper	culini generis est testibus Capro & probo. Marsus Adipis pondo uiginti ue	
Probus	tustæ.	
Marsus	Auspex cois generis est: & ab antiquis is dicebatur: qui nūc paranympus uo	Auspex
Lucanus	catur & pronubus. Lucanus contentiq̄ auspice Cruto. & Iuuenalis ait. ueniet	
Iuuenalis	cum signatoribus auspex.	
Plautus	Auspikor deponens est uerbum. Plautus tamen ego auspicauī: pro auspicatus	Auspikor
	sum protulit.	Auspico
	Albo albas actiuum uerbum est. Albeo albes neutrum est uerbum: unde Albe	Albo
Horatius	ico. pro quo nonnūq̄ & albico albicas ponitur. Horatius in primo carminū	Albeo
Verrius	Nec prata canis albicant pruinis. Verrius tamen (ut refert Marcellus) albico	Albesco
Marcellus	deponens protulit. Virgilius libro. xi. æneidos.	Albico
Virgilius	Campiq̄ ingentes ossibus alben.	Albico
Nonius	Abiungo abiungas priæ coniugationis: & abiungo abiungis tertiæ in uno signifi	Abiungo
	cato accipi possūt: ut scribit Nonius. Simili quoq̄ modo dici potest disungo	Abiungo
	disiungo: seiungo: seiungo: coiungo: coniungo: adiungo adiungo.	

	Vnum mediam corripit syllabam: alterum illam positione producit.	
Seruius	Adytum neutri generis cum y græco scribitur: compōiturq; ex α & δ. Vnde ingre	Adytum
Festus	dior teste Seruio: nō autem ex hac & eo is it ut somniauit Vgutio. & format	Adyticulū
Virgilius	per diminutionem adyticulum. Vnde Festus ait. Adyticulum paruum adytū	Adytus
Lucanus	Locus est templi secretior: ad quem non nisi sacerdoti dabatur accessus. Vir	
Virgilius	gilius. isq; adytis hæc tristitia dicta reportat. Lucanus in. v. Impulit illa pauens adyti penetrare remoti. Aditus ab aduendo masculini ge	
Priscianus	neris & quarti ordinis cum i latino scribitur. Virgilius libro æneidos nono.	
Probus	Lustrat equo muros: aditumq; per auia quærit. i. accessum siue ingressum.	
Diomedes	Auxilior deponens est uerbum: quod tamen Priscianus & Probus tradunt eē	Auxilor
Gracchus	commune. Veteres etiam teste Diomede auxilio auxilias Protulere: unde &	Auxilio
Priscianus	Gracchum inducit dicentem aduersus Furium. Quibus cum ego primus eū	
Hieronymus	auxiliē. Et (ut dicit Priscianus) tā accusatiuo q̄ datiuo iungitur: quin etiā ge	
Plautus	nitiuo. Hieronymus in Hefsaia capitulo. xlviii. In tempore Placito exaudiui	
	te: & in die salutis auxiliatus sum tui.	
	Audio audis accusatiuum casum ex postulat: sed quom obedire uel obtempe	Audio
Cicero	rare significat: datiuum requirit. Plautus in captiuis. Dicto haud audiebat.	
Marcellus	Cicero in philippicis. Et audiens esset huic ordini. Et facit in futuro indicati	Inaudio
Donatus	ui modi audiam & audibo teste Marcello. Talem enim regulam tradit Do	
Probus	natus in editione secunda dicens. Altera est species tertiæ coniugationis: quæ	
Seruius	i producta enuntiatur: quam nonnulli quartam coniugationem putant eo	
Cæcilius	q; futurum tempus indicatiui modi in. am & in bo syllabā mittant. Idem tra	
Ennius	dit Probus & seruius super Donati artem. Cæcilius in Chryside.	
Marcellus	Audibis male si male dices mihi. Ennius in Telamone. Quo nunc me ducis:	
Aphranus	ubi molarium strepitum audibis? ponitur nonnunq̄ inaudio pro obedio: ut	
	idem scribit Marcellus Aphranium inducens dicentem in diuortio. Nouis	
	dictis quæso ne ille inaudiat.	
	Aula atrium uocatur: cuius diminutiuum est aulula. Aula item apud antiquos	Aula
Plautus	ea dicebatur: quam nunc ollam uocamus. Plautus in Amphitryone. Optimo	Aulula
Plautus	iure infringatur aula cineris in caput. Idem in aulularia. Quadrilibrem aulā	Olla
Pompeius	auro honestam ego habeo. Et format diminutiue auxilla teste Pompeo.	Auxilla
	Aulis huius aulis uel aulidis non est insula: ut Seruius super quartum librum	Aulis
Strabo	æneidos & lactantius grammaticus super librum septimum thæbaidos pu	Auladis
Ptolemæus	tauerunt: sed teste Strabone regiuncula est Bocetiæ petrosa: & ciuitas eiusdē	Auleum
Pomponius	nominis ut scripsit Ptolemæus: iuxta quam portus est quingētarum nauium	Aulæa
Plinius	capax: quod etiam Pomponius Mela & Plinius libro quarto naturalis histo	Aulon
Ouidius	riæ confirmarunt.	
Virgilius	Ouidius libro metamorphoseos. xii. Bocetæq; tellus.	
Lucanus	Aulide piscosa puppes tenuisset ituras Virgilius libro æneidos quarto.	
	Non ego cum Danais Troianam excindere gentem	
	Aulide iurauit: Lucanus libro quinto.	
	Chalcidicas pupes ad iniquam classibus aulim.	
Ptolemæus	Auladis urbs est Mesopotamiæ teste Ptolemæo. Aulæum cum æ diphthōgo	
Seruius	scribitur. Velamen est teste Seruio picturis intextum. Virgilius georgicorum	
Virgilius	tertio.	
	Purpurea intexti tollant aulæa Britanni.	
Iginus	Quidam declinant hæc aulæa huius aulææ. Aulon mons est in Calabria: in	
Virgilius	quo opidum fuit eiusdem nominis teste Iginio. de urbibus Italicis: quod a Vir	
Horatius	gilio. Caulon appellatur cum ait libro æneidos tertio.	
	Caulonisq; arces & naufragium Scylaceum. hic ab Horatio amota c littera	
	Aulon dictus est. Ait enim in odis.	
	Et amicus Aulon fertilis Baccho	
Martialis	Et Martialis ait.	
Ptolemæus	Nobilis & lanis & foelix uitisbus Aulon. Est etiam Aulon urbs Taulantiorum	
Plinius	in Macedonia: ut in cosmographia Ptolemæus ostēdit. Aliam eodem nomi	

	ne scribit Plinius esse urbem Ciliciæ.	
Valerius	<u>Adulor</u> & adulo usurpant auctores. Valerius maximus. Si Dionysium adu	Adulor
Priscianus	lares ista non esses. Si ista esse uelles Dionysium nõ adulares. Et teste Priscia	Adulo
Iuuenalis	no tam datiuo q̄ accusatiuo iungitur. Et producit du syllabã. Iuuenalis Quid	
Ouidius	q̄ adulandi gens prudentissima laudat	
Lucretius	Sermonem indocti? Ouidius libro metamorphoseos. xiiii.	
	Nostraq̄ adulantes comitant uestigia donec. Lucretius libro quinto.	
Accius	Longæ alio pacto gannitu uocis adulant. Est autem adulari assentando blan	
Nonius	diti. hinc accius referente Nonio ait in prometheo. Volans pennata cauda	
Priscianus	nostrum sanguinem adulat. Nam & ad irrationabilia uerbum hoc transferri	
Priscianus	potest. Priscianus tamen dicit adulor uerbum esse commune.	
Censorius	<u>Audeo</u> facit in præterito ausus sum teste Prisciano: Ac etiam ausi. Cato censo	Audeo
Catullus	rius in oratione pro. L. Antonio. Ex illo die nõ ausi recusare. Catullus in epi	Ausio
Ouidius	thalamio Iuliæ & Manlii. Quis huic deo	Aufus
	Comparariet ausit? Ouidius libro metamorphoseos sexto.	Aufum
	Et nihil est quod non inopino captus amore	Ausa
	Ausit: nec capiunt inclusas pectora flamas. Inde hæc ausio. hic ausus huius ha	
Martialis	sus & hoc ausum in uno significato accipi possunt. Martialis.	
Ptolemæus	Hoc tibi pro meritis & talibus imprecor ausis. Auium urbs est Mauritaniæ	
Ptolemæus	Cæsariensis mediteranea teste Ptolemæo. AUSA urbs est Antetanorũ ut idẽ	
	Ptolemæus scribit. Est autem in hispania.	
Priscianus	<u>Audacter</u> aduerbiu per syncopam teste Priscio effertur: quin etiam Audaci	Audacter
Caper	ter dicitur. Nam (ut Caper ait) Audacter latinum est: audaciter melius. Vnde	Audaciter
Cicero	Cicero inquit pro Roscio. Multa scelerate multa audaciter multa improbe	
	fecisti.	
Festus	<u>Apricus</u> cum unico p & i latino & c exili scribitur: componiturq̄ ex ã & φ̄πικη	Apricus
Seruius	frigus: quasi sine frigore uel horrore. Et dici potest solanus: uel sole gaudens.	Aphrica
Virgilius	Auctores sunt Festus & Seruius. & Producit pri syllabã. Virgi. georgicoz. iii.	Apher
	Mitis in apricis coquitur uindemia saxis. Inde Aphrica dicta est ut nonnullis	Aphricus
	placet: & Pompeius refert: etsi Vgutio ab Aphro. qui ex posteris habrahæ fu	Aphrican?
	it cognominatam dixerit: quã ille (ut idem asserit) incoluit. Ab Aphrica fit	
Pompeius	<u>Apher</u> : Aphricus: Aphricanus.	Apricitas
Marcellus	Ab eo quod est apricus formatur apricitas teste Marcello: idem significans	Apricatio
Cicero	quod est apricatio ab apricor apricaris. Cicero de senectute. Vbi. n. potest il	
Perfius	la ætas aut calefcere apricatione melius uel igni. Aprici etiam homines dici	
Catullus	possunt: ut est apud Perfium. Aprici meminisse senes.	
	<u>Araneus</u> pro paruulo illo animali masculini generis est. Catullus.	Araneus
	Furi quoi neq̄ seruus est: neq̄ arca:	Araneolus
Serenus	Nec cimex: neq̄ araneus: neq̄ ignis. Serenus.	Aranea
Virgilius	Scorpius aut grauis est & araneus: hoc male semper. Et format per diminu	Arachne
	tionem araneolus penultima syllaba correpta. Virgilius in culice.	
	Atq̄ ut araneoli tenuem formauimus orsum. Pro tæla autem hæc aranea	
Ouidius	uocatur. Ouidius libro metamorphoseos quarto.	
Virgilius	Stamina non summo quæ pendet aranea tigno. Quin etiã pro animali hæc	
Ouidius	aranea dicitur. Virgilius georgicorum quinto.	
Seruius	Laxos i foribus suspendet aranea casses. Ouidius libro metamorphoseos. vi.	
	Stamen & atiquas exercet aranea tælas. Verum (ut dicit Seruius) hæc aranea	
	pro animali a Virgilio primũ usurpatum est. hic uermis etiam arachne cũ	
Liuius	ch aspirato dicitur. Est etiam arachne urbs Thesaliæ teste Liuiio libro secun	
	do de bello Macedonico.	
Martialis	<u>Aurata</u> genus est piscis ab auri colore cognominati: de quo Martialis.	Aurata
Pompeius	Non omnis laudem preciumq̄ aurata meretur. Alii mutant es au diphton	Orata
	gum in o dicunt Orata ut scribit Pompeius. Rustici: enim (ut ait) aurũ orũ	
	dicebat: auriculas oriculas.	
	<u>Aurichalcum</u> cum ch aspirato in penultima & c exili in ultima syllaba scribit	Oricalcũ

Seruius	componiturq; (ut dicunt) ex auium & χαλκός aēs: quasi sit aēs aureum. hac enim scriptura (ut dicit Seruius) aurichalcum scribebant: enuntiabantq;. Vnde Hieronymus in apochalypsi ca. i. ait. Et pedes eius similes aurichalco. At uero Festus aurichalcum (inquit) uel orichalcum quidam putant compositū ex aere & auro: siue q; colorem habeat aureum. Orichalcum sane dicitur: quia in montuosis locis inuenitur. ὄρος enim græce mons latine. hæc ille. Alii dicunt au diphthongum in o breuem mutatam esse. Nam apud poetas orichalcum primam corripit syllabam: ut in ipsa dictione uidebimus. Antiqui enim rustici (ut testatur Festus) aurum orum dicebant: auriculas oriculas.	Aurichalcū
Festus		
Festus		
Caper	Aquila foemini generis est. Apud antiquos tamen masculini generis fuit: testibus Capro & Probo. Aquila item urbus est Brutiorum in Italia.	
Probus	Aquilus color fuscus est & subniger: ut scribit Pōpeius. Aquilo uetus quædā est.	Aquila
Pompeius	Acus quarti ordinis masculini & foemini generis est teste Prisciano. Græcum	Aquilus
Priscianus	est uocabulum: quod apud illos facit in genituo ἀκούη τοῦ. Neq; ab acuo	Aquilo
Probus	acuis descendit: ut cum Catholico Vgutio somniauit. & format per diminutionem aculeus: teste Probo. Ea etiam pars militum: quæ ad hostem uulnerā	Acus
Seruius	dum acumine telorum utitur: acus appellatur. Acicula teste Seruio ea acus	Aculeus
Martialis	est: qua capilli discriminantur: quæ & acus uocatur. Martialis.	Acicula
	Figat acus tortas sustineatq; comas. Secundi autem ordinis acus genus est piscis masculini tantum generis: qui cōfracto uentre ex multitudine parere dicitur. de hoc meminit Martialis quom ait.	Acer
Martialis		Acernus
Varro	Et satius tenues ducere credis acos. At uero acus huius aceris tertii ordinis	Acieris
Seruius	neutri generis est. Varro rerum rusticarum libro tertio. Acus substernendum	Acritas
Priscianus	gallinis parturientibus. purgamentum tritici uocatur. Acer arbor foemini generis facit in genituo aceri: teste Seruio: quod tamē Priscianus improbat: dicens debere declinari acer genituo aceris: & recte quidem: cum nulla reperitur dicitio foemini generis terminata in er: quæ secundæ possit esse declinationis. Acer format pro materiato acernus. Propertius.	Acritudo
Propertius		Acredula
Horatius	Stypes acernus eram properanti falce dolatus. Horatius acernam	Aedon
Festus	Gausape purpureo mensam perterfit. hæc acieris securis erat aerea: qua in sacrificiis sacerdotes utebantur: ut scribit Festus. Acer acra acrum: testibus Capro & probo declinari potest: & acer acris acre: & hic & hæc acris & hoc acre: teste Prisciano. Ennius libro. xii. somnus repente	
Caper		
Probus	In campo passim mollissimus perculit acris. declinatur nonnunq; hic & hæc acer teste eodem Prisciano. Vnde idem Ennius ait.	
Priscianus		
Ennius	Aestatem post autumnus post acer Hyems sit. Est autē acris: uelox & celer.	
Priscianus		
Ennius	Virgilius georgicorum tertio. calidumq; animis & cursibus acrem.	
Virgilius		
Varro	Acre: austerum acerbum asperum. Varro in parmenone. dimittis acri pectore curas. Acre: seuerum. Tullius officiorum libro primo suum igitur quisq; noscat ingenium: acremq; se & bonorum & malorum suorum iudicem præbeat. Acre: forte. Virgilius libro æneidos octauo.	
Tullius		
Tullius	Aut acrem dubitas in prælia poscere turnum. Acre: uahemens sæuum. Tullius in hortensio. Aut Philippo breuius: aut Theopompo acrius. Virgilius. Acremq; molossum Pasce sero pingui. Idem libro æneidos quinto.	
Virgilius		
Virgilius	Acrior ad pugnam redit: ac uim suscitatur ira. Acre: prouidum diligens. Virgilius geor. ii.	
	Iam tum acer curas uenientem extendit in annum Rusticus. Ab eo quod est acer: acritas descendit: & acritudo: quæ idem significant: teste Gellio libro. xiii. noctium atticarū. Acredula genus est auis: quæ alias lusciniæ uocatur: de qua Cicero in pronosticis.	
Gellius		
Cicero	Et matutinos exercet acredula cantus. Hæc & ædon uocatur trisyllaba quidem dictio. Calphurnius egloga sexta.	
Calphurnius		
Ptolemæus	Vocalem superet si turpis ædona bubo. Aedon item insula est in Aegypto pelago teste Ptolemæo.	

- Prisciānus Statius Artifex trium generum est Prisciano. Nam & in ablatiuo singulari facit artifi ce & artifice. Statius libro Achilleidos primo. Qualiter artificii uicturæ pollice cæræ. Simili modo dicimus. duplicem uel dupli: triplicem triplici: supplicem supplici: etsi ab eo quod est artifex: alia sit cōpo sitio. Idem Statius libro thæbaidos. xi. Incipe: an expectas ut Pronus supplicem dextra.
- Virgilius Seruius Acanthus cum c exili & th aspirato scribitur. Quidam fuit puer conuersus (ut dicunt) in florem sui nominis: De quo flore intellexit Virgilius libro æneidos primo: quom ait. Acanthū
- Plinius Et circumtextū croceo uelamen Acantho. Seruius uero dicit esse nomen hæc Acanthis bæ: quæ in Assyria nascitur. Plinius. Acáthos ē topiaria & urbana hærbæ: ela to longoq; folio: crepidines marginum: assurgentiumq; palmorum toros: ue stiens. Duo autem sunt eius genera: quorum alterum quidam Melamphylū: alii Pederotum uocant. Verum idem seruius in pollionem Acanthum dixit esse arborem in Aegypto semper frondentem: de qua Virgilius ipse meminit georgicorum secundo dicens. & baccas semper frondentis acanthi.
- Seruius Virgilius Est etiam Acanthus eadem scriptura (non autem cum ch aspirato & t exili: hac uidelicet litteratura Acanthus) (ut scribit præcipit Gasparinus) oppidū in Macedonia: ut Ptolemæus ostendit. Acanthon eadem litteratura: urbs est Libyæ post Mēmphin: testibus Strabone & Ptolemæo. Acanthis eadem li teratura & cum i latino: auis est: quæ & carduelis dicitur. Vocata est autē acā this: eo q; inter dumos uel spinas pascatur. Nam ἀκὰψα Græce: latine spina transfertur. Quod confirmare uidetur. Virgilius georgicorum. iii. dicens. Lit toraq; alcyonem resonant: at Acanthida dūmi: ubi Seruius legi præcipit. Acā thida ab acantha spina. Sed Atalantida: ab ea: quæ est in recto Atalantis legen dum tradidit Probus super præfatam Virgilio locum: latinūq; dicit esse uoca bulum. Sed falleris ualeri Probe: Aut enim omnino Atalantis græcum est uo cabulum: aut si latinum est (ut asseris) accusatiuum græcum Atalantida for mare nō pōt. Placet ergo: ut acanthida legatur: non atalantida: qd nūsq; repit:
- Calphurnius Vnde etiam Calphurnius egloga. vi. ait. Hastile credibile est ut uincat acanthida cornix.
- Virgilius Atlas huius Atlantis cum t non aspirato scribitur. Proprium fuit nomen gigan tis: qui a pœtis cælum humeris sustinere fingitur: dicente Virgilio libro ænei dos quarto. Vltimus Aetiopum locus est: ubi maximus Atlas Axem hume ro torquet. Tres autem fuerunt eodem nomine uocati: ut scribit Seruius su per octauum librum æneidos. Atlas item pro imaginē ponitur hominis sus tinentis columnas ædium: aut ipsum ædificium: ad similitudinem uidelicet Atlantis: cælum (ut dicunt) humero torquentis: ut notat Victruuius. Et hi At lantes plærung; gibbosi fiunt: aut gibbosos imitantur: dum onera sustinent: qui interdum compares sunt: interdum auersi: interdum se inuicem spectant: quos prætereūtes mōstrare solent: risus gratia. Quod tetigit Martialis dicēs. Non aliter ridetur Atlas cum compare gibbo. Est autem hæc super præfatū Martialis locum Georgii expositio: quæ certe mihi magis placet: q̄ illa Do mitii interpretatio: hac in parte ineptias loquentis. Atlas item fluuius est in Istrum cadens: teste Herodoto libro historiarum quarto: ac etiam Manrita niæ mons: ut idem Herodotus ostendit. Ptolemæus autē scribit duos Mauri taniæ montes hoc nomine uocatos: quorum unus maior Atlas: alter minor dicitur: Atalanta cum t exili utrobicq; filia fuit Iasi: cuius meminit Ouidius in epistolis: quom ait.
- Ouidius Arsit & Oenides in Mæthalia Atalanta.
- Hesiodus Ascia cum c post s instrumentum est carpentariorum. Asia cum unico s Se quente i latino: regio duplex est: maior scilicet: & minor. Fuit etiam Asia oceani & Tethyos filia: a qua: teste Hesiodo in theogonia: minor Asia co gnominata est. Maior autem Asia: a minore nomen traxit. Asia item ea dem scriptura: Palus quædam est Mysiæ prope Caystrum fluuium: teste

Seruius	Seruius super librum septimum æneidos: cuius prima syllaba producitur/ di-	
Virgilius	cente Virgilio. sonat amnis. & asia longe. Et ab hac asia fit asius adiectiuum	
Virgilius	similiter prima producta syllaba. Virgilius georgicorum primo.	
	Iam uarias pelagi uolucres & quæ asia circum	
	Dulcibus in stagnis rimantur prara Caystri. Est & eodem nomine urbs Su-	
Ptolemæus	giæ/ teste Ptolemæo. asius proprium uiri nomen fuit hecubæ fratris.	
	Axis a græco trahitur: quod illi ἄξια dicunt. Ea proprie linea est/ quæ ab uno	Axis
	mundi polo in alterum tendit. ad cuius similitudinem/ seipos ille teres/ circa	Axos
Virgilius	quem rota curus uertitur/ Axis uocatur. Virgilius georgicorum .iii.	Axius
	Post ualido nitens sub pondere Phaginus Axis. Nonnunq̄ & pro tota ræda	Axium
Iuuenalis	uel curru ponitur. Iuuenalis dignus Aricinus qui mendicaret ad axes: idest	
Festus	ad curus/ Ariciam uel ad Aricina nemora adeutes. aliquando & pro septē	
Virgilius	trionali parte cæli teste Festo accipitur. Virgilius georgicorū secundo quæ	
Virgilius	terga obuenterit Axi: idest septentrioni. Quin & pro ipso cælo idem poeta	
	posuit: quom dixit libro æneidos quarto.	
	Vltimus Aethiopum locus est: ubi maximis Atlas	
Pompeius	Axem humero torquet: idest cælū sustinet. Axis itē tabula sectilis appellatur	
Ptolemæus	ut scribit pompeius. Axos/ urbs est Chersonesi Thraciæ/ teste Ptolemæo.	
Herodotus	Axius fluuius est: qui teste Herodoto libro historiarū septimo/ per Mygdo	
Ptolemæus	niam profluens/ iuxta chalestram urbem in mare Aegæū cadit. axium urbs	
Priscianus	est in Mysia inferiori/ teste Ptolemæo.	
Vgannius	Ador/ a nonnullis indeclinabile traditur. Ego autē declinabile inuenio: quod	Ador
Vgannius	etiam Priscianus annotauit. Vnde Vgannius libro secundo ait.	Adoreum
	Emicat in nubes nidoribus ador adoris. Idem in eodem.	
	Illam sponte fatos adoris strauisse manipulos. Vbi prima & secunda syllaba	
Aufonius	in obliquis indifferenter ponitur. Aufonius.	
	Moxq̄ ador atq̄ adoris de polline pultificū far. declinatur. nonnunq̄ & hoc	
Plinius	adoreum. Plinius. Far quod adoreum ueteres uocauerunt. Inde & adorea sacri	
Virgilius	ficia/ dicente Virgilio. & adorea liba per herbam.	
	Subiciunt epulis. Vbi etiam do syllabam Virgilius ipse produxit. Annona	
Festus	hæc (ut scribit Festus) ab antiquis etiam Edor uocabatur.	Edor
Pompeius	Agolum neutri generis est. Vnde Pompeius ait. Agolum pastorale, baculum/	Agolum
Vgutio	quo pecudes aguntur. Vgutio declinat hic agolus.	Agolus
Claudius	Abiges/ Abigeus/ abactor in uno significato accipi possunt. Tribus enim	Abiges
	his uocabulis/ pecuuariorum animalium fures appellati sunt. Proprie Abige	Abigeus
	us dicitur/ q̄ pecora a pascuis & armētis subducit. ff. de abigeis. ubi habetur.	Abactor
	Qui pecudem unam aberrantem/ uel equos de solitudine abduxerit/ non est	
	abigeus: sed fur: quia Abigeus proprie gregem abigit. Vnde Claudius furē	
	ab abigeo discernit dicens. Nam qui unam suam surripuerit/ ut fur coercebi	
	tur: qui uero gregem/ ut abigeus.	
	Ambages & Ambago in uno significato accipi possunt. dici potest circuitus:	Ambages
Lucanus	uel dubia seu profusa locutio. Lucanus libro primo.	Ambago
	Multaq̄ tegens ambage canebat.	
Caper	Agnus apud antiquos communis generis fuit/ testibus Capro/ & probo: quin	Agnus
Probus	& pro epicæno (ut Festus refert) iudem ueteres protulere. Nunc autē foemina	Agna
Festus	Agna uocatur/ dicente Iuuenale satyra. xii. niueam reginæ cædimus agnam.	Agnas
Iuuenalis	Agnas a Ptolemæo fluuius pōitur: cuius hostiū dicit eē i mauritania Tigitana.	
Ptolemæus	Algor & Alagus quarti teste Prisciano ordinis/ in uno significato accipi possunt	Algor
Priscianus	Plautus in rudente. Vel suda: uel peri algu: uel etiam ægrota: uel uale. declia	Alagus
Plautus	tur nonnunq̄ & secunda declinatione/ ut scribit Marcellus. Vnde & Accium	Alga
Marcellus	inducit dicentē: saxo/ senio/ pudore/ algoq̄/ & fame. & Lucretius libro .iii. ait.	
Accius	Sollicite euolitāt morbis algoq̄/ fameq̄. Alga hæba quædam est marina.	
Lucretius	Virgilius libro æneidos septimo. lateriq̄ illusa refunditur alga.	
Virgilius	Alo alis facit in supino alitum uel altum. Inde uerbalia alitor uel altor:	Alo
Alexander	alitrux uel altrix. Ab alo altilis descendit: quæ (ut Alexander tradit)	

in singulari numero foemini generis est: in plurali uero neutri: Sed magis pprie adiectiue declinari debet hic & hac altilis & hoc altile. Na & altilis pi scis-altilis auis-altilis quadrupes dicitur: qui sagina altus / uel saginatus est.

Nonius Nonnunq̄ altile pro eo quod est opulentu ponitur teste Nonio. Vnde Plautus in cistellaria ait. prohibet diuitis maximis dote altili atq; opima. Halo

Plautus halas cum aspiratione in initio scribitur teste Apuleio: ut scilicet ab alo alis differat. Et producit primam syllabam. Virgi. in Ceorgicis. Quæ tenuem exhalat nebulâ: fumosq; uolucres Alo alis primam corripit. Virgilius. Bis uenit ad mulctram: binos alit hubere foetus.

Apuleius

Virgilius

Virgilius Alūnus cū unico l scribit: & is dici pōt q̄ ab aliquo alitus ē: & qui aliquē aluit. Alumnus ut scripsit Seruius super librū sextū æneidos & Marcellus. Quorū quantū ad secundū significatū sententiā Laurentius libro elegantiarum improbat. Alumnus nonnunq̄ & pro filio ponitur. Virgilius libro æneidos septimo. Necnon & Tityon terræ omnipotentis alumnus.

Seruius

Marcellus

Laurentius

Virgilius

Ouidius Ala cū unico l scribitur: & primā producit syllabā: & si a uerbo alo primam corripiente syllabā deriuetur. Ouidius libro metamorphoseos. viii. Et modo factus auis fuluis haliætus in alis. Ala format per diminutionē ascella. Hiero. in prouerbis ca. xviii. abscondit piger manū suā sub ascella. facit aut̄ ala (ut

Hieronimus

Priscianus Prisciano placet axilla. Ala itē equitū ordo dicitur teste Seruio: ut est apud Virgilium libro æneidos quarto.

Virgilius

Lactantius Dum trepidat alæ saltusq; indagine cingunt. Ales quom uelox interpretat̄ ut alite planta / cōis generis est. Quom uero pro auē accipitur / tam masculini q̄ foemini generis est. Et (ut dicit Lactantius grāmaticus super librū tertium thæbaidos) quādo foemino genere profertur / malū protēdit augurium: ut est apud Horatiū. Mala soluta nauis exit alite. Quom autē genere masculino bonum demonstrat. Virgilius. Nanq; uolans fuluus Iouis ales in æthra. & facit in genitiuo plurali alituum & alitum teste Prisciāo. Martialis. Inter sapes fertur alitum primus.

Horatius

Virgilius

Priscianus

Martialis

Lucretius

Virgilius Ionicarum gustus attagenarum. Lucretius libro quinto. Principio genus alituum uariæq; uolucres. Virgilius libro æneidos. xi. Alituum pecudumq; genus sopor altus habebat.

Priscianus Alius alia aliud facit i genitiuo alius li producta syllaba: dtō alii: q̄netiā (ut testat̄ Prisciāus) gto alii alia: alii: dtō alio alia: alio. Cicero. Si res tota totæ alia: rei necesse ē similiter sit. Et Matthæi octauo capitulo legit̄. dico huic: uade: & uadit: & alio: ueni: & uenit: & seruo meo: fac hoc: & facit. & in euangelio

Cicero

Matthæus

Lucas

Festus

Coelius

Coelius Luc. e. deinde alio dixit. Tu uero quantum debes? Qui ait: centum carros tritici. & Festus ait. Alii rei dixit Plautus pro alia rei. Coelius libro primo. Neq; ipsi eos alii modi esse atq; hamilchar dixit ostendere possunt aliter. Qui etiam alii genitiuū foemini generis / quēadmodū & Plautus / ita & Coelius ipse protulit / quom præfato libro ait. Anteq̄ barca perierat alii rei causa in aphricā missus. Quod certe (ut Priscianus dicit) mirū uidetur. Et notandum q̄ antiqui (ut Diomedes scribit) alis pro alius in recto protulerūt. Alio significat ad locū. Alias aduerbiū tēporis ē: id est alio tpe. Alias itē p alit̄ pōitur: & tūc aduerbiū ē q̄ litatis. & (ut scripsit Festus) ueteres pro alias aliuta dicebant. hic ē illud i legibus Numæ Pōpili. si quisq; aliuta faxit / ipse Iouis facer est.

Priscianus

Diomedes

Festus

Pompilius

Priscianus

Hieronimus

Terentius

Pompeius

Ouidius

Martialis

Alter altera alterum facit in genitiuo alterius uel alteri alteræ alteri: datiuo alteri uel altero alteræ altero teste Prisciano. Hieronymus in Iohelē primo capitulo. Filii eorum narrabunt generationi alteræ. Terentius in heauton timorumenō. hoc ipsum alteræ dum narrat forte audiui. Alteras atiqui pro aliter dicebant teste Pompeio. Altero alteras uerbum / te syllabam corripit. Ouidius in fastis. Ille suam faciem transformat & alterat arte. Alter masculini generis facit in genitiuo alteris te syllaba producta: & est contra regulam Alexandri ter per tris forma. Martialis. Quid pereunt stulto fortes altere lacerti? mafa erat explumbo: qua ad exercenda corpora in gymnasiis utebantur.

Alia

Ascella

Axilla

Ales

Alius

Alio

Alias

Aliuta

Alter

Altero

Alteras

Aliter

Pollux	Nec ē latina dictio ut Vgutio somniat: sed græca dicta ab ὀλλουμένη quod est salio. Vnde Iulius Pollux gymnasiarum instrumenta enumerans ait καὶ κόμωσ σπύρις καὶ ἀλτήρες τροχοὶ καὶ δίσκοι. Hoc est pulueris sportula: & alteres trochi: & disci.	
Priscianus	Alteruter facit in genitiuo alterutrius uel alteriusutrius teste Prisciano / Cice / Alteruter	ronem / Asehonem / Pacuuium / Catonem inducete.
Georgius Tortelli ⁹	Alcyone cum c exili & y græco scribitur: & (ut tradit: Georgius) in initio nequaquam aspirationem recipit: & si cū aspiratione principii a Tortellio scribi præcipiat. Fuit Ceycis uxor: quæ uiso cadauere mariti i littus eiecto se deiecit in marciussuq; Amphitrites ambo in aues conuersi sunt.	Alcyone Alcyon
Homerus Eustachius	Altera eodem nomine fuit Eueni fluminis filia: quæ postea Marpissa teste Homero libro iliados nono uocata est. Et (ut super Homerum scribit Eustachius) pro aue hæc alcyon pro muliere uero hæc alcyone declinari debet. At uero Lactantius grammaticus super librum nonum thæbaidos: pro muliere hæc Alcyone pro aue hic & hæc Alcyonis declinari præcipit. Idē tradit Seruius super librum primum georgicorum: & pacuuium iducit dicentem Alcyonis ritu littus peruulgans furor. Sed infirmum est pro Seruio quod affert exemplum. Nam hic genitiuus alcyonis ita ab alcyon recto (ut uult Eustachius) sicut ab alcyonis formari pot. Ego autē etiam pro aue hæc alcyone positum inuenio. Stadius libro thæbaidos nono. Alcyone deserta gemit quom pignorasæuus. Ouidius libro metamorphoseos .xi. Incubat alcyone pendens tibus æquore nidis. Auis est genus: quæ teste Plinio libro quinto naturalis historiae Paulo maior est passere: habetq; maiore ex parte penas purpureas candidis admixtas: collo gracili ac procæro: quam uideri contingit raro: quæ nunq; nisi circa solstitia & in bruma in qua oua deponit apparet. Nam tunc quoq; medio fere hyemis in mari ipso nidificat: quo tempore si pontus undosus fuerit ipsis ouis mansuescit: caduntq; procellæ oēs: donec posita oua foueat. de hac Virgilius. Littoraq; alcyonem resonant: at acathida dum hæc & alcedo uocatur ut Varro testatur & festus: & latinū est Prisciano teste uocabulum: de qua Plautus in pœnulo. Quam mare dulce est quom ibi alcedo pullos educit suos.	Alcynis Alcedo
Stadius Ouidius Plinius		
Virgilius Varro Festus Priscianus Plautus Horatius Festus Næuius Seruius Lucanus Virgilius Seruius Liuus	Alea cum unico l scribitur: & primam producit syllabā. Horatius in epistolis quem damnosa uenus quem præceps alea nudat. Ludus est. Hinc deducit aleator & hic aleo ut scribit Festus. Aleo uel aleator is dicitur qui assidue alea ludit. Næuius. Pessimorum pessime audax ganeo iustro-aleo. Alia cum unico l scribitur teste Seruio. Nam & primam corripit syllabam: ut est apud Lucanum. Quas Alia clades. At uero Virgilius p̄mā p̄duxit quom libro æneidos .vii. ait Quosq; secans infaustum interluit Allia nomen: Vbi Seruius aliud l dixit esse interpositum metri gratia. Fluuius est teste Liuius libro quinto ab urbe condita in Tyberim defluens: qui a Gasparino cum aspiratione in initio anno tari præcipitur Allium cum duplicato l primam producit positione syllabā Virgilius egloga secunda.	Alea Aleator Aleo Alia Allia Alliū
Virgilius Serenus	Allia serpillumq; hærbas contundit olentes: Serenus. Allia præcipit Ticini sententia necti: hoc est sententia physicorum papiensium. Horatius in epodo. edat cicutis allium nocentius.	
Horatius Festus Priscianus Cato Accius Pulex	Aluus sceminini generis est teste Festo: quin etiā masculini teste Prisciano libro sexto. Vnde Cato ad filium. ex aluo lauando dixit. Accius annalium primo. Maia nemus rerinēs gūido cōcepit i aluo. Pulex i epitaphio hermaphroditi. Cum mea me genitrix grauido gestaret in aluo Quid pareret fertur consuluisse deos. Mas est phœbus ait: Mars scemina: Iunoq; neutrum: Cunq; forem natus hermaphroditus eram. Quærenti loerum si Iuno ait: occidet armis: Mars cruce: phœbus aquis: fors rata quæq; fuit.	Aluus Aluulus Alueus Alueolus Alueum Alueolum Alucar Alueare Aluearium

	Arbor obumbrat aquas ascendo: decidit ensis Quem tulerat casu: labor & ipse super. Pes hæsit ramo: caput incidit amne: tuliq; Fœmina uir neutrum flumina: tela: crucem. Proprie fœminæ uenter aluus ē.	
Pompeius	Nec ab ablundo deducitur ut Vgutio somniat: sed ab alendo auctore pompeo. Abusiue tamen aluus dici potest receptaculum omnium sordium. Et format per diminutiōem aluulus. Alueus fossa est fluminis: & teste Seruio cuiuslibet rei innanimatae uenter appellari potest: formatq; diminutiue alueolus. declinatur nōnunq; & hoc alueum. Festus. Naustabulum alueum est ad nauis similitudinem factum: cuius diminutiuum est alueolum penultima correpta syllaba. Festus. Alueolum tabula est aleatoria. Iuuenalis satyra quinta. Laterna illud enim nostris datur alueolis quod hæc tabula alueolum aliis nominibus pyrgus / simum / fritillus uocatur. Est etiam alueum uel alueus uasis genus: cuius diminutiuo usus est Hieronymus cum ait in libro Danielis. Abba cum intruerat panes in alueolo ut ferret messoribus. Alueare & per apocopen aluear & aluearium locus uocatur in quo apes delitescunt: & nonnunq; pro alueo ponuntur.	
Herodotus	Amasis huius amasis uel amasidis fuit teste Herodoto libro historiarū secundo Aegypti rex: cuius tumulus fuit una pyramidū dicēte Lucano libro. viiii.	Amasis
Lucanus	Non mihi pyramidum tumulis euulsus Amasi. Amasius & qui amat & qui amatur dici potest. hic & amasio pro eo qui amat uocatur. Prudentius in hymnis. Amasiōum comprimuntur fraudibus. Simili quoq; modo & quæ amat & quæ amatur amasia dicitur. Amascenus fluuius est Volscorum Priuernarū.	Amasius Amasio Amasia Amasenus
Prudentius	Amasio in hymnis. Amasio in hymnis. Amasio in hymnis.	
Ouidius	Alium eodem nomine esse in Sicilia fluuiū ostēdit Ouidius quom ait libro metamorphoseos. xv. Nec non Sicaniæ uoluens Amasenus arenas Nunc fluit: interdum suppressis fontibus aret.	
Pompeius	Amnis tā fœminini q̄ masculini generis apud antiquos fuit testibus Pōpeio in dictione corius pro corium / Seruio super librum nonum aeneidos / Capro / Probo / Prisciano. Neq; ab eo quod est amœnus deducitur ut Vgutio somniat: sed ab ambio quod est descēdo / auctore Varrone: uel ab αμψι quod ē circum & nare fluere ut scribit Pompeius.	Amnis
Seruius	Amœnitas & amœnitas in uno significato accipi possunt: & scribitur cum æ diphthongo in secunda syllaba. Componitur enim (ut tradit Seruius) ex α & mœnio quod est munio. Varro autem & festus ab amando amœnum dixerunt. Quod si uerum est cum æ diphthongo potius q̄ eum æ amœnus scribi deberet.	Amœnitas Amœnitas
Capro	Amphitrite cum i latino utrobique & te exili in utraq; syllaba scribitur: componiturq; ex αμψι quod est circum / & τρηψι terrere. Mare enim circum se nauigantes pereundi terrore insequitur. Neca tritus trita tritum deriuatur ut Vgutio somniauit & catholicon. Vxor Neptuni fuit: & ponitur pro mari qd̄ uniuersū cōplectitur orbē. Ouidius libro metamor. i. nec brachia longo Margine terrarum porrexerat amphitrite. Claudianus de raptu proserpiæ. etiam Nereia Glauco	
Probus	Amphitrite cum i latino utrobique & te exili in utraq; syllaba scribitur: componiturq; ex αμψι quod est circum / & τρηψι terrere. Mare enim circum se nauigantes pereundi terrore insequitur. Neca tritus trita tritum deriuatur ut Vgutio somniauit & catholicon. Vxor Neptuni fuit: & ponitur pro mari qd̄ uniuersū cōplectitur orbē. Ouidius libro metamor. i. nec brachia longo Margine terrarum porrexerat amphitrite. Claudianus de raptu proserpiæ. etiam Nereia Glauco	Amphitrite
Priscianus	Amphitrite cum i latino utrobique & te exili in utraq; syllaba scribitur: componiturq; ex αμψι quod est circum / & τρηψι terrere. Mare enim circum se nauigantes pereundi terrore insequitur. Neca tritus trita tritum deriuatur ut Vgutio somniauit & catholicon. Vxor Neptuni fuit: & ponitur pro mari qd̄ uniuersū cōplectitur orbē. Ouidius libro metamor. i. nec brachia longo Margine terrarum porrexerat amphitrite. Claudianus de raptu proserpiæ. etiam Nereia Glauco	
Vgutio	Amphitrite cum i latino utrobique & te exili in utraq; syllaba scribitur: componiturq; ex αμψι quod est circum / & τρηψι terrere. Mare enim circum se nauigantes pereundi terrore insequitur. Neca tritus trita tritum deriuatur ut Vgutio somniauit & catholicon. Vxor Neptuni fuit: & ponitur pro mari qd̄ uniuersū cōplectitur orbē. Ouidius libro metamor. i. nec brachia longo Margine terrarum porrexerat amphitrite. Claudianus de raptu proserpiæ. etiam Nereia Glauco	
Varro	Amphitrite cum i latino utrobique & te exili in utraq; syllaba scribitur: componiturq; ex αμψι quod est circum / & τρηψι terrere. Mare enim circum se nauigantes pereundi terrore insequitur. Neca tritus trita tritum deriuatur ut Vgutio somniauit & catholicon. Vxor Neptuni fuit: & ponitur pro mari qd̄ uniuersū cōplectitur orbē. Ouidius libro metamor. i. nec brachia longo Margine terrarum porrexerat amphitrite. Claudianus de raptu proserpiæ. etiam Nereia Glauco	
Pompeius	Amphitrite cum i latino utrobique & te exili in utraq; syllaba scribitur: componiturq; ex αμψι quod est circum / & τρηψι terrere. Mare enim circum se nauigantes pereundi terrore insequitur. Neca tritus trita tritum deriuatur ut Vgutio somniauit & catholicon. Vxor Neptuni fuit: & ponitur pro mari qd̄ uniuersū cōplectitur orbē. Ouidius libro metamor. i. nec brachia longo Margine terrarum porrexerat amphitrite. Claudianus de raptu proserpiæ. etiam Nereia Glauco	
Seruius	Amphitrite cum i latino utrobique & te exili in utraq; syllaba scribitur: componiturq; ex αμψι quod est circum / & τρηψι terrere. Mare enim circum se nauigantes pereundi terrore insequitur. Neca tritus trita tritum deriuatur ut Vgutio somniauit & catholicon. Vxor Neptuni fuit: & ponitur pro mari qd̄ uniuersū cōplectitur orbē. Ouidius libro metamor. i. nec brachia longo Margine terrarum porrexerat amphitrite. Claudianus de raptu proserpiæ. etiam Nereia Glauco	
Varro	Amphitrite cum i latino utrobique & te exili in utraq; syllaba scribitur: componiturq; ex αμψι quod est circum / & τρηψι terrere. Mare enim circum se nauigantes pereundi terrore insequitur. Neca tritus trita tritum deriuatur ut Vgutio somniauit & catholicon. Vxor Neptuni fuit: & ponitur pro mari qd̄ uniuersū cōplectitur orbē. Ouidius libro metamor. i. nec brachia longo Margine terrarum porrexerat amphitrite. Claudianus de raptu proserpiæ. etiam Nereia Glauco	
Festus	Amphitrite cum i latino utrobique & te exili in utraq; syllaba scribitur: componiturq; ex αμψι quod est circum / & τρηψι terrere. Mare enim circum se nauigantes pereundi terrore insequitur. Neca tritus trita tritum deriuatur ut Vgutio somniauit & catholicon. Vxor Neptuni fuit: & ponitur pro mari qd̄ uniuersū cōplectitur orbē. Ouidius libro metamor. i. nec brachia longo Margine terrarum porrexerat amphitrite. Claudianus de raptu proserpiæ. etiam Nereia Glauco	
Ouidius	Amphitrite cum i latino utrobique & te exili in utraq; syllaba scribitur: componiturq; ex αμψι quod est circum / & τρηψι terrere. Mare enim circum se nauigantes pereundi terrore insequitur. Neca tritus trita tritum deriuatur ut Vgutio somniauit & catholicon. Vxor Neptuni fuit: & ponitur pro mari qd̄ uniuersū cōplectitur orbē. Ouidius libro metamor. i. nec brachia longo Margine terrarum porrexerat amphitrite. Claudianus de raptu proserpiæ. etiam Nereia Glauco	
Claudianus	Amphitrite cum i latino utrobique & te exili in utraq; syllaba scribitur: componiturq; ex αμψι quod est circum / & τρηψι terrere. Mare enim circum se nauigantes pereundi terrore insequitur. Neca tritus trita tritum deriuatur ut Vgutio somniauit & catholicon. Vxor Neptuni fuit: & ponitur pro mari qd̄ uniuersū cōplectitur orbē. Ouidius libro metamor. i. nec brachia longo Margine terrarum porrexerat amphitrite. Claudianus de raptu proserpiæ. etiam Nereia Glauco	
	Neptunum gremio complectitur Amphitrite. Antiphates cum i latino & t exili scribitur: & facit in genitiuo Antiphatis uel Antiphatae. Et penultimam syllabam corripit. Syllius libro. xiiii. Post durum Antiphatae septem & cyclopea saxa. Virgi. li. aeneidos. viii. Et primū Antiphates enim se primus agebat. proprium fuit uiri nomē qui Antiphates teste Prisciano uocatus est.	Antiphates Antiphates ²
Syllius	Antiphates cum i latino & t exili scribitur: & facit in genitiuo Antiphatis uel Antiphatae. Et penultimam syllabam corripit. Syllius libro. xiiii.	
Virgilius	Post durum Antiphatae septem & cyclopea saxa. Virgi. li. aeneidos. viii.	
Priscianus	Et primū Antiphates enim se primus agebat. proprium fuit uiri nomē qui Antiphates teste Prisciano uocatus est.	Amaritudo Amaror
Virgilius	Amaritudo & amaror in uno significato accipi possunt. Virgi. georgicoz. ii.	
Lucretius	Tristia tentatum sensu torquet amaror. Lucretius libro quarto. Quom tuimur miseri absinthia tangit amaror	
Apuleius	Aeuum cum æ diphthongo scribitur: nec ab esse infinito deducitur ut Vgutio somniauit: sed ab αἰών auctore Apuleio u littera interiecta hiatus cau	Aeuum Aeuitas Aetas
Priscianus	sa. Inde aeuitas & aeuiternus teste Prisciano: quod & per syncopam	

Varro	aetas dicitur: & aeternus. Varro in pseudonea. Per aeternam hominum domum tellurem propero gradum. Placet hoc loco quorundam errorem refellere: qui hunc eundem Apuleum putant magiam scripsisse. Falsi. n. sunt. Nam qui magiam scripsit hac litteratura Apulegius uocatur. Et hic fuit scriptor Prisciano anterior. Vnde idem Priscianus tractatu de praeteritis & supinis huius apulegii i hermagora exemplum affert in praeterito posui p posui. Alter autem hac scriptura Apuleius scriptor fuit Prisciano posterior. q de aspiratione & diphthongo disseruit. hic Apuleius i dictione plebs an cu a diphthongo scribi debeat Priscianum inducit: cuius regulam i ipsa dictione nos etiam recitabimus.	Aeternus Aeternus
Virgilius	Aer medium est spacium inter caelum & terram. Virgilius libro aeneidos. v. Aera dimouit tenebrosam: & dispulit umbras. Nonnunquam aer pro altitudine ponitur. Virgilius georgicorum secundo. ubi aera uincere summum.	Aer
Virgilius Varro	Arboris haud ullo iactu potuere sagittae. Aer item sonus uocatur. Varro in andabatis. Anima ut conclusa in uesica quando est arte ligata si perculeris aera reddet. Aer graecum est uocabulum. Nam apud illos alpha scribitur. Nec ab epsilon quae est lis descendit: quasi sit sine lite per contrarium ut Vgutio soniauit.	
Lactantius	Aether cum a diphthongo & th aspirato scribitur. hic teste Lactatio Firmiano libro primo fuit creditus a Cleanthe & Marimone laudatis physicis summus deus. Quod etiam Virgilius tetigit quom dixit georgicorum secundo. Tum pater omnipotens secundis imbribus Aether	Aether Aethra
Virgilius	Coniugis in gremium laetae descendit. Pronapides uero poeta graecus dixit illum fuisse Daemogorgonis filium: quae Chaos eius uxor tunc genuit quom ignita exhalauit suspiria. Quare Anaxagoras & poetae nostri illum secuti pro elemento ignis aethera ipsum posuerunt: ut. Ouidius libro metamorphoseos primo.	
Anaxagoras Ouidius	Hac super imposuit liquidum & grauitate carentem	
Aristoteles	Aethera: nec quicquam terranae facis habentem. At uero Aristoteles in libris quos de caelo composuit dixit aethera pro caelo ponendum esse: ita ut dicat uocabulum ipsum ex aei quod est semper & eeo quod est curro componi: quasi perpetuam uolubilitatem indicet. Iuxta quod etiam Ouidius ait ad Caesarem Sic habites terras & te desideret aether: hoc est caelum. Aethra cum a diphthongo & th aspirato scribitur: nam ab aethere deriuata & apud nos fulgore aetheris hoc est caeli indicat. Virgilius libro aeneidos tertio.	
Ouidius	Nam neque erant astrorum ignes: nec lucidus aethra	
Virgilius	Syderea polus. fuit Thesei mater. Aliam eodem nomine scribit Tortellius filiam fuisse Pitthei Comitem & consilium Helenae: Et inducit Ouidium in epistola ad Parim dicentem.	
Tortellius	Caetera per socias Clymenen Aethramque loquamur: Quae mihi sunt comites consiliumque duae. Verum Tortellius fallitur: nec homerum in tertio iliados quem etiam in huius rei testimonium iducit recte intelligit. Nam Aethra Pitthei filia eadem est quae & mater Thesei.	
Ouidius	Vnde Ariadne apud Ouidium Theseo obiecit dicens. Nec pater Aegeus est: nec tu es pittheidos Aethre Filius.	
Priscianus Marcellus Tullius	Ango angis facit in supino auctum: ac etiam (ut quidam uolunt) anxum. Nam teste Prisciano anxus participium pro auctus nonnulli protulerunt. Anxietas & anxitudo in uno significato accipi possunt ut scribit Marcellus. Tullius de republica libro secundo. Quartaque anxitudo prona ad luctum & marens semper ipsa se sollicitans.	Ango Anxietas Anxitudo Angiportus Angiportus
Plinius Seruius Terentius Terentius Festus Priscianus	Angiportus quarti ordinis & hoc angiportum declinari potest testibus Plinio libro primo artis graematae & seruis Terentius in adelphis. Id quidem angiportum non est peruium. Idem in phormione. Sed hinc concedam uos transire in angiportum hunc proximum. Iter est compendiarium in oppido ut scribit Festus. Anguis masculini generis est teste Prisciano dicente Virgilio.	

Virgilius Valerius	Frigidus (o pueri fugite hinc) latet anguis i herba. Quin etiam foeminini generis comperitur. Valerius Maximus libro primo. L. Sylla consul sociali bello cum in agro Nolano ante pretorium imolaret subito ab una parte arae prolapsam anguem prospexit: quia uisa posthumii haruspiciis hortatu continuo exercitum i expeditione eduxit: ac fortissima castra Sanitu cepit. Anguis format per diminutione anguiculus. Nam (ut dicit Priscianus) Anguilla diminutium no est: ctsi forma diminutiua habere uideat. Tullius de finibus libro quinto. Serpere anguiculos natate anaticulos uolare merulas cornibus uti uidemus boues: nepas aculeis: sua deniq; cuiq; natura esse adiuuedum ducem	
Priscianus Tullius	Aquarum proprie angues sunt ut scribit Seruius.	
Seruius Solinus Ouidius	Anapius cum i post p tetrasyllaba dictio a Solino ponitur. fluuius est Siciliae qui ab Ouidio Anapus scribitur. Ait enim libro secundo de ponto. Quaq; suis Cyanen miscet Anapus aquis. Idem libro fastorum quarto. Praeterit & Cyanē & fontes lenis anapi. hic etiam anapis quandoq; uocatur. Vnde Cyane pserpinæ comes apud eundē Ouidiū loquēdo Plutōi libro. y. Metamorphoseos ait & me dilexit Anapis	Anapius Anapus Anapis
Ouidius Ouidius	Exorata tamen nec urhac exterrita nupsi. Et facit in genitiuo Anapidis.	Amygdalus
Seruius Vgutio	Amygdala cum y graeco scribitur. & a nostris nux longa dicitur teste Seruio super primum georgicorum. fructus arboris ab Vgutione Amygdalus masculini amygdala foeminini amygdalum neutri generis dicitur. Arbor autē hanc amygdalus declinatur. Vnde Hieronymus in ecclesiaste capitulo. xii. ait. Amygdalus florebit: impinguabitur locusta discipabitur capparitis. p fructu idem Hieronymus, in libro numerorū capitulo. xvii. Qui foliis dilatatis in amygdalas deformati sunt.	Amygdala Amygdalū
Hieronymus Hieronymus	Amyclae pluribus tantum numeri cum y graeco & c exili scribitur. Vrbs fuit Laconiae: de qua libro primo achilleidos meminit Statius dicens. Soluerat Oebalio classē de littore pastor	Amyclae Amyclas Amyclom
Stadius	Dardanus incautas blande populatus Amyclas. Alia hoc nomine uocata fuit in Italia, urbs inter Caietam & Tharachynam constituta: quae teste Seruio super librum decimum aeneidos a Laconibus qui comites Castoris fuerat & polucis constructa fuit. Quae deinde tacēdo perit ut dixit Lucilius: & Virgilius tetigit libro praefato quom dixit. tacitis regnauit Amyclis. Quod sane p hunc modum fuisse fertur. Ciues eius urbis cum pythagoream sectam a caede animalium obseruarent & ex uicinis paludibus natos serpentes occidere nefas putarent ab iisdem interempti sunt. Quam sententiā Plinius libro. quinto naturalis historiae his uerbis confirmare uidetur quom ait. Iuxta Tarachynā fuere Amyclae a serpentibus deletae. Sed tacitas dixit Amyclas Virgilius: hoc est pythagoreas: quia taciturnitatem pythagoras primum discipulis p quinquenniū indicebat. Alii aliter exponunt. Cum. n. (aiunt) frequēter nūtiarētur hostes & inani terrore ciuitas quassaretur lata lege cautum est ne qs unq; hostis nunciaret aduentū. Postea uero cum hostis nullo nuntiāte ueniret ex improuiso ciuitas capta est. Vnde tacitae dictae sunt: quia silentio perierūt. hinc est quod ait Lucilius. Mihi necesse est loqui. Nam scio Amyclas tacēdo perisse. Amyclas eadem scriptura nauta fuit pauperrimus in epiro: cuius meminit Lucanus libro quinto. Et facit i genitiuo Amyclatis uel Amyclae. Amyclon etiam cum y graeco ciuitas fuit praenonia seu Macedonia.	
Seruius Virgilius	Apex proprie teste Seruio dicitur in summo flaminis pileo uirga: i cuius extremitate modica lana est: & interdum summitas pilei intelligitur. Virgilius libro aeneidos secundo.	Apex Apiculum Apiculus
Lucilius	Ecce leuis summo de uertice uisus Iuli	
Lucanus	Fundere lumen apex. Ab apice fit diminutiue apiculum dicente Pompeo. Apiculum filum quo flamines uelatum apicē gerūt. Vgutio dicit q; apex format diminutiue apiculus. Apices itē pro litteris ponūtur. Apes & Apis in recto teste Prisciano declinari potest. Ouidius libro metamorphoseos. xiiii.	Apes Apis
Poponius Vgutio Priscianus Ouidius	Non apis inde tulit collectos sedula flores. Nam si apes dixisset uersus stare	Apicula b

Iuuenalis	non pōſſet. & facit in genitiuo plurali apum: ac etiam apium. Iuuenalis. Exa	Apecula
Ouidius	menq; apium longa confederit uua. Ouidius libro metamorphoſeos. xv.	Apis
Vgutio	Meliſerarum apium ſine membris corpora naſci. Apes uel apis in recto per diminutionem format apicula. Vgutio autem uult q; ab ea quæ eſt apes in recto formetur apecula (quod nuſq; legitur) ab apis apicula. Nec tamen inteligit Vgutio q; etiam a terminatis in es fiat in aliquibus dictionibus diminutiuum in icula: in aliquibus ſecundum regulam in ecula: ut apes apicula: ſedes ſedicula: cædes cædicula: ædes ædicula: fides fidicula (de quibus duobus poſtremis alibi diſſeremus) nubes nubecula: uulpes uulpecula. Terminata in is ſœminina formant diminutiuum in icula: ut cratis craticula: cutis cuticula: ſecuris securicula. Apis masculini generis dicitur lingua Aegyptia bos. Et producit primā ſyllabam. Lucanus. Et ſacer in cineres Magni maſtabitur apis. Et facit in genitiuo apis uel apidis. Apium cum unico p ſcribitur: nam primā corripit ſyllabam. Columella libro. xi.	Apia
Lucanus	Nunc apio uiridi criſpetur florida tellus. Genus eſt hærba. Apia cum unico p dicitur a Scytis terra: teſte Herodoto libro quarto.	
Columella	Artemiſius cū t exili & i latino utrobique & unico ſcribitur. Mons eſt Arcadiæ	Artemiſias
Herodotus	teſte Plinio libro quarto naturalis hiftoriæ. Artemiſium (ut oſtendit Demosthenes in oratione pro Cteſiphonte) promontorium eſt Euboia. Artemiſiū	Artemiſiū
Demosthenes	item Hyperides ſimulacrum appellant: quin & apud Macedonæſ mensis maius artemiſius dicitur. Artemiſia uxor fuit Mauſoli teſte Herodoto libro Hiftoriarum ſeptimo. Artemiſia item herba quædam eſt: quā Plinius eſſe Ambroſiam credit. Idem uidetur ſentire Dioſcorides quom ait. Ambroſia quā multi artemiſiam dicunt plurimas in fructice detinet urigas palmis tribus. De hac Ouidius libro primo de ponto.	Artemiſia
Herodotus	Nectar & ambroſiam latices epulaſq; deorum	Ambroſia
Plinius	Det mihi formoſa grata iuuenta manu.	
Discorides	Alexander & Alexandrus in recto declinari poteſt: ſicut Euāder Euādrus: Therſander Terſandrus: Menāder Menādrus: fuit Philippi Macedonis filius. Alex	Alexander
Ouidius	andria cum i in penultima ſyllaba & Alexandria cum e teſte Priſciāo & ſcribi & efferri poteſt. Horatius libro quarto carminum.	Alexādrus
	Nam tibi quo die portus Alexandria	Alexandria
	Supplex & uacua pateſcit aulam. Propertius.	Alexādra
	Noxia Alexandria dolis aptiſſima tellus. Fuit trium urbium nomē ab Alexā	Alexandri
	dro constructarum: teſtibus Curtio & Iuſtino: quarum una fuit in Aegypto	nus
	non longe a nili hoſtio: ut dixit ſolinus: alia i Aſia: alia i Scythia ſup Tanaim	Alexādreuſ
	Alias plures urbes eiſdem nominis apud Ptolemæum iueni. Quarum una	Alexandre
	eſt in Syria iuxta Iſſum fluuium: alia in Carmania: duplex in Sogdiana pro	nus
	uincia: alia in Aria: alia in Aegæo pelago phrygiæ minoris: alia i Arachofia. Quædam etiam inſula perſidi adiacēs Alexandria eſt uocata: ut idem Ptolemæus ſcribit: quæ (ut ait) etiam Aracia cognominata eſt. Alia eodem nomine urbs eſt in Luguria: ſub dictione Mediolanenſis principis. Et ab alexādia ſit Alexandrinus: ab Alexadrea uero Alexandreus formatur: uel forte Alexandrenus: ſicut a Nicea Nicenus: ab Antiochea Antiochenus.	
	Aliptes cum unico l & i latino ſcribitur: & dici poteſt unctor. Is enim erat: cuius curæ tradebantur qui in ſacris certaminibus purgarent: dictus ἀπό τοῦ ἀλειφείν: id eſt ab unguendo: nō autē ab alo alis: ut ſomniauit Vgutio Iuuenalis ſatyra quarta.	Aliptes
Vgutio	Grammaticus rhætor gæometra pictor aliptes. Nec hoc in loco dici poteſt	
Iuuenalis	geometres: ut legendum putat Georgius. Non enim tertius pes dactylus eſt) ut ſcandit ipſe Georgius (neq; quartus ſpondeus: ſed torgæ ſpondeus eſt) ometra dactylus. Nam apud græcos cum ε in prima & ω magno in ſecunda ſyllaba ſcribitur: ſiue cum α diphthongo in prima: ut eſt apud Homerum in. xi.	
Georgius	odyleæ. εἶδ' οὐ καὶ τὴν τοῦ γαίης ἐρικυδέος ὕιοῦ. Theocritus edyllio primo εἶς τὸ κατὰ τὴν τοῦτο γέωλοφονᾶ τὴν μύρικαι. Vnde apud Iuuenalē	
Homerus		
Theocritus		

gæometra legendum est cum æ diphthongo in prima.

	Allophylus cum duplicato l & y græco sequente unico l scribitur: & dici potest alienigena. Nam componitur ex ἄλλο quod est aliud & φίλος genus. Neque a philos qui est amicus descendit ut Vgutio somniauit. φίλος enim cum in latino quom amicum significat apud græcos scribitur: que tamen littera ab illis iota dicitur: & habet primam syllabam correptam: ut Pamphilus. φίλος autem genus cum y græco scribitur: & primam syllabam producit: ut pamphylia. Memini tamen certo apud quendam auctorem metricum non magnæ auctoritatis legere Allophyllus phy syllaba correpta: & (ut puto) ipse est petrus Riga in aurora sic dicens. Crine que allophylis hostibus ille datur.	Allophylus
Pompeus Ennius	Agea cum unico g scribitur. uia est in nauī dicta auctore Pompeo: que in ea maxima quæque res agi soleat. Ennius. Multa foro ponens ageaque longa repletur. Agyia cum unico g & y græco in secunda syllaba sequente in latino scribitur: & apud nos uia transfert. & ab agyia Agyieus Apollo cognominatus est: quia in uis publicis Apollini sacrificare confueuerant ut Acron & Porphyrio scribitur super quartum librum carminum Horatii. Horatius libro præfato. Daunia defende decus camenæ.	Agea Agyia Agyieus Aegæa Aegæ Aege
Acron Porphyrio Horatius	Leuis Agyieu. Aegæa cum æ diphthongo in prima & media syllaba nomen est duarum urbium ut scribit Ptolemæus: quarum una est in Emathia: alia in Mauritania Casariensi. Aegæ pluralis tantum numeri cum æ diphthongo in utraque syllaba uel Aegæ huius æges urbs fuit Macedonia teste Herodoto. Ptolemæus dicit Aegas urbem esse Ciliciæ extremam: & eiusdem nominis insulam in mari Aegæo. de urbe Ciliciæ (ut puto) intellexit Lucanus libro tertio quom dixit. Mallos & extremæ resonant naualibus Aegæ: etsi de insula illum intellexisse dixerit commentator. Aegæ etiam uocata fuit Amazonum quædam regina Aegæus cum æ diphthongo in prima & eius diphthongo in secunda syllaba disyllaba dictio Thesei pater fuit de quo Catullus.	
Ptolemeus	Linguetem gnatum uentis cum crederet Aegæus: ab hoc Aegeo Aegeum mare quidam cognominatum dicunt. Quod si uerum est Aegæus aegæa aegæum cum æ diphthongo in prima duntaxat syllaba scribi debet. Plinius uero a scopulo quodam inter Tenedon & chion insulas consurgente atque capræ effigiem detinente quam Græci αἴρυα uocant nomen assumpsisse asserit. Alii (ut Festus scribit) ab Aegæ regina Amazonum quæ in illo periit cognominari uolunt. Et sic siue αἴρυα capra siue ab Aegæ regina dicatur cum æ diphthongo in prima & secunda syllaba Aegæus scribi potest Lucanus libro primo. Ionium Aegæo frangat mare. Horatius in epistolis: Idcirco nauem trans Aegæum mare uendas: Aegæo cum æ diphthongo in prima & secunda syllaba nomen fuit proprium gigantis: qui apertis centum habuisse brachia describitur dicente uirgilio libro æneidos decimo. Aegæon qualis dicunt cum brachia centum. Aegon cum æ diphthongo in prima syllaba nomen fuit proprium pastoris teste Theocrito: quo uidelicet nomine Virgilius usus est dicens. Non uerum Aegonis nuper mihi tradidit Aegon. est etiam Aegon eadem scriptura Lemni insulæ promontorium ut dicit Lactantius grammaticus: & a Papinio pro mari Aegæo ponitur quom ait libro thæbaidos quinto. quas spumifer assilit Aegon. Aegos cum æ diphthongo. fluuius est Thraciæ. Ego absque diphthongo pronome est græcū linguæ communis: quo etiam uerbo nos utimur. Quod quidē ab Atticis egogea doricis autē egō dicitur & ego ne. Aeos cum æ diphthongo etiā scribitur teste Apuleio. fluuius est Epiri fluens ad occasum in pelagus Adriaticum Apolloniam uersus teste Strabone libro sexto & septimo: quem tamen in Ionium fluere scripsit Lucanus quom dixit libro sexto.	Aegeus Aegæus Aegæon Aegos Egeo Egoge Egon Egone Aeos
Herodotus Ptolemæus Lucanus		
Catullus		
Plinius		
Festus		
Lucanus		
Virgilius		
Theocritus Virgilius Lactantius Papinius		
Apuleius Strabo		
Lucanus		

	Purus in occasus parui sed gurgitis Aeas: Ionio fluit inde mari. Et facit in genitiuo Aeantis.	
Ouidius	Aegina cum æ diphthōgo & i latino scribitur. Filia fuit Asopi regis Boœtiæ a loue in specie ignis grauidata teste Ouidio libro metamorphoseos sexto.	Aegina
Stattius	de qua Stattius libro thæbaidos septimo meminit dicens.	Agina
Ptolemæus	Si modo placauit foelix Aegina tonantem. Et etiam Aegina insula Pelloponeso adiacēs teste Ptolemæo: & eiusdem nominis urbs in ea ab Aegina Asopi filia cognominata: quæ antea Enopia uocabatur dicēte Ouidio libro metamorphoseos septimo.	Angia
Ouidius	Enopiam ueteres appellauere: sed ipse.	
Pompeius	Aecus Aeginam genetricis nomine dixit. Agina ea est qua inferitur scapus trutinæ: id est in quo foramine trutina se uertit ut scribit Pompeius.	
Festus	Angina faucium dolor siue inflatio dicitur teste eodem Festo. Macer de uiribus hæbarū. Subuenit anginæ melli uinoq; iugata. hæc a Græcis σνράγχη dicitur latine synanche transfertur.	
Macer		
Plinius	Aetiops cū æ diphthongo & th aspirato & i latino scribitur. Fuit teste Plinio libro. vi naturalis historiæ. Vulcani filius a se Aethiopiam omnem cui præfuit denominās. Et ab Aethiopia fit Aethiops & Aethiopus teste Seruio sup	Aethiops Aethiopus
Seruius	librum septimum æneidos. Comperitur & in foeminino genere Aethiopissa	Aethiopis sa
Vgutio	Nec a Chus filio Cham qd hæbraice aethiops iterpretat Aetiops dedit ut Vgutio sōniauit: sed αἰῶν qd ē cremo & ὄψ aspectus d'scēdit. Duæ aut sūt Aethiopiæ teste Seruio: una circa ortū solis: alia circa solis occasū in Mauritania.	
Quidius	Antistes cōis generis est: etsi foemininum habeat antistita. Ouidius libro metamorphoseos. xiii.	Antistes Antistita
Gellius	Combiberat tractaq; comis antistita phœbi. i. sacerdos uel sacrificula.	
Gellius	Antidotum neutro genere & antidotus foeminino declinari potest. Gellius libro. xiiii. noctium acticarū de anatibus loquēs ait. huius regis antidotus celebratissima est: quæ mithridates uocatur. Optimum est contra uenena remedium. Et dici potest ex contrario datū. Nam contraria cōtrariis curantur.	Antidotū Antidotus
Marcellus	Animus est (ut tradit Marcellus) quo sapimus: anima uero qua uiuimus. Vnde	Animus Anima
Accius	Accius in Epigone ait sapimus animo: fruimur anima. Nonnunq; & pro corpore anima ponitur: ut est apud Virgilium libro æneidos nono.	
Virgilius	Ite (ait) egregias animas: quæ sanguine nobis.	
Virgilius	Hanc patriā pepere suo. in quo est etiā nouū: q; patriam posuit pro regione uel terra cum proprie patria urbs a parentū sit. Quādoq; etiā pro habitu uel	
Plautus	odore aīa accipitur. Virgilius georgicorum secundo. animas & olentia Medi	
Plautus	Ora fouent illo: & senibus medicantur anhelis. Plautus in asinaria. An foetet anima tue uxori? Anima item aqua intelligitur. Plautus in Amphitryone. Nī ego illi puteo si occēpso animam omnem intertraxero. Rursus anima & p	
Lucretius	uento capitur. Lucretius libro quinto.	
Plautus	Aurarumq; leues animæ calidq; uapores. Plautus in aulularia. Nec quid animæ emittat dormiens. anima & pro aere usurpatur. Virgilius in bucolicis.	
Virgilius	Namq; canebat uti magnum per inane coacta	
Probas	Semina tetrarūq; aiæq; marisq; fuissent. Aīa teste Valerio Probo facit in dati	
Hierōymus	uo plurali & ablatiuo aiabus. Vnde Hieronymus i libro Iosue capitulo. viii.	
Laurentius	ait. Timuimus ergo ualde: & puidimus aiabus nostris: uestro terrore cōpulsē	
Cicero	Laurētius autē libro elegatiarū pmo dicit qd facit animis. Nā & Cicero ad iux	
Priscianus	orē & filiā scribēs duabus animis suis dixit. & (ut tradit i epitome Priscianus) cū aimus cōposita secūda & tertia declinatioē declinari possūt: ut magnāim ⁹ / pusillāimīs / exanimus / semiāimīs / ināimīs / unāimīs / æquāimīs / lōganimīs.	
Festus	Apiscor & adipiscor in uno significato usurpant auctores: ut Festus testatur &	Apiscor Adipiscor
Nonius	Nonius Manilius libro tertio Rebus apiscēdis labor est qui continet omnes	
Manilius	Votorum effectus. Lucretius libro primo.	
Lucretius	Nec ratioē aīmi quā quisq; posset apisci. Lucillius libro. xxvi. ut ego effugiam	
Lucillius	quod te imprimis cupere apisci intelligo. Apiscor facit in supino aptum: Adi	

Festus	piscor adeptum. Festus. Aptus cum in propria significatione intelligatur po ni tamē solet p adeptus: ut apisci pro adipisci. hęc ille. aptum item significat necessarium. Tullius de finibus libro tertio. Itaq; natura sumus apti ad totius consilia ciuitatis. Rursus aptum connexum dicitur: & colligatum. Virgilius georgicorum tertio. ip sos e torquibus aptos	
Tullius		
Virgilius		
Virgilius	lunge pares. Aptum compositum & paratum. Virgilius libro æneidos tertio. Interea classem uelis aptare iubebat Anchises. Idem libro æneidos decimo. proiecto dum pede læuo	
Priscianus	Aptat se pugna. Priscianus tamen. dicit Adipiscor uerbum commune esse.	
Crispus	Arguo facit in supino argutum. participiū tamē futuri tēporis Crispus in itu rus protulit. cum libro historiarum secundo dixit. Quos aduersum multi	Arguo
Priscianus	ex Bithynia uolentes occurrere. falsum filium arguituri. Quod etiam Prisci anus ipse annotauit. Nam quædam comperiuntur uerba in utum supinū for mantia. quorum participia futuri temporis in iturus desinunt: uerbaliq; in itio terminatur: ut argutum arguiturus arguitio: tutum tuiturus tuitio: sputu spuiturus spuitio: plutum pluiturus pluitio. Argutum significat maliciosum: unde argutiæ dicte sunt. Argutum item canorum stridulum uel sonorum. Vir gilius in bucolicis. Forte sub arguta cōsederat ilice daphnis. Idem libro ænei dos septimo. Arguto tenuis percurrens pectine tælas. Rursus argutum bre ue Virgilius georgicorum. iiii.	Argutus Argutor Arguto Argumen Argumētū Arguitor
Virgilius		
Virgilius		
Virgilius		
Probus	Argutumq; caput breuis. alius obesaq; terga. Probus super quartam eglo gam Virgilio dicit quod argutus ab argo naue. quæ a celeritate dicte est. d citur: ut arguta hirundo: & arguti homines. qui multum & celeriter loquun tur. Ab argutum supino fit argutor deponens uerbum. teste Nonio. Nouiū inducente dicentem. Quando ad ludos uenit. alii cum tacerent totum diem argutur quasi cicada: idest loquaciter. proloquitur. Et fortassis in hoc significa to ab eo quod est argutum ab argo naue. argutor formatur. Est etiam argu tari subtilere. ut interpretatur idem Nonius illud Titinii. Terra hęc est no ua: qua tu solitus argutari pedibus cretam dum compescis. uestimenta q; le uas. Vgutio declinat etiam arguto argutas. argumen & argumentum in uno significato accipi possunt. Inde argumentor formatur deponēs uerbum: qd tamen Priscianus dicit esse commune.	
Nonius		
Nouius		
Nonius		
Titinius		
Vgutio		
Priscianus		
Priscianus	Artocreas huius artocreae masculini generis cum t & c exilibus scribitur. genus ē edulii Insubribus notissimum. Persius satyra ultyma. artocreasq; popello. Largior. Sunt tamen qui & hęc artocrea foemino genere declinari uolūt.	Artocreas Artocrea Arrhabo
Persius		
Varro	Arrhabo cum duplicato r secundo aspirato scribitur. Varro de lingua. latina. Arrhabo sic dicte ut relicuum reddatur. hoc uerbū a græco ἀρραβῶν. hęc il le Terrentius comoedia tertia. Ea relicta arrhaboni est. hęc & arrha a nōnul lis dicitur: quæ (ut puto) ab arrhabone dicte est: & ideo. cum aspiratione post secundum r ipse scripserim. Ara pro altari cum unico r scribitur. Neq; ab aro aras. uel ardeo. deriuatur. ut somniabundus tradit Vgutio: sed ab ansa. muta tis litteris. testibus Varrone rerum diuinarū libro. v. & Macrobio dicte est. At uero Seruius græcum uult esse uocabulū: precēq; significare. Vnde κατὰ τὰ iprecatio dicitur. Est etiā Ara ciuitas foelicis Arabiae regia. teste Ptolemæo: & eiusdem nominis insula eidē Arabiae adiacens. ut idem Ptolemæus ostendit. hara autem pro porcorum stabulo cum aspiratione initiū teste Apuleio scri bitur: ut scilicet ab ara pro altari discernatur. hara item eadē scriptura. genus est auis: a qua aruspex teste Seruio. & hariolus descendit: ut in dictionibus i nitio aspiratis differemus. Idq; notandū est. qd ara altare primā producit syl labam: hara uero auis. siue porcorum stabulum. primam corripit.	Arrha Ara Hara Haruspex Hariolus
Terrentius		
Varro		
Macrobio		
Seruius		
Ptolemæus		
Ptolemæus		
Apuleius		
Seruius		
Plinius	Arabus cum unico r scribitur. Fuit Apolinis filius teste Plinio libro secūdo na turalis historiae. Arabia cum unico r triplex est. ut Ptolemæus ostendit: una foelix: alia petraea: alia deserta. Et ab Arabia fit Arabs. & Arabus. teste Seruio super librum septimo æneidos: ac etiā Arabicus & Arabius. Virgilius libro præfato.	Arabus Arabia Arabs Arabus Arabus Arabicus
Plinius		
Ptolemæus		
Seruius		
Virgilius		

Priscianus	Hyrcanifue/arabifue parant. Priscianus in perihegesi.	Arabius
Priscianus	Non Arabis similes opulentis scilicet æqua. Nonnunq̄ Arrabia cum duplica to r̄ scribitur: ut p̄ma syllaba positione produci possit. Priscianus i pihegesi.	Arrabia Arrabicus Arrabius
Propertius	Arrabii cernes extremi littora ponti. Propertius.	
Propertius	Nec si qua Arrabio lucet bombyce puella. Idem.	
Ptolemæus	Et donus intactæ te tremit Arrabiæ. Arabis cum unico r̄ fluius est prouitiæ drangianæ: qui & per Gedrosiam fluit: ut ostendit Ptolemeus	
Virgilius	Arbor & arbos in recto declinari potest. Virgilius in georgicis. Herculæq; arbos umbrosa coronæ. Idem in bucolicis	Arbor Arbos
Agrætius	Et nunc omnis ager nunc omnis parturit arbos. Arbor & Arbos hoc distat:	Arbuscula
Vgutio	q̄ (ut tradit Agrætius in caprum) arbor omne lignum est: arbos non nisi fru ctifera. Arbos format per diminutione arbuscula. Vgutio dicit q̄ facit arbu cula absq; f.	Arbucula Arbustum Arboretū
Gellius	Arbustum arbor est nouella: quod & arboretū dicitur: teste Celio libro. xiii. noctium atticarum.	Arbutus Arbutum
Virgilius	Arbutus sceminini generis arboris est genus: de qua Virgilius in bucolicis. hu mor dulce satis depulsis arbutus hædis. huius fructus arbutū dicitur. Sunt aut̄	
Seruius	arbuta rubra poma siluestria: ut scribit Seruius. Virgilius libro georgicorum	
Virgilius	p̄mo. cum iam glâdes atq; arbuta sacrae Deficerent siluæ. phocas p̄ arbore d̄	
Phocas	clinat singulari numero hæc arbutus: plurari uero hæc arbuta neutro generē.	
Horatius	Quod tñ Horatius sceminino genere protulit: cum dixit in p̄mo carminum. Impune tutum per nemus arbutos Quærunt latentes.	
Marcellus	Aridus & per syncopam arduus: teste Marcello enunciari potest. Vnde & Lucil	Auidus
Lucillius	lium refert dixisse libro. xxvi. Arduum miserimum atq; in foelix signum sam bucum uocant. Aridum proprie (ut scribit Festus) est quod naturalē humo rem amisit Virgilius libro æneidos primo. atq; arida circum Nutrimenta de	Ardus
Festus	dit. Aridum item purum & lucidum dicitur: ut est apud Plautum in rudentet	Ariditas
Virgilius	argento arido Marcello interpretante. Rursus aridū horificum siue acutum	Aretudo
Plaurus	significat. Virgilius georgicorum primo. & aridus altis montibus audiri fra gor. Inde deriuatur ariditas: idem significans quod & aretudo teste Nonio.	
Marcellus	Varro de lingua latina. Quod p̄ hos natura frigori miscet calorem: atq; hu morum aretudinem.	
Virgilius	Armus humerus cum brachio appellatur. Arma: pluralis tantum numeri ab	Armus
Nonius	armo dicta sunt auctore Pompeo: uel ab arcendo: quod scilicet armis hostē	Arma
Varro	arceamus: ut tradit Varro de lingua latina. Cum arma composita: secunda & tertia declinatione declinari possunt: ut inermis: exermus.	
Pompeius	Armilla sceminini generis cū duplicato l̄ scribit̄. Ornamentū quoddā est ex	Armilla
Varro	auro: quod uiri militares ab imperatoribus donati gerebant. dicta est autem	Armillum
Festus	armilla (ut existimat Festus) ab armo: q̄ scilicet antiqui Humeros cum brachi is armos uocabant. hoc armillum etiam cum duplicato l̄ genus est uasis uina rii ab armo d̄ ductum.	
Festus	Armentum pecus est (ut scribit Festus) idoneum ad opus armorum & hæc ar	Armentum
Ennius	menta sceminino genere Ennius eodem nomine referente Festo protulit.	Armenta
Hierōym ⁹	Ardeo ardes secunda coniugatione & ardo ardis tertia declinari potest Hiero nymus in Ioanne capitulo. xv. Si quis in me non māsarit: mittetur foras sicut palmes: & arscet. Et colligent eum: & in ignem mittent: & ardet pro arde bit: est autem ardere ignescere concremari. Virgilius libro æneidos quinto.	Ardeo Ardo
Virgilius	Namq; uolas liquidis i nubibus arsit arūdo. Ardere festinare. Virgilius libro	
Virgilius	æneidos primo. Instant ardentes Tirii: pars ducere muros: id est festinantes: ut dicit Marcellus quod & prudentes nonnulli exponunt. Ardere fulgorem seu splendore emit tere. Virgilius libro æneidos quarto.	
Virgilius	Tyrioq; ardebat murice lana.	

Ardere dolere irasci. Virgilius libro æneidos decimo.
 Proxima queq; metit gladio: latumq; per agmen
 Virgilius Ardens limitem agit ferro te Turne superbum
 Virgilius Cæde noua quærens. ardere ardentem amare. Virgilius in bucolicis.
 Coridon ardebat Alexim: ubi placet q; in uno significato ardeo ablatiuo iū
 Seruius gitur: in alio accusatiuo. Quod & Seruius tradit sup librū p̄mum æneidos.
 Virgilius Argiripa cum i latino utrobicq; & unico p̄ scribitur cum penultimam corripit Argiripa
 at syllabam. Virgilius libro æneidos tertio.
 Seruius Ille urbem Argiripam patriæ cognom̄e gentis. Opidum est Apuliæ: Quod Argoripū
 (ut scribit Seruius) antea Argoripum uocabatur: quin & Argos Hippium te Argos
 ste eodem Seruio sup librum. xi. æneidos: quod corrupto uocabulo Arpos Hippium
 Virgilius rursum dictum est: necnon & Arpi plurari tantū numero. Virgilius libro æne
 Virgilius idos. x. que causa attraxerit Arpos. Idem libro præfato. Arpos
 Virgilius Atq; iterum in Teucros Aetolis surget ab Arpis. Idem in. xi. Arpi
 Non erit auxilio nobis Aetolus: & Arpi.
 Salustius Arbitr̄ secundū ordinis est: ut ē apud Salustium: procul arbitris omnibus amo Arbitr̄
 Priscianus tis. Sed & tertia declinatione declinari potest teste Prisciano. Et habet fœmi Arbitra
 Horatius ninum arbitra. Horatius in epodo. o rebus meis
 Non infideles arbitra.
 Priscianus Arbitror deponens uerbum est: quod tamē Priscianus tradit esse cōmune. Cœ Arbitror
 Coelius lium nihilominus inducens dicentem. Ex scriptis eorum qui ueri arbitrantur Arbitro
 Nonius Veteres etiam teste Nonio arbitro protulere. unde Plautus in sticho ait. Pro
 Plautus biores non arbitrabunt si probis naraueris.
 Phocas Astu indeclinabile neutri generis: & hic astus huius astus declinari potest teste Astu
 Pedianus Phoca. huius origo auctoribus Pædião Festo Donato ab αστυ græce urbe Astus
 Festus deducitur: i qua qui assidue uerfati sunt cauti atq; astuti esse uidetur. Terenti Austita
 Donatus us. an i Astu uenit: i. in urbē. αστυ. n. græce/urbs latine. Papinius i achileide. Asta
 Papinius Tandem detecti timidæ nereidos astus. A poetis pōitur pro astutia. Asta urbs Astæa
 Ptolemæus est Tuditanorum in hispania teste Ptolemæo. Aliam eodem nomine scribit
 Ptolemæus Ptolemæus esse urbem drangianæ prouinciæ: Aliam liguriæ in Italia. Astæa
 Ptolemæus insula est Gedrosiæ adiacens: ut idem Ptolemæus ostendit.
 Lucanus Asylum cum unico s̄ & unico l̄ & y græco scribitur. Locus erat confugii. Luca Asylum
 nus libro primo. Asilus
 Virgilius Tunc erat exiguum dominos commisit Asylum. Virgilius libro octauo. Asilas
 Hinc lucum ingentem quem Romulus acer asylum. Asylus cum unico s̄ & Axilus
 Tortellius unico l̄ & i latino a Tortelio scribi præcipitur. Sūt tamē qui cum duplicato l̄
 scribi uolūt. Volatile paruum est: quod alius nominibus œstrus tabanus mus
 Virgilius co uocatur. Virgilius georgicorum. iii.
 Tortellius Plurimus Alburnum uolitans cui nomen asilo. Asilas eadem scriptura a Tor
 telio scribitur. proprium fuit mulieris nomen: cuius meminit Virgilius libro
 Virgilius æneidos nono dicens Corynæum sternit Asilas. Idem libro decimo. Princeps
 Virgilius turmas inducit Asilas. Axylus cum y græco & unico l̄ scribitur. Fuit uir Phry
 gius a Diomede in bello Troiano occisus.
 Gellius Acerbitudo & acerbitas i uno significato accipi possūt teste Gellio libro. xiii. Acerbitudo
 noctium atticarum. Acerbitas
 Marcellus Assesrix uerbale femininum ēa b assessor auctore Marcello. Aphrāius. Fratris Assesrix
 Aphranius dimittit assesricem: me sibi adesse uocat. Hieronymus libro sapientiæ capitu Possesrix
 Hierōymus lo nono. da mihi sedium tuarum assesricem sapientiam. In cuius deriuatione Expultrix
 Gasparinus ignorans extitit Gasparinus Brito Vgutio Mammotrectus Catholicon er Tonstrix
 Vgutio rauerunt. Nam Gasparinus unde assesrix descendat prorsus ignorauit. Alii. Tôstricula
 autem ab assistendo seu asserendo deduci uoluerunt: cum tamen ab asserēdo
 assesrix formetur: non assesrix. Ab altero autem cum careat supino quādo
 s̄. neutrale est uerbale formari non potest qñ uero transitiuum est potius asti
 tutrix secūdam analogiam q̄ assesrix formari necesse ē. Verum (ut dicit Pri
 Priscianus scianus) quædam deficiunt in consonatiā: ut si uelimus ab eo quod est cursor

Cicero	foemininum facere secundum analogiam mutatione or in rix/absonum sit: congruumq; naturæ litterarum. Vnde Cicero uolēs ab eo quod est expulfor proferre foemininum/ s in r mutato/expultrix formauit/ quom dixit Verrina rû quinto. o uirtutis indagatrix/expultrixq; uitiorum.	
Martialis	Quandoq; etiam remanente s interponitur t: ut ab affessor affestrix: a possesfor possesrix: a tonfor tonstrix. Martialis.	
Cicero	Tonstrix Suburæ faucibus sed & p̄mis. Cicero libro præfato. Regiæ uirgines ut tonstrix tondabant barbam/ & capillum patris.	
Priscianus	Anio & Anien in recto declinari potest teste Prisciano. Horatius in primo car	Anio
Horatius	minum. Et præceps Anio atq; Taburni lucus & unda. Cato. Non minus quin	Anien
Cato	decim ab urbe milibus Anien abest fluuius. Anius proprium fuit regis nomē	Anius
Virgilius	in Delo: cuius meminit Virgilius libro æneidos tertio. Rex Anius rex idem hominum Phœbiq; sacerdos.	
Nonius	Adiuto & adiutor deponēs (ut scribit Nōius) ueteres ptulere. Pacuius i Chry	Adiuto
Pacuius	sida. Adiutamini & defendite. Aphranus in milite. hoc obsecro igitur/ agite	Adiutor
Aphranus	me adiutemini.	
Terentius	Terentius in Andria. Pamphilum ne adiutem/ aut auscultem seni?	
	Abortior deponēs uerbum est: quin & abortio comperitur. Hieronymus i Iob	Abortior
Marcellus	capitulo primo. Bos eorum concepit: & non abortiuit. ponitur nonnunq; te	Abortio
Festus	ste Marcello aborior pro abortior. Vnde hic abortus huius abortus/ & hoc a	Aborior
Nonius	bortum/ in uno significato. Festus. Abortum mulieris dicitur/ quod non si tē	Abortus
	pestiue ortum. Abortus idem significat/ quod & aborsus: nisi q; (ut tradit No	Abortum
Priscianus	nus) aborsus est in p̄mis mēsisibus: abortus autē prope tempus pariendi.	Arbosus
Lucillius	Amplexor deponēs est uerbū: quod tamen Priscianus tradit esse cōe/ Lucilliū	Amplexor
Cicero	iducens dicentē. Quin amplext' q; uelit/ ego non sinam me amplectier. Cice	Amplexo
	ro tñ amplexo protulit/ quom pro Cluentio ait. Auctoritatē cēsorū amplexa.	
	Abundo ex ab & undo componi manifestum est. Et iungitur ablatiuo: & non	Abundo
Nicolaus	nunq; genitiuo. Nicolaus in homero libro iliados. iii.	
Lucillius	Ingenio ualet acri/ & fraudis abundat. Lucillius satyrarum. vi.	
	Quarum & abundemus rerum/ & quarum indigeamus.	
Marcellus	Aspectus huius aspectus uel aspecti teste Marcello declinari potest. Vnde &	Aspectus
Accius	Accium inducit in Astyanacte dicentem. Miseritudine commouit animum ex	
	cessa aspecti dignitas.	
	Alabaster masculino genere/ & alabastrū neutro/ declinari potest. Cicero Aca	Alabaster
Cicero	damicorū secūdo. Quibus ēt alabaster plenus ūguēti putescere uidet. Martia.	Alabastrū
Marcialis	Quod Cosmi redolent alabastra/ fociq; deorū. genus ē uasis unguētarii/ ex a	
Plinius	labastro marmore: qd̄ teste Plinio libro. xxxi. & xxxvi. naturalis historiæ per	
	lucidum ē/ & colorum uarietate distinctum. Neq; ab alce deducitur/ ut Vgu	
	tio somniauit. Alabastrum Item/ urbs est Aegypti teste Ptolemæo.	
Ptolemæus	Adubanus & Adubanum declari potest. Fluuius est: qui & Ister & danubius/	Adubanus
Festus	sive danubium uocatur. Festus. Adubanum danubium.	Adubanū
	Anser apud antiquos tā foeminini quā masculini generis fuit. Ocha dicitur.	Anser
	Aucha cū ch aspirato scribitur: quæ & Ocha nōnunq; effertur: ut in dictiōibus	Aucha
	ab o incipientibus plenius diseremus.	Ocha
	Annus cum duplicato n scribitur. nec ab ā. u. præpositiōe formatur/ ut Vgutio	Annus
Pompeius	uoluit: sed auctore Pompeo ex græco trahit: qd̄ illi ἐππος dicunt. Vel (ut tra	Anulus
Seruius	dit Seruius) ānus dictus ē q; in se redeat/ quasi anulus/ dicēte etiā Virgilio.	Anellus
Virgilius	Atq; in se sua per uestigia uertitur annus. Anulus in alio significato cum uni	Anhelus
Horatius	co n ab omnibus scribitur: cuius diminutiuum est anellus. Horatius sermone	Anus
	xvii. sæpe notatus. Cum tribus anellis modo læua Priscus inani. At uero an	Anicula
Apuleius	helus adiectiuum cum aspiratione in media syllaba/ & unico l scribitur. Nam	Anicilla
Virgilius	ab halo halas descendit: quod (ut Apuleo placet) cum aspiratione annotatur.	Anus
	Virgilius georgicorum secundo. & olentia Medi	
	Ora fouent illo: & senibus medicantur anhelis. hæc Anus huius Anus cum	Anaticulus
	unico n scribitur/ cum primam corripit syllabam. Antiqui tamen testi/	Anatinus

Nonius	bus Nonio & Prisciano hæc anus huius anuis huic anu declinabant. Vnde	
Priscianus	Cato de liberis educandis ait. Eam nutricem oportet esse adulescentē. Anuis	
Cato	enim ut sanguis deterior sic & lac. dicta est aut anus auctore Festo uel ab an	
Festus	norū multitudinc: uel ex ἀν & ποῦσος sensus uel intellectus: quasi siue sensu sit	
Varro	anus. Et format per diminutionē anicula & anicilla teste Varrone li. secūdo	
Ptolemæus	de analogia. Anus huius ani masculini generis: etsi primam producat sylla-	
Martialis	bam cum unico tamen n scribitur: & pro nate ponitur uel secessu. est etiam	
Cicero	Anus fluius Calaicorum Bræcariorum ut ostendit Ptolemæus. Anas huius	
Vgutio	anatis cum unico n auis est nota. Martialis.	
Ptolemæus	Est anatis habes uropygium macræ. Et format diminutiue anaticulus. Cice	
Pompeius	ro de finibus libro secūdo. Serpere anguiculos natate anaticulos uolare me	
Priscianus	rulas cornibus uti uidemus boues. Vgutio autem anatis pullū anatinum uo	
Varro	cat. Est etiā Anas hispaniæ fluius teste Ptolemæo. Anatem etiam (ut scrip	
Cato	sit Pompeius) morbum anuum dicebant: sicut seniū morbum senum.	
Apuleius	Aminicula deponens uerbum est: quod tamen Priscianus tradit esse cōmune	Adminicu
Marcellus	Varronem inducens dicentem. Tribunicio auxilio adminiculati. Cato tamē	lor
Pacuius	de liberis educandis adminiculo protulit quom dixit. Quoad potui admini-	Adminicu
Lucretius	culai tuā uolūtate i scribēdo. Est aut adminiculari auxiliari uel administrare	lo
Seruius	Aestus cum æ diphthongo scribitur ut Apuleio placet. Et tā secunda q̄ quarta	Aestus
Stadius	declinatione ueteres protulerunt teste Marcello pacuium referente dicen	Aestuo
Virgilius	tem in Chryside. Aesti forte ex arido. Aestus tam maris q̄ solis ac æstiuū tem	Aestiuo
Calphurnius	poris flagrantia dicitur. Nam marinum impetum uel commotionem æstū	Aestua
Ptolemæus	Lucretius appellauit dicens libro quarto.	Aestas
Apuleius	Frigus ut a pluuiis calor ab sole æstus ab undis. Inde æstuo æstuas uerbum.	
Virgilius	Est aut æstuarē seruere flagrare ardere. Aestiuare autem dicimus sicut hyema	
Cicero	re: autumnare. Aestiuā namq̄ (ut dicit Seruius) loca sunt umbrosa: in quibus	
Horatius	per æstatem calor uitatur solis. Stadius & umbrosi patuere æstiuā Lycæi.	
Pompeius	Nonnunq̄ pro ipsis gregibus in æstiuis morantibus æstiuā ponuntur dicen	
Macer	te Virgilio georgicorum. iii. Nec singula morbi.	
Macet	Corpora corripunt: sed tota æstiuā repente. Aestiuum item Adiectiuum est	
Catullus	Calphurnius egloga quinta. Frigidus æstiuas impellit noctifer horas.	
Herodotus	Aestiuā item urbs est Germaniæ teste Ptolemæo. Aestas cum æ diphthongo	
Herodotus	etiam scribitur ut idem tradit Apuleius.	
Ptolemæus	Alexis proprium uiri nomen facit in genitiuo Alexis uel Alexidis. Virgilius	Alexis
Lucanus	i Bucolicis. Corydō ardebat alexi. Cicero ad Atticū. Alexidis manū amabā.	
Catullus	Abstineo regit accusatiuum uel ablatiuum a uel ab mediante: & nonnunq̄ ge	
Herodotus	nitium: ut est apud Horatium in quarto carminum. Mox ubi luxit satis ab-	
Ptolemæus	stine te (dixit) irarum.	
Lucanus	Atriplex fœminino genere & hoc atriplexum declinari potest teste Pompe	Atriplex
Herodotus	id. genus est hærbe contra podagram calidam ualentis dicente Macro de	Atriplexū
Herodotus	hærbarum uiribus.	
Ptolemæus	Atriplicem tritam cum nitro melle & aceto	
Herodotus	Dicunt appositam calidam sedare podagram.	
Herodotus	Alluuius huius alluuii & alluuium huius alluuii & alluuius huius alluuii i	Alluuius
Herodotus	uno significato accipi possunt. Consumptio terræ dicitur ex aqua inundatiōe.	Alluuium
Herodotus	Catullus Atys huius atyis cum unico t exili & y græco scribitur. Fuit uir Phrygius: de	Alluuius
Herodotus	quo Catullus. Super alta necus Atys celeri rate maria. Alius eodem noie	Atys
Herodotus	fuit Cræsi Lydorum regis filius: qui teste Herodoto libro primo ab Adrasto	Athrys
Herodotus	uenando fortuito interfectus est. Athrys huius Athryis cum th aspirato & y	Athax
Herodotus	græco scribitur. fluius est Thraciæ in Istrum defluens teste Herodoto libro	Atrax
Herodotus	historiarum tertio. Athax huius athaxis cum th aspirato fluius est ex pyre-	Athos
Herodotus	næo monte scaturiens & prope Narbonam fluens teste Ptolemæo: de quo	Athon
Herodotus	Lucanus meminit libro quinto dicens.	
Herodotus	Mitis Athax Latias gaudes non ferre carinas. Atrax huius atraxis cum t exili-	
Herodotus	fluius est Aetoliæ: a quo Atraces populi cognominati sunt teste	

Plinius	Plinio li.iiii. naturalis historiae. Atrax item urbs est pelasgiotorum in Macedonia ut Ptolemæus ostēdit. Athon huius athonis tertia scilicet declinatiōe teste Seruio declinat. Ad qđ pbandū iducit Virgiliū li. xii. æneidos dicentē.	
Ptolemæus		
Seruius	Quantus Athon aut quantus Eryx. Nam (ut ait) si Athos dixisset Virgilius uersus stare non posset. Sed fallitur Seruius: neq; Virgilio textum defēdit: sed potius corrumpit. Omnes enim Virgilio codices hoc modo scriptū habent.	
Virgilius	Quantus Athos aut q̄tus Eryx: & optime stat uersus. Neq; enim thos syllaba breuis est (ut putat Seruius) sed longa: cum apud græcos cum ω magno quæ littera productam, efficit syllabam αωωω scribatur. Vnde apud omnes Athos scriptum legi præterq̄ apud unū Ciceronē ut infra dicemus. Seneca i Medea. Hæmonias ille contulit pestes Athos. Valerius Flaccus libro secundo. Congeminat qua primus Athos & pontus & ingens. Iuuenalis. Velificatus Athos. & facit in genitiuo Atho tertia quidem declinatiōe æqualium quæ attica est. Vnde accusatiuum Atho protulit ipse Virgilius quom dixit georgicorum primo. Aut Atho aut Rhodopen. Nec hic Athon legi potest hoc modo. Aut Athon aut Rhodopen: qa (ut diximus) αωωω cū ω magno scribit ipsam producente syllabam. Sed Atho accusatiuum atticum protulit ut etiā libro æneidos undecimo ait.	
Seneca		
Valerius		
Iuuenalis		
Virgilius		
Virgilius	In foribus lætum Androgeo: qui accusatiuus atticus est. Quod autē dicendo Atho tho syllaba ubi ω mega ē corripitur hoc pcedit ppter seq̄ntē uocalē. ut est alibi apud eundem Virgiliū: sub Illo alto: ubi ultima ablatiui syllaba propter sequentem uocalem breuiatur: quæ alias longa est.	
Virgilius	Genitiuum Atho posuit Apollonius quom argonauticorum primo dixit. ηριδ-ερισσο μεροισιρ αθω αμεφαμε κολωρη. idest mane autem proficiscētib; Atho uidebatur uertex. Similem genitiuo accusatiuum. Atho protulit i thalysii Theocritus. Regulari autē accusatiuo Athon usus est Ouidius quom ait libro metamorphoseos undecimo.	
Apollonius		
Virgilius		
Apollonius		
Theocritus		
Ouidius		
Ptolemæus	Nec leuis q̄ si quis Athon pindūq; reuulsos. Mons est Macedoniae teste Ptolemæo: & cum th aspirato scribitur. Comperitur tamen Athonis genitiuus qui: ab eo qui est Athon in recto non Athos (ut inepte putat Priscianus libro .vi) formatur. Vnde Tullius libro tertio de republica ait. Quid ergo illa sibi uult absurda exceptio nisi quis Athonē pro monumēto uult fūditus efficere?	
Tullius		
Priscianus		
Apollo	Apollo huius apollinis & Apollos huius Apollo tertia declinatione Attica declinari potest. Vnde in epistola ad corinthios prima capitulo primo legitur. Ego quidē sum Pauli: ego autē Apollo. Vbi Apollo genitiui casus est. Et in eadem epistola capitulo ultimo. de Apollo autē fratre notum uobis facio. Ablatiui quidem casus Attici Apollo est. Et in epistola ad Titum capitulo ultimo. Zenam legisperitum & Apollo sollicite præmitte: ut nihil illis desit. Accusatiuus atticus tertiæ declinationis Apollo est: quod tamē Mammothrectus græcæ declatiōis ignarus dicit esse ideclabile. Et cū p unico & l duplicato scribitur Actius cum et exilibus scribitur. Mons est: a quo fit Actius adiectiuum & Actiacus. Virgilius libro æneidos tertio.	Apollo Apollos
Virgilius		Actius
Virgilius	Actiac; Iliaci celebramus litora palmis. Idem libro æneidos octauo.	Actiacus
Sappho	Actius hæc cernens arcum intendebat Apollo Sappho ad phaonem.	Actium
Ptolemæus	Cur non Actiacas miseram me mittis ad oras? Actium eadem scriptura opipidum est teste Ptolemæo in sinu Ambracæ: & eiusdem nominis promontorium Cyrni insulæ ut idem Ptolemæus ostendit. Actæus cum et exilibus & æ diphthongo in media syllaba scribitur: & dici pōt litoralis. Nam ακ τῆ græcæ latine litus dicitur Ouidius libro metamorphoseos primo.	Actæus Actæon
Ptolemæus		
Ouidius	Separat Aonios Actæis Phocis ab aruis: hoc est Atheniēsis. Actæon eadē scriptura Aristæi filius fuit a Diana in ceruum cōuersus: & a suis canibus dilaceratus teste Ouidio libro metamorphoseos tertio. Et producit in recto mediam syllabam: & penultimam in obliquis corripit. Ouidius libro præfato. Actæon ego sum: dominum cognoscite uestrum. Idem in eodem.	
Ouidius		
Ouidius		
Ouidius		

Ignari instigant: oculisq; Actæona quærunt.

- Priscianus** Alacer masculini/alacris foemini/alacre neutri generis & hic & hæc alacris & **Alacer**
 hoc alacre declinari potest teste Prisciano dicente Virgilio libro æneidos quinto.
Virgilius Ergo alacris scilicet Dares cunctosq; putas excedere pugna. Quin etiam hic
Seruius & hæc alacer teste Seruio super librum sextum æneidos declinauere. Inde
 alacritas & alacrimonia in uno significato accipi possunt.
- Iuuenalis** Aganippe huius Aganippes & Aganippis huius Aganippidis uel Aganip **Aganippe**
Ouidius pidos declinari potest. Iuuenalis satyra septima. cum desertis Aganippes, Val **Aganippis**
 libus. Ouidius libro sexto fastorum.
 Dicite quæ fontes Aganippidos Hippocrenes. Fons est in Aonia musis sacer:
 & cum in latino & duplicato p scribitur.
- Priscianus** **Amplustre** cum m ante p scribitur teste Prisciano dicente Iuuenale: uictæq; tri **Amplustre**
Iuuenalis remis Amplustre. dicta sunt amplustria auctore Pompeo quasi amplius sint
Pompeius q̄ necessaria usui euenirent. Scribitur nonnunq; aplustre absq; m' cum primâ **Aplustre**
 corripit syllabam: quod Græcum quidam uolunt esse uocabulum: compo-
 niq; ex α & π λ ε ω nauigo: ac si navigationi necessaria non sint. Nam nauium
 ornamenta sunt quæ ultra indigentiam navigationis nauis adhibentur. Nec
 ab appello appellis deducitur ut Vgutio somniauit. Et facit in nominatiuo
 plurali/accusatiuo/uocatiuo/aplustra & aplustria. Germâicus Cæsar in Arato.
Vgutio Fulgent Aragoæ stellis aplustria puppis. Marcus Manilius libro primo.
Germanicus Incipit Argiuamq; ratem per Aplustria summa. Cicero in Arato.
Manilius Puppibus absumptis fluitantia quærere aplustra. Syllius libro. x.
Cicero Et transtra & mali laceroq; aplustria uelo.
Syllius Achilles cum ch aspirato & in latino & duplicato l scribitur: & facit in geniti- **Achilles**
Virgilius uo Achillis uel achilli tertiæ & secundæ declinationis. Virg. li. æneidos primo. **Achilleus**
Priscianus Troas reliquias Danaum atq; immitis Achilli. In uocatiuo autem facit Achil **Achilus**
Lucanus les uel Achille teste Prisciano. hic & Achilleus quandoq; dictus est.
 Vnde Lucanus libro decimo.
 Terribilem uisu transegit Achillea ferro. Accusatiuus græcus est. Achilus cum
 ch aspirato & in latino & unico l scribitur: componiturq; ex α & χ ε ι λ ο σ labz.
 Et is dicitur qui sine labris degit.
- Hieronymus** Antipater huius Antipatris uel Antipatri tertiæ & secunda declinatione decli- **Antipater**
Petrus nari potest. Hieronymus in prologo super Abdiam prophetam. hanc Hero-
 des rex Antipatris filius in honore Augusti Cæsaris græco nomine uocauit
 Augustam. Petrus Riga in libro Maccabæorum.
 Antipatro Cæsar arma mouere iubet. Et cum t exili & in latino scribitur.
- Seruius** Anchises & anchisa in recto declinari potest teste Seruio super librum tertium **Anchises**
 æneidos. Fuit pater Aeneæ: & cum ch aspirato & in latino scribitur. **Anchisa**
Terentius Archonides huius Archonidis uel Archonidi tertiæ & secunda declinatione de **Archonides**
 clinari potest. Vnde Terentius Archonidi filiam pro Archonidis dixit. pro-
 prium fuit uiri nomen: & cum ch aspirato & in latino scribitur.
- Priscianus** Araris in recto declinatur teste Prisciano: quin etiam & hic Arar huius araris. **Araris**
Lucanus Syllius libro. iii. Mixtus Arar quem gurgitibus complexus anhelis **Arar**
Syllius Cuntantem immergit pelago. Lucanus libro. vi. Rhodanumq; morantem **Ararus**
Herodotus Præcipitauit Arar. fluuius est Gallie Narbonensis. Ararus fluuius est Scythie
 teste Herodoto libro historiarum quarto.
- Apollonius** Areta huius aretæ & Arete huius aretes declinari potest: & cum unico r & t ex **Areta**
Homerus ili scribitur. Filia fuit superioris Dionysii ex Aristomache. Alia eodem nomi- **Arete**
 ne fuit uxor Alcinoi Phæcum regis: & producit primam & secundam sylla- **Aretes**
 bam. Vnde Apollonius argonauticorum primo ait.
 ἀρήτη μετὰ δ' αὐτὴ δ' ὠδὲ ἐκα δ' ὄκερ ἔπεσθεαι. Hæc uerba Odyssæ. vii. ἀρήτη
 οὐ γὰρ τὴν ῥήνημοροσ ἀρτὶ ἰεοιο. Nec corripit Arete re syllabam ut Tortel-
Tortellius lius tradit allegando Iuuenalis exemplum in hæc uerba. attonito cum
 Tale super cœnam facinus narraret Vlysses
 Alcinoi bilem aut risum fortasse quibusdam

	Mouerat ut mendax Aretæ logos: id est (ut idem exponit) uelud mēdax esset logos: id est sermo qui Aretæ uxori Alcinoi dirigebatur. Vbi haud dubium Tortellius ineptias loquitur. Aretalogus enim una dictio est: non duæ: com poniturq; ex ἀρετῶν qui est placitus & logos sermo: non autē es ἀρετῆ quæ ē uirtus ut ierūdite tradit Dōitius. Hōerus libro odyssæ. viii. ὁ υἱὸς ἀρετῆ καὶ κατὰ ἔργα. & dici pōt aretalogus/placita loq̄ns. Suetonius in Augusto.	
Tortellius	Triuales ex circo ludos iterponebat: ac frequētius aretalogos. Nec ab ἀρετῆ quæ est uirtus Arete deducitur ut idem Tortellius tradit: quia tunc mediam corripet syllabā. Aretes p̄priū fuit nom̄ regis: cuius meminit Paulus i ep̄la ad Corinthios capitulo. x. dicens damasci p̄positus gentis Aretæ regis.	
Domitius	Assyrii cum duplicato s̄sequente y græco scribitur. Populi sunt: qui & Syrii dicuntur testibus Iustino libro primo & porphyrione super secundū carminū	Assyrii Syrii
Suetonius	Horatii. Apud alios tamen (ut uidebimus in dictione Syria) quadripartita facta est diuisiō: in Syrios uidelicet. Assyrios: Leucosyrios: Cœlesyrios.	Leucosyrii Cœlesyrii
Homerus	Astages cum y græco scribitur. propriū fuit nomen Assyriorum & Medogæ regis. Astygis cum y græco/urbs est in hispania: teste Ptolemæo. Astages fluiuius est in pontum defluens: teste Plinio libro. ii. naturalis historiae.	Astages Astygis
Homerus	Attages huius attagis & atragen huius attagenis masculini generis & hæc attagena huius attagenæ declinari pōt. Hieronymus in ep̄stola ad Ascellā de fictis amiciciis. Tu attagen ructas: & de comesto anserē egregie gloriaris. Horatius in epodo.	Attages Attagen
Suetonius	Non attagen Ionicus iucundior. Martialis. Inter sapes fertur alitum primus Ionicarum gustus attagenarum. genus est auis: & cum duplicato t scribitur.	Attagen
Justinus	Astypalæa cū y græco scribitur. Insula ē i mari Aegæo: de qua Ouidius libro secundo de arte. Cinctaq; piscosis Astypalæa uadis. Astypale huius Astypalæa cum y græco/urbs est in ea.	Astypalæa Astypale;
Porphyrio	Adonis facit in genitiuo Adonis uel Adonidis. Propertius. Testis qui niueum quondam percussit Adonē. Hieronymus in hiezechiele capitulo octauo. Et ecce ibi mulieres sedebant plangentes Adonidem. p̄priū fuit pastoris nomen: de quo Virgilius in bucolicis. Et formosus oues ad flumina pauit Adonis: est eodem nomine fluuius phœnicum: teste Plinio libro quinto naturalis historiae.	Adonis
Ptolemæus	Admetes huius admetis uel admetæ cū t exili scribitur. Fuit oceani & Tethyos filia: teste Hesiodo i theogonia. Admetus eadem scriptura propriū fuit nomē Theffaliæ regis: cuius meminit Ouidius de arte dicens. Cynthius Admeti uaccas pauisse pheræas Fertur: & in parua detulisse casa.	Admetes Admetus
Plinius	Aegoceros huius ægocerotis cum æ diphthongo & c exili scribitur: Animal ē alias capricornus uocatus: q a nōnullis Aegocero huius ægocerotis decliatur.	Aegoceros Aegocero
Hesiodus	Anxur huius anxuris tam masculini q̄ neutri generis est. Martialis. Siue salutiferis candidus Anxur aquis. Ennius. & Volscus perdidit Anxur.	Anxur Anxytus
Ouidius	Horatius sermone. v. Milia quom pransi tria repimus atq; subimus Impositum saxi late cadentibus Anxur. Vrbs est: quæ (ut dicit Liuius) nunc Tarachynæ sunt: cuius meminit Lucanus libro tertio quom ait.	
Martialis	Iamq; & præcipes superauerat Anxuris arces. Anxyrus cum y græco scribitur: componiturq; ex ἀνξυρ quod est sine & ξυρῶ rado: quasi absq; rasura fit & imberbis. A Campanis Iuppiter uocatur. Et corripit mediam syllabā. Virgilius libro æneidos. vii. quis Iuppiter Anxyrus aruis Præsidet.	
Horatius	Aegeria cum æ diphthongo scribitur a Tortellio. At uero Pompeius ab egerē do deriuari uelle uidetur: Ait enim. Egeriæ nymphæ sacrificabant prægnantes: q̄ eam putabant facile cōceptum aluo egerere. Quod si ab egero egeria dicta est absq; æ diphthongo scribi debet. Vxor fuit. Numæ Pompili cōuersa postea i fontem sui nominis: teste Ouidio libro metamorphoseos. xy. & fastorum. tertio. ubi ait.	Aegeria Egeria Aegeria
Liuius	Egeria est quæ præbet aquas dea grata camenis:	
Lucanus		
Virgilius		
Tortellius		
Pompeius		
Ouidius		

- Herodotus Illa numæ coniunx consiliūq; fuit. Aegira cum æ diphthongo / urbs fuit
 Plinius Argiuorum teste Herodoto libro historiarum primo: quam Plinius dixit esse littoralem urbem in Achaia: cuius meminit Priscianus i perihegesi dicens.
 Priscianus Aegiraq; inde Cythera Calaria dura colonis.
- Stadius Aegiale huius Aegiales & Aegialea huius Aegialeæ declinari pōt: & cū æ diphthongo & i latino scribitur. Stadius libro siluarum tertio. **Aegiale**
Aegialea
Aegialeus
- Homērus Quæstā est Aegiale: quæstā est Melibœa relinqui. Priscianus in perihegesi. **Aegialus**
 Cōiugis icestæ p fraudes Aegialeæ. Vxor fuit Diomedis teste Homero libro
 iliados quito. Aegialeus eadē scriptura frater fuit Medeæ: alias Absyrto uo
 catus ab Absyrto fluuiio: iquē (ut dicūt pœtæ) cōuersus fuit: dicēte Cicerōe li
 bro tertio de natura deorū. Quid de Absyrto fratre Medeæ: q; apud Pacuuiū
 Cicero Aegialeus scribitur: Aegialus eadē scriptura dici pōt litus: quo noīe teste Pl
 inio libro tertio naturalis historia: dicta ē Achaia: proter urbes (ut dixit) i lit
 tore per ordinē dispositas. Agilla cum gemino l'urbs est Tusciæ teste Stra
 bone: alias Cærete uocatum: de qua Syllius meminit libro quinto: dicens. **Asopus**
 Syllius Litore correptum stagnis demisit Agillæ. **Asopis**
Asopus
Aesopum
Aesopus
- Ouidius Asopus cum unico scribitur. fluuius est Achaia: ab Asopo Aeginæ patre co
 gnominatus: de quo Ouidius de sine titulo meminit dicens.
 Nicolaus Quid referram Asopon: quem cepit Martia thæbe: hic & Asopis huius Aso
 pidis dicitur. Nicolaus in homero libro. iiii. iliados.
- Gellius At postq; hærbosi uenere Asopidos ūdas. Aesopus cum æ diphthongo fuit
 teste Gellio libro. ii. noctium articularum: quidam e phrygia fabulator: cuius i
 parte a Romulo quodam in latinum traductio: a pueris legitur. Alius eodē
 Cicero noīe Histrio fuit famosus: de quo meminit Cicero cum ait epistola prima li
 bri. vii. delicia uero tuæ: noster Aesopus eiusmodi fuit. de hoc etiam Hora
 tius. Quæ grauis Aesopus: quæ doctus Roscius egit. Nec de fabulatore phry
 gio intellexit Horatius: ut super hunc Horatii locū inepte. Acron exponit.
 Horatius hoc æsopū genus ē monilis: & corripit mediam syllabam. Ouidius de arte.
 Priscianus Et fluere in tepidos Aesopa lapsa sinus. Aesopus fluuius est Troianus: de quo
 meminit i perihegesi Priscianus quom ait.
 Atq; malos lemures quod pellit munus Asepi. **Alpes**
Alpis
- Pompeius Alpes per e auctore Pompeio scribitur. At uero Priscianus ἄλπεισ (inquit) cū
 Priscianus ei diphthongo apud græcos scribitur: quam quidam ex nris i i cōuertunt: &
 Vgutio dicunt alpis. Neq; ab eo quod est altū: alpes dictæ sunt: quasi alta petētes: ut
 Festus somniauit Vgutio: sed (ut tradit Festus) alpes uocata sunt: quia Perperuis fe
 re niuibus albescūt. Nā ἄλφοσ græce: latie macula alba: siue ipetigo trāssert.
 Agis huius agis uel agidis declinari potest. Lacedæmoniorū rex fuit: teste Hero
 dotus libro historiarum primo: qui & Agides a nonnullis ex nostris uocatur. **Agis**
Agides
Aegis
Aegides
- Virgilius Alius eodem nomine fuit uir lycius: dicente Virgilio libro æneidos decimo.
 & lycius processerat Agis.
- Seruius Aegis huius ægidis uel ægidos cum æ diphthongo: proprie est: teste Seruio
 super octauum librum æneidos: munimentum pectoris æreum: habēs i me
 dio Gorgonis caput. Quod munimentū si a pectore numinis fuerit: ægis uo
 catur: si uero in pectore hominis: sicut in antiquis imperatoꝝ statuīs conspi
 ci pōt: lorica dicitur. Quod sane sensisse uidetur Virgilius quom ait.
 Aegidaq; horrificam turbatæ pallados arma
 Certatim squamis serpentem auroq; polibant.
 Connexos angues: ipsamq; in pectore diuæ.
- Martialis Gorgona defecto uertentem lumina collo. Quod quidem apertius declarat
 Martialis in initio libri. vii. epigrammaton dicent.
 Accipe belligeræ crudum thoraca mineruæ:
 Ipsa Medusæ quo timet ira deæ.
 Dum uacat hæc Cæsar poterit lorica uocari.
 Pectore cum sacro sederit: ægis erit. Aegides cum æ diphthongo: nomen est
 patronymicum ab Aegeo Thesei patre: media tamen producta syllaba.

Ouidius	Ouidius Hieroidum Perfidus Aegides ducentia fila secutus.	
Solinus	Agrippa cum duplicato p scribitur consuetudine magis q̄ ratione. Testibus enim Solino/Plinio/Nonio ab ægro partu agrippa dicitur. Quin etiam (ut scribit Marcellus) omnes qui anteductis pedibus oriuntur agrippæ uocatur.	Agrippa
Plinius		
Nonius	Horatius sermone. xiii.	
Marcellus	Scilicet ut plausus quos fert agrippa feras tu. fuit etiam Agrippa cognomen regis: qui Iudæam tenuit palæstinam/ut Iosephus & Hieronymus attestatur.	Amphima
Horatius	Amphimacrus & amphimacer declinari in recto potest. & cum i latino & c ex	crus
Iosephus	ili scribitur. Pes est tribus syllabis constans/ prima & ultima longis/ media breui. ut est apud Iuuenalem.	Amphima'
Hieronymus		cer
Iuuenalis	Magnaq; debetur uiolato pœna caduceo. Amphimachus cum i latino & ch aspirato/ filius fuit Amphiarai uaris. Amphibrachus cum i latio & ch aspirato/ pes est tribus constans syllabis/ prima & ultima breuibus/ media lōga.	Amphima
Plinius	Apamea cum unico p & e in penultima scribitur. Insula est teste Plinio a Tigris fluuio circumfusa: cui Antiochus id nomen a suæ matris noie/ quæ Apamea uocabatur/ imposuit. Apamia cum unico p & i latino/ nomen est duarū urbium teste Ptolemæo: quarum una est in Bithynia Asiæ minoris prouincia. quæ & Celænæ appellatæ sunt. Altera autem Apamia in Parthia est.	Amphibrachus
Ptolemæus		Apamea
	Anyger & Anygrus in recto declinari potest: & cum y græco scribitur. fluuius est Thessaliæ: cuius meminit Ouidius libro metamorphoseos. xv. nūc quas contingere nolis.	Anyger
Ouidius		Anygrus
	Fundit Anygrus aquas. Anger genus est serpentis: & cruciator siue spatharius dicitur. est & eodem nomine fluuius Illyricus.	Anger
Priscianus	Abscondo abscondis facit in præterito abscondi & abscondidi: i supino abscondum & absconditum teste Prisciano.	'Abscondo
Virgilius	Antiptosis cum i latino utrobique & t exili scribitur. Figura est quem scilicet casus pro casu ponitur: ut est apud Virgilium.	Antiptosis
Priscianus	Urbem quam statuo uestra est. Antithesis cum i latino utrobique & th haspirato/ figura est quando littera pro littera ponitur: ut olli pro illi.	Antithesis
Ouidius	Apelles cum unico p & duplicato l scribitur proprium fuit nomen pictoris eximii. Et facit i ḡto Apellis uel Apelletis: teste Prisciano: de quo Ouidius de arte. Si Venerem Cous nunq̄ pinxisset Apelles Apella similiter cum unico p & duplicato l dici potest sine pelle: quo nomine Iudæi circūcisi appellati sunt/ dicente Horatio sermone quinto. credat Iudæus apella.	Apelles
Horatius		Apella
	Atarnes cum t non aspirato scribitur. frater fuit Darii regis Persarum: a quo locus quidam Mysiæ contra Lesbium eodem nomine uocatus est/ teste Herodoto libro historiarum. vii. Arranes cum r ante t exile/ fluuius est Scythiæ Thraciæ in Istru defluens/ ut idē scribit Herodotus libro historiarum. iiii.	Atarnes
Herodotus		Artanes
Herodotus	Accerso accersis tertiæ cōiugationis/ & accersio accersis quartæ declinari pōt.	Accerso
Lucanus	Lucanus libro septimo.	Accersio
Syllius	Nil opus est uotis: iam fatum accersite ferro: Syllius libro. iiii. Et fidos certant obices accersere silua. & in apostolicis actibus legitur capitulo decimo. Mitte in Iopen: & accersi Simonem. Et tam accerso quam accersio facit in præterito accersui: in supino accersitum. Horatius sermone. xiii. Quo rediturus erat n̄ accersitus: & heres. ē aut accersere aduocare adducere.	Assentio
Horatius		Assentior
Priscianus	Assentio & assentior deponens declinari potest: & tam accusatiuo q̄ datiuo iungitur teste Prisciano. Assentor assentaris etiā pro assentior ponitur Proprie tamen assentari in malam partem accipitur.	Assentor
Seruius	Auertor deponens & auerto teste Seruio super librum primum aeneidos/ in uno significato declinari pōt Boetius circa principium: operis de consolatione. heu heu quam surda miseros auertitur aures: id est, spernit detestatur de dignatur. est etiam auertere amouere expellere. Virgilius.	Auertor
Boetius		Auerto
Virgilius	Non posse Italia Teucrorum auertere regem t̄ Auerto proprie/ ut auerto oculos aut mentē: id est alicunde oculos aut mentē conuerto. Aduerto aut/ ut aduerto oculos mentē/ id est aliquo oculos mentemq; conuerto. Auersus	Auersus
		Aduersus

- & aduersus hoc distant: quod auersus terga ostendens dicitur: aduersus autē oppositus: ueluti oppositio pectore atq; obiecto.
- Tullius** Vnde illud Tullianum. Et aduersus & auersus impudicus es. Aduersus uel
Pompeius more antiquo aduorsus significat auctore Pompeio contra: aut idem quod
Terentius erga: quod & aduersus siue aduorsum dici potest: Terentius in adelphis. Aduorsus
Terentius Nec seruulorum quisq; qui aduorsum ierant: id est contra. Idem in andria. Et Aduersus
Marcellus id gratum fuisse aduorsum te habeo gratiā: id est apud ut interpretatur Mar
Cicero cellus: Cicero libro tertio de finibus. hęc uero pietas aduorsum deos ne qua
 ista gratia debeatur sine expiatione naturæ intelligi potest.
- Aduersor** & auersor hoc distant: quod aduersor idē significat quod oppono
 & datiuo iūgit: ut iste aduersat illi parti. Auersor aut regit accusatiuum Ouidi
Ouidius us i Fastis. officioq; leuē non auersatus honorē: hoc ē detestatus dedignatus. Aduersor
Priscianus Amens ex a & mens componitur: & dici potest sine mente. Antiqui tamen te Amens
 ste Prisciano amentis in recto protulerant. Nec mirum est: cum eius quoq; Amentis
 simplex hęc mentis apud illos declinaretur. Vnde Ennius ait in epimacho.
Ennius Terra corpus est: at mentis ignis est.
- Virgilius** Aperio cum unico p scribitur cum primam corripit syllabā. Virgilius geor
 gicorum primo. Candidus auratis aperit quom cornibus annum Taurus. Aperio
Nonius Aperio facit in futuro indicatiui modi aperiam & aperibo teste Nonio Pō
Pomponius ponium inducente dicentem. Aperibo non pōssum pati.
- Caper** Aspergo apud ueteres tā masculini q̄ fœminini generis fuit ut Caper testatur Aspergo
Probus & Probus. est autem proprie aspergo (ut dicit Lactantius grāmaticus) gutta
Lactantius terræ cruore permixta dicente Statio libro thæbaidos septimo. diraq; asper
Statius gine latos Mutat agros. Lucretius libro sexto.
Lucretius Aduersa fulsit nimborum aspergine contra.
- Aequæuus** cum æ diphthongo in prima & secunda syllaba & æqualis teste Aequæuus
Marcellus Marcello in uno significato accipi possunt. Virgilius libro æneidos sexto. Aequalis
Virgilius Ast illum fidi æquales: hoc est æquæui. Terentius i Eunucho. patris cognatū
Terentius atq; æqualem Archimenidem nostin: id est æquæuum: Aequalis item similis
Apuleius & ex æquo dicitur.
- Seruius** Aedes cum æ diphthongo & cū e in secunda syllaba testibus Apuleio & Ser
Nonius uio in recto declinatur: ac etiam ædis cum i ut Nonius Diomedes & Festus
Diomedes attestantur. dicta est autem aedes uel ædis teste Varrone de lingua latina ab
Festus aditus: quod scilicet plano pede adibant. Vnde etiam primam diphthongi uo
Varro calem accepit. Seruius uero ab edo deriuatum tradidit: eo quod in illa lacri
Seruius cantes edere consueuerint. Nam (ut ait super secundum librum georgicorū)
Laurentius quædam sunt nomina quæ in initio diphthongantur: etsi a uerbo non diph
Seruius thongato descendunt: ut ædes & æsculus: quæ cum æ diphthongo scribunt:
Romulus & ab edo uerbo cuius prima syllaba breuis est & absq; diphthongo scribit:
 deriuantur. hęc ille. At Festus ait. Aedis domicilium in edito positū simplex
 atq; unius aditus: siue (ut pergit) ideo ædis dicitur quod i ea æuum degatur.
 Vnde ædificare cum sit proprie (ut subdit) ædem facere ponitur. tamē abusi
 ue in omni genere constructionis. Id quoq; notandum est quod ædes in sin
 gulari numero de sacra hoc est de templo tantum dicitur: in plurali uero
 aliæ non sacre ædes intelliguntur ut scripsit. Laurentius libro elegantiarum.
 Quin etiam in plurali pro templo ædes accipimus ut testatur Seruius super
 librū secūdū æneidos. Quarē mius erudite illud i singlri a Romulo dictū est.
 Rusticus urbanum mus murem suscipit æde: Inde uenit æditimus teste Gel
Gellius lio libro. xii. noctium atticarum quasi ædis intimus ut dicit Festus: qui & ædi
Festus tumus cum u in penultima syllaba teste eodem Festo efferi & scribi potest.
Festus hic & æditus & ædituens uocatur: quasi ædem tuens. Horatius.
Horatius Sed tamen est operæ precium cognoscere quales.
Lucretius Aedituos habeat hoc est custodes ædem tuentes. Lucretius libro sexto. Hospi
 tibus loca quæ complerant ædituētes. hic etiam ædilis dicitur. qui & pro ma
Persius gistratu ponitur. & producit di syllabam. Persius.

	Frerit heminas Arreti ædilis iniquas. At uero edulis edule adiectiuum ab edo/absque diphthongo scribitur: & primam corripit syllabam. Horatius sermone. xiiii.	
Horatius	Vinea summittit capreas non semper edules:	
Seruius	Aesculus cum æ diphthongo scribitur ut placet Seruio super librum secundum georgicorum. Nomen est arboris notæ. Aesculum oppidum est piceni/	Aesculus
Strabo	teste Strabone: quod Ptolemæus scribit esse mediterraneum. Aeschylus cū	Aesculum
Ptolemæus	æ diphthongo & ch aspirato & y græco & unico l/ proprium fuit nomē pœ-	Aeschylus
Horatius	tæ tragici: de quo Horatius in arte poetica. Post hunc personæ pallæq; repertor honestæ Aeschylus & modicis instrauit pulpita tignis.	
Vgutio	<u>Aestimo</u> æstimas uerbum cum æ diphthongo sequente scribitur: non autem cum. x. ut scribi præcipit Vgutio. Sed nec ab ex præpositione deducitur ut idem Vgutio somniauit: sed componitur ex aes & τιμῶν apprecio & tam	Aestimo
Valerius	genitiuo quam ablatiuo iungitur. Valerius Maximus.	Existimo
Catullus	Magno ubiq; precio uirtus æstimatur. Catullus. Viua me lesbia: atq; amemus: Rumoresq; senum seueriorum Omnes unius æstimemus assis. Ab ex & æstimo componitur existimo.	
Hippocrates	<u>Aurum</u> quidam græcum putant esse uocabulū. Hippocrates medicus ab eius inuēto/	Aurum
Festus	qui (ut refert Festus) ἄριον uocatus est: cognominatum existimat.	Aura
Festus	Alii (ut idem scribit Festus) a Sabinis deductum uolunt: quod illi aufum dicebant: s in r postea littera commutata. Nonnulli uero aurum dictū uolunt: eo quod mentes hominum auertat. Alii a similitudine auroræ nomē traxisse asserunt. Quidam (ut scribit Seruius super librum sextum æneidos) ab aura hoc est splendore deriuatum tradunt dicente Virgilio. discolor unde auri per ramos aura refulsit: id est splendor: ut etiam apud Horatium. tua ne taret aura maritos: hoc est splendor. Aura item uentus leuis uocatur. Virgilius libro georgicorum quarto.	Auris
Seruius	Dulcis compositis spirabat crinibus aura. Rursus aura fauor dicitur. Vnde Lucanus ait. popularibus auris	Auritus
Virgilius	Impelli: plausuq; sui id est fauoribus. Auris notum est quid significat. Inde auritus adiectiuum maiores habens aures: Virgilius georgicorum primo.	Auras
Pompeius	Auritosq; sequi lepores. Auritus item is dicitur qui sensum audiendi habet	Aurææ
Seruius	testibus Pompeo & Seruio: ut est apud Horatium. doctus & auritas fidibus canoris ducere quercus. Auras fluuius est ab hæmo descendens & in Istrum defluens: teste Herodoto libro historiarum quarto. Aurææ fræni uocantur qui circa aures equorum religantur ut scribit Festus.	
Horatius	<u>Aurigo</u> morbus est: qui alias regius/ arquatus/ dæmoniacus/ comitabilis/ aquarius/ ictericus dicitur: ut uidimus in dictione arcus. Aurigo pro quadam corrupta aura/ seu segetes corrumpente ponitur. Vnde Hieronymus in Amos capitulo. iiii. ait. percussi uos in uento urente: & in aurigine. Auriga communis generis est: testibus Prisciano & Phoca. Is dicitur qui currum agit: & pro ducit ri syllabam. Syllius libro octauo.	Aurigo
Herodotus	Auriga indocilis totas efundit habenas. Nonnunq; etiam pro curru auriga ponitur foeminini tantum generis. Et ab auriga fit aurigor deponens uerbum.	Aurigo
Festus	Varro in modio. Quo natura aurigatur/ nõ necessitudo. At uero Domitius in Iuuenalem/ aurigabat pro aurigabatur protulit. Est autem aurigari moderari & regere ut probe interpretatur Marcellus. Aureax etiam pro auriga hoc est currum agente usurpatur/ auctore Pompeio.	Aurigo
Hieronymus	<u>Astræus</u> cum æ diphthongo scribitur ut in theogonia habetur Hesiodi. Apud Ouidium tamen cum eius diphthongo legitur. Ait enim libro metamor. v. Occidit enceladus: Mædesius: occidit Astræus. Vnus fuit teste Seruio sup librum primum æneidos/ de Titanibus/ qui contra deos arma sumpsere. Astræa cum æ diphthongo. fuit Astræi ex Aurora filia/ teste Arato: quam ob hominum	Aurigo
Priscianus		
Phocas		
Syllius		
Varro		
Domitius		
Marcellus		
Pompeius		
Hesiodus		
Ouidius		
Seruius		

Aratus	scelera ad coelum euolasse dixit. Quod etiam confirmat Iuuenalis satyra sex	Asteriscus
Iuuenalis	ta dicens. Paulatim exinde ad superos Astræa recessit.	Astereis
Hesiodus	Et ponitur pro iustitia. hæc autem scripsit i theogonia Hesiodus Iouis & Themidos fuisse filiam. Nonnulli Icarii filiam dixerunt: quæ Erigone uocabatur. Vnde Manilius libro. iiii. ait.	Asteria
	Erigone surgens quæ rexit sæcula prisca	Asterie
	Iustitia rursusq; eadem labentia fugit	Asterion
Macrobius	Alta per imperium tribuit fastigia sumū. Astrum teste Macrobio. super somnum Scipionis sydus apud nos dicitur: quod proprie ex pluribus stellis constare uoluit: ita ut stella unica sit. Quæ sane differentia ab auctoribus quicquid confunditur: quinimo (ait Laurentius) hæc Macrobi differētia nusquam reperitur obseruata fuisse. Vnde Cicero de natura deorum libro secundo ait. Nam cum duo sunt genera syderum alterum spatiis imutabilibus ab ortu ad occasum commeans nullum unquam cursus sui uestigium flectit: alterum autem continuans conuersiones duas iisdem spatiis cursibusq; cōficiat. Quintilianus in Mathe-	
Laurentius	ma. Quid hæc fulgentium syderum ueneranda facies: quædam uelut ifixa ac coherētia perpetua semelq; capta sede collucet: alia tota sparsa celo uagos cursus certis emetiuntur erroribus? Stella autem nunquam pro tauro ariete perseo Andromeda uel similibus poni solet: sed sydus.	
Stadius	Aster huius asteris iubar uel stellam significat: a quo fit per diminutionem asteriscus. Et ab aster masculino formatur foemininum asteris. Vnde Papinius libro siluarum quarto ait.	
Manilius	Asteris ante pedes nocte asteris asteris ortu. Asteria huius asteriæ & Astrie	
Cicero	huius asteris declinari potest. Fuit Latonæ soror. Asterion fluuius est Achaia	
Quintiliāus	in Nemea silua placide fluens: ut Lactantius testis est grammaticus: cuius meminit Statius libro thæbaidos. iiii. quom dixit. & æquus fluctibus Asteriō. Fuit	
Lactantius	etiam Asterion nomen urbis: ut ostendit Homerus libro iliados secundo.	
Stadius	Auernus in singulari numero masculini generis est: in plurali uero neutri ab	Auernus
Homerus	auibus sic cognominatus dicente Lucretio libro sexto.	
Lucretius	Principio q; Auerna uocantur nomine: id ab re	
	Impositū est: quia sunt auibus cōtraria cūtis. Mōs est & lacus Campaniæ.	
Priscianus	Asinus habet foemininū asina: quæ i datiuo plurali & ablatiuo asinabus facit	Asinus
Phocas	tribus Prisciano & Phoca. At uero Beda super donati artē & Laurētius libro	Asina
Beda	elegantiarum pmo dicūt quod facit asinis. Quod etiam auctoritate Hierony	Asine
Laurentius	mi cōprobari potest in libro pmo regum capitulo viiii. sic dicentis. Et de asinis	
Hieronymus	quas nudius tertius pdidisti ne sollicitus sis: quia inuentæ sunt Asine huius	
Plinius	Asines opidum est in Achaia teste Plinio libro quarto naturalis historæ: quod	
Homerus	Homerus dixit in reducto admodū sinu positū esse: cuius meminit Lucanus	
Lucanus	libro. viii. dicēs. Quas Asine cautes & quas Chios asperat undas.	
Ouidius	Aetolia cum æ diphthongo & t exili scribitur. Regio est cōtigua Acarnaniæ	Aetolia
	Phocidiq; & Locris: de qua Ouidius libro tertio de sine titulo:	Aethalia
	Nec tanti Calydon nec tota Aetolia tanti. Aethalia cum æ diphthongo & th	Aristophorum
Ptolemæus	aspirato sequēte a insula est in mari Ligustico ut ostendit Ptolemæus.	Argos
	Aristophorum cum i latino scribitur. nec ab areo aretes deducitur: ut Vgutio sō	Argi
Vgutio	niauit: sed componitur ex ἄριστοῦ ποῦ quod prandium indicat & φορῶν porto.	Argiūus
	Et dici potest discus.	Argeus
	Argos in singulari numero neutri generis est: quin & in plurali & masculini cō	Argis
Horatius	peritur. Horatius.	Argus
Virgilius	Aptum dicit equis argos: ditescq; Mycenæ. Virgilius libro æneidos decimo.	Argæus
	Herculis Anthorem comitem qui missus ab Argis. Nomē est trium urbium	Argia
	quarum una est in Attica non longe ab Athenis: alia in Thessalia a Phoro	Argiæ
Plinius	neo condita teste Plinio libro septimo naturalis historæ. Huius meminit Lu	Argæi
Lucanus	canus libro octauo quom dixit. ubi nobile quondam Nūc super Argos arāt.	Arga
Plinius	Alia ē teste Plinio libro quarto in Achaia Hippium cognominatum. Fuit et	
	Argos foeminini generis argonautarū nauis. ab Argos Achaia urbe Argiūus.	

	formatur: quod apud Græcos cum ēi: diphthongo ἀργαῖος scribitur: quam i i nostrum cōmutamus: addentes in super u litteram cōsonantem: loco Aeolici digamæ: quod antiqui Aeoles interponebant inter diphthogum & sequentem uocalem. At uero Horatius diphthongum ipsam in e conuertit: nec u cōsonantem litteram addidit quom dixit libro quarto carminum.	
Horatius		
Seruius	Tybur Argeo positum colono. Argis aduerbiū est in loco: teste Seruio super	
Plinius	librum secūdum æneidos. Plinius circa finem libri. xvi. naturalis historiae. Ar-	
Pompeius	gis etiam olea durare dicitur. Argus proprium fuit uiri: nomen oculis pleni-	
Ptolemæus	ut scribit Pompeius.	
Stadius	Argæus cum æ diphthongo: mons est ab una parte Cappadociam cingens te- ste Ptolemæo. Argia uxor fuit Polynicis: quæ apud Statium pductâ habet penultimâ syllabam. Ait enim libro Thæbaidos. xii.	
Ptolemæus	Quærit iops Argia uias. Est etiam Argia Achaia regio: ut Ptolemæus osten- dit: qua (ut. nōnulli uolunt) Argiui: siue Argei: hoc græci cognominati sūt.	
Augustinus	At uero Augustinus ab Argo Argos: ab Argis Argiuos dictos tradit. Ait enī libro. xviii. de ciuitate dei capitulo. vi. Apis autē rex non Aegyptiorū: sed Ar- giuorum: mortuus est in Aegypto. huic filius Argus successit in regnum: ex cuius nomine Argi: & ex hoc Argiui appellati sunt. Argiæ pluralis tātum nu- meri opidum est Laconia: teste Ptolemæo. Argei scyrpæ erant effigies: quæ per uirgines Vestales singulis anis iacebantur in Tiberim: ut Festus scribit: & Varro de lingua Latina. Arga uilla est scelicis Arabia: ut Ptolemæus ostēdit	
Ptolemæus	Amor & amatio in uno significato accipi possūt teste Marcello. Vnde & Pla-	Amor
Festus	utus in rudente ait. Nimis pœne inepta atq; odiosa eius amatio est.	Amatio
Varro	Architectus & architector i recto dclinari pot: nec atego tegis d ducit: ut Vgutio	Architect ⁹
Ptolemæus	somniauit: sed græcum est uocabulū: compositumq; est ex ἀρχός qui ē pn-	Architector
Marcellus	ceps: & τέκτον Faber. Et dici potest principalis faber. Et scribitur cum ch aspi- rato in secunda syllaba: & i latino: & r exili in penultima: & et non aspiratis in ultima.	
Plautus	Apocryphus cum unico p & c exili & y græco scribitur: nec a Crisis descendit:	Apocry-
Vgutio	ut Vgutio somniauit: sed componitur ex ἀπο prepositione quæ rem exagge- rat: & κρυπτόν abscondo. Vñ apocryphus absconditus dici potest: uel abditus.	phus
Priscianus	Antiochia cum r exili: sequente i latino & ch aspirato: sequēte etiam i latino: & Antiochea cum e in penultima: teste Prisciano: & scribi: & efferi potest: si- cut Alexādria Alexādrea (de q̄ uidiū) & Nicia & Nicea: d̄ q̄ i ipsa dictioe dif- feremus. Nomen fuit duarum urbium: quafum una est iuxta Persicum sinum	Antiohia Antiochea Antiochen- sis
Plinius	alia i Syria: teste Plinio libro sexto naturalis historiae. Aliam ponit Ptolemæus	Antioche-
Ptolemæus	us urbem in Cilicia. ab Antiochia fit Antiochenis: & Antiochenus.	nus
Hierōymus	Aphæresis cum ph sequente æ diphthōgo scribitur: nec aphares quod hebra- ice teste Hieronymo interpretatur diuidens: seu diuisus: deducitur: ut ridicu- lus somniauit Vgutio: sed græca dictio est: & ab ἀφαιρῶ quod est aufero: deri- uatur: & dici potest ablatiuo. Nam figura est: quæ a principio dictionis sylla- bam seu litteram aufert.	Aphæresis
Vgutio	Ancon huius ancōis cum c exili scribitur: Vrbus est piceni super Adriatico ma- ri posita: de qua Plinius libro quarto naturalis historiae: a Siculis (iquit) Acō colonia promontorio Cimmerico apposita est in ipso flectentis se oræ cubi- to. Ancō enim apud nos cubitum indicat. Slinus Ancon quis ignorat a Sicu- lis conditam? Et cum apud Siciliam plures fuerint dorienſium colonia: aqu- bus ædificari potuit dixisse uidetur Iuuēalis satyra. iiii.	Ancon Achona
Plinius	Ante domum. ueneris quam dorica sustinet Ancō. Nam uenus huius urbis olim patrona fuit: ad quā Catullus ait.	
Solinus	O quæ cæruleo creata ponto/ Quæ sanctum idalium/Thuriosq; apertos/ Queq; Ancona/Cnidumq; arenosam colis. Et ab ἀγκών & accusatiuo græco nostri postea hæc Anconia hūris anconæ declinauerunt.	
Iuuenalis		
Catullus		
Iuba	Ancele cū y greco scribitur. Huius enim nominis etymologiam: Iuba in monu	Ancele

Plutarchus	mentis (ut i pompilii uita scribit Plutarchus) a græco deducit. Alii cum i lati	Ancile
Ouidius	no ancile scriptitant: latinumq; uolunt esse uocabulum dictum quasi ancisū: eo q; ex utroq; latere recisum scutum erat: ut etiam hoc disticho Ouidius te-	Ancilium
	statur. Ait enim.	Ancilla
Virgilius	Atq; ancile uocant quod ab omni parte recisum:	
Iuuenalis	Quaq; oculis spectes angulus omnis abest. Virgilius libro æneidos septimo.	
Horatius	Succinctus trabea læuaq; ancille gerebat. Et ponitur quandoq; adiectiue: ut est apud Iuuenalem satyra secunda clypeis ancilibus. declinatur nonnunq; &	
Festus	hoc ancilium secundum analogiam dicente Horatio intertio carminum. Ancilium nominis & togæ: de quo tamen latius dicemus libro septimo. Ancilla cum i latino & duplicato l scribitur. Ancillæ (inquit Festus) dictæ ab Anco Martio: q; is bello magnum fœminarum numerum ceperit: siue (ut idem pergit) ideo sic appellatur q; antiqui ancillare dicebant p ministrare. Ex quo dii quoq; ac deæ feruntur coli: quibus nomina sunt ancilli & ancillæ.	
Suetonius	Aruina pingue est inter cutem & uiscus ut scribit Suetonius: & pducit mediâ	Aruina
Virgilius	syllabam. Virgilius libro æneidos septimo.	Arbilla
Pompeius	Pars leues clypeos & spicula lucida tergent	
Priscianus	Aruina pingui. hæc & arbilla cum duplicato l auctore Pompeo uocatur.	
Aurelius	Adorior deponens est uerbum: quod tamen Priscianus tradit esse cõe inducēs	Adorior
Nonius	Aurelium ita dicentem. Ab iis Gallos esse adortos. Veteres etiam actiua uo-	Adorio
Næuius	ce adorior protulerūt: ut dicit Nonius. Vnde & Næuiū refert dixisse. Hectore proficente tunc ipsos adoriant: idest aggrediantur.	
Pompeius	Amicus & amecus i uno significato antiqui protulerunt ut testatur Pompeius.	Amicus
Virgilius	Inde uenit amico uerbum actiuum: & amicor deponens: diuerso tamen signi-	Amecus
	ficato: ut si dixeris. Amico illum tibi: idest facio illum amicum tibi: & iste ami-	Amico
	catur illi: idest amicus illi efficitur. Amycus cum y græco proprium fuit uiri	Amicor
	nomen Neptuni filii: & mediam corripit syllabam dicente Virgilio libro æne-	Amycus
	dos nono.	
	Vastatorē Amycū quo nō foelicior alter Vngere tæla manu. Est & eodem no-	
	mine insula iuxta Aethiopiam post insulas quæ Aromata appellantur teste	
Ptolemæus	Ptolemæo.	
Iustinus	Adria fœmini generis fuit teste Iustino libro. xx. græca urbs Illyrico proxima	Adria
Liuius	pelago: quæ (ut ait) Adriatico mari nomen indidit. At uero Liuius libro qui-	Adriacus
	to ab urbe condita Tuscorum illam fuisse coloniam dixit: quorum utrum	Adriaticus
Ptolemæus	q; pro temporum uarietate fieri potui. Ptolemæus autem Adriam et Piceno	Adrianus
	rum urbem mediteraneam posuit. Ab Adria fit Adriacus Adriaticus Adria-	Adriensis
	nus Adriensis. Nonnunq; Adria pro ipso mari Adriatico ponitur: ut est apud	Adra
Ouidius	Ouidium de tristibus.	Adros
Petrarcha	Scribentem mediis Adria uidit aquis. Fraciscus Petarcha in epistola ad zeno-	
	bium Florentinum.	
Lucanus	Atq; Adriæ imperitans alterq; Venetia mundus. Qui quom pro pelago acci-	
	pitur masculini generis est dicente Lucano libro quinto.	
Acron	sonat Ionio uagus Adria ponto.	
	Acron autem super illud Horatii in secundo carminū: Adria diuisus obiecto	
	remittas dicit posse declinari hoc Adria neutro genere: unde ait. Adria gens	
	septentrionalis. Mare enim prospiciens figurate Adria neutro genere protu-	
	lit. hæc ille. Verum super illud i tertio carminum dux i quieti turbidus Adriæ	
Acron	idem Acron masculini dixit esse generis. Adra nomen duarum est urbium te-	
Ptolemæus	ste Ptolemæo in cosmographia: quarū una est in Syria: alia in Petraea Arabia	
Ptolemæus	Adros uilla ē & petrææ Arabiæ teste eodem Ptolemæo: & eiusdē nominis in	
Ptolemæus	sula deserta iuxta occidentalē Iberniæ pelagā: ut idem Ptolemæus ostēdit.	
Seruius	Acragas cum e exili scribitur. Mōs est teste Seruio super librum tertium ænei-	Acragas
Virgilius	dos in Sicilia muro cinctus: cuius meminit Virgilius libro prefato dicens	Agrigētum
Plinius	Arduus inde Acragas ostētat maxima longe. hoc opidium teste Plinio libro	
	tertio naturalis historiæ nostri deinde Agrigentum uocauere: sitū quidē (ut	

Pomponius	scribit Pomponius Mela) inter pachinum & Milybeum.	
Nonius	Autumnus & autumnitas (quod Nonio referente Varro protulit) i uno signi-	Autumnus
Varro	ficato accipi possunt.	Autunitas
	Agricola cōis generis cū i latino scribitur. Quidam tñ quia græcum putat esse	Agricola
	uocabulū: & ab ἄγροικος trāslatum: qui rusticus interpretat: hoc ē ἄγρο	Ager
	idest in agro (ut dicunt) ὀικῶν habitas uel degens. Vnde cum apud illos diph	Agerculus
	thongum habeat oi-nos abiecta o littera solum i retinemus: q̄q̄ in rectissima	Agellus
	scriptura agræcola cum ce diphthongo etiam apud nostros illi iudem scribē	Ager
	dum uelint. Verum apud me minus efficax horum ratio uidetur. Nam cum	
Virgilius	agricola secundam (ut patebit) syllabam corripit: nullo pacto cum ce diph	
Horatius	thongo agræcola scripsi poterit. Virgilius georgicorum primo.	
	Agricola incuruo terram molitus aratro. Horatius sermone primo.	
	Agricolam laudat iuris legūq; peritus. Quare ex eo q̄ ē & ager colo: cōposi-	
Varro	tum uocabulū dicimus: quasi proprie agricultor dicat: siue ruricula. Ager hu	
Quintiliāus	ius agri cum unico g scribitur: & (ut dicit Varro de lingua latina) ab agedo di	
	ctus ē: quod. s. in eo aliqd agatur. id Quintilianus libro primo derisit: græcū	
	q; esse uocabulum dixit.	
	Nam græce ἄγρος appellatur. Nec tñ hac i pte deridere Varronem Quin-	
Vlpianus	tilianus debuit: cum ēt ago græcū sit uerbum: nec inepta Varronis etymolo-	
	gia uideatur: ager teste Vlpiano locus est sine uilla: quem latine nonnulli fun-	
Florentinus	dum interpretati sunt. Vnde idē Vlpianus ait. Plærung; fundum sine uilla ac-	
	cipimus: quasi id esse quod ager intelligere uoluerit. At uero florētinus iuris	
	consultus Vlpiano cōtradice uidetur. Ait enim de uerborū significatione.	
	Fundi appellatiōe omne edificiū & ois ager cōtinetur. Sed i usu urbana aedi-	
	cia: aedes rustica uillæ dicuntur. Locus uero sine edificio urbe area rure aut	
	ager appellatur: idemq; ager cum edificio fundū dicitur. Hæc ille. Et sic pror-	
	sus diuersæ iure cōsultorū uidetur esse de agro siue fundo sententiæ. Quod	
	enim Vlpianus ait plærung; fundū sine uilla hoc est sine edificio accipi. Flo-	
Varro	rentinus inquit: ager sine edificio fundus uocatur. Verū (ut puto) hic latius	
	fundi uocabulū Varro ille strictus accepit. hinc de ligua latina secūdū Vlpia-	
	ni sentētiā locutus uidetur quom ait. Fundus dictis q; uidebatur pecudis	
Seruius	aut pecuniæ fundamētum: ita ut proprium hoc fundi significatum existimē	
	Secundum uero latiorē Florentini acceptionem locutus est Seruius super se-	
Modestinus	cundum georgicorum dicens. Fundus ab eo dicitur quod si omnium rerum	
	fundamētum. Et Modestinus de uerborum significatione ait. Fundus ē omne	
	quicquid solo cōtinetur: ager uero est species fūdi quæ ad usum hominis pa-	
	ratur. hæc ille. Nonnulli tamē Vlpiani sententiā iprobant dicentes non sim-	
Columella	pliciter agrum esse fundum sine uilla: cum sæpe legatur. Erant in agris senato-	
	res: & uixerunt multi nobilissimi philosophi in agris. Vnde Columella libro	
	primo de agricultura inquit. Illis tēporibus proceres ciuitatis morabantur i	
	agris: nec existimandum est sine uilla aut habitatione. Rursum alii cōtra Mo-	
Pompeius	destinum dicunt. Fundus est species agri siue ruris. At Pompeius ait. Fundus	
	dicitur ager: q; planus sit ad similitudinem fundi uasorum. Ego autem puto	
	ἄγροῦ græce latine rus dici: & continere fundum: uel contineri ab illo. Vn-	
	de proprie ager est circuncictum urbi territorium: ut ager Campanus: ager	
	Leontinus: ager Phaliscus. Ager format p diminutionem agerulus & agellus	
	sicut puerulus dicimus a Puellus. agellus autem ab eo fit qui esset in recto a-	
	grus: quod græci dicunt. Agger huius aggeris cum duplicato g dici potest cu	
Seruius	i uilibet rei coaceruatio: sed pprie (ut scribit Seruius) mediæ uia: est eminent	
Virgilius	ia coaggeratis lapidibus strata dicente Virgilio libro aeneidos. y.	
	Qualis sæpe uia dreprehensus in aggere serpens.	
	Achates cum th aspirato & t exili scribitur. Fuit proprium uiri nomē Aeneæ	Achates
Virgilius	comitis. Vnde Virgilius. secum cui fidus Achates	
Solinus	It comes. est etiā Achates eadem scriptura fluius Siciliae teste Solino: necnō	
Plinius	& lapidis preciosi nomen teste Plinio libro. xxxvii. naturalis historia: quæ	

	Sicilia in ripis Achatis fluminis dedit primum: i aliis deinde locis etiā cōper- tum. Quin & pyrrum / qui cum Romanis bella gessit / ut lapidem in annulo habuisse scribit / detinentem nō artificiosas / sed naturales nouem musarum effigies: & Apollinē ipsum cum lyra / ita discuretibus maculis / ut musis quo- q; singulis sua redderentur insigna. Achates / tertix / & primæ est declinatio / nis / dicente Virgilio libro æneidos primo.	
Virgilius	Iam ualidam Ilionei nauem / iam fortis Achatae:	
Gasparinus	Acolythus cum c exili / & y græco / & th aspirato scribitur: nō autē cum ch aspi- rato / & t exili / hac uidelicet scriptura acholytus / ut scribendū præcipit Gas- parinus. Et ab ἀκολυθῶ quod est sequor / deducitur: quasi obsequēs / uel mi- nistrans / acolythus dicatur.	Acolythus
Quidius	Acis cum c exili scribitur / & i latino: & facit in genitiuō Acis / uel Acidis. Filius fuit Fauni: cuius meminit Ouidius libro metamorphoseos. xiii. Acin amas:	Acis
Quidius	præferetq; meis amplexibus Acim. hic teste Ouidio libro præfato / in fontem sui nominis conuersus est: quem hærbosum idem Ouidius ostendit / quom ait libro. iiii. Fastorum. & ripas hærbifer Aci tuas: est autem hic fluuius in Sici- lia. Acidia eadem scriptura / græcum uocabulum est: & apud nos tædium / mo- lestias / curas indicat.	Acidia
Ouidius	Acidalia cū c exili / & i latino scribitur: & Venus uocatur. Acidalius eadē scrip- tura / fons est in Orchomeno Bocetix ciuitate / Veneri ipsi / & gratiis sacer.	Acidalia Acidalius
Ouidius	Agonia / a nostris ludi dicunt quos (ut ait Ouidius libro fastorum pmo) Et pri- us antiquus dicebat agonia sermo. hæc & agonalia horum agonalium / uel a / gonaliorū / appellantur. hæc agonia foeminini generis / timorē significat. Vn- de in euangelio Lucæ capitulo. xxii. legitur. Et factus i agōia / plyxius orabat	Agonia Agonius Agon Agonissima Agonista.
Pompeius Festus Festus Pompeius	Agonia item / apud antiquos hostia uocabatur / ut scribit Pompeius. Agoni- us teste Festo / dicebatur dies / quo rex hostiam imolabat. Agonius item / deus esse putabatur: qui præsideret rebus agendis / ut idem Festus attestatur. Agon huius agonis / locus est certaminis / ut idem testis est Pompeius: quin & pro ip- so certamine nonnunq; ponitur: ut in compluribus matyrum legendis inue- nies: quod & agonisma dicitur. Vnde in legenda santi Anastasii habetur. Suū agonisma gratanter suscepit. Agonista communis generis est: & is dicitur / q in agone contendit.	Agonotheta
Vgutio	Agonotheta cum th aspirato in penultima / & exili in ultima syllaba scribitur: nec ab ago agis deducitur / ut Vgutio somniauit Sed composita dictio est / ex ἀγῶπος / idest certaminis / & θετης / dispositior: & dici pot munerarius. Et cor- ripit penultimam syllabam.	
Hieronymus	Agonizo neutrale uerbum est: quin & deponens agonizor protulit Hierony- mus / quom dixit in ecclesiastico capitulo quarto. Pro iustitia agonizare / pro anima tua: idest dimica / decerta contendē.	Agonizo Agonizor
Plautus	Albor / & hoc album / albicies / albedo / albitudo (quod Plautus protulit i trinū) in uno significato accipi possunt. Albus tabula erat gypsata: i qua iudices no- tari solebant: & prætorum iura ascribi. Et format diminutiue albiolus penul- tima correpta syllaba. Iuuenalis satyra. vii.	Albor Album Albicies Albedo Albitudo
Iuuenalis	Cuius & albiolos & lænam pignerat Atreus. Alba urbs est in Latio: a qua fit	Albus
Virgilius	Albanus: ut est apud Virgilium.	Albiolus
Varro	Albaniq; patres. Alia eodem nomine est ad lacum Fucinum: a qua Albenses	Alba
Ptolemæus	appellati sunt teste Varrone libro primo de analogia. Est & alia eiusdem no- minis in Hispania Vardulorum mediterranea teste Ptolemæo. Alba item ca- missia sacerdotalis uocatur. Albis fluuius est Germania: ut scribit Ptolemeus:	Albani Albenses
Ptolemæus	cuius meminit Lucanus libro secundo dicens	Albis
Lucanus	Fundat ab extremo flauos aquilone Sueuos	Albula
Ouidius	Albis: & idomitum Rheni caput omnibus hostes. Albula fluuius ē: qui alias Tyberis uel Thybris uocatur: dicente Ouidio libro fastorum secundo.	Albulæ Albion
Ouidius	Albula quem Tyberim merus Tyberinus in undis	Aluion
Virgilius	Reddidit Hybernis forte tumebat aquis. Virgilius.	Albanus

	amisit uerum uetus Albula nomē. Dicitur ē autē Albula ab albo aquae auctor	Albana
Pompeius	Pompeo. Albulae pluralis tñi numeri aquae quaedam sunt i agro Tyburrino	
Strabo	quibus maxime uulneribus medetur testibus Strabone & Plinio: quae & haec	
Plinius	Albula singulari numero cōperitur. Vnde Martialis. Quod siccae redolet Pa-	
Martialis	lus lacunae. Crudarum nebulae quod. Albularum. Idem Canaq; sulphureis Al-	
Martialis	bula fumat aquis. Albion huius Albionis insula est Britaiae. quae a Ptolemæo	
Ptolemæus	Aluion scribitur. Albanus urbs est mediteranea Macedoniae teste Ptolemæo	
Ptolemæus	Alia eodē nomine ē in Armenia maiori: in qua sanctus Bartholomeus a Bar-	
Ptolemæus	baris uiuus decoratus est. Albanus item fluuius est Albaniae teste Ptolemæo.	
	Albana urbs ē foelicis Arabiae ut idem Ptolemæus ostendit.	
	Asparagus duplicis est herbae genus: unius i totum spinae: alterius illius similis	Asparagus
Martialis	Martialis. Mollis in aequorea quae creuit spinae R auenna	
Plinius	Nō erit incultis gratior asparagis. Plinius. Est & aliud genus incultius aspara-	
	go mitius corrudo passim & montibus nascens refertis superioris Germa-	
	niae campis non in faceto Tyberii Caesaris dicto herbam ibi quandam nasci	
	dicunt simillimā asparago torto sceno. Asparagus teste Varrone de lingua la-	
Varro	tina latinum est uocabulū: dictum (ut ait) q; ex asperis uirgultis legatur. Ididē	
Festus	testatur Festus dicens. Asparagus herba dicta q; in aspero uirgulto nascatur.	
Polux	At uero Iulius Polux graecum esse ostendit quom ait. καὶ τὸ ἀκαμωρῶ ἀπο	
	φύομερον βλαστῆμα ἀσφᾶραγος	
	Amella cū duplicato l scribitur. Fluuius ē Galliae teste Seruio sup quartum ge-	Amella
Seruius	orgicorum. Amellus etiam cum duplicato l flos quidam est prope eundem	Amellus
Virgilius	fluuium nascens: de quo Virgilius libro praefato inquit. Est etiam flos in pra-	
	tis cui nomen amello.	
Probus	Aemulor teste Probo cōe uerbum est. dicimus enim. Aemulor te: & Aemulor	Aemulor
Horatius	abs te: Vnde Aemulus tam passiuē q; actiuē ponitur. Horatius in epistolis.	Aemulus
Virgilius	Rupit hiarbitā Timagēis aemula lingua p aemulata. Virgilius aeneidos li. v.	
	aemula necdum Tēporibus geminis canebat sparsa senectus: id est inuidia.	
Tullius	Nōnunq; aemulus i bonā ptem accipitur. Tullius pro Marcello: Illo aemulo	
	atq; imitatore studioꝝ meoꝝ hac laboro: hoc ē sectator. Aemulor teste Apu-	
Apuleius	leio ab amo descēdit: a quo uerbo (ut ait) p̄mā diphthongi uocalē accepit.	
Seruius	Antica media producta syllaba pars est p̄oris spacii in augurio suspiciendo te-	Antica
Festus	ste Seruio. posterior autem pars postica uocatur. Teste enim Festo i dictione	Anticum
	posticum dextera antica sinistra uero postica dicitur: Sic etiam (ut subdit) ea	
	caeli pars quae sole illustratur ad meridiem antica utiq; nominatur. Quae autē	
	ad septentrionem est postica appellatur. Et (ut idem pergit) quae diuiduntur	
Festus	in duas partes orientem atq; occidentem antica & postica uocantur. Anticū	
Festus	hostium dicitur in anteriori parte aedium. deniq; (inquit idem Festus) quae an-	
	te nos antica & quae post nos sunt postica dicuntur.	
Plautus	Alludio. alludias primae cōiugatiōis ex ad & ludius componitur: qui ioculator	Alludio
	uocatur. Quin etiam & alludior deponens Plautus usurpauit. Alludo alludis	Alludior
	tertia cōiugationis est.	Alludo
Apuleius	Aeger & aegrotus cū æ diphthōgo scribitur ut tradit Apuleius. Nam (ut ait) ab	Aeger
	ago agis cata antiphrasim deducitur: eo q; aegrorum sit actiōe uacare: uel po-	Aegrotus
Pompeius	tius q; aeger acius agit ex infirmitate. At uero Pompeius aegrum (inquit) ex	Aegrotus
	greco ἀεργος qui est segnis deriuatur. A quibusdam autē (ut subdit) putatur	Aegrotus
	a uoce doloris appellatum: quod est αἰ. Nec ab egeo descendit quia scilicet	
Vgutio	aeger uiribus egeat & læticia ut Vgutio somniauit. Et (ut tradit Serui?) & cor-	
Seruius	pore & animo aeger dici potest. Virgilius georgicorum quarto.	
Virgilius	Ipse caua solans aegrū testudine amorē: hoc ē mæstū. Idē libro aeneidos. iiii.	
Virgilius	Esto aegrā nulli quodā flexere mariti. Simili quoq; modo aegrotus & aio &	
Marcellus	corpore dicitur. Vñ Accius referente Marcello in dictione conto p contor ait	
Accius	in Alphesibœa. Aegrotos cunctant animo sufferre laborem. Horatius sermo	
Horatius	ne. xiii. quo me	
Horatius	Aegrotare putes animi uicio. Idem in epistolis.	

Horatius	Nec qua longinquis armentum aegrotat in agris.	
Nonius	Adulter huius adulteri & adultero huius adulterōis (quo uidelicet uocabulo	Adulter
Laberius	Nonio referente Laberius usus est (in uno significato accipi possunt. Vnde a	Adultero
Hierōymus	dulteror & adultero. Hieronimus in Matthæo capitulo quinto. Et qui dimissam duxerit adulterat.	Adulteror
Probus	Aucupes (inquit Probus) i recto non auceps dici debet. Nā (ut ait) qui auceps	Aucupes
Cato	dicunt errant. Non errant qui uti aucupes ita auceps enuntiant. Sed tu Vale	Aucpes
	ri falsus es: nec meministi illius uersus: quem (ut puto) non semel legisti. Fistula dulce canit uolucrē dum decipit auceps. Et cōis generis est.	
Plautus	Aucupor deponens est uerbum. Plautus tamē actiua uoce protulit / quom ait	Aucupor
Papyrianus	in truculento. Lepide ecastor aucupani.	Aucupo
Priscianus	Augur huius auguris communis generis & auger huius augeris / testibus Papy	Augur
Marcellus	riano / & Prisciano / declinari potest. hoc augur huius auguris uel hoc augu	Auger
	rūm (ut scribit Marcellus) & hoc augurium in uno significato accipi possunt.	Augurum
Priscianus	Auguror deponēs est uerbum: quod tamen Priscianus tradit esse commune: q	Augurium
Lucius	etiam Lucium inducit ita dicētem. Certe quæ res augurantur. Ouidius libro	Auguror
Ouidius	metamorphoseos tertio.	Auguro
	Iamq; dies aderat quam non procul auguror esse comperitur etiam auguro	Augurior
Virgilius	auguras. Vnde Virgilius libro æneidos sexto. ait. Et reor & si qd ueri mens augurat opto. Auguro & auguror hoc distāt / auctō	
Plinius	ribus Plinio / & Seruio : q; auguro dicimus / cum præfagio mētis futura col	
Seruius	ligimus: auguror uero / quom futura ueris captamus auguriis. Ab eo quod ē	
Hierōymus	augurium / Hieronimus etiam augurior formauit / quom ait in genesi capitu	
	lo. xliiii. Scyphus quem furati estis / ipse est / in quo bibit dominus meus / & in	
	quo augurari solet.	
Terentius	Ausculro accusatiuo iungitur. Sed quom ponitur pro obedio obsequor uel	Ausculro
	obtempero / datiuum postulat: ut est apud Terentium in Andria. Pamphilū	
Aphranius	ne adiutem / aut auscultem seni / ponitur nonnunq; ausculro prospecto uel ui	
Marcellus	deo: ut apud Aphranium interpretatur Marcellus in priuigno dicentem. Vi	
	det ludos huic ausculranti procul.	
Varro	Aqualis masculini generis est: nam & a masculino fit per diminutionem aqua	Aqualis
Perfius	liculus. Varro d̄ lingua latina. Ab aqua aqualis dictus est. Perfius pinguis aqua	Aqualicu
Vgutio	liculus propeso sexpede extat. Vgutio dicit posse declinari sceminino gene	lus
Plautus	re: genus est uasis: de quo Plautus date. isti sella ut sedeat: & aqualim cū aq̄.	
Strabo	Arisba huius arisbæ & arisbe huius arisbes declinari potest. Ciuitas ē Troiæ te	Arisba
	ste Strabōe. Alia eiusdem nominis urbs fuit in Lesbō. Arisbus fluuius ē Thra	Arisbe
	ciæ. & cum i latino utruq; scribitur.	Arisbus
Accius	Amico facit in præterito amiciui & amixi: quod accius protulit. Nam & a præ	Amico
Perfius	terito amixi formatur supinum amictum: cū ab alio præterito amiciui secun	
Horatius	dum analogiam dici deberet amicitū. Amicio mi syllabam corripit. Perfius. Iam reliqua ex amicis patruelis. Horatius in epistolis	
	Et piper / & quicquid chartis amicitur ineptis.	
Probus	Aequor cum æ diphthongo & cum o in secunda syllaba scribitur: quin etiam	Aequor
Virgilius	æquor cum u teste Probo: sicut ebur. Et pro mari / p terra / uel campi planicie	Aquor
Virgilius	pro aere ponitur. Virgilius libro æneidos quinto.	
Catullus	Precipitēq; Daren ardēs agit æquore toto: hoc est tota stadii planicie. Idem. Aspice bisfenos uolitantes æquore cygnos: id est aere. Catullus	
	Cæula uerrentes abigenis æquora palmis: id est Maria.	
Varro	Affectus & affectio in uno significato accipi possunt / tā in malā q̄ in bonā præ.	Affectus
Diomedes	Affecto affectas actiuum est uerbu: quin ēt & affector deponens Varro ptulit /	Affectio
	quom referente Diomede ait. Affectatus est regnum bello.	Affecto
Diomedes	Abnuo abnuis tertia coniugatione & abnuo abnuis secunda declinari potest	Affector
Ennius	teste Diomede Enniū inducente dicentem octauo annalium. Certare abnuo	Abnuo
Diomedes	metuo legionibus labem.	Abnuo
	Attingo & attingo absq; n efferri & scribi potest testibus Diomede / & Nonio:	Attingo

Nonius	ficut & simplex tango enuntiaripotest/& tago teste Pompeio. Vnde Platus	Attigo
Pompeius	in mustælaria ait. Abscedite talis ne attigant.	
Plautus	Ambo ambæ ambo/ accusatiuo ambos uel ambo ambas ambo declinare pos	Ambo
Phocas	sumus teste phoca: sicut dicimus duos uel duo duas duo: ut in ipsa dictione uidebimus.	
Agrætius	Aliquando tria tenet tempora: præteritum: præsens: futurum: sicut olim: & quodam/ ut in caprum tradit Agrætius.	Aliquando
Priscianus	Abominor ex ab & ominor absq; aspiratione a si o scribit: depones quæ (ut non nulli uolunt) uerbum: quod tñ Priscianus/ & Probus/ cõe esse tradiderunt.	Abominor
Probus	Aufonia ea pars Italiae est/ in qua Beneuentum est opidum: a qua fit Aufonis.	Aufonia
Ouidius	Vnde Ouidius libro fastorum secundo ait.	Aufonis
Virgilius	Captaq; erat Lyricis Aufonis orafonis. hæc & quandoq; pro tota Italia/ quæ Apœnino finitur/ ab auctoribus ponit dicente Virgilio libro æneidos octauo.	Aufon
Pompeius	Tum manus Aufoniae/ & gætes uenere Sicanae. Aufon fuit Vlyssis filius & Calypsus: a quo (ut Pompeius scribit) Aufonia ipsa cognominata est.	
Valerius	Alienigena communis generis est: quin & alienigenus alienigena alienigem declinari potest. Valerius Maximus libro primo. Adici nostris duo eiusdem generis alienigena exempla non absurde possunt. hoc est alieni generis. Sūt tamen qui declinant hic & hæc & hoc alienigena: & hic & hæc & hoc aduena quod & ipse Probus tradit.	Aliēigena Alienigen ⁹ Aduena
Probus	Auaricia & auaricies in uno significato declinari potest. Lucretius libro tertio.	Auaricia
Lucretius	Deniq; auaricies & honorum cæca cupido.	Auaricies
	Abrotonium & hæc abrotonia declinari potest. proprium fuit mulieris nomē & cum t exili scribitur. Abrotous etiam eum t exili scœminino genere/ & abrotonum neutro declinatur. Lucretius libro quarto.	Abrotoniū Abrotōia Abrotonus Abrotonū
Lucretius	Abrotoniq; graues & tristis centaurea. Serenus.	
Serenus	Pulleium abrotonum nitida cum mastice coctum. generis est hærbe.	
Macrobius	Appetitus & appetentia in uno significato accipi possunt. Macrobius in saturnalibus. Hinc Socrates suadere solitus erat illos cybos potusue uitandos/ qui ultra sitim famemue sedandam producant appetentiam.	Appetitus Appetētia
	Aerumna cum æ diphthongo scribitur: nam ab ἀρῆσι quod significat tolerare deriuatur. Neq; ex e/ & rumen componitur/ ut cum Catholico ridiculus sonauit Vgutio.	Aerumna
Vgutio		
Ptolemæus	Aratha cum th aspirato opidū ē Margiæ puincia/ teste Ptolemæo. Arathos ifula est in sinu Persico/ scœlici Arabiae adiacens/ ut idem Ptolemeus ostendit.	Aratha Arathos
Ptolemæus	Andros insula est uicina Samo quæ Asiae adiacet ex opposito ad ephesum: de qua meminit Iuuenalis satyra tertia/ quom ait.	Andros Andron
Iuuenalis	Hic Andro/ ille Samo. Ouidius libro metamorphoseos. xii.	
Ouidius		
Ptolemæus	Et totidem natis Andros fraterna potita est. Andron opidum est inferioris regionis Nili/ ut Ptolemæus ostendit.	
	Acchus cum c exili sequente ch aspirato scribitur. fuit Iouis filius & Vini deus appellatus ē: necnō & p ipso uino ponitur. Et a Baccho fit baccheus/ baccheius/ bacchicus. Sstatius in achileide.	Bacchus Baccheus Baccheius
Stadius	Tum libare dapes/ bacheaq; munera chiron. Serenus.	Bacchicus
Serenus	Vel pelagi latices/ simul & baccheia dona. Boetius.	Bacchius
Boetius	Nec bacchica munera norat. Bacchius eadē scriptura/ pes est tribus constans syllabis: una quidem longa/ reliquis duabus breuibus. Bacchium eadem scriptura. genus erat urcei: quo utebantur in festo Bacchi ad uinum tenendum. Bacchanale/ uel per apocopen Bacchanal eadem scriptura/ locus erat: i quo Bacchi festa celebrabatur. Plautus i aularia. Neq; ego unq; nisi hodie ad bacchas accessi in bacchanal cōquinatum. Quin etiam ipsa Bacchi festas & bacchanalia dicta sunt. Iuuenalis.	Bacchium Bacchiana Bacchanalia Bacchus Baccha Bacchar Bacchariū Bacchar
Plautus		
Iuuenalis	Qui Curios simulant/ & Bacchanalia uiuunt. Bacchus huius Bacchidis eadem scriptura/ Bacchi sacrificula uocatur: quæ & Baccha dicitur. Plautus	

- Plautus in Amphitryone. Bacchæ bacchanti si aduersari uelis ex insana insanio rem
 Ouidius facies. Ouidius libro metamorphoseos nono. **Bacca**
 Ismaria celebrant repetita triennia bacchæ. est etiam Bacchis uilla quædam **Baccatus**
 Ptolemæus circa Moeridem teste Ptolemæo. hoc bacchar huius baccharis eadem scrip-
 tura producta in obliquis cha syllaba sicut calcar huius calcaris genus est ua-
 Festus sis uinari teste Festo: quod & baccharium dici potest. Bacchar huius baccharis
 cum duplicato c exili secunda syllaba in obliquis correpta foemini gene-
 Vgutio ris est: etsi Vgutio neutro genere declinat. genus est hærbæ: quæ (ut dicunt)
 Virgilius fascinum pellit. de qua Virgilius in bucolicis. baccare frontem Cingite: ne
 Virgilius uati noceat mala lingua futuro. Idem egloga quarta.
 Errantes hederas passim cum baccare tellus. Bacca cum duplicato c exili ge-
 nerale nomen est fructuum omnium agrestium arborum: ac etiam nomē gē-
 Horatius mæ: de qua Horatius in epodo. honusta baccis ambulet. Inde baccatus bacca
 Syllus ta baccatum Syllus libro octauo.
 Hæc phrygiam uestem & baccatum induta monile.
 Festus Baculus cum Vnico c & hoc baculum declinari potest. Festus in dictione ago **Baculus**
 Syllus lum Agolum (inquit) pastorale baculum est: quo pecudes aguntur Syllus li- **Bacillus**
 Ouidius bro tertio. Pastorale deo baculum pelisq; sinistrum. Ouidius li. meta. xv.
 Esse solet baculumq; tenens agreste sinistra. Baculum format per diminutō **Baculum**
 Tullius nem bacillum. Tullius libro secundo de finibus. Bacillum aliud inflexum & **Bacillum**
 Isidorus incuruatum: aliud ita natum. Isidorus autem & Vgutio a masculino formāt
 Vgutio diminutiue bacillus: quod est Alexander cōfrater meus usurpauit quom dixit.
 Alexander Cæra iugum limus animus colus arma Bacillus. Composita cum baculus (ut
 etiam hic Alexander tradit) secunda & tertia declinatione declinari possunt:
 ut imbecillus imbecillis: ut in ipsa dictione auctoritate probabimus.
 Bassaris huius bassaris uel bassaridis cum duplicato scribitur: Bacchiq; sacrifi- **Bassaris**
 cula dicitur. Est etiam bassaris genus uestis: baccharum usq; ad pedes demis-
 Acron sa: dicta (ut scribit Acron super primum carminum horatii) a Bassara Libya **Bassara**
 loco: ubi fiebat. A quo uestis genere Bacchus ipse Bassareus cognominatus ē **Bassareus**
 Horatius dicente Horatio libro præfato. Non ego te candide Bassareu. Bassaris item
 Persius uacca appellatur mulsaria. Vnde Persius ait.
 Et raptum uitulo caput ablatura superbo
 Bassaris. Nam uacca mulsaria uel lactans nonnunq; uitulum mordet & ferit-
 dum aueritate sugendi hubera nimium importunus est. Finxisse enim uide-
 tur Persius Agauen ablaturam caput pentheo tanq; uitulo superbo & fastidi-
 enti sacra Bacchi. Sunt tamen qui in hoc persii loco bassarim bacchi sacrifi-
 culâ interpretati sunt. Sed nostra nobis magis placet expositio. Nam & adie-
 ctiuo hoc est superbo aptius conuenire uidetur.
 Bathyllus cū th aspirato & y græco & duplicato scribitur: quod & hoc Bathyl **Bathyllus**
 lum declinari potest. Ignis quoddam est receptaculum. Vnde in legenda san- **Bathyllum**
 cti Laurentii habetur. Et allati sunt bathylli cum prunis. Hieronymus in libro **Bathylli**
 Hieronymus numerorum capitulo quarto. Id est ignium receptacula fuscinulas ac triden-
 Horatius tes uncinos & bathylla. Horatius.
 Prætextam laticlauum prunæq; bathyllum. Sunt tamen qui uirgam ferreâ
 bathyllum interpretantur. Fuit etiam Bathyllus eadem scriptura proprium
 Horatius adulescentis nomen ab Anacreōte plurimū amati dicente Horatio i epodo.
 Non aliter Samio dicunt arfisse Bathyllo
 Anacreonta Teium. Bathylli eadem scriptura populi quidam sunt septen-
 Ptolemæus trionales ut scribit Ptolemæus.
 Marcellus Bos cōis generis est: & facit in datiuo plurali & ablatiuo secundum analogiam **Bos**
 Pacuius Bouibus. Vnde & Pacuius referente Marcello barbaricam (inquit) pestem **Bouinus**
 Vgutio Bouibus nostris obtulit. Verum de usu bobus per syncopam dicimus & **Bouinus**
 nonnunq; more antiquorum bubus: quanq; Vgutio dicat bubus nuf **Bucerus**
 quam esse completam. A Boue fiunt adiectiua bouinus / bucerus / **Bouillus**

Priscianus	bucērius: & diminutiue teste Prisciano bouillus. Ouidius libro meta. sexto.	Bouillus
Ouidius	Lanigerosq; greges armentaꝝ bucera paut. Lucretius libro secundo.	
Lucretius	Buceriæq; greges sub eodem tegmine cæli. Boas & boa (utroq; eni modo declinatur) genus est serpentis aquatilis: a quo icti obturgescunt. Quin etiam	Boas Boa
Pompeius	crurum tumor uia labore collectus ob similitudinem boa appellatur auctore Pompeio. Boæ pluralis tantum numeri oppidum est Laconia: teste Ptole	Boæ
Ptolemæus	mæo. Boum uilla quædam est ab occidentali parte Nili: ut idem Ptolemæus	Boum
Ptolemæus	ostendit. Boa uel boica (utrunq; enim comperitur) genus est uinculi dicente	Boia
Plautus	Plauto in aularia. Neruos cathænas numellas pedicas boicas. Boii populi quidam sunt Gallorum: quorum ager in Gallia Cisalpina fuit: qui & boicus appellatus est ut scribit Festus.	Boica Boii Boicus
Festus		Bootes
Priscianus	Bootes facit in genitiuo bootis booti bootæ: tertiæ secundæ primæq; declinationis teste Prisciano. Tullius in Arato. sub pedibus profert finita booti. Iuuenalis satyra quinta. Frigida circueunt pigri sarraca bootæ. hunc arcada Callistonis filium fuisse dicunt. Sed Aratusi deo bootem illum dixit: quia arcton quæ palustrum uocata est agitare uidetur: quæ etiam arctophilax. appellatur: Vnde Lucanus libro octauo ait.	
Tullius	Arctophylax propiorq; mari Cynosura feretur.	
Iuuenalis		
Aratus		
Lucanus		
Festus	Baiulus auctore Festo oparius dicit. hoc baiulū pro fræno ab Vgutioe ponit.	Baiulus
Vgutio	Balbo balbas & balbutio balbutis: i uno significato accipi possunt teste Mar-	Baiulum
Marcellus	cello. & producit bu syllabam. Horatius sermone tertio.	Balbo
Horatius	Balbutit: Scaurum prauis fultum male talis. est autem bulbutire quadam linguæ hæsitacione & confusione trepidare.	Balbutio
Plinius	Balsamum neutri generis est arbor uiti q; myrto similior ut dixit Plinius libro	Balsamum
Virgilius	.xii. naturalis historia. Virgilius georgicorum secundo.	Balsamus
Seruius	Quid tibi odorato referam sudantia ligno Balsamaq; & baccas semper frõdentis Acæthi? Vbi dicit Seruius. Balsamum est arbor: opobalsamum succus: carpobalsamum fructus: xylobalsamum arboris lignum. Hieronymus tamen arboris succū etiam balsamū appellauit quom dixit in ecclesiastico capitulo. xxiiii. & quasi balsamū non mixtū odor meus. At uero Vgutio hæc balsamus pro arbore declinari præcipit.	Opobalsamum Carpobalsamum Xylobalsamum
Hieronymus		
Vgutio		
Diomedes	Balneum in singulari numero neutri generis est: i plurali uero neutri & foemini testibus Diomede Donato Sergio. Et format diminutiue balneolum penultima correpta syllaba. Iuuenalis satyra septima.	Balneum
Donatus	Balneolum Gabiis Romæ conducere furnos Ab eo quod est balneum uelit balneator cõmunis generis teste Seruio super librum. xii. æneidos.	Balneolum
Sergius		
Iuuenalis		
Seruius		
Petronius	Petronius tamen etiam foeminino genere balneatricem protulit. & Probus ait balneatrix foeminini generis est: etsi a uerbo non ueniat.	
Probus		
Iuuenalis	Baltens cum t exili & balteum declinari põt. Iuuenalis satyra ultima.	Balteus
Iuuenalis	Ast illi quos arma tegunt & balteus ambit. Idem satyra nona. quotiens rumoribus ulciscuntur Baltea: nec deerit qui te per compita quærat Festus i dictione succingulum. Succingulum (inquit) est balteū. Et teste Seruio super librum quintum æneidos non tantum id quo cingimur balteus indicat: sed etiam a quo arma dependent.	Balteum
Festus		
Seruius		
Ambrosius	Baptisma baptismus baptismum declinari potest. Vnde marci capi. xi. legitur. baptismum Ioannis de cælo erat an ex hominibus? Et Ambrosius in sermõe octauæ epiphaniæ ait. Quod mirari non debemus cur hoc baptismum ipsi us dominus fecerit & magister.	Baptisma Baptismus Baptismum
Caper	Barba (inquit Caper Seruius Vgutio Catholicon & nonnulli alii) hominis est: Barbæ uero quadrupedū. Sed cõstat etiã barbã esse quadrupedū. Horatius. Utq; lupi Barbam uariæ cum dente colubræ Abdiderint furtim terræ. Plinius li. xxviii. Rabiẽ hircosq; si mulceat barba mitiorem: ea uero præcisa non abire eos in alienum gregem.	Barba Barbæ
Seruius		
Vgutio		
Horatius		
Plinius	Sunt & aliorum barbæ q; quadrupedum. Plinius libro. xxx. Quom geminos sol transit cristis & auribus & unguibus gallinaciorum si luna ræ	
Plinius		

- Marcellus Acron **lis** barbibus eorū. Cū barba cōposita/secūda & tertia declinatione declinari possunt testibus Marcello & Acrone sup arte poetica Horatii: ut iberbus iberbis.
- Vgutio Ptolemæus **Batrachus** cum t exili & ch aspirato scribitur: & apud nos rana transfertur: quod corrupto uocabulo Vgutio & Catholicon declinant hæc botracha. Est etiā **Bathrachæ** Batrachus Cyrenaicæ siue Marmaricæ prouinciæ portus teste Ptolemæo. Batrachæ pluralis tantum numeri: urbs est iuxta Tefarim Sarmatarum amnē ut idem Ptolemæus ostendit.
- Lucanus **Barbaria** regio est Barbarorū: barbaries uero ad imitationē pertinet. At uero Lucanus pro barbaria barbariem posuisse uidetur, quom ait libro. vii. aut mixtæ diffona turbæ Barbaries: nisi forte uelimus dicere Lucanum Barbariei uocabulo barbaram multitudinem intelligere uoluisse. Barbaria more latino penultimā corripit. Horatius in epistolis.
- Ouidius **Barbaria** Græcia Barbariæ lento collisa duello. Ouidius libro tertio tristium. Inter inhumanæ nomina Barbariæ. Est etiam Barbaria insula Gægetis Indiæ fluuii: ut scribit Ptolemæus. Barbari (inquit Vgutio & Catholicon) olim gentes dictæ sunt exceptis dūtaxat Græcis & Latinis: At uero Isidorus & Nicolaus de Lyra super illud apostoli Græcis & Barbaris debitor sum præter Græcos (inquiunt) Hebræos & Latinos omnes alii Barbari appellantur: cum tamen auctore Pompeio maximæ auctoritatis scriptore etiam Latini quondam Barbari uocati sint. Vnde Plautus Næuium latinum uirum doctissimum Barbarum dixit: hoc est Latinum. Quare forte (ut idem auctor pergit) apostolus noster Græcis & barbaris se debitorem esse fatetur: id est Græcis & Latinis: uel Græcis & Barbaris ideo se esse debitore dicit: hoc est Græcis & aliis omnibus gentibus: quæ præter Græcam barbaro nomine olim appellatæ sunt. Strabo autem arbitratur ab initio confecto nomine eos Barbaros uocatos: qui difficulter aspere atq; dūriter loquēt: quos blæfos balbosq; dicimus.
- Strabo Ptolemæus **Bura** cū unico r scribitur. Vrbs est mediterranea Achaia teste Ptolemæo: quæ ab Ouidio Buris declinatur. Ait enim libro metamorphoseos. xv. Si quæras Helicen & Burin Achaidas urbes. Burum oppidum est Calaicorum: ut idem Ptolemæus ostendit. Buris curuamentum est aratri. Virgilius georgicorū. i.
- Virgilius **Burrhum** Continuo in siluis magna ui flexa domatur. In burim Byrrhum cum y græco & duplicato r secundo aspirato rufū apud nos transfertur: quod a Græcis πύρρον scribitur. Alii uertentes y græcum in u burrum enuntiant. Vnde teste Festo burrhū is dicitur qui ex potione cito fit rubēs: quoniam est (ut idē subdit) burrha uocabatur bucula quæ rostro rufū hēbat.
- Festus **Burrhanica** cum duplicato r secundo aspirato scribitur. genus est potionis: ut scribit Festus a rufo colore deductum quem Burrhum uocant. Burrhanicū eadē scriptura genus ē uestis: teste eodē Festo: quod ab Vgutio burcar appellat.
- Virgilius **Bibliopola** Bibliopola cum i latino utrobique & unico l scribitur: nec a polio polis deducitur ut Vgutio somniauit: maxime cum polio primam corripit syllabam: bibliopola autem po syllabam producat. Vnde Virgilius libro æneidos. viii. ait. Certatim squamis serpentem auroque polibant: pro poliebant. Marcialis.
- Marcialis **Pharmacopola** Nō habeo: sed habet bibliopola Triphon. Idē in apophoretis de Lucio inquit Sunt quidam qui me dicunt non esse poetam: Sed qui me uendit bibliopola putat: id est librarius: qui scilicet libros uendit. Et componitur ex βιβλιον qui est liber: & πωλῶ uendo. Sic etiā Pharmacopola po syllabam producit dicente Horatio sermone secundo. Ambu baiarum collegia pharmacopolæ dici pot unguentarius: uel (ut Vulgus appellat) Herborarius: qui pharmaca hoc est uenena uel medicinas uendit. Nam componitur ex φάρμακον quod est uenenum & πωλῶ uendo.
- Horatius **Bruchus** Bruchus cum ch aspirato scribitur: nec a βρῶχον quod breue indicat descendit ut Vgutio somniauit: sed a βρώχον quod est rodo genus. est uermis.
- Ptolemæus **Brixia** Brixia cum i latino utrobique scribitur: Vrbs est Cenomanorum in Venetia teste Ptolemæo: quæ a Germanis transeuntibus ad Italiam duce Ciconio extracta est: teste Liuius libro quinto ab urbe condita
- Liuius **Brysea**

Catullus	quorum lingua apud nos speculam designat. Vnde Catullus ait.	
Porphyrus	Brixia/China suppositum specula. Brysea cum y græco & unio surbs fuit Laconia: ut scribit Porphyrus super librum secundum iliados: a qua Bacchus. Bryseus cognominatus est.	Bombyx
Vgutio	Bombyx cum y græco scribitur: nec a bombus deriuatur ut Vgutio somniauit genus est uermis: qui primum Bombylius/ deinde necidalus/ demum bombyx/ appellatus est. Et e apud Aethiopas/ Indos/ & Seres: quo & sericum nasci tur: qui etiam bombyx uocatur. & producit by syllabā i obliquis. Propertius. Nec si qua Arrabio lucet bombyce puella. Bombyce huius bombyces etiam cum y græco/ apud Theocritum proprium est mulieris nomen: quod a Tortellio Bombyx scribitur.	Bombylius Necidalus Bombyce
Propertius		
Theocritus		
Tortellius		
Ptolemæus	Bistonium cum i latino utrobique & t exili scribitur. Stagnum est in Thracia/ Abderæ urbi propinquum: quæ a Ptolemæo palus Bistonis appellatur. Et a Bistonio/ Thracia ipsa (ut quidam uolunt) Bistonia cognominata est. At uero Lactatius grammaticus super librum secundum thæbaidos/ & stagnum/ & prouinciā/ a Bistone rege nomen assumpsisse asserit. Inde fit Bistonis/ dicente Ouidio heroidum.	Bistonium Bistonia Bistonis Bistōius Bistōicus Biston
Lactantius		
Ouidius		
Ouidius	Et tuta a bello Bistonis ora fuit. Item a Bistonia/ fit Bistonius/ & Bistonicus ad iectiuum: sicut ab Ionia/ Ionius/ & Ionicus. Ouidius libro præfato.	Bistones
Solinus	Fessaq; Bistonia membra lauabis aqua. Hinc & Thraces Bistones dicuntur/ teste Solino. Vnde Syllius libro secundo/ ait.	
Syllius	Et Rhesi domus/ & lunatis Bistones armis.	
Vgutio	Bactra neutri generis/ pluralis tantum numeri/ cum et exilibus scribitur. Prouicia est Scythia: quæ ab Vgutione/ hæc Bactrus declinari præcipitur contra Virgilio auctoritatem libro georgicorum secundo dicentis.	Bactra Bactrus Bactrum Bactrius
Virgilius	Neq; Bactra neq; Indi.	Bactrea Bactreola
Plinius	Laudibus Italiae certent. Bactrum uel Bactrus eadem scriptura/ oppidum est Bactrorum quod antea Zariastes uocabatur/ ut scribit Plinius. Bactrius eadē scriptura/ fluuius est Sytharum. Bracthea cum ch aspirato/ & t exili a Tortellio scribi præcipitur: quod a βακχ/ quod nō minus tenue/ q̄ breue designat/ deriuatum tradit. Alii bractea cum et exilibus dicunt esse scribendum. Aiunt enim/ græca ratione fieri non posse/ ut ch aspiratum cum t iungatur. est autē bractea tenuis lamina: & sua sponte plicabilis. Lamina autem/ quid crassius ē: ex qua/ armatura conficitur: qua etiam incensa/ olim homines torquebantur. Nec cōpressa/ aut agitata crepitat/ ut bractea dicente Virgilio li. æneidos. vi. Illice sic leni crepitabat bractea uento. Nam laminam tam ferream/ aereā/ plū beam/ stanneam/ q̄ auream/ argenteam/ helectream/ orichalceam dicimus. Bractea uero ex his posterioribus est. Et format diminutiue bracteola/ penultima correpta syllaba. Iuuenalis satyra. xiii.	
Tortellius		
Virgilius		
Iuuenalis		
Vgutio	Neptuni/ qui bracteolam de castore ducat. Bractea (ut tradit Vgutio) in singulari numero/ foeminini generis est/ in plurali uero/ neutri. Ego etiam in plurali numero/ foeminino genere/ non semel legi. Vnde Hieronymus i exodo capitulo. xxxviii. ait. Inciditq; bracteas aureas/ & extenuauit in fila.	
Hieronymus		
Vgutio	Balæna cum unico l/ & æ diphthongo in media syllaba scribitur: nec a βαλῶ descendit/ ut Vgutio somniauit/ sed græcum est auctore Pompeio uocabulū: quam illi βαλαίπερ uocant/ q̄ in b littera commutata. Bellua est marina: de qua Iuuenalis satyra quarta.	Balæna
Pompeius	Quantum delphinis balæna Britannica maior.	
Iuuenalis		
Parmenides	Bithynia cū i latio i p̄ma/ & th aspirato/ & y i secūda syllaba scribit/ etsi Parmenides/ & Gasparinus illum secutus/ cum y græco/ tā i prima syllaba/ q̄ in sc̄da/ hac uidelicet scriptura Bythynia/ scribēdū præcipiāt. Prouicia ē miōris Asia: quæ testibus Solio/ & Lactatio grāmatico sup librum tertium thæbaidos/ & Seruio super lib. v. æneidos/ primum Bebrycia/ quod cum y græco in secunda syllaba scribitur/ postea Mygdonia cum y græco in prima syllaba/ deinde Bithynia dicta fuit. At uero Dionysius/ & Eustachius/ Bebryces alios a	Bithynia Bithynus Bithynicus Bebrycia Bebryx Bebrycius
Gasparius		
Solinus		
Lactantius		
Seruus		
Dionysius		
Eustachius		

Salustius	Bithynis populos esse uoluerunt. Salustius autem Bebryciam maiorem esse phrygiam dixit. A Bithynia fit Bithynus: & Bithynicus: a Bebrycia uero Bebryx formatur: & Bebrycius. Iuuenalis satyra septima.	
Iuuenalis	Quaerunt & Cappadoces faciant: equitesque Bithyni. Martialis.	
Martialis	Iam te re facta Bithynice credis habere. Valerius Flaccus li. ii. procul effera uirtus	
Valerius	Bebrycis: & Scythici procul inclamentia saxi: Lucanus libro sexto.	
Lucanus	Pinguis Bebrycio discessit uomere sulcus.	
Hieronymus	Burgundia prouincia est Gallia: cuius populi Burgundi & Burgundiones uocati sunt. Hieronymus in epistola ad Aggeruntiam de monogamia. Innumerae & ferocissimae nationes uniuersas Gallias occuparunt: quas subdendo explicat dicens. Sasones Burgundiones Alemanni & c. Hi & Bituri dicuntur. Vnde Lucanus libro primo ait.	Burgundia Burgundi Burgundiones
Lucan	Et Bituri longisque leues Sasones in armis.	Bituri
	Bimus & biennis duorum annorum dicitur: sicut trimus & triennis triu annorum.	Bimus Biennis
	Biuga uel per syncopam biga currus est duobus equis uectus. Simili modo triuga uel triga tribus actus: quadriuga uel quadriga quatuor tractus. Ratio tamen singulare inuenies.	Biuga Biga Bipennis
Priscianus	Bipennis cum in latino utrobique & unico pro & duplicato scribitur. genus est securis foemini generis. Et nonnunquam adiectiue hic & haec bipennis & hoc bipenne teste Prisciano declinat dicente Virgilio li. aeneidos. vi. ferro sonat alta bipenni	
Virgilius	Fraxinus: hoc est ferro utrinque acuto.	
Virgilius	Bello bellas & bellor deponens usurpatur. Virgilius libro aeneidos. xii. Pulsaunt & pictus bellantur Amazones armis.	Bello Bellor
Festus	Bubino bubinas & bulbito bulbitas hoc distant: quod (ut tradit Festus) bubinare est menstruo mulierum sanguine inquinare: bulbitare autem puerili stercore. Vnde de Lycinius referente Nonio inquit. haec imbubinat: ac contra te imbulbitat.	Bubino Bulbito
Lycinius	Belon huius belonis cum unico scribitur. Vrbs est & fluius hispaniae teste Ptolemaeo. Belus cum unico proprium fuit uiri nomen. Bellus cum duplicato diminutiuum est teste Prisciano a bonus. Bellum cum duplicato scribitur: de quo in dictione duellu differemus. Bellona cum duplicato bellogum dea uocatur.	Belon Belus Bellus Bellum Bellona
Ptolemaeus	Bustum & hic bustus huius bustus declinari potest: & pro sepulcro ponitur.	Bustum
Priscianus	Busti indeclabile rus est uel uilla in agro Mediolanensi in Insubria Italiae puicia.	Bustum
Priscianus	Bubo masculini & foemini generis est teste Prisciano. Ouidius li. meta. v.	Bubo
Ouidius	Ignauus bubo dirum mortalibus omen. Virgilius li. aeneidos. iiii.	
Virgilius	Sola ferali carmine bubo.	
Priscianus	Blandior deponens est uerbum: quod tamen Priscianus tradit esse commune Verrium inducens dicentem. Bladiturque labor molli curabitur arte.	Blandior
Verrius	Et tam accusatiuum regiturque datiuum. Quintilianus. Blandiar paulisper iudices calamitatibus meis.	
Quintilianus	Blandicia & blandicies in uno significato accipi possunt.	Blandicia Blandicies
Tortellius	Blactero blacteras cum et exilibus scribitur a Tortellio: & a βλαξ quod apud nos iactans seu iactatur dici potest Pompeio auctore descendit. Ego autem absque blatero scribendum dixerim: cum primam corripiat syllabam. Vnde Hora-	Blatero Blatio
Pompeius	tius sermone. xvii. ait	
Horatius	Audit quom magno blateras clamore furisque. Apud Ouidium tamen qui de philomela inscribitur prima huius uerbi syllaba producit. Ait enim.	
Ouidius	Blaterat hinc aries: & pia balat ouis. Est autem blaterare teste Festo stulte & percipide loqui: uel (ut scribit Nonius) blaterare est condite & inaniter loqui: uel per mendacia confingere. Nam homines in uerba proiectos nostri ueteres teste Gellio locutuleios & blaterones & linguaces dixerunt. proprie tamen blaterare camelorum est quom uoces edunt. Mures etiam (ut testis est Festus) blaterare dicuntur: necnon & arietes ut praefato Ouidii exemplo manifestum est. reperitur etiam blatio blatis id significans quod & blatero teste	
Festus	Marcello Plautum inducente dicentem in Amphitryone. Qui malum intel-	
Marcellus	ligere quisque potis est ita nugis blatis.	
Plautus		

Tortellius	Bythrotus cū y græco sequēte th aspirato scribit: etsi a Tortellio cū t exili utro	Bythrotus
Ouidius	biq; scribi præcipiat. urbs fuit Chaōiæ. & q̄ Ouidi. li. meta. xiii. regnataq; uati	Buthrotus
Virgilius	Bythrotos phrygio simulataq; Troia teneret. Quandoq; y græcum in u no	
	strū uertētes nonnulli Buthrotos enūtiant ut est apud Virgiliū li. æneidos. iiii.	
Ptolemæus	Celsam Buthroti ascendimus urbem.	
Ptolemæus	Bergomū oppidum est Cenomanorū teste Ptolemæo a Gallis Senonibus	Bergomū
Polycrates	Brenni militibus teste Polycrate cōditū. dictio est nec græca: nec latina: sed	Pergamum
	barbara: hoc est Gallorū Senonum: quoq; lingua per id uocabulū montana	
	urbs designatur. At uero Pergamū oppidum fuit nobilissimū i minori Asia.	
Solinus	Bessi cum duplicato scribitur. Populi sunt Thracum teste Solino: de qbus	Bessi
Ouidius	Ouidius meminit libro quarto tristium quom ait.	Bussi
	inter Besso q; Gerasq; legi tamen apud græcos βήσα q; εὐρ urbe cū unico	Bossa
	s Bussi etiam cum duplicato s populi sunt Medorum. Bossa cum duplicato s	
Ptolemæus	urbs ē Sardinia mediterranea ut in cosmographia Ptolemæus ostendit.	
Martialis	Bubalus cōis generis ē: sicut & camelus. Vnde foeta bubalus dicit. Martialis.	Bubalus
	illi cessit atrox bubalus: atq; bison. animal est boui simile.	
	Bethsura huius bethsuræ & bethsuræ plurali tantū numero declinari potest.	Bethsura
Hieronymus	Hieronymus in libro secundo Maccabæorum capitulo. xiii. Et Bethsuræ qd	Bethsuræ
	erat Iudæorum munitum præsidium castra admoebat. Et in eodem capitu	
	lo. Iterum rex sermonem habuit cum iis qui erāt in Bethsuris. Mediam huius	
Petrus	ditionis syllabam produxit Petrus R. iga cum dixit in libro præfato.	
	Bethsuramq; capit Hierusalemq; petit.	
	Biathanatos cum i latino & th aspirato in antepenultima & t exili in ultima	
Isidorus	syllaba scribitur: componiturq; ex βία quæ est uiolentia & θάνατος mors:	Biothana
Brito	hoc est uiolenter mortuus: ut olim morti martyres dabantur. Nec a bis dedu	tus
Papias	citur ut Isidorus Brito Vgutio Mammotrectus Papias Catholicon uolue	
Vgutio	runt: quasi bis mortuus biothanatus dicatur.	
	Buccina cum duplicato c & i latino scribitur. Instrumentum est quo datur i ho	Buccina
	stes signum ad pugnam: sic a soni similitudine uocatum. Et corripit mediam	Buccinum
Virgilius	syllabam. Virgilius libro æneidos septimo. qua buccina signum Dira dedit.	Buccinus
Syllius	Syllius libro quinto.	
	Buccina lymphatas agit certamina mentes. Hoc buccinum sonus est bucciæ:	
Seruius	teste Seruio: qui & hic buccinus declinari pōt ut Caper tradit.	
Caper	Beryllus cum y græco & duplicato l scribitur: etsi a Tortellio cum i latino scri	Beryllus
Tortellius	bi præcipiatur & (ut tradit Beda super Donati artem) sceminini tantū gene	
Beda	ris est. Ego aut masculino etiā genere prolatū inuenio. Vnde Syllius li. ii. ait.	
Syllius	Et solitum digito beryllon adederat ignis. Priscianus in perihegesi.	
Priscianus	Berylli gemmas glauci nitidumq; adamanta. Lapis est preciosus.	
	Bucca cum duplicato c scribitur: nec a boō boas deducitur ut Vgutio somnia	Bucca
Vgutio	uit: sed a bucco buccas uerbo quod est inflo. dicitur autē proprie bucca os:	Buccula
Iuuenalis	hoc ē ipsa concauitas unde uox procedit. Iuuenalis satyra tertia. notæq; per	Bucula
	oppida buccæ. Et format per diminutionem buccula. Est etiam bucula cum	
	unico c diminntiuum a boue.	
	Busiris cum unico s & i latino utrobique scribitur. Fuit Neptuni filius: & lini de	Busiris
Ouidius	us appellatur est. Et producit si syllabam. Ouidius heroidum.	
Stadius	Si te uidisset cultu Busiris in isto. Apud tamen Statium media syllaba corri	
	pitur libro thæbaidos. xii. ita dicentem.	
	Non trucibus monstris Busirim infandumq; dedisti	
Virgilius	Cercyonar Et facit in genituo Busiris uel Busiridis. Virgilius.	
	Aut illaudati nescit Busiridis aras. Fuit Busiris etiam in Aegypto urbs: in qua	
Herodotus	teste Herodoto libro historiarum primo templum fuit Isis magnum.	
	Quam urbem a Busiride conditam fuisse scribit Diodorus libro historiarū	
Diodorus	secundo: ab Aegyptiisq; solis urbē a græcis uero Thæbas uocatas esse.	
Probus	Beta cum t exili scribitur. Hærbæ est: quæ & hic betatius dicitur testibus Pro	Beta
Priscianus	bo & Prisciano quin & hoc betatium ut nonnulli alii uollunt. Sunt tamen	Betatius

- Sergius qui betacius etiam adiectiuum dicunt. Beta format diminutiue betaculus te Betacium
 ste Sergio in Donatum. Bætis cum æ diphthongo & t exili & i latino a Græ Betaculus
 cis scribitur. fluuius est Hispaniæ. a quo Hispaniæ regio etiam Bætis cogno Bætis.
 Seneca minata est dicente Seneca in Medea.
 Nomenq; terris qui dedit Bætis suis
 Hesperia pulsans maria languenti
 Lucanus Vado. Lucanus libro secundo.
 Tortellius Qui ferit hesperius post omnia flumia Bætis. hic a Tortellio absq; diphthō
 go & cum th aspirato & y græco hac uidelicet scriptura. Bethys scribi præci
 pitur. quod nomen (ut ait) a βηθύ quod apud nos profundum indicat deri
 uatur. Quo fit ut si uera est deriuatio etiam uera sit de ipsa dictione quā tor
 tellius tradit scriptura. Sed q̄ uerā etymologiam tradiderit ipse uiderit.
 Acron Barbitus cum i latino & t exili scribitur: & tam masculini q̄ foeminini generis Barbitus
 est: quin & hoc Barbitum declinari pōt: ut etiam testatur Acron super illud Barbitum
 Horatii in primo carminum: Lesboum refugit tendere Barbiton: quod ni
 hilominus & nos auctoritatibus cōprobamus. Et quidem masculino genere
 protulit Horatius quom ait.
 Age dic latinum barbite carmen
 Sappho Lesbio primum modulate ciui. foeminino aut genere Sappho ad phaonē.
 Tortellius Nec facit ad lachrymas barbites ulla meas. Vbi Tortellius corrupto Ouidii
 Aufonius textu deceptus ineptias loquitur. Neutro uero genere Aufonius.
 Hesy chius Hoc genere & chordas & plectra & barbita conde. Est autem barbiton (ut
 Hesy chius græcorum uerborum interpres docet) genus citharæ lyricæ. uel
 Pollux ipsa lyra. At uero Iulius Pollux inter instrumenta quæ manu pulsantur bar
 biton locat quod tamen Strabo barbarum dicit esse uocabulum. Nam qui
 Strabo heliconam musis consecrarunt Traces fuere. Et antiqui uates Ephorus Orphe
 us Musæus Thamiras qui Bacho itē Asiam consecrauerunt in Idiam usq; bar
 bari fuere. Vnde nonnulla musica instrumenta barbaris nominibus designan
 tur: ut nablia: Sambuca: magades: barbitus. Buxus
 Seruius Buxus foeminino genere & buxum neutro teste Seruio super librum secundū Buxum
 Claudianus georgicorū pro arbore declinari pōt. Claudianus de raptu pserpiæ li. ii. Bussolum
 Ennius Fluctuat hic denso crispata cacumine buxus. Ennius li. vii. longæq; cupressi. Pyxis
 Stāt rectis foliis: & amaro corpore buxū. Scribitur aut apud Græcos πυξος.
 Nostri uero latini p in b & y græcum in u nostrum uertentes dicunt buxus.
 Quin etiam plæruncq; nostri in duplicatum smutare consueuerunt. Qua
 re a nonnullis bussus cum duplicato scribitur: enuntiatq; Quod & patere
 pōt: ideo q; bussolum genus uasis ex busso cum duplicato scribere consueui
 mus. Et quādoq; uocabulo ipso græco utimur. Iuuenalis satyra secunda.
 Iuuenalis in condita pyxide Lyde. Ouidius de remedio.
 Ouidius Pyxidas inuenies: & rerum mille colores. Arboris lignum hæc buxus & hoc
 Seruius buxum declinari pōt: teste Seruio super li. viii. æneidos: dicente Virgilio.
 Vrigilius Tympana uos buxusq; uocat. Martialis.
 Martialis Multifido buxus quæ tibi dente datur. Virgilius georgicorum secundo.
 Hieronymus Nec tiliæ leues nec torno rasile buxum. Quin etiam & buxus pro ligno ma
 sculino genere declinari potest auctoritate diui Hieronymi in libro tertio
 Esdræ capitulo. xiiii. sic dicentis. Tu aut præpara tibi buxos multos: id est cala
 mos ex buxo ad scribendum. Bibliæ quæ esdram cum Neemia. in quatuor di
 stingunt libros: prædictum capitulum pro. xiiii. libri quarti notatum habet.
- Nestoris Dionysii Nouariensis liber secundus foeliciter incipit.
- Lucretius Achinnor deponēs ē uerbū: & cachio neutrale. Lucreti⁹ li. iiii. Cachinnor
 e Quam famulæ lōge fugitāt: furtimq; cachinnāt. Et scribitur cū Cachinno
 c exili in initio & ch in secunda syllaba. Nec componitur ex Cachinnus
 con & cygnus: eo q; risu cachinnantes albere uideantur: ut

Vgutio Porphyrus	Somniabundus dixit Vgutio: sed teste Porphyrione super arte poetica Horatii a sono risus fictum uocabulum est: uel melius a καυχᾶσθαι uerbo graeco deducitur: quod latine significat solute ridere.	
Persius	Quare cachinnus solutus risus dicitur. Persius.	
Iuuenalis	Ingeminat tremulos naso crispante cachinnos. Iuuenalis.	
Horatius	Sed facilis cuius rigidi censura cachinni. Horatius in arte poetica.	
Marcellus	Romani tollent equites peditesq; cachinnum. Et teste Marcello nonnunquam de sono uehementiore cachinnari uetustas dici uoluit.	
Accius	Accium nihilominus inducente ita in fundis dicentem. Strepitu clangentes cachinnant.	
Tibullus	Cadus masculini generis cum unico d scribitur cum primam corripit syllabam. Tibullus libro. ii. Consulit: & chio soluite uincla cado. Martialis.	Cadus
Martialis	In uaticanis condita musta cadis. Virgilius.	Cadulus
Virgilius	Ossaq; lecta cado texit corynaeus ahenus. Et format per diminutionem cadulus cadellus cadiolus. genus est uasis. Cadula uocantur guttae quae e pingui cadunt carne quando assatur.	Cadellus Cadiolus Cadula
Plinius	Cadurci cum exili utrobiq; scribitur. Populi sunt Galliae teste Plinio libro .xx. naturalis historiae. hoc cadurcum eadem scriptura tentorium siue culci tra appellatur. Nec a cado cadis deducitur ut Vgutio somniauit addens declinari posse hic cadurcus masculino genere. Sed teste Plinio a Cadurcis Galliae populis dicitur: apud quos (ut ait) lini praestantia palmam obtinet in culcitris: de quo Iuuenalis satyra septima.	Cadurci Cadurcum Cadureus Caducum Caduceus Caduceum Caduceator
Vgutio	Institor hybernæ tegetis niueiq; cadurci. hoc caducum legatum dicitur lege papia sub conditione relictum. Quidam caducum ideo dictum existimant quod a primis haeredibus ad secundos non cadat: hoc est possessorem non habeat: sed uelud uacuum & cadens excipiat. Vnde Cicero de oratore ait. In qua homines quasi caducam atq; uacuum abundantes ocio nobis occupatis iuo lauerunt. Iuuenalis satyra nona.	
Plinius	Legatum omne capis: nec non & dulce caducum. Caducus adiectiuum non tantum quod facile cadat significare habet: sed etiam quod cadere faciat. Vnde morbum caducum dicimus: quem alias comitalem uocant. Quin etiam caducus mortuus dicitur ut interpretatur Seruus illud Virgilii libro aeneidos sexto: belloq; caduci.	
Cicero	Dardanidae: id est mortui. Caduceus masculini generis est ut scribit Marcellus. uirga erat Mercurii: qua pax signabatur dicente Varrone libro de uita patrum secundo. Verbenatus ferebat uerbenam. Id erat caduceus pacis signum.	
Iuuenalis	Acron aut hoc caduceum declinari posse ostendit quom ait super primum carminum Horatii. Virgam dicit caduceum: quod primo Apollo habuit: & donauit Mercurio lyra sibi tradita. Iuuenalis satyra sexta.	
Sernius	Magnaq; debetur uiolato paena caduceo. pes est amphimacrus tribus costis syllabis prima scilicet & ultima longis media uero breuit: ut est apud Virgilium. dependent lychni laquearibus aureis. Et a caduceo formatur caduceator: qui legatus dicitur pacem petens auctore Pompeio. Vnde Cato caduceatori (inquit) nemo homo nocet.	
Virgilius	Caudex & codex (utroq; enim modo effertur teste Seruio super primum georgicorum) liber & truncus uocatur: ut est apud Virgilium.	Caudex Codex
Marcellus	Caudicibus sectis. Lactantius Firmianus.	
Varro	Caudice defecto lachrymat sua gaudia palmes. Nonnunquam & pro duro sedili ponitur. Vnde Iuuenalis satyra secunda ait.	
Acron	Horrida quale facit residens in codice pellex.	
Iuuenalis	Consuetudo & consuetio (quod Plautus protulit) in uno significato accipi possunt teste Festo.	Consuetudo
Plautus	Caleo cales cum unico l scribitur. Nam primam corripit syllabam dicente Virgilio libro aeneidos. xii. recalent nostro Tyberina fluenta. A cales format calesco: quod apud antiquos habuit praeteritum calesci teste Nonio. Vnde Cato de bello Carthaginensi inquit. Aures nobis calescerunt ad iniurias.	Consuetio Caleo Calesco Calidus Calleo
Festus		
Virgilius		
Nonius		
Cato		

		25
Quintilianus	Et a caleo derivatur calidus: & per syncopam caldus: quod (ut scribit Quintilianus) p̄mum Augustus Cæsar usurpavit. Martialis.	Calloor Callidus
Cæsar		
Martialis	Frigida non deerit non derit calda petenti. At in alio significato calleo uerbū cum duplicato l̄ scribitur: & p̄mam p̄ducit positioē syllabam. Persius. dicēda/	
Persius	tacēdaq; calles. i. callidus es in dicendis tacēdisq;. A quo uerbo calidus etiā cū duplicato l̄ descendit. Veteres etiam (ut testis est Caper) calleor deponens p̄/	
Caper	tulerunt. Calleo item cum geminato l̄ uerbum aliud comperitur: unde q̄ cal/	
Plautus	lofus est callere dicit. Plautus in persa. plus calleo q̄ p̄mum callum callet.	
Quintiliāus	Clamor & clamos in recto teste Quintiliano dixerunt. Inde fit clamofus: nō	Clamor
Papinius	clamorosus ut indocti enuntiant Papinius libro siluarum tertio.	Clamos
Martialis	Aut inerant sensus clamosi tubera theatri. Martialis.	Clamofus
	Cum tu forsitā inquietus erras.	
Iuuenalis	Clamosa Iuuenalis in Subura. Iuuenalis.	
Iuuenalis	Securum iubeant clamoso insistere circo. Idem satyra. xiiii.	
Syllius	Clamofus iuuenem pater excitat. Syllius libro quarto.	
Lucanus	Sidonios drepani atq; undæ clamofus helorus. Lucanus.	
	Venator tenet ora leuis clamofa moloffi.	
Festus	Clavis: notum est quid significat. Claua genus erat tæli qua Hercules utebat/	Clavis
Ouidius	ut scribit Festus. Ouidius heroidum.	Claua
	Ossa mei iratris claua perfracta trinodi. Clauus notam habet significationē	Clauus
Virgilius	sed & pro nauis gubernaculo hoc est temone ponitur dicente Virgilio libro	
Vgutio	æneidos quito. clauumq; ad littora torquent. Nec a chalybe clauus deducit/	
	ut Vgutio sōniauit. Et clauus q̄ clavis & claua cum c exili scribitur.	
	Conclavis fæminio genere & conclauē neutro declinari potest: & producit	Conclavis
Horatius	cla syllabam. Horatius fermone. xvi.	Conclauē
Pompeius	Currere per totum pauidi conclauē magisq;. Conclauia auctore pompeo di/	
	cuntur loca quæ una clauē clauduntur. Nonnunq; & pro cœnatione cōclauē	
Cicero	ponitur teste Cicerone: ut etiam apud Marcialem.	
Martialis	Et conclauibus oibus solebas me. f. Marciale quæere: hoc est cœnationibus.	
Caper	Calix cum x in fine tam fœminini q̄ masculini generis est testibus Capro &	Calx
Probus	Probo. Vnde Nonius calces (inquit) a calcando dictæ sunt. Virgilius.	Calcaneus
Nonius	Cornipedemq; citum ferrata calce fatigat. Idem est quod & calcaneus uel cal/	Calcaneū
Virgilius	caneum. Neutro. n. gere sicut & masculino declari potest. Virgilius in More	Calces
Virgilius	reto. Continuis rimis calcanea scissa rigebat. At uero in alio significato calces/	Chalcis
Diomedes	cum cs scribitur teste Diomede: & fœminini tantū generis est teste Prisciano.	Chalcidiū
Priscianus	Chalcis cū ch aspirato in p̄ma syllaba urbs est metropolitana i Eubœa teste	Calchas
Liuius	Liuius libro octauo de secundo bello punico. Alia est eodem nomine in chal/	Calcæ
Ptolemæus	cidica regione Syriæ teste Ptolemæo: alia i Aetolia teste Strabone libro. x.	Cales
Strabo	Et a Chalcide chalcidium ædificii genus dictum est ut testatur Festus. Nec a	Calceus
Festus	calco calcas descendit ut Vgutio somniauit. Calchas cum c exili i initio & ch	Calcearium
Vgutio	aspirato in secunda syllaba filius fuit Troiani Testoris. Et facit in genituo	Chalcos
Priscianus	calchantis uel calchæ teste Prisciano dicente etiā in menæchmis Platuo. Nosti	
Plautus	illum noui enim: Calcha simul. Calcæ pluralis tantū numeri oppidum est Ca/	
Ptolemæus	paniæ teste Ptolemæo: quod alias Cales uocatur. Calceus & calcearium in	
	uno significato accipi possunt. Chalchos græce latine dicitur aes: & cum ch a	
	spirato in prima & c exili in secunda syllaba scribitur.	
Priscianus	Calceo calceas cum e in secūda syllaba & calcio cum i teste Prisciano & scribi	Calceo
Varro	& efferri pōt: quin & calcior deponens. Varo protulit quom Nonio referē	Calcio
Nonius	te ait. Nemo se exalcietur pro exalciet.	Calcior
Cato	Conscius conscia conscium dicimus iuxta illud.	Conscius
Caper	Conscius ipse sibi de se putat omnia dici. Veteres etiam ut Caper testatur &	Conscia
Probus	Probus hic hæc conscia cōi genere protulerunt: sicut aduena: alienigena.	Cymba
Iuuenalis	Cymba cum y græco scribitur. genus est nauis dicente Iuuenale.	Cumba
	Atq; una transire uadum tot milia cymba. Alii uertentes y græcum in u n̄m	Comba
	dicunt cumba. Comba urbs est mediterranea Lycie circa montem Cogrates.	Cuba

Ptolemæus	teste Ptolemæo. Cuba lingua Sabinorum /lectica uocatur: a qua /sit per dimi	Cubiculū
Pompeius	nutritionem cubiculum /auctore Pompeo: quod Laurentius libro elegantiarū	Cubiculus
Laurentius	improbat: cum: i cubiculo cuba locata sit. Verum (ut puto) melius Varro sen-	Cybus
Varro	sit / quom in libris de lingua latina ait. A cubatione cubiculum est: a sessione	Cybarium
	sediculum non est: qui & a nonnullis masculino genere cubiculus dicitur. est	Cyborium
Ptolemæus	etiam Cuba urbs Indiæ / teste Ptolemæo. Cybus cum y græco / tam quartæ q̄	Cubus
Priscianus	secundæ declinatiōis est / teste Prisciano. Nec a capio capis deducitur / ut Vgu	Cybum
Vgutio	tio / & Catholicon / somniarunt: sed a κύβιστος quæ est pera / eo q̄ pera Cybū	Cybius
Festus	feramus / ut scribit Festus. Cybarium etiam pro cybo nonnunq̄ ponitur. Cy-	Cymbium
Horatius	borium / genus est pomorum Alexandrinorum. Horatius.	Cimbium
Acron	Oblitioso leuia Massico cyboria. Vbi Acron ait. Cyboria / Alexandrina po-	Cissimbiū
	ma: quæ habent similia colocasis folia / in quorum similitudinem facta po-	
	cula eodem nomine appellantur: aut certe pro cybis posuit / tanq̄ cybum po-	
	culis compensaret. hæc ille. Cybus item eadem scriptura / tessella quadrata /	
	hoc est taxillus uocatur: quem nonnulli y græcum in u nostrum mutates / cubū	
Festus	dicunt. Cybium cum y græco / ideo dictum ē / teste Festo / quia eius mediū aeq̄	
Pompeius	patet in oēs ptes: quod genus (ut ait) a geometris κύβος appellatur. Cybius	
	eadem scriptura / genus ē piscis / teste Pompeo: ex quo cybium edulii genus di-	
Plinius	ctum est: quod (ut scribit Plinius) ex pelamy de concisa / ouis / & ruta cōficitur.	
Martialis	Quare pellamydem cybium uocata puto / dicente etiam Martiale.	
Virgilius	Diuisis cymbium latebit ouis. Cymbium cum y græco / genus est poculi / infir-	
	militudinem cymbæ nauiculæ: de quo Virgilius libro æneidos tertio.	
Macrobius	Inferimus tepido spumantia cymbia lacte. Vnde & a cymba d ductū est / teste i	
Eratoſthenes	ſaturnalibus Macrobio. Alii autem (ut refert Eratoſthenes) a cissimbio dictū	
	putant p syncopam. Est autem cissimbium ligneum poculum ex hedera cis-	
	ſo. Sed tunc cum i latino ſcribi cimbium oportet.	
Seruius	Chimæra cum ch aspirato / & i latino / & æ diphthongo ſcribitur. Mons est in	Chimæra
	Lycia / teste Seruio ſuper librū ſextum æneidos qui flamam ad modum Aet-	Chimerioſ
Hefiodus	næ in Sicilia eructare uidetur. Quod utiq̄ cauſam dedit fabulæ / quæ illū di-	Cimmeriū
	xit monſtrum eſſe chimæra. hanc deſignans Hefiodus in theogonia / tria ha-	Cimmeriū
Lucretius	bere capita deſcripſit: unum leōis: aliud ipſius chimæra: alud dracōis. Quod	Cimbri
Ouidus	et cōfirmauit Lucretius quom libro quinto dixit. prima leo / poſtrema dra-	Cimbra
	co: media ipſa chimæra. Et Ouidius metamorphoſeos. vi. inquit.	
Hefiodus	Quoq̄ chimera iugo / mediis in partibus hircum	
Virgilius	Pectus / & ora leæ: caudam ſerpentis habebat. Addit Hefiodus illam p ſingu-	
	la capita ignem efflare: quod & tetigit Virgilius li. æneidos. vi. dicens.	
	Flamifq̄ armata chimæra. chimerinos cū ch aspirato / & i latino utrobicq̄ / abſ-	
	q̄ æ diphthongo in ſecunda ſylaba / unus eſt cæli circulus: qui capricornum	
Martialis	contingit: in quo cum ſol eſt / dies habemus breuiſſimos: & hyemalis iterepre-	
	tatur. Martialis.	
	Si daret autumnus mihi nomen / oporinos eſſem:	
	Horrida ſi brumæ ſydera / chimerinos. Cimmerium cum c exili / & i latino / &	
Ptolemæus	duplicato m / urbs eſt mediteranea Tauricæ chersonesi / teste Ptolemæo: & eo-	
Ptolemæus	dem nomine promontorium Sarmatiæ / ut idem Ptolemæus oſtendit. Cim-	
Herodotus	merii eadem ſcriptura / protuli ſcribuntur ab Herodoto libro hiftoriarū quar-	
	to / in Aſia / Amazonibus proximi: quos olim inundans oceanus fugauit. Qui	
Plinius	cum Romanorum ſines inuaderent / & magna clade Romanos primum affe-	
Florus	ciſſent / tandem incredibile cæde / a Mario / in Italia campo in Raudio deleti	
Diodorus	sunt / teſtibus Plinio de uiris illuſtribus / & Floro libro hiftoriarū tertio. Hi po-	
Pompeius	puli etiam Cimbri uocati ſunt / ut ſcribit Diodorus. Alii eodem noie Cimbri-	
Ptolemæus	populi quidam ſunt Germanorum: qui alias Flamingi appellantur. Cimbri	
	item / lingua Gallica / latrones Pompeio teſte uocatur. Cimbra / urbs eſt Lycie	
	mediteranea circa montem Cograntem / ut Ptolemæus oſtendit. Rurfū Cim-	
	merii dicuntur homines qui frigore occupatas terras colunt: quales fuerūt	
	iter Baias / & Cumas / in ea regioe / in qua cōuallis ſatis eminēti iugo circūdata	

Festus	est: quæ neq; matutino neq; uespertino tpe/sole cõtegitur /ut scribit Festus.	
	Caluo caluas primæ cõiugatiõis/unde decaluo decaluas/excaluo excaluas/no tam habet significatiõem. Calueo calues secunda/ & caluo caluis tertia cõiugatiõne/ teste Prisciano/ declinari põt: quin & caluor deponens Plautus ptulit/ quom ait in Cassina. Nã ubi domi sola sum soror/ manus caluitur: i. decipit.	Caluo Calueo Caluor
Priscianus		
Plautus		
Priscianus	Cauillo cauillas/ & cauillor deponens/ teste Prisciano/ declinari potest: quod uerbũ (ut ait) a caluo caluis formatur/ l littera abiecta. Inde uenit cauillatio/ cauilla cauillum/ Festus. Cauillatio/ iocosa calumniatio. Idem Cauillum/ cauillatio: idest irrisio. Plautus. Pone hoc sit/ aufer cauillam: idest cauillationem	Cauillo Cauillor Cauillatio Cauillum Cauilla
Nonius	ut probe interpretatus est Nonius. Cauillatio proprie est subdola ratio: quã nos conscii nobis mendatii/ uincendi tamẽ causa proferimus: & nonnunq; p quodam facetiarum genere ponitur. Cicero de oratore. Etenim cũ duo sint genera facetiarum/ alterum aequaliter in omni sermone fusum/ alterum per acutum/ & breue/ superior cauillatio/ altera dicacitas nominata est.	
Cicero		
	Campester masculini/ campestris foemini/ campestre neutri generis/ & hic & hæc campestris & hoc capestre/ teste Prisciano/ declinari potest. Cato i' orationibus. Agrum quem Volsci habuerũt/ campestris fuit.	Campester
Priscianus		
Cato		
Priscianus	Celer cum unico l/ masculini generis/ celeris foemini/ celere neutri/ teste Prisciano/ declinari potest: & hic & hæc celeris/ & hoc celere: quin etiã hic & hæc celer. Cato de re militari. Satis celeris sis in tempore. Linius in odysea. Ut celer hasta uolãs prærupit pectora ferro. Celer format superlatium celerissimus & celerissimus/ teste Prisciano. Virgilius libro æneidos. x. & qua facta celerrima crudum.	Celer
Cato		
Linius		
Priscianus		
Virgilius		
CN.M.	CN.M. in iliade. celerissimus aduolat hector. Ennius in annalibus	
Ennius	Exin per terras postq; celerissimus rumor.	
Festus	Coton huius cotonis portus est (ut Festus) in mari iterior/ arte/ & manu factus: quod etiam Seruius sup librũ nonum æneidos cõfirmavit addens insup hoc cotonũ posse neutro genere declinari. Cocton huius coctonis cũ et exilibus post o/ urbs ẽ Syria: a qua hæc coctona pluralis tantum numeri d ẽta sunt: et si Vgutio a coquo coquis deriuatum uocabulum somniet. Sunt autem coctona ficus quædam paruæ dicente Martiale.	Coton Cotonum Coctona Cocton
Seruius		
Vgutio		
Martialis		
Martialis	Paruaq; cum canis uenerunt coctona prunis. Idem.	
Plinius	Si maiora forent coctona/ ficus erat. Plinius libro. xiii: naturalis historiae. Syria in ficorum genere habet carycas/ & minores eius generis/ quæ coctona uocant. Iuuenalis.	
Iuuenalis	Aduectus Romam quo pruna/ & coctona uento.	
Priscianus	Corbis masculini generis est/ teste Prisciano: quin etiã foemini/ teste Seruio/ super primum georgicorum. Vnde Tullius/ messoria se (inquit) corbe cõtegit. Et format per diminutionem corbula/ teste Varrone de lingua latina. Et a corbe hæc corbita descendit. Est autẽ corbita/ nauis oneraria/ dicta ut scribit Festus) q; in malo eius summo corbis suspendi soleret. Corbulo pprium fuit uiri noni: de quo meminit Sylius libro. xiiii. quom ait.	Corbis Corbula Corbita Corbulo
Seruius		
Tullius		
Varro		
Festus		
Sylius		
Iuuenalis	Irrupit Cumana ratis/ qnam corbulo ductor.	
Horatius	Culina/ popina/ quoquina/ in uno significato ab auctoribus usurpatur. Iuuenalis satyra tertia. sequitur sua quæq; culina. Horatius in epistolis. Quæ tu pulchra putas/ fornix tibi/ & uncta Popina.	Culina Popina Coquina Concha Conchis Conchus Conchyle Cõchilium Cochlea Cochlaca Cochliarus Cochliare
Plinius	Concha cum exili in pma/ & ch aspirato in secũda syllaba scribitur. genus est piscis ex cancrorum genere/ carentis oculis/ ut dixit Plinius libro nono naturalis historiae. Concha item uasis est/ genus: & nonnunq; pro tuba ponitur. Virgilius libro æneidos. vi. Sed tũ forte caua dum pforat æquora cõcha: idest tuba. Quod sane Seruius minus erudite exposuit/ putas caua neutri ẽẽ generis/ numeri pluralis/ accusatiui casus: cũ ablatiui casus sit/ numeri singularis/ foemini generis. Cõchis eadem scriptura/ ab Apicio fabacia uiridis interpretatur: qui apud Græcos masculino genere κόγχος pferitur. Et ẽ edulii genus: qd liquamine scilicet/ cori-	
Virgilius		
Seruius		
Apicius		

Martialis	andro/cymino/porto cōciso/oleo cōditur:ubi si oleum abūdās n̄ fuerit/isipi/	Cochliar
Iuuenalis	di erit saporis.de hoc edulio intellexit Martialis/cum ait. Et bene si cēnas/conchis inuncta tibi est. Iuuenalis.	Cochliariū
Solinus	Cuius cōche tumes? de qua dictiōe Tortellius i uerbo cocche/ieptias loquitur. Conchus huius cōchi eadem scriptura/lapis qdam est:qui in cōcha pisce cō/	
Gasparinus	peritur teste Solino:quem alias unionē margaritam/uel (ut uulgus appellat) & ch aspirato in sc̄da syllaba/sequēte y græco scribitur:etsi Gasparinus cum i	
Martialis	latino utrobique scribendū esse præcipiat. Genus est piscis:quem alias muricē/ & sarram appellat:ex cuius inscia cōcha lacrymæ emanat:quibus ificitur pur	
Martialis	pura/Cochlea cūc exili in p̄ma/& ch aspirato in secunda syllaba/testa est li/	
Plinius	macis & nonnunq̄ pro ipsa limace ponitur. Martialis. Quom pinguis mihi tur tur erit/lactuca ualebit:	
Vgutio	Et cochleas tibi habe:perdere nolo famem. Plinius libro. xviii. naturalis histo	
Festus	riæ. Nascuntur in uicia/& aliq̄n e terra cochleæ munitæ erodētes eā. Cochlea	
Vgutio	item/turis est rotūda:uel scala/qua turrim ascēdūt. Nec a cyclo cochlea dedu	
Martialis	citur/ut Vgutio sōniauit. Cochlacæ a cochleis dictæ/lapides quidam ex flu	
Martialis	mine rotundi sunt/ad cochlearum similitudinē/ut scribit Festus:q ab Vgutio	
	ne masculino genere cochliarii uocātur. Et scribitur cū c exili i p̄ma/& ultima	
	syllaba/& cū ch aspirato in media. Cochliare/cochliar per apocopen/cochlia	
	rium/declinari potest. Genus est mensuræ:de qua Martialis.	
	Mittere cum possis uel cochliare mihi. Idem	
	Nonus aculeolos in cochliare tulit.	
Lucillius	Calon cum c/exili/& unico l scribitur:& lignum interpretatur. Inde cala descen	Calon
Pompeius	dit. est autē cala fustis siue claua lignea. Vnde Lucillius ait. Scide calā:ut caleas:	Cala
Seruius	hoc est/scinde lignū/& focū accēde:ut te calefaceas. Calo eadē scriptura scribi	Calo
Horatius	tur. Calones (ut Pompeius scribit/& Seruius) militum serui erant:qui calas/	Caulon
Festus	hoc est clauas ligneas/uel fustes gerebant. Horatius.	Caula
Ptolemæus	Hunc pmixerunt calones/atq̄ caballi. Calōes item/teste Festo/calcei 'quidā	Callis
Quintiliāus	ex ligno facti dicuntur. Cala etiam/urbs est Indiæ/teste Ptolemæo. Calon/p	Callus
Seruius	priū fuit uiri nomē:q (ut scribit Quintilianus) statuarius fuit. Caulon/mōs est	Callum
Virgilius	teste Seruio in Calabrya:cuius meminit Virgilius libro æneidos. iij. dicens.	Cales
Iginus	Caulonifq̄ arces/& naufragium Scylaceum. In hoc mōte/teste Igino de urbi	Calcæ
Horatius	bus Italicis/olim opidum fuit:quod ab Horatio/& Martiale/aulō dictus est/	Calæ
Martialis	ut in dictione aula differuimus. Caula/ouile dicitur. Callis cum duplicato l/	Calix
Seruius	pecorū semita ē callo prædurata/teste Seruio/masculini quidem generis/au	Calyx
Priscianus	ctore Prisciāo: sed & fœminini/ut Caper testatur/& Probus. Callus/& callū/	
Caper	cum duplicato l/declinari potest. Nā masculino genere callus/Marsus protu	
Probus	lit: neutro Plautus/cum ait in Perfa. plus calleo/q̄ primum callum callet. Ca/	
Marsus	les/opidum est in Gallia/teste Seruio sup librum septimum æneidos. Aliud	
Plautus	est eodē noīe opidum in Campania:a quo/Cales populi uocitati sunt/ut idē	
Seruius	Seruius/scribit:de quibus Virgilius libro præfato.	
Seruius	Aequora quicq̄ cales linqunt. Quod opidū (ut docet Ptolemæus)ēt Calcæ	
Virgilius	dictæ sunt. Calæ pluralis tantum numeri/urbs est Indiæ/alia a Cala/de q̄ di/	
Ptolemæus	ctum ē/ut idē Ptolemeus ostēdit. Calix cū i latino/græcū est uocabulum/teste	
Ptolemæus	Macrobio:q̄ apud græcos κλιξ scribitur/cum y græco in p̄ma syllaba: quā	
Macrobius	litterā latini mutātes i a/dicūt calix. At uero festus latinā dictiōē esse uoluit.	
Festus	Ait enim Calix dicit/q̄ in eo calidum bibatur. Quod ēt lōge ante festū Var	
Varro	ro de lingua latina tradidit/dicēs. Calix a caldo/q̄ i eo calda plus apponeba	
	tur:& caldum eo bibebāt. Genus est poculī. Calyx cum y græco/foliculus est/	
	quo arboris fructus coopitur:& a κάλυπτο quod est coopio deducitur. Et	
	cum c exili/& uico l/oes præfatæ dictiōes scribendæ sunt/præterq̄ callis:	
	& callus:quæ cum duplicato l scribūtur.	
Plautus	Calor/masculini generis est/neutri/dicente Plauto. Neq̄ frigus/neq̄ calor me	Calor
	tuo:neq̄ uentum:neq̄ grandinē. Calor itē/fluuius qdam est prope Canusiū.	

Varro	Collis promontorium siue mōticulus a colo colis deriuatur / teste Varrone in hęc uerba dicente. Quod primum ex agro fructus capiebant / campus dictus est. posteaq̄ supiora loca colore cœperūt a colendo colles appellarunt. hęc ille Verum quia colo primam corripit syllabam / collis uero illā producit / metri gratia a pœtis aliud l in: erpositum est. Nec uenit a collū ut Vgutio somniat. Hic caulis & collis / i uno significato oibus noto / teste Seruio / efferri potest / dicente etiam Horatio sermone. xiiii.	Collis Caulis Colus Coli Colum Collum Collus Colla
Vgutio Seruius Horatius	Colle suburbano / qui siccis creuit in agris. Nonnunq̄ & pro uitis robore / teste Nonio / caulis ponitur / ut est apud Virgilium libro æneidos. xii. Puberibus caulem folijs. Colus cum unico l / quartæ / & secundæ declinationis est / teste Prisciano: & tā masculinū q̄ foeminini generis est / ut Caper testatur / & Probus. pensum dicitur. Ouidius libro metamorphoseos quarto.	
Nonius Virgilius Priscianus Caper Probus Ouidius Ptolemæus Virgilius Festus	Et colus / & fusus / digitis cecidere remissis. Coli / est urbs in India / teste Ptolemæo. Colum cum unico l / genus est puncti: quod fit / quando clausula per / fecta est / sic. Colum item cum unico l / uas est Vinarium: de quo Virgilius. Cola q̄ præloꝝ fumosis deripe testis. Et a colo colas descendit. Collum autē in alio significato / cum duplicato l scribitur. Est etiam collum cum duplicato l / tormēti genus: quod teste Festo etiam masculino genere hic collus ueteres protulerunt. Colla cum l geminato / græcum est uocabulum: & gluten dicitur. Colla item / urbs est Syriæ / teste Ptolemæo.	
Ptolemæus Seruius	Color / & colos / in recto / teste Seruio super georgica / dici potest.	Color Colos Colo
Lucanus Manilius	Color / & colos / in recto / teste Seruio super georgica / dici potest. Colo colis / tertiarū coniugationis / primam corripit syllabam. primæ autem coniugationis colo colas / co syllabam producit. Lucanus libro tertio. Penei qui rura colunt. Marcus Manilius libro quinto. Et colare uagos inductis rætibus amnis.	
Priscianus Plautus Iuuenalis Horatius	Clunis masculini / & foeminini generis est / teste Prisciano. Plantus. Quasi lupus ab armis ualeo: clunes inflatos gero. Iuuenalis. tremulo descendit clune puellæ. Horatius sermone secundo. Quod pulchræ clunes / breue q̄ caput / ardua ceruix.	Clunis
Hierōymus	Cano facit in præterito cecini: in supino cantum. Participium tamē futuri tēporis / in iturus terminatur. Vnde Hieronymus in apocalypsi capitulo octauo. ait. Qui erāt tuba canituri. Cum cano composita / formant præteritum in ui:	Cano Cantus Cantio Canor Cantes Canthus
Probus Priscianus Salustius Psalmodographus Lucretius Ouidius	ut præcino præcinui: concino cōcinui. Occino autem (ut Probus tradit) occinui facit: quin etiam occinui / necnon & occanui / teste Prisciano / Salustium inducente dicentem libro historiarum primo. Iussu Metelli / cornicines occanuerunt tubis. A cantu supino / formatur hic cantus huius cantus: & hęc catio. Vnde Psalmodographus ait. Qua illic interrogauerunt nos / qui captiuos duxerunt nos / uerba cantionum. Canor etiam pro cātu ponitur. Lucretius libro. iiii. Paruus ut ecygni / melior canor ille / gruū q̄. Ouidius libro metamorph. v. Nec tamen ille canor mulcendas natus ad aures. Cantes / fistulæ dicuntur organorum. Cantus cum c exili / & th aspirato / græcum est uocabulum. Persius. Vertentem sese frustra sectabere canthum. Et est secundæ declinationis. Hieronymus in libro tercio regum capitulo. vii. Et axes earum / radii / & cathi / & modiolii / oia fusilia. Et est circumferentia / qua rota uertitur.	
Vgutio Hierōymus	Canna cum duplicato n scribitur: nec a cano canis deriuatur / ut Vgutio somniat: sed hebræum est Hierōymo auctore uocabulum / dicente in alphabeto. Notandum itaq̄ est / q̄ nostrum latinum canna / a lingua hebræa sumptū ē. Cannæ pluralis tantum numeri / etiam cum duplicato n / uicus est in Apulia / Romana clade nobilis: de quo meminit Iuuenalis satyra secunda / dicens. Quid Cremeræ legio / cannis consumpta iuuentus? Lucanus libro secundo. Tempora Cannarum fuimus: Trebiæq̄ iuuentus. Cāna / urbs est Lycaoniæ / teste Ptolemæo.	Canna Cannæ
Iuuenalis Lucanus		
Ptolemæus Virgilius	Canalis cum unico n scribitur / cum primam corripit syllabam. Virgilius in georgicis.	Canalis Canale
Seruius	Currentem iligneis potare canalibus undā. Et teste Seruio super secundum ge	

Festus	Orgicorum / feminino melius q̄ masculino genere profertur: sed & masculini generis comperitur. Vnde Festus ait. Illices canales / in quos aqua cōfluit in uis lapide stratis. Et Calphurnius egloga quarta inquit.	
Chalphurnius	Hos potius calamos / magis hos sectare canales. Sed & hoc cale declinari pōt:	
Stadius	Stadius libro siluarum primo. Flumina diuerso trahit in temerata canali. Nam a neutro genere / ablatiui hic casus est.	
Horatius	Canistrū cum ūioco n scribit / cū p̄ma syllaba corripiat. Horatius sermone. xvi.	Canistrum
Iuuenalis	Quæ procul extructis inerant hesterna canistris. Iuuenalis satyra quinta auidax conuiuia canistris.	
Vgutio	Cistaest uel calathus. Nec canna deducitur / ut Vgutio somniauit: secundū auctoribus Varrōe de lingua latia / & Pomeo græca dictio ē apud quos κῆρα	
Varro	τῆρῶν scribitur: quod latini a in i uertentes / canistrum dicunt.	
Pompeius	Cuius cōis generis / format adiectiuum ciuile / & ciuicū. Lucanus uersu primo.	Ciuis
Lucanus	Bella per Eumathios plusq̄ ciuilia campos. Horatius i initio libro secundi carminum. Motum ex Metello consule ciuicum.	Cuils Ciuicus
Horatius	Clango clangis facit in præterito clanxi / teste Prisciano: quin etiam clāgui / diui auctoritate Hieronymi in libro numerorum capi. x. sic dicentis. Si semel clāgueris uenient ad te p̄nceps. Clangere proprie est tuba canere.	Clango
Priscianus	Costus foeminino genere / & costum neutro / declinari potest. Serenus	Costus
Hierōymus	lungeturq̄ simul costum: polyionq̄: piperq̄: Radix est eximii odoris / quæ i Petale Gangetis fluminis insula foditur. Costa / notum est quid significat. Virgilius in georgicis. Et pede pro subigit terram: fricat arbore costas.	Costum Costa
Serenus	Columbus masculini / & columba foeminini generis ē. In plurali tamē numero / foemino potius q̄ masculino genere / pro epicæno profertur. Martialis.	Columbus Columba
Virgilius	Nec uiolens teneras præduro dente columbas. Romulus. Accipitrem milui pulsorum bella columbæ Accipiunt regem. Virgilius. Præcipites atra ceu tempestate columbæ. Nec a colore columba descendit / ut Rhabanus Catholicon / & Vgutio / uoluerunt: sed teste Varrone / a columine dictæ sunt / quia scilicet in altum columbæ nidulantur.	
Martialis	Cygnus / uel more græco cyncus / cum y græco / sequente g / uel c scribitur. Græcum uocabulum est: nec a præterito cecini deriuatur / ut Vgutio sōniauit. Auis est / alias holor uocatus. Virgilius libro ænidos. xi.	Cygnus Cyncus
Rhabanus	Strimoniamq̄ gruem / aut album deiecit holorum. Ouidius. Ad uada Meandri concinit albus holor. Cydnus cum y græco sequente d scribitur Fluius est Ciliciæ / testibus Solino / & Ptolemæo: qui (ut scribit Iustinus libro. xi) Tarsum Ciliciæ / apostoli Pauli urbem diuidit. huius fluminis a quam contra podagras ualere dixit Plinius libro. xxxi. naturalis historiae. Placet hoc loco Vgutionis somnium referre. Ait enim. Item a cygnus / dictus est eodē noie Cyngus amnis quidā Ciliciæ: tum quia mira habeat aquarum suauitatem: tum quia in autumnno / & aestate / quando niues soluantur / tumescit. Quadam enim (ut pergit) lingua / quicquid candidum est / cygnus dicitur. Quid enim? Nam & idem Catholicon confirmauit. Cydna urbs est Lyciæ / teste Polemeo.	
Vgutio	Comes / cōis generis est. Apud uulgus tamen hæc comitissa foeminino genere usurpatur. At uero pro itineris socio masculini tantum generis comes ab Vgutio traditur. uerum Vgutio fallitur: & more solito ineptias loquitur: cum in utroq̄ significato comes cōi genere p̄ferri possit. Vnde Bocetius ait. Has saltem nullus potuit peruincere terror / Ne nostrum comites persequerentur iter. Ouidius in epistola ad parim. Cætera per socias / Clymenen / Aetramq̄ loquamur: Quæ mihi sunt comites / consiliumq̄ duæ.	
Varro	Comitor deponens est uerbum. & tam datiuo / q̄ accusatiuo iungitur / teste Ser	Comitor
Vgutio		
Bocetius		
Ouidius		
Seruius		

- uio super librum septimum æneidos. Comperitur etiam comito comitas. **Comito**
- Ouidius Ouidius libro secundo de ponto. Quem pia nobiscum proles comitauit eūtem. Idem libro metamorphoseos decimoquarto. Nostraq; adulantes comitant uestigia donec.
- Cathedra** cum c exili/ & th aspirato scribitur: in qua dictione Brito Mamotre ctus Catholicō errauerunt dicentes: cathedra a cathecis doctrina descendit/ Nam componitur ex catha præpositione græca & hedra quæ est sella. Et licet catha cum t exili scribatur/ tamen quia componitur cum dictione aspiratum initium habente habiicitur. & t exile/ in th aspiratum conuertitur. Simili modo methodus cum th aspirato scribitur. Nam licet meta præpositio cum t exili scribatur: tamen quia cum hodos coniungitur/ quod quidem cum aspiratione principii annotatur/ t exile/ a littera detracta/ i th aspiratum commutatur. Est autem methodus uia: quom scilicet p ratione uia accipitur. Sic enim Cornelius celsus libro primo de arte medicinae/ apud nos interpretatus est. Vnde Virgilius georgicorum primo ait. Ignarosq; uia mecum miseratus agrestes: id est rationis. idem li. æneidos. xi. Si qua uiam dederat fortuna Latino. hoc est rationē. Eodem modo composita ex epi præpositione/ & dictione annotatum aspiratione initium habente/ i littera collisa p in ph couertit: ut ephebus: qui pubes interpretatur: & ex epi & hebe/ quæ est pubertas componitur: Ephorus superinspector/ ex epi/ & ho ro aspicio/ ephemera diurnalis/ & epi/ ex hemera dies: Ehippia equorū ornameta/ ex epi/ & hippos equus. Simili quoq; modo/ hypo præpositio si cum uerbo aspiratione in initio annotato coniungitur/ o littera pressa/ p in ph commutatur: ut hyphen subunio: ex hypo sub/ & hen unum. Quod tunc esse dicitur/ cum plures dictiones sub uno accentu proferuntur: ut enim uero: quando quidem: simulac. Similiter si anti præpositio cum dictione i principio aspirata comititur/ i littera intercepta/ t exile in th aspiratum couertitur: ut Anthypatus p coufus.
- Clius** quando componitur/ secundæ / & tertiæ declinationis est: ut accliuus: decliuus: procliuus. Simili quoq; modo/ secundæ / & tertiæ declinatione/ declinari potest/ acclinis/ reclinus/ proclinis. Hoc autem distat inter accliuum/ & acclinum: q; accliuus in ascensu inclinatum dicitur: accline uero/ in descensu.
- Ambrosius** super Aegisippum. Ciuitas prærupta undiq; ppe erat interclinari rupibus. Quare in sequentia/ quæ in missa p defunctis legitur/ ita dici debet. Oro suplex/ & acclinis: non autem accliuus: ut indocti legunt. Cor contritum quasi cinis: Gere curam meni finis.
- Pompeius** Conuentus masculini generis format per diminutionem neutri generis conuenticulum/ in malam ut plurimum partē sonans. Conuentus auctore Pompeio quatuor modis itelligitur. Vno modo/ quom quemlibet hominem ab aliquo conuentum esse dicimus. Altero/ cum significatur multitudo ex cōpluribus generibus hominum/ contracta i unum locum. Tertio/ cum a magistratibus/ iudicii causa/ populus congregatur. Quarto/ cum aliquem i locum/ frequentia hominum/ supplicationis/ aut gratulationis causa colligitur. Quintilianus affirmat conuentū latine esse/ quæ græce panegyris appellatur. Vnde panegyricus ille sermo dicitur/ qui in conuentibus agitur.
- Raudensis** Camelus cum c exili/ & e absq; diphthongo/ & unico l scribitur: & si Raudens/ **Camelus**
- Gasparinus** sis confrater meus/ & Gasparinus/ cum geminato l scribi præcipiant: & com/ **Camælæa**
- Hieronymus** munis generis est. Vnde Hieronymus i genesi capitulo. xxxii. ait. Separauit camelos foetas cum pullis suis triginta. At uero pro fune nautico camelus masculini tantum generis est. Chamælæa cum ch aspirato/ & æ diphthongo in secūda/ & penultima syllaba/ & unico l scribitur: etsi a Tortellio cum c exili/ & æ diphthongo i secūda dum taxat syllaba scribendū tradat. geus est hærba. Chamæleon cū ch aspirato (non cū c exili/ ut uult Tortellius) & æ diphthongo fo-
- Cathedra**
Methodus
Ephebus
Ephemera
Ephorus
Ehippia
Hyphen
Anthypat
- Clius**
- Conuentus**
Conueticulum
- Camelus**
Camælæa
Chamæleon
Camilla
Camillus

	lum in secunda syllaba & unico l animal est quadrupes. Camilla cum c exili & i latino & geminato l filia fuit Metabi regis Priuerni Volscorum urbis / di cente Virgilio libro æneidos septimo.	
Virgilius Stadius	Volca de gente camilla. Sane teste Statio Tuliāno libro primo de uocabulis rerum / camilli uocabulo / Tusci præministrum deorū significat. Vnde & Mercurium camillum dicunt factum esse / ut scribit Macrobius. Quin etiam Romani / teste eodem Macrobio / pueros / puellasq; nobiles / & iuestes camillos / & camillas appellabant. Quare camillus proprie auctore Festo / puer igenus dicitur. Quoddam etiam uasis genus / quod opertum in nuptiis ferebant in quo erant nubentis utensilia / camillum uocabant: quod alio (ut ait) nomine cumera dicebatur.	
Virgilius	Camera cum c exili scribitur: & interpretatur fornix / siue testudo. Camurus adiectiuum / obtortus dicitur / uel curuatus. Virgilius in georgicis. Pes etiam / & camuris hirtæ sub cornibus aures.	Camera Camurus A
Herodotus Pomponius Homerus Martialis Iuuenalis	Camirus cum c exili & i latino / urbs fuit in regione Dorica / ut ostendit. Herodotus libro historiarum primo. Alia eodem nomine fuit in Rhodo / testibus Pomponio Mela / & Homero libro iliados secundo. Cammarus cum c exili & duplicato m / genus est piscis: de quo Martialis. Concolor in nostra cammare lance rubes. Iuuenalis. Dimidio ponatur cammarus ouo. Cammara / urbs est Cretæ a latere orientali / teste Ptolemæo.	Camirus Camarus Cammara
Ptolemæus Festus Acron	Cumera cum c exili scribitur. Vasis erat genus / teste Festo / quod opertum in nuptiis ferebāt: in quo erant nubentis utensilia: quod alias camillū appellabāt. At uero Acron in Horatium / cumera (inquit) uas est ingens uimineū: in quo frumēta cōduntur: uel (ut pgit) cumeræ dicuntur uasa fictilia / doliis similia: ubi frumētum suū reponēbāt agricolæ. Modo aut (ut idē auctor subdit) cumeræ dicuntur uasa minora. quæ capiunt quinq; siue sex modios: quæ lingua Sabinorum trimodiæ uocant. Horatius.	Cumera Cumerum Comarus
Horatius Horatius	Fortē p angustam tenuis uulpecula rimam Repserat in cumeram. Idem sermone primo.	
Festus Plinius Ptolemæus	Cur tua plus cumeris laudas granaria nostris? Hoc cumerum / uas erat nuptiale / sic dictum (ut scribit Festus) a similitudine cumerarum. Comarus cum c exili / sequente o / & unico m / arbutus est: & genus mori / teste Plinio libro. xv. naturalis historię. Comara / urbs est Bactriana / puintiæ / teste Ptolemæo.	
Virgilius	Cæstus cum æ diphthōgo scribitur: cum a cædo cædis deriuatur. Cæstus arma sunt pugilum / quartæ quidem declinationis / dicente Virgilio. Seu crudo fudit pugnam committere cæstu. Quin & secunda declinatione declinari potest / teste Marcello / Varronem referente dicentem. Si aduersarius in cæstis supercilia discobinarit.	Cæstus Cestus
Marcellus Varro	Cestus huius cesti / secundæ tātū declinatiōis / absq; diphthōgo / sceminini generis est / teste Lactantio grāmatico super librū quintum thebaidos: quod Priscianus & Alexander omisit. Sed & masculini cōpitur. Vnde Martialis ait. Sume cytheriaco medicatum nectare ceston. Apud Græcos etiā adiectiue declinatur: ut est apud Homerum libro iliados. xiii.	
Lactantius	ἢ καὶ ἄλλο στήθεσφι ἐλύσσατο κέσ' ἰαυτῆ. Glosa Porphyrii. κέσ' ἰαυτῆ non est nomen cinguli: sed uarium significat: quod proprie apud nos dici potest acu pictum: ut est apud Virgilium. Pictus acu clamydem / & ferugine clarus Ibera. Cingulum Veneris dicebatur: quod teste Seruio / singularis tantum numeri est. Ceston (inquit Lactantius grammaticus) uocant / qua copulæ ex matrimonio ius est: ideoq; (ut ait) adulterio perpetratur incesta. Cestus (inquit Festus) uocantur & .ii. quibus pugiles dimicāt: & genus quoddam ornatus mulierum: quod (ut diximus) absq; æ diphthongo scribitur.	
Festus Priscianus Caper Probus	Cassis huius cassidis / sceminini generis est / teste Prisciano: quin & masculino genere ueteres protulerunt / ut Caper testatur / & Probus. Comperit etiā primæ	Cassis Cassida

Virgilius Propertius	declinatiois hæc cassida. Virgilius libro æneidos. xi. aurea uati. Cassida & Propertius ait. Aurea cui postq̄ nudauit cassida frontem: idest galea. Et scribitur cū duplicato s. Nec a careo cares. nec a capite: ideo quia caput tegat: cassis deducitur: ut somniabundus tradit Vgutio. Nam & sibi ipsi contradicit Vgutio quom ait. Cassis huius cassidis facit in accusatiuo cassidem: uel cassida. Quo fit: aut latinum omnino non esse uocabulū: aut accusatiuū græcū cassida non habere. Et etiam Cassida urbs Indiæ: teste Ptolemæo. Cassis huius cassis etiā cū geminato s. masculini generis est: dicente Ouidio. Decidit in casses præda petita meos: hoc est rætia. Et format diminutiue neutri generis cassiculum. Vnde Pompeius ait. Cassiculum ræticulum: a cassibus per diminutionem dictum. Vgutio dicit: q̄ format diminutiuum fœminini generis cassicola.	
Virgilius Liuius Plinius Strabo Seruius Priscianus Lucilius Festus	Capys huius capyis: cum y græco scribitur. proprium fuit uiri nomen: qui Capuam Campaniæ urbem condidit: dicente Virgilio libro æneidos. x. Et Capys: hinc nomen Capuanæ dicitur urbi. Liuius autem: a camporū planicie. Capuam cognominatam tradit Plinius a quadagesimo campo dictā putat. Strabo: q̄ sit duodecim urbium caput: dictam asseruit. Capis cum i latino: masculini generis: Tuscum est uocabulum: teste Seruio: & apud nos falco dicitur. Capis huius capidis cum i latino: fœminini generis est: teste Prisciano: græcumq̄ (ut ait) uocabulum: illud apud Lucillum afferens exemplum: capidasq̄ repertas. Nam si capis latina dictio esset: accusatiuum græcum capidas non protulisset Lucilius: sed latinum: capides. Festus tamen latinam uult esse dictionem. Ait enim. Capis: poculi genus: dictum a capiēdo. Et format p̄ diminutionē capidula: teste Prisciano hoc capidulum (ut scribit Pompeius) gēus ē uestimēti: quo caput tegebat. Capus: & capo: in recto: declinari pōt: teste Seruio. Et hoc differt a gallo: q̄ capo testes ablati sūt: gallo minime. Capitale: & per apocopen capital tam pro pecunia: q̄ pro facinore: quod capitis poena luitur: declinari pōt. Plautus in menæchinis. Nūq̄ hercle effugiet: tamen si capital fecerit. Est etiam capital (ut scribit Festus) linteum quoddam: quo in sacrificiis utebantur.	Capys Capis Capidula Capidulum Capus Capo
Virgilius Liuius Plinius Strabo Seruius Priscianus Lucilius Festus	Capitulum & per apocopen capital tam pro pecunia: q̄ pro facinore: quod capitis poena luitur: declinari pōt. Plautus in menæchinis. Nūq̄ hercle effugiet: tamen si capital fecerit. Est etiam capital (ut scribit Festus) linteum quoddam: quo in sacrificiis utebantur.	Capitale Capital
Plautus Festus Vgutio	Capitale: & per apocopen capital tam pro pecunia: q̄ pro facinore: quod capitis poena luitur: declinari pōt. Plautus in menæchinis. Nūq̄ hercle effugiet: tamen si capital fecerit. Est etiam capital (ut scribit Festus) linteum quoddam: quo in sacrificiis utebantur.	Capitale Capital
Pompeius Ptolemæus Martialis Hieronymus	Capus: carruca dicitur undiq̄ tecta. Capsa non uenit a capio: ut somniat Vgutio: sed teste Pompeio: a καψα: quod est curuo. Et format p̄ diminutionem capsula & capsella Est et Capsa urbs Aphricæ: teste Ptolemæo. Carruca cum duplicato r scribitur. Martialis. Aurea q̄ fundi precio carruca paratur: idest currus. Carrum cū duplicato r: neutri generis est: et si Vgutio masculino genere hic carrus declinari præcipiat. Hieronymus in Esdra. & dederunt carra Sidoniis: & Tyriis. & format diminutiue carriculum. Carres cum duplicato r populi quidam fuerunt in insulâ: teste Thucydide libro tertio de bello peloponnesiaco: quorū meminit Virgilius octauo libro æneidos: quom ait.	Capus Capsa Capsula Capsella Carruca Carrum Carriculum Carres Carræ Caras Cares Caria Caries
Thucydides Virgilius	Hinc Lelegas Carrasq̄. Carræ cum duplicato r: pluralis tantū numeri: urbs est Mesopotamiæ: teste Ptolemæo. Caras cum unico r: rex fuit Cariae regio: nis: qui ex auibus primus auguria comperit: ut dixit Plinius libro septimo naturalis historiæ. Cares Cariae populi sūt: de quibus Martialis meminit dicēs. Aere nec in uacuo pendentia mausolea Laudibus imodice Cares i astra ferat. Et scribit cū unico r. et Caria urbs litoralis. Lyciæ: teste Ptolemæo. Caries dicitur uetustas: siue putrilago. Aufonius: In teneas: cariesq̄ pati te charta: necesse ē. hæc aut oēs dictioes cū exili scribēdæ sūt.	
Ptolemæus Plinius Martialis	Curis cum unico r scribitur: & lingua Sabinorum: hasta uocatur: a qua / Iuno Curitis cognominata est: quia eandem hastam ferre putabant: auctoribus Pompeio: & Seruio. Nec a curro deriuatur: ut Vgutio somniauit. Cures cū unico r: populi fuerunt Sabinorum opulentissimi: de quibus meminit Virgilius libro æneidos nono: quom ait.	Curis Curitis Cures Curetes Currus
Pompeius Seruius Vgutio Virgilius	Tatioq̄ seni: Curibusue Seueris. Curetes cum unico r: populi fuerunt Cretæ: quoq̄ meminit Ouidius li. metamor. iiii. dicēs. largosq̄ sates Puretas ab im-	Curis Curitis Cures Curetes Currus Curriculus
Ouidius	quoq̄ meminit Ouidius li. metamor. iiii. dicēs. largosq̄ sates Puretas ab im-	Curiculus

Homerus	bri. Sunt & alii eodem nomine populi Aetolis conuicini: qui teste Homero li	Curriculo
Lucanus	bro iliados nono / cum ipsis Aetolis bellum gessere: Alios scripsit Lucanus	Cursum
	feroces esse populos in dalmatia sic ingens. Illic bellaci confusus gente Curetu	Curule
Festus	Quos alit Adriaco tellus circumflua ponto. Currus cum duplicato r / carrum	Curules
Priscianus	dicitur. Et format per diminutionem curriculum: ut est apud Curtium libro octauo dice	Curula
Curtius	quin etiam neutri generis curriculum: ut est apud Curtium libro octauo dice	Curruca
	tem. Aliorum turbati equi non in uoragine modo / lacuna: sed etiam in	
Seruius	amnem praecipitauerunt curricula. Curriculum ite neutri generis / p paruo cur	
Virgilius	su ponitur: siue pro loco ubi currendi certame exercetur: seu pro ipso tem	
	pore ut scribit Seruius. Virgilius libro aeneidos octauo.	
	Inde ubi prima quies medio iam noctis abacta	
Marcellus	Curriculo expulerat somnum: id est medio tempore. declinatur etiam hic cur	
Pompeius	riculus pro paruo cursu: teste Marcello. Curriculo significat id quod cursum	
Plautus	auctore Pompeio. Vnde Plautus ait. Licet uos abire curriculo id est cursum	
Horatius	Curule cum unico r scribitur neutri generis / & curulis foemini / cum prima	
Gellius	corripiat syllabam. Horatius in epistolis.	
	Cuilibet hic fasces dabit: eripietq; curule: hoc est currum. curulis (ut tradit	
Festus	Gellius) sedes erat ex ebore: qua maiores magistratus utebantur in curru. Cu	
Seruius	rules etiam cum unico r equi dicuntur quadrigales: uel magistratus qui curu	
Lucanus	libus uehebantur: testibus Festo / & Seruio. Lucanus etiam primam syllabam	
Ptolemæus	corripuit: quom dixit libro tertio.	
	praetor adest: naua: q; loco cessere curules. Curula urbs est India: teste Ptole	
Iuuenalis	mæo. Curruca cum duplicato r / auis est: quæ alienos pullos proprios putans	
	nutrit: & educat: de qua Iuuenalis satyra sexta.	
	Tu tibi tunc curruca places. Et cum c exili omnes hæ dictiones scribuntur.	
Marcellus	Cupiditas / & cupido / in uno significato accipi possunt: nisi q; cupiditas (ut	Cupiditas
	Marcellus tradit) leuior est q; cupido. Verum pro deo amoris / masculini Cu	Cupido
	pido generis est.	
Pompeius	Cæspes huius cæspitis cum æ diphthongo scribitur: cum a cædo cædis auct	Cæspes
Vgutio	re Pompeio deriuetur. Nec a cerebro deducitur: ut somniauit Vgutio. pars	
	terræ est: cum uiridi hæba auulsa / masculini generis.	
	Conus cum unico n scribitur: & pro summitate galeæ ponitur: sed & nucleus	Conus
Virgilius	interpretatur. Cunnus cū geminato n notum est uocabulum / dicite in Pria	Cunnus
	pea Virgilio.	Cuniculus
	Mens erat in cunno Penelopea tuo / scilicet Vlyssis. Cuniculus cum unico	Cuniculum
Martialis	n / animal est: lepori simile: cui subter fossa terra latere solitum est. Vnde Mar	Cunæ
	tialis in apophoretis ait.	Cunabula
Festus	Gaudet in effossis habitare cuniculus antris. Est etiam cuniculus foramen sub	Cuna
	terraneum: quod & neutro genere cuniculum declinari potest. Festus cunicu	Cuni
	lum (inquit) foramen est sub terra occultum. Et cum c exili omnia hæc uocabu	
	la scribenda sunt. Cunæ / & cunabula / in uno significato accipi possunt: & cū	
	unico n scribuntur. Cuna etiam cum unico n / paganorum dea uocatur. Cuni	
Ptolemæus	urbs est Gedrosiæ prouinciæ: teste Ptolemæo. & cum c exili præfatæ omnes	
	dictiones scribi debent.	
Ouidius	Cyparissus cum c exili / & y græco / & unico p / & duplicato scribitur. proprium	Cyparissus
Caper	fuit pueri: nomen / postea in sui nominis arborem conuersi: teste Ouidio libro	Cypressus
Probus	metamorphoseon decimo. Et pro arbore: testibus Capro / & Probo: tam ma	Cupressus
Hieronymus	sculini / q; foemini generis: apud antiquos fuit Hanc arborem postea Latini	Cyparissa
	cypressum uocauerunt. Vnde in ecclesiastico capi. xxiii. Hieronymus ait. Qua	Cyparissiu
Virgilius	si cedrus exaltata sum in Libano: & quasi cypressus in monte Sion. Plæriq;	Cyparissia
	tamen y græcum in u nostrum mutant: cupressum dicunt: quod & Virgili	
	us obseruauit: quom primo georgicorum / inquit.	
	Et teneram a radice ferens Siluane cupressum. Sed & cyparissus pro arbore	
Virgilius	usurpatur. Vnde Virgilius libro aeneidos tertio ait.	
Martialis	Aeræ quercus / & coniferæ cyparissi. Martialis.	

Plinius	Daphnæas platanos & aereas cyparissos. Fuit etiam Cyparissus eadem scri	
Ptolemæus	ptura urbs Achaia. teste Plinio libro quarto naturalis historiae: quam Ptole	
Pausanias	mæus dicit esse Messeniæ in Achaia. est & eodem nomine & litteratura / insu	
Ptolemæus	la quædam Boœtiæ / alias Anticyra cognominata / ut scribit Pausanias. Alia	
Festus	autem Anticyra est ad sinum Maliacum & Oetam montem. Cyparissiu	
Charisius	eadem scriptura / promontorium est Messeniæ / ut Ptolemæus ostendit.	
Diomedes	Cyparissia, eadem orthographia / igneæ quædam faces dicuntur: quæ no	
Priscianus	ctu apparere solêt ad similitudinẽ cupressi / ut testat Festus.	
Virgilius	Cudo cudis facit in præterito cusi / testibus Charisio & Diomede. At uero Pri	Cudo
Alexander	scianus secundum quorundam opinionem dicit q̄ facit cudi. Quod & susti	
Pompeius	neri p̄t auctoritate Virgilia libro æneidos primo ita dicentis. Ac primum si	
Vgutio	licis scintillam excudit Achates. Vbi excudit præteriti temporis est: non præ	
Festus	sentis: quia aliud præteritum subiunxit / scilicet suscepit. Hanc opinionem se	
Cato	cutus est Alexander in regula: In si do uertit. Cusi ergo & cudi / in præterito	
Caper	dicere possumus. Est autem cudere / tundere / fabricare / sculperere / polire. Et a	
Probus	cædo descendit / auctore Pompeio.	
Pompeius	Culigna cum c exili / & unico l scribitur: nec a culeo deducitur / ut Vgutio som	Culigna
Gracchus	niauit. sed ab eo quod græci κὺλικα dicunt / ut scribit Festus. genus est uasis.	
Festus	Cato. Culignam in sceno græco ponit: ut bene oleat.	
Caper	CruX tam masculini / q̄ foemini generis est / testibus Capro / Probo / Pompe	CruX
Probus	io. Vnde e illud Gracchi. dignus fuit qui malo cruce periret. Et apostolus ad	
Pompeius	Galatas ait. Mihi aut absit gloriari / nisi in cruce domini nostri Iesu Christi: p	
Gracchus	quem scilicet crucem / mihi mundus crucifixus est: quod imperiti ecclesiastici	
Festus	putant esse relatiuum huius genitiui Iesu Christi.	
Lucillius	Cruciatus / cruciatio / cruciamen / cruciamentum / crucium / in uno significato acci	Cruciatus
Caper	pi possunt. Festus. Crucium est quod cruciat. Quin etiam insuaue uinũ Lucil	Cruciatio
Probus	lius crucium Festo referente appellauit.	Cruciamen
Herodotus	Crinis tam foeminino / q̄ masculino genere / ueteres protulere / ut Caper testat	Cruciamẽtũ
Virgilius	& Probus.	Crucium
Herodotus	Creston cum c & t exilibus scribitur. urbs fuit Tysenorum. Crestona eadem scri	Crinis
Virgilius	ptura regio est Macedonia / contermina Mydonia / teste Herodoto libro hi	Creston
Priscianus	storiarum septimo.	Crestona
Seruius	Crater cũ c & t exilibus scribitur: & masculini generis est. Virgilius li. ænei. iii.	Crater
Perfius	Tum pater Anchises magnum cratera corona	Cratera
Horatius	Induit. Et ab accusatiuo græco κρατήρα / nostri etiam cratera foeminino gene	Craterus
Perfius	re ptulerũt / testibus Priscia / & Seruio super librũ primũ ænei. Vnde Persi.	Cretera
Perfius	Crateram argenti dabit. Horatius Sermone. xiiii.	Cateia
Nonius	Siue gravis ueteri crateræ limus adhæsit. genus est poculi. Craterus propri	Crates
Pompeius	um fuit medici nomen: de quo meminit Perfius / quom ait.	Cratis
Seruius	Et quid opus Cratero magnos promittere montes? Cretera cum c & t exili	Crathis
Virgilius	bus / genus est uasis: quam alias situlam. appellamus / ut Nonius scribit: & ab	
Herodotus	eo qui est crater / auctoritate Pompeio descendit. Cateia cũ e & t exilibus / ge	
Ouidius	nus est tæli Gallici / teste Seruio: quo scilicet uocabulo Virgilius usus est / dicẽs	
Ouidius	libro æneidos septimo.	
Ouidius	Teutonico ritu / soliti intorquere Cateias. Crates cum c & t non aspiratis /	
Ouidius	propriũ uiri nomen fuit. Et facit i genitiuo Cratis / uel Cratetis: sicut hermes /	
Ouidius	chremes.	
Ouidius	Cratis cum c & t exilibus / foemini generis / notũ uocabulũ e. Crathis cũ c exi	
Ouidius	li / & th aspirato / fluuius est Achiuorum / teste Herodoto libro historiarum pri	
Ouidius	mo. Alius eiusdem nominis est in Calabria: cuius meminit Ouidius libro	
Ouidius	metamorphoseos. xv. dicens.	
Ouidius	Crathis / & hinc Sybaris nostris conterminus oris. Et facit in genitiuo Cratis	
Ouidius	uel Crathidis. Ouidius libro fastorum tertio.	
Ouidius	Est prope piscosos lapidosi Crathidis amnes.	

Iuuenalis	Cumæ pluralis tantum numeri/urbs est Campania: de qua Iuuenalis meminit/quom ait.	Cumæ Cumani Cumæi Cuma
Virgilius	Laudo tamen uacuis q̄ sedem figere Cumis Detinet. A qua/fit Cumanus & Cumæus cū æ diphthōgo. Virgi. i bucolicis. Ultima Cumæi uēit iam carminis aetas. Cuma huius cumæ/urbs est Aeoliæ/ teste Ptolemæo. a qua/etiam Cumani uocitati sunt.	
Ptolemæus	Comum/urbs est Insubriæ/ teste Ptolemæo: a quo/Comenses & Comani ap	Comum
Ptolemæus	pellati sunt. Coma/urbs est Lycie circa montem Massicitem/ ut Ptolemæus ostendit. Coma item/ iuba/ uel capilatura dicitur: & primā corripit syllabam. Rursum coma: uicum/ uel uillam significare habet/ teste Festo. & tūc co sylla	Comenses Comani Coma
Festus	ba producitur. Comina huius/ commatis cum duplicato m/ punctum est cū uirgula superius ducta/ sic: Comus/ cum unico m/ genus est hærbae/ Ambrosi/	Comma Comus Comi
Ambrosius	us libro tertio hexahemerō capitulo nono. Nec illud præterit/ q̄ como plæ rūq̄ furores libidinū marcuērūt κωμωσ̄ græce latine festiuitas & procacitas. iocus modestus. Comi/ populi qdā sunt Bactrianæ puinciæ/ teste Ptolemæo.	Compages Compago
Ptolemæus	Compages/ & compago/ in uno significato/ declinari p̄t. coniunctio dicitur/ seu conglutinatio/ uel compactio. Ouidius libro metamorphoseos primo.	
Ouidius	Lucanus	
Lucanus	Atq̄ ita disparibus calamis compagine cæræ. Lucanus libro primo. Nauitaq̄/ & nondum sparsa compage carinæ. Cosmeta cū ct/ & exilibus scribitur. Nec a como comis deducitur/ littera iter/	Cosmeta Cosmus Cosmas
Vgutio	posita/ ut Vgutio/ & catholicon/ somniarunt/ sed a κωσμω̄ uerbo græco/ qd̄ est orno. Vnde serui qui nobiles mulieres ornare consueuerant/ cosmetæ uo	
Iuuenalis	cati sunt/ dicente Iuuenale satyra .vi. Ponunt cosmetæ tunicas. Et a κωσμω̄ cosmos dictus est: qui ornatus interpre tatur. Inde etiam mundus/ quia ornatus est/ cosmos appellatur. Fuit etiam	
Martialis	Cosmus uiri proprium nomen: de quo meminit Martialis/ quom ait.	
Ptolemæus	Pallia donauit glaucina Cosme tibi. Cosmos sceminini generis/ a Ptolemæo/ urbs Iudææ ponitur ab oriētali parte iordanis. Cosmas p̄priū fuit nom̄ uiri.	
Priscianus	Cautes/ & cotes/ i recto/ teste Prisciano/ dici p̄t: & sceminini generis est. Virgi	Cautes Cotes Cottis Cos Cotys Cutis
Virgilius	lius libro aeneidos sexto. Quam sit dura silex/ aut stet Marpesia cautes/ id est lapis/ uel petra/ uel scopu/ lus. Cotes item est promontoriū Mauritanæ Tingintanæ/ teste Ptolemæo.	
Ptolemæus	Cottis cum duplicato/ t/ apud Ptolemæū scriptū legi: & ab eodem urbs Indiæ	
Ptolemæus	ponitur. Cos huius cotis/ genus est lapidis: quo ferrū acuitur/ dicēte Horatio.	
Horatius	Ardentes accuens sagittas cote/ cruenta. Cos item/ urbs est dorica. Ptolemæus dicit/ Con esse insulam in Myrtoo Pelago. Et facit in genitiuo co/ declinatiōe attica. Nam accusatiuum græcum κωπ̄ protulit Homerus libro iliados. ii.	
Ptolemæus	Cotys cum c/ & t exili/ & y græco/ propriū fuit uiri nomen: de quo sæpe Plu/ tarchus meminit. Cutis/ notum est uocabulum. Vnde & Bocetius ait.	
Homerus	Plutarchus	
Plutarchus	Bocetius	
Bocetius	Pompeius	
Pompeius	Nam a σκύτωσ̄ græce/ auctore Pompeio descendit. Chirographus/ & chirographum/ declinari p̄t: & cum ch aspirato/ & i latino	Chirōgra phus Chirogra phum
Pædianus	scribitur hoc aut̄ inter syngraphas/ & cætera chirographa/ interesse tradit Pædianus: q̄ in chirographis tantum quæ gesta sunt/ scribi solent/ in syngra phis uero/ etiam contra fidem ueritatis pactio uenit: & non numerata quoq̄ pecunia/ aut non integre numerata/ pro temporaria hominum uoluntate/ scribi consueuit/ Iuuenalis satyra sexta. Vana superuacui dicens chirographa ligni.	
Iuuenalis	Censco censēs secūda coniugationis/ facit in præterito censui/ i supino censum . At uero censio census quartæ/ format præteritum ceusui/ i supinum censitum.	Cenleo Censio
Prudentius	Prudentius in psychomachia.	
Ouidius	Stirpe recensita sacra de uirgine nata. Ouidius.	
Festus	Præsto re/ censis euoluere/ sæcula fastis. est autem censere/ (ut scribit Festus) putare/ suadere/ discernere.	
	Cincinnus cum c exili utrobicq̄/ & i latino in prima/ & secunda syllaba/ &	Cincinnus

Festus	duplicato n scribitur. Cincinni (ut testis est Festus) itortiga ad locū capiendū	31 Circinus
Iuuenalis	tendunt dicti sunt. Iuuenalis satyra sexta. Altior hic quare cincinnus. Circinus cum c exili utrobique & i latino in prima & media syllaba & unico n scribitur: cū penultimā corripit syllabam. Gualfredus in arte poetica.	Circino
Gualfredus	fredus in arte poetica.	
Ouidius	Præformet capiti naturæ circinus orbem: hoc est circulus siue rotunditas. Simili modo circino circinas uerbum ci syllabam corripit. Ouidius libro metamorphoseos secundo.	
Iuuenalis	Inclinat cursus: & easdem circinat auras.	
Iuuenalis	Columna cum unico l scribitur: nam primam corripit syllabam. Iuuenalis.	Columna
Priscianus	Verre pauimentum: & nitidas ostende columnas. Et format per diminutivum columnella teste Prisciano. Vgutio dicit q̄ facit etiā diminutivum columnella & columella absq̄ n. Columellæ item dicti sunt apud ueteres serui maiores domus teste Donato super illud Terentii in phormione. columen uero familia: ubi ait. Columen/culmen dixit an columen colūnam? Vnde columellæ apud ueteres dicti serui maioris domus: Lucillius. Seruus neq̄ infidus domino neq̄ inutilis q̄q̄ Lucillii columellæ hic situs. Tu uero hūc in animū quorum columine ciuitas continebatur.	Colūnella Columella Colūnula Columen Culmen
Horatius	Horatius contra pro columine columnam dixit.	
Ennius	Ne pede (inquit) prouas stantem columnam. Ennius.	
Pompeius	Regni uersatum/summam uero columnam. Columen uero fama est: sustentatio: uel decus: unde columnæ dictæ. hæc Donatus. Et Pompeius ait. Colūnæ dictæ q̄ culmina sustineat.	
Festus	Cingo cingis: & clingo clingis quod (ut tradit Festus) e græco tractū est in uno significato dici potest.	Cingo Clingo
Cato	Capio capis facit in præterito cepi. At uero cœpio cœpis quod apud antiquos rotam declinationem habuit cum œ diphthongo scribitur. Vnde Cato ait. Cœpiam seditiosa uerba loqui. Palutus i menæchmis. Neq̄ pugnas uelitis cœpio Terentius in adelphis. Sex totis mensibus olfecissem q̄ ille quicq̄ cœperet. Nunc autem præterito huius uerbi cœpio quod est cœpi pro præsentit utimur tempore: & nonnunq̄ per dihaeresim diphthongus ipsa diuiditur: ut est apud Lucretium libro quarto.	Capio Cœpio
Pompeius	Si quis forte manu premere/ac siccare cœpit. Est autem cœpere (quod Pompeius protulit) incipere/inchoare. Capio uero plura apud Marcellum habet significata. hoc nihilominus in loco annotanda. Capere (inquit Marcellus) ē implicare impedire. Virgilius georgicorum primo.	
Marcellus	Aut oculos capti fodere cubilia talpæ. Capi propiciari. Lucretius libro. ii.	
Virgilius	Nec bene pro meritis capitur: nec tangitur ira. Capere facere. Terentius i andria. Non si capiundos mihi scio esse inimicos omnis homines. Capere per/	
Lucretius	peti. Terentius in heauton. dum abs te absom/omnes mihi labores / quos cepi/leues. Capere tollere tenere. Virgilius georgicorum quarto.	
Terentius	cape sacra manu/cape robora pastor. Cape/eligere. Terentius in ecyra. Cū illum generum cepimus. Virgilius georgicorum secundo.	
Virgilius	Ante locum capies oculis. Capere/delectare. Virgilius libro æneidos octauo.	
Virgilius	Tullius Aeneas capiturq̄ locis. Tullius in prima philippicarum. Non possum adduci & suscipere pecuniæ captum: id est delectationem. Capere/sustinere habere. Virgilius libro æneidos octauo.	
Tullius	Virgilius Hæc illum regia cepit. Terentius in heauton. dii boni quid turbæ est? Aedes nostræ uix capient. Capere circūuenire. Virgilius libro æneidos secundo.	
Virgilius	Tullius captiq̄ dolis/lacrymisq̄ coacti. Tullius in hortensio. Captum me fortasse tu putas: & id quod nollem/consiteri coactum. Capere/occupare/detinere. Virgilius libro æneidos secundo:	
Virgilius	Tullius certantq̄ illudere capto. Tullius in uerrem. Nauem piratarum prædā referam nō ceperunt: sed adduxerunt. Capere/satiare. Virgilius li. æneidos .iiii.	
Tullius	Virgilius Tanta meæ si te ceperunt tædia laudis. Capere/accipere. Virgilius li. ænei. ii.	

Varro	Tu genitor cape facta manu: patriosq; penates. Capere cōplecti. Varro i.	
Tullius	Marci prore. pro pontis unda q̄ liquenti cærule natantem profundit: cape. Ca pere inuenire. Tullius in Verrem. Reiecti a chelidone capiunt consilium ne cessarium. hæc omnia Marcellus. Verum Laurentius nonnulla huius uerbi ex	
Laurentius	posita a Marcello significata improbat. ait enim. Quis credit auctores uni di ctioni tot significata & quidē pro se quensq; noua dare uoluisse: tanq̄ linguā ipsam confundere cuperent? Cur igitur ita loquuti sunt? Nempe q̄ nihil iter est inter has significaciones: capio hostem: capio generum: capio saxum. Pre terea duæ proprietates i hoc uerbo notandæ sunt: una quod habet recipro cum quendam usum: ut idem sit: cepi uoluptatem: & cepit me uoluptas.	
Cicero	Cicero. Magnam cepi ex litteris tuis uoluptatem. Quintilianus. Nec me tan ta capiebat uoluptas: q̄ fluentia cæris mella conderem. Altera q̄ capere signi ficat sponte uel non sponte accipere: sumere tantum sponte. Atq; hinc est il lud: cepi labores: cepi molestiam: cepi dolorem: cepi uel suscepi inimicicias: suscepi curas: suscepi sumptus: accepi calamitatem: accepi cladem: accepi dam num: accepi iniuriam: accepi contumeliam: accepi repulsam: accepi uulnus.	
Quintilianus	Quintilianus. Nec me tan ta capiebat uoluptas: q̄ fluentia cæris mella conderem. Altera q̄ capere signi ficat sponte uel non sponte accipere: sumere tantum sponte. Atq; hinc est il lud: cepi labores: cepi molestiam: cepi dolorem: cepi uel suscepi inimicicias: suscepi curas: suscepi sumptus: accepi calamitatem: accepi cladem: accepi dam num: accepi iniuriam: accepi contumeliam: accepi repulsam: accepi uulnus.	
Valerius	Valerius Maximus ita plane horum uerborum proprietatem distinxit: ut hæc differentiam pene præcipere uideatur. Ait enim de Censorio loquens. Vt nō coactus ensẽ accipere: sed sua sponte sumere uideretur.	
Priscianus	Carbasus foemini generis est: teste Prisciano. At uero Phocas masculini esse	Carbasus
Phocas	generis tradidit. Probus autem & Caper masculini: & foemini generis sin gulari numero esse dixerunt. Plurali uero numero neutri generis est. Serui us scribit carbasum esse genus lini: & abusiue pro uelo poni. Valerius Maxi mus libro primo. Qua adorante cum carbasum quem optimum habebat: focolo imposuisset: subito ignis emicuit.	
Probus		
Caper		
Seruius		
Valerius		
Priscianus	Carex cū e in recto effertur: teste Prisciano. Isidorus autē cū i carix enūtiari præ cipit. hæba ē spinosa foemini generis: dicere Virgilio. & carice pastus acuta.	Carex
Isidorus		Carix
Virgilius	Caryca cum c exili utrobicq; & y græco: genus est ficuum: a loco sic dictarū: teste Iulio Polluce: non autem a copia uel a χαρπιο quæ est gratia: ut cū Ca tholico somniauit Vgtuio. Ouidius libro metamorphoseos octauo.	Catycæ
Pollux		
Vgtuio		
Ouidius	Hic nux: hic mixta rugosis caryca palmis.	
Diomedes	Capesso facit in præterito capessi: testibus Diomede & charisio: in supino ca pessitum. Alii dicunt q̄ facit in præterito capessui: in supino capessum.	Capesso
Charisius	Quod etiam Alexander tradidit: quo ad supinum: quom dixit	
Alexander	So siui: situmq; facit: sed deme capesso: Quod si sumq; facit. Ego autem duplex inuenio habere præteritum: & cōse quenter duplex supinum: capessi scilicet: a quo sit capessū: & capessui: a quo formatur capessitum. Vnde Augustinus libro secundo de ciuitate dei cap. xi. (sunt autē Ciceronis uerba libro de republica) ait. Aeschines ciuis Atheniēsis: uir eloquentissimus: cū adulescens tragœdias actitasset: republicā capessuit. Salustius libro historiarū secundo Diuersa uti solet rebus perditis capessuit.	
Augustinus		
Cicero		
Salustius		
Virgilius	Capulus & capulum declinari pōt: & cum unico p scribitur: nam & primam corripit syllabam: dicente Virgilio libro æneidos. xii.	Capulus
Festus	Vt capulum ignotum: dextramq; aspexit inermem. Capulum (inquit Festus) & manubrium gladii uocatur: & id quo mortui efferuntur. Lucanus.	Capulum
Lucanus	Excussit cristas galeis: capulosq; solutis	Capula
Marcellus	Perfugit gladiis. Marcellus. Capulum dicitur quicquid aliquam rem intra se capit. Capula foemini generis: genus est uestis.	
Pōpeius	Credo credis: & creduo: auctore Pompeio: ueteres protulere. Vnde etiā Plau tus ait. Ipsi nec amat: nec tu creduas: pro credas.	Credo
Plautus		Creduo
Pompeius	Corium neutro genere: & masculino corius: teste Pompeio: antiqui usurparūt hinc Plautus: iam tibi (inquit) tuis meritis crassus corius redditus est. Est etiā coria	Corium
Plautus		Coria
Ptolemæus	corius fluuius: cuius hostium est in sinu Carmaniæ: teste Ptolemæo. Coria nomen est duarum urbium: ut Ptolemæus ostendit: quarum una est in Iberia: alia Otadenorum etiam in Ibernica.	Corius
Ptolemæus		
Pompeius		

Marcellus	Cautio/uel more antiquo cautio (ut Pompeius scribit) cautela uocatur/ teste	Cautio
Cicero	Marcello. Cicero libro primo de oratore. Neq; mihi illa cautio/ & timiditas in causis propter præstantem prudentiam Crassi/ negligenda est.	Cautio Cautela
Ouidius	Corinthus cum c exili/ & i latio/ & th aspirato scribitur. Vrbs est Achaia/ alia cer	Corinthus
Festus	cyra nominata: a qua/ fit Corinthius/ Corinthiacus/ Corinthiensis. Ouidius li bro primo tristium.	Corinthius Corinthiacus Corinthien
Vgutio	Illam Corinthiacis primum mihi cognita terris. Festus. Corinthiensis ex eo di	Corinthien
Virgilius	ci coeperunt. ex quo/ coloni Corinthum sunt deducti: qui antea Corinthii sūt dicti. Quā cōsuetudinē (ut subdit) seruamus ēt/ quom Romanēses/ & Hispa	sis Corytus Corythus
Nonius	niēses/ & Siciliēses negociatores dicimus: q in alienis ciuitatibus negociantur. Hæc ille. Fuit etiam Corinthus eadem scriptura/ Orestis filius. Corytus/ cum	
Tortellius	c/ & t exilibus/ & y græco/ græcum est uocabulum: quod apud illos γόρυτος scribitur: ubi a nostris g in c mutatum est. Nec a corio descendit/ ut Vgutio & Catholicon somniarunt Forulus dicitur sagittarum. Et producit mediam syl labam. Virgilius libro æneidos decimo.	
Seruius	Corytiq; leues humeris: & lætifer arcus. Quod Nonius/ leue missile interpre	
Virgilius	tatus est in sagittarum modum. Corythus cum c exili/ & y græco/ & th aspira	
Virgilius	to scribitur: etsi cum i latino/ & t exili/ a Tortellio scribi præcipiatur. Oppidū est Heturria/ teste Seruio/ super paruo colle eiusdem nominis positum: & a Corytho rege conditum. Et corripit mediam syllabam. Virgilius li. ænei. vii.	
	Hinc illum Corythi Tyrrhena a sede profectum. Idem libro æneidos nono.	
	Nec satis extremas Corythi penetrauit ad urbes.	
Pluatus	Cliens huius clientis cum c exili/ & i latino scribitur: & communis generis est.	Cliens
Donatus	Comperitur tamen fœminini generis clienta: quod Plautus ipse usurpauit.	Clienta
Seruius	Clam præpositio/ tam accusatiuo/ q̄ ablatiue deseruit/ auctoribus Donato & i	Clam
Seruius	Donatum Sergio & Seruio At uero Priscianus/ & Donatus cognomento mi	
Priscianus	nor/ ablatiue tantum seruire tradiderūt. Clam a clauibus dictum est: q̄ iis quæ	
Donatus	celare uolumus/ claudimus/ ut testatur Festus.	
Festus	Concio huius concionis/ fœminini generis est quin & masculino genere uete	
Pompeius	res protulerunt/ ut scribit Pompeius. dicta est concio/ teste eodem Pompeio	
Gellius	quasi conuocatio/ uelut coagitatio: idest longa eiusdem rei agitatio in eadem	Concio
	mora consilii explicandi. Teste autem Gellio/ auctoritate Verrii Flacci/ cōcio	
	tria significat/ locum scilicet/ gestumq; unde uerba fiunt: cœtum populi assi	
	stentis/ orationem ipsam/ quæ ad populum dicitur.	
Festus	Contagio/ contages/ contagium/ in uno significato accipi possunt: etsi Festus/	Contagio
Iuuenalis	contagionem tantum dici debere tradiderit: nō contagiū/ Iuuenalis satyra. ii.	Contages
Lucretius	Cretece polluces: dedit hanc contagio labem. Lucretius libro quarto.	Contagium
Gellius	Quæ contage sua palloribus omnia pingunt. Gellius. li. xii. noctiū atticarū.	
Marcellus	Periculum etiam/ & uenenū/ & contagium non uti nunc dicuntur pro malis	
Martialis	tīm dicta esse. Marcellus. Vastitas dicitur horror/ desertio/ contagiū. Martialis	
Horatius	Cum sic forminei generis contagia uitet. Horatius in epistolis.	
Virgilius	Cum tu inter scabiem tantam/ & contagia lucri/	
Lucanus	Nil paruum sapias. Virgilius georgicorum tertio.	
Ouidius	Dira per incautum serpant contagia uulgus. Lucanus.	
Priscianus	Traxit iners cælum fluidæ contagia pestis. Ouidius libro metamorphoseos	
	vii. dilapsa liquefcunt: Afflatuq; nocent: & agunt contagia late.	
	Carcer masculini generis est: quin & neutro genere/ teste Prisciano/ ueteres p	Carcer
	tulerunt. Sed infirmum est quod Priscianus affert exemplum.	
Festus	Comedo huius comedonis/ & comedus/ me syllaba correpta/ in uno significa	Comedo
	to accipi possunt/ teste Festo. Et is dicitur/ qui bona sua edendo consumit.	Comedus
Iuuenalis	At uero comœdus cum œ diphthongo in media syllaba/ representator/	Comœdus
	actorq; comœdiæ uocatur. Iuuenalis satyra tertia	Comicus
Vulcatius	Vxorem comœdus agit. Comicus uero/ is appellatur/ qui comœdiam com	
Gellius	posuit. fuere aut comici plures: inter quos/ qui palmā obtineat/ his Vulcatii	
	Sedigiti uersibus/ a Gellio in noctibus atticis recitatis clarere poterit. Ait enī.	

	<p>Multos incertos certare hanc rem uidemus Palmam poetæ comico cui deferant. Hunc meo iudicio errorem dissoluam tibi: Ut contra si quis sentiat nihil sentiat. Cæcilio palmam statuo de comico. Plautus secundus facile exuperat cæteros. Deinde Næuius qui feruet precio in tertio. Si erit quod quarto detur dabitur Lycinio. Post insequi Lycinium facito Attilium. In sexto sequitur hos Terentius. Turpilius septimum. Trabea octauum obtinet. In nono loco esse facile facio Lucretium. Decimum addo antiquitatis causa Ennium.</p>	
Priscianus	Claudo claudis & cludo cludis teste Prisciano dici potest. Quod uerbū cum	Claudo
Crispus	sit actiuum apud Crispum tamen naturale compertum est quom Prisciano	Cludo
	referēte libro quarto historiarum dixit: coniuratiōe claudis: hoc est claudet	Claudeo
Cæcilius	a claudeo. Quod & Cæcilius protulit in Epichæro: dicens. At ubi uos sitis	Claudio
	ibi consilium claudeat: id est claudicet.	Cinis
Priscianus	Cinis & ciner in recto declinari pōt testibus Prisciano & Seruio: & tam foemi	Ciner
Seruius	nini q̄ masculini generis est ut Caper testatur & Probus.	Cæno
Caper	Cæno cum œ diphthongo scribitur: & facit in præterito cœnauit & cœnatus sū	Cœna
Probus	teste Prisciano.	Cœnum
Priscianus	Cœna cum œ diphthongo scribitur: & non uespertina dicitur: quod tñ apud	
	antiquos prandiū uocabatur. Et a κοινος quod est cōis deducitur: quia mul	
Vgutio	ti in cōe cœnare consueuerāt. Cœnum cum œ diphthongo scribitur: nec ta	
Priscianus	men a cœno cœnas deriuatur: ut somniauit Vgutio: sed a κοινος quod est in	
Vgutio	quino auctore Prisciano:	
Pollux	Chorda cum ch aspirato scribitur: nec a corde descēdit: ut Vgutio somniauit:	Chorda
Ptolemæus	sed græcum a Julio Polluce uocabulum ponitur. Est & eodem nomine urbs	Gorda
Ptolemæus	Elgouarum: ut Ptolemæus ostēdit: cum g autem Gorda urbs est foelicis Ara	Cor
	biæ teste eodem Ptolemæo Cor & corde in recto ueteres protulere: quod	Corde
	patet per genitiuum cordis. Nam secundum analogiam ab eo quod est cor	Cordiacus
	formatur genitiuus coris: quod tamen nusq̄ lectum est. Et a corde sit adiecti	Cardiacus
	uum cordiacus idē significans quod & cardiacus: quo scilicet uocabulo usus	Corculū
Iuuenalis	est Iuuenalis satyra quinta quom ait.	
Celsus	Cardiaco cyathū non porrecturus amico. Cardiacus morbus (ut scribit Cor	
	nelius Celsus) ex nimia imbecillitate corporis & languente stomacho sudo	
	re nimio nascitur. Verum (ut pergit) imbecillitati uino succurritur: quod nō	
Hieronymus	fit austerum: sed meracum. Nam (ut ait) uino in stomacho contento calor cō	
	tinetur. Scribitur autem cor cum c nō aspirato: & format diminutiue corcu	
Priscianus	lum auctore Hieronymo.	
Cœlius	Concors & hic & hæc concordis & hoc concorde teste Prisciano declinaue	Concors
	runt. Vnde Cœlius in Cratino ait. Modo fit obsequens hilaris comis cō	Concordis
	munis concordis: dum id quod petit potitur.	
	Calœnum cum c exili & unico l & œ diphthongo scribitur componiturq̄ ex	Calœnum
	καλος quod est bonum & οἶνος uinum. Alii dicunt calœnum uinum a Ca	Celæno
Vgutio	le oppido Campaniæ ubi nascitur dictum esse. Nec scribitur carenum a ca	Celænæ
Iuuenalis	reo cares ut ridiculus somniauit Vgutio. Iuuenalis satyra prima.	Celæna
	Occurrit matrona potens: quæ molle calœnum	Cyllene
	Porrectura uiro miscet sitiente rubetam. Celæno cum c exili & unico l & æ	
Virgilius	diphthongo in media syllaba atrum significat seu tenebrosū. Vna fuit ex	
	harpyiis. Virgilius. hos mihi prædixit luctus non dira Celæno. Celænæ plu	
Liuius	ralis tantum numeri cum c exili & unico l & æ diphthongo i penultima &	
Lucanus	ultima syllaba urbs fuit Phrygiæ teste Liuiio libro septimo de bello Macedo	
	nico: de qua meminit Lucanus libro. iiii. quom dixit.	

Virgilius	Lugent damnata phoebo uictore Celæna. declinatur nonnunq̄ & singulari numero Celæna huius Celæna. Virgilius libro æneidos septimo.	
Ouidius	Quiq; R hipas/Betulumq; tenent atq; arua Celæne. Cyllenæ huius cyllenes cum c exili/& y græco/& duplicato l/mons est i Arcadia:cuius meminit Ouidius libro fastorum quinto/dicens.	
Virgilius	Hæc enixa iugo cupressiferæ cyllenes. Et Virgilius li. æneidos octauo. Cyllene gelido conceptum uertice fudit.	
Horatius	Cauus/& cauerna in uno significato accipi possunt. Horatius in fine sermonis xvi. me silua/caufsq;	Cauus Cauerna
Festus	Tutus ab insidiis tenui solabitur eruo. Festus/a chaous chauum tractum tradit. Quod si uerum dicit/cum ch aspirato scribendum est:cui tamen orthographiæ/usus arte potētior aduersatur:ut scilicet cum c exili cauus scribatur:o maxime/q; (ut alii uolunt)a cauo cauas deriuatur:quod uerbum/cū c nō aspirato ab omnibus scribitur.	
Propertius	Cauo caues scd a/& cauo cauis tertia cōiugatiōe/declinari pōt. Propertius.	Cauo
Horatius	Tu caue/ne tristi,cupias pugnare puellæ. Horatius sermonē. xiiii.	Cauo
Horatius	Tu caue/ne minuas/tu ne maius facias id. Idem.	
Ouidius	Vade:uale:caue ne titubes:mandataq; frangas. Vbi ue syllaba exiētente breui/imperatiui modi/caue / tertiæ coniugationis/esse necesse est. Nam a caueo secundæ coniugationis/caue ue syllabam producit. Cauo cauas in alio significat o/pmæ cōiugationis est. Ouidius libro metamorphoseos.ii. Est locus in geminos ubi brachia concauar arcus.	
Priscianus	Careo cares facit in præterito carui/& cassus sum cum geminato s:in supino caritum/& cassum teste Prisciano. Antiqui tamen (ut testis est Caper)careo deponens protulerunt. Et tam genitiuo/q; ablatiue ingitur/ teste Gellio in notibus atticis/Næuium referente dicentem. Carendum tui ē. Quin etiā cū accusatiue ueteres construebant/ut testis est Marcellus/Turpilium & ipse inducens ita scribentem .Meos parentes careo.	Careo Careor
Caper		
Gellius		
Næuius		
Marcellus		
Turpilium		
Boetius	Cado cadis facit in præterito cecidi/ci syllaba correpta:in supino casum cum unico s. Boetius.	Cado Cædo Cedo
Iuuenalis	Qui cecidit/stabili nō erat ille gradu. Cædo cædis format præteritū cæcidit/ci syllaba producta:supinū casum cū unico s. Iuuenalis satyra tertia.	
Lucanus	Ebrius/ac petulans/qui nullum forte cæcidit. Lucanus libro quinto.	
Apuleius	Terga fuga/donec uetuerunt. castra cæcidit. Cædo teste Apuleio/cū æ diphthongo scribitur:ut scilicet differat ab alio uerbo cedo:quod in præterito facit cessi cum geminato s:in supino cessum. Est autem cædere cum æ diphthongo/uerberibus dedere. Terentius in andria. Verberibus casum te in pistrinū daue dedam. Cædere/excidere. Virgilius georgi. primo.	
Terentius		
Virgilius		
Virgilius	Cæditur & tilia ante iugo. Cædere/occidere/maçtare/uel imolare. Virgilius libro. iiii. æneidos. cædit quinas de more bidentes. Iden in georgicis.	
Virgilius	Non aliam ob causam Bacco caper omnibus aris Cæditur. Cædere/frangere. Virgilius georgicorum. iiii.	
Virgilius		
Lucillius	Cædere/commiscere. Lucillius libro. xxx.	
Virgilius	Lanæ opus omne perit:fallor/timor/oa cædunt. Cedo absq; diphthōgo facit in præterito cessi (ut diximus)in supino cessum cum duplicato s. Est autem cedere/locum dare:ut est apud Virgilium libro æneidos quinto.	
Virgilius	Cede deo. Cedere succedere. Virgilius libro æneidos quinto.	
Virgilius	Cesserit Ausonio si fors uictoria Turno.	
Virgilius	Cedere dare. Virgilius libro æneidos. xi.	
Virgilius	Hæc omnis regio/& celsi plaga pinea montis/	
Virgilius	Cedat amicitia Teucrorum. Cedere/obsequi. Virgilius libro æneidos. ii.	
Virgilius	Cedo equidem:nec ante tibi comes ire recuso. Cedere/euitare. Virgilius libro æneidos quinto.	
Plautus	Celeri quoq; lapsus corpore cessit. Cedere/incedere. Plautus in aularia.	

Iuuenalis	In hosce absolutus cedas. Cedo pro die/etiā absq̄ æ diphthōgo scribitur: & primam corripit syllabam. Iuuenalis post Mitior est (credas) aliam: cedo si breue parui Sortita est lateris spacium: breuiorq̄ uidetur.	
Caper	Ceruiæ foemini generis est: qn & masculio genere ueteres ptuler̄ testibus Ca/	Ceruiæ
Probus	pro & Probo. Pars dicit colli posterior. Et a ceruice uenit ceruicale & p'apo	Ceruicale
Iuuenalis	copen ceruical/ ui s'yllba producta. Iuuenalis satyra sexta.	
Martialis	Conducit comites: sellam: ceruical: amicas. Marcialis. Cinge caput nardi folio: ceruical olebit.	
Apuleius	Cætus cum c & t exilibus/ & æ diphthōgo (ut Apuleo placet) scribitur. Ait. n.	Cætus
Tortellius	Cæte a græcis accipimus/ æ diphthongo pro h littera producta posita. At ue	Cæte
Gasparinus	ro Tortellius & Gasparinus absq̄ æ diphthongo scribendum tradunt. Teste	Cætus
Seruius	tamen Seruio super librum quintum æneidos/ cætus in recto nusq̄ lectum ē et si per alios casus declinetur. Vnde Mathæi capitulo. xii. legitur. Sicut fuit Ionas in uentre cæti/ tribus diebus/ & tribus noctibus. Et Pompeius in dictiōe balæna/ ait. ipsam dicunt esse piscicem: ipsam esse & cætum. Sed & cætus legitur. Vnde Rufus Festus in Arato. Distant Andromedā prolyxi tramite mundi Perterret cætus. declinatur etiā hæc cæte neutro genere/ per omnes casus pluralis numeri. Hieronymus i gene	
Hieronymus	nesi. Creauit deus cæte grandia. Verū in alio significato/ cætus cum æ diphthongo scribitur: & quartæ declinationis est: & coentus dicitur/ siue cōgregatio.	
Rufus		
Caper	Comperio/ & comperior deponēs (ut Caper tradit/ & Diomedes) usurpatum	Comperio
Diomedes	est/ dicente etiam in Iugurtha Crispo. Sed ego comperior Bocchum magis	Compor
Crispus	punica fide. hoc autem inter comperior distat/ & comperio: q̄ (ut scribit Dio	
Diomedes	medes) comperri/ est/ ex mea opinione colligere: & pro explorato comper/ tum habere: comperire uero/ ab alio cognoscere.	
Apuleius	Cælo cælas quando pro sculpo ponitur/ cum æ diphthongo/ teste apuleio scribitur: ut scilicet differat ab alio uerbo celo/ pro abscondo/ quod absq̄ diph	Cælo
Gasparinus	thongo scriptitant. Vtrūq̄ tamen uerbum/ absq̄ diphthōgo Gasparinus scribendum præcepit. Sed Apulei auctoritas/ & usus præualet arte potentior: ut cū æ diphthongo cælo pro sculpo annotetur. Cælo pro abdo/ uel abscondo/ duos accusatiuos post se regit diuersos: & nonnunq̄ post accusatiuū/ datiuū: aliquādo ablatiuum cum præpositiōe a/ uel ab/ uel de: ut celo illū/ uel illi/ hæc rem: & celo te de hac re: & celo hoc a te/ uel ab illo. Cælo celles secūda/ & celo cellis tertia coniugatione/ declinari potest: & cum duplicato l scribitur. Et facit in præterito cellui/ & ceculi teste Prisciano.	Cælo Celo Celleo Cello
Priscianus		
Probus	Cælum in singulari numero neutri generis est: in plurali uero/ masculini/ teste Probo: dictumq̄ est cælum/ eo: q̄ sit cælatum: hoc est syderibus sculptum/ auctore Apuleio: quod ideo cum æ diphthongo annotari præcipit. Varro aut de lingua latina/ cælum scribit dictum a cauo. Quam deriuationē si agræco qd̄ est κελος intelligere uoluit/ cū æ diphthongo cælū scribiēdū erit: quæ orthographia a nonnullis obseruatur. Helius tamen (ut idem refert Varro) aliam ab his etymologiam tribuit. A cælo uenit hic & hæc cælebs castus/ uel cōtinens: & hic & hæc cæles huius cælitis/ cælicola.	Cælum Cœlum Cælebs Cæles Cælicola
Apuleius		
Varro		
Helius		
Phocas	Celox huius celocis/ foemini teste Phoca generis/ & hæc celonis/ in uno significato accipi possunt. Et absq̄ æ diphthongo/ & cum unico l scribitur/ cum primam corripit syllabam. Ennius. Labitur uncta carina per æquoraq̄ alta celonis. Varro in marcipore. Nautæ remiuagam mouent celocem genus est/ nauis.	Celox Celonis
Ennius		
Varro		
Apuleius	Cæpe indeclinabile/ neutri generis/ cum æ diphthongo/ teste Apuleio annotatur. Nam (ut ait) a capitis magnitudine dicitur: unde & primā diphthongi uocalem assumpsit. declinatur nonnunq̄ foeminino genere hæc cæpa. Ouidius Cædenda est hortis eruta cæpa meis. Martialis. Capparin/ & putri cæpas halece natates. potest etiam declinari pro cæpa hic cæpicius/ & hoc cæpicium/ testibus Capro/ & Prisciano. Cepus absq̄ diphthō	Cæpē Cæpa Cæpicus Cæpicium Cepus
Ouidius		
Martialis		
Caper		
Priscianus		

Strabo	go animal est faciem habens satyro similem: cætera inter canem atq; ursum Et nascitur in Aethiopia: quem & Babylonii qui sunt iuxta Memphin colūt/ ut scribit Strabo.	
Apuleius	Cæra cum æ diphthongo scribitur. Nam licet a græco quod est κηρος qd absq; diphthongo scribitur/deriuetur/ teste apuleio/ & secundum regulam illud h in nostrum e productum absq; diphthongo transferri consueuerit/ placuit ta men nostris (ut idem tradit Apuleius) in aliquibus dictioibus per æ diphthō gum hoc ipsum descriuisse. sunt tamē/ qui latinum uolunt esse uocabulum/ a careo cares deductum/ eo q; cæra mellis perfusione careat. Vnde etiam pri mam diphthōgi uocalēm assumpsisse dicūt. A cæra/ fit adiectiuum cærus/ & cæruleus. Syllius libro. xvi.	Cæra Cærus Cæruleus Ceres Ceritus Cærete Cære Cæres Cæretis Cæritis Cærus
Syllius	Cærus haud aliter quom dimicat incola Thyles. Catullus.	
Catullus	Cærus haud aliter quom dimicat incola Thyles. Catullus.	
Propertius	Cærus uerrentes abiegnis æquora palmis. Propertius.	
Martialis	Cærus cucumis/ tumidoq; cucurbita uentre. Martialis: Cærus nos liris amat: quem silua Maricæ Proregit. Composita cum cæra/ secunda/ & tertia declinatiōe/ declinari pos sunt: ut syncærus/ syncæris. Ceres huius cereris absq; diphthongo/ a creando frumenti dea dicta est/ teste Festo. Et a Cerere/ fit ceritus cū duplicato r/ qua si cereritus/ hoc est Cereris ira uexatus. Vnde & primam syllabam positione producit. Horatius sermone. xiii.	
Festus	Ceritus fuit/ aut commotæ crimine mentis: id est insanus/ furiosus. Cærete cum c & r exilibus/ & æ diphthongo scribitur. & neutri generis est. Ciuitas fu it Tusciæ/ alias Agilla uocata/ teste strabone. Nam auctore Seruio super li brum octauum æneidos/ cum Romani euntes per Tusciam/ Agillinos quæ uocaretur ciuitas interrogarent/ illi ut pote Græci/ quid audirent ignoran tes/ & optimum ducentes/ si prius eos saluarent/ dixerunt: χερσετέ: quod cū ch aspirato/ & ai diphthongo apud illos anotatur: & significat saluete: ut est etiam apud Persium/ Quis expediuit psitaco suum chaeres/ hanc igitur saluta tionem Romani nomen urbis esse putantes/ detracta postea aspiratiōe/ illud Cærete nominauerunt: ut etiam testatur Iginus de urbibus Italicis. declinatur nonnunq; Cæres huius Cæritis/ ri syllabā correpta/ teste Prisciano/ dicente et Virgilio libro æneidos. viii.	
Horatius	Ceritus fuit/ aut commotæ crimine mentis: id est insanus/ furiosus. Cærete cum c & r exilibus/ & æ diphthongo scribitur. & neutri generis est. Ciuitas fu it Tusciæ/ alias Agilla uocata/ teste strabone. Nam auctore Seruio super li brum octauum æneidos/ cum Romani euntes per Tusciam/ Agillinos quæ uocaretur ciuitas interrogarent/ illi ut pote Græci/ quid audirent ignoran tes/ & optimum ducentes/ si prius eos saluarent/ dixerunt: χερσετέ: quod cū ch aspirato/ & ai diphthongo apud illos anotatur: & significat saluete: ut est etiam apud Persium/ Quis expediuit psitaco suum chaeres/ hanc igitur saluta tionem Romani nomen urbis esse putantes/ detracta postea aspiratiōe/ illud Cærete nominauerunt: ut etiam testatur Iginus de urbibus Italicis. declinatur nonnunq; Cæres huius Cæritis/ ri syllabā correpta/ teste Prisciano/ dicente et Virgilio libro æneidos. viii.	
Seruius	Est ingens gelidum lucus prope Cæritis amnem. At uero Liuius libro primo ab urbe condita/ hoc Cære declinauit. Simili quoq; mō & Pompeius/ quom dixit. Cærimoniæ causam/ alii ab opido Cære dictam existimant. Nomē ab hoc patrium/ est/ hic & hæc Cæres huius Cæretis/ re syllaba producta. Vir gilius libro æneidos decimo.	
Seruius	Est ingens gelidum lucus prope Cæritis amnem. At uero Liuius libro primo ab urbe condita/ hoc Cære declinauit. Simili quoq; mō & Pompeius/ quom dixit. Cærimoniæ causam/ alii ab opido Cære dictam existimant. Nomē ab hoc patrium/ est/ hic & hæc Cæres huius Cæretis/ re syllaba producta. Vir gilius libro æneidos decimo.	
Persius	Qui Cærete domo qui sunt Minionis in aruis. potest etiam declinari pro no mine patrio/ hic & hæc Cæretis/ media syllaba producta/ & hic & hæc cæri tis/ ri syllaba correpta ut Caper/ & Priscianus tradiderunt. Cærus cum dupli cato r/ genus est arboris.	
Iginus	Cærus haud aliter quom dimicat incola Thyles. Catullus.	
Priscianus	Cærus haud aliter quom dimicat incola Thyles. Catullus.	
Virgilius	Cærus haud aliter quom dimicat incola Thyles. Catullus.	
Liuius	Cærus haud aliter quom dimicat incola Thyles. Catullus.	
Pompeius	Cærus haud aliter quom dimicat incola Thyles. Catullus.	
Virgilius	Cærus haud aliter quom dimicat incola Thyles. Catullus.	
Caper	Cærus haud aliter quom dimicat incola Thyles. Catullus.	
Priscianus	Cærus haud aliter quom dimicat incola Thyles. Catullus.	
Iuuenalis	Cærus haud aliter quom dimicat incola Thyles. Catullus.	
Martialis	Cærus haud aliter quom dimicat incola Thyles. Catullus.	Cæroma Cæromatū
Lucanus	Cærus haud aliter quom dimicat incola Thyles. Catullus.	
Plinius	Cærus haud aliter quom dimicat incola Thyles. Catullus.	
Stattius	Cærus haud aliter quom dimicat incola Thyles. Catullus.	
Virgilius	Cærus haud aliter quom dimicat incola Thyles. Catullus.	Cerastes Chelæ Chelys

Papinius	cō l/ & y græco / instrumentum est musicum: & corripit primā syllabam. Papi nius in achilleide. Elicit extremo chelyn: & solantia curas.	
Marcellus	Certo certas / & certor deponēs / aueteribus usurpatū est / ut scribit Marcellus.	Certō Certor
Persius	Cyminum cum c exili / sequēte y græco / & unico m scribitur. apud Græcos tñ masculino genere κύμινος profertur. Et pducit mediā syllabam. Persius. & pallentes grana cymini. Alii uertentes y græcum in u nostrū dicunt cumi /	Cyminum Cuminum Cyminus
Apianus	num, Cyminus eadē scriptura. Hetruriæ lacus est mōti suppositus teste Api /	
Virgilius	ano. Et corripit mediā syllabā. Virgilius libro æneidos septimo. Et Cymini cum monte lacum.	
Horatius	Coluber huius culubri / masculini generis / habet foemininū colubra. Horatius. Vtq; lupi barbā uariā cum dente colubræ. Serpentis genus est tortuosi. Cingulum neutro genere dicimus / quom pro hominum cinctorio accipimus.	Coluber Colubra Cingulum
Seruius	Quom uero pro iumentorum uinculo ponitur / cingula foeminino genere /	Cingula
Calphurni	auctore Seruio declinatur. Vnde Calphurnius egloga septima ait.	Cingulus
Ouidius	Alternat uitreas lateralis cingula bullas. Ouidius de remedio.	
Pompeius	Et noua uelocem cingula ledat equum. Cingulus (ut scribit Pompeius) is di citur qui ubi cingi solet / satis tenuis est.	
Priscianus	Cio cis quarta / & cieo cies secunda coniugatione declinari potest / teste Priscia	Cip Cieo
Stadius	no Stadius libro thebaidos tertio. suus excit in arma	
Virgilius	Antiquam Tiryntha deus. Virgilius cælū / terrāq; ciebo. Vtrunq; autem uer bum format in preterito cuius in supino citum. Aduertendum tamen / q; citū supinum a quartæ coniugationis uerbo / ci syllabam producit: quam a uerbo secundæ corripit. Virgilius libro æneidos tertio. At genus ex siluis cyclopum / & montibus altis Excitum ruit ad portus: & littora complet. Stadius in achilleide.	
Arator	Nec tantum exciti bimari quos Ismara uallo. Arator.	
Tibullus	Comperit accitus quæ sit sua uisio Petrus. Tibullus.	
Syllius	Quom memor accitus semper dolor admonet annos. Syllius libro. xv.	
Ouidius	Accitum donat uictor miseratus in æuum. Ouidius libro primo tristium.	
Valerius	Accitus tocies in genus omne joci. Valerius Flaccus libro quinto.	
Stadius	Ipsa autem tantis concita furoribus arma. Stadius libro thebaidos. x.	
Ouidius	Ecce ad diræas iunxit dux concitus alas. Ouidius libro metamor. secundo. Nec fruitur somno uigilantibus excita curis.	
Herodotus	Cius cum c exili / & i latino scribitur. fluuius est Thraciæ: qui teste Herodoto li / bro quarto. historiarum in Istrum fluit. Chios cum ch aspirato / & i latino / in	Cius Chios Chius
Lucanus	fula est in mari Aegæo: in qua sola / mastix nascitur: de qua Lucanus libro octauo meminit dicens. Quas Asine cautes / & quas chios asperat undas. Et a chio / fit chius chia chiū chi syllaba producta. Horatius in sermonibus.	
Horatius	Cæcuba uina ferens Alcon chium maris experts. Tibullus libro tertio.	
Tibullus	Nec mihi fumosos ueteris proferte phalernos Consulis: & chio soluite uincla cado. Martialis. Aerior hoc chius non erat Aufidius.	
Martialis	Chironomus huius chironomi / & chironomon huius chironomis / cōmu / ni utrūq; genere / declinari potest. Nec declinatur in recto chironomas huius	Chirono mus Chirono mon
Vgutio	Chironomantis / ut Vgutio / Catholicon / Tortellius / tradiderūt. Et scribitur	
Tortellius	cum ch aspirato / & i latino: & dici potest gesticulator / uel gesticulatrix. Nam	
Quintiliāus	interpretante Quintiliano chironomia / lex est gestus: compositūq; uocabulū	
Iuuenalis	est / ex χεῖρ / quæ est manus / & πο. ἄ. ὤ. / moueo. Iuuenalis.	
Iuuenalis	Chironomon Ledam moli saltante Batyllo. Idem. Saltantem spectas / & chironomonta uolanti Cultello.	
	Cis / citer / citra / præpositiones / idem significāt: nisi q; locis / & fluminibus / cis ut	Cis
	plurimum iungitur: ut cis alpis / cis padum. Citra uero / quādoq; locale / quan	Citer
Nonius	doq; temporale est. Ponitur nonnunq; cis pro ultra / ut scribit Nonius. Vnde	Citra

Salustius	Salustius ait. Cis R henū/atq; inter mare nostrum & oceanum Varro li. rhæ	
Varro	thoricoꝝ. xx. Eo die cis Tyberī redeūdū ē: id est ultra Thiberī: ultra R henū.	
	Cleopater cum c & t exilibus scribitur. & facit in genituo cleopatris uel cleo-	Cleopater
	patri: sicut Antipater huius Antipatris uel Antipatri. proprium fuit uiri no-	Cleopatra
Petrus	men. Cleopatra eadem scriptura proprium fuit mulieris nomē ab Antonio	
	amata. Et corripit naturaliter pa syllabam. Petrus Riga in li. Maccabæoꝝ.	
	Quem iam Cleopatraz læserat intus amor	
Priscianus	Congrus & conger in recto declinari potest teste priscinão. Genus est piscis	Congrus
	Congius cum i latino post g genus est mensura.	Conger
	Commune cum geminato m scribitur. Et dici potest sic. hoc est commune om	Congius
	nium uel omnibus & hoc est commune mihi tecum uel cum cæteris.	Commune
	Citaris cum c & t exilibus & i latino scribitur. Pileus dicitur uel mitra pontifi-	Citaris
	calis: Cithara cum c exili & i latino & th aspirato instrumentum est musicū	Cithara
Hieronymus	alias lyra uocata. Et ex cithara & õ id h / compõitur citharœdus cum œ diph	Citharœ-
	thongo in penultima syllaba. Hieronymus in apocalypsi.	us
	Et uocem quam audiui sicut citharœdorum citharizantium in citharis suis.	Cithari-
Iuuenalis	Iuuenalis satyra sexta.	stria
	Accipis uxorem: de qua citharœdus Echion. A cithara etiam uenit foeminini	Cythera
Hesiodus	generis citharistria: sicut a cymbalo / cymbalistris: a tympano / tympanistris	Cytherus
Dionysius	Cythera cum c exili & y græco & th aspirato pluralis tantum numeri & ne	Cytherea
Strabo	utri generis / ciuitas cypri fuit teste Hesiodo in theogonia. Dionysius autem	Cytheris
Virgilius	lybicus & Strabo in insulam dixerunt esse contra Cretam. Et producit mediã	Cythæron
Virgilius	syllabam. Virgilius libro æneidos. x.	Cytorus
Vgutio	Est Paphos / Idaliumq; mihi: sunt alta Cythera. Idem libro æneidos primo.	Chydorus
Festus	Hunc ego sopitum somno super alta Cythera. Vgutio dicit q; mons in quo	Cydarum
Seruius	Ciuitas sita est / Cytherus uocatur. A ciuitatis autē noie / Venus Cytherea co-	
	gnominata est testibus Festo & Seruio. Virgilius libro æneidos primo.	
Virgilius	Parce metu cytherea: manent immota tuorum.	
	Facta tibi: ubi the syllabam corripuit: quam tamen in dictione Cithera pro-	
Laertius	duxit. Cytherea item eadē litteratura in insula est Cycladum ultima: quam La-	
	ertius Laconia in insulam esse dixit: quæ prius Porphyris appellata est. Cythe-	
Virgilius	ris cum c exili sequēte y græco & th aspirato & i latino in ultima syllaba / p-	
	prium fuit liberræ nomen: quã poeta Gallus amauit: quæ a Virgilio Licoris	
	nominata est / quom ait egloga penultima.	
	Pauca meo Gallo: sed quæ legat ipsa Lycoris. Cithæro cum c exili & i latino	
Propertius	& th aspirato & æ diphthongo / iugum est parnasi montis Boetia: non lon-	
	ge a Thæbis / Boetia: ciuitate / dicente Propertio.	
	Saxa cithæronis Thæbas agitata per artē. dictus autem Cithæron a cithara /	
	eo q; cantu citharæ super ipso frequenter Orpheus personaret: ut libro pri-	
Lactantius	mo Lactantius existimat Firmianus. Quod cõfirmasse uidet Ouidius / quom	
Ouidius	dixit libro metamorphoseon. iiii.	
	Vadit ubi festus facienda ad sacra Cithæron	
	Cantibus & clara baccantum uoce sonabat. Quidam autē cõmētator super	
Lysimachus	hesiodum / Lysimachum nihilominus & ipse inducens Cyrenæum in primo	
	de pœtis / dicit eliconæ & Cythærona montes denominatos fuisse ab helicoe	
	& Cithærone fratribus: qui illic singulari certamine pugnaverūt. Cytorus cū	
Solinus	c & t exilibus & y græco / mons est minoris Asia: in Paphlagõia / teste Solino.	
Probus	Probus autem & Ptolemæus oppidum dixerunt esse ponticum: de quo Vir	
Ptolemæus	gilius georgicorum secundo.	
Virgilius	Et iuuat undantē buxo spectare Cytos. Chidorus cū ch aspirato & i latino /	
Herodotus	sequēte d / fluuius ē: q in Axii Mygdonia fluuiū itat / teste Herodoto li. histo-	
	riarū. vii. Cydarū cū c exili & y græco / sequēte d / genus est nauiculæ.	
	Cassander in recto & cassandrus declinari potest & cum c exili & duplicato f	Cassander
Gasparinus	scribitur: etsi a Gasparino cum unico f scribi præcipiatur. proprium fuit uiri	Cassandrus
Ouidius	nomen: de quo Ouidius libro secundo de ponto meminit / quom ait.	Cassandra

	Non tibi <i>Cassandrae</i> pater/durusue <i>Caphareus</i> . <i>Cassandra</i> eadem scriptura/fuit <i>Priami</i> regis filia. <i>Cassandra</i> etiam cum duplicato s/urbs est paraxio rum/in <i>Macedonia</i> /ut in <i>cosmographia</i> <i>Ptolemæus</i> ostendit.	<i>Cassandra</i>
<i>Ptolemæus</i>	<i>Cocytus</i> cum c exili utrobique/& y græco/& non aspirato scribitur:et si <i>Gasparinus</i> cū geminato c/hac uidelicet scriptura <i>cocytus</i> scribendū tradat. fluuius est infernalis:& producit mediā syllabā. <i>Virgilius</i> libro <i>æneidos</i> sexto.	<i>Cocytus</i> <i>Cocytos</i> <i>Cotyto</i>
<i>Gasparinus</i> <i>Virgilius</i>	<i>Cocytus</i> q; sinu labens circouēit atro. <i>Cocytus</i> etiam eadem litteratura/olim <i>Lucrinus</i> <i>Campaniæ</i> lacus uocabatur. <i>Syllius</i> in. xii.	
<i>Syllius</i>	Ast hic <i>Lucrino</i> mansisse uocabula quondam <i>Cocyti</i> memorant.	
<i>Iuuenalis</i>	<i>Cocytus</i> cum c exili utrobique/& y græco/ <i>Ceres</i> olim cognominata fuit/cuius prima syllaba/a <i>Iuuenale</i> correpta ponitur:quom ait <i>satyra</i> secunda.	
<i>Virgilius</i>	<i>Cecropiā</i> iussi baptæ lassare <i>Cocytus</i> . <i>Cocytus</i> igitur/a <i>Cocytus</i> inferorum fluuius/dicta est:ut quidam uolunt. Alii a loco/ubi præcipue dea coleret. Quod innuere uidetur <i>Virgilius</i> in <i>priapea</i> /dinumerans loca/in quibus uaria numina colerentur. Ait enim.	
	<i>Raptam</i> <i>Cocytos</i> ostreosa diuam. Vbi p loco/in quo dea colitur/scemini/ni generis <i>Cocytos</i> ē. Hæc scripsere <i>Domitius</i> <i>Georgius</i> <i>Merula</i> & <i>Sabinus</i> . Verū ut ego a <i>Georgio</i> <i>Valla</i> uiro nostræ ætatis eruditissimo accepi/& in uetustissimo <i>Iuuenalis</i> codice/penes eundem <i>Georgium</i> existente/propriis oculis conspexi/ <i>Cotyto</i> scriptum est:non <i>Cocytus</i> :cui & astipulatur <i>Probus</i> <i>Iuuenalis</i> interpret:hæc inquis. <i>Eupolis</i> <i>Priscus</i> apud Græcos comicus/comœdiam scripsit:cuius index fuit baptæ:in qua impudici describebantur. Ibi <i>Cotyto</i> meretrix i probatur/& multitudo iuuenum passim ad eam confluentium/uenustate mulieris seducta. Et quoniam multis facibus noctu illā petebant/& ab Atheniensibus <i>Cereris</i> sacra noctu fiebant/ideo <i>Iuuenalis</i> q illa impudicissime apud Romanos celebrarentur/dixit. Talia secreta coluerunt origa tæda/ <i>Cecropiā</i> iussi baptæ lassare <i>Cotyto</i> . Et hæc haud dubiū uera est <i>Iuuenalis</i> interpretatio.	
<i>Horatius</i>	<i>Coccus</i> cum duplicato c/& <i>coccinum</i> /in uno significato accipi possunt. <i>Horatius</i> sermone. xvi.	<i>Coccus</i> <i>Coccinum</i> <i>Coccinus</i> <i>Coccineus</i> <i>Coccus</i> <i>Coquus</i> <i>Coculum</i> <i>Coquulare</i> <i>Coquular</i>
<i>Hieronymus</i>	In locuplete domo uestigia rubro ubi cocco. <i>Hieronymus</i> in libro secundo regum capitulo primo. Filia <i>Israel</i> super <i>Saul</i> flete:qui uestiebat uos coccino in dilectis: id est purpura. Nam <i>κοκκος</i> græce/latine granū dicitur. Vnde <i>coccinus</i> & <i>coccineus</i> grano (ut dicunt) infectus. <i>Iuuenalis</i> <i>satyra</i> tertia.	
<i>Iuuenalis</i>	Atq; mero feruens cauet hunc/quem <i>coccina</i> læna. <i>Martialis</i> .	
<i>Martialis</i>	<i>Coccina</i> famosæ donas:& <i>ianthina</i> mœchæ. <i>Hieronymus</i> in canticis capitulo quarto. Sicut uitta <i>coccinea</i> labia tua. <i>Coccus</i> cum unico c scribitur:cum p mam corripit syllabam. <i>Martialis</i> .	
<i>Martialis</i>	Qui propter cænam. <i>Rustice</i> cædo:cocum. Sunt tamen qui cū q <i>coquus</i> scriptitant. Nam & a <i>coquo</i> <i>coquis</i> deriuatur. <i>Coculum</i> etiam cum unico c/uas aeneum est/coctionibus aptum. <i>Plautus</i> . <i>Aeneis</i> <i>coculis</i> excocata est mihi ois materia. hoc & <i>coquulare</i> /uel per apocopen <i>coquular</i> uocatur. Alii (ut scribit <i>Põpeius</i>) <i>cocula</i> dicunt eē lingua minuta:qbus facile decoquatur opsonia.	
<i>Plautus</i>	<i>Culter</i> huius <i>cultri</i> masculino genere/& <i>cultrū</i> neutro/declinari pōt. <i>Virgilius</i> .	<i>Culter</i> <i>Cultrum</i> <i>Cultellus</i> <i>Cultellum</i> <i>Corymbus</i> <i>Coriabus</i> <i>Corcebus</i>
<i>Pompeius</i> <i>Virgilius</i> <i>Festus</i>	Supponunt alii <i>cultros</i> . <i>Festus</i> . <i>Clunaculum</i> /cultrum est sanguinarium. <i>Culter</i> format diminutiue <i>cultellus</i> :cultrum uero/cultellum.	
<i>Vgutio</i>	<i>Corymbus</i> cum c exili/& y græco scribitur:nec a corona deducitur/ut <i>Vgutio</i> somniauit. Fructus <i>hederæ</i> est:& pro ipsa <i>hedera</i> ponitur. <i>Choriabus</i> cum ch aspirato/& i latino/pes est quattuor cōstās syllabis/prima/& ultima lōgis:duabus uero intermediis breuibus:ut <i>urceoli</i> : <i>filioli</i> : <i>pileoli</i> . <i>Corcebus</i> cum c exili/& æ diphthōgo/scribitur:et si a <i>Tortellio</i> /cū ch aspirato/& absq; diphthōgo/scribi præcipiatur. Propriū fuit uiri nomē:de quo <i>Virgilius</i> lib. <i>æneidos</i> ii. meminit/dicens.	
<i>Tortellius</i> <i>Virgilius</i>	Et lateri glomerant nostros:iuuenisq; <i>Corcebus</i> .	
	<i>Como</i> comas primæ coniugationis/græcum est uerbum:& primam corripit	<i>Como</i>

Pro Iuuenale not.

- Virgilius syllabam. Virgilius libro georgicorum quinto.
- Ouidius Cresceret in uentrem cucumis: nec sera comantem. Como comis tertiæ / facit in præterito compli: & primam syllam producit. Ouidius libro. ii. d' amore. Comere sed solas digna Cypassi deas.
- Lucanus Comata cum unico m scribitur. Cognomen est regionis Gallorum: ubi gran- Comata
dem illi deferunt comam: de qua Lucanus libro primo. Cometes
Crinibus effusis toti prælate Comata. Cometes etiam cum unico m-signum Cometa
- Vgutio quoddam est syderis: quod ab Vgutione sceminino genere hæc cometa / de-
Lucanus clinari traditur. de quo Lucanus libro primo.
& terris mutantem regna cometen.
- Persius Coniueo coniues secunda coniugatiõe & coniuo coniuis tertia / declinari põt. Coniueo
Caluus Persius. uel nisi coniues. hic secundæ coniugatiõis est. Tertia aut protulit Cal Coniuio
Priscianus uis / quom dixit. Cum grauis ingenti coniuere pupula somno. Et facit in præ
Vgutio terito coniuu / & conixi: in supino autem conitum teste Prisciano: etsi Vgutio
dicat carere supino. uerbũ est: quo oculus illa pellicula claudi / & apiri dicit.
- Cicero Corax cum c exili scribitur: & græcum est uocabulum: & a nostris coruus trans- Corax
Ptolemæus fertur. Quo tamen uerbo / uidelicet græco / usus est Cicero de oratore / dicēs Coruus
Quare coracem uestrum / istum patiamur. est etiam Corax (ut ex Ptolemæo
colligere potui) Tauricæ chersonesi promontoriũ: ac eiusdẽ nominis mons
Boetie: nec non mons / & fluuius Sarmatiæ. Est & eodem nomine opidum
inter Volscos famosum / teste Sextio. Quo nomine / etiã filius Cathylli / Am
phiarai filii / fraterq; Tyburti / & alterius Cathylli / teste eodem Sextio / uo-
catus est. de hoc meminit Virgilius libro æneidos. vii. dicens.
Cathyllusq; acerq; corax.
- Virgilius Cymodoce huius Cymodoces / & Cymodocea / in recto declinari põt: & cum Cymodoce
y græco scribitur. Virgilius libro æneidos quinto. Cymodocea
Thaliamq; Cymodoceq;. Idem libro æneidos decimo.
- Hesiodus Quarum quæ fandi doctissima Cymodocea. fuit teste Hesiodo in Theogo-
nia / Oceani & Tethyos filia.
- Virgilius Calliope huius Calliopes / & Calliopea / in recto declinari potest: & cum c exili- Calliope
Ouidius & i latino / & duplicato l / scribitur. Virgilius libro æneidos nono. Calliopea
Vos o Calliope precor aspirare canenti. Ouidius in fastis
Prima sui coepit Calliopea chori. Vna fuit musarum.
- Ouidius Cassiepe huius Cassiepes / & Cassiepea / in recto declinari potest: & cum c exi- Cassiepe
Manilius li / & duplicato s / & i latino scribitur. Ouidius libro metamor. iiii. Cassiepea
Cassiepe / Cephesusq; pater. Marcus Manilius libro primo. Cassiepe
Ex simili dictum Cephesusq; & Cassiepea. uxor fuit Cephei Aethiopum re-
gis. Est etiam Cassiepe promontorium / & urbs in Corcyra insula / teste Ptole-
mæo: & eodem nomine portus epi. Cassiepe eadem scriptura / cum æ diph-
thongo in ultima syllaba / pluralis tantum numeri / urbs est Cassiepeorũ / ut
idẽ Ptolemæus ostendit.
- Ptolemæus Cerinthe huius cerinthes / & cerinthea (quod protulit Plinius libro. xxi. natura Cerinthe
Plinius lis historia) in recto declinari potest: & cum c exili / & unico r / & i latino / & th Cerinthea
Virgilius aspirato scribitur. hæba ẽ: de qua Virgilius georgicorũ. iiii. & cerinthe igno Cerinthus
Ptolemæus bile gramen. Cerinthus eadem scriptura / opidum est in Eubocea / testibus
Homerus Ptolemæo / & Homero libro iliados secundo.
- Parthenius Chlæna cum ch aspirato / & æ diphthongo scribitur. Gẽus est uestis. Vnde Par Chlæna
Virgilius thenius de Lucillio ait. Chlænam, desuper scedauit. hanc Virgilius lænã non Læna
Virgilius chlænam appellauit / quom dixit. ardebat murice læna.
Persius Et Persius inquit. Hic aliquis cui circa humeros & hianthina læna est.
- Iuuenalis Compes huius compedis / sceminini generis est. Iuuenalis. Compes
Tibullus Squalidus in magna fastidit compede sessor. Tibullus.
Hieronymus Spes etiam ualida solatur compede uinctum. At uero Hieronymus masculi-
no genere protulit / quom in Hieremia threnorũ capitulo. iiii. dixit. Aggraua-
uit compedem meum. Quod alibi enarrans idem Hieronymus / etiam mas-

	culino usus est genere/dicens. Cum aduersum se/obsidione/uallo/& aggeribus/circum ædificatum conspicit/compedem suum aggrauatum asserit. Genus est uinculi a cõpedio cõpedis/ teste Marcello deductũ Cõpes itẽ cõpedi tus uocat. Vñ Pacuius i Hermiona/ ait. Lametas/ & fletus facere cõpedi licet.	
Marcellus Pacuius	Cumbo cumbis/tertiæ coniugationis/ facit in præterito cubui: in supino cubitũ	Cumbo Cubo
Hieronymus	Cubo cubas primæ format præteritum cubaui: & quidem secundum analogiam. supinum uero cubatũ. Hieronymus in Hiezechiele capitulo. xviii. Quare mater tua læana/ inter leones cubauit?	
Hieronymus	Cubitum pro cubiti mensura/ neutri generis est. Hieronymus tamen/ contra aliorum consuetudinem/ masculino genere protulit/ quom in libro regũ tertio. capitulo sexto/ ait. Domus autem quam edificauit rex Salomõ domino/ habebat sexaginta cubitos in longitudine: & uiginti cubitos in latitudine: & triginta cubitos in altitudine. Cubitus autem/ pro accubitu/ quartæ declinationis est/ masculini generis.	Cubitum Cubitus
Liuius Lucanus	Caicus cum c exili utrobique/ & i latino scribitur/ fuit proprium uiri Troiani nomẽ/ Aenææ focii. Est eodẽ nomine fluuius Phrygiæ/ teste Liuiõ libro sexto & bello Macedonico. de quo Lucanus meminit li. iiii. dicens. Et gelido tellus perfusa Caico. Iuxta hunc fluuium populi habitantes/ Caici uocati sunt/ dicente eodem lucano libro primo.	Caicus Caici Cayster Caystrus
Lucanus	Et nos crinigeros bellis arcere Caicos. Cayster huius caystri/ cũ c/ & t exilibus	
Plinius Ptolemæus	& y græco/ fluuius est Asia/ teste Plinio libro quinto naturalis historiae. hæc Caystrus eadem scriptura/ urbs est Ciliciæ mediterranea/ teste Ptolemæo. Catafscopus/ & catafscopiũ/ declinari potest: & cum c/ & t exilibus scribitur. Genus est nauiculæ.	Catafscopus Catafscopiũ Charta
Ouidius	Charta cũ ch aspirato/ & t exili scribitur/ & p eo apud Græcos ponitur/ quẽ nos librũ uocamus. Quodẽt obseruauit Ouidius libro. iiii. tristium/ dicens. Nullus in hac charta uersus amare docet. Alii chartã p oi folio/ sup quo scribitur/ accipere cõsueuerunt: aut p papyro/ siue mēbrana/ seu p gameno. Nonnulli uero/ p sola papyro chartã accipiunt: & a membrana distinguunt: quale est. Eos libros nõ in mēbranis/ sed i chartis trãscriptos/ regi tradidit. Nec a careo cares/ aut carpo carpis/ charta descendit/ ut somniabũdas tradit Vgutio: sed a χάρτιον/ quod teste Varrone de lingua latina/ masculino genere apud græcos profertur/ deriuat. Quo ẽt genere/ uidelicet masculino/ antiqui latini/ testibus Capro/ & Probo/ Charta ptulere. Carta masculini generis cum c/ & t exilibus/ propriũ fuit uiri nomẽ/ ex darii ducibus/ ut scribit Herodorus li. historiãrũ. iiii. Cartha cũ c exili/ & th aspirato/ urbs fuit inter Tyron/ & Berytõ/ teste Herodoto libro historiãrũ. vii. a qua/ auctore Seruio/ Carthago ciuitas nomen assumpsit: tum quia apud Græcos καρθηδον scribitur: ita ut illud ch aspiratũ in media syllaba/ i th apud nos cõuersum fuerit. Vñ teste Liuiõ/ Carthago uocabulũ puniẽ est: quod apud nos nouã ciuitatẽ designat. Aliter tamen sensit Cicero. Ait enim libro. ii. d natura deorũ. Quartus Hercules Iouis filius fuit/ & Asteries sororis Latonæ: qui Carthaginẽ filiã genuit: a qua/ Byrsa/ quã Dido cõdidit/ Carthago dicta est. Nec ab ago agis/ Carthago deducitur/ ut Vgutio somniauit. Carthæa urbs est in Cæa insula/ teste Ptolemæo.	Carta Cartha Carthago Carthæa
Vgutio Varro Caper Probus Herodorus Herodotus Seruius Liuius	Caryste huius Carystes/ & carystos huius carysti/ declinari potest: sicut Samos/ & Same/ Myconos/ Mycone/ Strongylos/ Strongyle/ Cynos/ Cyrne: & cũ c/ & t exilibus/ & y græco scribitur. Insula est una ex cycladibus/ i Eubœico mari sita: imo (ut quidam ferunt) cum Eubœico mari coniuncta: uarii quidẽ maris moris ferax/ dicente Seneca in Troade.	Caryste Carystos Charistæus Caristia
Cicero	An ferax uarii lapidis Carystos. Et Lucanus libro quinto.	
Vgutio Ptolemæus	Qua maris angustat fauces saxosa Carystos. Et Statius libro thæbaidos. vii. non te saxosa Caryste. Et a caryste/ fit carystæus adiectiuũ cum æ diphthõgo i penultima syllaba. Vnde & caristæũ marmor dictũ est: nom autem a χῆρις gratia/ ut Vgutio somniauit. Ouidius libro tertio fastorum. Quaq; Carystæis frangit unda uadis. a Carystos aut fit Carystius. Tibullus: Ardens aut unda carystia campis.	
Seneca Lucanus Stattius		
Vgutio Ouidius Tibullus		

- Charistia neutri generis pluralis tantū numeri cū ch aspirato & i latino utro
biq; scribitur: quæ antiqui diem festum uocabant: quo cognati conueniebāt
& munera mutuo mittebant. Ouidius in fastis.
- Ouidius** Proxīa cognati dixere charistia chari. Et a χαρισ quæ est gratia/deriuatur.
- Seruius** Canobus cum c exili & unico n/ & b scribi consueuerat/ teste Seruio. Verum **Canobus**
- Quitilianus** (ut ait super librum. xi. æneidos) b in p postea mutatum fuit. Quod **Canopus**
Quitilianus prius notauerat a Tullio dictum canopicarum exercitū cum p non cū
b scriptum. Fuit nauis Menelai gubernator. **Cannabis**
- Seruius** Est etiam Canopus Nili insula & ciuitas in eadem: quam teste Seruio super
quartum georgicorū/ Alexander instar ciuitatis suæ Macedonicæ/ quæ Pel-
- Virgilius** la uocabatur/ condidit. Quare libro præfato dixit Virgilius.
- Vgutio** Nam qua Pellææ gens fortunata Canopi. Hanc Vgutio etiam Canopiam
- Persius** appellat. Cannabis cū c exili & duplicato n/ ea ē q̄ nauīū chordæ fiūt. Persi⁹.
Tum mare transilias/ tibi torta cannabe fulto.
- Gasparius** Chalybs cum ch aspirato & unico l/ & y græco scribitur: non autē cum i latino/ **Chalybs**
Iustinus hac uidelicet scriptura chalibis/ ut scribendum præcipit Gasparinus. Flumis est
Hispaniæ: iuxta quē populi inhabitant/ chalybes uocati/ ut dixit Iustinus libro
- Virgilius** .xliiii. q̄ & ferrū nudi effodiūt/ dicēte Virgilio georgicorum primo.
India mittit ebur: molles suā tura Sabæi:
- Vgutio** At chalybes nudi ferrum. Nec a caleo cales/ chalybes dicti sunt/ quia scilicet
metallum hoc fodientes caleant/ ut ridiculus somniauit Vgutio. Alii eodem
nomine cognominati sunt populi/ iuxta Paphlagoniam/ in ponto/ & Ama-
- Orpheus** zonibus contermini/ ut Orpheus in argonautico ostendit.
- Strabo** Hos iuxta Thermodootem fluuium habitare dixerunt Strabo/ Eustachius/
- Eustachius** Dionysius. Plinius. ponitur nōnunq̄ chalybs p ipsa ferri massa.
- Dionysius** Vnde Ouidius libro fastorum quarto/ ait.
- Plinius** Aes erat in precio: chalybs iam massa placebat. Quandoq; capitur chalybs
- Ouidius** pro instrumento ex ipso confecto: ut est apud Virgilium.
- Virgilius** Vulnificusq; chalybs. Et Lucanus libro sexto/ inquit.
- Lucanus** Exiluit: primus chalyben/ frenoq; momordit.
- Calaber** Calaber masculini generis/ calabra foemini/ calabrum neutri / nec non & hic **Calaber**
calabet/ hæc calabris/ hoc calabre/ a Calabrya Italiæ regione/ declinari pōt: &
cū c exili & unico l scribitur. Ouidius libro tertio de arte.
- Ouidius** Ennius emeruit Calabris in montibus hortos. Persius satyra ter tia.
- Persius** Hæc Calabram coxit uitriato murice uellus. Macrobius libro primo saturna
- Macrobius** lium. Et ipsi curiæ/ ad quam uocabantur/ Calabre nomen datum est: & classis
q̄ omnis in eam populus uocaretur.
- Vgutio** Cacula cum c exili utrobiq; scribitur: nec a calco calcas deducitur/ ut Vgutio sō **Cacula**
Pompeius niavit: sed a κάκωσ/ auctore Pompeio. Plautus. Video caculam militarem.
- Plautus** Caculæ militū serui erāt/ sustibus/ clauisq; ligneis armati/ ad tutelā dominog.
- Seruius** Crepido/ abrupta dicitur saxi altitudo/ teste Seruio: & nonnunq̄ pro cauerna **Crepido**
- Iuuenalis** ponitur. Et producit pi syllabam/ dicente Iuuenale.
- Seruius** Nulla crepido uacat. Crepida fuit teste Seruio Tuscum calciamentum: quod **Crepida**
- Horatius** corrigiis ligabatur. Et corripit mediam syllabam. Horatius in sermonibus. **Crepidula**
Chryppas dicat sapiens: crepidas sibi nunq̄ /
- Persius** Aut soleas fecit. At uero Persius calciamentum innuit fuisse Græcorum. Ait
enim satyra. ii. Non hic qui in crepidis Graiorum ludere gestit. Nec a crepo
- Vgutio** crepida deducitur ut Vgutio somniauit: sed græcum est uocabulū/ teste Gel
- Gellius** lio libro. xiii. noctium atticarum. Et format diminutiue crepidula. Vnde idē
Gellius libro præfato ait. Omnia enim id ferme gēus/ quibus plantarum cal
- cēs tantum in fine reguntur/ cætera prope nuda/ & teretibus habenis uincta
sunt/ soleas dixerunt: & nonnunq̄ græca uoce crepidulas. Et cum c exili & i la
- tino/ tam erepida/ q̄ crepido scribitur.
- Vgutio** Crypta cū c/ & t exilibus/ & y græco scribitur: nec a crepo descēdit/ ut Vgutio sō **Crypta**
niavit: s; a κρυπτω uerbo/ qd ē occulto. Nā subterranea cauerna crypta dicit.
- Crapula** Crapula cū c exili/ & unico p scribitur: nec ab eo quod est crudū deriuatur quasi

Vgutio	eruda epula dicatur ut somniauit Vgutio: sed a κρῆντῶ λῆν / qd' Cræci dicūt.	
Iuuenalis	Cressa cum c exili & duplicato scribitur: & a κρῆσ / quod est Cretensis forma	Cressa
Ouidius	tur: ubi apud Græcos est h asq; diphthongo. Iuuenalis satyra decima. Nec Sthenobora mius q̄ Cressa excaduit: id est Cretēsis Phædra. Oui. heroidū. Mittit Amazonio Cressa puella uiro.	Cressaa
Herodotus	Cressæa cum c exili & duplicato s & æ diphthongo in media syllaba / regio	
Gasparius	est Macedoniæ litoralis. teste Herodoto libro historiarum septimo	
Vgutio	Contus masculino genere declinatur: non contum neutro ut Gasparinus de /	Contus
Iuuenalis	clinari uoluit. Nec ab eo qui est conus deriuat / ut Vgutio & Catholicon / sō /	Conta
Ptolemæus	niarunt. Sed græcum est uocabulum: quod apud nos perticam / uel sudem de	
Ptolemæus	signat. Virgi. & acuta cuspede contos Iuuenalis.	
Ptolemæus	Nocte iter aggressus gladium / contumq; timebis. Et scribitur contus cum c	
Iuuenalis	& t exilibus. Conta / urbs est Indiæ / teste Ptolemæo.	
Lucanus	Cory cum c exili & y græco scribitur. Promōtoriū est Indiæ / teste Ptolemæo:	Cory
Seruius	& eiusdem nominis insula in Argarico sinu / ut idem docet Ptolemæus.	Corus
Virgilius	Corus cū r exili uentus quidā est. Et producit primā syllabam. Iuuenalis:	Caurus
Virgilius	Atq; habitas / coros semper tollendus: & austro. Lucanus libro secundo.	Chorus
Ouidius	Portus erat / si non uiolentos insula coros	Chorea
Virgilius	Exciperet saxis. Nonnunq̄ teste Seruio / mutamus o litteram in au diphthon	
Virgilius	gum: & dicimus caurus: ut est apud Virgilium.	
Ouidius	Semper hyems / semper spirantes frigore cauri. Chorus cum ch aspirato / cho	
Virgilius	syllabam corripit. Virgilius libro æneidos sexto.	
Virgilius	Vescentes / lætumq; choro pæana canētes. Ouidius in fastis.	
Virgilius	Prima sui cœpit Calliopea chori. Chorus in diuersis temporibus diuersus	
Virgilius	fuit: & in diuersis actibus uarius. Et (ut tradit Festus) a corona chorus deduci	
Virgilius	tur: quod nunc ab omnibus cum c nō aspirato scribitur. Sed (ut ait) in deriu	
Virgilius	tio aspirationem assumit. Sane auctore Quintiliano / a nonnullis uetustiori	
Virgilius	bus / auctoritate potius q̄ ratione orthographiæ / chorona cū ch aspirato an	
Virgilius	notabatur: quod ex quibusdam inscriptiōibus eius temporis apparere dixit.	
Virgilius	Quod si ueram Festus deriuationem a corona tradidit / latinum esset chorus	
Virgilius	uocabulum: non græcum: cuius tamen oppositū apud Græcos habetur. Ideo	
Virgilius	Platoni magis credendū esse dixerim: qui græcam dictionē affirmat: & a Græ	
Virgilius	ca deriuatione deductam. Ait enim libro secundo. de legibus. chorus a χόρα /	
Virgilius	quæ est læticia nūcupatur. Corus item cū c exili ē mēsuræ genus: ut in Euange	
Virgilius	lio Luca legitur. Tu uero quantum debes? Qui ait: centum coros tritici. Et a	
Virgilius	choro / chorea absq; diphthongo descendit / licet apud Græcos sit si diphthō	
Virgilius	gus in media syllaba: quæ apud nos in e modo productum / modo correptū /	
Virgilius	conuersa est: ut etiam a Virgilio & Propertio / utroq; modo positū fuit. Vir	
Virgilius	gilius libro æneidos nono.	
Virgilius	Desidiæ cordi / iuuat indulgere choreis. Idem libro æneidos sexto.	
Virgilius	Pars pedibus plaudunt choreas: & carmina ducunt. Propertius.	
Virgilius	Nec minus assiduis edonis fessa choreis. Idem.	
Virgilius	Protinus & nuda choreas imitabere fura. Ouidius li. metamorphoseos. xiiii.	
Virgilius	Ad numerum motis pedibus duxere choreas. Tibullus.	
Virgilius	Hic choreæ / cantusq; uigent: passimq; uagantes.	
Virgilius	Corona cum c exili / ab omnibus scribitur: cuius diminutiuum / est coronula /	Corona
Virgilius	& corola. Propertius.	Coronula
Virgilius	Me iuuat externis positum languere corollis. Corone huius / corones / cum c	Corolla
Virgilius	non aspirato / urbs est Achaïæ / teste Plinio libro quarto naturalis historiæ:	Corone
Virgilius	quam Ptolemæus dicit esse in sinu Messeniæ / Achaïæ prouinciæ. Coronis cū	Coronis
Virgilius	c exili / filia fuit Phegyæ & soror Ixionis / teste Seruio. Coronis item eadē scri	Coronia
Virgilius	ptura appellatur / quicquid in fine additur. Vnde Homerus / rostratas naues /	Coroneus
Virgilius	cotonidas uocat / quia rostra nauibus addita dicuntur: quæ alias appendices	Coryneus
Virgilius	uocari possunt. Nam & sera coronide / hoc est / sera appendice / ab Eustachio	
Virgilius	usurpatur super librum primum iliados: quo etiam uocabulo usus est.	

- Martialis** Martialis in initio libri decimi epigrammatum dicens.
Ptolemæus Si nimius uideor/seraq; coronide longus Corona cum c exili/& i latino no-
 men est duarum urbium/ teste Ptolemæo: quarum una est Phthiotidis in Ma-
 cedonia: alia in Bocetia. Coroneus cū c nō aspirato/& eius diphthōgo p̄priū
Ouidius fuit uiri nom̄: cuius meminit Ouidius li. metamorpho. secundo. quom ait.
 Nam me Phocaica clarus tellure Coroneus. Corynæus cum c exili/& y græ-
Tortellius co/& æ diphthongo in penultima scribitur: etsi a Tortellio/ cū ch aspirato/
 & i latino/ absq; æ diphthongo/ hac uidelicet scriptura chorineus scribi præ-
Virgilius cipiatur. proprium fuit uiri nomen: de quo meminit Virgi. li. ænei. v. dicens.
Virgilius Ossaq; lecta cado textit Corynæus ahenō. Et libro æneidos nono.
 Emathiona Liger/ Corynæum sternit Asilas.
Vgutio Corybantes cum c/& t exilibus/ & y græco scribitur: nec a choro descendit/ ut **Corybates**
Martialis Vgutio somniauit. Populi quidam fuerunt in Creta. Martialis.
Virgilius Et Cybeles picto stat Corybante tholus. Virgilius libro æneidos tertio.
Ouidius Et mater cultrix Cybeles/ Corybantiaq; æra. Ouidius.
 Hoc Curetes agunt/ hoc Corybantes opus.
Seruius Cortina cum c/& t exilibus/ & i latino scribitur: quod nōnulli græcum uolūt **Cortina**
Virgilius esse uocabulum. Alii uero/ latinum dicūt/ a coriis tractum: ex quibus primo **Cortyna**
Plinius conficiebatur. Locus est/ teste Seruio/ unde oraculi præceptū datur/ dicente **Cortyn**
 etiam Virgilio libro æneidos tertio. **Gortyna**
Plinius Mons circum emugire adytis cortina reclusis. At uero Plinius li. xxxiiii. na-
 turalis historiae/ cortinam Apollinis tripodem appellauit. Ait enim. Ex aere
Virgilius factitauerē & cortinas tripodū nomine delphicas: quoniā ludis maxime del-
 phici Apollinis dicabātur. Iuxta quod dixisse uidetur Virgilius li. æneid. vi.
Seruius neq; te Phœbi cortina fefellit. Dicta est autē cortina/ teste Seruio super librum
 tertium æneidos/ uel q; Apollinis tripus/ corio Phytonis tectus est: uel quia
 certa illic responsa traduntur: quasi certina: uel (quod est uerius) quia cor illic
Eustachius uatis tenditur. Nam cauerna quædam fuit in templo Apollinis. hæc ille. Cor-
 tyna cum c/& t exilibus/ & y græco/ & cortyn huius cortynis/ teste Eustachio/
 in recto/ declinari pōt. Vrbs est Cretæ: quæ a nonnullis/ Græcorū more/ Gor-
 tyna scribitur. Nā apud Græcos cum g in initio γορτυνη scribi consueuit.
Rhabanus Cophinus cū c exili/ & i latino scribitur: nec ab hoc uerbo cauo cauas deriuat/ **Cophinus**
Vgutio ut Vgutio/ Rhabanus/ Catholicon/ somniarūt. Sed græcū magis ē uocabulū
Iuuenalis quod latine corbis transfertur. Et corripit mediā syllabā. Iuuenalis satyra. iiii.
 Iudæis/ quorum cophinus/ phœnum/ atq; supellex.
Vgutio Cholera cū ch aspirato/ & unico l scribitur: nec a colu penso descendit. ut Vgu **Cholera**
Vgutio tio somniauit: sed a χολη/ quod Græci dicunt/ & a nostris bilis uocatur.
Vgutio Conopeum cum c exili/ & unico n scribitur. Genus est tentorii/ ex filo cōtexti: **Conopeum**
Seruius quod ad euitandos culices/ supra lectū explicari consueuit. Neq; ab eo qui est
Acron conus/ uel canopus/ deducitur/ ut Vgutio somniauit. Sed ex Græco/ quod est
 κωνοψ trahitur/ testibus Seruio/ & Acrone super illud Horatii in epodo: sol
 asicit conopeum: in hæc uerba dicente. Conopes græce/ latine culices dicunt.
 Et quia in Aegypto multi sunt culices/ etiā habitacula/ quæ sibi Aegyptii fa-
Iuuenalis ciunt ad arcendā culicum molestiam/ conopea appellantur. Hæc ille. Et pro-
 ducit penultimam syllabam. Iuuenalis satyra sexta.
 Vt testudineo tibi Lentule conopeo: ubi spondeus quintū locum detinet'.
Vgutio Colossus cum c exili/ & unico l/ & duplicato s scribitur: nec ex colo colis/ & os **Colossus**
Tortellius ossis componitur: quasi colens ossa colossus dicatur/ ut ridiculus somniauit
 Vgutio. Verum (ut tradit Tortellius) a colon quod est membrū/ deriuatur:
 quia (ut ait) pro membrofa/ & alta statua/ colossus ponitur. Neq; hæc mihi
Festus etymologia placet. Ideo Festo magis credideri: quia Colosso arrifice/ a quo
 primū colossus formatus est/ colossus cognominatum dixit. Fuit enim co-
 lossus apud Rhodum insulam statua solis/ alta pedes centum/ & quinq;
Simonides At uero Simonides/ a Lachete/ Lindium hoc est Rhodium colossus/
 fabricatū asserit/ quom ait. Τομερ ροδω κολοσσου οκτακισ δεκα ληχισ

	<p>ἑπιπέτη πηχέων ὁ λιπιδίος. Si autē græca magis placet interpretatio / ἀπό τοῦ κολοῦειν τὰ ὄσσε / idest ab hebetando aspectu / colossus dictus est: quæ scilicet statuat tam altam ituentes / uisu hebetantur: ut etiam apud illos Suidas interpretatus est. Et a primo Rhodi colosso / alia in diuersis orbis partibus. statuar / colossi dicti sūt. Vnde de imperatoris statua Rōani / Martialis ait. Hic ubi sydereus propius uidet astra colossus. Et Iuuenalis. Et de marmoreo citharam suspende colosso.</p>	
Suidas Martialis Iuuenalis		
Vgutio	<p>Cœnobium cum c exili / & œ diphthongo / & i latino scribitur: nec ab habito deducitur / ut Vgutio somniauit. Sed græcum magis est uocabulum: compositumq; ex κοινοσ / quod est cōis / & βιοσ uita. Quare cœnobium / locus est in quo communis uita ducitur.</p>	Cœnobiū
Vgutio Seruius	<p>Colobium cum c exili / & unico l / & i latino scribitur: nec ab eo quod est collū descendit / ut Vgutio somniauit. Sed a κολοβῶ uerbo / quod est breuior format / auctore Seruio. Genus est uestis.</p>	Colobium
Vgutio	<p>Cœmiteriū cū c / & t exilib⁹ / & œ diphthōgo / & i latio utrobicq; scribitur: & a κοινοματι uerbo deducitur / qd est dormio. Et dici pōt mortuorū dormitoriū. Neq; enim / multiplex de hoc uocabulo Vgutionis somnium / silentio inuoluentum putauit. Ait enim Vgutio. Cimiteriū / ex cimis græce / quod dulcis interpretatur / & sterion / statio / componitur: quasi cimisteriū dicatur: idest dulcis statio animarum: uel dicitur cimiteriū / quasi cinisterium: quia ibi cinis teritur mortuorū: uel dicitur cimiteriū / a cis præpositione: quia cis idest ante ecclesiam fieri solet: uel dicitur sic: quasi circum tritum pro fossis mortuorū ibi factis. O somniabūdū hoīem. Quid enī? Nā & idē Catholicō cōfirmauit.</p>	Cœmiteriū
Caper Seruius Virgilius Vgutio Plinius	<p>Clypeus masculino genere / & clypeū neutro / declinari pōt / testibus Capro / & Seruio super librū nonum æneidos / Dicente Virgilio libro nono. & clypeum super intonat ingens. Et cum c exili / & y græco scribitur: neq; a clepo clepis descendit / ut Vgutio somniauit: sed nec a cluo cluis / ut nonnulli grāmatici uoluerunt. Sed teste Plinio li. xxxv. naturalis historiar / α γ λ υ φ ω uerbo / quod est sculpo deriuatur: ita ut dicatur clypeus / quasi γ λ υ π ῆ τ ο σ: hoc ē sculptus / g in c mutato. Verba Plinii hæc sunt. Scutis enim / qualibus apud Troiā pugnatum est / continebantur imagines: unde & nomen habuerunt clypeorum: non ut peruersa grāmaticorum subtilitas uoluit a cluendo deduci. Hæc ille. Clypea urbs est Africæ / teste Ptolemæo. Lucanus libro quarto. Et clypeam tenuit / stationis litora notæ.</p>	Clypeus Clypeum Clypea
Ptolemæus Lucanus		
Ouidius	<p>Claros cum c exili scribitur. Insula est una ex cycladibus: de qua Ouidius libro metamorphoseos primo. Et claros / & Tenedos / Patareæq; regia seruit. Claria cum c exili / urbs ē in Claro insula. Clarius cum c non aspirato / cognomen est Apollinis. Ouidius libro fastorum primo: & Clario missa legenda deo. Clarium cum c exili / oppidum est in cōfinio Colophoniorum / teste Seruio super librum tertium æneidos.</p>	Claros Claria Clarius Clarium
Ouidius		
Seruius		
Virgilius Seruius	<p>Classis cum c exili / & duplicato s scribitur: & dicitur nauium collecta multitudo / & nonnunq; pro una tantum nauī ponitur: ut est apud Virg. li. æneidos. vi. Lyciæ ductorem classis Orontem. Vbi dicit Seruius. Apertum exemplū / classis etiā dici unam nauem: & hoc / quia unius solius nauis Orōtes ductor fuit. Aliquando classes / instructi exercitus / uel equestres turmae appellantur / testibus Marcello / & Seruio. Vnde Virgilius libro æneidos tertio ait. scio me Danais e classibus unum. Idem libro æneidos secundo. Classibus hic locus ē. Classis facit i ablatiuo singulari / classe / uel classi. Virg. Aduectum Aeneam classi: nisi forte uelimus dicere / datiuū pro ablatiuo positum esse. A classe classici dicebantur / teste Gellio li. septimo / noctiū atticarum. Hi erāt tm priæ classis hoīes / q cētū / & uiginti q; aeris ampliusue / cēsierant. Classici item (ut scribit Pompeius) appellabantur testes / qui signadis testamētus adhibebātur. Classici / teste Petronio / cornu uocatur / uel tuba: quæ conuo</p>	Classis Classici Classicum
Marcellus Seruius Virgilius Virgilius Virgilius Gellius Pompeius		

- Petronius** candi causa facta erant. Et nō tuba solū sed etiā sonum tubæ/classicum signi ficare hēt teste Seruio super li. vii. ænei. Virg. li. præfato. Classica nāq; sonāt.
- Seruius** Colocynta cum c & t exilibus & unico l & y græco scribitur. Agrestis est cu
- Virgilius** curbita teste Dioscoride: quæ & colocyntis huius colocyntidis uel colocynti
- Dioscorides** dos (ut Isidorus tradit & Papias) declinatur. Qua etiā declinatione usus est
- Isidorus** Hieronymus in quarto libro regū quinto capitulo quom dixit. Et collegit da
- Papias** ex ea colocyntidas agri: qui græcus accusatiuus pluralis est. Vgutio autē di
- Hierōymus** cit posse declinari hæc colocyntida huius colocyntidæ. Quod si uerum est
- Vgutio** ab accusatiuo græco κολοκύντιδα formari in recto colocyntida oportet. Sunt tamen qui uertentes c in q & y græcum in u nostrum in super & i litte ram interponentes coloquinta enuntiant.
- Propertius** Cornix cum c exili & i latino scribitur: & producit in obliquis ni syllabā. Pro
- Iuuenalis** pertius. Aut si quis motas cornicis senserit alas. Iuuenalis satyra decima. Cornix
Exemplum uitæ fuit a cornice secundæ. Auis est nota. Et format per diminu Cornicula
tionem cornicula. A cornice formatur uerbum deponens cornicor/ni sylla Cornicor
ba producta. Persius. Nescio quid tecum graue cornicaris inepte: idest more Cornus
cornicum garris. Cornus fœminini generis arbor est nota. Et tam quarta q̄ Cornu
secunda declinatione Prisciano teste declinari potest cuius fructus & lignū Corna
Virgilius cornū uocatur: quin & hæc cornus p ligno cōperit/dicēte Virg. li. ænei. viii.
Coniecto sternit iaculo uolat Itala cornus: hoc est tælū uel haculū ex corno.
Lucanus hoc cornu & hic cornus huius cornus declinari pōt: ut ē apud Lucanū li. vi.
Ouidius cornus tibi cura sinistri. Cōperitur ēt hoc cornū huius corni: quod Ouidius.
Priscianus ipse protulit quom dixit: flexile cornum. Quod etiā Priscianus ipse annota
Ptolemæus uit. est etiā Cornus/urbs Sardinia insulæ mediterranea teste Ptolemæo: Cor
Ptolemæus na nomen est duarum urbium ut idem Ptolemæus ostendit: quæ una est in
Armenia miori penes Euphratē fluuiū. Est aut præfectura. Alia ē i Lycaonia.
- Liuius** Caritas & caritudo in uno significato accipi possunt. Liuius li. ii. ab urbe cōdita. Caritas
Caritas primū erat annonæ. Et cum c & t exilibus & i latino scribitur. Nam Caritudo
a careo cares descēdit. Vnde ēt carus in ea significatiōe scribi debet cū c exili. Carus
Charitas cū ch aspirato & i latio & t exili amoris est spēs. Vnde amor ad oia Charitas
charitas ad hoies. hētur Inde charus gratus uel amore dūctus cū ch aspirato Charus
secundū orthographiæ rationē anota. Charites eadē scriptura dici possūt Charites
Antimachus gratiæ quas Antimachus Solis & Aeglæ filias fuisse dixit. Orpheus autem Charithos
Orpheus tres Iouis filias fuisse tradit: quas & uno uersu comprehendit quom ait.
ἀγλαίη θαλίη τε καὶ ἐνφροσύνη πολυόλοβος. Ausonius.
- Ausonius** Tris charites: tria fata: triplex uox: trina elementa. Carithos cū c exili & i lati
no & th aspirato insula est una ex cycladibus.
Catacrisis cū c exili utrobique & t non aspirato & i latino in utraq; syllaba scribi Catacrisis
tur: & dici pōt condemnatio seu diiudicatio. Catachresis cū c exili in initio Catachresis
& t non aspirato in secunda & ch aspirato in tertia syllaba & e ante s dici po
test abusio seu usurpatio.
- Varro** Canis & canes in recto ueteres protulere teste Varrōe de lingua latina Canis
Ennius Enniū inducente dicentem. Canes
Diomedes Tantum idem quasi frata canes sine dentibus latrat. Canis cōis generis ē: & Canicula
Priscianus format diminutiue canicula testibus Diomede & Prisciao. Persius. Caniculus
Persius Hem qd agis siccas in sana canicula messes. Vgutio dicit q a canis formatur Catulus
Vgutio diminutiū etiam caniculus: quom tamē pro masculino catulus potius dica Catellus
tur & catellus. Vnde in euangelio Matthæi legitur. Nam & catelli edūt de mi Catullus
Virgilius cis quæ cadunt de mensa dominorum suorum. Virgilius.
Pompeius Sic canibus catulos similes: sic matribus hædos. Catulus eadem litteratura
Lucanus genus est unculi teste Pōpeio: necnon proprium uiri nomen: de quo Luca
nus libro secundo.
- Iuuenalis** Vt Catulo iacuit Lepidus. Quædam etiam Romæ familia Catulorum fuit
de quibus intellexit Iuuenalis quom dixit.
Et Catulis Paulisq; minoribus & Fabiis &

	Omnibus ad podiū spectātibus. Catullus cum duplicato l- quidam fuit poeta	
Ouidius	Veronēsis: qui ab oibus doctus habitus ē: de quo Ouidius meminit: dicens.	
	Mantua Virgilio gaudet: Verona Catullo:	
Tibullus	Pelignæ gentis gloria dicar ego. Et Tibullus ait. Sic cecinit pro te doctus Minoi Catullus. Martialis Verona docti syllabas amat uatis	
Vgutio	Cancer huius cancri masculini generis: cum c exili utrobicq; scribitur: nec a con-	Cancer
Lucanus	cha descendit: ut Vgutio somniauit. Signum est cæleste: qui alias carcinus cū	Carcinus
	c exili utrobicq; & i latino uocat. Et corripit mediā syllabam. Lucanus li. viiii.	Gangræna
Festus	Par geminis chiron: & idem quod carcinus ardens. Cancer item genus est	
Nonius	Piscis: quæ alio nomine testibus Festo & Nonio: gangræna cū æ: diphthōgo	
Lucillius	in media syllaba appellatur: dicente etiam Lucillio satyrarum primo libro.	
Priscianus	Serpere uti gangræna malo: atq; hæc pestica posset. Cancer eadem scriptu	
	ra: neutri ē generis: pro morbo: teste Prisciano: & facit i genitiuo canceris.	
Hesiodus	Chaos cum ch aspirato scribitur: & neutri generis est: indeclinabile tamē. Fuit	Chaos
Ouidius	teste Hesiodo in theogonia: confusa quædam ab initio unitas: quam princi	Chaus
	piū esse dixit pductionis omnium rerū. Quod ēt cōfirmavit Ouidi. quom ait.	
	Vnus erat toto naturæ uultus in orbe:	
Priscianus	Quem dixere chaos. Comperitur nonnūq; chaus secunda declinatione decli	
Ouidius	nabile: teste Prisciano. Ouidius libro metamorphoseos. xiiii.	
Pronapides	Et noctem noctisq; deos ereboq; chaoq;	
	Conuocat. Fuit ēt chaos: demogorgonis uxor: teste Pronapide poeta græco.	
Festus	Caupo & copo in recto dici pōt. Simili modo: caupona & copona. Et rectius	Caupo
Priscianus	quidē copona: q̄ caupona (ut scribit Festus) effertur. Et (ut tradit Priscianus)	Copo
Marcellus	caupo cōis generis est: q̄q̄ habeat fœmininum caupona: tam pro taberna	Caupona
Pompeius	ria: q̄ pro taberna. Capronæ: iuba: uel comæ dicuntur: de uex: hoc est: ante	Copona
	frontem: auctoribus Marcello & Pompeio: quo capillorum ornatu: oculis	Capronæ
Lucillius	quidem uenusto: sed libidinis indice: mulierculæ In subres se decorare con-	
	sueuerunt. Lucillius satyrarum. xvii.	
	Aptari caput: atq; comas fluitare capronas: hoc est: a capite pronas.	
Probus	Criminor: cōmune uerbū est: teste Probo. dicimus enim. Criminor te: & crimi	Criminor
Priscianus	nor abs te. Veteres tamē: etiā crimino criminas protulerunt: testibus Priscia	Crimino
Marcellus	no: & Marcello: Enniū inducēte dicentē. Is nō bñ tibi uult: q̄ falso te crimiat.	
Ennius	Chremes cum ch aspirato scribitur. Propriū uiri nomen fuit. Et facit in geniti-	Chremes
Priscianus	uo chremis: uel chremetis: teste Prisciano.	
	Clyster huius clysteris: masculino genere: & clysterium neutro: decliari potest:	Clyster
	& cum c: & t exilibus: & y græco scribitur: & α κ λ υ ζ ω: quod est lauo derivatur.	Clysteriū
	Nam clystere aluum ægrotantium lauare: siue repurgare: medici consueue-	
Macer	runt. Et producit clyster ste syllabam in obliquis: sicut crater: quia apud græ-	
	cos: cū n in scd̄a syllaba κ λ ι σ τ η ρ scribit: & κ ρ α τ η ρ: quæ apud illos: pducta	
Macer	ē. Macer tñ de uiribus hæbarū: ste syllabā præter natura corripuit: quom ait.	
	Appositus digitis: aut intus clystere fufus. Et iterum.	
	Hoc unguen uel clysterio si funditur intus.	
	Caro: & carnis: in recto: declinari pōt: quod etiam patet per genitiuum carnis.	Caro
	Nam ab eo: quod est caro: fit: genitiuus secundum analogiam: caronis: quod	Carnis
Liuius	tamen nūq; lectum est. Vnde Liuius libro. xxvi. ab urbe cōdita: inquit. Laurē	Carnicula
Priscianus	tibus carnis: quæ dari debet: data non fuerat. Carnis: teste Prisciano: format	Caruncula
Varro	diminutiue carnicula: caro uero: caruncula. Varro in andabatis. Sed quid po-	
	tius o homo: q̄ caruncula: nostra?	
Gellius	Cōfiteor: cōmune uerbū est: testibus Gellio libro. xv. noctium atticarum: &	Confiteor
Priscianus	Prisciano. Vnde in. xii. tabulis: scriptū est. Aeris confessi: rebusq; iudicatis tri-	
	ginta dies iusti. Et in legenda sancti Gorgonii legitur. Vt quid in illo crimen	
	inducitur: quod a nobis omnibus confitetur?	
	Concinno concinnas cum duplicato n scribitur: & significat apre componere.	Concinno
	Quare minores male illud Psalmi enuntiant. Iniustitias manus uestræ: concin-	Concino

	nant/ci syllabam corripiendo: quasi sit imperatiuum a concino concinis: qđ ex con-& cano componitur: cum ibi concinnant temporis præsentis sit indicatiui modi. Vnde in alio psalmo legitur. Et lingua tua concinnabat dolos. Nam concino tertiæ coniugationis est: concinno autem primæ.	
Priscianus Phocas	Coniunx cōmunis generis facit in genitiuo coniugis n littera abiecta. Quidā tamen (ut Priscianus scribit & Phocas) coniunx in recto absq; n dici debere putauerunt. Nam & utrunq; formari potest: coniunx a coniungo cōiungis/ quod in genitiuo secundum analogiam coniungis facit Et coniunx absq; n a coniugo coniugas: cuius genitiuus erit (quo utimur) coniugis.	Coniunx Coniunx. Consecro Consecror
Marcellus Plautus Acron	Consecro consecras & cōsecror deponens/ dici potest: teste Marcello. Vnde & Plautus ait in Perfa. Si quis hic conatus ambulat/ magnifice consecrabor/ pro consecrabo.	
Seruius Virgilius	Crusta fœminino genere/ & crustum neutro/ declinari potest. Verū (ut Acron tradidit i Horatium & in Virgilium Seruius) inter crustam & crustū/ hoc distat: qđ neutro genere crustū/ de re dicitur comestibili: ut est apud Virgilium libro æneidos septimo.	Crusta Crustū Crustulum Crustula
Virgilius	Et uiolare manu/ malisq; audacibus/ orbem. Fatalis crusti. Quom uero crusta fœminino genere profertur/ de re (ut iidem aiunt) intelligitur non comestibili: ut est crusta metalli/ ligni/ glaciei/ dicente etiam in georgicis Virgilio.	
Varro Hierōymus	Concresecunt subitæ currenti in flumine crustæ. Sed hæc traditio non semper obseruata est. Vnde Varro de lingua latina/ ait. Crustulum a crusta pultis/ eo qđ ut corium exuritur/ crusta dicta. Quare nihil differre dixerim/ crustum p tuleris/ aut crustam: & ab his diminutiue crustulum/ aut Crustulam. Hieronymus in exodo capitulo. xxviii. Tolle panes azymos: & crustulam absq; fermento. Horatius sermone. xiii.	
Horatius Horatius Iuuenalis	Sunt quorum igneum noua tantū crustula promit. Idem sermone primo. Pueris olim dant crustula blandi Doctores. Iuuenalis. Nos colaphum incurimus lambenti crustula seruo.	
Virgilius Apostolus	Creta huius cretæ/ & Crete huius cretes/ declinari pōt. Insula est/ alias masculio genere/ Candax cognominatus. Et a creta fit Cretæus cum æ diphthongo in media syllaba/ & Cretensis. Virgilius libro æneidos. xii. Dictamum genitrix Cretæa carpit ab Ida. Et Apostolus ait. Cretenses semper mendaces.	Creta Crete Cretæus Cretensis
Cherrhonesus	Cherrhonesus cum ch aspirato/ & duplicato r/ secundo aspirato/ & unico s scribitur: componiturq; ex χερροσ/ quod apud antiquos terram dicit/ & ῥῆσος insula. Vnde cherrhonesus terra est/ fere undiq; mari cincta. Cherrhonesus cū ch aspirato/ & unico s in penultima syllaba/ idem significat/ quod & cherrhonesus. Nam componitur ex χερροσ/ quod similiter terram apud nos idicat/ & ῥῆσος/ quæ est insula.	Cherrhonesus Cherrhonesus
Plinius Seruius Virgilius	Cytifus cum c exili in initio/ sequente y græco/ & t non aspirato/ sequēte i latio/ & unico s scribitur. Insula est: a qua/ & cytifus hærbæ nomen traxit/ testibus Plinio libro. xiii. naturalis historiæ/ & Seruio super secundum georgicorum. Et corripit primam/ & secundam syllabam. Virgilius in Corydone.	Cytifus Cichesus Cirtiscus Cyzicus
Homerus	Florentem cytifum sequitur lasciuia capella. Cichesus cū c exili in initio/ & i latino/ & ch aspirato in secunda syllaba sequente e/ & unico s/ fluuius ponitur ab Homero in hymno Apollinis.	
Herodotus Florus Syllius Onidius	Cirtiscus cum c exili utrobicq; & t non aspirato/ & i latino in prima/ & secunda syllaba/ fluuius est Scythiæ/ teste Herodoto. Cyzicus cum c exili utrobicq; & y græco in prima/ & i latino in media syllaba/ urbs fuit Asiæ/ teste Floro libro tertio: cuius meminit Syllius libro. xii. dicens. Infestum bello quateret cum Cyzicus Argos. Et Ouidius libro. i. tristium. Hincq; Propontiacis hærentem Cyzicon oris.	
Ptolemæus	Cnosus cum c exili scribitur. urbs fuit Cretæ/ teste Ptolemæo: quæ a nonnullis/ propter consonantiam ipsam litterarum/ cum g/ Cnosus scribitur.	Cnosus Cnosus

Pfalmogra- phus	Cryſtallus foeminino genere / & cryſtallum neutro / declinari poteſt. Pfalmo- graphus. Mittit cryſtallum ſuam / ſicut buccellas. Martialis.	Cryſtallus Cryſtallum
Martialis	Cum tibi Niliacus portet cryſtalla catapluſ. At uero Iſidorus / & Papias / cry- ſtallus masculini tradunt eſſe generis. Et cum c & t exilibus / & y græco / & du- plicato I ſcribitur: componiturq; / ex κρύοσ / quod eſt gelu / & στέλλω contra ho: ita ut gelu concretum / cryſtallum dicatur.	
Iſidorus		
Papias		
Macrobius	Conſulo conſulis uerbum / quom pro eo quod eſt peto / uel interrogo / ponitur / duos poſt ſe regit accuſatiuos diuerſos: ut conſulo te unum conſilium. Non- nunq̄ poſt accuſatiuum / regit genitiuum: ut eſt apud Macrobiu . Conſulo te boni. Quando uero pro eo quod eſt conſiliū do / conſulo accipitur / datiuo / & accuſatiuo iungitur / ut conſulo tibi uirtutem. Nonnunq̄ cum datiuo ſolū conſtruitur. Ouidius heroidum.	Conſilio Conſultum Conſultus Conſultor Conſul Proconſul Conſilium Conſilior
Ouidius	At bene conſuluit caſto deus æquus amori: i deſt fauit / uel prouidit. Conſulo facit in ſupino conſultum. Vnde hic conſultus huius conſultus / & hoc conſul- tum / in uno ſignificato. Valerius Antias annalium ſexto. hoc ſenatus conſul- tum prior factum eſt: ubi teſte Priſciano / prior neutri generis eſt / antiquoꝝ more: q̄ neutro genere in or cōparatiua p̄nūtiabant. Horatius in episto- lis.	
Antias	Qui conſulta patrum / qui leges iuraq; ſeruat. Conſultus quandoq; partici- pium eſt: ut conſulti medici dixerunt eundem eſſe langorem: quandoq; no- men. Et tunc iſ dicitur / qui prudens / & ſciens eſt: dignuſq; ut ab eo conſiliū petatur. Liuius libro decimo ab urbe condita. Callidos ſollertesq; iuris / atq; eloquētiæ conſultos: unde & iuris & iure conſultus / utroq; modo dicitur: ſi- cut iuris & iure peritus. Horatius in episto- lis.	
Priſcianus		
Horatius		
Liuius		
Horatius		
Seruius	Quædam (ſi credis conſultis) mancipat uſus. Conſultus (inquit Seruius ſup librum xi. æneidos) iſ appellatur qui conſulitur: conſultor uero / qui cōſulit. At contra Acron ſuper ſermonem primum Horatii / conſultus (inquit) eſt / q̄ docet: conſultor uero / qui diſcit. Hi auctores longe inter ſe contraria ſentire uidentur. Nos autem & cum Seruio dicimus conſultum eſſe / qui conſulitur: & tūc eſſe participium / ut prætaſtum eſt: & conſultorem eum uocari / qui alii conſulit: ut apud Saluſtium in Iugurtha. Simul ab eo petunt / ut fauor / conſul- torq; adſit. Rurſum & cum Acrone tenemus conſultum ſcilicet eum appel- lari / qui docet: & tunc eſſe nomen / ut ſupra oſtendimus: & conſultorem eum dici / qui diſcit / teſtante hoc Horatio ſermone primo / quom ait.	
Acron		
Saluſtius		
Horatius		
Pomponius	Agricolam laudat iuris / legumq; peritus / Sub galli cantum conſultor ubi hoſtia pulſat. A conſulo conſul deducitur / te- ſte Pomponio de origine iuris. proconſul autem / non iſ eſt / qui pro alio con- ſule præeſt prouinciæ / ut indoctus tradit Vgutio: ſed qui cum poteſtate con- ſulari / extra ordinem ad aliquam prouinciã adminiſtrandã mittitur: præ- terq; q̄ non duodecim faſces eum præcedunt / qui præcedunt conſulem: ſed tantum ſex: ut etiam prætozem / & præſidem. Simili modo proprator uoca- tur / non qui pro alio præturam / ſed qui extraordinariã gerit. Sic proquæ- ſtor / & ſimiles. Lege Fenestellam. A conſulo quidam putant conſilium dici. Quod ſi uerum eſſet / conſilium potius / q̄ conſiliū / efferri deberet. Alii a cō- ciliando dictum exiſtimant: ut dicatur conſilium / quaſi concilium: eo q̄ in unã ſententiã pluriũ mentes concilient / & conueniant. Nos autem cum Feſto / a conſilendo conſilium / tractum putamus: quia uno conſulente / ceteri conſileant. Ab eo quod eſt conſilium / formatur conſilior deponens uerbum ut eſt apud Plafmographum. In eo dum conuenirent ſimul aduerſum me / ac cipere animã meã conſiliati ſunt.	
Vgutio		
Fenestella		
Feſtus		
Plafmogra- phus		
Vgutio		
Varro		
Virgilius		
Propertius	Cucumer / & cucumis / in recto / declinari poteſt: & cum c exili utrobicq; ſcribitur mediãq; ſyllabã / tam cucumer / q̄ cucumis corripit: eſt Alexãder produ- xerit / dicens / ſed deme cucumer. Nec ab eo quod eſt amarus / cucumis deduci- tur / ut ridiculus ſomniauit Vgutio: ſed auctore Varrõe de lingua latina / a cur- uore dictus eſt: ita ut dicant cucúeres / quaſi curuicumeres. Virgi. i georgicis. Crefceret in uentrem cucumis: nec ſera comantem. Propertius.	Cucumer Cucumis Cucuma

Cæruleus cucumis/tumidoq; cucurbita uentre. Cucuma eadem scriptura/ genus est uasis aenei.

Hesiodus	Vgutio	Chytropus/huius chytropodis/sicut Oedipus/Melampus/tripus/format genitium. Et cum ch aspirato & y græco & t exili scribitur: componiturq; ex χυτρον/quæ est olla/& ποδος pes. Hesiodus μηδ' ἀπὸ χυτροποδων. i. neq; ex chytropodibus. Olla est pedes habens: quod corrupto uocabulo ab Vgutione/hac scitropes scriptura appellatur. Et ab accusatiuo græco χυτροποδα/nōnulli hæc chytropoda/declinari posse uoluerunt: sicut hic tripus dicitur: & ab accusatiuo græco Τριποδα/hæc tripodahuius tripodæ.	Chytropus Chytropoda
Vgutio	Virgilius	Cetra cū c & t exilibus scribitur: non autem cum s in initio/hac uidelicet scriptura scetra/ut scribendum tradit Vgutio. Virgilius. Læuam cetra tegit: id est scutum.	Cetra
Diomedes	Philelphus	Claustrum & clostrum teste Diomede/efferi potest. Et i singulari numero neutri tantum generis est: in plurali uero tam masculini q̄ neutri. Casale neutro genere & casalis masculino declinari potest: quo uidelicet genere/hoc est masculino/usus est Philelphus in cōsolatoria/dicens. Apud Casalem/cognomento maiorem.	Claustrum Clostrum Casale Casalis
Festus	Priscianus	Cōdulus/anulus ē. Condaliū/anuli ēt est genus: ut de utroq; scribit Festus. Contor pro eo/quod ē moror/uel dubito/cum u/ pro eo uero/quod est quæro/cum o contor scribi cōsueuit. Veteres ēt cunto/& conto prorulerunt testibus Prisciano/& Marcello/Accium inducente dicentem.	Condulus Condaliū Cuntor Cunto Conror
Marcellus	Accius	Aegrotocuntant animo sufferre laborem. Et Næuius belli punici libro secundo/ ait. Blande/& docte percontat.	Conro
Næuius	Salustius	Consternor consternaris deponens est uerbum: quin etiam & consterno consternas cōperitur. Vnde passiuū protulit Salustius libro historiae primo/dicens. Et qui sine rectoribus exterriti/aut faucii/consternatur. Ouidius i fastis. Quom consternatis diripereris Equis. Catullus. Ah misera/assiduus quā luctibus externauit: ubi spondeus q̄ntū locū detinet.	Consternor Consterno
Ouidius	Catullus	Consterno consternis tertiæ coniugatiōis/facit in præterito constrauit/& cōsternui: ut in uerbo sterno dicemus.	
Liuius	Gellius	Cōmentarius cum duplicato m/masculino genere/& cōmentarium neutro/declinari potest. Liuius libro. xlviii. Quæri iussit ab eo/quem de iis rebus commentarium/a patre accepisset. Gellius in noctibus atticis. Est adeo Probi grammatici commentarius/satis curiose sectus. Idem. Nōnulli grammatici/qui cōmentaria in Virgilium composuerunt. Cicero in Bruto. Non est oratio: sed capita rerum/& orationis commentarium Paulo plenius. Cōmentarius/uel cōmentarium/secondum Priscianum/est plurimum studio/uel doctrina/mēte habitorum/in unum collectio. in alio autem significato/auctorum enarratio/uel expositio/seu interpretatio dicitur. Commentarios numero tantum plurali/libros dicimus. Cicero. Sunt hi fundi Brute/quos tibi pater publicis commentariis consignatos reliquit. Quin & singulari numero si plures sunt/primus & secundus cōmentarius/dici potest. Si uero singuli sunt/utroq; genere commentarius/uel commentarium dixeris. Commentarius item/ is uocatur/qui commentarium/hoc est commentum composuit. Nā pro cōmentario/commētum a Nigidio ponitur:& Donato. Seruius super primum georgicorum. Superfluum mouet quæstionē cōmētarii. Idem super librū. vii. æneidos. dicit ēt quidam commentarius: conuēcta/non conuexa legendum.	Commenarius Commenarius Comētum
Priscianus	Cicero	Curro facit in præterito cucuri: quod ueteres cecuri dicebant. Composita cum curro/quandoq; præteritum geminant: quandoq; non teste Prisciano: quod etiam auctoritatibus comprobauit. Virgilius libro æneidos quarto. Decurrere iugis: alii de parte patentes Transmittunt cursu campos. Liuius libro. xxii. ab urbe condita. Qua cuiq; proximum fuit/decucurrerunt. Cato contra Caium Pisonem. Video hac tempestate concurrisse omnes aduersarios. Terentius in ecyra. Vna illarum interea propere præcucurrit. Plautus in sticho. Præcucurrit/ut nunciare nuntiū expo	Curro
Nigidius	Donatus		
Seruius	Seruius		
Seruius	Priscianus		
Virgilius	Liuius		
Cato	Terentius		
Plautus			

Cæsar	tabilem. Cæsar ad Virgilium. Excucurristi a Neapoli.	
Pompeius	Claritudo & claritas in uno significato accipi possunt/auctoribus Pompeio & Nonio: quin & claredo pro claritudine ponitur.	Claritudo
Nonius		Claritas
Caper	Cops & copiosus in uno significato dici potest/ut Caper testatur & Marcellus.	Claredo
Marcellus	Vnde & Plautus ait in pſdulo. Atq; ego nunc me ut gloriosum faciam/ &	Cops
Plautus	copi pectore.	Copiosus
Nonius	Castitas & castitudo in uno significato accipi possunt/ut scribit Nonius/ Acci-	Castitas
Accius	um inducens ita dicentem. Ibi fas/ibi contam antiquam castitudinem.	Castitudo
Marcellus	Cauda & coda/efferi potest teste Marcello: qui & Varronem refert scripsisse.	Cauda
Varro	Sed ut canis sine coda.	Coda
Nonius	Concordia & concorditas in una significatione dici potest teste Nonio/Pacu-	Concordia
Pacuvius	uium referente dicentem. Concorditatem hospitio adiuctam/perpetem p-	Concordia
Marcellus	bitatem conseruetis.	ras
Sisenna	Crebritudo & crebritas in una significatione accipi possunt/teste Marcello. Vn-	Crebritudo
	de & Siseptnam refert dixisse libro. iiii. historiarum. Nam clãdestina celeriter	Celebritas
	transigi crebritudine/apud notos cogitata dici debet: non explanari.	
Lucillius	Coxa & coxendix in uno significato dici pōt. Lucillius. Truncus sustinetur a	Coxa
Varro	coxendicibus. Varro de re rustica libro primo. Lata fronte/simulato pectore/	Coxendix
Marcellus	lassis coxendicibus: id est coxis: ut exponit Marcellus. Serenus.	
Serenus	Dilue præterea glomeramina/ quæ gerit intus	
	Clausa acies/itergeminæ coxædicis umbras. Alii dicunt coxædicæ/coxarū uerte	
	brū significare: quod græce ἰσχιον dicitur: unde ischiatici appellati sunt.	
Horatius	Cichorea foeminino genere & cichoreum neutro/dclinari potest: & cum c exi	Cichorea
	li in initio/ & i lationo/ & ch aspirato in secunda syllaba scribitur. Horatius in	Cichoreū
	primo carminum.	
Plinius	Me cichorea/leuesq; malua. Plinius libro. xxi. naturalibus historiae. proxima	
	auctoritas cichoreo est: quod intubum diximus erraticum. Item libro. xx. Ci	
	choreum refrigerat in cybo sumptum.	
Plinius	Contēplor/deponens est uerbum. Veteres tamen/etiam contemplo ptulerūt/	Contēplor
Nonius	testibus Nonio/ & Prisciano. Vnde & Plautus ait in asinaria. Mecum caput	Cōtemplo
Priscianus	contemples. Simili modo protulit Ennius cum referente Varrone de lingua	
Plautus	latina/dixit in Medea. Contēpla: & templū: Cereris ad læuam aspice.	
Ennius	Cōplector/deponēs est uerbum: quod tamē Priscianus tradit esse cōe. Et indu-	Cōplector
Varro	cit Ciceronem pro Roscio dicentē. Quo uno maleficio/scelera oia comple-	Complecto
Priscianus	xa uideātur. Antiqui tamē (ut scribit Nonius) etiā cōplecto ptulerūt. Vñ (ut	
Cicero	idem refert) Pomponius ait in flulonibus. Ergo quādo cōuenit/cōplectite.	
Nonius	Congredior/deponēs ē uerbū: quin ēt congregio/ ueteres dixerunt/ teste Mar-	Cōgredior
Pomponius	cello. Vnde Plautus ait in epidico. Aut sic iam congregias/ si hoc est.	Congredio
Marcellus	Conuiuor/deponens est uerbum. Sed & conuiuo conuiuas antiqui protulere/	Conuiuor
Plautus	testibus Prisciano/ & Nonio/ Ennium inducente dicentem. Malo hercle suo	Conuiuo
Priscianus	magno conuiuat sine modo.	Conuerto
Nonius	Conuerto/ & conuertor/ dici potest. Plautus in Amphitrione. Sed tamen fugā	Conuertor
Ennius	in se nemo conuertitur.	Copulo
Plautus	Copulo copulas/ actiuū est uerbum: sed & copulor deponens usurpatum est/	Copulor
Caper	testibus Capro/ Marcello/ Prisciano/ dicente etiam in aularia Plauto. Adeūt.	Copula
Marcellus	constituunt: copulatur dextras.	Celsitudo
Priscianus	Copula/ cum foeminini sit generis/ ab Vgutione: tamen/ tam neutro q̄ foemini	Celsitas
Plautus	no/ in plurali numero/ declinari posse traditur.	
Vgutio	Celsitudo/ & celsitas/ i una significatione accipi pñt/ teste Nonio. Vnde Cicero	
Nonius	li. officiorū. iii. ait. Etenim magis est secundum naturam excellitas animi.	
Cicero	Cupio cupis/ tā quarta q̄ tertia coniugatione/ declinari posse/ ostendit Lucretius	Cupio
	libro primo/ sic inueniens. Natura p̄mus terrarū claustra cupiret. Nam & fm quartā cōiugationem/ for-	
Ouidius	mat præteritū cupiui/ supinū cupitū/ pi syllaba producta. Ouidius in fastis.	
	Mars uidet hanc/ uisamq; cupit: potiturq; cupita.	

Horatius Conspicio conspicis/ & conspicio conspicaris/ declinari potest Simili modo despicio/ despicio: perspicio/ perspicio: suspicio/ suspicio. Nonnunq̄ & pro ueneror/ suspicio ponitur: ut est apud Horatium in epistolis.

Virgilius Quos ego suspicio. Et omnia hæc uerba/ spi syllabam corripit. Conspicio cōspicias primæ coniugationis/ & conspicio deponens/ dici potest/ spi tamē pducta syllaba. Similiter despicio/ despicio: inspicio/ inspicio. Virgilius georgi corum secundo.

Marcellus Peruigilat: ferroq; faces inspiciat acuto.

Plautus Comedo comedis comedit/ & comedo comes comest/ utroq; modo declinari potest/ teste marcello/ Varronem/ Titinium/ Aphranium/ Næuium/ Pomponium/ Lucillum/ Tullium/ Plautum inducente. Ex quibus/ Plauti tatum exemplum afferre sufficiat. Ait enim in trinum. Quod ebibit/ quod comest/ quod facit sumpti. Comedo facit in supino comestū/ & comesum/ teste Prisciano. Nec a comesum supino/ format' comessatio/ ut Vgntio/ Brito/ Māmor' rectus/ Catholicon/ uoluerunt. Sed nec ab infinito comesse/ pro Comedisse/ comessatio deducitur/ ut Seruius ipse tradidit: præsertim cū comedo per oia tpa co syllabā corripiat: comessatio aut illā pducatur/ dicēte Martialis: Non Albanā mihi sit comessatio tanti. Idem.

Priscianus Qui nec leno potes/ nec comessator haberi. Quin nec a commensfor cōmenfaris ut quidam formauerunt/ ex con/ & mensa/ comessatio descendit: quia comensfor (si comperitur) cum duplicato m/ & n ante scribitur: comessatio uero/ cum unico m/ & duplicato s ab omnibus scribi consuevit. Quare (ut diximus) nec a comesum supino/ quod primā corripit syllabam/ & cum unico scribitur/ formari comessatio potest/ ut præfati somniarunt. Verum (ut ego puto) a comessfor comessaris deponenti uerbo/ quod in supino comessatum facit/ comessatio recta deriuatione formatur. Quod uerbum/ cum primam producat syllabam/ a uerbo græco decucitur: quod est κωμῶσ: quod computationibus/ & ebrietatibus operam dare/ significat. Vnde. Teocritus iquit. κωμῶσ θ' ω πο τ' ἰ τᾶρ ἀμάρυλλιδ' ἄ.

Vgntio Horatius in quarto carminum. Pauli purpureis ales holoribus.

Seruius Comessabere Maximi. Quod Acro enarrās/ cōessabere (iq̄t) cōuiuādo delectabere. Festus autē/ a uiciis quos Græci κωμῶσ uocant/ comessationem dictā affirmat. In iis enim (ut ait) habitabāt prius q̄ castra conderentur: quibus i locis/ alii alios conuictus causa inuitabant. Hæc ille. Quam etymologiam nequaq̄ improbamus. Seruius dicit/ conuiuium cum luxu factum/ comessatione appellari. Et inducit Ciceronem pro Muræna dicentem. Non amor/ non comessatio/ non lipido/ non sumptus ostenditur. At uero Suetonius/ id proprie comessationem uocat/ quotiens post cœnam aliquid comeditur. Sic enim scribit de Vitellii luxuria. Epulas trifariam sēper/ interdum quadrifariam dispartiebat: in ientacula: & prandia: cœnas: & comessationes.

Martialis Cortex/ masculini/ & foeminini generis est/ testibus Diomede/ Donato/ Prisciano. Virgilius in bucolicis. musco circumdat amaræ Corticis. Ouidius libro metamorphoseon primo. Sentit adhuc trepidare nouo sub cortice pectus.

Martialis Confligo confligis/ facit in supino conflictum: a quo/ sit conflictō' conflictas: & conflictor deponens: ut est apud Terentium in Andria. Qui conflictatur. Idē in eunucho. Te redimas/ q̄ti queas: & ne te afflectes.

Teocritus Catinus/ & catinum/ declinari potest: & cum c/ & t exilibus scribitur. Genus est ualis. Catina eadem scriptura/ urbs est Sicilia/ teste Strabōe: quæ & catine huius catines declinari potest: & corripit mediam syllabam: quam catinum producit. Syllius libro. xiiii.

Horatius Tum Catine nimium ardenti uicina Typhocō. Iuuetialis satyra. xi. Ponebāt igitur Tusco farrata catino. Et catino fit a diminutiue/ masculino q̄dem genere catillus: neutro uero/ catillum/ Macrobius in saturnalibus. Proprie autem catillones dicebantur/ qui catillos liguriebant.

Conspicio
Conspicor
Conspico
Conspico
Comedo
Comessfor
Comessatō
Corax
Confligo
Conflictō
Conflictor
Catinus
Catinum
Catillus
Catillum
Catina
Catine

Virgilius	Clanius & clanis in recto declinari potest & cum e exili & i latino scribitur.	Clanius
Syllius	Fluuius est Capniae alias Acerras cognominatus dicente Virgilio georgi. iiii. Nola iugo & uacuis Clanius non aequus Acerras. Syllius libro octauo. Et clanis & Rubico & Senonum de nomine Saenae.	Clanis
Hieronymus	Cherub & cherubim cum m in fine dici potest & tam neutri q masculini generis est. Vnde Hieronymus ad Pammachium d morte Paulinae ait. Additur comes Pammachus uerum Hiezechielis cherubim: cognatus gener: maritus: imo frater amantissimus: quia sancta consortia spiritus uocabula non tenent nuptiarum. Cherubin cum n in fine pro illiorum angelorum choro neutri generis est numeri tantum pluralis. Graeci tamen plurale cum m in fine χερυβιμ & σεραφιμ scriptitant.	Cherub Cherubim Cherubin
Varro	Camena cum e exili ab antiquis carmenae uel casmenae teste Varrone de lingua latina dictae sunt. Nunc aut abiecta r uel flittera camenae uocant. Boetius.	Camena Carmenae Casmenae
Boetius	Ecce mihi lacerae dictant scribenda camenae.	
Iuuenalis	Ciconia cum e exili utrobique & i latino in prima & penultima syllaba scribitur. Auis est alia quidem ab ibide ut in ipsa dictione uidebimus. Iuuenalis. serpente ciconia pullos. Nutrit: & in uenta per deua rura lacerta. Ciconia item eadem scriptura apud Hispanos lignum uocatur rostratum quo e puteis seu fontibus hauriri aqua solet: quod nonnulli hoc ciconium appellant. Ciconius proprium fuit ducis nomen quo auctore a Germanis Brixia uenetiae urbis extructa est ut testatur Liuius libro. v. ab urbe condita. Cicones eadem scriptura populi sunt Tracum iuxta ebrum fluuium inhabitantes testibus Pomponio Mella & Solino. & corripit eo syllabam. Tibullus	Ciconia Ciconium Ciconius Cicones
Liuius	Cicones eadem scriptura populi sunt Tracum iuxta ebrum fluuium inhabitantes testibus Pomponio Mella & Solino. & corripit eo syllabam. Tibullus	
Pomponius	Nam ciconumque manus aduersis reppulit undis. Syllius libro. xi.	
Solinus	O dirae ciconium matres: Geticorum furones.	
Tibullus	Cuias & cuiatis in recto dici potest teste Prisciano: quod & ueteres (ut ait) protulerunt. Vnde est Plautus ait in poenulo. Quid si cuiatis unde sit ne par-	Cuias Cuiatis
Syllius	seris. Cuius cuiam cuium accetum super cu syllabam detinet teste Sergio in donatum. Virgilius.	Cuius
Priscianus	Dic mihi damoeta cuium pecus an Meliboei?	Corydallus Corydalla
Plautus	Corydallus cum e exili & y graeco & duplicato l scribitur: etsi a Tortellio cum unico l scribi praecipitur. Nam apud Graecos hac scriptura κορυδαλλος scribitur. Ex quo patet Graecum esse uocabulum: non latinum compositum ex cor & edo ut cum Catholico ridiculus somniauit Vgutio. Genus est auis. Cuius Theocritus meminit edyllio decimo. Cordalla eadem scriptura urbs est Lyciae circa montem Massicem teste Ptolemaeo.	
Sergius	Christus & christus cum ch aspirato & i latino scribitur: neque a χρυσοσ quod est aurum deducitur ut Vgutio somniauit. Sed a χρυσ quod est ungo descendit: Vnde christus unctio Christus uero unctus interpretatur.	Christus
Virgilius	Chrysoprasus cum ch aspirato & y graeco & unico s in utraque syllaba & r post p scribitur: non autem cum duplicato s absque r post p hac uidelicet scriptura chryso passus ut scribi praecipit Tortellius. Neque enim a χρασω quod est spargo deriuatur quasi lapis auro dicatur aspersus ut idem Tortellius tradidit: quia tunc penultima syllaba positione produceretur: quae tamen (ut probabimus) correpta est. Sed nec a passum supino deducitur ut ridiculus cum Catholico somniauit Vgutio. Sed chrysoprasus ex χρυσοσ quod est aurum & πρασου porrum componitur: eo quod lapis auro sit admixtus & porri uiriditatem imitans	Chrysoprasus
Tortellius	Vnde & a Martiale prasinus pro uiridi ponitur quom ait. De nostra Prasina synthesis empta toga. Et quia (ut diximus) πρασου prima corripit syllaba: sic & chrysoprasus penultima. Homerus in batrachomyoachia inquit. οὐδ' ἐπρασου χλωροῖσ ἐπιβοσκῶ πασι: id est neque porris uiribus alor. Prudentius in psychomachia.	
Vgutio	chrysoprasus & sydus saxis fulgentibus addit. Petrus Riga in Hester. Solem chrysoprasus lunam complexa smaragdus.	
Martialis	Cissus cum e exili & i latino & duplicato s scribitur: etsi cum y graeco a Tortellio	Cissus
Homerus		
Prudentius		
Petrus		
Tortellius		

Plinius	lio scribi præcipiatur. Genus è hederæ: quæ teste Plinio li. xvi. naturalis histõ	45 Cissa Cisseus Cissum
Ptolemæus	ria/sola omnium generum/sine adminiculo stat. Est etiam eodẽ noie fluuius:	
Ptolemæus	cuius hostiũ est circa pontũ Cappadoçẽ/ teste Ptolemæo. Cissa eadẽ scriptu-	
Virgilius	tura/urbs est Mauritanix Cæsariensis/ut idem Ptolemæus ostendit. Cisseus eadem scriptura/& cum eius diphthongo/rex fuit Thracix/dicente Virgilio li. æneidos. v. quẽ Thracius oli Anchisæ gẽitori i magno murmure Cisseus. Ferre sui dederat monumentum/& pignus amoris. Cissum eadem scriptur-	
Marcellus	ra/genus est Vehiculi Epirotici/ut auctor est Marcellus.	
Vgutio	Chirurgia cum ch aspirato/& i latino utrobiqu scribitur: nec ab ago agis dedu-	Chirurgia
Martialis	citur/ut Vgutio somniauit: sed componitur ex χερ/quæ est mãus/& ἐργου opus: hoc è manuũ opus: eo q mãibus hæc ars exerceatur. Et a chirurgia/fit chirurgicus/& chirurgus. Martialis.	Chirurgi cus Chirurgus
	Chirurgus fuerat: nunc est uestipillo Diaulus.	
Ptolemæus	Cyrus cum c exili/& y græco/& unico r scribitur proprium fuit nomen regis	Cyrus
Ptolemæus	Perfag. Est eodem nomine fluuius In Albania/ teste Ptolemæo. Rursum ali-	Cyrius
Ptolemæus	um Eiusdem nominis ponit idem Ptolemæus fluuium in Media. Cyrius ab	Cirrho
Martialis	eodẽ Ptolemæo urbs ponitur Emathix. Cirrho cũ c exili/& i latino/& dupli- cato r/ secundo aspirato/ iugum est parnasi montis Boœtie: de quo Martialis. Quid tibi cum Cirrho/ quid cum permessidos uida: Cirrus eadem scriptura/ absq; ulla aspiratione scribitur. Iuuenalis.	Cirrus
Iuuenalis	Cæsariem/& madido torquentem cornua cirro. Cirri dicuntur capilli depẽ dentes/ac perinde crispati.	
Strabo	Cyrnos cũ c exili/& y græco scribitur. hac enim scriptura/apud Strabonem/	Cyrnos
Dionysius	Dionysium/Eustachium/Ptolemæum legitur: quæ a Tortellio/Cyrne hu-	Cyrne
Eustachius	ius Cyrnes/declinari præcipitur. a qua fit Cirnæus cum æ diphthongo i me-	Cyrnæus
Ptolemæus	dia syllaba. Virgilius.	Cyrnus
Tortellius	Sic tua Cyrnæas fugiãt examina taxos. Insula est in mari Ligustico/nũc Cor-	Cyrna
Virgilius	fica cognominata. Cyrenus eadem scriptura/rex fuit Cyrenææ insulæ. Cyr-	Cyrene
Ptolemæus	na eadem scriptura/mons est in Aphrica/ teste Ptolemæo. Cyrene huius Cy-	Cyrenæ
Lucanus	renes/& Cyrenæ plurali tm numero declinari põt dicẽte Lucano libro. viiii. Aphrica Cyrenis etiam tunc bruma rigebat. Oppidum est Libyes: a quo/Li- bye ipsa Cyrenæa uocata est. Et a Cyrene fit Cyrenæus cum æ diphthongo i penultima syllaba/& Cyrenensis. Vnde Marci capitulo. xv. legitur. Et angari auerunt prætereuntem Simonem quempiam Cyrenæum. Et actũ sexto ca- pitulo habetur. Surrexerunt autem quidam de synagoga/quæ appellabatur Libertinorum/& Cyrenensium/& Alexadrinorum. & scribitur Cyrene cum c exili/& y græco/& unico r. Fuit etiam eadem scriptura Cyrene/filia Penei regis Archadiæ/siue Penei fluuii/ut poetæ dicunt.	Cyrenæa Cyreneus Cyrenensis
Vgutio	Castæa cũ c/& r exilib9 scribitur: nec a castro castras descẽdit/ut Vgutio sõniauit.	Castæa
	sed græcũ magis è uocabulũ: qd apud illos neutro genere κατ Τάπου pferẽ.	Cyprus
	Cyprus cum c exili/& y græco scribitur. Insula est in mari Carpathio: a qua/si-	Cyprius
	unt adiectiua-Cyprius/& Cyprianus.	Cyprianus
Seruius	Cynthus cum c exili/& y græco/& th aspirato scribitur. Mons est in delo insu-	Cynthus
	la/tantæ quidem celsitudinis/ teste Seruio/ut umbra sua potius insulæ ambi-	Cynthus
	tum tegat: a quo/& Apollo/Cynthus/& diana/Cynthia/cognominati sũt.	Cynthia
Ouidius	Ouidius libro primo de arte.	
	Cynthus Admeti uaccas pauisse pheræas	
Horatius	Fertur:& in parua delituisse casa. Horatius in tertio carminum.	
Propertius	Tu curua recines lyra Latonam/& celeris spicula Cynthiæ. ad cuius similitu- dinem/& Propertius amasiã suã Cynthiã uocauit: quæ proprio nomine hostilia dicebatur: Ait enim in primo sui operis carmine. Cynthia prima suis miserum me cœpic ocellis. Contactum nullis ante cupidinibus. Simili mõ/& Cynthus figurate a Vir- gilio pro Octauiano ponitur. quom ait in Sileno. Cum canerem reges/& prælia. Cynthus aurem Velit: hoc est Octauianus.	
Virgilius		

Apion Plinius	Cynocephalea cum c exili & y græco scribitur. Herba est / canis caput repræsentans. quam Apion grammaticus (ut refert Plinius libro. xxx. naturalis historia) dixit ab Aegyptiis osiritem uocari: diuinamq; esse contra omnia ueneficia. Sed (ut ait) si tota erueretur / statim is qui illâ eruisset / moreretur. Cynocephali eadem scriptura bestia quædã sunt ex simiarũ genere / in oĩbus præterq; in capite quod caninum habent / humanam speciem deferentes: suntq; teste Solino / in partibus Aethiopiæ.	Cynocephalea Cynophalea
Solinus	Cinamomũ cum c exili & i latino & unico n Fructum est i Aethiopia: quod teste Solino / situ breui nascit / ramo humili / hac d'presso. Nec a cãna (quod herbarum est Hironymo auctore uocabulum) deducitur / ut Vgutio somniauit.	Cinamomũ Cinnamũ
Solinus Hieronymus Vgutio Ouidius	Cinnamum cũ i latino & geio n / similis est arbuscula cũ cinamomo: uel eadem e / quæ & cinamomũ / ut nonnulli uolunt. Ouidius fastorum libro. iiii. Cinnama tũ p̄mum / captiuatq; tura dedisti. Vide in regula / Longa fit i sup n	
Tortellius Herodotus Virgilius	Cinnypis cum c exili / sequente i latino & duplicato n & y græco in secunda syllaba scribitur: etsi a Tortellio cum unico n scribi præcipiatur. Fluuius est Garantantum / teste Herodoto libro historiarum quarto: a quo / cinnyphei hirci appellati sunt dicente Virgilio georgicorum tertio. Nec minus interrea barbas / incanaq; menta / Cinnyphei tondent hirci.	Cinnypis Cinnypheus
Vgutio	Cinædus cum c exili & i latino & unico n & æ diphthongo in media syllaba scribitur: nec a κύνω / qui est canis / deducitur / ut Vgutio somniauit: quia tunc cum y græco scribi oporteret: quod apud Græcos / latinofq; minime obseruatur. Verum cinædus ex κύνω quod est moueo / & αἰδ-οῖα uerenda componitur / ut Horos tradit Milesius. Et is puer dicitur / qui ætate / & forma / ad patendum aptus est. Martialis. Vendisti Labiane tres agellos Emisti Labiane tres cinædos:	Cinædus
Horos Martialis	Pædicas Labiane tres agellos. Iuuenalis satyra secunda. Inter socraticos notissima fama cinædos.	
Inuenalis	Cherfydros cum ch aspirato / & i græco scribitur: cõponiturq; ex χέρσοο / quod apud nos terrã dicit / & ὕδωρ / quæ est aqua. Nam serpentis est genus / terram & aquam incolentis. Chelydros cum ch aspirato / & y græco / idem est serpens / qui & Cherfydros: & corripit mediam syllabam. Syllius libro octauo. Et bellare manu / & chelydri cantare soporẽ. Cylydros cum c exili / & y græco in utraq; syllaba / aliud genus est serpentis. Et componitur ex κυλίω / quod est uoluo / & ὕδ-ποο serpens: quasi uolubilis sit serpens: & ambulando sapissime se conuoluat. Quod tetigit Virgilius georgicorum tertio / quom ait. Squamea conuoluens sublato pectore terga. Et hoc / quia parum supradixerat ad pastorem.	Cherfydros Chelydros Cylydros Cylindrus
Syllius	Galbancosq; agitare graues nidore cylydros. Vbi Seruius dicit legendum eẽ chelydros: & exponit / quasi cherfydros. Verum differentes ego species dixirim: quod et hac Lucani auctoritate cõprobari potest. Ait enim Lucanus. Natus & ambigua coleret qui Syrtidos arua Cherfydros: tractuq; uia fumante cylydri. Cylindrus cum c exili / sequente y græco / & i latino in secunda syllaba / sequente n / lapis est preciosus / teresq; & oblongus / coloris uarii. Iuuenalis satyra secunda.	
Virgilius	Donat arcana cylindros: Vbi Domitius / per cylindros / elenchos tult intelligi: qui sunt ex genere unionũ / fastigiata / & oblonga figura. Plinius Cylindros quidam facere malunt / q̄ gemmas: quoniam est summa commendatio / in longitudine. Nam & cylindri lapilli omnes dici possunt / fastigiata longitudine i specie cylindri / idest columnellæ formati. Solinus. Indici reges hoc genus gemmarum / in longissimos cylindros amant fingere. Vnde & modo confimili / Ex columna lapidea / quæ ad coæquandam aream / ab agricolis assumitur / cylindrus uocatur / dicente Virgilio georgicorũ primo. Area tum primum est ingenti æquanda cylindro. Georgius autem Merula i	
Seruius Lucanus		
Iuuenalis Domitius Plinius		
Solinus Virgilius Georgius		

- quibusdam commentariis suis Iulium (ut ait) Polucem secutus qui & brachia ornamenta ὄφιοσ appellari scribit hoc ornatus genus chelydros nō cylindros dici præcepit: quasi simile esset spiris serpentium: quos chelydros uocant: cū potius Cylidrus / q̄ chelydrus genus illud serpentium / a frequentissimi sima reuolutione dicatur: ut ē auctoritate Lucani sopra monstrauius.
- Herodotus** Cydon cum y græco scribitur. urbs fuit in creta teste Herodoto libro historia
Virgilius rum tertio: i cuius agro arundinea spicula irescebāt. Vnde Virgilius egloga ultima inquit.
 libet Partho torquere cydonia cornu
- Plinius** Spicula. hinc Cydonia mala dixerunt Græci / teste Plinio libro .xv. naturalis historia: quæ nos (ut ait) cothonia uocamus. Hinc etiam Cydones populi ap
Lucanus pellati sunt. Lucanus libro .vii.
 Illuc & libye Numidas / & Creta Cydonas. Fuit etiam Cydon eadem littera /
- Statius** tura proprium uiri nomen: cuius meminit Statius / quom ait.
 Hæc regi promissa Cydon.
- Iuuenalis** Cyclas cum c exili utrobique / & y græco scribitur. Insula est in Aegæo pelago. d
 qua Iuuenalis meminit / quom dixit satyra sexta.
 Sed qui pœne perit / cui uix i Cyclada mitti
- Solinus** Contigit. Cyclades insulæ (ut scribit Solinus) ideo dictæ sunt / quia in morē
 cycli hoc est rotundi disponuntur. Huic contradicere uidetur Seruius super li
Seruius brum tertium æneidos / dicens. Cyclades non ideo dicuntur / quia in roton
 ditate sunt: sed q̄ longo ordine circuii eas / necesse est: uel (ut subdit) pro
 pter promontoria: uel (ut pergit) quia naturale est / ut concitiora sint maria
 uicinitatæ terrarum. Quod si uerū esset / non cum y græco / sed cum i latino /
 ciclas scribi deberet. Sed cum nec a Græcis / nec latinis / id obseruetur / ut scili
 cet cum i latino scribatur / Solini sententiam iudicio meo ueriores dixerim.
 Est etiam eadem scriptura cyclas / uestis genus / sic a rotunditate dicta. Iuuenalis
Iuuenalis satyra præfata.
 Hæ sunt / quæ tenui sudant in cyclade. Cyclus eadem scriptura / significat ro
 tundum. Cyclius cum c exili utrobique / & y græco in prima / & i latino in secū
 da syllaba proprium fuit nomen pictoris eximii: a quo / tabulam in qua
 erant argonautæ picti / talentis. cxliiii. Hortensius orator mercatus est / ut scri
 bit Plinius libro .xxxv. naturalis historiae.
- Plinius** Cyane huius cyanes / cum c exili / & y græco scribitur. Nympha fuit Sicula pro
Quidius serpinae socia: quæ teste Ouidio libro metamorphoseos quinto .in fontē sui
 nominis cōuersa est. Qui fons / Anapo fluuio postea commiscetur / dicente
Ouidius Ouidio libro secundo. de ponto.
 Quaq̄ suis Cyanen miscet Anapus aquis. Altera eiusdem nominis fuit Mæā
 dri fluuii filia. Et nonnunq̄ media syllaba / uti breuis: ita & producta / a poetis
Ouidius ponitur. Vnde idem Ouidius libro metamorphoseos nono / ait.
 Cognita Cyane præstanti corpore / nympha. Cyaneæ eadem scriptura / & cū
 æ diphthongo in ultima syllaba / insulæ sunt in ponto: seu magis scopuli sub
Cyaneæ
Chione
- Ptolemæus** Thracio Bosphoro / ut scribit Ptolemæus / mille quidem / & quingentis pas
Pomponius sibus / ab Europa distantes / teste Pomponio Mella. Quos duos scopulos ē
Pindarus olim concurrisse / Pindarus / & Theocritus finxere. Quod & Iuuenalis con
Theocritus firmavit / declinans singulari numero / pro his cautibus hæc. Cyane huius cya
Iuuenalis nes / secunda quidem syllaba producta: que apud alios correpta ponitur. Ait
 enim satyra .xv.
 Nam citius scyllam / uel concurrentia saxa
Lucanus Cyanes / plenos & tempestatibus / ut res. Lucanus libro secundo.
 Ut pagasæa ratis peteret quom phasidos undas /
Ouidius Cyaneas tellus emisit in æquora cautes. Has instabiles fuisse ostēdit Ouidius /
 quom libro primo tristium / dixit.
 Transeat instabiles strenua Cyaneas. dicuntur autem: Cyaneæ nigræ. Nam

Iuuenalis	κῶρυβος græce latine nigrum interpretatur. Chionè huius chionès cum ch aspirato / & i latino / proprium fuit mulieris nomen: cuius meminit Iuuenalis satyra tertia dicens. Et dubitas alta chionem deducere sella.	
Calphurni ⁹	Ceramus cum c exili / & unico r scribitur. Nam primam corripit syllabam. Calphurnius in bulcolicis.	Ceramus Cerarium
Ouidius	Dic age iam / cerasi tua cortice uerba notabo. Ouidius qui de nuce iscribitur.	
Virgilius	Audiat hæc ceramus / stypes inanis eram. Virgilius georgicorum secundo.	
Seruius	Vt ceramis / ulmifq;. Arbor est nota: cuius fructus / teste Seruio / cerasium dicitur.	
Ptolemæus	Fuit etiam ceramus eadem litteratura / urbs ponti / testibus / Ptolemæus & Plinius: quam cum delesset Lucullus / genus pomi ide aduxerit: quod (ut Probus scribit / & Seruius) a ciuitate cerasium appellauit. Verum cum Seruio Probus fallitur. Nam cerasium uocabulum græcum est magis quam ex institutione Luculli / ut testis est Aeschylus tragicus / qui lōge ante Lucullum fuit / quom ait Τὰ καὶ δ' ἄρ' ἴσ' καὶ κέραια φ' ἄτ' ἢ Fortassis tamen & a Ceramunte opido (hoc enim modo declinatur / sicut Ammathus huius Amathuntis) Aeschylus ipse κέραιον appellauit.	
Plinius	Chelido cum ch aspirato / & unico l / & i latino scribitur: a græcis autem χελιδόνη & apud nos hirundo transfertur: a qua chelidonia hæta cognominata est: quæ teste Plinio libro. xxv. naturalis historiarum / nisi saluberimã / hirudines monstrauere / dum uexatis pullorum oculis / illa medentur. Macer de uiribus hæbarum.	Chelido Chelidonia
Macer	Indeq; nomen habet chelidonia: namq; chelidon Dicitur hæc uolucris græcorum more uocati. Nec ab eo quod est cælum / chelido deriuatur / ut ridiculus somniauit Vgutio. Est etiam chelidonia eadem litteratura insula quædam Lyciæ adiacens / teste Ptolemæo.	
Vgutio	Castor huius castoris cum c / & t exilibus scribitur: & corripit i obliquis sto syllabam: sicut hectoris / Thestoris / Nestoris / Actoris / Alcanoris / Antenoris / Protenoris / Agenoris / Nicanoris / Bianoris / & cetera græca prope plurima	Castor
Ptolemæus	Horatius in epistolis. Romulus / & liber pater / & cum Castore Polus. Fuit gemellus Pollucis frater Est etiam castor animal brutum / græcum procul dubio uocabulum: etsi Seruius / Vgutio / Catholicon / a castro castris dictum tradant: ideoq; latinum eẽ. Iuuenalis satyra. xii. imitatus castora / qui se Eunucum ipse facit / cupiens euadere damno Testiculorum / adeo medicatum intelligit inguen. Nam cum nulla sit dictio latina in obliquis omnibus una syllaba crescens / quæ formet accusatiuum singularem in a / sequitur græcam oio dictionem esse castora: nō latinam. Vnde quod Græci καστὸν Topao / latini fibros ponticos appellant.	
Horatius	Cista cum c exili / & i latino scribitur. Vasis est genus. & format per diminutionem cistula / & cistella / teste Varrone libro primo de analogia. Neq; a costa descendit / ut cum Catholico Vgutio somniauit. Sed græcum e uocabulũ: quod apud illos κίστη scribitur.	Cista Cistula Cistella
Varro	Casius cum c exili / & unico s scribitur. Mons est in finibus Aegipti / iuxta Serbonidem paludem / teste Herodoto libro historiarum secundo: quẽ Plinius ob propinquitatem dixit esse in Arabia / non longe a pelusio Nili hostio: a quo fit etiam Casius adiectiuum / dicente Lucano libro. x.	Casius Casia Casium
Vgutio	Lucifer a Casia prospexit rupe. Ptolemæus autem / duos scribit huius nominis montes: unum in Syria: alium in mesopotamia. Casia eadem scriptura / frutex est: qui teste Plinio libro. xii. naturalis historiarum / iuxta cinnami campos nascitur. Et primam / uti Casium / syllabam corripit. Persius satyra tertia. Hæc sibi corrupto casiam disoluit oliuo. Casium / locus est in Casiotide / teste Ptolemæo.	
Herodotus	Ptolemæus	
Plinius	Calamus / & culmus in uno significato accipi possunt / dicente Virgilio egloga secunda.	Calamus Culmus
Lucanus		
Ptolemæus		
Plinius		
Persius		
Ptolemæus		
Virgilius		

Virgilius Aut foetu pecorū aut cerealis mergite culmi. Calamus item arundo est magis minuta habens internodia longa & recta: ex qua sagittae apud diuersas gentes fiebant. Quod Virgilius tetigit quom in Damoeta ait.
Daphnidis arcum

Plinius Fregisti: & calamos. Nam (ut scribit libro .xvi. naturalis historiae Plinius) populi orientis calamis bella conficiunt: & spicula illis addunt irreuocabili hamo. Est etiam calamus Virga cui hamus filo longo ligatur ad capiendos pisces: quin etiam ad capiendas aues calamus uisco linitur. Vnde Martialis ait.
Galbula decipitur calamis & rætibus ales
Turget adhuc uiridi quom leuis uua mero. Calamus item pena scriptoris dicitur. Nec a caleo cales calamus deducitur ut Vgurio somniauit.

Vgurio Cento cum c & t exilibus scribitur: nec a centum descendit ut Vgurio somniauit: sed graecum magis est uocabulum: & a κεντῶ quod est pungo deriuatur. Cento Cētūculus

Eustachius Iuuenalis auctore Eustachio. Fit autem cento ex diuersorum colorum panis uel lanis in unum condensatis atq; consuetis. Iuuenalis satyra tertia. Centos

Ausonius Intrauit calidum ueteri centone lupanar. Hinc Homero centones & Virgilio centones dicti sunt: quales fecit Proba Falconia. Et Ausonius non infestius poeta de Virgillii uersibus nuptialem centona concinnauit: & quid sit huiusmodi cento sic diffinit dicens ad Paulum. Et si pateris ut doceam docendus ipse cento quid sit absoluam. Variis de locis sensibusq; diuersis quaedam structura solidatur in unum uersum ut coeant: aut caesi duo: aut unus & sequens cum medio. Nam duos iuncti locare ineptum est. Centonas & cilicia in usum castrorum accipit Marcellus ex uerbis Sisennae libro historiarum quarto haec scribentis. Propius aceto madefactis centonibus integantur: quos supra perpetua classi suspensa cilicia obtenduntur. Cato autem in re rustica dum novos fieri centones praecipit & alibi emendos centones & sculponeas dicit significare rusticum uestimentum uidetur. Similiter & Macrobius dum scrofa sub centonibus iacere scribit rusticam esse uestem centona demonstrat. Et a centone fit per diminutionem centūculus. Centos uila est scelicis Arabiae teste Ptolemaeo.

Marcellus Sisenna Cato

Macrobius Ptolemæus

Gasparinus Vgurio Gasparinus Terentius Sedulius Iuuenalis Colaphus masculino genere & colaphum (ut quidam uolunt) neutro declinari potest. Nec cum duplicato l scribitur ut scribi praecipit Gasparinus: sed potius cum unico: cum primam corripit syllabam. Nec ab eo quod est collum descendit ut cum catholico Vgurio somniauit. Quin nec ab eo qui est colaphus colaphizo uerbum formatur ut Gasparinus ipse tradidit: sed potius a κολαφίζω quod est alapam incutio colaphus deriuatur. Terentius. Plus quingentos colaphos infregit mihi Sedulius. Et colaphis pulsare caput: uel caedere palmis. Iuuenalis. Nos colaphum incurimus lambenti crustula seruo. Colaphum item lotium dicitur. Colaphus Colaphū

Strabo Lucanus Calydon Calydonia Caledon

Plinius Lucanus Caper Circiter Circum Circa Cōcordor Cōcordo Caper Caprus Capra Caprea Capreolus

Plinius Lucanus Caper Vnde Caledonios fallit turbata Britannos. Circiter circum circa (ut caper tradit) hoc distant: q; circiter ad numerum circum ad locum circa ad tempus refertur. Sed & ad tempus nonnunquam circiter refertur: ut circiter calendas: quin etiam ad locum. Casius Hemina. Lapidem fuisse quadratum circiter in medio arcae iunctum candelis quoque uersum.

Casius Concordor commune est uerbum teste Probo. Comperitur tamen etiam concordo concordas. Vnde in legenda sancti Vincentii legitur. Tu solus ad mea uota concordas.

Probus Caper & caprus i recto declinari potest testibus Probo & Beda sup Donati arte:

Beda	& habet foemininum capra: quæ (ut idem Probus tradit) in datiuo plurali / &	Capreae
Probus	ablatiuo / facit caprabus. Sunt tamen / qui capris / q̄ caprabus / malunt esse dicē dum. Caprus item / fluuius est Assyriæ in Tigrim fluens / teste Ptolemæo. Ca	
Ptolemæus	prea / siluestris est capra. Virgilius libro æneidos decimo.	
Virgilius	Conspexit capream: & surgentem in cornua taurum. Et a caprea / sit diminu	
Virgilius	tiue capreolus / penultima syllaba correpta. Virgilius egloga secunda.	
Iuuenalis	Caprioli sparsis etiam nunc pellibus albo. Capreae plurali tantum numero	
Ptolemæus	declinatur / dicente Iuuenale. & grâdis epistola uenit	
	A Capreis. Insula est in Tyrreno mari / teste Ptolemæo.	
Vgutio	Carpentum / græcum non est (ut quidam putant) uocabulum: sed latinum: nec	Carpentū
	tamen a carpo carpis deducitur / ut Vgutio somniauit: sed a carmenta. Euan	
Ouidius	dri matre dictum est: ita ut carpentū dicatur / quasi Carmentum / m in p muta	
	to. Quod etiam confirmat Ouidius libro fastorum primo / sic dicens.	
	Nam prius Ausonias matres carpenta uehebant:	
	Nec quoq; ab Euandri dicta parente reor. Genus est uehiculi.	
Vgutio	Carmenta / latina dictio est: non græca: nec tamen a carpo carpis descendit / ut	Carmenta
Plutarchus	Vgutio somniauit. hanc teste Plutarcho in uita Romuli / nonnulli Arcadis	Carmentis
	Euandri fuisse matrem arbitrantur / rerum (ut ait) futuram admonitricē: quæ	
	Phoebo dedicata / carnibus oracula significabat: unde dicta est Carmenta. Nā	
Ouidius	græce Nicostratæ ei nomen fuit. Quod autem Arcadis mater fuerit / confir	
Seruius	mat Ouidius dicens libro fastorum primo.	
	Hæc quoq; ab Euandri dicta parente reor. Alii (ut scribit Seruius) Carmentā	
	dictam putant / quasi careat mente. Alii / teste eodem Seruio / non a carmini /	
	bus Carmentam / sed a Carmenta / carmina dicta esse uoluerunt. Hæc & Car	
	mentis uocatur.	
	Cossus / cum duplicato / scribitur. Genus est uermis / ligno editi: ad cuius simili /	Cossus
Pompeius	tudinem / rugosi corporis homines / auctore Pompeio / cossi dicebantur. Co	Cosæ
Virgilius	sæ / pluralis tantum numeri / cum unico / scribitur: cū primam corripit sylla	Cosa
	bam. Virgilius libro æneidos decimo.	Cofus
Ptolemæus	Quiq; urbem liquere Cosas. urbs est Tusciæ / testibus Ptolemæo / & Seruio:	Cosas
Seruius	quæ (ut idem ait Seruius) apud Salustium singulari numero Cosa legitur. Est	
Salustius	etiam eodem nomine Cosa / urbs Indiæ / teste Ptolemæo. Cofus / insula est in	
Ptolemæus	Rhodiaco / siue Carpathico pelago / & eiusdem nominis ciuitas in ea / ut idē	
Ptolemæus	Ptolemæus ostendit. Cosas fluuius est prope Frusinonem Italiæ urbem flu /	
Strabo	ens / teste Strabone .	
Strabo	Cattæ cum c non aspirato / & duplicato / t exili scribitur. Populi sūt Germaniæ /	Cattæ
Ptolemæus	testibus Strabone / & Ptolemæo. Catta eadem scriptura / genus est piscis: de	Catta
Martialis	quo Martialis.	Cattus
Tortellius	Pannonicas nobis nunq̄ dedit Umbria cattas. Cattus etiam cum geminato t	Catus
Gasparinus	scribitur a Tortellio & Gasparino: & a κατο τοσ græce / quod latine incensū	
Virgilius	significat / dictus est. Nam ardentes / prudentes dicimus: sicut econtra / segnes	
Nonius	ignauos / quasi sine igni / imprudentes appellamus. Vnde Virgi. li. ænei. i. ait.	
	Instant ardentes Tyrii: id est prudentes: quod Nonius exponit festinantes.	
Aufonius	Catus cata catum / cū unico / scribitur: nam primā corripit syllabā Aufonius.	
Iuuenalis	Doctus hylas cæstu: phegyas catus arte palæstræ: id est prudens / uel sapiens.	
	Crocus / & crocum / declinari pōt: & cum c exili utrobique scribitur. Iuuenalis.	Crocus
Plinius	Spirantesq; crocos. Plinius libro. xxi. naturalis historiæ. Est quoq; uis expref	Crocum
	si unguenti crocino: quod crocomagon appellant. Habet suas utilitates con /	Crocinum
	tra suffusiones oculorum. Vrinæ / magis excalefacit / q̄ crocum ipsum optimū	Crocoma /
Virgilius	Virgilius georgicorum quarto.	gon
Propertius	Et glaucas salices / casiamq; crocumq; rubetem. Crocinum mediam corripit	
	syllabam. Propertius.	
	Et crocino nares murrheus ungat onyx. Sunt tamen qui solum pro flore cro	
	cum masculino genere uolunt declinari debere.	

	Cariota huius cariotæ & cariotis huius cariotidis/declinari potest: & cū c/ & exilibus/ & i latino scribitur: & a κάρα: quod est caput/ deducitur Specie palmarum/ testibus Plinio/ & Strabone li. ultimo. Martialis.	
Plinius	Aurea porrigitur Iani cariota calendis. Idem.	
Strabo	Hoc limitur sputo/ Iani cariota calendis. Idem.	
Martialis	Hinc & multiplices struit tabellas:	
Martialis	Et notas cariotides theatris. Papinius in siluis. & latente palma.	
Martialis	Prægrandes cariotides cadebant.	
Papinius		
Homerus	Circæi plurali numero declinatur: sicut Volscini. Opidum fuit Campaniæ super monte/ qui teste in odyssea Homero/ Circæus uocatur/ situm: quod etiã hoc Circæum (pro oppido intelligas) ut ostendit Liuius/ declinari potest: cuius oppidani/ etiam Circæi dicti sunt. Horatius.	Circæi Circæus Circæum Circe Circeis
Liuius	Ostrea Circæis/ Misseno oriuntur echini. Iuuenalis. qui Circæis nata forent/ an Lucrinum ad saxum. Priscianus in perihesei.	
Horatius	Post hoc Circæi: iuxta quos Euxinus altis. Et cum c exili utrobique/ & i latino/ & æ diphthongo scribitur. Circe cum c exili utrobique/ & i latio/ Solis/ & Per sæ nymphæ/ filia fuit: a qua/ Circæum oppidum demoniatum est. Cerceis cū c exili utrobique/ & e in prima/ & media syllaba/ absq; æ diphthongo/ fuit Oceani/ & Tethyos filia/ teste Hesiodo in theogonia.	
Iuuenalis	Culus cum unico l scribitur: & a κωλοσ/ quod Græci dicunt/ deriuatur: nō autē ab eo qui est currus: quia scilicet per culum interiora discurrant/ ut Papias/ & Catholicon somniarunt.	Culus Coleus Culeolus Culullus Culeolus Culeolum Culeola
Priscianus	Coleus cū unico l scribitur: cū primā corripit syllabā. Homerus li. iliados. i. ἔλακ'το δ' ἔκκο λεοῖσ' μεγὰ ξίφος ἦλαθ' δ' ἄσθων. Nonnunq; tamen Græci mutant o in u: & dicunt κολεοσ: & tuuc prima apud illos syllaba producit/ ea scilicet rōne/ quam super regulam/ Curtam facit o/ libro ultimo clarius edocebimus. Quod et obseruauit Hōerus libro iliados præfato/ quom dixit. ἄψδ' ἔσ κολεοσ ὡσε μεγὰ ξίφος οὐδ' ἀπιθισε. Hūc imitatus est Iuuenalis. dicens.	
Hesiodus	Cuius supplicio non debuit una parari Simia: nec serpens unus: nec culeus unus. Simili modo protulit Virgilius/ quom in priapea ait.	
Papias	Et quod nos culum/ culeon ille uocat. Scribitur coleus/ uel culeus/ cum unico l: et si Gasparinus/ & Tortellius/ cum duplicato l scribi præcipiāt: nec a claudo claudis descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Et apud nos uagina transfertur. Sed & pro testiculis coleos/ & culeos dicimus. Martialis. Cum depilatos chreste culeos portas. Sed apud Iuuenalem pro quodam utre/ in quo scelestissimi claudebantur cum simia/ serpente/ & gallo/ accipitur: quæ nihilominus & uagina dici poterat. Et format culeus per diminutionem culeolus: qui etiam & culullus/ teste Acrone super artem poetam Horatii. Pōnitur autem culullus pro quodam poculo fictili. Horatius in arte poetica.	
Homerus	Reges dicuntur multis urgere culullis. hoc culeolum etiam a culeo diminutiuum esse uidetur. Vnde Festus ait. Culeola/ cortices nucum uiridium sunt/ dicta a similitudine culeorum: quibus uinum/ siue oleum continetur. Hæc foeminino genere Vgutio culeolas appellat. Nam & a Culeo/ hæc culeola foeminino genere/ Vgutio ipse per diminutionem formari tradit.	
Iuuenalis	Cardo/ masculini/ & foeminini generis est/ testibus Capro/ Probo/ Prisciano. Gracchus in talento. O grata cardo regium ingressum indicans. Virgilius. aut tanto cessabit cardine rerum.	Cardo Confugiū Confugela Catharis Cantharida Cantharus
Virgilius	Confugium/ & confugella/ in uno significato dici pōt/ auctore Pompeio. Cantharis huius cantharidis cum c exili/ & th aspirato/ & hæc cantharida ab accusatiuo græco formata/ declinari/ in recto potest. Genus est uermis terrei. Ouidius in ibim.	
Capro	Cantharidum succos dante parente bibas. Cantharus eadē scriptura/ genus est uasis: de quo Virgilius in Sileno.	
Probo		
Prisciano		
Gracchus		
Virgilius		
Pompeius		
Ouidius		
Virgilius		

gravis attrita pēdebat cantharus/ansa canthari etiam uocantur p quos
 saliant teste Vlpiano de legatis primo.

Conditio cum *tra* condico condicis descendit: & est in diem certum rei quæ
 agitur denunciatio ut scribit Festus. Sed & pro pactione seu electione poni
 tur: ut est apud Terentium. Amatores chrysidis tulerunt mulieri cōditionē
 si uellet eis morem gerere se daturos illi pecuniam liberalemq; mercedem.
 Ipsa uero accepit conditionem: hoc est pactioni. promissioniq; assensit. Cō
 ditio absq; *c* di syllaba correpta dicitur proprie fortuna uel fors. Cicero. O
 miseram conditionem administrandi consulatus. Nam homo bonæ condi
 tiōis nō is apud antiquos dictus ē qui māfuetus & bonæ naturæ fuerit: cū il
 lum potius uocarent mansueti ac boni ingenii. Conditio absq; *c* di syllaba p
 ducta a condio condis deriuatur: & dici potest condimentum. Possent etiam
 formari condicio cū *c* absq; *t* ex con & dicio dicionis: & tunc di syllaba cor
 ripitur. Virgilius libro æneidos primo.
 Qui mare qui terras omni dicioē tenerēt.

Nestoris Dionysii Nouariensis liber tertius foeliciter incipit.

d Amno damnas uerbum accusatiuum regit a parte post: & post Damno
 accusatiuum genitiuum uel ablatiuum. Simili quoq; modo
 omnia uerba ad damnationem accusationem reprehensio
 nem monitionem pertinentia cum accusatiuo & post cū geni
 tiuo siue ablatiuo iunguntur: ut moneo te tui officii uel tuo.
 Moneo tamen etiam duos accusatiuos regit diuersos. Est autē
 damnare (ut interpretatur Marcellus) damno afficere: ex heredare necessita
 te constringi: morti dare. Tullius in Verrem. homo uita atq; factis omnium
 iam opinione damnatus. Virgilius libro æneidos quarto.
 Nondum illi flauum Proserpina uertice crinem
 Abstulerat: stygioq; caput damnauerat orco. damnare item pro liberare po
 nitur. Virgilius in bucolicis.
 Damnabis tu quoq; uotis: id est liberabis.
 Cicero tusculanarum primo. Rerum naturā q̄ errorem damnare maluimus
 nostrum: id est liberare.

Seruius Danubius cum unico *n* & danubium declinari pōt. Seruius. Ister fluuius Scy
 thiæ est: qui & Danubius nominatur. Festus. Adubanum danubium. Salusti
 us. Nomenq; danubium habet ut ad Germanorum terras attingit. Danubius
 Plautus Decimus cum *i* & decumus cum *u* enuntiari pōt. Plautus in Amphitryone. Decimus
 Macrobius Alter decumo post mense nascetur puer. Macrobius in saturnalibus. Inueni
 iocos ueterum uirorum & decumatos ex multis libris. Decumus

Priscianus Delphis & delphin in recto declinari potest testibus Prisciano & Seruio. Delphis
 Seruius Delphi tam pro oppido q̄ pro oppidanis plurali tantum numero declina
 tur: sicut Rubi. Volscini: Gabii: Leontini: Fundi: Thurii: Circoei: Sturni: Arpi:
 Argi: Pyrgi: Puteoli: Calsioli: Scupi: Phylippi. Stobi: Gomphi: Vcibi: Simi:
 sthi: Apari: Cobii: Nicii: Onii: Ombi: Moris: Adari: Aeni: Hirpini: Adani: Po
 lybii: Malichi: Zenobii: Cuni: Argari: Coli: Procuri: quæ ferme omnia apud
 Ptolemæū inuenies. Delphi et delphinus i recto p pisce dici pōt Lucanus.
 Virgilius Nec placet incertum qui prouocat æquora delphin. Virgilius.
 Iuuenalis Orpheus in siluis inter delphinas Arion. Accusatiuus græcus pluralis est.
 Iuuenalis satyra quarta.
 Quanto delphinis balæna Britannica maior. Idem satyra sexta.
 Consultit atē falas delphinorūq; colūnas. Delphini populi qdā sūt Liguriæ.
 Iuuenalis Denso densas prima & denso densis tertia coniugatione declinari potest. Denso
 Varro Denso densas prima & denso densis tertia coniugatione declinari potest. Denso
 Lucanus Varro in mysteriis. Sed tibi fortasse aliquis molit & densit. Lucanus. lib. iiii. Denseo
 Denfaturq; globus quantum pede prima relato. Denseo denses secundæ
 Virgilius coniugationis & neutrale & transitiuum est uerbum. Virgi. georgi. primo.

- Virgilius & Iuppiter humidus austris **Denset** erant quæ rara modo. Idem li. *ænei* .x.
 Priscianus Postremi addēnt acies. Quæ oia nihilominus & ipse Priscianus anotaui.
 Priscianus Duro duras prima & duro duris tertia coniugatione/declinari pōt. teste Pri- **Duro**
 Virgilius sciano. Virgilius. **Dureo**
 Virgilius Durate: & uosmet rebus seruate secundis. Idem georgicorum tertio.
 Lucanus & uulnera durat. Lucanus libro. v. nam cetera damna
 Solinus Durata iam mente malis/firmaq; tulerunt. Solinus de mirabilibus. Lapis iste
 Priscianus in aqua mollis est: humo durat exemptus. Est aut durare/perseuerare: sustine
 Lucanus re: durefcere.
 Virgilius Dureo dures secundæ coniugationis & neutrale uerbum est: & transitium/
 Virgilius teste eodem Prisciano. Lucanus libro quarto. toto scq; induruit artus. Virgili.
 Sciriaq; impexis induruit horrida barbis.
 Virgilius Diana cum i latino scribitur: & primam syllabam indifferentem habet. Virgi **Diana**
 lius libro *æneidos* primo. **Dictynna**
 Exercet diana choros. Idem libro *æneidos* septimo. **Dictynnus**
 Ipse deum antiquam genitor Calydonæ diana. Fuit Iouis filia: quæ a cretensi **Diancea**
 bus lingua Græca/ dicta est Dictynna cū i latino in prima/ & et exilibus/ & y **Dione**
 Tibullus græco in media syllaba/ & duplicato n. Vnde Tibullus i elegia ad priapū ait. **Dion**
 Diodorus Perq; suas ipune finit dictynna sagittas. Quare & mons ubi sua fuit dictyn-
 næ aedes/ dictynnus modo consimili uocatus est. Dictynna/ urbs est i Aegy-
 pto: a qua/ nonnulli dianam dictam esse dictynnā uolunt. Vnde Diodorus
 ait. Afferunt quoq; superioris Herculis operum/ ipensiq; honoris/ i Aegypto
 uestigia esse: & ab eo conditam ciuitatem Britomartē: quam dictynnā dicunt.
 Et paulopost. Consuetudine dianæ utebatur: quod causam præbuit/ ut quidā
 dictynnā/ dianamq; eandē esse existimarent. Alii dixerunt dictynnā lunā.
 Vnde Virgilius ad Messalam. alii quo notior esses/ Dictynnā dixere tuo de
 Virgilius nomine lunam. Diancea cum i latino/ & æ diphthōgo/ dicitur a nostris mēs/
 siue intellectus. Vnde etiam ab oratoribus pro quadam figura ponitur: quæ
 Quintilianus sensū magis q̄ uerba designat dicente Quintiliano libro primo. Figuras quæ
 q; lexos/ quæq; dianceas uocant. Dione huius diones cū i latino/ fuit **Oceai**
 Hesiodus & Tethios filia/ teste Hesiodo in theogonia: ac Veneris mater: ut Lactantius
 Lactantius grammaticus testatur/ & Seruius: a qua/ Venus ipsa/ etiam dione cognomina
 Seruius ta est. Claudianus de raptu Proserpinæ. sic Venerem quærat deserta Dione.
 Claudianus Pro Veneris matre hic ponitur. Pro ipsa aut Venere Diones filia/ Ouidius li
 Ouidius bro *fastorum* quinto.
 Syllius Hippolyte infelix uelles coluisse Dionem: hoc est Venerē. Syllius libro. xiiii.
 Numen erat celsæ puppis uicina Dione. Dion cū i latino/ p̄priū fuit uiri nom.
 Probus **Dies** (ut tradit Probus) sc̄eminini tantum generis est. Nam (ut ait) nullū inueni **Dies**
 tur nomen masculini generis: quod habeat ablatiuū singularem in e produ- **Meridies**
 ctum. Tam parua in re/ q̄ uehementer Probus errauit. Teste enim Prisciano/ **Diecula**
 Priscianus cæterisq; gr̄maticis/ tam masculini/ q̄ sc̄eminini generis/ dies est. Lucanus li/ **Diarium**
 Lucanus bro secundo. pro fata/ quis ille/
 Virgilius Quis fuit ille dies? Virgilius libro *æneidos* quarto.
 Priscianus Ille dies primus læti/ primusq; malorum
 Terentius Causa fuit. Meridies tamen masculini tantū generis est/ teste Prisciano. Terē
 Donatus tius in *adelphis*. Præterea meridie ipso faciam ut stypulā colligat. Vbi Dona
 Nonius tus ait. Meridiem dixerunt ueteres/ quasi medidiem: idest medium diem. Sed
 Varro (ut scribit Nonius/ Varronis auctoritate frætus) non medium diem/ tantum/
 Gellius uerum etiam mediam noctem/ meridies designare habet. Dies facit in geniti
 Cæsar uo diei: ac etiam dii/ teste Gellio libro octauo noctium atticarum: nec non & **Dies**
 Casellius die/ teste Cæsare libro de analogia: quin etiam & dies: ut testis est Casellius/
 Virgilius quæ omnia nihilominus exemplis comprobabimus. Virgilius.
 Salustius Munera laticiaq; dii/ pro diei: ubi iperiores legunt dei. Salustius i *Iugurtha*.
 Virgilius Vix decima parte die/ pro diei. Virgilius georgicorū secundo. **Libra die/ som**
 Cicero niq; pares ubi fecerit horas. Cicero p. Sextio. Egtes ū daturus illi? dies poenas

Ennius	hoc ē illius diei poenas non passuros. Ennius. xvi. analium. Postremæ longin-	
Marcellus	qua dies cōfecerat ætas / p postremæ diei. Dies facit in ablatiuo singulari / die	
Plautus	uel diu / teste Marcello. Vnde Plautus in aularia / ait. Nec nocti / nec diu / quie	
Salustius	tus unq̄ eā. Salustius / diu / noctuq; / labora. Quod tamē Seruius super primū	
Seruius	georgicor; / dicit esse aduerbiū. dies format p diminutionē diecula / teste Pri	
Priscianus	sciano. Quod tantū pro paruo tpe Asconius Pædianus / & in Terentiū Do	
Pædianus	natus / intelligi uolunt. Sane teste Gellio / quidā (inter quos Iginus) uoluerūt	
Donatus	quom diē fœminino genere dicimus / tēpus significare: masculino aut / diem	
Gellius	ipm. Quibus nos Marcello adhærentes cōtradīcimus. Nam & fœminino ge	
Iginus	nere dici posse p ipso die Marcellus affirmat. Vnde & Pacuuiū iducit in do	
Marcellus	lereste dicentem. Gnatam despondit: nuptiis hanc dat diem. Et Virgilius li	
Pacuuius	bro æneidos secundo / ait.	
Virgilius	Ergo dies infanda aderat mihi sacra parari. Item Ouidius libro fastorū. v.	
Ouidius	Nona dies aderat / quom tu iustissime Chiron	
Horatius	Bis septem stellis corpore cinctus eras. Diarium / uictus dicitur quottidianus.	
Martialis	Horatius. Cum seruis urbana diaria rodere maus. Martialis.	
	Sed lupus usuram / pueriq; diaria poscunt. Diarium item / librum uocabant /	
Gellius	in quo res quottidianæ continebantur / teste Gellio.	
	Diespiter cū i latino utrobq; scribitur: & Iuppiter dictus est / quasi diei pater.	Diespiter
Priscianus	Et facit in genitiuo diespistris / uel diespiteris / teste Prisciano. Macrobius in	
Macrobius	saturnalibus. Ipsi quoq; Romani diespitem Iouem appellabant.	Dico
Marcellus	Dico dicis tertia / & diceo dices secunda coniugatione / teste Marcello / ueteres	Diceo
Næuius	protulere. Vnde & Næuiū inducit dicentē. Primā qđ dicebo / recte: secundū	Dicū
Ouidius	qđ dicebo / eo melius. Et pducit primā syllabā. Ouidius libro tertio de pōto.	Dictus
	Hoc duce prædico / uaticinorq; deo. Et a dictum supino / sit hoc dictū quod	
Virgilius	df (Vgutionis uerbis utar) & hic dictus huius dictus / actio ipsa / uel passio di	
Gellius	cendi. Dico dicas primæ coniugationis / primam corripit syllabam. Virgili	
Priscianus	us Coniugio iungam stabili: rpopriamq; dicabo.	
Virgilius	Dignor / cōmune est uerbū / testibus Gellio libro. xv. noctiū atticarum / & Priscia	Dignor
Virgilius	no. Dicimus enim. Dignor te: & dignor abs te. Virgilius libro æneidos tertio.	Digno
Tullius	Coniugio Anchise Veneris dignate superbo: idest dignus habite. Idem libro	
	æneidos primo. Haud equidem tali me dignor honore. Tullius in œconomi	
Diomedes	co. Homo ex eo numero hominum / qui apud nos hoc noie dignantur: idest	
Nonius	digni habentur. Verum (ut Diomedes scripbit / & Nonius) etiam digno di	
Pacuuius	gnas ueteres protulerunt. Vnde & Pacuuium referunt dixisse in Hermiona.	
Plautus	Cum neq; aspicere æquales dignaret eius. Dignus ablatiuo iungitur / & geni	
Virgilius	tiuo. Plautus in trinu. Non ego sum dignus salutis. Virgi. li. æneidos. xi.	
Valerius	Discedam magnorum haud unq̄ indignus auorum. Valerius Flaccus li. viii.	
	Solaq; tantarum uirgo haud indigna uiarum.	Duricia
	Duricia / & duricies in uno significato accipi possunt. Simili modo / duritas / &	Duricies
Gellius	duritudo in eadem significatione usurpantur / teste Gellio libro decimono /	Duritas
Cato	no. noctium atticarum. Cato. Qui illius imprudentiam / qui norat duritudinē	Duritudo
	Didyme huius didymes cum i latino in prima / & y græco in secūda syllaba scri	Didyme
Ptolemæus	bitur. Insula est in mari. Siculo / una ex Aeoliis / teste Ptolemæo. de qua memi	Didymæ
Ouidius	nit Ouidius libro metamorphoseos. vii. dicens.	Didymus
	At non Olearos / didymeq;. Didymæ pluralis numeri / eadē scriptura / & cum	Didymi
Ptolemæus	æ diphthongo in ultima syllaba / insulæ sunt Aphrica / & Aegypto adiacent /	Dindymus
	ut idem Ptolemæus ostēdit. Didymus eadē scriptura / proprium fuit uiri no	
Ptolemæus	men. Didymi eadem scriptura / montes sunt fœlices Arabia / ut testis est Pro	
	lemæus. Dindymus cū i latino in prima syllaba / sequente n / & y græco in se	
	cūda / in singulari numero / masculini generis est: in plurali uero / neutri / est	
Tortellius	Tortellius plurali tm numero declinari præcipiat. Ouidius li. fastor; quarto.	
Propertius	Dindymon / & Cybelen / & amœnam fontibus Idam. Propertius.	
Catullus	Dindymus / & sacra fabricata inuenta Cybelle. Catullus.	
Virgilius	Dea magna / dea cybele / dea domina dindymi. Virgilius libro æneidos	

- nono. ite per alta Dindyma. Mons est Phrigiæ / teste Servio.
- Priscianus Diues (ut Priscianus Vgutio Brito Mammothectus Alexander / Catholico / Diues
Vgutio tradidere) substantiuum est: & communis generis. Sed cū habeat accusatiuū Dis
Alexander singularem / diuitem / & diues constat adiectiuum esse trium generum. Hiero
Hieronymus nymus in epistola ad Nepotianum de uita clericorum.
Ouidius Nemo mihi obiiciat diues illud in Iudæa templum. Ouidius li. i. de arte.
Ouidius Addidit externo marmore diues opus. Huius comparatiuus gradus / est / di-
Martialis uitor / & diuitius. Ouidius libro tertio de ponto.
Priscianus Textaq; fortuna diuitiora / sua. Martialis.
Priscianus Romanum propius / diuitiusq; forum est. Diues genitiuo / & ablatiuo iungit
teste Prisciano. hic & hæc dis / & hoc dite / idē significat / quod & diues. Quod
Priscianus (ut dicit Priscianus) hic & hæc ditis / & hoc dite / declinari deberet.Marcellus Dito ditas / & diuito diuitas / dici potest / teste Marcello / Accium inducente dicē Dito
Accius tem in Asyanacte. Nil credo auguribus / qui aures uerbis diuitant alienas: Diuito
suas ut locupletent domos. Diteo dites / neutrale uerbum est: unde fit ditefco. Diteo
Dextera / & dextra / in recto dici pōt. Et facit in datiuo plurali / & ablatiuo / dex Dextera
Nonius tris: uel antiquorum more dextrabus / ut scribit Nonius. Vnde & Laberiu re / Dextra
Laberius fert dixisse in odyssea. deq; manibus dextrabus.Priscianus Dogma huius dogmatis / & hoc dogmatum / & hæc dogma huius dogmæ / de Dogma
Laberius clinari pōt / teste Prisciano / Laberium inducente dicentem. Nec phirago reā Dogmatū
Vgutio dogmam doctus. Neq; a doceo dogma descendit / ut Vgutio / & Catholico /
Priscianus somniarunt: sed a δ-οκῶ / quod est sentio. Nulla enim latina comperitur di-
Cicero ctio / terminata in a / quæ neutri possit esse generis / tertix declinationis: ut au-
Seneca ctor est Priscianus. Quare non latinum / sed græcum est dogma uocabulum.
Plutarchus Sane nonnulli dogma / disciplinam / seu doctrinam / interpretati sunt. Nos at
dogmata / scita / decreta / placita / atq; consulta / significare dicimus. Vnde Cice
ro in Acadæmicis philosophorum decreta conquirens / atq; expendens / dicit
dogmata / latine appellari decreta. Seneca in. xvii. epistolarū moralium / quom
differre docet decreta philosophorum / a præceptis / dogmata interpretatur la
tine decreta / scita / consulta / atq; placita. Vnde Plutarchus græce quæ alii dog
mata dicunt / ille τοῖ ἐπεροκομῆσιν / hoc est latine placita / dixit. Idē de dogmate
Apulegius Platonis sentit / & interpretatur Apulegius. Sūt igitur dogmata uniuscuiusq;
Cicero decreta: quæ secundum Ciceronis sententiam / prode / scelus est non minus
Laertius q; patriam: & quibus non stantibus / philosophorum scitæ / nec uim / nec locū
Martialis seruant. Vnde Laertius dicit / scitā eam non appellari / quæ dogmata non ha
bet Martialis ad Papilum.
Martialis Tu qui sectarum uires / & pondera nosti /
Dic mihi præcidi papile dogma quid est. Idem.
Quod magni Thraseæ / consummati q; Catonis
Dogmata sic quæris / uiuus ut esse uelis.Vgutio Daps foeminini generis ē: nec a do das deducitur / ut Vgutio / & Catholico / som Daps
Festus niarunt. Sed auctore Festo / a græco tractum est: quod apud illos δ-απίσ scribi Dapes
Festus tur. Et (ut idem scribit Festus) apud antiquos daps dicebatur res diuina / quæ
Nonius fiebat aut hyberna sementi / aut uerna. Verum (ut tradit Nonius) non tantū
Virgilius opiparos apparatus / aut relligiosos / dapes signare habent: sed etiā uitabiles
Vgutio quādoq; / & infames cybos / dicente Virgilio.
Dapibus / uinoq; sepultis. Idem in bucolicis.
Quas illi philomela dapes / quæ dona pararit. Vgutio declinat hæc daps / uel Diacon
dapes / in recto: Diaconus
Dacon cum i latino / & c exili / & diaconus / i recto declari pōt. Simili modo / Diaconium
subdiacon / subdiaconus: hypodiacon / hypodiaconus: archidiaco / archidia Diaconatus
conus. Diaconiū / p ordine / uel dignitate diaconi pōitur: q & diaconat⁹ dī. Discors
Priscianus Discors / & hic & hæc discordis / & hoc discord / teste Prisciano / antiq; declina Discordis
Pompeius uere. Vnde & Pōponiū refert ptulisse. Blāda / fallax / supba / ipotēs discordis. Discordia
Nonius Discordia / & discordita / i uno significato accipi possūt / teste Nōio: q & pacuiū Discorditas

Pacuvius	refert dixisse in Hermiona. Quantaq; ex discorditate cladē iportē familiæ.	Dano
Pompeius	Dano danis pro do das ueteres dixerunt/ testibus Pompeio & Marcello. Vnde	Do
Marcellus	de & Plautus ait in pseudulo. Cui seruitutem dii danunt lenoniam.	Differentia
Plautus	Differentia & differitas in uno significato accipi possunt/ teste Nonio/ dicen	Differitas
Nonius	te Lucretio libro. iiii. Tantaq; in his rebus distantia/ differitasq; est.	Doleo
Lucretius	Doleo doles hoc modo constringitur. dolet mihi caput: doleo uentrē: doleo tuā	Dolo
Terentius	miseriam. Terentius. dolet dictum adulescenti. Hieronymus in libro quarto	
Hieronymus	regum capitulo quarto. Ait puer patri suo. Caput meum doleo. Salustius in	
Salustius	Catilina. Quasi dolens eius casum. Dolo dolas primæ coniugationis/ facit i	
	præterito dolui/ in supino dolatum. Antiqui etiam dolo dolis tertia coniu	
Varro	gatione declinauere: cuius præteritum est dolui idem quod a doleo: supinū	
Nonius	dolitum. Vnde Varro referente Nonio/ dixit in Agathone. Scyphus dolutus	
Propertius	artē ostēdat mētoris. Et tā doleo/ q̄ dolo/ primā corripit syllabā. Propertius.	
Horatius	Stypes acernus eram properanti falce dolatus. Horatius.	
Horatius	lumbosq; saligno Fuste dolat. Idem sermone primo.	Dolor
Horatius	Quis humana sibi doluit natura negatis. A doleo præteritum est.	Dolentia
Gellius	Dolor/ & dolentia/ in uno significato accipi possunt/ teste Gellio i noctibus	Dolon
Ouidius	atticis. Dolon propriū fuit uiri nom: cuius meminit Ouid. li. meta. xiii. dicēs.	Dolo
Virgilius	Conferat his Ithacus Rhesum/ imbellemq; dolona. Dolo/ genus est tæli. Vir	Dolus
Pompeius	gilius libro æneidos septimo.	Dux
Gellius	Pila manu/ sænoq; gerunt in bella dolones. Dolus/ uti malus/ ita & bonus di	Ducissa
Plautus	ctus ē testibus Pompeio/ & Gellio libro duodecimo noctium atticarum.	Domus
Nigidius	Vnde Plautus ait in rudente. In dolo malo instypulatus sis.	Domūcula
Gellius	Dux cōmunis generis ē. Apud uulgus tñ pro femina duce/ ducissa usarpatur.	Domicula
	Domus secunda/ & quarta declinatione/ declinari pōt. Antiqui tamen domus	Doma
Varro	huius domuis/ huic domu/ declinare solebant/ testibus Nigidio/ & Gellio li.	Dumus
Vgutio	quarto noctiū atticarum. Vnde Varro in Tampheminippo/ ait. perrexit in	Dumetum
Varro	interiores partes domuis. Et format per diminutionē domūcula. Vgutio di	Dumicetū
Vgutio	cit/ q; facit diminutiue etiā domicula. Hoc domū huius domatis græcum uo	
Vgutio	cabulū ē: sic & domus/ teste Varrone de lingua latina/ & pro tecto/ seu domo	
Stadius	ipsa ponitur. hic dumus/ spina uocatur. Inde fit. dumetum/ quod Vgutio ē	
	dumicetum appellat. Stadius libro thæbaidos primo.	
	Phoebe parens seu te Lyciæ Pataræa niuosis.	
	Exercēt dumeta iugis.	
Vgutio	Drachma cū ch aspirato scribitur: nō autē cum c exili/ hac uidelicet scriptura	Drachma
	drachma/ ut Vgutio scribi præcepit. Genus est ponderis. Drachmō eadē scri	Drachmon
Pollux	ptura/ fuit teste Iulio Polluce. Atheniensium numisma. hoc dragma huius	Dragma
	dragmaris cū g/ id apud græcos dicitur/ qui apud nos manipulus. Hoc dra	Drama
Vgutio	ma huius dramatis cum m immediate post a scribitur: non autē dragma cū	
Hieronymus	g/ ut scibi tradit Vgutio. Hieronymus in cantica. Drama enim dicitur/ ut in	
	scænis agi fabula solet: ubi diuersæ personæ introducuntur: & aliis accedenti	
Donatus	bus/ aliis etiam discedentibus/ a diuersis/ & ad diuersos/ textus narrationis ex	
Diomedes	pletur. Donatus in prologo super Terentium. Protasis/ primus actus est: ini	
Seruius	tiumq; dramatis. Vnde & canit ecclesia. Ante torum huius uirginis frequēta	
Probus	te nobis dulcia cantica dramatis. Inde dramaticus stylus/ testibus Diomede/	
	& Seruio/ is dicitur/ qui mixtus non est: ubi poeta nusq; loquitur: ut sunt co	
	mœdiæ/ & tragœdiæ. Probus super bucolica. Dramaticus stylus est/ in quo	
	personæ tantūmodo loquuntur: dihegmaticus/ in quo solus poeta: mixtus/	
	ubi promiscue & poeta/ & persona.	
Virgilius	Dæmon cum æ diphthongo/ & hoc dæmoniū declinari pōt. Damon cū uni/	Dæmon
	co m/ proprium fuit philosophi nomen: & a Virgilio pro quodā pastore po	Dæmoniū
	nitur/ dicente in bucolicis.	Damon
	Non ego te uidi Damonis pessime caprum	
	Eripere insidiis multum latrante lycisca?	
	Dama cū unico m scribitur: nec ex de/ & manus cōponitur/ quasi de manibus	Dama

Vgutio effugiat ut ridiculus somniauit Vgutio: Sed græcum δαμῆ est uocabulum/ta
 Seruius masculini/ q̄ feminini apud nos generis/ teste Seruio. Virgilius in bucolicis.
 Virgilius Cum canibus timidi ueniet ad pocula damæ. Horatius in p̄mo carminum.
 Horatius Et sup̄iecto pauidæ natarūt æquore damæ. Et format p̄ dimiutionē damulæ
 Deiphylus cum i latino in secunda/ & y græco in penultima syllaba/ & unico l̄
 Homerus scribitur. propriū fuit uiri nomē Stheneli amici/ teste Homero li. iliados v. Deiphylus
 Iuuenalis Daphylus cū i latio utrobiq; & unico l̄ dici p̄t dei amicus. Iuuenalis satyra. iiii. Diphylus
 Protogenes aliquis/ aut delphilus/ aut erimantus. Dysphilus cum y græco i
 prima/ & i latino in media syllaba/ & unico l̄ dici potest malus amicus.
 Dyscolus cum y græco/ & c non aspirato scribitur: componiturq; ex δ-υσ/ qd̄
 in cōpositione malū/ uel difficile significat/ & κέλομαι/ iubeo ita ut discolus
 is dicatur/ cui difficulter iubetur. Neq; a scola quod scribitur cum ch aspira-
 to/ deducitur/ ut Vgutio/ Brito/ Mamotrectus/ Catholicon/ Gasparinus/ uo-
 Vgutio luerunt. At uero Tortellius ex δ-υσ/ & χολη/ cholera/ uel ex δ-υσ/ & χολος
 Gasparinus iracundia/ compositum uocabulum tradit: quasi mala colera/ uel mala iracū
 Tortellius dia iterpretetur. Quod si uerū dicit/ cū ch aspirato scribi dyscolus oporteret.
 Dispondeus cum i latino scribitur. Pes est quattuor syllabis productis constās. Dispōdeus
 Varro Dispondius cum i latino utrobiq; & unico p̄/ & hoc disponidum/ declinari
 potest/ teste Varrone libro secundo de analogia. Genus est ponderis: quod a
 nonnullis etiam dupondius/ & duopōdiū/ ex duo scilicet/ & pōdo appellat. Dispondiū
 Dupondius
 Pompeius Decuriones/ decures/ decudes qui scilicet decem præ sunt/ in uno significato acci-
 pi possunt/ auctore Pompeo. Varro dicit decuriones esse singularum decuri-
 Varro arum primos: ita ut a decuria decurio deriuetur: quod tamen libro elegantia
 Laurentius improbat. Ait uero Fronto/ decurionem turmæ præesse uo-
 Fronto luit. Sed domi quoq; decurio dicitur/ nomen quoddam præposituræ signifi-
 Suetonius cans/ dicente Suetonio in domitiano. Saturius decurio cubiculariorū. Et hoc
 quidem apud Romanos. In municipiis autem idem est decurio/ qui Romanæ
 Cicero senator. Nam qui in senatu/ & consiliis reipublicæ interesse poterant/ decuri-
 ones erant. Vnde Cicero pro Sextio ait. Recita quæso Sexti/ quid decreuerit
 Plinius Capuæ decuriones. Quid autem differentia sit inter decurionem Romanū/ &
 & municipalem/ ex epistola quadam Plinii iuniores e primo libro declara-
 tur/ ita dicentis. Esse autem tibi centum milium nummum censum/ satis indi-
 cat/ quod apud nos decuriōes. Igitur ut te ñ decurione solum/ uerum etiā eq-
 re Romano perstruamur/ offero tibi ad implendas equitis. Romani faculta-
 tes/ trecentamilia numum. Illud etiam dixerim/ Romanum decurionem/ qui
 scilicet decem præest equitibus/ longe præstare cæteris decurionibus/ quibus
 ipse etiam eques Romanus præstat.
 Duellum/ duellium/ duellio huius duellionis/ in uno significato accipi possūt. Duellum
 dicitur autem duellum/ duorum bellum: quod scilicet duabus partibus de-
 Festus uictoria contendentibus dimicatur/ teste Festo: & nonnunq̄ pro bello ponit. Duellium
 Iuuenalis ut est apud Iuuenalem satyra prima. Duellio
 Duellus
 Duellator
 galeatum sero duelli pœnitet. Nam & a duello bellum fit/ dum abiecta d̄ lit-
 Quatilianus tera/ digamma in b conuertitur: quod nonnulli diminutiue ab eo quod est
 Varro bonum per antiphrasim fieri uolunt. Quatilianus libro primo. duellos qui
 dē dicere bellos ausi sunt. Varro libro. iiii. de lingua latina. Perduelles dicunt
 hostes. placet ergo/ ut a duello bellum fiat Quod tamen Festus a belluis di-
 ctum tradit. duellio/ & duellus/ in uno significato accipi possunt. Vnde per-
 Plautus duellio/ & perduellis. duellator is dicitur/ qui duellum peregit. Plautus in ca-
 ptiuis. domi/ belliq; duellatores optimi.
 Dorcium/ & dorcia/ proprium mulieris nomē/ declinari potest: nec a δορκῖος
 Vgutio deducitur/ ut Vgutio somniauit: sed a δ-ὀροπος/ quasi dulce/ & amabile donū
 dicatur. Dorcia
 Dorus
 Doris
 Dora
 Seruius Dorus/ Neptuni filius fuit/ teste Seruio. Doris cum i latino/ fuit Oceanus/ & Te
 Hesiodus thios filia/ teste Hesiodo in theogonia: & a nonnullis interpretatur am̄ritus/ Dora
 do: quæ Nereum/ hoc est/ mare/ semper consequitur. Quamobrem nonnunq̄ Dory
 g

Virgilius	a pœtis doris ipsa pro mari ponitur: ut est apud Virgilium in Gallo dicentem.	Dorius
Ptolemæus	Doris amara suam non intermiscet undam. dora urbs est Phœnicis: teste Ptolemæo. Dory cum y græco nomen est urbis ponticæ neutri quidem generis: de quo Prisciano. Dorius fluvius est Indiæ teste Ptolemæo.	
Priscianus	Dei: & dii cum duplicato i: teste Prisciano dicitur. Lucanus libro. vi.	Dei
Ptolemæus	O utinam cæliq; deis: herebiq; liceret.	
Priscianus	Dares proprium uiri nomen: facit in genitio daris: uel daretis. Virgilius libro	Dii
Lucanus	æneidos quinto.	Dares
Virgilius	Precipitemq; daren ardens agit æquore toto. Idem in eodem.	
Virgilius	Creber utraq; manu pulsat: uersatq; daretæ.	
	De go degis uerbum: ablatiuo iungitur cum præpositione in: uel sub: & nonnũ q pro ago ponitur: & accusatiuum postulat: ut ultimam hic degit ætatẽ. Quã doq; etiam pro minuo usurpatur: teste Nonio: & cum accusatiuo costruitur: dicente Plauto in aularia.	De go
Nonius	Nunc ego istum soror laborem degam tibi: idest minuam. Aliquando de go si	
Plautus	gnificat id quod detraho. Vnde idem Plautus ait in Epidico degitur corium	
Plautus	de tergo tuo. idest detrahitur: ut Marcellus interpretatus est.	
Marcellus	Dominor dominariis: inter cõia uerba a Prisciano: cõnumeratur. Vnde & Ni-	Dominor
Priscianus	gidium refert dixisse. Omne pecus in domitum: habet quiddam in se ferum:	
Nigidius	sed tamen ea natura est: ut curari: & dominari possit. Costruitur autem do-	
	minor cũ datiuo: genitiuo: & mediane in præpositione: cum accusatiuo: &	
Virgilius	ablatiuo. Virgilius. & uictis dominabitur Argis. Hieronymus in ecclesiastico	
Hierõymus	capitulo: xvii. Posuit timorem illius super omnem carnem: & dominatus ẽ be-	
Ouidius	stiarum: & nolatilius. Ouidius libro metamorpho. primo.	
Virgilius	Et q dominari in cætera posset Natus homo. Virgilius. li. æneidos secundo:	
	incensa Danai dominatur in urbe:	
Virgilius	Decus neutri generis est: & corripit in obliquis co: syllabam Virgilius libro æni-	Decus
	dos quinto.	Decorus
	Oblitus decorisq; sui: lociumq; salutis. Similiter decorus decora decorũ me-	Decoro
Stadius	diam corripit syllabam: & decoro decoras uerbum. Stadius in thæbaide.	Decor
Horatius	Terrarum decora alta uiri: decoriq; iugales. Horatius.	
	At bene nummatum decorat suadela: uenuseq;. Ab eo quod est decus fit hic &	
Priscianus	hæc decor: teste Prisciano: quod quidam trium dicunt esse generum. Salusti-	
Salustius	us. equis: & armis decoribus. & simili modo co: syllabam corripit. Næuius in	
Næuius	carmine belli punici.	
	Magnamq; domum: decoremq; ditem uexarant. Vbi corem pes iambus est:	
Virgilius	duabus constans syllabis: una breui: altera longa. decor masculini generis:	
	co: syllabam i obliquis producit. Virgilius li. æneidos. v.	
Virgilius	Et dorycli coiunx diuini signa decoris. pari modo decorus adiectiuum: &	
Horatius	decoro uerbum: mediam producut syllabam. Horatius in sermonibus. ne si	
	te facies ut sæpe decora Moli fulta pede.	
	Delecto delectas accusatiuo iungitur. delector deponens cum ablatiuo construi	Delecto
	eur mediante præpositione in: uel de. delectat impersonale regit a parte an-	Dector
	te accusatiuum: & post cum infinito iungitur.	Delectar
Ouidius	Deceo deces cum accusatiuo costruitur. Ouidius. libro metamor. vi.	Deceo
Ouidius	Admouiq; preces: quarum me dedecet usus. Idem de remedio.	Decet
	Lude: decent animos mollia regna tuos. decet impersonale: a parte ante ac-	
Terentius	cusatiuum ex postulat: & nonnunq; datiuum: ut est apud Terentium. facite ita	
	ut uobis decet.	
	Definire cum unico s post e: est: quasi finem dare. diffinire autem cum duplica-	Definio
	to s post i: est: hoc ab illo finiendo: ac partiendo distinguere.	Diffinio
	Defero defers regit post se accusatiuum. In alio autem significato: datiuo iungi	Defero
Hierõymus	tur. Hieronymus in deuteronomio capi. xxviii. Adducet sup te dñs gentem	
	peccatissimã: quæ nõ deferat seni: nec misereatur paruuli: idest honoret senẽ.	
	Deficio deficiis: quãdo neutrale est: datiuum postulat: ut pecunia mihi defecit: &	Deficio

Virgilius nonnunq̄ absolute ponitur: ut hic præsenectute deficit. Quando autem ē trā
 titium/accusatiuo iungitur. Virgilius libro georgicorum primo. noctem lē
 tus non deficit humor. idest deserit/ seu derelinquit.

Discrimen/discriminale/diserniculum/in uno significato accipi possunt. Acus
 ea est/qua capilli discriminantur. Nam a discrimine fit descriptio descripti
 Hierōymus nas. Hieronymus i ludith capitulo decimo. Et discriminavit crinē capitis sui. Discrimina
 Virgilius Virgilius libro æneidos xi. le
 Ordine flamarum/ & late discriminat agros. Discrimen item/differentia dici
 Virgilius tur. Virgilius libro æneidos septimo. Discernicu
 At nunc dura dedit nobis discrimina pallas. Rursum discrimen/periculum. lum
 Virgilius Virgilius æneidos libro primo. per tot discrimina rerum.
 Tendimus in latium. discrimen/certamen. Virgilius li. æneidos quinto.
 Virgilius post hos aequo discrimine pistris/
 Centaurusq; locum tendunt superare priorem

Platus Desipio desipis/ablatiuo iungitur: & nonnunq̄ genitiuo: ut est apud Plautum i Desipio
 Epidico. desipiebam mentis quom illa scripta mitterem pro mente.
 Liuius Demum/significat post: quin etiam demus apud Liuium/referente Festo/lectū Demum
 Festus est. Alii (ut subdit) demum pro dumtaxat posuerunt. Demus
 Priscianus Diadema huius diadematis cum i latino/ & hæc diadema huius diademæ/ste/ Diadema
 ste Prisciano/declinari potest. Ornamentum est capitis.
 Priscianus Degener/ teste Prisciano libro quinto/communis generis est: quod tamen li/ Degener
 Lucanus bro septimo trium tradit esse generū. Nam in ablatiuo singulari/degere
 facit/ & degeneri. Lucanus.
 Si me degeneri strauissent fata sub hostes. Is dicitur qui maiorum suorū mo/
 ribus non respondet.

Priscianus Descendo facit in præterito descendī/ teste Prisciano: ac etiā descendidi/ teste Descendo
 Gellius Gellio libro septimo. noctium atticarum. December
 Priscianus December/ & decembris/ in recto/ ueteres pro tulerunt/ teste Prisciano. Decembris
 Priscianus Donec/ & donecum/ in uno significato dici potest/ teste Prisciano. Vñ & Plau Donec
 Plautus tus ait in captiuis. A scultatus sciēs ego mea mitti/ donecum ille huc redeierit Donecum
 Ennius Debilis/ notum est quid significat. Ennius tamen libro. viii. etiam debilo homo/ Debilis
 Marcellus pro debilis protulit/ ut refert Marcellus. Debilo
 Priscianus Dextrorsum/ & dextrouorsum/ pro dextrouersum dici potest/ teste Prisciano/ Dextrorsū
 Plautus Plautus in rudente. Sed dextrouorsum auersa est in malam crucem. Dextrouor
 Nonius Diuisus/ & diuidus/ in uno significato dici potest/ teste Nonio/ Accium indu sum
 Accius cente dicentem. Nosq; ut seorsum diuidos lecto offers. Diuiduū/ & quod di sum
 uidit/ & quod diuiditur/ significare habet.

Caper Dorsum neutro genere/ & hic dorsus huius dorsus/declinari potest/ testibus Ca Diuisus
 Probus pro/ & Probo. Et non tantum animatium/ sed etiam aquarū/ teste Marcello/ Diuidus
 Marcellus dorsum dicitur. Vnde Virgilius libro æneidos primo/ inquit. Diuiduus
 Virgilius Dorsum immane/ mari summo. Dictum est autem dorsum/ q; ea pars corpo Dorsum
 Pōpeius ris/ deuexa sit deorsum auctore Pōpeio. Neq; a duro duras descēdit/ ut Vgu Dorsus
 Vgutio tio somniauit. Ab eo quod est dorsum/ fit dorso dorsas uerbum: a dorsus aut Dorso
 Plautus fit dor suo dor suas. Plautus i aularia. Tu macerio cōgrum muræna ex dor sua Dor suo
 Nonius q̄tum potes: idest confringe/ uel dorso exime.

Dulcitas/ & dulcitus/ pro eo quod est dulcedo/ in uno significato accipi pos Dulcitas
 Cæcilius sunt/ teste Nonio: Cæcilius in Syracusis. Tanta hinc inuasit i corda idulcitas. Dulcitus
 Cicero Cicero libro quarto de natura deorū. Quiq; dulcitudine præter cæteros sen Dulcedo
 sus cōmouetur.

Plautus Delicium in singulari numero/ neutri generis est: in plurali uero/ foeminini: Pla Delicium
 utus etiā foeminino genere/ singulari numero prorulit/ quom dixit. Mea uolu Delicia
 ptas/ mea delicia. Delicia item foeminini generis/ tignum dicitur/ quod ad te
 Festus gulas angulares infirmas/ uersus fastigiatum collocatur/ ut scribit Festus.

Beda Dirimo facit in præterito diremi/ & dirempsi/ teste Beda super Donati artem. Dirimo
 Probus Domina/ facit i dauitio plurali/ & ablatiuo/ dominabus/ ut tradit Probus. Hie Domina
 g 2

Hieronymus	ronymus in epistola prima ad demetriadem circa finem. Incedentibus domi	
Curcius	nabus ancilla uirgo procedat ornatio. Curcius tamen dominis pro domina	
Laurentius	bus dixit. Et sic dicendum esse tradit Laurentius.	
Isidorus	Discus cum i latino & c exili/graecum est uocabulum: etsi Isidorus / Vgutio /	Discus
Vgutio	Catholicon/ aliam nescio quam etymologiam fingant. Genus est uasis/por	
Polux	tandis ad mensam carnibus q̄ aptissimum/ ut docet Iulius Polux. Fuit etiā dif	
Martialis	cus ludi genus: quo saxum/ uel massa plumbea iactabatur alutæ iuncta: i qua	
	referenda & piculū erat: & ars appebat: ut Pindari iterpres ostēdit. Martialis.	
	Splendida cum uolitent Spartani pondera disci.	
	Este procul pueri.	
Macrobius	Digeries/ digestus/ digestio/ in uno significato accipi possunt. Macrobius in sa	Digeries
Stadius	turnalibus. Nec mirū si digeries morfu reprehensionis euasit. Stadius libro thæ	Digestus
	baidos tertio iam creditur uni.	Digestio
	Sanctarum digestus opum: idest hac in parte/ dispositio/ uel distributio.	
Marcellus	Duco ducis tertiæ coniugationis/ primā pducit syllabam: & apud Marcellum	Duco
Virgilius	Plures detinet significatiōes/ hoc nihilominus in loco annotandas. Duce/	
Tullius	re/ pati significat. Virgilius libro æneidos quarto.	
Virgilius	Nate dea potes hoc sub casu ducere somnos. Duci/ delctari/ auocari. Tullius	
	libro quinto de finibus. Dantq; se ad ludendum. fabellarumq; auditione du	
	cuntur. Ducere/ nudare exerere. Virgilius libro æneidos. xii.	
	Ille tamen clypeo obiecto conuersus in hostem	
Tullius	Ibat. & auxilio ducto mucrone petebat/ Ducere/ excitare. Tullius in Verrem:	
	Quid si quem statuæ magnopere delectant/ si quis earum honore/ aut gloria	
Tullius	ducitur/ Ducere/ illicere. Tullius libro officiorum secundo. Postremo precio/	
Virgilius	aut mercede ducuntur. Ducere/ struere erigere. Virgilius libro æneidos pri	
	mo. pars ducere muros:	
Virgilius	Moliriq; arcem: & manibus subuoluere saxa. Ducere/ iudicare. Virgilius tan	
	ton me crimine dignum	
Virgilius	Duxit/ Ducere/ uoluere pertractare. Virgilius libro æneidos sexto.	
Tullius	Sic equidem ducebam animo/ rebarq; futurū. Ducere/ trahere differre. Tul	
Tullius	lius libro officiorum tertio. Apud prætorem criminatus est/ balbū illud du	
	cere. Idem ad Cæsarem iuniorem. Ne res duceretur/ secimus ut Hercules An	
	trianus in alium locum transferretur. Ducere/ proprium pro temporibus ser	
Virgilius	uare. Virgilius in bucolicis. & quo	
Plautus	Duceret apricis in collibus uua collorem. Ducere/ dimittere descendere. Pla	
	utus in aularia. Vbi ille abit/ ego me duco seriundus arbore. Ducere/ gerere.	
Virgilius	Virgilius libro æneidos octauo.	
Virgilius	Hi bellum assidue ducunt cum gente Latina. Ducere/ quam proprie signifi	
	cantiā habeat/ patet hoc Virgilii exemplo/ libro æneidos. xii. dicentis.	
Virgilius	Ducitur infœlix æuo confectus Alerthes. Duco. ducas primæ coniugationis	
	primam corripit syllabam. Virgilius libro æneidos decimo.	
	Quatuor hic iuuenes/ totidem quos educat upheus.	
	Ducatus huius ducatus/ regio ducis/ uel dignitas/ apud uulgus dicitur ducatus	Ducatus
	huius ducati/ aureus nummus ducalis uocatur.	
	Dimico dimicas/ & dimicor deponens comperitur. Vnde in legēda sanctorum	Dimico
	Chrisanti/ & dariæ legitur. Quis enim istam pugnam a diabolo excitatā uin	Dimicor
	cere præualet/ nisi tua pro eo fuerit dextra dimicata?	
	Draco cum c Exili cōis generis est: etsi foemininum draca habeat/ & dracæna cū	Draco
	æ diphthongo in media syllaba. Dicitur est autem draco a δρακων/ quod est	Draca
	uidere. Nam clarissimam oculorum aciem habere perhibetur. Draconem itē	Dracæna
Plinius	appellat Plinius libro decimo septimo naturalis historia/ ex tortuositate si	
	militudine/ palmitem (ut ait) emeritum/ pluribusq; induratum annis.	
Festus	Dubo dubas/ ueteres teste Festo protulerunt: a quo fit/ quo nunc utimur uer	Dubo
	bum dubito dubitas.	Dubito
	Diabolus cum i latino scribitur: nec ex dia/ & bolus componitur: quasi duos	Diabolus

Vgutio	bolos capiens corpus scilicet peccatoris/ & animam/ ut cum Catholico ridiculus somniauit Vgutio. Sed a δ-ιαβαλλω/ quod est criminor descendit. Vnde & criminator dicitur.	
Gellius	Dissentio cum duplicato s/ & dissentior deponēs i usu ē. Gellius li. x. noctiū acti- carū. Cumq; dissentirētur/ & pars tertio/ alii tertiu scribendū contenderent.	Dissentio Dissentior
Horatius	Diluuium cum unico l/ & diluuiēs/ in uno significato accipi possunt. Horatius libro tertio carminum.	Diluuium Diluuiēs
Lucretius	Quom fera diluies inquietos irritat amnes. Inde uenit Diluuiio uerbum. Lucretius libro quinto. Tantum suppeditant amnes/ ultraq; minantur Omnia diluuiare/ ex alto gurgite ponti.	Diluuiio
Priscianus	Defraudo/ & de frudo/ dici potest/ auctore Prisciano libro secundo.	Defraudo
Priscianus	Duo duæ duo facit in accusatiuo/ masculino quidem genere/ duos/ & duō/ s/oc-	Defrudo
Phocas	minino duas/ neutro duo/ testibus Prisciano/ & Phoca. Virgilius libro ænei	Duo
Virgilius	dos nono. Si duo præterea tales Idæa tulisset	
Horatius	Terra uiros. Horatius sermone septimo. duo si discordia uexat inertes.	
Diomedes	Deleo deles uerbum/ facit in præterito deleui/ & deliui/ in supino deletum/ & de-	Deleo
Varro	litum/ teste Diomede/ Varronem inducente dicentem. Pecorina delitæ litte- ra. Qui & Caluū refert in p̄ma ep̄la ad uxore scripsisse/ i uia delita/ p̄ deleta.	
Caluus	Diota cum i latino/ & t exili/ scribitur. Genus est uasis uinari/ duas teste Acrone	Diota
Acron	ansas habentis. Horatius in p̄mo carminum.	Diata
Horatius	O Thaliarche merum Diota/ Diota cum i latino/ & æ diphthongo in me- dia syllaba/ & t exili/ lex uictus dicitur. Diata itē/ locus quidam domi uocatur/ ubi tantum uersamur/ nullo negotio/ aut usu. Et δ-ιαταω/ quod uersari si- gnificat/ deriuatur	
Probus	Bur cum u/ teste Probo/ efferi debet/ dicente Virgilio.	Ebur
Virgilius	India mittit ebur. At uero Phocas/ ebor per o/ enuntiarī præci-	Ebor
Phocas	pit. Et utrunq; dici potest. Nam & æquor cū u/ teste eodē Pro- bo scibitur/ & cum o æquor effertur/ ut in ipsa dictiōe uidimus.	Eboreus Eburneus
Vlpianus	Ab ebore sit adiectiuū eboreus/ eburneus/ eburnus. Vlpianus	Eburnus
Quintiliāus	de legatis tertio. Eborā bibliotecā emit. Quintiliāus li. vi. Cū	Ebora
Hieronymus	i triūpho Cæsaris/ eborea opida essent trāslata. Hieronymus in canticis capi-	Ebura
Ouidius	tulo. xii. Collum tuū sicut turris eburnea. Ouidius libro metamorpho. iii.	Eburum
Virgilius	Impubesq; genas/ & eburnea colla/ decusq;. Virgilius georgicorum tertio.	
Lucanus	Hipodameq; humerog; Pelops insignis eburno. Lucanus libro secundo.	
Horatius	Legitimæq; faces/ gradibusq; accliuis eburnis. Horatius sermone. xvi.	
Iuuenalis	Tincta super lectos/ caderet uestis eburnos/ Iuuenalis satyra. x.	
Propertius	Da nunc & uolucrem/ septro quæ surgit eburno. Propertius.	
Tibullus	Siue lyrae carmen digitis percussit eburnis. Tibullus. Hanc primū ueniens plectro modulatus eburno. Eborā/ nomen est duarum	
Ptolemæus	urbū in Hispania/ teste Ptolemæo/ quarū una Turdubiorū est/ alia Edetano-	
Ptolemæus	rum. Eborā/ urbs est Lusitanorū mediterranea/ teste eodem Ptolemæo. Ebu-	
Ptolemæus	rum urbs est Germaniæ/ ut idem Ptolemæus in cosmographia ostendit.	
Plinius	Echeneis huius echeneidis/ uel echeneidos/ cū ch aspirato/ sequente e/ scribitur. Genus est pisciculi. Nec ab hæc hæres descendit/ ut Isidorus tradidit/ & cū Catholico Vgutio somniauit. Sed ex ἔχω teneo/ & πῆλα Nauim/ cōponitur. Nā teste Plinio/ ruant uenti licet/ sæuiant procellæ/ iperat furor/ ita talq; uires cō-	Echeneis Echinus Echinas Echinada Echina Echidna
Opianus	pefcit/ & cogit stare nauigia. Quā etiā ob causam/ amatoriis quoq; ueneficiis infamis est/ & iudiciorum/ ac litium nōnunq; mora. Vnde quod græce eche-	
Lucanus	neis/ latine a nonnullis remora appellatur. Hæc Plinius. Et producit echeneis penultimam in recto syllabam. Nam apud Græcos cum u in penultima syl- laba scribitur/ quæ semper apud illos producta est. Vnde Opianus li. p̄mo ait. θαυμα δ-ὄλις Τηρῆσ ἐχερῆδ-ος ἐφρασσεν το. Quod etiam obseruauit Lu-	
	canus/ quom dixit. In mediis echeneis aquis. Vbi nonnulli legunt echinus. Ve-	

	rum cum echinus cum ch aspirato / & i latino primam (ut statim patebit) corripiat syllabam / Lucani metro conuenire nequaquam potest. Quem tamen pro echeneide / Isidorus / Papias / Vgutio / Catholicon / ac etiam Augustinus de ciuitate dei / posuere. Sed falsi sunt. Nam echinus / alius quidam est pisciculus ex cacerorum genere / spinas habes: quibus pro pedibus utitur: de quo Martialis.	
Martialis	Cortice deposito mollis echinus erit. Iuuenalis satyra quarta.	
Iuuenalis	Et semel aspectu litus dicebat echini. Horatius sermone. xiiii.	
Horatius	Ostrea Circaeis / Misseno oriuntur Echini. Est etiam Echinus eadem litteratura / uilla Cyrenaicae prouinciae in Africa: & eodem nomine urbs Macedonia / teste Ptolemaeo: necnon & genus uasis aenei: in quo calices lauantur / teste Acrone: quam alii (ut ait) ampulam dicunt esse uitream: de quo Horatius sermone sexto.	
Ptolemaeus	Pocula cum cyato duo sustinet: astat echinus. Echinas huius echinadis uel echinadas / eadem scriptura scribitur. Sunt autem echinades / in insulae i Maliaco mari / teste Herodoto libro historiarum secundo: de quibus Lucanus meminit / dicens. crassis oblimat echinadas undis.	
Herodotus	Vgutio dicit posse declinari haec echinada. Quod si coperitur / ab accusatiuo graeco ἐχινάδῃ formetur necesse est. Sed & haec echina huius echinae declinari potest / dicente Seneca in Troade. Quolibet uento faciles Echinae. Echidna cum ch aspirato / & i latino / sequente dn / uipera dicitur. Vnde de ea / quam	
Lucanus	Hercules interfecit / inquit Ouidius libro. v. fastorum.	
Seneca	Sanguine centauri Lernae sanguis Echidnae Mixtus / ad auxilium tempora nulla dabat.	
Ouidius	Extasis cum et exilibus scribitur: & dici potest pductio. Est enim figura / qua syllaba naturaliter correpta producit: quae a nonnullis extasis dicitur. Extasis item / mentis excessus uocatur.	Extasis Extasis
	Egeo eges uerbum tam genitiuo / quam ablatiui / iungi potest.	Egeo
Priscianus	Edo es est / graecum est uerbum: quod apud antiquos / teste Prisciano / edo edis edit declinari solebat: ut etiam ab hoc compositum / comedo comedis comedit.	Edo
Naeuius	Vnde etiam Naeuius in carbonaria / ait: ille ipsi astat / quando edit. Et format edo duplex supinum / esum scilicet / & estum / teste Prisciano.	
Priscianus	Elegia cum unico l / & i latino scribitur: & dici potest miseria. Et producit apud poetas penultimam syllabam. Stadius libro siluarum primo.	Elegia Elegia
Stadius	Quas inter / multum petulans elegia propinquat. Martialis.	
Martialis	Detineat cultis aut elegia comis. Antonius Panormita in epistola ad Lamolam. Induit aduirs uultus elegia dearum. Nonnunquam pentasyllaba dictio elegia effertur: & tunc penultima syllaba corripitur. Ouidius de remedio.	
Antonius	Blanda pharetratos elegeria nutrit amores. Idem li. tertio de sine titulo.	
Ouidius	Venit odoratos elegeria nexa capillos. Idem in epitaphio Tibulli.	
Ouidius	Flebilis indignos elegeria solue Capollos. Quod domitius super epistolam Sapphus / nom percipit. Nam cum apud poetas (ut domitius) penultimam syllabam elegia / dictio scilicet tetrasyllaba producta habeat / i eadem Sapphus epistola / emendare (ut etiam alibi solet) elegia censor debuit: non a probare / ut elegia legere tur. Quod si apud Ouidium tetrasyllaba dictio (ut idem legendum affirmat) elegia enuntietur / primam / & secundam syllabam produci / necnon & penultimam corripere / necesse est / contra omnium aliorum poetarum auctoritatem: imo etiam contra seipsum. Vnde & alibi idem Ouidius inquit.	
Ouidius	Tantum se nobis elegi debere fatentur. Et Tibullus ait.	
Bocetius	Nec profunt elegi: nec carminis auctor Apollo. Bocetius.	
Iuuenalis	Et ueris elegi fletibus ora rigant. Iuuenalis.	
	Impune ego mihi recitauerit ille togatas:	
	Hic elegos. Hoc pari errore ductus etiam est tortellius in dictione elegia. Sunt qui ab elegia diminutue elegidion formari uolunt. Persius. Non si qua elegidia crudi Dictarunt proceres.	
Persius	Equus cum prima corripiat syllabam / asque a diphthongo scribitur: & habet for	Equus

Probus	minimū equa: quorum diminutiua sunt equuleus, & equula / testibus Probo / Marcello / Prisciano. Vnde Tullius ait in Hortensio. Sed cybum etiam saepe subtrahunt: ut debilitetur equuleorum nimis effrenata uis: Varro in lege Menia. Nemo est tam negligens / quin summa diligentia eligat asinum / qui suam saliat equulā. Equuleus item / tormenti est genus. Eques communis generis est: quin & apud uulgos pro foemina equite / equitissa usurpatur. Eques item / pro equo ponitur / testibus Marcello / & Seruio / dicente Virgilio georgicorum. iii. atq; equitem docuere sub armis Insultare solo. Inde fit equito equitas uerbum / tam ad equum q̄ ad insidentem pertinens / teste in saturnalibus Macrobio. Vnde & Lucilius de equo ait. Nempe hūc currere equum nos atq; equitare uidemus. Equiso equitem / uel equorum magistrum / designare habet. Varro in eumenidibus. Neq; furentem equuleum damacrinum insanus equiso eximendis morbi fluctibus educet unq̄. Et (ut scribit Nonius) non tantum equorum magistrum / sed etiam omnium rerum / quatum ei regimen cōceditur / equiso delignet. Quod & Varronis auctoritate cōprobat̄ in Marci pore sic dicentis. Hic in ambiuo nauem cōsendimus plaustrum: quam nauitici equisones per uiam conducent loco.	Equa Equuleus Equula Eques Equito Equitissa Equiso
Varro	Equester masculini / equestris foeminini / equestre neutri generis: & hic & haec equestris & equestre / declinari potest. Vgutio declinat et̄ hic & haec equester.	Equester
Vgutio	Euentus huius euentus / & hoc euentum / declinari potest. Virgilius libro sexto aeneidos. caeco s̄q; uolutat	Euentus Euentum
Cicero	Euentus animo secum. Cicero ad Atticum. Semper enim causae euentorum magis mouent / q̄ ipsa euenta.	
Nonius	Exercitus huius exercitus / uel antiquorum more huius exercituis / uel exerciti / teste Nonio / format genitiuum. Varro libro de uita patrum secundo. Quot quot imperator propter exercituis salutem / foedis manibus deuouit. Accius. Consydera & quo reuoces summam exerciti.	Exercitus
Varro	Erratus huius erratus / & hoc erratum / in recto / declinari potest.	Erratus
Accius	Euphrates cum t exili scribitur: & facit in genitiuo Euphratis / & Euphratae. Vgutio dicit posse declinari / Euphrate huius Euphrates. Et producit mediam syllabam. Boetius.	Erratum Euphrates Euphrate
Vgutio	Tigris / & Euphrates / uno se fonte resoluunt. Lucanus libro secundo. Euphratem / Nilumq; moue. fluuius est: qui posteaq; longam egit uia / & Babylonem in duas partes diuisit: in mare Rubrum tandem descendit.	
Lucanus	Externus externa externum / & exter externa exterum / in uno significato accipi possunt. Statius libro thabaidos. xi. Sed quid apud tales qui nec sua pignora curae Exter honos? Extra praepositio format superlatiuum extremus / & extimus / teste Prisciano. Plautus in rudente. Factus sum quasi extimus a uobis. Extrarius / q; extra focum / sacramentum / iusq; sit / teste Festo dicitur: uel (ut scribit Marcellus) extrarius alienum significat. Aphranius in suspecta. Ut me esse in hac re ducat abs te extrarium. Extraneus / is appellatur / qui ex altera terra est: quin etiam extraneus dicitur / ut auctor est Pompeius.	Externus Exter Extremus Extimus Extrarius Extraneus Exterraneus
Stadius	Echlipis cum exili / & th aspirato / & i latino utrobique scribitur: & dici potest expressio. Est. n. caesura / qua m cum Vocali eliditur: ut est apud Virgilium. Monstrum horrendum ingens. Haec a nonnullis ellipsis cum duplicato lab alis elleplis dicitur.	Externus Exter Extremus Extimus Extrarius Extraneus Exterraneus
Priscianus	Emporium / locus est mercatus / & nudinationis & latine dici potest Emporium. Est & eodē noie urbs in Italia / alias Firmū nominatum / teste Strabone. Emporiae pluralis tantum numeri / Duo sunt opida / dicit̄ Liuius. Emporiae duo opida erat muro diuisa. Vnum Graeci habebant a Phocaea: alterum Hispani de Phocais meminit Syllius libro tertio quom ait. Phocaeicae dat Emporiae: dat Tarraco pubem. Empyrum cum y graeco: dici potest ignitum / sicut dipyrum / bis ignitum. Martialis.	Echlipis Ellipsis Elleplis
Plautus		
Festus		
Marcellus		
Aphranius		
Pompeius		
Virgilius		
Strabo		
Liuius		
Syllius		
Martialis	Quid tibi uis Dipyrum qui phactonta facis?	Emporium Emporium Emporiae Empyrum Elephas

	Elephas cum unico l'cōis generis est. Et a genitiuo græco ἔλεφας τοῦ νοστρί ἐτ	Elephantus
Iuuenalis	hic elephantus in recto dixerunt. Iuuenalis.	
Hierōymus	Quatinus hic non sunt & uanales elephantanti. Hieronymus i libro primo Ma- ccabæorum capitulo primo. Et intrauit in Aegyptum / in multitudine graui i curribus / & elephantis / & equitibus / & copiosa nauium multitudine. Et nō nunq̄ p ebore / hoc ē p ipsius elephantanti dente ponit. Virgilius in georgicis.	
Virgilius	In foribus pugna ex auro / solidoque elephanto. Elephas item mons est circa	
Ptolemæus	Nilum fluuium / ut in cosmograpia Ptolemæus ostendit.	
Seruius	Eleusis cum unico l' & eleusin / in recto / declinari potest / teste Seruio super pri	Eleusis
Stadius	mum georgicorum. Stadius libro thæbaidos. xii.	Elusin
	Hōs Salamis populos / illos cerealis Eleusin. urbs est in Thera Atticæ insula	Eleusina
Ptolemæus	teste Ptolemæo: a qua / insula ipsa tota / Eleusina cognominata est.	
Iuuenalis	Enthymema huius enthymematis / & hoc enthymematum / in recto / declinari potest: & cum th aspirato / & y græco scribitur. Iuuenalis satyra. vi.	Enthymēa
Quintiliāus	Torqueat enthymema: nec historias sciat oēs. Genus est argumenti / ex uno assupto cōcludēs. Quintiliāus dicit enthymema ēē oē quod mēte cōcipimus.	Enthymema
Lucretius	Epectasis cum & exilibus scribitur: & dici pōt porrectio. Est. n. figura / qua i me	Epectasis
Iuuenalis	dio dictionis / littera / uel syllaba interponitur: ut est apud Lucretiū libro. ii.	Epenthesis
	Inter se nexus minus / aut magis indupedita / pro impedita. Iuuenalis.	
	Quales tunc epulas ipsum glutisse putamus	
Virgilius	Induperatorem / pro imperatorem. Epenthesis cum th aspirato / dici potest i terpositio. Et est figura / epectasi ipsi similis: ut est apud Virgilium.	
	nondum Porfenna iubebat. Vbi teste Seruio / n unum metri gratia interpo- situm est. Nam apud alios / poetas Porfenna mediam corripit syllabam. Vnde	
Syllius	Syllius libro octauo / ait.	
Martialis	Cernitur effugiens ardentem Porfenna dextram. Martialis	
	Hanc spectare manum Porfenna non potuit.	
Lucanus	Epirus cum i latino scribitur: & mediam producit syllabam. Lucanus libro. ii.	Epirus
Herodotus	Primus in epirū boreas agat. Regio est in Europa Ephyris cum y græco in	Ephyris
	media syllaba & cum i latino in ultima / urbs fuit Laconia / teste Herodoto.	Ephyre
Lactantius	Ephyra huius Ephyrae cum y græco / & Ephyre huius / declinari po	
Plinius	test. urbs est in Achaia: quæ nunc Corinthus uocatur / testibus Lactantio græ-	
Papinius	matico / & Plinio libro quarto naturalis historiae. Et tam Ephyris / q̄ Ephy-	
Lucanus	re / phy syllabam corripit. Papinius libro thæbaidos quarto.	
Ouidius	It comes Inoas Ephyre solata querelas. Lucanus libro. vi.	
	Aut Pelopis latis Ephyren abrumpere regis. Ouidius heroidum.	
	Hic Ephyrem bimarem / Scythiam tenet ille niuosam. Fuit etiam Ephyre ea / dem litteratura / oceani / & Thetios filia: cuius meminit Virgilius georgico / rum quarto / quom ait.	
	Atq; phyre atq; Opis ac Asia Deiopeia.	
	Ephebus absq; æ diphthongo scribitur. Neq; enim ex e / & phœbus componit / ut cū Catholico sōniauit Vgutio: sed potius ex epi / & hebe. pubertas: ubi p / abiecta i littera / in ph conuertitur: ut libro secundo in dictione cathedra ple- ne docuimus. & dici potest ephebus pubes. Et producit mediam / syllabam.	Ephebus
Iuuenalis	Iuuenalis satyra secunda:	Ephebia
Horatius	Armenius Zelotes cunctis narratur ephebis. Horatius in epistolis.	
Donatus	Quo pacto partes tutetur amantis ephebi. ide uenit hæc ephebia: quæ (ut di- cit Donatus super Andriam Terentii) prima ætas est adolescentiæ. Alexan-	
Alexander	der aut Neq; uult ephebiam locum esse / ubi ephebi prostituuntur. Ait enim.	
Hierōymus	Quo prostant pueri / locus est ephebia dictus. Claudicat tamen hic uersus in prima huius dictionis syllaba. Cuius nihilominus interpretationi consentire uidetur Hieronymus in secundo libro Maccabæorum capitulo quarto / sic i quiens. Super hoc promittebat & alia talenta centum quinquaginta / si po- testati eius concederetur gymnasium / & ephebiam sibi constituere. Et subdit Et enim ausus est sub ipsa arce gymnasiū constituere: & optimos quosq; ephe-	

	borum/in lupanaribus ponere.	
Hesiodus	Erate huius erates cum t exili scribitur. Nympha fuit Oceani & Tethyos filia/	Erate
Ptolemaeus	teste Hesiodo in theogonia. Eratae cū æ diphthongo in ultima syllaba (plura	Eratæ
	li enim tantum numero declinatur) urbs est Corytanorum/ teste Ptolemæo.	Erato
Virgilius	Erato etiam cum t exili/ una fuit musarum: quam tamen Arcades uarem fuisse dicunt: non musam. Huius meminit Virgilius libro æneidos septimo.	
	Nunc age qui reges Erato/ quæ tempora rerum/	
	Quis Latio antiquo fuerit status.	
	Epitome huius epitomes cū i latino/ & t exili scribitur: & dici potest breuiariū.	Epitome
	Et corripit penultimam syllabā. Epithema huius epithematis cum i latino/	Epithema
Vgutio	& th aspirato/ sequente e/ dici potest superimpositū & penultimā in recto pro-	
Virgilius	ducit. Neq; a thymo flore descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniavit.	
Iustinus	Euander/ & euandrus/ in recto/ declinari potest. Virgilius li. æneidos. viii.	Euander
	Tū rex euandrus R. oanae cōditor arcis. Rex fuit Arcadiæ/ teste Iustino li. xliii.	Euandrus
Papinius	Eumenes/ proprium fuit uiri nomen/ Philippi/ & Alexandri amici: qui & Eu-	Eumenes
	meneus dicitur. Eumenis/ furia/ est infernalis. Papinius libro thæbaidos. vii.	Eumeneus
	Eumenis in furias/ animumq; redire priorem.	Eumenis
	Europa huius Europæ/ & Europe huius Europes/ declinari potest. Filia fuit	Europa
Virgilius	Agenoris: quam Iuppiter rapuit: & ab ea/ tertiam partem mundi/ Europam	Europe
	nominauit. Et producit mediam syllabā. Virgilius libro æneidos septimo.	Euripus
Hesiodus	Europæ/ atq; Asiæ satis/ concurreret orbis. Alia fuit eodem nomine Oceani/	
Pōponius	& Tethyos filia/ teste Hesiodo in theogonia. Euripus cum i latino/ & unico	
Lucanus	p. pars quædam est maris/ inter phocidem/ & Eubœā insulā sita/ teste Pōpo-	
	nio Mela libro historiæ. iiii. & producit mediā syllabā. Lucanus libro. y.	
	Euripusq; trahit cursum mutantibus undis.	
	Eustochium/ proprium mulieris nomen/ & Eustochia/ declinari potest: & cum t	Eustochiū
	exili/ & ch aspirato/ & i latino scribitur.	Eustochia
Messala	Euthias/ & Euthia (ut etiam apud Messalam teste Quintiliano compertum ē)	Euthias
Quintilianus	declinari in recto potest: & cum th aspirato/ & i latino scribitur. proprium	Euthia
Virgilius	fuit uiri nomen.	Extā
	Extā pluralis tantū numeri/ & extales/ in uno significato accipi possunt. Virgi.	Extales
Hierōymus	Pinguiaq; in uerbus torrebimus exta columnis. Hieronymus in primo libro	
	regum capitulo quinto. Et computrescebant prominētes extales eorum.	
Varro	Epigramma huius epigrammatis/ & hoc epigrammatum/ declinari potest: & cū	Epigrāma
	i latino/ & duplicato m scribitur. Varro de lingua latina. Idem ostendit Pa-	Epigrāma
Marcellus	piniū epigrammatum: quod in adolescentem fecerat. dici potest. superscriptio.	tum
Pomponius	Expergisor/ deponens est uerbum. Veteres tamē etiam expergisco actiua uo-	Expergisor
Diomedes	ce protulere/ teste Marcello/ Pomponium inducente dicentem in Agamē-	Expergisco
Pompeius	none. Ut si quis dormitaret/ expergisceret. Et facit in supino experrectum. At	Expergo
Priscianus	uero expergo expergis/ format supinum expergitū/ auctoribus Diomede/	Expgefacio
Lucretius	Pompeio/ Prisciano. Lucretius libro. iiii.	Experior
Marcellus	Consequitur loeto: nec quisq; expergitus extat. Ponitur autem expergo pro	
Festus	expergefacio/ teste Marcello. Experrectus (ut tradit Festus) is dicitur/ qui p-	
Diomedes	se euigilare coepit: expergitur uero/ ab alio excitatus: qui (ut ait) & expergef-	
Priscianus	actus dicitur. Et Diomedes inquit. Expergitus/ excitatus somno sponte uigilat	
	experrectus/ a gete impeditus: expergefactus/ per alium somno excitatus. Ex-	
	perior commune uerbum/ Prisciano teste/ facit in supino expertum.	
	Emo tertiæ coniugationis/ facit in præterito emit/ in supino emptū. Emio quar-	Emo
	tæ/ format præteritum emiui/ supinum emitū/ mi syllaba producta: quorum	Emio
	nota est significatio.	
Ambrosius	Effero efferas primæ coniugationis/ & effero deponens usurpatur. Ambrosius	Effero
Stadius	super Aegelsippum. Efferauerat Herodes uniuersos: hoc est efferos ef-	Effero
Hierōymus	fecerat. Stadius in achilleide. & raptum superis Mars efferauerat aurum.	
	Hieronymus in Daniele capitulo octauo. Cumq; appropinquasset pro-	
	pe arietem/ effertus est in eum; id est, defecit. Effero effers/ facit	

	in præterito extulit: quod a uerbo tollo mutuatur: in supino elatum. Est aut efferre extollere. Tullius libro officiorum secundo. Ita eos uiros suscipiunt: maximisq; efferunt laudibus. efferre edere prouehere. Virgilius georgicorum. ii. Extulit hic Decios: Marios. Efferre/erigere leuare. Virgi. libro æneidos. y. Ostendit dextram insurgens Entellus: & alte	
Tullius		
Virgilius		
Virgilius	Extulit. Efferre/ostendere. Virgilius libro æneidos octauo. Et belli signum Laurenti Turnus ab arce	
Virgilius	Extulit. Efferre/proferre. Virgilius libro æneidos quinto.	
Virgilius	Tum satus Anchisa castus pater extulit æquos. Idem libro æneidos secundo.	
Lucillius	Mente efferre pedem genitorum. Efferre subdere. Lucillius libro. xxvii. Depugnabunt pro te ipsis & morientur: ac se ultro efferent. Efferre/enuntiare. Quale est si dixeris. Cybele cum unico l& cum gemiato l Cybelle/efferri pot.	
Nonius	Exeo exis & extro extras in uno significato accipi possunt teste Nonio/Aphra	Exeo
Aphranianus	nium inducente dicentem in actione. simul limen intrabo: illi extrabunt ilico. Nam sicut intrare/ingredi/ita extrare/egredi significat.	Extro
Seruius	Egredior/accusatiuo & ablatiuo iungitur teste Seruio super librum secundum	Egredior
Salustius	æneidos. Salustius. Raro egressa fines suos. Horatius.	
Horatius	Egressum magna me cepit Aricia Roma.	
Nonius	Expedio expedis/facit in futuro indicatiui modi expediam/ & expedibo/te	Expedio
Plautus	ste Nonio/dicente etiam Plauto in truculento. Ego expedibo rem.	
Festus	Epulum in singulari numero neutri generis est: plurali uero feminini. Vete	Epulum
Laurentius	res tamen/et hæc epula singulari numero protulerunt teste Festo. Interest tñ	Epula
Iuuenalis	inter epulum & epulas. Nam epula (ut tradit Laurætius) cybi sunt ministerio ho	Epulo
	minum/in nostrum comparati uisum: epulum aut solenniores quædam epu	Epulonus
	la: & proprie publicum conuiuium. Iuuenalis satyra tertia.	
	Vnde epulum possis centum dare Pythagoreis. Epulo & epulonus in recto/	
Festus	teste Festo/antiqui declinauerunt.	
Marcellus	Efurio esuris/facit in futuro indicatiui modi esuriam/ & esuribo/ teste Marcello.	Efurio
Pomponius	Vnde Pomponius ait in augure. Imo mane non esuribus diutius. Sunt tam	Exurio
	qui cum x hac scriptura exurio scriptitant: & ab ex & haurio compositum	Esuries
	uerbum dicunt. Esuries & esurgo in uno significato accipi possunt teste Mar	Esurigo
Marcellus	cello/Varronem inducente dicentem. Esurigo fundebat costas.	
Varro	Effigies & effigia in recto declinari pot/ teste Nonio. Iuuenalis satyra. xv. Effigi	Effigies
Nonius	es sacri nitet aurea cercopytheci. Aphranianus. Cuius te suscitatur imago/ cuius	Effigia
Iuuenalis	effigia?	Expleo
Aphranianus	Expleo explens secunda/ & expleno explenis tertia coniugatione/ in una signi	Expleno
Pompeius	ficatione ueteres usurparunt/ ut scribit Pompeius.	
Nonius	Execro execras/ & execror deponens/ dici pot/ teste Nonio. Aphranianus.	Execro.
Aphranianus	Execrabant se: & suos. Virgilius libro æneidos secundo.	Execror
Virgilius	Et terram altricem sæui execramur Vlyssi. Priscianus aut/ execror inter com	
Priscianus	munia uerba connumerat. Vnde & Catonem inducit libro originum quarto	
Cato	ita dicentem. Duos exules lege publica execrari. Vbi execrari passiuè positum est.	
Probus	Ensis masculini generis est: & format per diminutionem ensiculus/ ensicula/	Ensis
Priscianus	testibus Probo/ & Prisciano. Genus est gladii.	Ensiculus
	Expers/extra partem/expes/extra spem/uel sine spe dicitur.	Ensicula
	Erebus absq; aspiratione in initio scribitur: etsi Gasparinus cum aspirato 'princi	Expres
Virgilius	pio annotari præcipiat. Neq; ab hæreo hæres descendit/ ut idem Gasparinus/	Expes
Virgilius	Vgutio/ Catholicò tradiderunt. Et mediã corripit syllabã dicente Virg. illi ergo.	Erebus
	Venimq; & magnos erebi tranauimus amnes. Ast alibi idem Virgilius scribit	
	erebum/ quandam apud inferos obscuritatem esse/ quom ait.	Exors
Varro	imas erebi descendit ad umbras. Noctẽ etiã ab erebo natã esse/ dixit Varro:	Exos
	Exors/extra fortẽ/exos/extra ossa/uel sine ossibus dicitur. Lucretius libro. iiii.	Epilogus
Lucretius	Exos/ & exanguis tumidos perfluctuat artus.	Epilogum
	Epilogus cum i latio/ & epilogu in uno significato accipi possunt. Dici pot poratio.	Exlex
	Exlex huius exlegis/ is dicitur/ q sine lege/ uel extra legẽ degit/ q etiã illex huius	Illex

- Plautus illegis cū duplicato l / dici potest. Plautus in Persa. Impure / inhōeste / iniure /
Germanicus illex. Elix huius elicis cum unico l / sulcus uocatur aquarius: per quem scilicet Elix
Iginus aqua e liris educitur. Helix cum aspirato initio & unico l / genus est Hedera. Helix
Ouidius Helice huius helices / urfa maior dicitur. Germanicus in Arato. Hic Iouis al / Helice
Tortellius trices Helice / cynosuraq; fulgent. Fuit etiam eiusdem nominis urbs Achiuog;
teste Iginio / dicente Ouidio libro metamorphoseos. xv.
Si quæras Helicen / & Burin / Achaidas urbes. Tortellius autem absq; aspira /
to initio scribi debere elicem præcipit.
- Plautus Ebrius / & ebriacus / in uno significato accipi possunt. Vnde Plautus ait in au Ebrius
laria. Homo hebriacus somno sanari solet. Ebriacus
Liuius Epistola cum i latino scribitur. Titus aut Liuius quom apostolos suos fregit in Epistola
senatu / pro epistolis / apostolos dici posse ostendit. Apostolos
Psalmogra phus Erodius absq; aspirato initio / & erodio / in recto / declinari pōt. Psalmogra / Erodius
Hierōymus phus. Erodii domus dux est eorū. Hieronymus in leuitico capitulo. xi. Hæc Erodio
sunt / quæ de auibus comedere non debetis / & uitanda sunt uobis: aquilā: gry
phem: haliaetum: miluum: uulturem / iuxta genus suum: & omne coruini ge
neris in similitudinem suam: struthionem: noctuam: larum: & accipitrem / iu
xta genus suum: bubonem: mergum: ibim: cygnū: onocrotalū: porphyriōnē:
erodionem: charadriōn / iuxta genus suū: epopem quoq; & uespertilionem.
Genus est auis: in quam cōuersam esse Pallada / quom Vlyssi faucet explora
tori / tradit Homerus libro iliados decimo.
- Homerus Exemplare / & per apocopen exemplar / & exemplarium / & exemplū / in uno Exemplare
Pompeius (ut probabimus) sigificato accipi possūt. At uero Pōpeius / exemplū (inquit) Exemplar
est / quod sequamur / aut uitemus: exemplar aut / ex quo simile faciamus. Istud Exēplarium
(ut ait) animo æstimatur: illud oculis conspicitur. Verum traditio hæc apud Exemplum
Quintilianus auctores non semper obseruata est. Vnde Quintilianus libro decimo ait. Sic
litterarum ductus / ut scribendi fiat usus / pueri sequuntur: sic musci uocē do
centium: pictores opera pictorum: rustici probatam experimento culturam /
in exemplum intuentur. Hoc enim loco / exemplū est / ex quo simile facimus.
- Salustius Idem Salustius litteras quas sibi nomine Catilinæ redditas dicebat / exemplū
(inquit) earū / infra scriptū est: hoc est / zarū forma infra scripta est. Vnde Oui
Ouidius dius de opere suo metamorphoseon loquens libro tristium primo / ait.
Pluribus exemplis facta fuisse reor: idest exemplaribus / uel formis. Nam ex /
Paulus emplum forma est. Paulus iuris consultus / si legatum (inquit) petatur non iu
bet prætor uerba testamenti edere: ideo fortasse / quia hæredes solent habere
exemplum testamenti: idest formam. Hinc Cicero ad Apium / ait. Ex iis litte
Cicero ris / quarum ad me exemplū misisti: idest exemplar. Exemplare etiam / & ex
Lucretius emplar / animo æstimatur. Lucretius libro secundo. parua potest res
Horatius Exemplare dare: & uestigia noticiai. Horatius.
Horatius Plautus ad exemplar Siculi properare Epicharmi. Idem in arte poetica.
Horatius Respicere exemplar uitæ / morumq; iubebo
Doctum imitatore. Idem epistolarum libro primo.
Rurfus quid uirtus / & quid sapientia possit /
Lucanus Vitale proposuit nobis exemplar. Lucanus libro nono.
Cicero Quære quid est uirtus: & quære exemplar honesti. Cicero lib. ii. de oratore.
Quintilianus Illa oratio fuit mihi exēplar bene dicendi. Quintilianus libro decimo Cor
nellius autem Seuerus / etsi uersificator / q̄ poeta / melior / si tamen (ut est dictū)
ad exemplar primi libri / bellum Siculum perscripsisset / uendicaret sibi secū
dam locum. Cicero pro Muræna. Domesticū te habere dixisti exemplum ad
Cicero imitandum. Est illud quidem exemplum tibi propositum domi. Sed tamen
naturæ similitudine / illud ad te magis / qui ab illo ortus es / q̄ ad unumquēq;
nostrum pertinere potuit. Ad imitandum uero / tam mihi propositum exē
plar illud / q̄ tibi. hæc ille. Comperitur etiam (ut diximus) & hoc exemplariū.
Plinius Plinius libro sexto. Iuba hæc omisit in hoc tractatu / nisi exemplarium
uitosum est. Exemplū itē / id dicitur / quod adhibetur / rei aut probandæ / aut

	ornandæ causa: unde pars probationis uideatur ab exemplis: & in elocutione exemplū inter ornamenta numeratur: pro quo exemplar nequaquam dixeris.	
	Epifynalœpha cum i latino in secunda & y græco in tertia & œ diphthongo in penultima syllaba scribitur. Neque a lymphæ quod cum y græco scribitur descendit: ut cum Catholico Vgutio somniauit. Sed ex epi & σήραλοιφή quæ est coniunctio/componitur. Est enim figura qua duarum syllabarū fit in unam conglutinatio: quod in diphthongo & synhæresi sæpissime fieri cō tingit: ut est apud Ouidium libro metamorphoseos duodecimo.	Epifynalœ pha
Ouidius	Laertiadæq; fuit tantæ fiducia laudis. Nam Laertes patronymicum est ab eo qui est Laertes/trium uidelicet syllabarum: ut est apud eundem li. heroidū.	
Ouidius	Laertæq; fatus per quos comitata redirem.	
Georgius	Elleborus absq; aspiratione in tertia/ut uult Georgius Merula/ & cum duplicato	Elleborus
Apuleius	l/ & elleborum/ declinari potest: quod tamē Apuleius & Tortellius cū aspira	Elleborū
Torellius	tiōe hac uidelicet scriptura helleborū a notari præcipiūt. Hærbæ purgatoria.	
	Enormis & enormus tertia & secunda declinatione declinari potest.	Enormis
	Elumbis & elumbus tertia & secunda declinatione declinari potest.	Enormus
Pompeius	Vnde Pompeius ait. Elumbum/ auulso lumbo.	Elumbis
Hieronymus	Exprobrio exprobras datiuo iungitur & accusatiuo. Hieronymus in parabo	Elumbus
Heronymus	lis. xvii. ca. Qui despicit pauperē/ exprobrat factori eius. Idē i li. prio regū cap. . xvii. Quis ē. n. phylistæus hic incircūcisus qui exprobrauit acies dei uiuētis?	Exprobrio
	Echo cum ch aspirato scribitur: nec ab ἠκω quod apud Græcos cum ei diph thongo & κ scribitur/ & a nostris effigies transfertur/deriuatur/ ut cū Catho lico Vgutio somniauit. Soni dicitur/ uel uocis repercussio. Perseus. Reparar bilis affonat echo. Ouidius libro metamorphoseos tertio.	Echo
Perseus	Planxerunt dryades: plangentibus affonat echo.	
Ouidius		
Pollux	Exodiū absq; œ diphthongo scribitur. Genus ē cātus/ teste Iulio Polluce: quē (ut q dā uolūt) cedētes de theatro cātare cōsueuerāt. Et tūc hēt secundā syllabā pro ductā. Nā ab ὄδ-η/ q est cātus/ declinat. Exodiū itē/ erogationē apud nos desi gnare hēt/ quom ab ἐξοδ-ραζω/ qd̄ ergo significat/ uel expedo/ deducit: de quo intellexit Iuuenalis satyra tertia dicēs. tādēq; redit/ ad pulpita notū Exodi um. Nā quædā erat cōsuetudo/ ac manifesta cōtributio/ seu erogatio: quæ quidē ex ludis dabatur/ dicēte Suetonio in Tyberio. Vnde uox Atellanico exodio/ proximis ludis/ assensu maxio excepta precebruit/ hircū capreis naturā ligurire. Neq; hac in pte errauit apte Tortellius/ Iuuenalis exodiū/ erogationē inter pretatus: sed illius carptor falsus est Georgius. Nō itelligis bōe uir q; si apud Iuuenalē/ exodiū cantū (ut asseris) significaret/ secundā syllabā produci oport eret nō corripit? Rursus exodium apud nos finē/ uel exitū significat: ut erudi te Festus/ & Marcellus interpretati sunt/ quos etsi carpat/ errat tū ipse Geor gius: dū nil aliud/ præterq; cantū/ exodiū significare existimat. Nā cū ab ἐξοδ- οδ-οσ/ quæ ē uia/ exodiū (ut præfati uolūt auctores) cōponit/ recte finē/ uel exitū/ designare hēt/ quom scilicet secūda syllaba corripit. Vnde Varro/ eodē referente Marcello/ ait. Vt cognoscere possem/ quæ seruitutis/ & libertatis/ ab origine ad exodiū ductæ. Et alibi. Quod cœperas/ mō i uia narra: ut ad ex odium ducas. Vis ne tu qui alias doctus haberes/ exodium/ hoc in loco cantū interpretari? minime: sed finem.	Exodium
Iuuenalis		
Suetonius		
Festus		
Marcellus		
Varro		
Marcellus		
Nonius	Ergastulum (ut scribit Nonius) locus est carceris in occulto. Iuuenalis.	Ergastulum
Iuuenalis	Nempe in Lucanos: ut Tusca ergastula mittas. Ponitur nōnunq; ergastulum	Ergastulus
Iuuenalis	pro officina/ uel taberna: ut est apud eundem Iuuenalem. poscitq; maritum: Pastores: pueros omnes: ergastula tota. Ergastulus/ is dicitur/ qui in eo loco scilicet ergastulo operatur/ dicente Plinio. Sed nos miramur ergastulorum non eadem emolumenta esse. Ergastulus item/ pœnalis loci custos uocatur/ te ste Marcello/ Lucilliu iudicēte dicentē li. quito decio. Non ergastulus unus/ & alius/ indicem apposuit: ut nemo sententiā libere q; ergastulus dicere possit.	
Plinius		
Marcellus		
Lucillius	Ecloga absq; æ diphthongo/ & cū c scribitur: & ab ἠκλεγω/ quod est eligo/ qd̄ componitur ab ἐξ & λεγω/ descendit. Græci enim solent/ quando ἐξ compo	Ecloga

- nitur cum dictione incipiente a consonante /mutare ꝑ in k/ut eclipsis/ecloga.
 Verum quia inter c & g reciproca est mutatio/facile c in g conuerso/in erro-
 re inducti sunt Guarinus & Tortellius: qui cum æ diphthongo/sequente g/
 hac scilicet scriptura ægloga scribi uoluerunt/maxime quia Græci omnes di-
 ctiones ubi e est ante g/per ai diphthongū annotare consueuerunt:ut aegō/
 Aegæon/Aegyptus/præter éyω pronomē & éyεipω/idest erigo. Interpreta-
 tur autem ecloga exceptū/ut li. quarto epistolarū Plinius nepos/& libro quar-
 to ecclesiasticæ historiæ Eusebius/attestatur. Neq; sermonem d̄ capris signifi-
 cat/ut cū Catholico sōniauit Vgutio. Tūc.n. potius ægologa diceret/ꝑ ægloga.
- Guarinus**
Tortellius
- Plinius**
Eusebius
Vgutio
- Virgilius** f Abaris/Fabar/in recto/declinari pōt:sicut Araris/& Arar.Fluius Fabaris
 est/qꝑ Sidoniā trāsit:cuius meminit Virg.li.æneidos.vii.dicens. Fabar
 Qui Tyberim/Fabarimq; bibunt.hic alio noie Farfarus uocatur. Farfarus
 teste Seruio super librum Virgiliti præfatum:quo eum nomine.
- Seruius**
Ouidius Ouidius libro metamorphoseos quar todecimo.nominauit quom dixit.
 Narue tulit præceps:& opacæ Farfarus undæ.
- Marcellus** Facio/passiuū facior apud antiquos habuit/testibus Marcello/& Prisciano. Facio
Priscianus Vnde Cicero ad Pansam ait.Nos quotidianis rumoribus calefacimur. Varro Facior
Cicero in Cynico.Si deorum cura/non facitur satis reipublicæ pro satisfacitur.Ni-
Varro gidius cōmentario.xxx.Id quod huiusmodi est/facitur. Ouidius libro meta-
Nigidius morphoseos tertio. Factum
Ouidius Vadit ubi festus facienda ad sacra Cithæron. A factum supino/fit hic factus
 huius factus:qui(ut Vgutionis uerbis utar)actus faciendi/uel passio fiendi di-
 citur:& hoc factum/quod scilicet fit. Composita cum facio/quæ a litteram re-
 tinent/ut satisfacio/liquefactio/calefacio/tepefacio/madefacio/& cætera hu-
 iusmodi/tam in secunda/& tertia persona/ꝑ in prima/accētū super fa syllā
 bā detinent/teste Prisciano:etsi alias syllabæ q̄ntitas correpta sit. Ausonius.
Priscianus Diuersa infœlix & lambit/& olfacit Ennius. Macer de uiribus hærbarum.
Ausonius Affatum/& feruens/si sæpius olfacit aeger. Lucretius libro sexto.
Macer curamq; repente
Lucretius Conferuefacit/& paruis quia facta minute
 Corporibus uis est. Ouidius in fastis.
Ouidius Quantum si culmos titan incal facit hudos. Martialis.
Martialis Calfaciunt uilli pallia uestra mei.
- Varro** Ficus cum i latino scribitur:nam a fecunditate dicta est/auctoribus Varrone/
Quitilianus & Quitiliano:ne scilicet Græcis omnia concedere uideamur/apud quos cū
 f in initio/& y græco σῦκοϋ scribitur:quod etiam antiqui nostri protulere/
Parthenius teste Parthenio/Næuium referente dicentem. Hodie sycos mihi recensuit. Ficus
Næuius Inde uenit sycomorus/arbore scilicet morus/similem moro fico fructum fe-
Strabo rens/teste Strabone. Georgius in sermone apostolog. Implet pastorem ar-
Gregorius mentarium/sycomoros uellicantem:& prophetam facit. Sycomorus,item/
 ficus fatua interpretari potest:Nam σῦκοϋ(ut diximus)ficus/μωποσ fatuus
 interpretatur. Ficus quartæ declinationis/quom foeminini generis est/fructū
Priscianus designat/teste Prisciano:quom uero/masculini,morbi genus. Et affert aucto-
Martialis ritatem Martialis/in hæc uerba dicentis.
 Quom dixi ficus/rides quasi barbara uerba:
 Et dici ficos Cæciliane iubes.
 Dicemus ficus/quas scimus in arbore nasci:
 Dicemus ficus/Cæciliane tuos:ita ut in quolibet horum uersiculorum quar-
 tæ sit declinationis/preterq̄ in secundo. Et per hoc ostendit Martialis/secun-
Tortellius dum Prisciani sententiam/morbum/& fructum/quartæ esse declinationis/ge-
Laurentius nere autem differre. At uero Tortellius/& Laurentius/ficum morbum/se-
 cundæ esse declinationis tradunt. Sed & pro fructu/ficus tā secūdæ declina-
 tionis est/masculini quidem generis/q̄ quartæ foeminini tunc generis:quin
 etiam pro arbore/tam quartæ/q̄ secūdæ declinationis/ficus comperitur/

Plinius	foemini in utraq; generis: ut auctoritatibus cōprobabimus. Pro fructu ma- sculino genere/ secunda declinatione/ protulit Plinius libro. xvi. naturalis hi- storiae/ cum ait. Fici mirabiles sunt/ & abortiu: qui nunq; maturefcunt. Macro- bius. Grossi appellantur fici/ qui non maturefcunt Plinius iunior in epistola ad Octauum Rufum. Quae nunc cum ficis/ & boletis/ certamen nondū ha- bent. Horatius in fine sermonum.	
Macrobius	Pinguibus & ficis pastum iecur anseris albi. Cicero de senectute. Ex tantulo grano fici. Foeminino aut genere/ Iuuenalis. si uis alia decerpere ficū. Quod (ut superius diximus) quartae declinationis est. Pro arbore uero/ quarta decli- natione protulit Tullius/ quom dixit uxorem suam suspendisse se de ficu. Se- cunda autem/ Plinius libro praefato. Quidam breuitate radicum/ senescere celerius arbores putant: quod coarguū: fici: quarū radices longissimae sunt: & senectus ocyssima. Ficulnea/ teste Festo/ palus dicitur ficulnus. Vnde Plini ⁹ eodem libro. xvi. Quibus & ficulnea/ & ligna ex hedera tradentur. At uero Hieronymus/ pro fico arbore/ ficulneam posuit/ quom dixit in Luca capit. Horatius .xx. Videre ficulnea/ & oēs arbores. A fico fit p materiato ficulnus. Horatius. Olim truncus eram ficulnus inutile lignum. Ficitas/ ficorum abundantia uo- catur/ uel fertilitas: ficitor/ sicuū amator/ uel collector/ teste Marcello/ Na/ uium inducente dicentem. Ficitores omnes cupiunt ficitatem.	
Iuuenalis	Fascinus/ & fascinum/ dici pōt: & mediam corripit syllabam. Horatius in epo Tullius do. Minusue/ languet fascinum: id est incantatio. Inde fascino fascinas. Virgili Plinius us egloga tertia.	Fascinus Fascinū Fascino
Festus	Nescio quis teneros oculus mihi fascinat hēdos.	
Plinius	Fabrico/ & fabricor deponēs usurpatur. Ouidius libro metamorphoseos. xiii. Hieronymus Craterem Aeneae/ quem iam fabricauerat Alcon. Tullius li. iii. de oratore. Fabrico Horatius Capitolii fastigiū illud/ & caeterarum aedium/ nō uenustas/ sed necessitas ipsa Fabricos fabricata est.	
Hieronymus	Furio furis facit in praeterito secundum analogiam furui: sicut sero serui: tero Horatius Furio terui: ut etiam in ipsa dictione uidebimus. Vnde & Sedulius ait. Nec minus & Darii furuerunt iussa tyranni. De usu tamen/ facit in praeterito Virgilius insaniui: quod quidem ab insanio insanis accepit. Furens ablatiuo iungitur/ Papinius & genitiuo: ut est apud Virgilium libro aeneidos. v. furens animi. Furio furias primae coniugationis est. Papinius libro thabaidos. xi. & armatas furiaerēt orgia matres: id est cum furore concitarent.	Furio
Virgilius	Faceffo faceffis/ facit in praeterito faceffi/ testibus Diomede/ & charisio: in supi Papinius no faceffitum/ teste Prisciano. Vgutio dicit q; facit in supino faceffum: quod Diomedes etiam Alexander tradidit/ dicens.	Faceffo Faceffor
Papinius	Vgutio So siui/ situmq; facit: sed deme capesso:	
Diomedes	Alexander Quod si/ sumq; facit: sic uiso: sicq; faceffo. Quod uerbum (ut quidam uolūt) Priscianus desideratium est. Seruius uero dicit esse uerbum frequentatiuū. Festus aut/ Charisius & Nonius/ pro facio poni uolunt. Virgilius libro aeneidos quinto. Vgutio Imperio latti parent: ac iussa faceffunt. Faceffere item abire significat/ uel di- Alexander scedere/ testibus Festo/ Nonio/ Seruio: ut est etiam apud Terentium in phor- Seruius mione. Hæc hinc faceffat: tu molestus ne fias. Cicero passiuum faceffor pro- Festus tulit/ quom pro Cluentio ait. Sed hoc polliceor oibus/ si cui faceffit/ negociū. Nonius Fasti/ & fastus/ secunda/ & tertia declinatione declinari pōt. Ouidi. fastorū. i. Virgilius Quod tamen ex illis licuit mihi dicere fastis. Lucanus libro decimo.	Fasti Fastus
Papinius	Cicero Non meus Eudoxi uincetur fastibus annus. Quem etsi Seruius impudenter Ouidius carpat/ poetae tamen praeualer auctoritas: quam etiam Priscianus confirma- Lucanus uit Erant autem fasti/ annales. Fastus huius fastus/ superbiā designare habet.	
Priscianus	Phocas Filū cū i latino/ & unico l in singulari numero/ neutri generis est: in plurali ue/ Phocas ro/ tam masculini/ q; neutri/ teste Phoca. Phyllum cum ph/ & y/ græco/ & du/ plicato l/ apud nos folium transfertur.	Filum Phyllum
Priscianus	Farcio facit in praeterito farfsi: in supino fartum/ teste Prisciano. Vgutio dicit q; Vgutio facit in praeterito etiam farciui: in supino farcitur.	Farcio

Nonius	Fallacia: & falla cum duplicato lin uno significato accipi possit teste Nonio	Fallacia
Nævius	qui & Nævium refert dixisse in decumis. Me non uocabit ob eam rē hanc se	Falla
Pompeius	ci fallam: id est fallaciam. Fala cum unico L altum dicitur ædificium teste Pō	Fala
Nonius	peio: uel (ut scribit Nonius) fala: turres appellantur lignæ a falando dictæ:	Phala
Nonius	quod apud Hetruscos cælum significat. Auctores sunt Nonius: Festus: Ser	Phalum
Festus	uius. Iuuenalis satyra sexta.	
Seruius	Consulit ante falas: delphinorumq; columnas. Ennius libro. xv.	
Iuuenalis	Malos diffundunt: fiunt tabulata: Falæq; Phala itē simulacrum uocatur:	
Ennius	Eusebius de Aegyptiaca astrologia. Hinc Græcos accepisse ut Dionysii or	
Eusebius	gia: & dies festi: cū honore huius mēbri hoc ē Penis fierent. cuius simulacrū	
	in mysteriis ferentes Phalam uel Phalon appellant. Hæc ille.	
Pompeius	Furcyllus cum y græco & duplicato L feminino genere & furcylla neutro te	Furcyllus
	ste Pompeio declinari pōt. Machinæ sunt in quibus fures cyllentur uel su	Furcylla
	spenduntur: quæ patibula uel cruces aut furcas uocamus.	Furcæ
	Februi manes dicti sunt. Februa aut appellantur quæcunq; purgamenti causa	Februi
Pompeius	adhibentur ut scribit Pompeius. Ouidius.	Februa
	Februa Romani dixerè Piamina patres.	Ferox
Marcellus	Ferox & ferus hoc distant: q; (ut tradit Marcellus) serox animus dicitur: ferus	Ferus
Marcellus	at leo. Ab eo qd ē serox sit uerbū ferocio ferocis testibus Marcello & Festo.	Ferocio
Festus	Ferocia & ferocitas in uno significato accipi possunt. Pompeius. Toruitas a fe	Ferocia
Pompeius	rocia taurorum est uocata quasi tauri acerbitas. Cicero libro sexto de repu	Ferocitas
Cicero	blica. Qui comperit eius uim: & effrænata illā ferociā. hoc aut iter feritatē	Feritas
Nonius	& ferociam seu ferocitatem interest. Nonio auctore q; feritas diri semper est	Ferax
	animi: ferocitas uero sæpe laudi habetur: ut est ferocitas militum.	Fertilis
	Ferax & fertilis in uno significato accipi possunt. Simili quoq; modo feraci	Feracitas
	tas & fertilitas.	Fertilitas
	Fero fers fert facit in præterito tulit quod quidem a tollo accepit. Est autem fer	Fero
Virgilius	re consuetudine portare. Virgilius libro æneidos quinto.	Ferio
Virgilius	Vix illam famuli phegeus Sagarisq; ferebant. Ferre ostentare. Virgilius li	Ferior
	bro æneidos nono: captiuo siue ut se ferret & auro	
Virgilius	Venatrix. Ferre habere. Virgilius libro ænei. v. in magno murmure Cisseus	
Virgilius	Ferre sui dederat monumentū & pignus amoris. Ferre pati. Virgilius lib. ii.	
Virgilius	æneidos. miserere animi non digna ferentis. Ferre conferere. Virgilius libro	
	æneidos quinto quibus acer Eryx in prælia suetus	
Virgilius	Ferre manū. Ferre disturbare. Virgilius libro æneidos primo.	
Virgilius	Quippe ferant rapidi secum uerrantq; per auras. Idem libro. æneidos. ii. alii	
	rapiunt intensa feruntq;	
Virgilius	Pergama. Ferre dicere nominare. Virgilius libro æneidos septimo.	
Virgilius	Threiciamq; Samum quæ nunc Samothracia fertur. Ferre dare exhibere.	
	Virgilius libro æneidos tertio.	
Virgilius	Sacra Dionææ matri diuisq; ferebam. Ferre efferre. Virgilius libro æneid.	
	undecimo.	
Tullius	Legati responsa ferunt. Tullius de suppliciis. Prohibetur suis liberis cybum	
Virgilius	uestitumq; ferre. Ferre dirigere ducere. Virgilius libro æneidos sexto.	
Ouidius	Hinc uia tartarei quæ fert Acherontis ad undam. Ferio Feris quartæ cōiuga	
	tionis facit in præterito percussit: quod a percutio percusis accipit. Ouidius	
	Ipsaq; cæreleis Dia fertur aquis. Ferio ferias primæ coniugationis & ferior	
Hieronymus	deponens dici pōt. Hieronymus in libro secundo Macchabæorum capitulo	
	quinto. Qui cum uenisset Hierosolymam pacē simulans quieuit usq; ad diē	
	sanctū sabbati: & tunc feriatīs ludæis arma capere suis præcepit.	
Virgilius	Fatigo fatigas cum fa modernioribus scribitur: sicut & fero fers. Est autem fa	Fatigo
Virgilius	tigare ad lassitudinem deducere. Virgilius libro æneidos quinto.	Fatisco
Virgilius	Veloces iaculo cernos cursuq; fatigat. Idem libro æneidos undecimo.	Fatiscor
Virgilius	quos nulla fatigat Prælia. Fatigare cōmouere pturbare. Virgi. li. æneidos. i.	Fateor
Tullius	Quæ mare nūc terrasq; metū cælūq; fatigat. Fatigare cōprimere cohibere	Fator

Virgilius	Tullius libro officiorum tertio. Qui non uerhis sunt & disputatione philosophorum / sed uinculis / & carcere fatigandi. Fatigare / instigare cogere.	
Virgilius	Virgilius libro aeneidos nono. collecta fatigat Ex longo rabies & siccae sanguine fauces. Fatigare / excitare hortari increpare. Virgilius libro aeneidos quarto. sociosq; fatigat. Præcipites uigilate uiri. Fatigare / percutere. Virgilius.	
Virgilius	Cornipedemq; citum ferrata calce fatigat. Idem libro aeneidos nono.	
Nonius	uerfaq; iuencum Terga fatigamus hasta. A fatigo / fit fatisco & fatiscor de	
Priscianus	ponens / testibus Nonio & Prisciano. Virgilius libro aeneidos primo.	
Virgilius	Accipiunt inimicum imbrem: rimisq; fatiscunt. Varro rerum humanarum.	
Varro	Altera ira / altera uulneribus fatiscuntur. Gellius aut libro. xviii. noctium at	
Gellius	ticarum / a fateor fateris / fatiscor deponens uerbum formatum tradit.	
Accius	Accius. Haud fatiscat / quin tua iplorem fidē. Fator fataris a fatū descendit su	
Pompeius	pīo huius uerbi faris uel fare, fat. Et significat fatari mīta log / auctore Pōpeio.	
	Fligo fligis tertiæ coniugationis / facit in præterito flixi: in supino flictum. Fli	Fligo
	go fligas primæ / format præteritum fligauī: supinum fligatum.	
	Fluo fluīs facit in præterito fluxi: in supino fluxum. & fluctum. Est aut fluere /	Fluo
Virgilius	decurere. Virgilius georgicorum primo.	
	Hæc eadem argenti riuos / ærisq; metalla	
Virgilius	Ostendit uenis: atq; auro pluria fluxit. fluere / mīnui deficere. Virg. li. aenei. ii.	
	Ex illo fluere / ac retro sublapsa referri	
	Spes danaum. Fluere / latius & liberius excrescere. Virgilius georgicorum se	
	cundo. tum deniq; dura	
Virgilius	Exerce imperia: & ramos compeſce fluentes.	
	Fluctus / secunda & quarta declinatione / declinari pōt. Vnde Accius Marcel	
Marcellus	lo referente / ait in Clytemnæstra. Flucti immisericordes iacuere.	Fluctus
Accius	Fiscina / genus est uasis ex iunco. Et corripit mediā syllabam / dicēte. Virgilio.	Fiscina
Virgilius	Et facilis Rubia contexitur fiscina uirga. Et format per diminutionem fisci /	Fiscinula
	nula / & fiscella. Fiscellus / mollis casei appetitor dicitur / ut scribit Festus. Fufci	Fiscella
Festus	na cum u / post s / tridens / uel ratiarii tælum uocatur. Et corripit mediā syl	Fiscellus
Iuuenalis	labam. Iuuenalis saryra secunda.	Fuscina
	Vicit & hoc monstrū tūicati fuscina Gracchi. Et format diminutiue fuscinula.	Fuscinula
Pompeius	Fides per e / pro chorda / efferri debet / auctoribus Pompeio / & Seruio. At ue	Fides
Seruus	ro Priscianus / & Agrætius in Caprum / fidis per ienuntiarī præcipiunt.	Fidis
Priscianus	Ait enim Agrætius. Fides de fidelitate dicitur: fidis aut / de chorda. Et format	Fidicula
Agrætius	per diminutionem fidicula. Suetonius in Tyberio. Veretris deligatis / fidicu	Fidiculæ
Suetonius	larum simul / urinæq; tormento distenderet: id est neruorum. Sunt etiam fidi	
Martialis	culæ instrumenta quædam tortoria. Martialis.	
	Exprimere Ruse fidiculæ licet cogant.	
Seruus	Fuga & effugiū / i uno significato accipi possūt / teste Seruio sup li. ii. aeneidos.	Fuga
	Fio fis uerbum / significationem habet passiuam: & format recta declinatione	Effugium
	in infinito fire. Quod patet per compositum suffire: confire: quæ duo / etfi	Fio
Papyrius	a uerbo passiuam habente significantiam ueniant / actionem tamen / teste Pa	Fior
Virgilius	pyriano / designare habent / ut est apud Virgillum georgicorum quarto.	
	At suffire thymo / cærasq; recidere inanes	
Seruus	Quis dubitet? Suffire dixit / teste Seruio / pro sumministrare / uel suffumiga	
	re. Confio tamen / non in actiua modo / uerum etiam in passiuā significatione	
Macrobius	usurpatur. Vnde Macrobius i saturnalibus / ait. Oportet diem qui ex quadrā	
Priscianus	tibus confit / intercalare. Confit dixit / pro conficitur / hoc est efficitur / teste	
Virgilius	Prisciano. Desit a Virgilio neutrale ponitur / quomā ait.	
	Lac mihi non æstate nouum / non frigore desit: id est deest / uel deficit. Id quo	
Priscianus	q; notandum est / q; antiqui / teste Prisciano / fio passiuā tam uoce / q; signifi	
Cælorius	catione protulerunt. Vnde & Cato Censorius de Lucio inquit. Ciræco ritu fie	
Priscianus	bantur saturnalia. Quod uerbum facit recta declinatione in infinito firi: pr	
	quo (ut tradit Priscianus) interposita e littera / dicimus de usu fieri.	

Festus	Follis masculini generis/format per diminutionem folliculus:& folliculum.	Follis
Marcellus	Festus/Talia/folliculum est capæ.Ponitur nonnunq̄ folliculum pro corpo	Folliculus
Lucillius	re.Vnde Marcellus ait.Folliculum est corpus.Lucillius libro.xxvi.Et quo folliculo nunc sum indutus non queo:indest corpore.	Folliculum
Pompeius	Fiber huius fibri masculini generis/cum i latino scribitur.Parium est uolatile/	Fiber
Pompeius	uespæ simile.Est etiam fiber animal:quem Græci Castora uocant.Hæc fibra cum i latino/vena dicitur.Neq̄ ab eo qui est phœbus deducitur:ut ridiculus	Fibra
	somniauit Vgutio:sed a fibro/auctore Pompeio.Fimbria cum i latino /a fibro descendit:non autem a findo findis/ut Vgutio somniauit.Vnde Pompeius ait.Fiber genus est uespæ:& quadrupes:Vnde & fibras iecinerû/&fimbrias uestimentorum dicimus.Hæc ille.	Fimbriam
Salustius	Fallo fallis facit in præterito sefellis:in supino falsum . Vnde falsus qui fallit/&	Fallo
Virgilius	qui fallitur.Salustius.Ambitio multos mortales falsos fieri coegit . Virgilius	Falsus
Terentius	primo georgicorum.solem quis dicere falsum	
Virgilius	Audiat hoc qd̄ actiue:Passiue aut̄.Carie falsus es(ait Terētius).i.deceptus.	
Virgilius	Fascis masculini generis/onus uocatur. Virgilius in bucolicis.	Fascis
Virgilius	ego hoc te fassè leuabo.Fassis itē a Virgilio pro consule ponitur/hæc scilicet	Fasciculus
	ex causa/q̄ fasces insignia/uel honores appellantur:quibus consules decora	Fascia
Virgilius	ti erant. Ait enim georgicorum secundo.	Fasciola
	Iniusto sub fasce/uiam dum carpit:idest sub consule.Idem in eodem.	Fasciale
	Illum non fasces populi/non purpura regum	
	Flexit:hoc est insignia/uel honores.Fascis format diminutiue fasciculus.Hieronymus in canticis capitulo primo.Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi.	
Hierōymus	Fascia/genus est ligaturæ:& nonnunq̄ pro nube ponitur /in modum uidelicet fascia/cælum percurrente:ut est apud luuenalem satyra. xiiii.	
Iuuenalis	nil fascia nigra minatur.Huius diminutiuum est fasciola /penultima correpta syllaba.Horatius sermone. xiii.	
Horatius	Fasciolas/cubitale/focalia/potus ut ille . Comperit etiam hoc fasciale/id si gnās quod fascia.	
Horatius	Fors/forte/forfan/forfitan/fortassis/fortasse/forfit/dubitatiue proferuntur.	Fors
	Horatius primo sermonū. Dissimile hoc illo est:quia non ut forfit honorem	Fortē
Virgilius	Iure mihi inuideat quiuis. Virgilius.	Forfan
Virgilius	Fors & nota facit:cumulatq̄ altaria donis.Idem in bucolicis.	Forfitan
Priscianus	Fortē sub arguta cōfederat ilice Daphnis. Priscianus fors(inqt)& forte/euētus sunt:ut fortuitu/uel fortuito/ablatiuus p̄ aduerbio Fortassis uero/& fortasse	Fortassis
Seruius	tas/temeritatis.Forfit/forfan/forfitā/dubitandi sunt aduerbia.Hæc ille.ad uero Seruius sup li. primū ænei. forfan(ait)forfitan/fortassis/fortasse/fors/	Forfit
Marcellus	unum significat:sed uarie pro metri,necessitate ponuntur.Marcellus autem/	
Donatus	fors(inquit)casus est temporalis:fortuna uero/ipsa dea . Verum (ut scripsit Donatus super eunuchum Terentii)fors huius fortis/fortuna dicitur.	
Virgilius	Ferueo ferues secunda/& seruo seruis tertia coniugatiōe/declinari potest. Vir	Ferueo
Virgilius	gilius in primo æneidos.	Feruo
Propertius	Feruet opus:redolentq̄ thymo fragrantia mella.Idem georgico.v.	Ferbeo
	Stridere apes utero/& ruptis efferuere costis. Propertius.	Ferbesco
	Incipit & sicco feruere terra cane.Et facit in præterito færuui cum duplicato	Feruesco
Priscianus	u uno quidem consonante/altero uocali:quod & per syncopam dicimus ferui. Comperitur etiā ferbeo ferbes per b:quod teste Prisciano/format præteritum ferbui:a quo fit ferbesco : a ferueo . autem /feruesco:a seruo/feruis/co. Antiqui etiam feruor deponēs protulerunt/teste Nonio/Aphranium inducente dicentem. Quoniam uociferatione feruitur/heu miseræ mihi.	Feruor
Nonius	Fenestra/& festra/in uno significato accipi possunt teste Festo. Vnde Macrobius in saturnalibus.ait Festra quidem est minusculum hostium in sacrario.	Fenestra
Macrobius	us in saturnalibus.ait Festra quidem est minusculum hostium in sacrario.	Festra
Diomedes	Finis tam foeminini/q̄ masculini generis est testibus Diomede/& Prisciano.Lucretius libro primo.	Finis
Priscianus	Porro si nulla est frangendis reddita finis Corporibus.	
Lucretius		

Nonius	Focillo & focillor , deponens usurpatur, teste Nonio. Varro de uita patrum li	Focillo
Varro	bro secundo. Sed suum quisq; diuerso commodum focillatur.	Focillor
Caper	Fornax tā masculino/ q̄ foeminino genere/ ueteres ptulerūt/ ut Caper testat/ &	Fornax
Probus	Probus . Fornacis urbs ē Tuditanor; i Hispania/ teste Ptolemæo. Et (ut mea	Fornacis
Ptolemæus	fert opinio) mediam corripit syllabam. Nam propria in acis terminata no/	Fornix
Ouidius	mina/ ut Salmacis/ Atracis/ Candacis/ penultimam syllabam correptam ha/	
Ouidius	bent. Vnde Ouidius libro metamor. xv. ait.	
	Cui non audita est obsænæ Salmacis unda. Idem libro p̄mo de amore.	
Iuuenalis	Atracis ābiguos traxit i arma uiros: hoc ē Hippodamia ab Atratia. Iuuenalis.	
Iuuenalis	Cādacis Aethiopū dicāt arcana. Fornix masculini generis/ arcus dicit̄ triūpha/	
	lis: & nōnunq̄ p̄ lupanari ponitur. Et corripit in obliqs ni syllabā. Iuuenalis.	
	Lenonum pueri quocunq; in fornice nati.	
Phocas	Femur per u in recto enuntiat̄: necnō & femor per o/ teste Phoca. foemē cum	Femur
	œ diphthongo scribitur. Inter femur autē/ & foemē hoc distat: q̄ femur/ par	Femor
Liuius	tem illā exteriorē/ foemē uero interiorē signat̄ habet. Liuius libro: xxii. Quos	Foemen
	dā & iacētes uiuos/ succisis foeminib; poplitibusq; iuenerūt. Inde femoralia/	Femoralia
	& foeminalia/ in uno significato accipi possunt. Foemina cum œ diphthōgo	Foeminalia
	scribitur: nec a phos descendit: ut Vgutio sōnauit: sed a foeto foetas/ qd̄ est pa	Foemina
	rio/ uel genero. Et format per diminutionē foeminula/ foeminella/ foemella.	Foeminula
Festus	Fodio fodis tertia/ & fodo fodas prima coniugatione/ teste Festo/ declinari po	Foeminella
Virgilius	test: & primam corripit syllabam. Virgilius georgicorum tertio.	Foemella
	Aut lapidē bibulum/ aut sqalentes in fode conchas. Inde fit fodico fodicas	Fodio
Horatius	uerbum. Vnde Horatius/ ait. Emamus	Fodo
	Seruum/ qui fodicet latus.	Fodico
	Fouea & fossa / in uno significato accipi possunt: nisi q̄ fouea (ut nonnulli uo/	Fouea
	lunt) naturalis est: fouea uero: artificio facta. Quam tamen differentiam pro	Fossa
	suo arbitrio auctores confundunt.	
Prisciāus	Fulcio fulcis facit in præterito fulsi/ & fluxi/ teste Prisciano: in supino fultū. Vgu	Fulcio
Vgutio	tio dicit q̄ format etiam præteritum fulcui: supinum fuleitum.	
	Fulgeo fulges secunda/ & fulgo fulgis tertia coniugatione declinari potest. Hic	Fulgeo
Hierōymus	ronymus in libro sapientiali capitulo tertio. Fulgebunt iusti: & tanq̄ scintillæ	Fulgo
Virgilius	in arundineto discurrent. Virgilius libro æneidos sexto.	
Seruius	Illæ etiam paribus quas fulgere cernis in armis. Idem confirmant Seruius &	
Priscianus	Priscianus. Et facit in præterito fulsi: supino fulsum.	
	Fulgur huius fulguris neutri generis/ & fulgus huius fulgoris/ sicut tergus ter/	Fulgur
	goris/ uel (ut nonnulli uolunt) fulgus huius fulgeris/ sicut munus/ funus/ sce/	Fulgus
Festus	lus/ pondus/ declinari potest: & a fulgeo descendit. Vnde Festus ait. Fulgere	Fulgor
	prisci pro ferre dicebant. Inde (ut subdit) fulgus dictum est. Quod in obliqs/	Fulguro
	quouis modo declinaueris/ penultimam corripit syllabam. Fulgor huius ful	Fulgoro
	goris masculini generis/ go syllabam in obliquis producit. Ab eo quod ē ful	Fulgero
	gur/ fit fulguro fulguras. Ab eo autem quod est fulgus/ fit fulgoro: uel fulge/	Fulgurio
	ro fulgeras/ gu/ go/ ge/ correpta syllaba. Cōperitur et̄ fulgurio fulguris quar	Fulmen
Marcellus	tæ coniugationis/ teste Marcello/ Næuium inducente dicentē. Sane a suo so/	Fulmino
Næuius	nitū claro fulguriuit Iuppiter: id est fulgure afflavit. Hoc autem iter fulgur di	
	stat/ & fulmen: q̄ fulgur proprie est ipsa coruscatio. fulmen uero/ iaculū/ uel	
Festus	ictus fulguris: quod a fulgore flamæ dicitur/ auctore Festo: a quo/ fit uerbum	
	fulmino. fulminas.	
	Fundus masculini generis est: cuius significationem diximus in dictione agrico	Fundus
Pompeius	la. Fundus item/ dicitur populus rei/ quam alienat: hoc est auctor/ ut scri/	Fundum
	bit Pompeius. Hoc fundum/ maris est: stagni: nauis: doli: & similiarum: p̄ quo/	Funda
	etiam hic fundus nonnulli dici uolunt. Hæc funda/ raticulum est cum chor/	Fundibulus
Cicero	da bacculo alligata: qua rotati lapides iaciuntur/ dicente Cicerone in quodā	Fundula
	ioculari libello.	Fundicula
	Fundum uero uocat: quo possit mittere funda:	Funditor
Virgilius	Ni lapis exciderit quo caua funda patet. Virgilius georgicorum primo.	Fundi

Nonius	Stupea torquentē balearis uerberere fundæ. inde funditor / qui funda dimicat /	
Salustius	teste Nonio. Salustius in Iugurtha. Bello ipse cū expeditis cohortibus de hic	
Beda	funditorum / & sagittariorum delecta manu / apud primos erat. Huius dimi-	
Vgutio	nutium est fundibulus / teste Beda super Donati artem. Vgutio dicit q̄ fun-	
Virgilius	da facit p̄ diminutionē fundula & fundicula. Fūda item genus est rætis. pisca-	
Virgilius	torii. Virgilius georgicorum primo.	
Virgilius	Atq̄ alius late funda iam uerberat amnem. Fundi numeri tm̄ pluralis urbs ē	
Ptolemæus	Latinorum mediterranea / teste Ptolemæo.	
Virgilius	Fundo fundas primæ coniugationis ē: & significat fundamentū iacere. Fūdo sū	Fundo
Cicero	dis tertiæ coniugationis / facit in præterito fundi: i supino fufū. Est aut funde-	
Virgilius	re / p̄sternere. Virgilius libro æneidos p̄mo. q̄ septem ingentia uictor	
Cicero	Corpora fundat Humo. Cicero in philippicis. Sceleratissimorum hostium	
Virgilius	exercitū fufum / cæsūq̄ cognoui. Fundere / dare. Virgilius in bucolicis.	
Cicero	Ipsa tibi blandos fundēt cunabula flores. Cicero tusculanarū. v. Vt aut flores	
Virgilius	aut fundas tu baccas. Fūdere / dicere. Virgilius libro æneidos tertio.	
Virgilius	Talia fundebat lachrymās. Fundere / fugare. Virgilius libro æneidos. ii.	
Virgilius	Illi etiam si quos obscura nocte per umbram	
Virgilius	Fundimus infidiū / totaq̄ agitauimus urbe. Fundere / dimittere. Virgilius geor-	
Virgilius	gicorum libro tertio.	
Virgilius	ruūtq̄ effusi carcere currus. Idem libro æneidos decimo.	
Virgilius	cristisq̄ e uertice flama Funditur.	
Virgilius	Fluuius / & flumen / in una significatione / pro suo arbitrio usurpant auctores /	Fluuius
Virgilius	licet proprie flumen / fluuii aqua sit decurrens. Ab eo qui est fluuius / sit fluuior	Flumen
Iosephus	deponens uerbum. Iosephus libro. xviii. Nihil inter eos an diues fluuatur /	
Iosephus	an pauper defraudatur: idest abundat.	
Psalmodia	Fustror deponēs est uerbum: ut est apud Psalmographum. Iurauit dominus	Fustror
Phus	Dauid ueritatem: & non frustrabitur eum. At uero Priscianus uerbum tradit	Fustror
Priscianus	esse commune. Vnde & passiuē fenestella protulit / quom̄ ait. Frustratus igit a	
Fenestella	spe / deuictus in castra se recepit. Comperitur etiam frustror frustras actiuum /	
Diomedes	teste Diomede / Cæsarem inducētē ad milites ita dicentē. Non frustrabo uos	
Cæsar	milites. Et Hieronymus in ecclesiastico capitulo. xxiii. ait. Vir multum iurās /	
Hieronymus	replebitur iniquitate: & non discedet de domo illius plaga. Etsi frustraerit	
Hieronymus	fratrem / delictum / illius super ipsum erit: idest deceperit.	
Apuleius	Fæx (ut Apuleio placet) cum æ diphthongo scribitur: & tam masculini q̄ foemi	Fæx
Caper	nini generis / apud antiquos fuit / ut Caper testatur / & Probus: formatq̄ dimi-	Fæcula
Probus	nutiue fæcula. Fax / & faces / in recto / teste Festo / ueteres protulere. Et format	Fax
Festus	per diminutionem facula. Falx habet diminutiuum falcicula. Faux foeminini	Faces
Priscianus	generis est: & ex sub / & faux / fit suffoco: sic ex præ / & faux / præfoco præfocas /	Facula
Ouidius	teste Prisciano: ubi diphthōgus i o longū cōuersa est. Vñ Ouidius de ibide / ait.	Falx
Arator	Præfocent animæ Gnosia mella uiam. Arator.	Falcicula
Calpurnius	Execranda forent / ne suffocata cruore. Calpurnius egloga. iiii.	Faux
Calpurnius	nec præfocata malignum Messis habet lolium.	Suffoco
Seruius	Fullo cum duplicato scribitur: communisq̄ est generis / teste Seruio super li-	Præfoco
Seruius	brum. xii. æneidos.	Fullo
Priscianus	Fur / cōis est generis / teste Prisciano: formatq̄ diminutiue furunculus / & furcu-	Fur
Priscianus	lus / ut idem Priscianus attestatur. Fures nō tantū qui furātur / sed etiam quan-	Furunculus
Marcellus	doq̄ serui appellati sūt: ut interpretatus ē Marcellus illud Virgilio i bucolicis.	Furculus
Virgilius	Quid domini facient / audent cum talia fures / hoc est serui.	
Priscianus	Forfex huius forficis / & forpex huius forpice / foeminini tantum sunt generis.	Forfex
Priscianus	Forceps huius forcipis / tam masculini q̄ foeminini generis est / teste Prisciano.	Forpex
Priscianus	Neq̄ ab eo quod est ferrum / forceps deducitur / ut cum Catholico sōniauit	Forceps
Priscianus	Vgutio. Sed ex eo quod est formum / quod est calidum / & capio capis cōpo-	
Seruius	nitur / teste Seruio super georgica: ita ut dicatur forceps quasi formiceps. Vñ	
Pompeius	de & Pompeius ait. Forcipes dicuntur / q̄ his forma / idest calida capiuntur.	
Caper	Funis tam foeminini q̄ masculini generis est / testibus Capro / & Probo. Lucreti-	Funis
Caper		h 2

Probus	us libro secundo.	Funiculus
Lucretius	Aurea de celo demisit fanis in arua. Et format diminutiue funiculus. Hiero.	
Hieronymus	nymus in libro quinto Mosi capitulo. xxxii. Pars autem domini/populus eius: Iacob funiculus hereditatis eius.	
Nonius	Firmitas & firmitudo in uno significato accipi possunt teste Nonio. Plautus	Firmitas
Plautus	in asinaria. Si istam firmitudinem animi obrines/salui sumus.	Firmitudo
Virgilius	Fulica cum unico l & i latino & c exili scribitur; & medam corripit syllaba. Virgilius georgicorum secundo.	Fulica
Rufus	In sicco ludunt fulicæ: Genus est auis: quæ & hæc fulix huius fulicis declinat.	Fulex
Priscianus	Et quoniam parua fulix trepido petit arua uolatu.	
Iuuenalis	Fames huius famei recta declinatione format genitiuum teste Prisciano: quod & per ablatiuum in e producto patet dicente Iuuenale satyra sexta.	Fames
Lucretius	Progenies stimulantem fame. Lucretius libro tertio	Fama
Casellius	Sollicite euolitant morbis: algoq; fameq;. Nunc autem fames huius famis declinatæ tertia magis declinatione utimur. Antiqui tamen hæc fames huius fami declinantibus testibus Casellio & Gellio libro octauo noctium atticarum. Vnde Cato in oratione quam de bello Carthaginensi composuit ait. Pueri atque mulieres extrudebantur fami causa. Fama tam mala quam bona in telligi potest teste	Famella
Gellius	Nonio dicente etiam Virgilio libro æneidos quarto. neque enim specie fame mouetur: id est infamia. Fama opinio. Virgilius libro æneidos tertio.	
Cato	Fama uolat pulsum regnis cessisse paternis	
Nonius	Idomeneia duces. Fama format diminutiue famella auctore Pompeio.	
Virgilius	Frons huius frontis tam masculini quam foemini generis est auctoribus Probo	Frons
Pompeius	Capro/Festo/Prisciano: quin & teste Gellio libro. xv. noctium atticarum masculino rectius quam foeminino genere profertur. Vnde etiam Græci lium inducit dicentem. Nam hi sunt inimici pessimi fronte hilaro corde tristi. Frons huius frondis foemini tantum generis est. Virgilius georgicorum secundo.	Frondis
Probus	frons tenera imprudensque laborum. Vbi dicit Seruius quod etiam hæc frondis in recto declinat. Quod & Serenus protulit quom dixit.	
Capro	Prodest præterea cum baccho persica frondis.	
Festo	Fons huius fontis tam foeminino quam masculino genere ueteres protulerunt	Fons
Priscianus	testibus Pompeio & Prisciano. Et format diminutiue fonticulus & fonticellus	Fonticulus
Gellius	teste Beda super Donati artem.	Fonticellus
Cæcilius	Filia facit in datiuo plurali & ablatiuo filiabus teste Probo. Vnde Hieronymus	Filia
Virgilius	in Iob capitulo primo ait. Filiis tuis & filiabus uescentibus & bibentibus uinum in domo fratris sui primogeniti. Facit etiam & filiis teste Prisciano. Ennius. Filiis propter te obiecta sum innocens Nerei pro filiabus. Item Plautus in Stichus ait. Ego itroibo & gratulabor uestrum aduentum filiis pro filiabus.	
Seruius	Febricito & febricitor deponens dici potest. Comperitur etiam febricio febris quartæ contugationis. Vnde Macer de uiribus herbarum inquit.	Febricito
Serenus	Hæc nondum tremulo potanda dabis febrienti.	Febricitor
Pompeius	Famulus non uenit a famulo ut Vgutio & Catholicon somniant. Sed auctore Pompeio. famuli origo ab Orcis dependit: apud quos seruus famul nomen nabatur: quo etiam uocabulo usus est Ennius quom dixit libro. viii.	Famulus
Ennius	Seruus mortalem summum fortuna repente	Famul
Laurentius	Reddit ut summo regno famul optimus esset. Inde fit famulor deponens uerbum. Famula facit in datiuo plurali & ablatiuo famulis: sicut & famulus: ut tradit Laurentius libro primo: quoniam etiam & famulabus si ecclesiasticis creditur: apud quos hic datiuus famulabus frequens est. Famula format diminutiue famella: sicut & fama correpta tamen fa syllaba: quæ alias in fama & famella longa est.	Famulor
Marcellus	Fabitor & fautor in uno significato antiqui protulerunt teste Marcello. Vnde	Famula
Lucillius	de Lucillius libro. xxi. ait.	Famella
	Fabitorum tibi me amicum amatorem putes.	Fabitor
		Fautor

Festus	Facul- & faculter/ pro eo quod est facile/ & faciliter/ ueteres dixerunt/ testibus	Facul
Nonius	Festo/ & Nonio. Hinc Aphranius in actione inquit. Haud facul (ut ait Pacu	Faculter
Aphranius	uius) foemina inuenietur bona. huius contrarium est difficul. Varro in bimar	Facile
Varro	co. Quod utrum sit magnum/ aut paruum/ facile/ an difficul. Inde uenit facul	Faciliter
Pompeius	tas/ & facilitas: quæ (ut tradit Pompeius) hoc distant: q̄ facultas/ rerum ē: fa-	Facultas
Priscianus	cilitas autē morum. Facilis format superlatiuū facilimus. Nam positiua qnq̄	Facilitas
Laurentius	faciunt superlatiuum in limus/ teste Prisciano: ut facilis facilimus: agilis agil	
Vgutio	limus: gracilis gracilimus: humilis humilimus: similis similimus. Docilis etiā	
	(ut putat Laurentius) facit docillimus: sic & fragilis (si Vgutioni creditur)	
	fragilimus.	
	Fremo fremes secunda/ & fremo fremis tertia coniugatione/ declinari potest.	Fremeo
Hieronymus	Hieronymus in ecclesiastico capitulo. xiii. Diues iniuste egit: & fremebit: pau	Fremo
Psalmogra- phus	per autem læsus tacebit. Psalmographus. Peccator uidebit/ & irascetur: den-	
	tibus suis fremet. & tabescet.	
Agrætius	Fremitus/ & fremor/ i uno significato accipi possūt: nisi q̄ fremitus proprie (ut	Fremitus
Apuleius	in Caprum tradit Agrætius) serarum est: fremor autem hominum.	Fremor
Diomedes	Frænum (ut placet Apuleio) cum æ diphthongo scribitur: quod (ut ait) a fran-	Frænum
Phocas	go deriuatur. Et testibus Diomede/ & Phoca/ in singulari numero/ neutri ge-	
Seruius	neris est: in plurali: uero/ tā masculini/ q̄ neutri. Cū eo qd̄ est frænū cōposita/	
	secunda/ & tertia declinatione/ declinari possunt/ teste Seruio super librum	
	decimum æneidos: ut effrænus/ infernis.	
Hieronymus	Frēdeo friendes secunda/ ac etiam frendo friendis tertia coniugatione/ declina-	Frēdeo
	ri potest. Hieronymus in Hefaiā capitulo. v. Rugiet/ ut catuli leonum: & fren-	Frendo
	det: & tenebit prædam/ pro frendebit.	
Iuuenalis	Frigeo frigens secunda/ & frigo/ frigis tertia coniugatione/ declinari potest: & fa-	Frigeo
Celsus	cit in præterito frigui/ & frixi: in supino frictum/ & frixum. Iuuenalis.	Frigo
Hieronymus	Et si perfrixit/ cantat bene. Cornelius Celsus. Tum res eadem magis alit iuru	
	lenta/ q̄ assa: magis assa/ q̄ frixa. Hieronymus in Hieremia. Confrixa sunt ossa	
	mea tanq̄ in frixorio.	
Virgilius	Frigus/ & frigor/ in uno significato accipi possunt. Vnum go sillabam in obli-	Frigus
Macer	quis corripit: alterum illam producit. Virgilius.	Frigor
	Semper hyems/ semper spirātes frigore cauri. Macer de uiribus hæbarum.	
	Pellet frigorem: reuocabit & ipsa calorem.	
Priscianus	Frico fricas prima/ & frico fricis tertia coniugatione/ ueteres declinauere/ teste	Frico
	Prisciano. Vnde secundum tertiam facit in præterito fricui: in supino frictū.	
	Nam scdm̄ primam/ ut etiam uult analogia/ format præteritum fricauit: supi-	
Macer	num fricatum. Macer de uiribus hæbarum.	
	Vrticæ foliis reuocatur uulua fricata.	
Marcellus	Fruor/ & fruiscor/ in una significatione usurpantur/ testibus Marcello/ & Gel-	Fruor!
Gellius	lio libro. xviii. noctium atticarum: & tam accusatiuo/ q̄ ablatiuo iungitur/	Fruiscor
Caper	teste Capro. Cœlius libro. ii. Domos suas quenq̄ ire iubet: & sua omnia frui-	
Cœlius	sci. Fruor duplex habet teste Prisciano supinum: fruitū scilicet/ & fructū.	
Priscianus	Fructus/ secunda/ & quarta declinatione/ declinari potest. Terētius in adelphis.	Fructus
Terentius	Nunc exaucta ætate/ hoc fructi pro labore illis fero. Antiqui etiam hæc fru-	Fructa
Festus	cta focminino genere/ teste Festo/ protulerūt/ cuius loco/ hæc fruges/ uel hæc	Fruges
Priscianus	frux dicitur/ teste Prisciano. Vnde aufonius ait.	Frux
Aufonius	Ante equidem campis q̄ spicea suppeteret frux. Frugi indeclinabile significat	Frugi
Donatus	bonum/ uel utile (ut tradit Donatus) & necessarium.	Frutico
	Frutico/ & fruticor/ d̄ponens usurpatur/ uerbū qd̄ ab eo q̄ est frutex formatū.	Fruticor
Cicero	Cicero ad Atticum. Excisa est. n. arbor/ nō euulsa. Itaq̄ q̄ fruticetur uides.	
Marcellus	Fœtus cū æ diphthōgo scribit: secūdiq̄ ordinis/ & quarti cōpis/ teste Marcello.	Fœtus
Accius	Vñ accius ait i bacchidibus. Vbi sanctus Cithæron frōdet uiridātibus fœtis.	
Plautus	Fungor deponens uerbum/ tam accusatiuo/ q̄ ablatiuo iungitur. Platus in me	Fungor
Terentius	næchinis. Nam parasitus octo hominum munus facile fungitur. Terentius i	Fungo
	Adelphis. Aeschinus tuus neq̄ boni/ neq̄ liberalis functus est officium uiri.	

Plautus	Plautus etiā fungo protulit quom i trinū: ait. Ut munus fungas tuum?	
Caper	Frutex tam foemininō q̄ masculino genere, ueteres protulerunt ut Caper te?	Frutex
Probus	statur & Probus. Frutex est qui ad magnitudinem arboris non assurgit: & statura multis similis est hærbis.	
	Fraudulens & fradulētus in uno significato dici potest.	Fraudulens
	Fidena huius fidenæ cum i latino, & Fidenæ plurali tantum numero declinat:	Fraudulētus
Seruius	ri potest: teste Seruio super librū sextum aeneidos. Virg. li. prefato.	Fidena
Virgilius	Hic nomē q̄ tuum & Gabios urbem q̄ Fidenā. Iuuenalis satyra. vi.	Fidenæ
Iuuenalis	Viuat Fidenis: & agello cede paterno. Vrbs est Latinorum mediterranea: te	
Ptolemæus	ste Ptolemæo.	
Virgilius	Fastidio fastidis regit post se accusatiuum. Virgilius.	
Horatius	Inuenies alium / si te hic fastidit Alexis. Horatius sermone secundo.	Fastidio
	num esuriens fastidis omnia / præter Pauonem / th onbum q̄: hoc est oia ne tibi fastidio sunt exurienti / præter Pauonē & rho nbum? Significat enim fastidire / ex re aliqua molestiā capere: ut est apud Virgiliū loco i bucolicis præfato. Lucanus. pars magna senatus.	
Lucanus	Fastidita iacet: id est fastidio habita. Non unq̄ & datiuo iungit. Cicero p̄ Milone. Sed et recte factis sæpe fastidiūt. i. fastidiū faciūt. Regit & q̄nq̄ genitiū.	
Cicero	Vnde Lucillius satyrarū. vii. ait. difficiles sumus: fastidimus bonorum.	
Lucillius	Focus / format per diminutionem focolus & focolum. Plautus in Persa. Nam iam intus uentris fumant focola: id est nutrita: ut interpretatus est Marcellus.	Focus
Plautus	ius. Alii dicunt focolum esse / in quo ignis continetur. Gellius in noctibus at	Foculus
Marcellus	ticis. Tum illa focolū coram eo cum igni apposuit. Valerius Maximus libro p̄mo. Qua adorāte cum carbasum quem optimum habebat focolo impofu	Foculum
Gellius	isset / subito ignis emicuit. Iuuenalis.	
Valerius	Et bacca focolum excitat.	
Iuuenalis	Findo findis facit in præterito fidi / si syllaba correpta: in supino fissum cum ge	Findo
Virgilius	mino s. Virgilius libro aeneidos. viii. Liquefacto tēpora plumbo Diffidit: ac	Fido
Accius	multa porrectum extendit arena. Accius in analibus.	
Priscianus	Fraxinus fissa ferro: infissa q̄ scinditur ossis. Alii (ut scribit Priscianus) putauerunt debere dici fisi in præterito. Fido fidis / si syllabam producit: & format	
Ouidius	in supino fissum cum unico s. Ouidius li. metamorpho. xiii.	
Lucanus	Me probat: & socio semper confidit Vlysse. Lucanus.	
	Illic bellaci cofisus gente Curetum.	
Caper	Fretum & hic fretus huius fretus / declinari potest / testibus Capro / Prisciano /	Fretum
Priscianus	Probo. Vnde Lucretius libro primo / ait.	Fretus
Probus	Angusto q̄ fretu rapidum mare diuidit undis.	
Lucretius	Flamen cum unico m / quom neutro genere profertur / flatum significat: quom uero masculino / queniens sacerdotē. Flaminius propriū uiri nomē fuit: & ap	Flamen
	prio uiri nomine / uia flaminia / arcus Flaminius / forum Flaminium / cognominata sunt. Flaminius item / præminister dicitur sacrorū: & Flaminia præministra / seu sacerdotula. Flama secundum orthographiæ rationem / cum unico	Flaminius
	m scribitur. Pleriq̄ tamen cum duplicato m scriptitant. Flameum eadem scriptura qua flama / hoc est cum unico m / tegmen erat capitis rubrum: quo no	Flaminia
	ua nupta uelabatur. Lucanus.	Flama
Lucanus	Luthea demissos uelantur flamea uultus. Huius diminutiuum est flameolum	Flameum
Iuuenalis	penultima syllaba correpta. Iuuenalis satyra. x. sedet illa parato Flameolo.	Flameolū
Horatius	Futio futis quartæ coniugationis / primā p̄ducit syllabā. Horatius i arte poetica.	Futio
	Effutire leuis idigna tragædia uersus. Et significat effundere: hoc ē tacēda nō	Futuo
Martialis	posse tacere. Futuo futuis tertiæ / primā corripit syllabam. Martialis.	
	Quid faciat / duo sunt: irrumat: aut futuit. Notum est quid significat.	
Romulus	Fimus cum i latino / lætamen dicitur: & corripit si syllabam. Romulus.	Fimus
	Dum rigido fodit hore simum / dum quæritat æscam. Hoc simum / etiam cū	Fimum
Porphirio	i latino / tabula uocatur aleatoria: hoc est in qua tesserae uel tali iactantur / te	Fritillus

Pompeius	ste Porphyriōe. quod alio nomine teste Pompeio/alueolum appellatur: uel	Pyrgus
Porphyrio	fritillus/ut scribit Porphyrio: uel etiam pyrgus.	Fritillus
Porphyrio	Fritillus cum i latio utrobique & duplicato l scribitur. Tabula est aleatoria/ teste	Fimum
Iuuenalis	Porphyriōe: quod aliis (ut diximus) nominibus/alueolum/ & fimum uoca	Alueolum
Martialis	tur. Iuuenalis satyra. xiiii.	Fritillum
Vgutio	Paruoque eadem mouet arma fritillo. Martialis.	
Pompeius	hæc est mihi charta fritillus. Vgutio neutro fritillum genere declinat. Fritilli	
Priscianus	(ut scribit Pompeius) sunt in tapetis uilli fordidi.	
Beda	Figō figis facit in præterito fixi: in supino fixum/ teste Prisciano: quin etiam &	Figō
Diomedes	fictum/ testibus Beda super Donati artem/ & Diomedes/ Scaurum referente	Fingo
Scaurus	sic ptulisse: sagitta confictus. Fingo format præteritum finxi: supinum fictū.	
Horatius	Foris/ & foras/ aduerbia/ hoc distant: que foras ad locum significat: foris uero/ in	Foris
Acron	loco: uel de loco. Nonnunquam foras præpositio est accusatiuo deseruiens: ut fo	Foras
Cicero	ras muros: foras moenia: foras ciuitatem: foras portam. Qui loquendi mo	Fore
Ouidius	du/ apud ecclesiasticos frequens est. Comperitur etiam fore/ pro foras: ut	Fores
Pompeius	est apud Horatium sermone secundo.	Forculæ
Pompeius	Excelsus fore/ cum Longarenus foret intus. Quod tamen Acron per ablati	Forum
	uum exposuit. Cuius expositione nequaquam improbamus. Nam triptotæ for	Fori
	mæ/ foris/ forem/ fore legitur. Cicero pro Cornelio. Aperuit forem scalarū.	Forulum
	Ouidius libro primo de amore.	Foruli
	Difficilem moto cardine pande forem. Huius diminutiuum est forcula/ au	Foramen
	ctore Pōpeio in dictione forū. Forx (inquit Pompeius) sex modis intelligitur:	Foro
	primo/ negotiatōnis locus: ut forum Flaminium: forum Iulium: ab eorū scilicet	Foria
	nomīnibus/ qui ea fora custodienda curarunt: quod etiam locis priuatis/	Forica
	& in uis/ & in agris fieri solet. Alio/ in quo iudicia fieri/ cum populo agi/ con	
	ciōes haberi solet. Tertio/ quom is qui prouinciæ præest/ forum agere dici	
	tur/ quom ciuitates uocat: & de controuersis eorū cognoscit. Quarto/ quom	
	id forum antiqui appellabant. quod nūc uestibulū sepulchri dicari solet. Quin	
	to/ locus in nauī. Sed tunc masculini generis est: & pluralis numeri. Sexto/ fo	
	ri significant & Circensia spectacula: ex quibus est minores forulos dicimus.	
	Inde forare/ foras dare. & fores/ & forculæ/ idest hostiola dicuntur. hæc ille.	
	Vult igitur Pompeius forum in omni significato/ neutri esse generis: præter	
	quam pro circensibus spectaculis: & pro loco in nauī. Ego autem/ etiā pro loco in	
	nauī singulari numero prolatum inuenio apud Ennium/ cuius exemplum/ et	
	si in dictione Agea/ Pompeius ipse recitauerit/ hoc tamen in loco/ ubi magis	
Ennius	necessarium erat/ minime memoriæ commendauit. Ait enim Ennius.	
Probus	Multa foro ponens: ageaque longa repletur. Probus/ forū (inquit) in singulari	
Marcellus	numero/ neutri generis est plurali uero/ neutri/ & masculini. Et marcellus ait.	
	Fora/ & fori/ ut genere/ ita & sensibus differunt. Nam neutro genere/ iudicio	
	rum/ & litium loca sunt: masculino/ spacia in nauibus apertiora: ut apud Vir	
Virgilius	gilius libro æneidos. vi.	
	Deturbat/ laxatque foros. Vnde & gladiatores foros facere dicuntur/ quom lo	
Iuuenalis	go circuitu sectantur. Forum format per diminutionem forulū: fori uero/ fo	
Suetonius	ruli. foruli item/ conditoria appellari possunt. Iuuenalis satyra tertia.	
Marcellus	Hic libros ferat: hic forulos. Suetonius. duobus forulis cōdidit auratis. Fora/	
Horatius	mē quæsi diminutiue a foribus dictū est auctor Marcellus. Horatius in arte poetica.	
Vgutio	sed tenuis/ simplexque/ foramine pauco. Pro quo/ & hic foro huius foronis/	
Marcellus	rude quidem uocabulum/ ab Vgutōne ponitur. Foria/ stercora appellantur	
	liquidiora/ ut scribit Marcellus.	
Iuuenalis	Forica cū i latino/ & e exili/ sceminini generis/ locus est in quæ/ alui purgamēta	
	deiciuntur: quæ alias cloaca/ uel latrina appellatur. Iuuenalis satyra. iiii.	
	Conducunt foricas: & cur non omnia?	
Festus	Fœnero cum ce diphthongo/ & fenerator tam pro dante/ quam pro accipiēte ad usu	Fœnero
	ram/ auctore Festo/ dici potest. Neque ulla est horum uerborum differentia:	Fœneror
	etsi Tortellus/ & Laurentius/ hoc distare tradiderunt: que scilicet fœnerare/ sit	Fœnerator
		h 4

Hieronymus	ad usuram dare: scenerari uero an usuram accipere. Vnde Hieronymus in eclesiastico capitulo. xxviii. in principio ait. Qui facit misericordiam sceneratur proximo suo: & qui praeualeat manu sua data seruat. Et subdit. Scenerare proximo tuo in tempore necessitatis illius. Scenerator & qui dat & qui ad usuram accipit dicitur.	
Gellius	Foenus huius scenoris a quo scenero deriuatur & sceneror cum ce diphthongo scribitur. Nam a foetu (ut libro. xvi. noctium atticarum Gellius refert) dictum Varro putauit. Quod etiam Nonius tradidit & Festus dicens. Foenus appellatur naturalis terrae foetus: ob quam causam & nummorum foetus foenus est uocatum: & de ea re leges foenebres. Hic ille. differt autem foenus a mutuo hoc pacto: quod (ut tradit Nonius) mutuū sine usuris foenus cum usuris fuit. Luca. Hin usura uorax: auidumque in tempore foenus. Plautus in asinaria. Na si mutuo non potero certum est accipiam summam scenore. Foenum cum ce diphthongo scribitur: nam & a foetu deducitur dicente Pompeio. Foenum quoque pratorum hac causa a foetu est appellatum: quando id ipsum manens quo tantis nouum parit. Vnde et (ut ait) foestuca uocata est. Neque a phos foenu descendit: quia scilicet foenu facile icendat ut cum Catholico ridiculus Vgutio somniauit.	Foenus Foenum Foestuca
Iuuenalis	Far huius farris cum duplicato r in obliquis scribitur Genus est anona: ex quo farratum / farrei libi genus conficitur. Iuuenalis satyra. xi. Ponebat igitur Tusco farrata catino. Rursum a farre haec farrago dicta est: quod (ut scribit Festus) id appellatur quod ex pluribus satis pabuli causa datur iumentis. Vnde & diuersarum rerum commixtio dici potest. Iuuenalis satyra prima. Quicquid agunt homines uotum / timor / ira / uoluptas / Gaudia / discursus nostri est farrago libelli. Persius. tenui in farragine medax. A farre item farrina deriuat. Cuius prima syllaba cum apud poetas correpta sit cum unico r scribatur necesse est. Ouidius de medicamine faciei. Namque ubi pulueris fuerint confusa farinae. Virgilius in moreto. Transfert inde manus infusas cribra farinas. Martialis. Pascitur & dulci facilis gallina farrina.	Far Farratum Farrago Farina
Nonius	Allia cum duplicato l scribitur: & est triplex: tonsa: comata: brachata. Inde uenit Gallus: Gallicus: necnon & Gallus teste Nonio Salustium inducente dicentem libro historiarum quarto. Duae Galliae mulieres conuentum uitantes ad menstrua soluenda motem ascendunt. Gallus & Gallina nota sunt uocabula. Gallus item proprium fuit uiri nomen: qui & Cornellius dictus est: cuius meminit Virgilius in bucolicis quom ait.	Gallia Gallus Gallicus Gallicanus Gallus Galla Gallea Galear
Salustius		
Virgilius		
Ouidius	Pauca meo Gallo: sed quae legat ipsa Lycoris. Et Ouidius inquit. Quis potuit lecto tutus discedere Gallo? Est et eodem nomine fluuius Phrygiae dicente Ouidio libro fastorum quarto. Inter (ait) uiridem Cybelen altaeque Celenas Amnis id in sana nomine Gallus aqua. Galla proprium fuit mulieris nomen: de qua meminit Iuuenalis quom dixit. Profer Galla caput. Est & eiusdem nominis Mediae urbs teste Ptolemaeo. Galla item quercuum fructus dicitur. Cerdonum etiam quoddam instrumentum galla appellatur. Galea cum unico l castis uocatur: quod Vgutio etiam hoc galear dici posse affirmat.	
Iuuenalis		
Ptolemaeus		
Vgutio		
Valerius	Gerrhus cum duplicato r secundo aspirato scribitur. apud tamen Valerium Flaccum cum unico r Gerus scriptum est: ubi primam corripit syllabam. Fluuius est Scythiae teste Herodoto libro historiarum quarto: quem Ptolemaeus Sarmatarum esse testatur. Gerrhae eadem scriptura & cum ae diphthongo in secunda syllaba crates appellantur uimineae: unde gerrhae nugae & gerrho nugator dicitur auctoribus Varrone de lingua latina & Pompeio in haec uerba dicente. Cum Athenienses Syracusas obsiderent & crebro cerrhas posserent irridentes Siculi gerrhas clamitabant. Inde factum est ut gerrhae pro nugis ex contemptu dicatur. Et alibi de Pompeio. Cerrhones (inquit) leues & inepti a cratibus	Gerrhus Gerus Gerrhae Gerrho Gerrhes Gerrha
Herodotus		
Ptolemaeus		
Varro		
Pompeius		

- dicti: q̄ scilicet Siculi aduersus Athenienses cratibus/ prostratis sūt nisi: quas
 Græci cerrhas uocant. Neq̄ a gero geris-gerrho descendit/ ut Vgutio som-
 niavit: quin nec a garrus garris/ ut Seruius tradidit scriptor Varrōe & Pom-
 peio posterior. Plautus in Persa. Iam pol ille hic aderit (credo) congerrho
 meus. Gerrhæ item/ ab incolis Naxi insulæ dicunt: quæ alii fascina appellat.
 Plinius Gerrhes eadem scriptura/ genus est locustarum/ ut scribit Plinius. Martialis.
 Martialis Teq̄ iuuant gerrhes. Gerrha eadem scriptura/ nomen est trium urbium/ ut
 Ptolemæus ex Ptolemæo colligere potui: quarum una est penes Euphratem fluuium in
 Syria: alia prope Traconitas Arabas: alia in foelici Arabia.
 Gigas huius gigantis cum i latino scribitur: cōmunisq̄ (si Vgutioni creditur) Gigas
 generis est. Sunt aut̄ dicti a poetis gigantes terræ filii sine patre. Gyges cum Gyges
 Hesiōdus y græco/ proprium fuit uiri nomen: qui teste Hesiōdo in theogonia/ cæli &
 Ouidius terræ filius fuit. hic centū manus habuisse describitur/ dicēte Ouid. li. tristiū.
 Centimanumq̄ Gygem. Alius eodē noīe pastor fuit regis Lydiæ: q̄ postea re
 Plato ge occiso/ rex Lydiæ effectus est/ teste Platōe. Alius quidā eiusdem noīs puer
 Horatius fuit Cnidius: cuius meminit Horatius in secundo carminum dicens. ut pura
 nocturno renidet
 Homerus Luna mari/ Cnidiusue Gyges. Est & eodē nomine fluuius Lydiæ/ qui ab Ho-
 Propertius mero li. iliados. xx. Gygæus cū æ diphthōgo ponit. Vnde & Propertius ait.
 Lydia Gygæo tincta puella lacu.
 Gestæ neutro genere/ acta dicuntur: gestus autem masculino/ quibus indicat/ Gestæ
 Pompeius quæue gerantur/ auctore Pompeio/ appellari possunt. Gestus
 Seruius Galbanus foeminino/ & galbanum neutro genere/ declinari potest. Seruius su Galbanus
 Hierōymus per georgica. Quom iam hic processerit morbus/ galbanus incendenda est. Galbanum
 Hieronymus in ecclesiastico capitulo. xxiii. Et quali styra/ & galbanus/ &
 Lucanus ungula/ & gutta. Lucanus libro nono.
 Dioscorides Hic ebulum stridet: peregrinaq̄ galbana sudant. Lachryma est/ teste Diosco-
 ride hærba cuiuspiam/ similis ferulæ: quæ ab ipso frutice in æstate prorum
 Plinius pittiqui & apud Plinium frutex est. Galbanum item/ genus est uestimenti/ di-
 Iuuenalis cente Iuuenale satyra secunda.
 Cærulea indutus scutulata/ & galbana rafa.
 Gluten neutri generis/ & hoc glutinū/ teste Nonio/ declinari in recto potest. Gluten
 Nonius Galerius cum unico l scribitur: nam primam corripit syllabam. Virgilius ænei Gluten
 Virgilius dos libro septimo. Galerus
 Seruius fuluosq̄ lupi de pelle galeros. Pileus est: & clypei genus/ teste Seruio: quod Galerium
 Fronto & hoc galerū declinari pōt/ auctore Frōtone. Vgutio decliat ēt hoc galeriū.
 Varro Geryon huius geryonis in recto/ dici debere quidam uoluerūt/ ut refert Var Geryon
 Seruius ro de analogia libri secundo. quod tamen (ut ait) nonnulli reprehendūt. Ser Geryones
 Virgilius uius autem/ Geryones huius Geryonæ declinari præcipit. Vnde Virgilius li Geryoneus
 bro æneidos octauo ait.
 Tergemini nece Geryonæ. Sed & Ceryones huius Geryonis declinari pōt:
 etsi Seruius neget. Macrobius in saturnalibus. Quia Herculi (cum boues Ge-
 ryonis per Italiæ agros duceret) sitienti respodit mulier/ aquam se non pos-
 se præstare. Hic & Geryoneus/ teste Prisciano/ dici potest. Et cū y græco scri-
 bitur. proprium fuit uiri Hispani. nomen.
 Priscianus Gibbus cum i latino/ & duplicato b/ & gibber/ hoc distant: q̄ gibbus/ tumor: ē Gibbus
 in dorso: gibber uero is dicitur/ qui gibbum habet. Gibber
 Gyrum cum y græco scribitur: & dici potest circulus/ uel ambitus: quod Vgutio Gyrum
 Vgutio etiam hoc gyrum/ declinari posse tradidit. Gyarus cum y græco/ insula parua Gyrum
 Virgilius est/ una ex cycladibus: de qua Virgilius libro æneidos tertio. Gyarus
 Ouidius Mycone/ Gyaroq̄ reuinxit. Et Ouidius libro metamorphoseos septimo
 Iuuenalis Et Gyarus/ nitidæq̄ serax Peperethus oliuæ. Iuuenalis plurali numero decli-
 nauit/ q̄ nom dixit satyra prima.
 Aude aliquid breuibus Gyaris/ & carcere dignum.
 Guttus cum duplicato t/ & hoc guttum/ declinari potest. Vas erat ligneū/ uinū Guttus

Varro	guttatim fundens / teste Varrōe: quod & sacris adhiberi cōsueuerat. Guttus item / uas erat ex cornu / oleum guttatim fundēs lauantibus se in balneis: de quo Iuuenalis intellexit / quom ait satyra tertia.	Guttum Guta Guttur
Iuuenalis	& pleno componit lintea gutto. Hic prima æstimatione / ex cornu fiebat rhinocerotis: quare etiam rhinoceros a Martiale uocatus est. Ait enim. Gestauit frontē modo me iuuenus:	
Martialis	Verum rhinoceros me putabis pleno gutto. Gutta stilla cadens appellatur: et si Isidorus libro tertio decimo. guttam stare dixerit: stillam cadere. Gutta item a nonnullis podagra dicitur. Marrialis.	
Martialis Caper Probus	Litigat / & podagra Diodorus. Flacce laborat. Guttur etiam cum duplicato / neutri / & masculini generis ē / testibus Capro / Probo / Prisciano. Virgilius libro æneidos sexto.	
Priscianus Virgilius Plautus	Obiicit ille fame rabida / tria guttura pandēs. Plautus in aularia. Etiam ne obthurat inferiorem gutturem ?	
Plinius Virgilius	Glans / & glandis / in recto / declari potest. Plinius libro. xvi. naturalis historiae. dulcissima est omnium glans phagi. Virgilius. Et de concussa tantum pluit ilice glandis. Ponitur & nōnunq̄ pro plumbo / in modum glandis informato. Ouidius libro metamorphose. xiiii. ut lata Plumbea funda	Glans Glandis Glandium Glandula
Ouidius	Missa solet medio glans incandescere cælo. Salustius in Iugurtha. Pars eminus glande / aut lapidibus pugnare. Marcellus. Glandis est plumbum in modum glandis informatum. Hoc glandium / pars quædam est intestinorum / interprete Prisciano. Alii uolūt partē esse apri iuxta ceruicem: iuxta illud qd̄ legitur in legibus sumptuariis: ubi sic habetur. Quæ glandia syncipitia uerri na mensis intercidunt. Glandium (ut idem tradit Priscianus) format per diminutionem glandula: ut est etiam apud Martialem. Partitur apri glādulas palæstritis.	
Salustius Marcellus	Gladius / & gladium / in recto / declinari potest / teste Varrone libro secundo de analogia.	Gladius Gladium
Priscianus Plautus	Glaucoma huius glaucomatis / & hoc glaucomatum / & hæc glaucoma huius glaucomæ / teste Prisciano / declinari potest. Plautus in milite. Glaucomam oculis obiiciemus. Id est quod obducit oculos: uel uelamen illud est / quod oculi pupillam obtenebrat.	Glaucoma Glaucoma / tum
Virgilius Caper Probus Horatius Priscianus	Globus masculini generis est / dicente Virgilio. Lucentemq̄ globum lunæ: quod & hoc globus huius globi / sicut uulgus / pelagus / testibus Capro / & Probo / declinari pōt. Glomus masculini generis: ē ut est apud Horatium in epistolis. Ut uinosa glomos furtiua Pyrrhia lanæ: quod & hoc glomus huius glomeris / auctore Prisciano / declinari potest.	Globus Glomus
Marcellus Sēpronius	Glisco / & gliscor deponens / antiqui protulerūt / teste Marcello / Sempronium inducente dicentem. Ut maior inuidia lepide glisceretur: id est cresceret. Si / gnificat etiam gliscere / desiderare. Glis huius glissis cum duplicato / sceminini generis est: & terra argillosa uocatur. Glis huius glitis / foeminini etiam generis / carduus dicitur. Masculini aut generis / animal est / muri simile: & tunc in ris format genitium. Vnde uersus. Terra tenax / glis formabit glis genitium: Ris quadrupes: glitisq̄ dabit tibi carduus inde.	Glisco Gliscor Glis
	Gramma huius grammatis cum duplicato m / & hoc grammatum / in recto / declinari potest: sicut epigrāma / & epigrāmatum: ut in ipsa dictione uidimus Grammatica huius grammaticæ cum gemino m / & grammaticæ huius grāmatice / declinari potest.	Gramma Grāmatum Grāmatica Grāmaticæ Grāuitas
Catullus	Grāuitas / grauitudo / in uno significato accipi possunt Grauedo itē genus est morbi de quo Catullus ad fundū. hic me grauedo / frigida / & frequens tussis.	Grāuitudo Grauedo
Nonius	Granditas / maior ætas dicitur: sicut & grandæuitas cum æ diphthongo in secunda syllaba. Vnde & in uno significato accipi possunt / teste Nonio	Granditas Grādæuitas

Sisenna	Sisennam inducente dicentem libro historiarum quarto. Neq; ætatis grān/ ditatē neq; ea merita/neq; ordinis honestatē/aut dignitatē sibi eē excusatiōi.	
Ouidius	Grator & gratulor/in uno significato accipi possunt: significantq; / cum alio pariter gaudere: & quandoq; sibi ipsi: ut est apud Ouidium libro meta. viiii.	Grator
Tullius	O superi/ totoq; libens mihi pectore grator. Tullius in epistolis. Epistolam uero osculatus & ipse mihi gratulatus sum. Gratulor item/ significat gratias	Gratulor Grates
Nonius Seruius	agere/ ut Nonius testatur/ & Seruius. Inde grates/ & gratiæ dictæ sunt: quæ scilicet pro meritis aguntur.	Gratiæ
	Græcus cum æ diphthongo/ & c exili scribitur. Rex fuit Atticæ regionis: a quo Græcia ipsa cognominata est: quæ & Græciæ plurali tantū numero dici pos sunt. Vnde in legenda sancti Ioannis papæ legitur. Non meruisse partes Græ	Græcus Græcia Græciæ
Probus Horatius	ciarum uicarium beati Petri suscipere. Probus in prologo super bucolica. Nam cum Xerxes Græcias affectaret/ & terribilis esset/ relictis ciuitatibus/ omnes Græciæ in deserta loca refugerunt. Horatius in epistolis. Græcia Barbariæ lento collisa duello.	
Horatius Martialis	Glycerium cum y græco/ & glyceria/ proprium mulieris nomen/ declinari po test: quin etiam & Glycera. Horatius in primo carminum. Vrit me Glyceræ nitor. Martialis. Præferri Glyceræ scæmina nulla potest.	Glycerium Glyceria Glycera Gortyna Gortyna
Homerus	Gortyna cum t exili/ & y græco scribitur. Vrbs fuit Cretæ/ teste Homero libro iliados secundo: quæ a nonnullis Cortyna cum c exili scribitur.	Gortyna Gortyna
Plinius Ouidius Apianus	Getæ cum t exili/ & y græco scribitur. Vrbs fuit Cretæ/ teste Homero libro iliados secundo: quæ a nonnullis Cortyna cum c exili scribitur. Getæ cum t exili/ & y græco scribitur. Vrbs fuit Cretæ/ teste Homero libro iliados secundo: quæ a nonnullis Cortyna cum c exili scribitur. Geta cum t exili/ & y græco scribitur. Vrbs fuit Cretæ/ teste Homero libro iliados secundo: quæ a nonnullis Cortyna cum c exili scribitur.	Geta Daci Gothi
Ausonius	Nulla Getis toto gens est truculentior orbe. Apianus autē/ eos dicit esse po pulos/ quos alias Dacos uocant. Alii eos esse affirmant: qui alio nomine Go thi cum th aspirato appellatur: de quibus Ausonius. Huc possem iustos/ inde referre Gothos. Apud græcos tamen Gotthia cum primo t exili/ secundo th aspirato scribitur: ut libro ultimo/ super regulā/ p subeunte breuis o fit/ uidebimus. At uero Salustius/ & Seruius super librum septimum æneidos/ illos Mysios esse dixerunt/ a Lucullo superatos. Vgutio uult Getas/ Gætulos esse: qui quidem Aphricæ populi sunt. Quam Plinius li bro quinto naturalis historiæ dixit hactenus fuisse Aetolorum partem. Sed Pulsi postea incolæ/ propriam (ut ait) fecere gentem uersus Aethiopus.	Mysii Gætuli
Salustius Seruius Vgutio Plinius	Gubernaculum & gubernum/ in uno significato accipi possunt/ teste Marcello. Neq; ex cohibeo/ & hybernus componitur/ ut ridiculus cum Catholico so niauit Vgutio. Sed a uerbo græco descendit: quod illi κυβερναω scriptitant/ teste Prisciano in primo de orthographia. Lucillius satyrarum. xx. Proras dif poliate: & detōdete gubernæ. Quod nos gubernator/ græci κυβερνήτην dicūt.	Gubernacu lum Gubernum
Priscianus Lucillius Seruius Virgilius Terentius	Genæ plurali tantum numero/ proprie oculorum palpebræ dicuntur/ teste Seruio. Vnde Virgilius libro æneidos sexto/ ait. Effusæq; genis lachrymæ. Terentius tamē/ singulari numero protulit/ quom dixit. hodie non compressi genam genæ. Nonnunq; genæ ponuntur pro eo loco/ ubi nascuntur pili: ut est apud Horatiū in ultimo carminū. Vel cur his animis incolumes nō redeūt genæ/ Virgilius. Tum mihi prima genas uesti bat flore iuuentus. Malæ autē/ infra oculos sunt: & ibi maxime ostenditur pu dor/ ut dixit Plinius libro. xi. naturalis historiæ: pro quibus/ quando & ge næ ponuntur. Vnde Ouidius de Lucretia oppressa/ ait in fastis. Et matronales erubere genæ. Romulus de musca loquens. Reginæ teneris oscula figo genis. Genua/ urbs est Liguriæ: quam nra ætas Ianuam appellat. Hoc genū/ & hoc genus huius geni/ sicut uulgus/ pelagus/ & hoc genū/ & hic genus huius genus/ teste Prisciano/ in recto declinari pōt. Neq; a gena deriuatur/ quia scilicet sit in utero matris/ genis oppositum/ ut Vgutio/ & Catholicon/ somniarunt: sed a γονυ/ quod Græci dicunt. Cicero in Arato. Tertia sub cauda genus ipsum ad lumina pandit. Idem in eodem. Atq; interflexum genus/ & caput alitis hæsit. Genus huius generis/	Genæ Gena Genua Genum Genu Genus Gener
Horatius Virgilius Plinius Ouidius Romulus		
Priscianus		
Cicero Cicero		

	generatio/prædicabile/manerens/accidens partium orationis/qualitas substantialis intelligitur. Gener huius generi/secondæ declinationis est: sed & tertiæ comperitur. Vnde Accius recitate Nonio/inquit in Alcmena. Cum te uiderit focerum generibus tantam esse impietatem. Dicitur est autem gener/auctore Seruio/et aud agendum genus adhibeatur.	
Accius Nonius		
Seruus Priscianus Liuius Lucius	Gaudeo facit in præterito gauisi/& gauisus sum/ Teste Prisciano/Liuium referente dicentem in odyssæa. Quoniam audiui pacem/gauisi. Et Lucius Hemianna annalium secundo/ait. Idq; admiratum gauisi.	Gaudeo
	Ganeum neutro/& ganea foemino genere/declinari potest:& cum unico nscribitur. Neq; a gannio gannis deducitur/ut cum Catholico Vgutio somnia uit: sed ἀπό τῆσ γῆσ/quod scilicet ipsum sit in terra: non ut coenacula superius/ teste Donato super tertiam comœdiam Terentii. Nam teste Pompeio/locus abditus è:& uelut subterraneus: qui (ut scribit Marcellus) uinolætiæ/ac libidini/ aptus est. Vnde idem Donatus meretricum tabernam appellatam dixit. Terentius in adelphis. Vbi ego illum queram? credo abductum in ganeum. Columella in prologo rei rusticæ. Mox deinde ut apti ueniamus ad ganeas/quotidianam Laconicis cruditatem excoquimus:& exusto sudore sitim quærimus. Plinius/ ubi de porco loquitur/ neq; ex alio (inquit) animali/ numerosior materia ganæ. Et a ganea/uenit hic ganeo/ teste Pompeio. Et is dicitur/ qui lustra frequentat. Cicero in Catilinam. Quis ganeo/qs adulter/quæ mulier infamis/quis corruptor iuuetutis? Iuuenalis satyra. xi. Sed laudem siliquas: occultus ganeo pultes.	Ganeum Ganea Ganeo
Donatus Pompeius Donatus Terentius Columella		
Plinius Pompeius Cicero Iuuenalis		
Priscianus Phocas Seruus Pompeius	Grus huius gruis/ tam masculini/q; foemini generis est/ testibus Prisciano/& Phoca: quin etiam/ hic & hæc gruis in recto declinari potest/ teste Seruio super .xi. librū aniedos. Auis est nota. Inde fit gruo gruis uerbū: quod quidem gruū est/ quom uoces edunt. Vnde auctore Pompeio/ congruere dictū est/ hoc est conuenire: quia (ut ait) id genus uolucrū minime foliugum est.	Grus Gruis Gruo
Ptolemæus	Gnosus urbs fuit Cretæ/ teste Ptolemæo: quæ a nonnullis Gnosus cum cexili scribitur ut in ipsa dictione uidimus.	Gnosus Cnosus
	Gynæcium cum y græco/& æ diphthongo/& c exili/sequente i latino scribit. locus est in ædibus/ solis mulieribus datus ad habitandum. Nā a mulieribus dictum est: quas Græci γυναικῶσ uocant. Terentius in phormione. Vbi in gynæcium ire occæpio/ puer ad me occurrit. Hæc & gynæconitis appellatur. Vnde Aemilius Probus in proœmio de excellentibus ducibus/ ait. Nec sedet nisi in interiori parte ædium: quæ gynæconitis dicitur.	Gynæcium Gynæconitis
Terentius		
Aemilius		
	Gnatus/ pro eo qui est natus/ & gnosco pro nosco/ dici potest.	Gnatus
Beda	Gemeo/ gemes secunda/ & gemo gemis tertia coniugatione/ declinari potest/ teste Beda super Donati artem.	Natus Gnosco
Ptolemæus Ouidius	Ganges/ fluuius est Indiæ/ teste Ptolemæo: & facit in genitiuo Gangis/ uel Gangetis. Ouidius libro metamorphoseos quarto.	Nosco Gemeo
Ptolemæus Diomedes	Decolor extremo qua cingitur India Gange. Gange huius Ganges/ urbs est Indiæ regia/ ut idem Ptolemæus ostendit.	Gemo Ganges
Iuuenalis Cæcilius Claudius Ouidius Marcellus Pompeius	Grunio grunis/ & grundio grundis/ in una significatione poni possunt/ auctore Diomede. Iuuenalis satyra. xv. Et cum remigibus grunisse Elpenora porcis. Cæcilius. Cruento ita ore grundibat miser/ pro grundiebat. Claudius Quadrigarius annalium. xv. Grundibat grauiter pecus suillum. Porcorum proprium est/ quom uoces edunt/ auctoribus Ouidio libro de philomela/ Marcello. Pompeio.	Gange Grunio Grundio
Nonius Lucillius Nonius Festus Ennius Nonius	Gracilus secunda/ & gracilis tertia declinatione/ declinatur/ teste Nonio/ Lucilium inducente dicentem satyrarum. vi. q; gracila est pernix/ q; pectore puro/ Quod puero similis. Gracilens/ & gracilentus/ in una significatione/ dici potest teste Nonio. quod etiā cracens cum c exili dicitur/ ut scribit Festus/ dicente Ennio. Succincti gladiis/ media regione cracentes.	Gracilus Gracilis Gracilens Gracilētus Cracens Gracilitas
	Gracilitas/ gracilitudo/ gracilium/ in uno significato accipi possunt/ teste Nonio.	

Hieronymus	Gomorra foeminino / & Gomorum neutro genere declinari potest. Hieronymus in Genesi capitulo. xiiii. Itaque rex Sodomorum / & rex Gomorrae / terga	Gracilitudo Gracilum Gomorra Gomorrū
Solinus	uerterunt: cecideruntque ibi. Solinus de situ Iudaeae. Ibi duo oppida: unum Sodomum / alterum Gomorum appellatum.	
	Gonorrhoea cum unico n / & duplicato r / secundo aspirato / & æ diphthongo i penultima syllaba scribitur: & dici potest / semen fluens uel seminis fluxus: quod ab Vgutione / & Catholico / corruptis tam uocabulo / quam etymologia / gomorra a Gomorra dicitur. Nam γορροσ græce / latine semen / & ροη fluxus interpretatur. γορροσ item græce is dicitur / qui apud nos filius. Quod per cōpositum patet / Antigonus / chryfogōus.	Gonor rhœa
Vgutio Virgilius	Gryps huius gryphis cum y græco scribitur. Animal est quadrupes / & penatū quem nonnulli gryphonē appellant. Hic ab Vgutione gryphes in recto declinari præcipit. Verū Græci γρυψ in recto declinat. Virgilius in bucolicis. Iungentur iam gryphes equis. Gryphus cum y græco / nasus gibbus / seu aquilinus uocatur / a gryphis similitudine.	Gryps Grypho Gryphes Grypus
Priscianus Lucretius	Gigno gignis / & geno genis (quod teste Prisciano / ueteres protulerunt) cōpeditur. Vnde Lucretius libro tertio ait. tanto magis inficiandum Totum posse extra corpus durare / geni que pro gigni.	Gigno Geno
Phocas Ouidius	Gargarus in singulari numero masculini generis est: in plurali uero / neutri / teste Phoca / dicente Ouidio libro de arte amandi. Gargara quot segetes / quot habet Methymna racemos. Cacumina sunt montis Idae dicta ἀπὸ τοῦ γαργαραίου τοῦ πηγῶσ: idest ab emittēdis fontibus. Vnde est illud Ouidii in metamorphosi. creberrima fontibus Idae: ubi nonnulli legunt celeberrima. Verum legendo creberrima / magis etymologiae conuenit. Nam & Homerus ποντιδ᾽ ἀκκῆ idest multorum fontium uocat. Seruius autē super librum octauū aeneidos / uult ut dicta sint / quasi κάρπ᾽ κάρπος / hoc est caput capitibus: idest altitudinis altitudo: & ideo cum c in initio cagara / quod cum g scribi debere. Sed nostra magis placet deriuatio. est & eiusdem nominis oppidum sub ipso monte: a quo Gargares oppidani sunt dicti: teste Macrobio in saturnalibus.	Gargarus Gargares
Ouidius	Gargarus in singulari numero masculini generis est: in plurali uero / neutri. Mons est in Iapygia / teste Seruio: & producit mediam syllabā. Lucanus libro. v. Apulus Adriacas exit Garganus in undas.	Gargarius
Homerus Seruius	Grex tam foeminini / quam masculini generis est / testibus Capro / & Probo. Lucretius libro secundo. Bucceriacque greges sub eodem tegmine caeli. Potest etiā declinari hic & haec grex / quom scilicet gregalis interpretatur. Vnde Augustinus li. xii. de ciuitate dei capitulo. xxi. ait. Nam cum animantes alias solitarias / & quodam modo soliuagas / idest quae solitudinem magis appetant / secuti sunt aquilae / milui / lepores / lupi / & quaecūque alia ita sunt / alias uero greges instituerit / quae congregare / atque in gregibus malint uiuere / ut sunt colubae / sturni / cerui / damulae / & caetera huiusmodi / utrumque tamen genus non ex frugibus propagauit: sed plura simul iussit existere.	Grege Gregalis
Priscianus Cassius Horatius	Gaufapes masculino / gaufapa foeminino / gaufape neutro / & gaufapum / teste Prisciano declinari potest. Cassius ad Meccoenatem. Gaufapo purpureo salutatus. Horatius libro secundo sermonum. Gaufape purpureo mensam perterisit. Nam hic ablatiuus gaufape / non uenit ab eo quod est gaufape neutri generis: sed ab eo qui est gaufapes masculini: quo scilicet genere / apud Græcos γαῦσα πησ profertur / teste Varrone de lingua latina. Gaufape enim / facit in ablatiuo gaufapi: etsi Priscianus / & Alexander aliter sentiant. Persius. Tum cum maxillis balanatum gaufape pectis. Idem: Iam chlamydes regum / iam linea gaufapa captis. Ouidius de arte amandi. Gaufapa si supsit / gaufapa supra pba. Inde haec gaufapia pēultia correpta martialis. Mense uel Augusto Iunere gaufapinas. Genus est uestis.	Gaufapes Gaufapa Gaufape Gaufapum Gaufapina
Varro Persius		
Persius Ouidius Martialis		

Martialis	Gobius cum i latino / & gobio in recto declinari potest. Martialis.	Gobius
Iuuenalis	Principium coenae / gobius esse solet. Iuuenalis. cum sit tibi gobio tantum In loculis. Genus est piscis.	Gobio
Marcellus	Gemitus quarta / & secunda declinatione / declinari potest / teste Marcello. Vnde	Gemitus
Plautus	Plautus ait in aularia. Tantum gemitu / & maesticia / mihi hic dies obtulit.	
Festus	Gaulus / genus est nauigii / teste Festo. Gaurus cum r / foeminini generis / insula est	Gaulus
Stadius	de qua Stadius. Gaurus naualibus apta. Masculini autem generis. Gaurus /	Gaurus
Ptolemæus	mons est Aethiopiae / teste Ptolemæo. Alius eodem nomine mons est Cam	
Virbius	paniae / teste Virbio: de quo Iuuenalis.	
Iuuenalis	Suspectumque iugum Cumis / & Gaurus inanis.	
Plutarchus	Gelon cum unico l / tyrannus fuit Siculus: cui Hiero successit / teste Plutarcho.	Gelon
Herodotus	Gelonus cum unico l / filius fuit Herculis: a quo / Gelones / uel Geloni / popu	Gelonus
Horatius	li Scythici (utroque enim modo dici potest) cognominati sunt / teste erodo /	Gelones
Virgilius	to libro historiarum quarto. Neque a gelu dicti sunt / ut cum Catholico Vgu /	Geloni
Lucanus	tio somniauit. Horatius in tertio carminum.	Gela
Ptolemæus	Visam pharetratos Gelones. Virgilius georgicorum secundo.	Gelu
Virgilius	Eoasque domos Arabum / pictosque Gelonos. Lucanus libro quarto.	Gelum
Syllius	Massagetes quo fugit equo / fortesque Geloni. Gela cum unico l / urbs est Siciliae /	Gelus
Ouidius	teste Ptolemæo / a Gela fluuio cognominata / dicente Virgi. li. aeneidos. iii.	
Marcellus	Immanisque Gela fluuuii cognomine dicta. Syllius libro. xiiii.	
	Venit ab amne trahens nomen Gela: uenit & Hefa. De hoc fluuio Siciliae me	
	minit. Ouidius fastorum. iiii. dicens.	
	Et te uorticibus non adeunde Gela. Gelu cum unico l / & hoc gelu / teste Mar /	
Priscianus	cello / declinari potest: quin etiam / hic gelus huius gelus quarta declinatione /	
Accius	teste Prisciano. Accius in pmetheo. Profusus hyberno flammie gelus. Lucreti li. yi.	
Lucretius	Demittit quasi saepe gelum / quod continet in se. Idem libro quinto.	
Lucretius	Astiduosque geli casus mortalibus aufert.	
Apuleius	Aeres cum æ diphthongo / teste Apuleio scribitur: & communis	Hæres
Priscianus	generis est / teste Prisciano. Et facit in genitiuo hæris / uel hære /	Hæredium
Marcellus	h dis / auctoribus Marcello / & Pompeio. Et (ut idem scripsit Põ /	
Pompeius	peius) hæres apud antiquos dominus putabatur. Inde (ut ait)	
Pompeius	Hæredium paruulum prædium dictum est.	
	Hæresis cum æ diphthongo scribitur: nec ab hæreo hæres deducitur / ut cum Ca	Hæresis
	tholico Vgutio somniauit. Sed ab ἄπειρομα / quod opto significat / uel eligo /	
	deriuatur. Vnde & optio dici potest / seu electio. Inde composita dihæresis cum	
	i latino / & æ diphthongo: synhæresis cum y græco / & æ diphthongo.	
Nonius	Halec huius halecis cum aspiratione in initio / & unico l / scribitur. Nã & a No /	Halec
Diomedes	nio inter dictiones aspiratum principium habentes collocatur. Et tam foemi	
Caper	nini / quæ neutri generis est / auctoribus Capro / Diomede / Prisciano. Martialis.	
Priscianus	Cui portat gaudens ancilla paropside rubra	
Martialis	Halecem: sed quam protinus illa uorat. Horatius sermone quarto decimo.	
Horatius	Ego facere primus / & Halec / Primus & inueni piper album cum sale nigro.	
Plinius	Piscis est genus: & liquaminis. Plinius. Halec imperfecta / nec colata.	
Apuleius	Hyfopus foeminino / & hyfopum neutro genere / declinari potest: & cum aspira /	Hyfopus
	tionem in initio / & y græco / teste Apuleio scribitur: ut etiam li. ultimo sup regulã /	Hyfopum
	p subeunte breuis o fit / ostendemus. Et quia apud Latinos primã (ut libro præ /	
	fato probabimus) syllabã corripit / cum unico l / scribi oportet. Cræci tamen cum	
	sgeminato ὕσσωπον scriptitãt. Hærbã est / pulmone plurimum conferens.	
	Hellen cum duplicato l / scribitur. Fuit filius Deucalionis. Helle huius Helles cum	Hellen
	gemino l / fuit Athamantis Argiuorum regis filia. Hellas huius Helladis cum du	Helle
	plicato l / regio est: quæ alias Græcia uocatur. Elis huius / elidis absque aspiratione	Hellas
Ptolemæus	ne principii / & cum unico l / & i latio / urbs est Areadia / teste Ptolemæo. Sta	Elis
Stadius	tius libro thæbaidos secundo.	Helix
	Sed mihi nec Sparta genitos / nec ab Elide missos. Helix huius helicis cum aspi	

- Theocritus** rato initio & unico l & i latino scribitur: etsi a Tortellio cum geminato l scribi præcipiatur. Nam apud Theocritum edyllio primo primam syllabam corripit. Genus est hederæ.
- Iuuenalis** Hylas cū y græco & unico l scribitur. Fuit Thiodamatis filius: de quo Iuuenalis. Et multū quæsitus Hylas. Hyllus cum y græco & geminato l / Herculis filius
- Ovidius** fuit: cuius meminit Ovidius libro metamorphoseos nono quom ait. Imperiū / thalamoq; animoq; receperat Hyllus. Hilum cū i latino & unico l / minimum quiddam est. Lucillius libro. xxx.
- Lucillius** Quodq; tuas laudes culpas non proficis hilum. Cicero in tusculanis.
- Cicero** Tum illud quod Sisyphus uersat saxum nitendo neq; proficit hilum.
- Ennius** Ennius. neq; dispendi facit hilum. Quidam hilum putant esse quod grano fa
- Festus** bæ adhæret: ex quo (ut scribit Festus) nihil fit: & nihilum. Hila cum i latino & unico l scribitur. Varro de lingua latia. Hila dicta est ab hilo: idest minimo.
- Varro** Horatius sermone. xiiii. perna magis ac magis hilis.
- Horatius** At uero Festus cum duplicato l inuit esse scribendum quom dixit. hira / quæ diminutiue dicitur hilla / intestinū est: quod ieiunum uocant. Alii aliter sentiunt / ut scripsit Acron super præfatū locum Horatii.
- Festus** Quod quia non placet / omisi. Sunt autem hila / uel hilla / salsa intestina: uel farta falsicia: per quas & pernas ita reficitur conuiuæ stomachus / ut non omnia malit / quæ uæduntur in popinis mundis. Hyle huius hyles cum y græco & unico l dicitur materia. Hylæa cū y græco & unico l & æ diphthongo
- Acron** urbs est Scythia: teste Herodoto. Ilys cū i latino in prima absq; aspiratione initii & cū unico l & y græco in secunda syllaba / limus uocatur.
- Herodotus** Hira cum i latino scribitur. urbs fuit in Argo / propinqua Pylo / teste Homero
- Homerus** libro iliados nono: quo nomine intestinum quoddam uocatur / teste Festo: quod ieiunum appellant. Hir cum i latino / uola manus dicitur Hirus cū i latino scribitur: etsi a Tortellio cū y græco scribi præcipiatur. Proprium fuit uiri nomen: de quo Ouidius.
- Festus** Cur nemo est Hecaten nemo est / qui ceperit Hiram? Hyrie huius hyries cū y græco in prima & i latino in media syllaba / urbs est Bocetia: de qua meminit Homerus li. iliados secūdo. Et Ouidius libro metamor. vii. dicens.
- Tortellius** Inde lacus Hyries uidet. Hyrieus triū syllabæ est: & cū y græco in prima & i latino in media & eius diphthongo scribitur: etsi duarū syllabæ Tortellius tradiderit Hirus esse: & cū i latino in priā syllaba scribi præceperit. Propriū fuit uiri nom: de quo meminit Ouidius libro pastorū quinto / dicens.
- Ouidius** Nunc Hyrieus qua sit genitus uocat Vriona. Hyriū / oppidū est Apulia iuxta Adriaticum sinū / ut in cosmographia Ptolemæus ostendit.
- Ptolemæus** Hebdomas huius hebdomadis & hæc hebdomada / declinari potest. Petrus Ri
- Petrus** gain Daniele. Septē sic annos hebdomas una facit. Hermes huius hermis / uel hermetis & Herma huius hermæ / declinari potest.
- Iuuenalis** Et latine Mercurius dicitur: & nonnunq; p statua pōitur. Iuuenalis satyra. viii.
- Aemilius** Nil nisi Cecropides / truncoq; simillimus Hermæ. Aemilius Probus in Alciadiadis uita: Id cum appareretur / priusq; classis exiret / accidit / ut una nocte omnes Hermæ / qui in oppido erant Athenis deicerentur / præter unū: qui ante ianuam erat. Herma (ut scribit Festus) a Græcis pro firmamento ponit. Interdum etiam (ut ait) saburam significat. Hermus / fluuius est Lydia / teste
- Festus** Seruio: cuius meminit Virgilius georgicorum secundo / quom dixit. atq; auro turbidus Hermus.
- Seruus** Hyalus cum y græco scribitur: quod tamen Vgutio neutro genere Hyalum / declinat. Virgilius georgicorum quarto. Milesia uellera nymphæ
- Virgilius** Carpebant / Hyali saturo phucata colore: idest uiri.
- Virgilius** Hesperus / Atlantis fuit frater. Et ea stella dicitur / quæ aliis nominibus / uesperus / uesper / uesperugo uocatur. Virgilius in sine bucolicorū.
- Virgilius** Ite domū saturæ (uenit hesperus) ite cappellæ. Ab Hespero / Hesperia cognominata est: hoc est Italia / siue Hispania. Syllius circa initium opis.
- Hylas
Hyllus
Hilum
Hila
Hilla
Hyle
Hylæa
Ilys
Hira
Hir
Hirus
Hyrie
Hyrieus
Hyrium
Hebdomas
Hebdoma
da
Hermes
Herma
Hermus
Hyalus
Hyalum
Hesperus
Hesperia
Hesperis
Hispania

Syllius	Da musa decus memorare laborū Antiquæ Hesperia. Nonnunq̄ pro hesperia Hesperis dicitur. Hesperides filia fuerūt Atlātis/ teste Seruio super librū quartum æneidos. At uero Lactantius grāmaticus super librum secundum thæbaidos/ non Atlātis/ sed Hesperii illius fratris filias fuisse dixit. Nonnunq̄ & hispaniæ plurali tantum numero declinari potest. Seruius super secundū georgicorum. Vri/ boues sunt agrestes: qui in pyrenæo monte nascuntur/ in ter Gallias & Hispanias posito.	Hispaniæ
Seruius		
Lactantius		
Seruius		
Plinius	Hyæna cum y græco/ & æ diphthongo scribitur. Animal est quadrupes: quod alternis annis masculum esse/ & foeminam/ tradit Plinius libro. viii. naturalis historia. Quod etiā tetigit Ouidi. li. meta. xv. dicēs. & quæ mō foemina tergo	Hyæna Hyælla
Ouidius	Passa marem/ nunc esse marem miremur hyænam. Lucanus libro sexto.	
Lucanus	Viscera non lyncis/ non duræ nodus hyæna. Hyella cum y græco/ & duplica	
Herodotus	to l/ urbs fuit Oenotriæ/ teste Herodoto libro historiarum primo. Alia est	
Ptolemæus	eodem nomine in foelici Arabia/ teste Ptolemæo.	
Quintilianus	Homo communis generis/ ab humo dictus est/ ut omnes tradunt/ præterq̄ Quintilianus id deridens. Et facit in genitiuo hominis: quod antiqui secundum analogiam dicebāt Homonis. Festus. homonē hominē dicebāt. Ennius.	Homō Homuncio Homulus
Festus	Vulturis in siluis miserum mandebat homonem. Et triplex format diminutiuum/ teste Prisciano/ homuncio/ homulus/ homunculus.	Homūculus
Ennius		
Priscianus		
Lucanus	Harpe huius harpes/ ensis erat falcatus: quo usus est Perseus: de quo Lucanus. Harpen alterius mōstri iam cæde rubentē. Harpyia cū y græco in secunda syllaba/ sequente i latino/ auis est rapax. Virgilius libro æneidos tertio.	Harpe Harpyia Harpis
Virgilius		
Ptolemæus	Harpyiæ & magnis quatiunt clamoribus alas. Harpis oppidum est Mysiæ in ferioris/ teste Ptolemæo.	Hermagoras
Cicero	Hermagoras & hermagora (quod protulit in rhætoricis Cicero/ & in Bruto) declinari in recto potest. Proprium fuit uiri nomen.	Hermagora
Cicero	Hypomnema huius hypomnematis cū y græco/ & unico p/ & hoc hypomnematum/ declinari in recto potest. Cicero ad Tironē. Multū enim mihi eripitur operæ in excubendis hypomnematis: id est cōmētariis/ uel interpretatiōibus.	Hypomnema Hypomnematum
Herodotus	Hebenus cū aspirato initio/ teste Herodiano scribitur. Arbor est: cuius lignū/ tā hebenus foeminino genere/ q̄ hebenū neutro/ declinari potest/ teste Seruio super secundum georgicorum. Lucanus libro decimo.	Hebenus
Seruus		
Lucanus	hebenus Mareotica uastos	
Virgilius	Non operit postes. Virgilius libro præfato. sola India nigrum Fert hebenum.	
Marcellus	Heterogēus/ & heterogeneous/ hoc ē alterius generis/ i uno significato dici pōt. Heterogēus/ & helcus/ in recto ueteres protulerunt. Et hoc distat a uulnere: q̄ (ut tradit Marcellus) hulus/ clausa est/ & tecta malignitas: uulnus autē patens.	Heterogenus Heterogēus
Horatius	Hydrops communis generis/ & hydropicus/ in una significatione dici potest: & cum y græco scribitur. Horatius in epistolis.	Hulcus Helcus
Donatus	Si noles sanus/ cures hydropicus/ & ni/ Masculini autē generis hydrops/ Morbum designat. Donatus super Terentii eunuchum. Vternosus/ morbo uetere confectus/ id est ueterno: quales sunt/ qui hydropem patiuntur. Horatius in secundo carminum.	Hydrops Hydropicus
Horatius	Crescit indulgens sibi dirus hydrops.	
Ptolemæus	Hydrus cum y græco scribitur: & habet foemininū hydra. Horatius/ in epistolis. Speratum meritis duram qui contudit hydram. Serpens est aquatilis.	Hydrus Hydra
Ptolemæus	Est etiam Hydrus eadem scriptura/ urbs in Calabrya/ teste Ptolemæo: quam	
Strabo	alias Strabo urbiculam appellat. Et facit in genitiuo Hydruntis. Hydra ea dē scriptura/ teste eodem Ptolemæo/ urbs ē Aeliæ extrema: & urbs Cyrenay/ cæ prouinciæ. Hydras cum y græco/ insula quædam est Aphricæ adiacens/ ur	Hydras Hydris
Cicero	idem/ Ptolemæus ostendit. Hydria cū y græco in prima syllaba/ urna dicitur. Hierosolyma huius hierosolymæ/ & hierosolymæ plurali tantum numero declinatur: & cum aspirato initio/ sequente i latino/ & y græco in penultima syllaba scribitur. urbs est Iudææ: quæ alias Hierusalem uocatur. Hieronymus i	Hierosolyma Hierosolymæ
Ptolemæus		
Hieronymus		

Hieronymus	Ioane cap. x. Facta sunt encenia Hierosolymis. Et a Hierosolyma fit Hierosolymita. Hierosolymitanus. Hierosolymus. Hieronymus in libro. ii. Maccabaeorum capitulo octauo. Et qui promiserat Romanis se tributum restituere de captiuitate hierosolymorum. predicabat nunc protectore deum habere Iudaeos. Hi populi Hierosolymi (ut diximus) necno & Solymi uocati sunt. Cornelius Tacitus. Alii clara Iudaeorum initia Solymos carminibus celebratam. Homeri gentem. conditam urbem Hierosolyma nomine suo fecisse. Martialis. Sed quae de Solymis uenit perustis. Iuuenalis satyra sexta. Interpres legum Solymarum. & magna sacerdos.	Hierusalē Hierosoly mita Hierosoly mitani Hierosoly mi Solimi
Tacitus Martialis Iuuenalis	Hippodame huius hippodames. & hippodamia. proprium mulieris nomen. in recto declinari potest. & cum in latino. & duplicato per seribitur. Virgilius georgicorum tertio.	Hippodae Hippodāia
Propertius Ouidius	Hippodameque. humerisque Pelops insignis eburno. Propertius. Quam sibi dotata regnum uetus Hippodamiae Ouidius heroidum. Venit ut in Phrygios Hippodamia sinus.	
	Hircus cum in latino. & c. exili scribitur. & caper uocatur. Hirquus cum in latino. & cum quod dicitur coculi angulus. & pro eo qui obliquum respicit. nonnunquam ponitur. ut Strabus. limus. Pætus uero is appellatur. qui oculis in altum respicit. Lusus. qui unum habens oculum. altero carens. huc respicit. & illuc. Lippus. qui oculos lachrymantes habet. & litos.	Hircus Hirquus Strabus Limus Pætus Lusus Lippus
Virgilius	Hostilis. communis generis est. & perduellio dicitur. Inde hostilis. & hosticus.	Hostis Lippus
Horatius	Indutosque iubet truncos hostilibus armis. Horatius sermone nono.	Hostis
Macrobius	Hunc neque dira uenena. nec hosticus aufert ensis. Nonnunquam hostis. peregrinus uocatur. ut Macrobius testatur. & Festus.	Hostilis Hosticus
Festus Iuuenalis	Humidus. & per syncopam hudus. dici potest. Iuuenalis. Huda terit inguina barba. Alii absque aspirato principio. udus scribi uolunt. quasi uuidus dicatur. hoc est uliginosus.	Humidus Hudus Vdus
Martialis	Hortus secundi ordinis. differentiae causa abortus quarti. cum aspirato initio scribi consuevit. Martialis. Aut Corcyreti sunt haec de frondibus horti. Et format per diminutionem hortulus. & horticellus. Vnde in legenda sancti Nicomedis legitur. Corpus eius collectum. & per ductum ad horticellum suum. sepultum est iuxta muros uia Nomentana. Catullus. Talis in uario solet Diuitis domini hortulo stare flos hiacynthinus. Romulus. Hortulus iste parit fructum cum flore.	Vuidus Hortus Hortulus Horticellus
Catullus Romulus	Heri. & here. in uno significato dici potest. auctoribus Quintiliano. Festo. Prisciano. Vnde Iuuenalis satyra tertia. ait.	Heri Here
Quintilianus Festus Priscianus Iuuenalis Martialis	Res hodie minor est. here quam fuit. atque eadem cras. Nam si heri dixisset. uersus stare non posset. Sic & Martialis epigramatum primo. Et positum est nobis nil here. praeter aprum.	
Caper Caecilius Gellius Laberius Terentius Donatus Apuleius	Hilarus. & hilaris. secunda. & tertia declinatione declinari potest. teste Capro. Vnde Caecilius recitante libro. xv. noctium atticarum Gellio. inquit. Nam hi sunt inimici pessimi. fronte hilario. corde tristi. Laberius in chære. Ebruiati mentem hilaram arripiunt. hoc est ebruiati effecti. Terentius hilarum. ac Iubentem dixit in adelphis. Vbi donatus ait. Hilarum uetuste. non hilarum. Et cum aspirato initio. teste apuleio. & in latino. & unico scribitur. Sunt tamen. qui absque aspiratione hilarus scribi uolunt.	Hilarus Hilaris
Nonius Plautus Apuleius	Hilaritas. & hilaritudo. in una significatione accipi possunt. teste Nonio. Plautus in milite. Siue animo obsequere mecum. atque honora te hilaritudine.	Hilaritas Hilaritudo
Marcellus Tullius Virgilius	Honor. & honos. in recto. dici potest. Et (ut tradit Apuleius) ideo cum aspiratione in principio annotatur. ut scilicet ab eo qui est onos asinus. differat. honora. pluram apud Marcellum detinet significata. hoc nihilominus in loco explicanda. Honor. dignitas dicitur. Tullius libro primo epistolarum ad Caesarem. Tu cum ea. quae es ab senatu. summo cum honore consecutus. Honor. gratia. pulchritudo. Virgilius georgicorum. ii.	Honor Honos

Virgilius	Frigidus & siluis aquilo decussit hoflorem. Idem libro æneidos primo lumenq; iuuentæ	
Virgilius	Purpureum & lætos oculis afflarat honores. Honor sacrificium. Virgilius æneidos octauo.	
Virgilius	Forte die solennem illo rex Arcas honorem Amphitryoniadæ magno / diuisq; serebat. Honor / integritas / pudicia. Vir gilius libro æneidos primo.	
Virgilius	& rapti Ganymedis honores. Honor / dilectus amor. Virgilius. xii. libro ænei. per si quis Amata.	
Virgilius	Tangit honos animū. Honor / hostia. Virgilius libro æneidos tertio.	
Virgilius	meritos aris mactabat honores. Honor / præmiū. Virgilius lib. æneidos. v.	
Virgilius	Ipsis præcipue doctoribus addit honores. Honor / sepultura. Virgilius. Cernit ibi mæstos: & mortis honore carentes. Honor / cultura obseruantia.	
Virgilius	Virgilius æneidos octauo. Semper honore meo / semper celebrabere donis.	
Marcellus	Honestas & honestudo in uno significato accipi pñt / teste Marcello. Vñ &	Honestas
Accius	Acciū refert dixisse in Myrmidonibus. Tua honestudo danaos decipit diu.	Honestudo
Probus	Hortor / commune uerbum est / testibus Probo / & Prisciano. Antiqui tamen (ut	Hortor
Priscianus	scribit Nonius) etiam hortor hortas protulere.	Horto
Nonius	Homilia cum i latino in utraq; syllaba / & unico l scribitur: & dici potest sermōci	Homilia
Pompeius	natio. Homeleum cum e in utraq; syllaba / pilei genus est / teste Pompeio.	Homeleum
Horatius	Helleborus / & helleborum / dici in recto. potest. Herba est purgatoria / dicente	Helleborus
Virgilius	Horatio in epistolis.	Helleborū
Virgilius	Expulit helleboro morbum / bilem q; meraco. Virgilius georgicorum. iii.	
Apuleius	Scillam q; helleboros q; graues nigrum q; bitumen. Et cum aspiratione in ini	
Tortellius	tio (ut Apuleius tradit / & Tortellius) & cum duplicato l scribitur. At uero Ge	
Georgius	orgius absq; aspiratiōe elleborū scribi præcipit / ut in ipsa dictione diximus.	
Apuleius	Huber aspiratione principii anotat / teste Apuleio: & (ut ait) ab ὕω / qd' pluerē	Huber
Priscianus	significat / deriuat. Et cōis generis est / teste Prisciano libro. v. uel triū generū	
Priscianus	ut idē auctor tradit libro. vii. Pro māma autem / neutri tantum generis est. Holocaustoma cū l / & c / & t exilibus / & holocaustomatū / in recto / declinari po	Holocausto
Priscianus	test: interpretaturq; latinū sacrificiū: quod ē holocaustum appellatur.	stoma
Priscianus	Hospitor / commune uerbum est. Hospes / cōis generis est / teste Prisciano: quod	Holocausto
Ouidius	tamen trium generum nonnulli esse uoluerunt: ideo quia hospita neutrū plu	matum
Ouidius	rale habet: quod tamē secundum analogiam facere deberet hospitia: sicut di	Holocaustū
Stadius	ues diuitia. Ouidius libro metamorphoseos. xv.	Hospitor
Lucanus	nec in hospita tecta Crotonis. Idē li. heroidum. sed me mea fata trahebant	Hospes
Virgilio	Hospita sceminea pellere castra manu. Stadius libro thebaidos tertio.	Hospita
Virgilio	Accipies: fessisq; libens iterum hospita pandas	
Virgilio	Flumina. Lucanus libro primo.	
Virgilio	Duc age per Scythiæ populos: per in hospita syrtis	
Virgilio	Litora. Vgutio declinat hospitus hospita hospitum. Comperitur etiam scemi	
Virgilio	nini generis hæc hospita. Virgilius libro æneidos sexto.	
Virgilio	bellum o terra hospita portas. Hospes / & eum qui hospitio respicit / & qui re	
Virgilio	cipitur / designare habet / ut in Caprum tradit Agrætius.	
Virgilio	Humus sceminini generis est: quin & masculino genere ueteres protulere / testi	Humus
Virgilio	stibus Capro / & Probo. Vnde. Liuius ait in Adone. Humum humidum pedi	Humum
Virgilio	bus fodit. Gracchus in Thyeste. Merfit humidum plantis humum. Ex quibus	
Virgilio	exemplis. Priscianus Humū neutri potius uult esse generis / q̄ masculini.	
Virgilio	Holus huius holeris neutri generis / & Helus huius heleris (quod ueteres dice	Holus
Virgilio	bant) inter dictiones aspiratum initium habentes / a Nonio / & Festo ponitur.	Helus
Virgilio	At uero Apuleius / absq; aspiratione scribi olus præcipit. Comperitur etiam	Holerum
Virgilio	secundæ declinationis hoc holerum huius holeri / teste Nonio / dicente Lucil	Holor
Virgilio	lio satyrarum. xv.	Olor
Virgilio	Tintinabulum abest: hinc scyrpiculiq; holerog. Inde hic holitor: Id est hortu	

- Virgilius Ianus. Holor cygnus dicitur. Virgilius libro æneidos. xi.
- Herodotus Strimoniamq; gruem/aut album deiecit holorem. Olor absq; aspiratione/ rex quidam fuit Thraciæ/ teste Herodoto libro historiarum sexto.
- Priscianus Hic hæc hoc/ facit in datiuo singulari huic: quæ quidem teste Prisciano/ mo/ Hic
Virgilius nosyllaba dictio est/ dicente Virgilio georgicorum primo.
- Stattus Huic a stirpe pedes. temo protentus in octo. quandoq; per dihæresim/ duarū fit syllabarum: ut est apud Statium libro thæbaidos primo.
- Nonius Lætus huic domino uideas dare iura nepotes. In datiuo plurali/ & ablatiuo/ facit his cum unico i: quod et hibus antiqui protulerunt/ testibus Nonio/ & Prisciano. Vnde Plautus ait in gurgulione. Parissimi estis hibus.
- Plautus Hippo cum i latino/ & duplicato p scribitur. Fuit teste Hesiodo in theogonia/ Hippo
Hesiodus Oceani/ & Tethyos filia. Hippos eadem scriptura/ equus interpretatur. Hy
Hippus po cum y græco/ & unico p/ præpositio græca est: & significat sub.
Hypo
Hyems
Priscianus Hyems huius hyemis foemini generis cum y græco scribitur. Nā ab ὕω pluo
Hiems
Varro (ut nonnulli uolunt) deriuatur. At uero Priscianus/ ab imbre/ qui apud Græcos οὐβροσ dicitur/ deductum tradit. Marcus autem Varro/ ut omnia latinæ linguæ tribueret/ ab hiatu descendere dixit. Vgutio ab hemis/ quod est semis/ quia scilicet in hyeme/ breuiore/ & diminuto usq; ad medietatem/ uel ultra/ sol uertit/ circulo/ dictū eē uoluit. Quod si ab ibre (ut: Priscianus) uel ab hiatu (ut Varro tradit) deducitur/ cum i latino hiems scribi oporteret: qd̄ tamē a doctis uris nō obseruatur. Vgutiois etymologiæ nihil responsionis dabit. Nam per somnia mihi multa finxisse uidetur.
- Histrion cum aspiratione in principio/ & i latino scribitur: etsi ab Istria (quod q
Histrion
Hystrix dem aspiratione caret) deriuetur. Neq; enim cum aspiratōne Istria scribitur: quis Gasparinus i initio aspirari præcipiat. Teste enim Festo/ huiusmodi scænici/ histriones a nostris uocati sunt/ quia primus/ qui hanc artem Romæ exerceuit/ ab Istria profectus est. Liuius autē/ & Valerius. Maximus/ non ab Istria/ sed ab Hetruria/ illum uenisse dicunt: quare non græcum/ sed hetruscum uolunt esse uocabulum. Similiter Cornelius Tacitus/ ab Hetruscis histriones acitos dixit. Et tu quid Vgutio somniasti? Hysteron (aio) gesticulator dicitur: Vnde histrion uenit. Hystrix huius hystricis cum aspiratione in initio/ sequente y græco/ animal est/ hericio simile/ teste Plinio libro nono naturalis hystoria. Meq; ab Istria/ neq; ab Istro fluuio/ quæ absq; aspiratione scribuntur/ hystrix deriuatur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio. Et corripit in obliquis stri syllabam. Calphurnius egloga sexta. Venit & hirsuta spinosior hystrice barba.
- Gasparius Historia cum i latino scribitur: etsi cum y græco a Gasparino scribi præcipiatur. Historia
Neq; ab hysteron deducitur/ ut cum Catholico sōniauit Vgutio. Sed ab ἵσ To
psē/ quod spectare significat/ uel cognoscere/ descendit.
- Apuleius Hæruca/ & herugo/ cum æ diphthongo scribuntur/ teste Apuleio. Nam (ut ait) Hæruca
Hæruco ab hæreo hæres ueniunt. non autem a rodo rodis/ ut Vgutio somniauit. Ge
Hæruco nus est uermis. Hæruco item/ uitium est/ segetes/ & ferrum exedens. Hæruca etiam/ hæra quædam est: de qua Iuuenalis.
- Iuuenalis tu tantum hærucis imprime dentem. Ouidius de remedio
Ouidius Nec minus hæruca iubeo uitare salaces. Vgutio ab uro uris dictam tradidit/ Vgutio
quasi uruca dicatur. Quod si uerum est/ absq; aspiratione/ & æ diphthongo scribi eruca oporteret/ quando hærbam designare habet.
- Hieros cum i latino scribitur/ & dici potest sacer. Inde oia deriuata/ eadem scri/ Hieros
ptura exarantur: ut hierarchia: hirapicra: Hiera inter Siciliam/ & Liparen/ in Hierarchia
sula: Hiero proprium uiri nomen: Hieronymus cum y græco i penultima syl Hierapicra
laba: Hierosolyma: etsi cum g gera/ gerapicra/ gerarchia/ Vgutio scribi præci Hiera
piat: quippe qui nullam habuit græcarum litterarum peritiā. Hiero
Hamadryas cum aspirato initio/ & y græco scribitur: componiturq; ex ἄνα ad Herōmus
uerbio apud Græcos ordinis/ quod significat simul/ & δρυάσ/ quæ est quer Hamadryal
cus: hoc ē nympa/ quæ una cum arboribus nascitur/ & perit. Neq; ab eo qd̄

Catullus	ē amās p̄ticipiū descēdit: ut cū Catholico ridiculus s̄oniauit Vgutio. Catullus Floridis uenit enitens Myrtus Asia ramulis Quo hamadryades deæ Ludicrum sibi roscido Nutriunt in humore.	
Vgutio	Hippomanes cum i latino & duplicato p̄ scribitur: componiturq; ex ὕπνος equus & ἄγρια furia siue infania. Neq; a mano manas deducit: ut cū Catholi Priscianus co somniabundus dixit Vgutio. Et (ut tradit Priscianus) neutri generis Hippo Theocritus manes est. quod Theocritus in cantatione bucolica / fruticem esse dixit: quod Hesiodus si comedunt equi insaniunt. Sic etiam Hesiodus hærbam esse dicit: quã si co Theophrastus mederent equi / furorem, paterentur. Verũ (ut Theophrastus scribit / & Plini us) Hippomanes caruncula ē in fronte pulli equini / carycæ magnitudine / co Plinius lore nigro: quã statim edito partu mater uorat: alioq; ad hubera partũ non Seruius admittit. Seruius uero dixit esse uirus / exequarũ inguinibus deflues: quo tpe Tullius feruntur in amoris furorẽ. Quod etiam confirmauit Tibullus / quom ait. Virgilius Hippomanes cupidæ stillat ab inguine equæ. Et Virgilius geor. tertio. Hinc demum Hippomanes uero quod nomine dicunt	Hippoma nes Hippome nes
Propertius	Pastores / lentum distillat ab inguine uirus. Propertius: et in me Iuuenalis Hippomanes scetæ semina legit equæ. Iuuenalis. Hippomanes carmenq; loquat: coctumq; uenenum. Hippomenes cum i lati no & gemino p̄ & e i penultima syllaba propriũ fuit uiri nomẽ: de quo Oui Ouidius dius libro metamorpho. x. Præterit Hippomenes: resonat spectacula plausu.	
Acron	Hornus & hornotinus in uno significato dici p̄t: hoc ē unius anni / teste Acro ne super illud Horatii sermone. xvi.	Hornus Hornotus
Sergius	Cum pater ipse domus palea porrectus in horna. Idem tradit Sergius in do Nonius natum. Nonius autem / non unius ani hornum / sed anni illius interpretatus ē. Lucillius Vnde & Lucillium inducit libro. xxviii. ita dicentem: Porphyrio Vtrum anno / an horno / te abstuleris. At uero Porphyrio / hornum / huius an ni exposuit. Vnde super illud Horatii i epodo Et horna dulci uina promēs dolio / ait. Horna uina dicuntur huius ani. Et hæc mihi magis placet interpretatio.	
Apuleius	Hariolus cum aspiratione in initio annotatur / teste Apuleio: dictusq; ē (ut tradit Donatus super Terentii phormionem) quasi fariolus a fando: ita ut f digam ma in aspirationem conuersum fuerit: siue ab halando. Nam (ut ait) halitu so lebant excludere uelut immortalem animam / ut diuinam reciperent. Vnde & uocem eiusmodi dabant / quæ est oc: quod ipsum oc / sonum exalandi uim præstat. Et paulo post / harupex (inquit) ab haruga nominatur. Haru ga enim hostia dicitur / ab hara deducta / in qua concluditur / & seruatur. Ha ra autem est in qua pecora recluduntur. Hæc Donatus. At uero Seruius su per Donati artem / ex hara / & specio / haruspex compositum dixit. Nam ha ra genus est auis / cui uaticinantes haruspices intendebant: cuius traditio ma gis placet. Et ab hara aue / hariolus etiam (ut existimo) dictus est. Neq; ab ha ra altaris / aspiratione carente / primamq; producente syllabã Hariolus / nec haruspex deriuatur / ut Vgutio somniauit: quorum prima syllaba corripitur / dicente Virgilio. libro æneidos. viii. retinet longæuus haruspex. Hariolus quattuor correptas habet syllabas: quã re heroico metro nisi per proceleu maricum pedem capi non potest.	Hariolus Harupex
Seruius		
Virgilius		
Apuleius	Haurio hauris cum aspiratione principii annotatur / teste Apuleio: ut scilicet in scdã huius uerbi persona hauris: ab eo qd̄ est auris / differat. Et facit i præte rito hausi / & hauriui: in supino haustum / & hauritum / teste Prisciano. Varro libro. xxiii. ad Ciceronem. Cum diem haurierint. Sed & haustum format su Virgilius pinum / auctoritate Virgilio libro æneidos quarto sic dicentis. Spero equidem mediũ (si quid pia numina possunt)	Haurio
Priscianus		
Varro		
Virgilius		

Seruius Supplicia hausum scopulis: id est te luiturum / siue daturum / hoc est laturum / uel
Virgilius passurum / ut interpretatus est Seruius. Haurire item / tenere significat. Virgi-
Lucilius lius georgi. quarto. & medium sol igneus orbem
Virgilius Hauserat. Haurire / exhaurire. Lucilius libro. xxx.
 Quantum haurire animis musarum & fortia gestit. Haurire / audire. Virgilius
 libro aeneidos quarto.
Seruius uocemq; his auribus hausit. Haurire / accipere (ut uult Seruius) seu auare sume-
Virgilius re / ut interpretatur Marcellus. Virgilius aeneidos libro primo.
 ille impiger hausit
Marcellus Spumantem pateram: & pleno se proluit auro. Haurire / defatigare (ut expo-
Virgilius nit Marcellus) seu ferire / ut dicit Seruius. Virgilius georgico. tertio.
 exultantiq; haurit
Seruius Corda pavor pulsans. Haurire / uulnerare (ut uoluit Seruius) seu confodere /
Virgilius ut dixit Marcellus. Virgilius libro aeneidos decimo.
 Per tunicam squalentem auro latus haurit apertum.

Gasparinus Hamus instrumentum est ferreum ad capiendos pisces. Hames huius hamitis / cum a
Festus spiratione inittit / a Gasparino annotari praecipit. a Festo tm / inter dictiones a
 spiratione carentes / in a littera reponitur. Ait. n. Amites / perticæ sunt aucupa-
 les. Et licet Vgutio foeminini tradiderit eẽ generis / masculini tm generis est
Acron dicete Acrone super illud Horatii in epodo / aut amite / leui Parua tedit rætia.
 Leui amite / id est limpido / gracili / non dixit limpida.

Priscianus Heiulor / deponens est uerbum. Vnde Priscianus in tractatu uerborum actiua
Hieronymus uocis / pro passiuæ uerbis positorum / ait. Heiulo / pro Heiulor antiqui protu
 lerit. Quod etiã Hieronymus usurpauit / quom in Iob capi. xxxv. dixit. Pro
 pter multitudinẽ calumniatorũ clamabunt: & heulabũt propter uim brachii
 tyrannorum. Neq; ex e / & Iullus (quod proprium uiri nomen fuit) heulor cõ
 ponitur / ut cum Catholico ridiculus somniauit Vgutio. Sed ab hei interiecti
 onẽ descendit: a qua / aspirationem recepit.

Apuleius Hirudo cũ aspirato initio / & i latino scribitur: dictaq; est / teste Apuleio / ab hæ
Horatius reo hæres / eo q; carni inhæreat. Vermis est: quam alias sanguifugam uocat.
 Horatius in fine artis poeticae.
 Nõ missura cutẽ / nisi plena cruoris hirudo. Hirudo cũ i latino / auis e nota.

Nestoris Dionisii Nouariensis liber quartus foeliciter incipit.

Plinius Con foemini generis / absq; aspirato initio / & cum i latino / & c
 exili scribitur: etsi ab Apuleio / cum aspiratione hicon anotari
 praecipitur. Nã apud Græcos cũ ei diphthongo absq; aspirati
 one eĩkõp scribitur. Dicit põt latine effigies. Plinius lib. xxxiiii.
 naturalis historia. Eorum uero / q; ter ibi uicissent / ex membris
 ipsorum similitudine expressa / quas iconas uocant / scilicet sta
 tuas / dicari mos erat. Et ab accusatiuo græco eĩkõp / nonnulli ex nostris etiã
 hæc icona declinari uoluerunt. Quod eĩ hoc iconisma huius iconismatis dici
 põt: quod ab Vgutione / hæc iconisma huius iconismæ declinari praecipit. Ico
Vgutio item / teste ad hereniũ Cicerone / figura est / quom scilicet formæ / ad formam
Cicero cũ quadã similitudine fit collatio / aut laudis / aut uitupationis causa: ut si dice
 retur. Ibat in præliũ corpore tauri ualidissimi: impetu leonis acerrimi. Iconiũ
Ptolemæus cum i latino utrobiqu; / & c exili / urbs est Lycaonia / teste Ptolemæo. Aliud est
Strabo eodẽ noie oppidũ in pontica regione Asia / teste Strabone. Icus eadem scrip
Cicero tura / a Cicerone i rhæthoricis / breuis appellat cõplexio. Icus huius incudis
Horatius foeminini generis est: & producit cu syllabam. Horatius in arte poetica.
Iuuenalis Et male tornatos incudi reddere uersus. Iuuenalis satyra tertia.
 Qua fornace graues / qua non include catenæ /

Lucanus Iaculum neutri generis / missile dicitur: iaculus autem masculini / genus est ser /
 pentis. Lucanus libro nono.

	Et natrix uiolator aquæiaculicq; uolūeres.	
	Is ea id facit in datiuo plurali & ablatiuo /uis cum duplicato i: quod antiq; te /	Is
Marcellus	ste Marcello /masculino quidē & neutro genere /ibus foeminino uero /eabus	
Plautus	dicebāt. Plautus in milite. Ibus stypendia diminuerē. Ennius tertio annalium.	
Ennius	Qui cum eabus stuprum fecerat.	
Ouidius	Ida cū i latio scribit. Mōs ē Phrigiæ & silua: cuius meminit Ouidius fastoz. iiii.	Ida
Ptolemæus	Dindymon /& Cybelen /& amcenā fontibus Idam. Alius ē eodem nomine	Idas
Virgilius	teste Ptolemæo /in Creta dicente Virgilio libro ænidos. xii.	Idus
	Dictamum genitrix Cretæa carpit ab Ida. Ida etiam uocata est filia Darda-	Idulis
Virgilius	ni Scytharum regis: quo nomine mater Memnonis appellata est. Idas eadē	
	scriptura /propriū fuit uiri nomē: de quo Virgilius libro ænidos. x.	
	Et tres /quos Idas pī /& patria Ilimara mittit. Hæ Idus pluralis tantum nūeri	
Festus	dici p̄t Diuisio. Idulis ouis dicebat /quæ oib; mactabat /idibus Ioui /teste Festo.	
	Infernus in singulari numero /masculini generis est: in plurali uero / neutri. Hie	Infernus
Hierōymus	ronymus in parabolis Salomonis capi. p̄mo. Deglutiamus eū sicut infernus	Inferus
Hierōymus	niuentē. Idē in li. Iob capi. xxi. Dicūt in bonis dies suos: & i pondō ad iferna	Infer
Pfalmogra-	descēdunt. Inferus ē /p̄ inferno ponit: ut ē apud Pfalmographū. Quis ē ho-	Inferie
phus	mo /& n̄ uidebit mortē /eruet aīam suā de manu inferi. Infer /uel iferus ifera i	Iferium
Priscianus	ferū adiectiue declinari pōt /teste Prisciano. Inferiæ pluralis tm̄ numeri /sacri	
	ficia erāt: quæ diis manibus iferebāt. Inferiū uinū id dicebatur /quod i sacri	Improlus
Pompeius	cando /infra pateræ laborū ponebāt /ut auctor est Pompeius.	Improlis
	Improlus /& improlis /secunda & tertia declinatione /declinari potest: & teste	Illum
Pompeius	Pompeio /is dicitur /qui nondum in ciuitate ascriptus est.	Ille
Marullus	Ilium cum i latino /& unico l /& hoc ile huius ilis /declinari pōt. Vnde Marullus	Ilium
Seruius	mimographus recitante Seruio /ait. Tu hec torem imitaris: ab ilio nunq; re /	Ilios;
Iuuenalis	cedis. Iuuenalis. nis frater ab ipsis.	Ilys
Lucanus	Ilibus /Lucanus libro quarto.	Ilus
	Alligat: & medium compressis ilibus artat. Hoc Ilium eadem scriptura /turris	Ilas
Horatius	fuit eminentissima Troianæ urbis. Horatius.	Hylas
	Quom Pallas usto uertit iram ab ilio. Declinatur nonnunq; & hæc Ilios /ut ē	Hyle
Ouidius	apud Ouidium.	Hylus
	Dic mihi quid prodest nostris disiecta lacertis	Hilum
Ouidius	Ilios /Idem libro metamorphoseos. xiiii. postq; asta cremata est	Hila
Horatius	Ilios /& Danaas pauerunt pergama flamas. Horatius in quarto carminum.	Hilla
	Direxit arcus /& non semel Ilios	Hylæa
	Vexata ē. Neq; hæc Ilium foeminino genere usq; compertum est: etsi hæc Iliō	
	declinari posse Vgutio tradiderit. Ilus eadem scriptura /fuit Trois regis Dar	
Ptolemæus	daniæ filius. Ilas teste Ptolemæo /fluius ē post Taruedū. Ilys cum i latino in	
	p̄ma /& unico l /& y græco in sc̄da /limus uocat. Hylas cū aspirato initio /&	
	y græco /& unico l /fuit Thiodamantis filius. Hyle huius hyles eadē scriptu	
	ra /dicitur materia. Hyllus cū aspiratione p̄ncipii /& y græco /& duplicato l /	
	Herculis filius fuit. Hilū cū aspiratōe i initio /& i latino /& unico l /minimū qd	
	dā ē /& breue. Hila eadē scriptura /uel cū duplicato l hilla /Lucanica a nōnullis	
	appellat. Hylæa cū aspirato p̄ncipio /& y græco /& unico l /& æ diphthōgo /	
	urbs ē Scythiæ. Vide i dictōibus aspiratis: ubi d̄ his latinis /& plēius diseruius.	
Sergius	Iocus in singulari numero /masculini generis est: in plurali uero masculini /&	Iocus
Ouidius	neutri /teste Sergio in Donatum. Ouidius.	
Cicero	Hos ignara iocos tribuit natura puellis. Cicero ad Atticum. Itaq; ioca tua ple	
	na facetiarum.	
Ptolemæus	Ielysos cum i latino in prima /& unico l /& y græco in secunda syllaba /sequen	Ielysos
Pomponius	te uico l /scribit. urbs ē in ifula Rhodo /testibus Ptolemæo /& Pōponio Me	Ialyfos
Homerus	la: quæ ab homero libro Iliados sc̄do /p̄ ipsa urbe Rhodo ponit. Alia ē eiuf	
Herodotus	dem nois i Dorica regiōe /teste Herodoto. Ialyfos cū i latino i p̄ma /sequēte	
	a /& unico l /& y græco i sc̄da syllaba /sequēte unico l /urbs fuit Cypri.	
Eustachius	Iacchus cum i latino absq; aspiratiōe /& c̄ exili /& ch aspirato scribitur. teste Eu	Iacchus

	stachio: effi a Tortellio/absq; c/solum cum ch aspirato/lachus scribi præci- piatur. Nam (ut idem tradit Eustachius) unum c metri gratia interpositum est ut scilicet syllaba media produci possit: quæ alias in uerbo iacho correpta est.	
Virgilius	Nomen Bacchi fuit: de quo Virgilius. gratissima uitis Iaccho. Neq; ab hio hias Iacchus deducitur/ut cum Catho- lico somniauit Vgutio.	
	Index cõis generis est. Verum pro digito sequente policem/ & pro lapide/ quo auri/ & argenti gradus discernuntur/ masculini tantum generis est.	
Horatius	Iurgor/ deponens est uerbum/ dicente Horatio sermone. xii.	Iurgor
Diomedes	Iurgatur uerbis. Quin & iurgo iurgas dici potest teste Diomede/ unde obiur- go obiurgas.	Iurgo Iusticia
	Iusticia cum c scribitur. Iustitium cū t/ dicitur iuris statio: hoc est/ iuris dicēdi iter missio: quod publico luctu fieri solebat. Lucanus li. vii. feralis per urbem	Iustitium
Lucanus	Iustitium latuit. Liuius. Accepta Caudina clade/ iustitium sua spõte factum est.	
Liuius	Iugum/ græci ζυγόν montis cacumen uocatur. Iugum item/ ligneum est instru- mentū/ quo boues iunguntur/ dictū a iungo iungis/ teste Varrone de lingua	Iugum Iugulum
Varro	latina. Et format per diminutionem iugulum. Hic iugulus/ pars est colli ante- terior. hæc iugula/ stella est/ alias orion appellata. Plautus. Neq; iugula/ neq;	Iugulus Iugula
Plautus	uesperugo/ neq; uergiliae occidunt. Cum eo quod est iugū cõposita/ secunda/ & tertia declinatione/ declinari possunt: ut biugus/ triugus/ quadriugis.	
Lactantius	Impetus quarta/ & impes tertia declinatione/ declinari potest/ teste Lactantio	Impetus
Ouidius	grammatico. Ouidius libro metamorpho. quarto.	Impes
Lucretius	Impete nunc uasto. Lucretius libro primo.	
	Quantilibet in partem tradunt res ante/ runtq; Impetibus crebris. Stadius libro thæbaidos. vii.	
Stadius	Transiliunt campos/ aurigamq; impete uasto. Sylius libro. vi.	
Sylius	Nec frustra rapidi stimulante Dolope fuisset Impetus/ alato ni Regulus arte regendi Instanter clussisset equo.	
	Ironia/ cū i latino utrobicq; scribitur: quod & eronia cū e in initio/ a nonnullis effer- tur. dici potest simulatio/ seu ilusio. Nā apud græcos cū ei diphthongo anota-	Ironia Eronia
Phocas	Iugerum in singulari numero/ secundæ declinationis est: plurali uero/ tertiæ/ te-	Iugerum
Probus	stibus Phoca/ & Probo. Cicero in frumentaria. In iugerum leontini agri/ me-	Iuger
Cicero	dimnū fere tritici serit. Plinius libro octauo naturalis historię. Iugerum uoca-	
Plinius	batur/ qd uno iugo bouum i die exarari posset. Iuuenalis satyra. iiii.	
Iuuenalis	Iugeribus paucis lūbos donare cliētis. At uero Donatus/ Sergius/ Priscianus/	
Donatus	Alexander/ hoc iuger declinari præcipiunt: quod tñ/ nusq; lectum est.	
Sergius	Illix genitiuo/ illicis cum duplicato l scribitur: nam ab illicio illicis deriuatur/	Illix
Priscianus	Festo/ & Nonio/ auctoribus: & significat fraudulentum: triumq; est gene-	Illex
Alexander	rum: sicut scælex. Verum illex in obliquis li syllabam corripit/ scælix autem/ p-	Illex
Festus	ducit. Illex huius illegis cum duplito/ l/ communis generis est/ producitq; in	Iligneus
Nonius	obliquis le syllabam. Plautus in Perfa. Impure/ inhoneste/ iniure/ illex. hoc est	Illiceus
Plautus	sine lege/ uel extra legem degens. Illex huius illicis cū unico l/ sceminini gene-	
Virgilius	ris est: corripit in obliq; li syllabā/ dicente Virgilio libro æneidos sexto. Talis erat species auri frondentis opaca Illice/ sic leui crepitabat bractea uento. Arbor est nota: cuius adiectiuum pro materiatio/ est iligneus/ & illiceus. Terentius in adelphis. Lectulos iligneis pe- dibus faciundos. Virgilius georgicorum quarto. Curentem iligneis potare canalibus undam. Stadius libro thæbaidos. vi. Orniq; illicæq; trabes/ metuendaq; succo Taxus.	
Terentius	Iapix huius iapigis cum y græco in secunda syllaba scribitur. Filius fuit Dæda/	Iapix
Virgilius	li: a quo/ ea pars Italia/ quæ Calabrya dicitur/ Iapygia cognominata est/ ut	Iapix
Stadius	Herodotus scripsit/ & Solinus. Virgilius libro æneidos. xi.	Iapis
Herodotus	Victor gargani condebat Iapygis agris: hoc est/ Gargani Iapygii/ ut expõit	Iapigium
Solinus	Seruius. Nā Garganus mons/ eodē Seruio testat/ in Iapygia est: q; per Calabriā	
Virgilius	usq; in Adriaticum/ tendit pelagus: ubi est etiā. Apulia: ex quo nonnunq; Apu-	
Seruius		

Lucanus	liæ mons Garganus esse describitur dicente Lucano libro quinto.	
Lucanus	Apulus Adriacas exit Garganus in undas. Iapix huius lapidis cū i latino utro biq; uentus quidam est: de quo Lucanus libro sexto.	
Virgilius	Excipit aduersos zephyros/ & iapiga Pindus. Iapis huius lapidis cum i lati/ no utrobicq; & sin fine/ nomen fuit Aetoli: qui ad Venetiæ partes deueniēs/ de suo nomine oppidum condidit: a quo postea ea Venetiæ pars/ ubi Tima uus fluuius ē/ simili noie cognominata fuit. Virgilius georgicorum tertio.	
Ptolemæus	Castella intumulis/ & lapidis arma Timai. Iapygium cum y græco in secū/ da sylla/ promontorium est Salentinorum/ teste Ptolemæo.	
Herodotus	Ibis huius ibis/ uel ibidis cū i latino utrobicq; scribit. Auis est Aegypti tantū. Est	Ibis
Isidorus	autem duplex/ ut scribit Herodotus. Altera nigra tota est: alia ciconiæ non	Ibyx
Papias	ab similis: diuersa tamē a Ciconia colitur. Quare errauit Diodori interpretes	Hibex
Plinius	Isidorus/ Papias/ Vgutio/ Catholicon: qui Ibiim/ ciconiam interpretati sunt.	
Hierōymus	Ibix huius ibicis cum y græco in secunda syllaba/ genus est Capræ siluestris/ teste Plinio libro octauo. Hieronymus in Iob capitulo. xxxviii. Nunqd no/ sti tempus partus ibycum in petra? Et producit in obliquis by syllabam: fœ mininiq; generis est. Hibex huius hibicis cum aspirato initio/ & i latino/ mas culini generis est: & in obliquis bi syllabā corripit. Proprie Capreolus appel latur: quod tamen nonnulli pro hirco/ uulgari quidem sermōe/ præcipue In subres usurpāt/ quom dicunt. egli e uno hibeco.	
Lucanus	Idūe huius Idūes/ urbs ē cōtermina phoeniciæ: & pducit du syllabā. Lucanus li. iii.	Idume
Plinius	Gazaq; & arbusto plamarum diues Idumæ. Idumæa cum æ diphthongo/ re	Idumæa
Homerus	gio est in Syria/ teste Plinio libro quinto naturalis historiæ.	
Homerus	Iphe huius Iphes/ filia fuit Aeoli/ teste Homero li. odyssæ decimo. Iphis hu/ ius Iphis/ uel Iphidis cum i latino utrobicq; Patrocli amica fuit/ teste Home/ ro libro iliados nono.	Iphe Iphis
Diomedes	Intybus cum t exili/ & y græco scribitur: fœmininiq; generis/ singulari numero	
Phocas	est: plurali uero neutri/ testibus Diomedes/ & phoca. Virgilius georgicorum	
Virgilius	primo. & amaris intyba fibris.	
Plinius	Plinius uero masculino genere/ numero quidem plurali protulisse uidetur.	
Acron	Ait enim libro. xx. naturalis historiæ. Intybi quoq; non extera remedia sunt.	
Plautus	Succus eorum cum rosaceo/ & aceto/ capitis dolores lenit. Nonnulli tamen y græcum in u nostrum uertētēs/ intubus enuntiant. Hæba est: quam Acron su per primum carminum Horatii/ cichoream uocat.	
Plautus	Ia/ Atlantis filia fuit. Io/ Inachi filia fuit. Et apud Plautum facit in genitiuo Io/	Ia Io Ion Ionus Ionas
Stadius	nis. Ait enim in aulularia. Quod si Argus seruet/ qui totus oculus fuit/ quē quondam Ioni Iuno custodem addidit. Ion/ proprium fuit nomen uiri: cuius	
Stadius	meminit Stadius libro thæbaidos octauo/ quom ait.	
Ptolemæus	Cultor Ion Pisæ/ cultorem Daphnea Cirr hæ. Idem libro thæbaidos nono.	
Lucanus	Sternit Iona Chromis: Chromin Antiphus: Antiphon Hypseus. Ion item/ uiola dicitur. Rursus Ion/ mons quidam est Aethiopiæ/ teste Ptolemæo. Io/ nus/ proprium uiri nomen fuit: de quo Lucanus libro sexto.	
Virgilius	Primus Thessalica rector telluris Ionus. Ionas/ propriū fuit pphetæ nomē.	
Plinius	Iris cum i latino utrobicq; scribitur: & facit in genitiuo iris/ uel iridis. Et pro cæ/ lesti arcu ponitur. Virgilius.	Iris Hir Hira Ir Ira
Apuleius	Irim de cælo misit Saturnia Iuno. Iris item/ hæba quædam est odoris suauiſ simi/ teste Plinio libro. xxi. naturalis historiæ. Hir cum aspirato initio/ &	
Charisius	i latino/ teste Apuleio scribitur: facitq; in genitiuo hiris: datiuo hiri/ teste Cha	
Probus	rifio: quod tñ Probus dicit esse indeclinabile. Vola manus uocatur. Hira cum	
Festus	i latino/ inter dictiones aspiratum habentes initium/ a Festo ponitur. Intesti/ num quoddā est: quod & ieiunū appellant. Ir nomē est fluii: qui apud Græ cos cum æ diphthongo annotatur: Et facit in genitiuo iris. huius hostium est	
Ptolemæus	aparte septentrionali Cappadociæ/ teste Ptolemæo. Iria urbs est Taurinoge in Italia/ ut idem Ptolemæus ostendit.	
Lucanus	Isis cum i latino utrobicq; & unico i scribitur: & facit in genitiuo Isis/ uel Isidis	Isis

Iuuenalis	Fuit Inachi regis, filia / alias Io uocata. Lucanus libro sexto.	
Ptolemæus	Nos in templa tuam Romana recepimus Isim. Iuuenalis.	Is
Herodotus	Nuper enim repeto phanum Isidis. est & eodem nomine insula in sinu Arabico ut Ptolemæus ostendit. Is urbs fuit / a Babylone distans itinere dierum octo: & eodem nomine fluuius prope eandem / teste Herodoto libro historiarum primo. Issa / insula est Dalmatiæ adiacens: & eiusdem nominis urbs in ea teste Ptolemæo. Issus urbs est Ciliciæ ut idem Ptolemæus ostendit.	Issa Issus Issæus Issæum
Ptolemæus	Alius locus eiusdem nominis / Syriæ est Antiochiæ / teste Pomponio Mela: & eodē noīe Syriæ fluuius / teste Ptolemæo. Issus cū unico s' fuit Priāi regis filius nothus. Issæus cum unico s' & æ diphthongo proprium fuit uiri nomē: cuius meminit Quintiliāus libro. xi. & Iuuenalis / quom ait. sermo Prōptus & Issæo torrentior. Issæum / eadem scriptura / uilla quædam est Brixia in Venetia. Issæus eadem scriptura / siue Issæum / fluuius est: de quo Martialis. Issæum Seraphin Nilus ueneratur Osirim.	
Phocas	Ismarus in singulari numero masculini generis est: in plurali uero neutri / teste	Ismarus
Seruius	Phoca. Mons est Thraciæ teste Seruio. Virgilius in bucolicis.	Ismara
Virgilius	Nec tm Rhodope mirat' & Ismarus Orphea. Idē geo. ii. iuuat Ismara baccho	
Virgilius	Conferere. Ismara huius Ismaræ urbs est Ciconum in Thracia / super monte	
Virgilius	Ismaro sita: de qua Virgilius libro æneidos. x. meminit dicens. Et tres quos Idas pater & patria Ismara mittit.	
	Itys huius Itys cum t exili: & y græco in secūda syllaba scribit'. Fuit filius Terei Thracum regis / conuersus postea in auem sui nominis: quem alias phasianū uocant. Ouidius libro secundo de sine titulo.	Itys Itylus
Ouidius	Atq; sua cæsum matre queruntur itym. hic a Catullo. Itylus dicitur. Ait enim. Daulias absumpti fata gemens Ityli. est & eodem nomine filius post Nouarum promontorium / ut Ptolemæus ostendit.	
Catullus	Instar / facit in genitiuo instaris / datiuo instari / teste Probo: quod tamen Seruius dicit esse indeclinabile: Quod (ut ait super illud Virgili / Instar montis equum) ad respuit prepositionem. Idem tradit Agrætius in Caprum. Quod tamen non semper obseruatur. Vnde eodem referente Seruio / Serenus lyricus ad istar protulit. Similiter & diuus Hieronymus / quom dixit in Iob capitulo uigesimo. Et gaudium hypocritæ ad instar puncti.	Instar
Probus	Idem in Iosue capitulo tertio. Steteruntq; aquæ descendentes in uno loco: & ad instar montis intumescentes / apparebant procul ab urbe.	
Seruius	Iuro iuras facit in præterito iurauit / & iuratus sum / teste Prisciano. Cicero in	Iuro
Serenus	rhætoricis. Ex eo / q; ait / se non potuisse adesse / ita ut iuratus fuerat. Inde de iuro: periero. Lucanus libro septimo.	
Hierōymus	stygiæ qui perierat undas. Adiuro autem / & coniuuro / u litteram retinent.	
Hierōymus	Inquies huius inquietis trium generum est / testibus Prisciano & Probo.	Inquies
Priscianus	Iter huius iteris / & itiner huius itineris / declinari potest / testibus Prisciano / &	Iter Itiner
Nonius	Nonio. Horatius in epistolis. non mihi Cumas.	
Horatius	Est iter: aut Baias. Lucretius libro quinto.	
Lucretius	Concussos itere / & labefactos aere multo. Accius in oceano. Nam te lōgo	
Accius	itère cerno. Næuius in Lycurgo. Ignoti iteris sumus. Marcus Manilius li. i.	
Næuius	Fecit & ignotis itiner commertia terris. Plautus i mercatore. Ergo itiner ex equi meum me fines.	
Manilius	Iecus huius iecoris / & iecinus huius iecineris / sicut munus / funus / teste Prisciano / declinari potest: quod Vgutio etiam hoc ieciner / sicut / itiner / dici posse tradidit. Horatius in fine sermonum.	Iecur Iecinus Ieciner
Plautus	Pinguibus & ficis pastum iecur anseris albi. Persius satyra prima.	
Priscianus	Innata est / rupto iecore exierit caprificus. Festus in dictione siber. Vnde & fibrias uestimentorum dicimus.	
Perlius	Indages / & indago / in uno significato dici potest / teste Seruio.	Indages
Festus	Iubeo iubes / tam accusatiuo / q; datiuo iūgitur: ut est apud Quintilianum. Pater me iussit.	Indago Iubeo
Seruius		
Quintilianus		

Marcellus Sisenna	Iustus huius iustus & hoc iustum declinari potest. Vnde Sisenna referente Marcello ait libro historiarum tertio. Tamen Tuderribus senatus consulto & populi iusso dat civitatem. Verum in plurali numero neutro tantum genere & secunda declinatione usurpatur. Virgilius li. aeneidos. v. Imperio laeti parent: ac iussa facessunt.	Iustus Iustum
Virgilius	Initio initias & initior deponens usurpatur. Hieronymus in exodo capitulo .xxviii. postquam initiaueris manus eorum. Psalmographus. Et initiati sunt Belphegor. Est autem initiari incipere / consecrare / seu sacrificare.	Initio Initior
Hieronymus Psalmographus	Inficio inficis & inficior inficiaris hoc distat: quod inficere deturpare / maculare / seu tingere significat: inficiari vero / negare / seu diffiteri. Ovidius li. meta. xi. Stabat opus: praecium rex inficiat: & addit. Inde inficia & inficiationes dictae sunt debita scilicet rei negationes / quomodo per creditorem a debitore deponitur.	Inficio Inficior
Quidius	Inuideo inuides / teste Diomede potest a parte post regere dativum: & ultra dativum / genitivum / accusativum / ablativum: ut inuideo tibi gloriae / gloriae gloriae. Virgilius. Liber pampineas inuidit collibus umbras. Regit & quicquid accusativum. Virgilius. Tene (inquit) miserande puer / quomodo laeta ueniret /	Inuideo Inuideor
Diomedes Virgilius Virgilius	Inuidit fortuna. Vnde & inuideor passivum comperitur. Horatius. Ego cur acquirere pauca Si possum / inuideor /	
Horatius	Impleo impleo regit post se accusativum: & ultra accusativum / genitivum / uel ablativum. Virgilius.	Impleo
Virgilius	Implentur ueteris bacchi: pinguisque ferinae. Idem li. aeneidos quarto. Sic effata sinum lachrymis impleuit abortis.	
Virgilius Hieronymus Quintilianus	Impono imponis / iungitur accusativus: ut est apud Virgilium libro aeneidos. v. Sed finem imposuit pugnae. Quomodo autem pro decipio ponitur / dativum expositulat. Hieronymus in genesi. Quare imposuisti mihi. hoc est decepisti me. Quintilianus. Spes tibi perpetuae laudis imposuit. Iuuenalis. facile est barbato imponere regi.	Impono
Iuuenalis	Incesso incessis / accusativus iungitur: ut incessit me ille: id est offensurus me perit / uel accusat. Sylius libro. v. Tum praecipit ruit in medium: talemque fatigat /	Incesso
Sylius Virgilius Valerius	Flaminium incessens. Regit & quandoque dativum. Virgilius georgico. li. iiii. nam saepe duobus regibus incessit magno discordia motu. Valerius Maximus li. i. Nec mihi cuncta complectendi cupido incessit: hoc est subiit / uel inuasit.	
Nonius Varro Virgilius	Inuado inuadis / tam dativus quam accusativus iungitur. Vnde Varro referente Nonio ait libro de uita patrum quarto. Tanta porro inuasit cupiditas honorum plerisque. Virgilius aeneidos libro sexto. Nuncque inuade uiam: uaginaque eripe ferrum.	Inuado
Virgilius	Induo induis: duos post se accusatiuos regit diuersos: & nonnunquam post accusativum / ablativum. Virgilius.	Induo
Quintilianus	Indutosque iubet truncos hostilibus armis. Regit & quandoque post accusativum / dativum. Quintilianus libro primo. Nihil est enim peius iis qui Paulum quod ultra primas litteras progressi / falsam sibi scientiae persuasionem induerunt.	
Virgilius	Virgilius libro aeneidos undecimo. Harum unam iuueni supremum maestus honorem Induit:	
Marcellus Aphranus	Insolitum & insoluum in uno significato dici potest: teste Marcello. Aphranus in uirgine. Ne ueniret quod non agitur insoluum.	Insolitum Insoluum
Nonius Sisenna	Iuxta & iuxtim idem significant: & accusatiuos deseruiunt. Sisenna (ut refert Nonius) ait. Iuxtim Numicium flumen obtruncantur.	Iuxta Iuxtim
Nonius Pomponius	Irafcor / deponens est uerbum. Sed & irasco ueteres protulerunt: teste Nonio: qui & Pomponium refert dixisse. Noli quaeaso irascere.	Irafcor Irasco
Probus Martialis	Imitor (ut tradit Probus) commune uerbum est: & cum unico m scribitur. Nam primam & secundam syllabam corripit. Martialis. Vis imiter ueteres Crestille / tuosque poetas: Antiqui etiam imito protulerunt: teste Nonio Varronem inducente dicentem. Tuum opus nemo imitare potest. Et Liuius in Achille ait. Si malos imitabo / tu precium pro noxa dabis.	Imitor Imito
Nonius Varro		

- Liuius** Ineptitudo & ineptia in una significatione dici potest teste Nonio. **Ineptitudo**
Nonius Ignesco neutrum est uerbum. Sed & ignescor deponēs apud antiquos fuit. Vn **Ineptia**
Nonius de Laberius recitante Nonio inquit. Figura humana inimici ardore ignescit. **Ignesco**
Laberius Imbrix huius imbricis masculini est & foemini generis ut Caper testatur & **Ignescor**
Caper Probus corripitq; in obliquis bri syllabam dicente Virgilio georgicorum **Imbrix**
Probus quarto. angustiq; imbrice tecti. **Imbricium**
Virgilius Neq; ab inebrio descendit ut somniabūdus dixit Vgutio sed ab imbre: qđ **Illudo**
Plautus Græci ὀυσπος dicunt. Nam canalis est quo aqua elicitur. Plautus. Fregisti **Illudo**
 imbrices meas dum auri dictam sectaris summam. Hoc & imbricium dicit.
Donatus Illudo illudis datiuo & accusatiuo iungitur teste Donato super Terētii Phor **Illudo**
Hierōymus mionem. Hieronymus in genesi capitulo uigesimo septimo. Timeo ne pu- **Illudo**
Terentius tet me sibi uoluisse illudere. Terentius. Satin superbe illuditis me? Virgili- **Illudo**
Virgilius us libro æneidos decimo.
 Aut quæ sopitos ludunt in somnia sensus.
Seruius Infomnium neutro genere & infomnia foeminiō teste Seruio super librum **Infomnium**
 quintum æneidos hoc distant q; foeminiō genere infomnia uigilia dicit. **Infomnia**
Virgilius Infomnium autem id est quod per somnum uidetur. Virgilius libro ænei **Infomnia**
 dos decimo.
 Aut quæ sopitos ludunt in somnia sensus.
Seruius Irriguam & quod irrigat & quod irrigatur designare habet teste Seruio. **Irriguam**
Virgilius Virgilius georgicorum quarto. irrigatumq; bibat uiolaria fontem. Actiue **Irriguam**
Hierōymus hic. Passiue autem Hieronymus in libro Iudicum capitulo primo. Dedit er- **Irriguam**
 go Caleph irriguum superius & irriguum inferius. Prius enim dixerat. Ter- **Irriguam**
 ram arentem dedisti mihi. Da & irriguam aquis.
Virgilius Indulgeo indulges facit in præterito indulsit in supino indulsim & indultum. **Indulgeo**
 Est autem indulgere ueniam dare. Virgilius libro æneidos decimo. **Indulgeo**
 Tolle fuga Turnum atq; instantibus eripe fati. **Indulgeo**
Virgilius Hacenus indulsisse uacat. Indulgere dare detinere. Virgilius libro ænei. i. **Indulgeo**
 Indulge hospitio: causasq; in nocte morandi. Indulgere spactum maius dare. **Indulgeo**
Virgilius Virgilius georgicorum secundo. **Indulgeo**
 Sin tumulis accliuē solum collesq; supini **Indulgeo**
 Indulge ordinibus. Indulgere temperare clāmte esse. Tullius officioꝝ li. iii. **Indulgeo**
Tullius Magnus uir imprimis & qui perindulgens in patrem idem seuerus in filiū. **Indulgeo**
Lucillius Indulgere item augere significat & tunc regit accusatiuum. Lucillius li. xxx. **Indulgeo**
Nonius Tu q; irā indulges minis māus abstiere a muliere melius ē. i. auges. iter pte Nonio. **Indulgeo**
Marcellus Indulgitas & idulgentia in uno significato dici pōt testibus Marcello & Ser **Indulgitas**
Seruius uio super secundum georgicorum. Coelius libro septimo. Cōsuetudine uxo **Indulgentia**
Coelius ris indulgitate. Sisenna libro historiarum tertio. Bassus assidua indulgitate **Indulgentia**
Sisenna uictus. Virgilius libro præfato. **Indulgentia**
Virgilius Si non tanta quies iret frigusq; calorem **Indulgentia**
Stadius Inter & exciperet coeli indulgentia terræ: id est tēperātia uel tēperies. Stadius. **Indulgentia**
Martialis Vultus & egregiæ tāta idulgentia formæ: hoc ē cui alius idulgeat. Martia. **Indulgentia**
 Præstatur cano tanta indulgentia cunno.
Priscianus Ipse uel more antiquo / ipse ipsa ipsam / genitiuo ipsius uel ipsi ipsæ ipsi / dati **Ipse**
Plautus uo ipsi / uel ipso ipsæ ipso / teste Prisciano / declinari pōt. Plautus. Ipsus nec **Ipse**
Terentius amat: nec tu creduas. Terentius in andria. Ipsus mihi Dauus / qui intimus est **Ipse**
Aphranius eorum / consiliis dixit. Aphranius in homine. Ipsi me uelle uestimenta dicit. **Ipse**
Plautus Ipsi dixit / pro ipsius. Huius superlatiuū Plautus protulit quom in trinu ait. **Ipse**
 Ergo ipsius est ipsissimus ad hinc ab oculis.
Priscianus Iste ista istud / genitiuo istius / uel isti istæ isti / Datiuo isti / uel isto istæ isto / declia **Iste**
 ri potest teste Prisciano. Cato de moribus Claudii Neronis. Pecunia mea **Iste**
Cato reipublice profuit q; isti modi tuum aes: hoc est istius modi. **Iste**
Priscianus Ille illa illud / genitiuo illius / uel illi illæ illi / datiuo illi / uel illo illæ illo / teste **Ille**
Cato Prisciano / declinari pōt. Cato in Cæciliū. Quis illi mōi esse uult p illius mōi. **Ille**
Casellius Iuppiter cū duplicato p scribit & facit i genitiuo Iuppitris & Iuppiteris testibus **Iuppiter**

Priscianus	Cassellio & Prisciano: non autem Iouis: ut indocti putant. Nam hic genitiuus. Iouis non uenit ab eo qui est Iuppiter: sed ab eo qui est in recto Iouis.	Iouis
Cæcilius	Vnde in epistola Cæcilius ait. Nam nouus quidam deus repertus est Iouis.	
Accius	Accius in epinausimache. Lucifera lapide exurat Iouis arietem. Plautus in	
Plautus	casina. Repente ut emoriantur humani Ioues.	
Tortellius	Iberus cum i latino a Tortellio scribitur & absq; aspiratione principii: et si a	Iberus
Gasparinus	Gasparino & Apuleio: cum aspirato initio & y græco: hac uidelicet scriptu	Iberum
Apuleius	ra hyberus annotari præcipiatur. Fluuius est Hispaniæ: testibus Solino &	Iber
Solinus	Plinio: de quo Lucanus libro quarto.	Iberia
Plinius	Qui præstat terris aufert tibi nomen Iberus: quod & Iberum declinari pōt	
Lucanus	testibus Capro & Probo: præsertim qñ flumen sequitur. Inde Iberus Ibera	
Caper	Iberū & Iber Iberis Ibere: testib⁹ Prisciano & Seruio sup li. vii. ænei. Horatius.	
Probus	Discet Iberus Rhodaniq; Potor. Lucanus. occurrat Iberis alter. Idem.	
Priscianus	Si tibi durus Iber: aut si tibi terga dedisset. Inde Iberia cognominata est aliis	
Seruius	nomimibus Hesperia: siue Hispania appellata: teste Plinio libro. iiii. natura	
Horatius	lis historia: cuius populi Iberi (ut diximus) & Iberes: uocati sunt. Alia ē eo	
Lucanus	dem nomine Iberia: prouincia iuxta pontum: inter Colchida: & Armeniam:	
Lucanus	de qua Horatius. Harbasq; quas Colchis: atq; Iberia mittit uenenorum fe	
Plinius	rax. Huius populi: etiam Iberi: & Iberes: dicti sunt: teste Prisciano. Virgili	
Horatius	us libro æneidos nono.	
Priscianus	Pictus acu chlamydem: & ferrugine clarus Ibera. Valerius Flaccus libro .y.	
Virgilius	horrui omnis Armeniæ prætentus Iber.	
Valerius	Intercus huius intercutis: quom substantiuum est: foeminini est generis: ut qui	Intercus
	dam uoluerunt. Quando uero adiectiuum est: trium dicitur esse generum.	
Plautus	Plautus in fibolaria. Is mihi erat bilis: aqua intercus: tussis febris. Cato. Inter	
Cato	cutibus stupris obstinatus: hoc est intestinis. Lucilius libro. xxviii. Aquam in	
Lucilius	animo habere intercutem.	
Cicero	Imber huius imbris: masculini generis: facit in ablatiuo singulari: imbre: uel	Imber
Ouidius	ibri Cicero de signis. Cum essem uinctus nudus in aere: in imbrī: in frigore.	
	Ouidius libro metamorphoseos quarto.	
Virgilius	largoq; fatus Curetas ab imbrī. Virgilius. & uento pulsatus: & imbrī.	
Cato	Sic classis: & febris: quis solum in em accusatiuum forment singularem: fa	
	ciunt tamen ablatiuum in i: & in e. Cato in epistola ad filium. ex dolore: ex	
Virgilius	febri: ex siti. Virgilius.	
	Adductum Aeneam classis: Nisi forte uelimus dicere hic datiuum pro ablati	
	uo positum: ut in pluribus fieri consuevit. Reliqua omnia: quæ in im: & in	
	em: accusatiuum terminant: in e: & in i: format ablatiuum: teste Prisciano: ut	
	turris: puppis: restis: nauis: peluis: clauis: securis. Quidam addunt etiam cap	
	paris: cuius accusatiuū in in per n: Martialis protulit: quom dixit.	
Martialis	Capparin: & putri capas halece natantes.	
Priscianus	Ico icis facit in præterito ici: teste Prisciano: quin etiam & ieci. Coelius libro. i.	Ico
Coelius	Qui cum his ita foedus icistis. Cæcilius. Si unq; quisq; uiderit: quem catapulta	Iacio
Cæcilius	aut balista iecerit: idest percusserit. Ico (ut tradit Caper) primam corripit syl	Iaceo
	labā: sed & non unq; illā pducit. Vnde Lucretius li. iii. ait. quæ quom animi uis	
Caper	Percussa est: ex in corpus propellit: & icit. Iacio iacis facit in præterito ieci: in	
Lucretius	supino iactum. Iaceo iaces secundæ coniugationis: format præteritū iacui:	
	idem quod a iacio.	
	Iuuamen: & iuuamentum: uel potius adiumentum: in uno significato dici pōt.	Iuuamen
Marcellus	Iuumentum non uenit a iuuo iuuas: ut Vgurio: & Catholicon somniarūt:	Iuuamentū
Varro	sed auctoribus Marcello: & Varrone de lingua latina: iumentum dictum ē	Iumentum
	quasi iugmentum: a iugando: hoc est iungendo: g littera attrita.	Ister
Caper	Ister huius istri cum i latino absq; aspiratione scribitur. Fluuius est: quod & hoc	Istrum
Probus	Istrum dicitur: præsertim quando flumē sequitur: ut Caper testatur: & Pro	Adubanum
Festus	bus. hoc & Adubanum: & danubium appellatur: ut scribit Festus.	Danubium
Priscianus	Iubar neutri generis est: teste Prisciano: quin & masculini: testibus Capro &	Iubar

Caper	Probo. Vnde & masculino genere protulit Ennius in annalibus quom ait.	Iuba
Probus	Interea fugit albus iubar Hyperionis cursum. Iuba coma uo catur.	
Ennius	Irrito irritas quando prouocare significat ri syllaba pducit. Virg. li. aenei. x.	Irrito
Virgilius	Irritatq; uirum talis: ac uoce laceffit. Horatius in arte poetica.	
Horatius	Segnius irritant animos dimissa per aurem. Columella libro undecimo.	
Columella	Et pelusiaci proritet pocula zythi. Propertius.	
Propertius	Ingenium positis irritat musa Poetis. Statius libro thæbaidos. xi.	
Statius	Et tunc ecce tuas irritat callidus iras. Inde irritus pro irritatus ri syllaba con	
Virgilius	tra naturam correpta. Virgilius libro aeneidos quinto.	
Ouidius	Arte locum & uariis assultibus irritus urget. In alio autem significato irritus etiam ri syllabam corripit. Ouidius libro metamorphoseos primo.	
	Vota iacent longiq; perit labor irritus annis: idest cassus.	
	Inclutus cum c & t exilibus & y graeco scribit. Neq; a cluo cluis deducitur ut cum catholico Vgutio somniauit. Sed ex ep̄ quod est in / & κλυτόσ / quod alnum / seu clarum indicat componitur. Ex quo graecum constat esse uocabulum: non latinum.	Inclutus
Lactantius	Incestus huius incestus & hoc incestum declinari potest. Neq; ex in / & castus componitur ut cum Catholico somniauit Vgutio. Sed teste Lactantio gramatico super librum secundum thæbaidos a cesto dictum est. Ait enim. Cestus / cingulum dicitur Veneris: quo utitur ad honestas nuptias. Et quando uir go Cadmo nupserat: ideo hoc nixit. Nam ad turpes nuptias Venus dicitur non uenisse. Ideo incestum dicitur quod a sacro illo Veneris cingulo non fertur uinctum. Hæc ille. Idem super quintum thæbaidos / ceston (inquit) uocat / qua copulæ ex matrimonio ius est: ideoq; (ut ait) adulterio ppetrant incesta.	Incestus Incestum
Lactantius	Iniuria foeminini generis notam habet significantiam. Iniurium neutri / periu	Iniuria
Pompeius	rium uocatur / ut scribit Pompeius.	Iniurium
Celsus	Ius huius iuris pro succo format adiectiue iurulentum & iussulentum. Corne	Iurulentus
Apulegius	lius Celsus. Tum res eadem magis alit iurulenta / q̄ assa: magis assa / q̄ frixa. Apulegius in magiæ apologia de Ennio scribens ait. Ostendit qualiter qsq; piscium assus / aut iussulentus / optime sapiat.	Iussulentus
Martialis	Leander & Leandrus in recto declinari potest. Martialis.	Leander
Martialis	Cum peteret dulces audax Leandrus amores. Idem.	Leandrus
	Quod nocturna tibi Leandre pepercerit unda. Proprium fuit uiri nomen.	Incolumus
	Incolumus & incolumis / secunda & tertia declinatione declinari potest.	Incolumis
	Ilarus & ilaris / secunda & tertia declinatione declinari potest. Et (ut non nulli uolunt) absq; aspiratione principii & cum i latino & unico l scribitur: etsi ab	Ilarus
Apuleius	Apuleio cū aspirato initio anotari præcipiatur ut in dictiōe hilaris uidimus.	Ilaris
Marcellus	Imberbus & imberbis / secunda & tertia declinatiōe declinari potest: testibus	Imberbus
Acron	Marcello & Acrone super artem poeticam Horatii. Quod tamen Seruius	Imberbis
Seruius	improbat: nec recte quidem.	Infirmus
Caper	Infirmus & infirmis / secunda & tertia declinatiōe declinari pōt ut Caper tradit.	Infirmis
	Ientaculum cum i latino absq; aspiratione initii & cum t & c exilibus scribitur: non autem gentaculum cum g / ut scribi tradit Vgutio. Neq; a gero geris neq; ab eo quod est gens / deriuatur ut idem Vgutio somniauit. Ea uocatur comestio / seu refectio / quæ mane ante prandium sumitur. Suetonius de Vitellii	Ientaculum
Suetonius	luxuria. Epulas trifariam / interdum quadrifariam dispertiebat: in ientacula: & prandia: coenas: & comessationes.	
Diomedes	Intelligo facit in præterito intellexi: & secundum analogiam int ellegi. Sic & ne	Intelligo
Beda	gligo neglexi facit: & neglegi testibus Diomede & Beda super Donati ar	
Lucretius	tem. Quo etiam præterito / usus est Lucretius quom dixit libro sexto.	
Porphyrio	Intellegit ibi uitiam fas efficere ipsum.	Iuuenus
Horatius	Iuuenus & iuuenca non tantum bos dicitur: sed etiam homo iuuenis / teste Porphyriōe. Inde per diminutionē fit iuuenulus & iuuenula. Horatius.	Iuuenca Iuuenulus Iuuenula
	Te suis matres metuunt iuuenis:	
	Te senes parci: miseræq; nuper	

Ouidius	Virgines nuptæ. Ouidius heroidum. Graia iuuenca uenit.	
Acron	Iuuenis communis generis est. Iuuentus/iuuentas/iuuenta hoc distant teste Acrone super primū carminū Horatii: q̄ iuuenta/aetas putabatur: iuuetas / ipsum numen: iuuentus/adulescentia. Virg. li. ænei. ii. lumenq̄ iuuentæ.	Iuuenis Iuuenta Iuuentas Iuuentus Iuuenilitas
Virgilius	Purpureum: hoc est ætatis ipsius iuuentæ. Horatius in primo Carminum.	
Horatius	Et parum comis sine te iuuentas: id est ipsum numen. Virgilius.	
Virgilius	Tum mihi prima genas uestibat flore iuuentus: id est adulescentia. Et seruius super librum primum æneidos/ait. Iuuentus/multitudo iuuenum dicitur: iuuentas/ipsa dea: hoc est/Hebe Iunonis filia/Herculis uxor: iuuenta/aetas. Iuuenalis satyra secunda.	
Seruius	Quid Chremereæ legio/ & Cannis consumpta iuuentus: hoc est multitudo iuuenum. Virgilius libro æneidos. xi.	
Iuuenalis	Vescitur Aeneas: simul & Troiana iuuentus. Verum (ut idem dicit Seruius) pœtæ nonnunq̄ iuuentam pro iuuentute/ & pro iuuenta iuuentutem ponētes hanc differentiā pro suo arbitrio confundunt. Cōperitur etiā iuuenilitas p̄ iuuetute. Vnde Varro recitāte Nōio/ait. Quā deliq̄ mlticupida iuueilitas.	
Virgilius	Indecor/ cōis generis est teste Prisciano: & corripit ī obliq̄ syllabā. Virgi.	Indecor Indecoris
Seruius	Nec tamen indecorem tua te regina reliquit. Statius li. thæbaidos tertio.	
Varro	Legimus indecores. at enim fortissimus illic. Potest etiā declinari hic & hæc indecoris in recto/ testibus Prisciano/ & Nonio/ Accium inducentē dicentē.	
Nonius	Cuius sit uita indecoris/ mortē fugere haud cōuenit. Virg. li. æneidos. xii.	
Priscianus	Nec genus indecoris. ex quo exemplo/ manifestum est/ indecoris substātiuū esse. Nam si adiectiue declinaretur/ indecore dixisset Virgi. non indecoris.	
Virgilius	Quod autem neutrum genus communi iunxit/ hoc & in multis aliis fieri cōsuevit: ut tricuspide tælo: paupe regno. Seruius tñ legit indecores. s. innuptæ puellæ per synedochē genus indecores: ac si diceret gēus laræ qđ ēt placet.	
Statius	Iucundo iucundas actiuum uerbum est: & iucundor deponens/ absolutum: & cum u/ tam in prima/ q̄ in secunda syllaba scribitur: ut libro ultimo/ super regulam/ o c corripimus/ edocebimus. Augustinus libro. xvii. de ciuitate dei capitulo decimo. Exaltasti dexteram inimicorum eius: iucundasti omnes inimicos eius. Hieronymus in sermone de assumptione uirginis Mariæ. Nulli dubium/ omnem illam cælestis Hierusalem militiam tunc exultasse ineffabili læticia: tūc iucūdatā ēē ineffabili charitate: tūc que cū oī gratulatiōe iubilasse.	Iucundo Iucundor
Priscianus	Interpretor interpretaris/ commune uerbum est.	Interpretor
Nonius	Impetigo/ & impetix huius impetigis/ in uno significato dici potest/ auctore Pompeio. Scabies est sicca/ aspera/ & prominens: & dici pōt cutis fœdatio.	Impetigo Impetix
Virgilius	Littera consonans/ cum eandem prorsus habeat in metro potestatem/ & in uoce sonum/ cum e nostra consonante/ præcipue sequentibus a/ o/ u/ uocalibus/ penitus superuacua esse uidetur/ ut dixerunt Donatus/ & Priscianus: & ante illos prius scripsit Quintilianus. Comperimus etiam/ quantum ex Papyriano haberi potest/ Nigidium Figulum/ quo/ & Varrone/ nemo apud Romanos doctior habitus est/ nunq̄ in commentariis suis K littera usum fuisse. Ideoq̄ nos/ omnes dictiones græcas/ de quibus libro secundo. in c littera differuimus/ per c ipsum/ q̄ per K/ ex maiorum nostrorum auctoritate/ scribere maluimus: & maxime cum ibidem Pompeium/ & pro sui magna parte libri Marcellum/ approbatissimos auctores/ obseruasse nouerimus.	
Priscianus	Abo labas primæ coniugationis/ primam corripit syllabam. Virgilius libro æneidos secundo.	Labo Labasco
Quintilianus	Custodes sufferre ualent: labat ariete crebro. Ouidius libro metamorphoseos undecimo.	Labascor Labor
Papyrianus	Ianq̄ labāt cūci: spoliataq̄ tegmīa cæræ. Inde labasco labascis	Labesco
Nigidius	neutrale: & labascor deponēs. Terētius ī cūnucho. Labascit uicq̄ uno uerbo.	
Pompeius		
Marcellus		

Varro	Varro rerū diuināz li. vii. Postq̄ uidit labasci mentē infirmā populi. Labor	
Horatius	laberis tertiæ cōiugatiōis/primam syllabam producit. Horatius in epistolis.	
Virgilius	Nunc in Aristippi furtim præcepta relabor. Virgilius libro æneidos decimo.	
	Impediunt: retrahitq; pedes simul unda relabens. Inde labesco labescis.	Labor
Marcellus	Labor/ & labos/ in recto/ declinari potest. Hæc labes/ teste Marcello/ format	Labos
Lucillius	adiectiue labosum: non labinosum: ut est apud Lucillium satyrarum. iiii.	Labes
	Tantalus labofas pœnas luit. Sed & labinosum a labina formari potest.	Labofus
Pfalmogra- phus	Labina autem lubricū dicitur. Pfalmographus. Fiant uiæ illorum tenebræ/	Labina
Hierōymus	& lubricum. Hieronymus in epistola ad Amycum ægrotum. Sicuti aliquem	Labinosus
	securis incessibus gradientem/ repentino casu/ aut marmoris leuitas/ aut la- bina pauimenti/ subuersa pedum tutela contorsit. Labina item/ uicus est iter	
Tacitus	Cremonam/ & Veronam/ duabus Romanis cladibus notus/ infaustusq; qđ antea Beryacum cum y græco uocabatur/ ut scribit Cornelius Tacitus.	
	Labyrinthus cum y græco in secunda syllaba/ & i latino in tertiā/ & th aspira- tō scribitur. Neq; ab eo/ qđ est labor huius laboris/ neq; a labor laberis deriu- tur/ ut Vgutio somniauit. Locus est/ uiarum ambagibus inflexus. Et/ (ut scri- psit Plinius) quatuor fuere labyrinthi: unus in Heliopoli Aegypti: secundus i Creta: tertius i Lemno: quartus i Italia: quē sibi rex Hetruriæ Porfēa extruxit.	Labyrinthus
Plinius	Lacedæmon cum æ diphthongo scribitur in penultima syllaba. Fuit filius Io- uis: a quo/ hæc Lacedæmon/ uel Lacedæmonia (utroq; enim nomine uoca- tur) Laconia ciuitas dicta fuit: cuius ciues Lacedæmones/ & Lacedæmonii appellantur. Et tam pro proprio uiri nomine/ q̄ pro ciuitate/ penultimam producit in recto syllabam: & in obliquis corripit Virgilius li. æneidos. vii.	Lacedæmō Lacedæmo nia
Virgilius	Annon sic Phrygius penetret Lacedæmonia pastor. Ouidius heroidum.	Lacedæmo nes
Ouidius	O utinam tunc quom Lacedæmonia classe patebat.	Lacedæmo nii
Ptolemæus	Laconia cum e exili scribitur. Prouincia est in Achaia/ teste Ptolemæo: cuius	Laconia
Seruius	populi teste Seruio super librum sextum æneidos/ Lacænæ cum æ diphthō	Lacænæ
Virgilius	go in media/ & ultima syllaba/ dicti sunt. Virgilius libro æneidos. ii.	Lacones
Stadius	Non tibi Tyndaridis facies inuisa Lacænæ. Stadius in achilleide.	Laconici
	Pectine Amazonio modo quo citat orbe Lacænas. Hi & Lacones/ & Laco- nici uocati sunt. Stadius libro thæbaidos sexto.	
Stadius	Tandem insperatus nuda de plebe Laconum. Columella in prologo rei rusticæ. Mox deinde ut apti ueniamus ad ganeas/ quottidianam cruditatem Laconicis excoquimus.	
Columella	Lacerna cum e exili scribitur. Pallium erat fimbriatū: quo/ olim milites ute- bantur. Pompeius. Lacerna/ qđ minus caputio sit. Persius.	Lacerna Lacernum
Pompeius	Scis comitem horridulum trita donare lacerna. In legenda sanctorum Cor- nellii/ & Cypriai/ neutro genere legit: ubi sic hêtur. Et exiit se lacerno byrrho.	
Perfius	Lachrymo lachrymas neutrale/ & lachrymor deponens usurpant auctores. Et	Lachrymo
Philelphus	cū ch' aspirato/ & y græco scribitur/ si Philelpho creditur. Lactātius Firmiāus.	Lachry mor
Lactantius	Caudice defecto lachrymat sua gaudia palmes. Hieronymus in Ioanne ca. xi.	
Hierōymus	Et lachrymatus est Iesus.	
Probus	Lacesso lacessis facit in præterito lacessui/ teste Probo: in supino lacessitum.	Lacesso
Cicero	Cicero in epistolis. Hos ego sermones/ qui & multi sunt/ & tuam existima- tionem (ut sentio) non offendunt/ non lacessui unq̄. Horatius in epistolis.	
Horatius	Dente lacessiti: fuit intactis quoq; cura. Caper autem scriptor Probo anteri- or/ dicit qđ format præteritum lacessii: supinum lacessum. Quod uerbum/ tā in bonam/ q̄ in malam partem/ accipi potest. Tullius tusculanarum quinto.	
Caper	Tuis me amantissimis libris lacessisti. Virgilius libro æneidos decimo.	
Tullius	Irritatq; uirum tælis: ac uoces lacessit.	
Virgilius	Lituus cum i latino/ & t exili scribitur: græcumq; est Seruio auctore uocabulū.	Lituus
Seruius	Festus autem/ a lite dictum tradit/ eo qđ litis sit testis. Vetum cum lis huius li- tis/ li syllabam producat/ quam lituus corripit/ Seruio hac in parte magis cre- diderim. Genus est tubæ/ in parte qua robustior est/ incuruæ/ teste eodē Ser- uio. Virgilius libro æneidos sexto.	
Festus		
Seruius		
Virgilius		

Gellius	Et lituo pugnans insignis obibat: & hasta. Lituus item/baculum erat: quo sedentes augures a uibus templa designabant: quod etiam quirinales gestare cōsueuerant. Gellius. Lituus est uirga breuis in parte qua robustior est incurua. Virgilius libro aeneidos septimo.	
Virgilius	Ipse quirinali lituo/paruaq; sedebat	
Vgutio	Succinctus trabea. Et in hoc significato/ab Vgutione foemini traditur ēē generis. Ego aut apud Plutarchum/in hac etiam significatione/masculini generis inuenio. Sic enim ait in Romuli uita. Romuli lituus conseruatus ē in Palatino colle/usq; ad Caeltarum tempora: a quibus capta urbs incensa fuit. Sed postea expulsis a Camillo hostibus/inter altissimas fauillas illatus/ quom omnia ignis consumpsit/inuentus est.	
Plutarchus	Lotos huius loti/ cum t exili/ & lotis huius lotidis/ declinari potest. Genus est arboris: & herbæ: & proprium puellæ nomen: ut libro ultimo super regulâ/ o super t breuis est/ monstrabimus.	Lotos Lotis
Pompeius	Limaca huius limacæ cum i latino/ & c exili/ & limax huius limacis/ delinari potest masculino genere & foeminino Pompeius. Limacis cochleæ/ a limo	Limaca Limax
Columella	appellatæ sunt. Columella libro. xi. Implicatus conchæ limax/ hirsutaq; campe.	
Hieronymus	Lamento lamentas actiuum/ & lamentor depotens usurpatur. Hieronymus in Luca capitulo. xxiii. Sequebatur autem illum multa turba populi/ & mulierum: quæ plangebant: & lamentabantur eum. Idem in Esdra. Et qui præsidebant cum uxoribus lamentabant eum.	Lamento Lamentor
Marcellus	Lamentum neutro genere/ & lameta foeminino/ teste Marcello/ ueteres protulerunt: q & pacuii inducit dicentē in Hermiona. Lametas/ & fletus facere/ compedi licet.	Lamentum Lamenta
Pacuius		
Priscianus	Lambo lambis facit in præterito lambi/ teste Prisciano/ dicente Lucillio li. xxiii. Lucundasq; puer quas lamberat ore placentas. & Calphurnius ecloga. x. ait. nullo lamberunt amne liquores. Format & præteritum lambui/ auctoritate diui Hieronymi in libro Iudicum capitulo septimo ita dicentis. Qui manu/ & lingua lambuerit aquas/ sicut solent canes lambere/ separabis eos seorsū. Et paulo post. Fuit itaq; numerus eorum/ qui manu ad os proficiente aquas lambuerant/ trecenti uiri. Et paulo post. In trecentis uiris/ qui lambuerunt aquas/ liberabo uos.	Lambo
Lucillius		
Calphurnius		
Hieronymus		
Donatus	Labrum/ & labium/ hoc distant/ teste Donato super Terentii eunuchum: q labrum/ superius est: labium uero/ inferius. At contra Agrætius in Caprum/ labrum (inquit) inferius est: labium uero/ superius. Ego autem/ nihil differre dixerim/ labrum/ aut labium/ siue superius/ siue inferius/ protuleris. Nā & plurali numero/ labia/ & labra/ pro utroq; dicimus. Hieronymus in canticis capitulo quarto. Sicut uitta coccinea/ labia tua. Persius. Nec fonte labra proluo caballino. Labrum item/ genus est uasis. Statius li. i. siluarum. labrisq; nitentibus instat. Labrum format per diminutionem labellū: labium uero/ labiolū.	Labrum Labium Labellum Labiolum
Agrætius		
Hieronymus		
Persius		
Vgutio	Lampas huius lampadis/ uel lampados/ & hæc lampada huius lampadæ/ a Lampas	Lampas
Virgilius	λαμπάδα græco accusatiuo/ formata/ declinari potest. Neq; a lambo labis deducitur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio: sed græcum magis est uocabulum. Vnde & accusatiuum græcum protulit Virgi. quom dixit.	Lampada
Hieronymus	Princeps ardentem coniecit lampada Turnus. Hieronymus i Hiezechiele primo capitulo. Et similitudo animalium/ & aspectus eorum/ quasi carbonū ignis ardentium: & quasi aspectus lapadarum.	Libet Lubet
Seruius	Libet per i/ & per u lubet/ efferri potest.	
Seruius	Laboro/ & laboror deponens/ dici potest/ teste Seruio super librum. i. aeneid. Lanio/ Lanio/ lanista/ in uno significato/ dici potest. Sunt autem proprie lanistæ/ teste Seruio/ qui paria gladiatorum uandunt ad pugnam/ in qua/ si quis eorum perierit/ mercedem accipiunt.	Laboro Loboror Lanios Lanio
Marcellus	Largior/ cōmune uerbum est: sed & largio actiuum/ ueteres protulerunt/ teste Marcello/ Lucillium inducente dicentem libro decimo quarto.	Lanista Largior
Lucillius		

	Qui uiscus dederas/tu equidem hōc & uiscera largi/pro largire.	
Agrætius	Largitudo & largitas/in uno significato accipi possunt. Distat autem (ut in Ca prum tradit agrætius) largitas a largitione: q̄ largitas/humãitatis ē largitio	Largio Largitudo Largitas Largitio
Marcellus	uero/ambitionis. Sed & p largitione largitas/nōnunq̄ ponit/ teste Marcel/	
Terentius	lo. Vñ Terētius ait in adelphis. Quæ istæc subita ē largitas/hoc ē largitio.	
	Lacinium cum c exili/ & i latino utrobicq̄ scribitur. Promontorium est Italiæ/in ter Adriaticū/ & Ionium mare. Lacinus eadem scriptura/ propriū fuit latro	Lacinium Lacinus Lacinia
Festus	nis nomen: a quo/ Lacinium promontorium cognominatum est. Lacinia ea dem scriptura/ cognomen fuit Iunonis/ a Lacinio promontorio sic appella ta. Lacinia item eadem litteratura/ pars uestimenti est/ ut scribit Festus.	
Virgilius	Lateo lates/ accusatiuo/ & datiuo iungitur. Virgilius li. æneidos. p̄mo.	Lateo
Lucanus	Nec latuere dohi fratrem Iunonis/ & iræ. Lucanus,	
Agrætius	Tu mihi causa lates. Et (ut in Caprum tradit Agrætius) latere significat aliqd	
Virgilius	absconsum esse: ac etiam late patere: ut est apud Virgilium. & scuta latentia condunt: id est late patentia.	
Lucanus	Latebra/ & latibulum/ in uno significato accipi p̄nt. Raro tñ singulari numero	Latebra Latibulum
Ouidius	latebra cōpitur: quo tñ numero. Lucanus protulit/ quom dixit libro. v. Cedendum est bellis: quorū tibi tuta latebra. Et Ouidius metamor. iii. & multis latebra opportuna fuistis.	
Marcellus	Latibulo neutrale/ & latibulo deponens/ referēte Marcello/ protulit Næuius/	Latibulo Latibulo
Næuius	quom dixit. nocte ut opertus amictu latibulet/ Publii Luctatoribus progre dere: & nequis latibuletur/ prospice.	
Probus	Laurus arbor/ secundi/ & quarti ordinis est/ testibus Probo/ & Prisciano: & tā	Laurus Laurea Laurentum Laurens Larentis
Priscianus	masculino/ q̄ foeminino genere/ ueteres protulerunt/ testibus Capro/ & Pro bo. Hæc & laurea dicitur. Horatius in secundo carminum.	
Caper	Tum spissa ramis laurea feruidis. Laurea iten/ corona uocatur ex lauro: qua/	
Probus	& hædera/ coronari poetæ consueuerant. Laurens/ & hic & hæc Laurentis/	
Horatius	a Laurento ciuitate/ declinari p̄nt/ teste Prisciano. Ennius in annalibus.	
Priscianus	Quos homines quondā Laurentis terra recepit.	
Ennius	Lauo lauas prima/ & lauo lauis tertia coniugatione/ declinari potest/ testibus	Lauo
Marcellus	Marcello/ & Prisciano. Virgi. georgi. tertio.	
Priscianus	lauit improba tæter	
Virgilius	Ora cruor. Horatius sermone. v.	
Horatius	Ora manusq̄/ tua lauimus Feronia lynpha. Nam lauimus/ & lauuit/ præsentis	
Lucillius	sunt t̄pis: cū in præterito la syllaba producta sit. Lucillius libro. v. Lubrica/ proluuie larga/ lauere humida faxa. Infinitum est tertiæ cōiugatio nis. Primæ cōiugatiōis lauo/ facit in præterito lauauit/ in supino lauatum/ tertiæ aūt/ format præteritum lauui/ supinum lotum/ uel lautum. Terentius in eunu cho. Abeunt lauatum/ prostrepunt. Horatius sermone. vi. Ast ubi me fessum sol acrior ire lauatum	
Terentius	Admonuit. Ouidius libro fastorum tertio.	
Horatius	Sacra lauaturas maue petebat aquas. Inde lotor/ & lotio: lauator/ & lauatio/	
Ouidius	Hierōymus in ecclesiastico capitulo. xxxiiii. Qui baptizatur a mortuo/ & iterum tangit mortuum/ quid prodest lauatio illius/ Cicero ad Varronem. Si minus persequar in Cumanum/ & ante te cerciorem faciam: ut lauatio parata sit hoc est balneum.	
Hierōymus		
Cicero		
Stadius	Lego legis tertiæ coniugatiōis græcum quidem uocabulum/ primam corripit syllabam. Stadius libro thæbaidos p̄mo. Sicanios longe relegens Alpheos amores. lego plura detinet significata. Vñ nde uersus Fur aurum/ uirgo flores/ mare nauita/ libros. Clericus/ equiuoce singula quisq̄ legit. Lego legas primæ coniugationis/ pri mam syllabam producit. Stadius in achileide.	Lego
Stadius	Allegantq̄ suos utroq̄ ex sanguine diuos. Tibullus.	
Tibullus	Illa equidem ornati causas tibi diua relegat.	

Priscianus	Lens foemini generis & lentis i recto teste Prisciano ueteres protulerunt. Ge nus est legumenti. Lens huius lendis in alia significatione quae nota est foemini etiam generis est: etsi Vgutio masculini tradat esse generis. Serenus.	Lens Lentis
Vgutio	Vnda maris capiti lendes diducit iniquas.	
Serenus		
Proptius	Lenio lenis facit in futuro indicatiui modi leniam & lenibo. Proptius. Lenibunt tacito uulnera nostra sono.	Lenio
Marcellus	Lenitas & leuitudo in una significatione dici potest teste Marcello.	Lenitas
Marcellus	Leuitas & lenitudo in uno significato usurpatur teste Marcello. Cicero tusc lanarum quarto. Eamque quam leuitatem nos dicimus uiciosae leuitudinis no mine appellant.	Lenitudo Leuitas Leuitudo
Cicero		
Virgilius	Leuo leuas quando exonerare significat uel sustolere primam corripit syllaba Virgilius in bucolicis.	Leuo Leuis
Ouidius	Ego hoc te fasce leuabo. Ouidius libro metamor. vii. Ille cruore suo subito tamen alleuat artus. Inde hic & haec leuis & hoc leues prima syllaba correpta. Virgilius libro aeneidos. xii.	
Virgilius		
Horatius	Corytiq; leues humeris: & lenifer arcus. Horatius. Effutire leuis idigna tragodia uersus. Leuo leuas quom polure seu compla nare: significat primam producit syllabam: neque cum a diphthongo anota tur ut quidam uoluerunt. Nam apud Graecos cum ei diphthongo scribitur quae a latinis in e longum conuertit consuevit. Stadius libro thebaidos pmo.	
Stadius		
Horatius	Pars teretes leuare manu ac disponere mensas. Horatius. nimis aspera sano.	
Virgilius	Leuabis cultu. Inde hic & haec leuis & hoc leue/le syllaba pducta. Virgilius in Sileno.	
Perfius	Et saepe in leui quassisset cornua fronte. Perfius.	
Iuuenalis	Trosulus exultat tibi per subsellia leuis. Iuuenalis. sed podice leui. Scinduntur tumidae medico ridente mariscae. Male igitur legunt minores il lud genesis capitulo. xxvii. Nosti quod Esau homo pilosus fuit: & ego lenis: ubi haud dubium leuis legendum est.	
Festus	Limus secunda & limis tertia declinatione declinari potest: & transuersum signi ficat uel obtortum. Inde hoc limē dictū est teste Festo. Lima instrumentū ē fabrile. Limus huius limi genus ē uestis teste Seruio: quae ab Vgutione haec limas huius limatis declinari praecipitur: de qua Virgilius libro aeneidos. xii. Velati limo & uerbena tempora iuncti. Vbi nonnulli Velati lino legendū putant. Verum Virgilius limo non lino scriptum reliquit ut Iginus & Car per attestatur. Limus item laetamen uocatur.	Limus Limis Lima Limas
Seruius		
Vgutio		
Virgilius		
Iginus		
Carper		
Priscianus	Leno etsi habeat foeminium lena cois tñ generis ē teste Prisciano. Martialis. Qui nec leno potes nec comestator haberi. Iuuenalis satira. vi.	Leno Lena
Martialis		
Iuuenalis	Aut apud Isiacae potius sacra lena. Leno format per diminutionem lenun culus & lenulus teste Prisciano. Plautus i poenulo. Ita ut haec coepi dicere leule & illa pugna. Lena cum a diphthongo genus est uestimēti dicta a lana ut tra dit Varro de lingua latina: a quo et primam diphthongi uocalē assumpsit: quā nonnulli chlānam appellant ut in ipsa dictione uidimus. Perfius. Hic aliqua cui circa est humeros hiacynthina laena.	Lenunculus Lenulus Læna Chlæna
Priscianus		
Plautus		
Varro		
Perfius		
Marcellus	Libido & libidinitas in uno significato dici potest teste Marcello: qui & Laberi um refert ita scripsisse. Libidinitate labitur.	Libido Libidinitas
Laberius		
Horatius	Lachanum graecum uocabulum cum ch aspirato scribitur: numeriq; singu laris comperitur: etsi Tortellius plurali tantum numero declinari praecipiat. Et primam corripit syllabam. Horatius sermone. vi. Ad porri & ciceris refero lachaniq; catinum. Holus est Laganū cum g/graecū & ipsum uocabulum primam syllabam producit: Petrus Riga in exodo. Accipe quid panes oleum uel lagana signant. Idem.	Lachanum Laganum Lagena
Petrus		
Petrus		
Hieronymus	Lagana lata notant & fratris & hostis amorem. Hieronymus in exodo capi tulo. xxviii. Tolles laganum de canistro azimorum: quod positum est in co spectu domini. Genus est panis oleo aspersi. Placet hoc in loco Vgutionis &	
Vgutio		

Catholici somnium de hac dictione referre. Lagatum (inquiunt) a lagos qui est lepus deducitur: eo quod suaue est ad comedendum ut caro leporina. Miror nimis quomodo tot somniis hi boni uiri deludantur. Lagena genus est uasis: quod apud Græcos λαγήνη scribitur.

Priscianus	Letum mors absque æ diphthongo (si Prisciano creditur) scribi debet. Nam (ut ait) a letum supino huius uerbi leo les/deriuatur. At uero Apuleius a luo	Letum Loetum
Apuleius	luis dictum tradit: ideoque cum æ diphthongo scribi præcipit. Varro autem &	Lethum
Varro	Festus a λήθη quod est obliuio deductum uolunt. Quod si uerum est absque	Loeto
Festus	diphthongo & cum th aspirato lethum scribendum est. Neque a leo les/neque	Lethes
Vgutio	a lino linis λήθη obliuio descendit ut Vgutio somniauit. Sed græcum magis	Linea
Seruius	est uocabulum: & græca uocabula etymologiam latinam non sapiunt ut testis est Ser	
Festus	nus. Palus est infernalis: & interpretatur obliuio ut scribit Festus. Ab eo quod	
Ouidius	est lætum/sit læto lætas uerbum. Ouidius de ibide.	
Solinus	Utque Lycurgidem lætauit ab arbore natum. Lethes cum th aspirato/fluuius	
Ptolemæus	est Africæ/æste Solino: uel hispaniæ/ut Ptolemæus ostendit/& Strabo:	
Strabo	de quo Lucanus libro. viii.	
Lucanus	Quam iuxta lethes tacitus plabitur amnis. Hic & alio nomine Linea uocatur.	
Virgilius	Lætor cum æ diphthongo scribitur: & tam genitiuo/que ablatiuo iungitur/dicere	Lætor Lætisco
Nonius	te Virgilio libro æneidos. xi.	Læto
Sisenna	nec ueterum memini lætorue malorum. Lætisco/pro lætor ponitur/æste No	Lætisco
Nonius	nio/Sisennam inducente dicente libro historiarum. iiii. Vtrum ne uiri/cultu erga se	
Liuius	mortalium lætificat. Antiquum est læto lætas pro lætisco protulerunt/ut scribit No	
Accius	nus: qui & Liuium refert dixisse in Aegisto. Iamne oculos specie lætauisti opatabi	
Nonius	li? Et accius ait. Et te ut triplici lætarem bono: id est lætificarem.	Læticia
Accius	Læticia cum æ diphthongo & lætitudine in una significatone dici potest/æste No	Lætitudine
Virgilius	nio. Vnde Accius inquit. Quanta in uenado affectus est lætitudine/pro læticia.	Lepor
Caper	Lepor & lepos in recto/declinari potest. dicitur in uerbis uenustas. Et producit	Lepos
	in obliquo per syllabam. At uero lepus/per syllabam corripit Virgilius geor	Lepus
	gicorum secundo.	
	Auritosque sequi lepores: tum figere Damas. Animal est pnicissimum: quod	
	fœminino etiam genere (ut Caper testis est) ueteres protulere.	
	Libra/genus est ponderis. Liber huius libri/ per syllaba correpta/codex uocatur:	Libra
	& cortex. Liber huius liberi/ per syllaba producta/cognomen est Bacchi. liberi/	Liber
	per syllaba producta/syllabi appellatur. Liber libera liberum/primam etiam syl	Liberi
	labam producit.	
Festus	Librillum cum duplicato l scribitur. Librilla (inquit Festus) uocantur instrumē	Librillum
Vgutio	ta bellica/saxa. scilicet/ab brachii grossitudinem/in modum flagellorum/lo	Librilla
	ris reuincta: quod ab Vgutione librilla fœminino genere declinari præcipi	Librille
	tur. Hoc librile cum unico l/scapus libræ dicitur.	
	Liburnum (nam & græci λιβυρρου) cum in latino neutro genere & liburna/seu	Liburnum
	liburnica fœminino/declinari potest. Genus est nauiculæ/uimine contextæ/	Liburna
Acron	ut dixit Acron. liburnum item/genus est uehiculi: quo olim Romanorum no	Liburnica
	biles utebantur. Liburnus/festinans præco dicitur. Liburnia/regio est inter Il	Liburnus
	lyrim/& Dalmatiam: cuius populi Liburni uocati sunt. Neque a libro libras	Liburna
Vgutio	Liburnia deriuat/ut Vgutio somniauit. Et in quocumque significato/ per syllaba	Liburni
Horatius	corripitur. Horatius in initio epodi.	
Lucanus	Ibis liburnis super alta nauium: id est nauiculis. Lucanus.	
Suetonius	Ordine contextæ gemino creuisse liburnæ/hoc est nauiculæ: quæ (ut diximus)	
Propertius	etiam liburnicæ appellantur. Suetonius in Augusto. Rursus circa motes Ce	
Priscianus	raunios utrobique parte liburnicarum demersa. Propertius.	
Lucanus	Baridos & contis rostra liburna sequi. Priscianus in perihesi.	
Iuuenalis	Atque Liburnorum terras. Lucanus.	
Iuuenalis	Pugnacesque mari Graia cum classe Liburnos Liburniæ populos. Iuuenalis. cla	
Iuuenalis	mante liburno/	
Iuuenalis	Currite: id est præcoe. Idem & igenti curret super ora liburno: hoc est uehiculo.	

	Ligones cum i latino scribitur. Populi sunt Gallia: qui & Ligoni/ & Lingonici uocitati sunt. Lucanus libro primo.	Lingones Ligoni Lingonici Ligo
Læcanus	Pugnaces pictis cohibebant Lingones armis. Martialis.	
Martialis	Lingonus a recta Flaminiaq; recens. Ligo cum i latino/ primam corripit syllabam: & secundam in obliquis producit. Lucanus libro primo.	
Lucanus	Vomere/ & antiquos Curionum passa ligones. Instrumeta sunt agricolaru.	
Virgilius	Liger huius ligeri/ cum i latino scribitur. Proprium fuit uiri nomen: cuius meminuit Virgilius libro æneidos. x. quom ait.	Liger Liguria Ligythus
Ptolemæus	Dicta uolant Ligeri: necnon & Troius Heros. Liger huius Ligeris cum i latino/ fluuius est Gallia: qui & Ligeris in recto declinari pōt. Vnde Ptolemæus ait. Occidentale aut latus/ Lugdunensi coniungitur iuxta Ligerim fluuiū/ usq; ad eius originem. Nam liger/ non ligerim facit in accusatiuo: sed ligerem: ut & de consimili Araris/ & Arar/ Priscianus ipse differuit. Liguria cū i latino/ prouintia est Gallia: cisalpinæ/ a Ligyto cum y græco in secūda syllaba/ filio Phaetontis/ cognominata/ teste Fabio Pictore: etsi a lego legis dicta/ cum Catholico Vgutio somniarit. Et a Liguria/ fit cōis generis Ligur/ teste Prisciano: & trium generum Ligus/ teste Probo. Lucanus libro primo.	Ligur Ligus Ligusticus Ligustrum
Priscianus	Et nunc tonse ligur/ quondam per colla decora. Virgilius li. æneidos. xi.	
Fabius Vgutio	Vane ligus/ frustra q; animis elate superbis. Rursus a Liguria/ fit Ligusticus	
Priscianus	Ligustica Ligusticum. Iuuenalis.	
Probus	Nam si procubuit/ qui saxa Ligustica portat. Ligustrum cum i latino/ arbuscula quædam est: cuius flos/ etiam ligustrum uocatur/ dicente Virgilio.	
Lucanus	Alba Ligustra cadunt: uaccinia nigra leguntur.	
Virgilius	Libya huius libyæ/ & libye huius libyes/ declinari potest: & cum i latino in prima/ & y græco i media syllaba scribitur. Prouincia est Aphricæ. Statius libro tertio siluarum. nam nec mihi Barbara Trace/ Nec Libye/ natale solum. Libyas huius libyadis eadem scriptura/ urbs ē luda: ab orientali parte lordais/ teste Ptolemæo: quam Herodes extruxit/ ut super Mathæum Hieronymus scripsit. Liba cum i latino/ insula est in Indico mari/ Carmania: adiacens/ ut Ptolemæus ostendit. Libum/ genus est panis.	Libya Libye Libyas Liba Libum Libus Libyssa
Virgilius	Virgilius in bucolicis.	
Status	Sinum lactis/ & hæc tibi liba Priape quotannis. & a libo uerbo græco descendit: quod uerbum apud illos λιβω scribitur. Neq; a libero Bacchi cognominis/ libo libas deducitur/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Libs huius libis/ (græci λιψ) cum i latino/ uetus quidam est/ alias aphricus uocatus: qui ab Vgutione/ hic libus declinari præcipitur. Libyssa cum i latino in prima/ & y græco in secūda syllaba/ & duplicato s/ oppidum est Bithynia: mediterraneum/ teste Ptolemæo.	
Vgutio	Lyncus cum y græco/ & c exili scribitur. Fuit rex Scythia: quem teste Seruio super librum p̄mū æneidos/ Ceres in lyncē ferā cōuertit. Lynx huius Lyncis/ fera/ cū y græco/ masculini/ & fœminini generis ē. Horatius i sc̄o carminū.	Lyncus Lynx Lynceus
Vgutio	Nec curat Orion leues leones/ aut timidos agitat Lynces. Virgilius geor. iiii.	Lycæus
Virgilius	Quam lynces Bacchi uaria. Et alibi. & maculosæ tegmine lyncis. Vgutio dicit posse declinari hæc lynca. Quod si cōperitur/ a λυκκα accusatiuo græco descendit. Lynceus ēt cum y græco scribitur. Horatius in epistolis.	Lycus Lycum
Horatius	Non possis oculo quātum contendere Lynceus. Propertius.	
Propertius	Lynceus ipse meus feros insanit amores. Lycæus cum y græco/ & æ diphthōgo/ Mons est in Arcadia: & proprium uiri nomen. Virgilius in georgicis.	
Virgilius	Pascuntur siluas/ & summa Lycæi. Ouidius libro pastorum secundo.	
Virgilius	Faunus in Arcadia templa Lycæus habet. lycus cum y græco/ & c exili/ lupus uocatur. Lycus item eadem scriptura/ fluuius est Assiriorum/ qui Tigri immiscetur/ teste Ptolemæo. Curtius circa initium operis. At quom extra munimenta se euoluit maiore uirac molle agentem undas/ lycum apellant. Ouidius libro quarto de ponto.	
Ouidius		
Ptolemæus		
Curtius		
Ouidius		

Seruius	Huc Lycus/Huc sagaris/Peneusq;/hypanisq;/Cratisq;. Seruius autem super georgica/neutro genere Lycum uocat. Lycum item/urbs est Lycopolitarum	
Ptolemæus	in Aegypto/ teste Ptolemæo.	
Caper	Lupus masculini generis ē: sed & sc̄eminini apud antiquos fuit/ testibus Capro/	Lupus
Probus	& Probo: quo etiam genere/hoc est sc̄eminino/ Varro & Ennius/ protule/	Lupa
Varro	runt. Nunc autem pro sc̄emina/lupa dicitur: quæ (ut tradit Probus) in dati/	Lupatum
Ennius	uo plurali. & ablatiuo/ facit lupabus. at uero Beda super Donatum/ non lu/	
Probus	pabus/ sed lupis/ tradit esse dicendum: quod & placet. Lupus item/ genus est	
Beda	piscis. Martialis.	
Martialis	Hamus & in mulum mittitur: atq; lupum. Rursus lupus/ frænum appellat/	
Ouidius	quod & lupatum dicitur. Ouidius libro tristium.	
Martialis	Et placido duros accipit ore lupos. Martialis.	
	Mordet aurea quod lupata cerui.	
	Liceo lices facit in præterito licui: in supino licitum. Et regit a parte ante nōmi/	Liceo
	natiuum personæ patientis: & post ablatiuum a uel ab mediante/ personæ a/	Liceor
	geatis ut tuus equus: licet a me decē aureis: id est a precatur. Liceor/ deponēs	
Perfius	uerbum est transitiuum: & post se accusatiuum postulat. Perfius.	
	Et centum græcos uno centusse licetur: id est a precatur.	
Priscianus	Lacio lacis facit/ in præterito lacui/ & lexi/ teste Prisciano: in supino lacticum/ &	Lacio
Pompeius	lectum. Est autem lacere/ in fraudem inducere/ teste Pompeio. Nam & lax/ fra	
	us dicitur. Composita cum latio/ ut allicio/ pellicio/ illicio/ delicio/ oblicio/	
	elicio/ duplex præterituum/ & duplex habent supinum/ quemadmodū & la/	
	cio: etsi nonnulli/ ab elicio/ solum elicui/ præteritum uelint formatū esse. Nā	
	electo electas uerbum a supino/ electum/ quod quidē ab elixi/ formatur præ/	
Plautus	terito/ descendit: cum alias a præterito elicui/ fiat supinum elicium: a quo/ eli/	
Terentius	cito elicitas fit uerbum. Plautus in asinaria. Ibo aduersum: atq; electabo quic	
Liuius	quid illud sit. Terentius in Phormione. Is senem per epistolas pellexit mo/	
Piso	do/ non montes auri pollicens. Liuius in Laudania. Te illo Asiatico ornatu	
Publius	fluens/ aut Sardinio/ ac Lydio fulgens decore/ pellicuit. Piso in historiis. Cu/	
	ius unius præmio/ multorum allucuit animos. Publius Varro belli Sequanici	
	libro secundo.	
	Deinde ubi pellicuit dulcis leuis unda saporis.	
Priscianus	Lacus secunda/ & quarta declinatione/ declinari potest/ teste Prisciano. Notum	Lacus
	est quid significat. Lacus item/ genus est uasis: in quod tostis uuis mustum de/	Lacunar
Ouidius	cidit. Ouidius in fastis.	Lacunariū
	Præmia de lacubus proxima musta tuis. & græcum uocabulum est: qui apud	Lacuna
	illos cum duplicato κ λακκοσ scribitur. Sed a nostris cum unico c scribitur:	Laqueare
	quia primam syllabam corripuere. Rursus lacus/ tabulatum dicitur/ testudo	Laquear
Lucilius	scilicet: qua camerarum superiora ornantur/ uel tectorum. Lucilius. resultat	Lacunariū
Seruius	ædes: lacusq;. Hoc & lacunar/ & lacunariū/ dici potest/ teste Seruio: etsi Caper/	Laqueus
Caper	non lacunaria/ sed laquearia/ tradat esse dicendum. Nam Horatii præualet au/	
Horatius	ctoritas/ qui ait.	
	Nec mea renidet in domo lacunar. Ponitur nōnunq; lacunar/ pro lacuna: hoc	
	est/ aquæ collectione: quin etiam pro lacu/ lacuna accipitur: in quæ scilicet/ ui/	
Virgilius	num cadit/ dicente Virgilio libro georgi. primo.	
	Vnde caua tepido sudant humore lacunæ. Laqueare/ laquear per apocopē/	
	laquearium/ in una significatione dici potest: pro quo (ut præactū est) lacus/	
	& lacunar/ poni consueuit. Laqueus/ uinculum est.	
Marcellus	Longus/ & longurio/ in uno significato dici potest/ teste Marcello/ Varronem	Longus
Varro	inducente dicentem. Ante me est nescio quis longurio.	Longior
Virgilius	Linguo linquis facit in præterito liqui/ li syllaba indifferenter posita. Virgilius.	Linguo
Virgilius	Nec tamen indecorem tua te regina reliquit. Idem.	Liquo
	Nanq; sua patriam liquerat tellure sepultam. Linguo liquas primæ coniugati	Liqueo
	onis/ facit in præterito liquaui: in supino liquatum. Liqueo liques secundæ/	Liquor
Perfius	facit in præterito licui. Et utrunq; uerbum/ primam corripit syllabā. Perfius.	Liquasco

	& plorabile ſiquid	
Lucanus	Eliquat/ & tenero ſupplantat uerba palato. Lucanus libro. vii.	
Ouidius	ereptaq; tæla liquauit. Ouidius libro metamor. vii.	
Lucanus	Delicuit: ſtagnumq; ſuo de nomine fecit. Liqueor liqueris deponens tertix cõ	
Ouidius	iugationis primam producit ſyllabam. Lucanus libro nono.	
Perſius	Liquitur: & nigra diſtillant inguina tabæ. Ouidius libro metamor. ſecundo.	
Ouidius	Liquitur ut glacies icerto ſaucia ſole. A liquo liquas/ ſit liquaſco/ li ſyllaba cor	
Perſius	repta. A liqueo liques/ ſit liqueſco. p̄ma ſimiliter correpta ſyllaba. Perſius.	
Ouidius	Tot tibi cum inflammas iuicum omenta liqueſcant. Ouidius libro meta. vii.	
	dilapſa quieſcunt.	
Ouidius	Aſſiatuq; nocent: & agunt contagia late. A liquor/ ſit etiam liqueſco/ li ſylla	
	ba producta. Ouidius libro primo de ponto.	
	Sic mea perpetuis liqueſcunt peçora curis.	
	Lithoſtrotos cum i latino/ ſequente th aſpirato/ maſculino genere declinari po	Lithoſtro
	teſt: & lithoſtrotum neutro: componiturq; ex λιθωσ/ q̄ è lapis/ & στροτος	tos
	ſtratus. Vnde & pauimentum lapidibus ſtratum dicitur. Et cum apud græcos	Lithoſtro
	λιθωστροτος cum ω mega in penultima ſcribatur ſyllaba/ ideo illam pro	tum
Vgutio	ducit. Quare in etymologia huius dictionis errauerunt Vgutio/ Brito/ Mam	
Tortellius	mætractus/ Catholicon/ aliam neſcio quam cõpoſitionem fictam ſomniates:	
Hierõymus	quin etiam Tortellius/ ex græco λιθωσ/ & ſtratum latino/ cõpoſitum uoca	
	bulum putans. Hieronymus in Ioanne capitulo. xviii. Et ſedit pro tribunali/	
	in loco qui dicitur lithoſtrotos: ubi nõnulli huius etymologiã uocabuli pror	
	ſus ignorantes/ pro lithoſtrotos/ Lycoſtratos ſcribunt. Quod quidem apud	
	Græcos id interpretari poteſt/ quod apud nos/ lupi exercitium: quod a pro	
	prio huius dictionis ſignificato/ omnino alienum eſt. Quare græcum totum	
	uocabulum dicimus: cuius etiam ultimam ſyllabam nõ in tus more latino/	
Varro	ſed in tos græcorũ more Hieronymus protulit. Varro. Citrum/ aurum/ mi	
	nyum/ emblema/ aut lithoſtroton aſpiciebatur.	
Prifcianus	Lectus ſecunda/ & quarta declinatione/ declinari poteſt/ teſte Prifciano. Vnde	Lectus
Plautus	Plautus ait i Amphitrione. Prius abis/ q̄ lectus ubi cubuiſti cõclauit locus.	
	Litus cum i latino/ & unico t ſcribitur: nam & a lædo lædis deriuatur/ dicente i	Litus
Cicero	topicis Cicerone. Litus eſt/ quod fluctu eliditur. At uero Donatus/ a litando/	Oblitero
Donatus	litus dictum tradidit: quod tamen Seruius improbat/ maxime quia lito/ litas	Littus
Seruius	li ſyllabã corripit: litus uero/ illam producit. Eſt autem litus/ nõ maris modo/	
Seruius	ſed etiam campi extremitas/ ut dixit idem Seruius. ut eſt etiam apud Virgili.	
Virgilius	cui litus arandum/	
	Cuiq; loci leges dedimus. At eo quod eſt litus. ſit oblitero obliteras auctore	
Pompeius	Pompeio. Nam ſicut a fœnus huius fœnoris/ o in e mutato/ ſit fœnero fœne	
	ras/ & a tempus huius temporis/ ſit tempero temperas/ ſic ex ob/ & litus hui	
Marcellus	us litoris/ ſit oblitero obliteras. Marcellus autem/ ab oblitum ſupino huius	
	uerbi obliuifcor/ oblitero uerbum tractũ tradidit. Neq; ab oblitum ſupino	
	huius uerbi obliño oblinis/ deducitur/ ut nonnulli uoluerunt: maxime quia	
Tibullus	oblitum ab obliño/ li ſyllabam corripit: oblitero uero/ illã pducit. Tibullus.	
Auſonius	Oblitus & muſto/ ſeriet pede ruſticus uuas. Auſonius.	
	quos fama obliterat: & quos	
Catullus	Barbara Romanæ non tradunt nomina linguæ. Catullus.	
	Hæc uigeant mãdata: nec ulla obliteret ætas. Litus autem/ pro eo loco apud	
	altare ubi hoſtiæ litari conſueuerant/ a lito litas deriuatur. Et quoniã (ut dixi	
	mus) lito primã corripit ſyllabã/ litus uero illam producit/ Placuit actoribus	
Virgilius	metri gratia/ aliud t interponere: ut prima ſyllaba poſitione geminati t/ pro	
	duci poſſet: ut eſt apud Virgilium libro æneidos ſecundo.	
	iacet ingens littore truncus. De Priamo enim interfecto loquebatur: quẽ Pyr	
	rhus altaria ad ipſa trementem	
	Traxit: & in multo lapſantem ſanguine nati/ iuxta ipſa altaria interfecit.	
Iuuenalis	Lutum cum t exili/ coenum uocatur: & primam corripit ſyllabam. Iuuenalis.	Lutum

Ausonius	Compositiq; luto nullos habuere parentes. Ausonius.	Luthum
Vgutio	Atq; abacchum Samio sæpe onerasse luto. Luthum cū th aspirato/neūtri ge-	Luthus
Gellius	neris est: et si ab ugiōe/masculino luthus declinari præcipiat. Et a λυτρον/ qui est cruor deducitur. At uero Gellius/a luce dictum tradit. Ait enim libro noctium atticarum secundo. Luthus contra rufus color est dilucidior: unde nomen quoq; factum esse uidetur. Quod si sic ē/absq; aspiratione hoc est cū e exili/scribi lutum oportet: quod tamen a uiris doctis non obseruatur. Et p ducit luthum lu syllabam/dicēte Virgilio. croceo mutauit uellera lutho. luue luuenalis tamen primam syllabam corripuit/ quom ait. gladiosq; parante Incude/ & lutho Vulcano/ ad rhætorā misit. ubi nonnulli/ per synhæresim theo syllabam esse uolunt: ita ut secundus pes/ & tertius/ spōdeus sit: & lu syl laba producta. A lutho/ sit luthus/ ut luuenalis exemplo patet: & diminuti ue lutholus/ penultima correpta syllaba. Lucanus.	Lutheus Lutheolus
Virgilius	Lucanus	
Virgilius	Luthea demissos uelantur flamma uultus. Virgilius in bucolicis. Molia lucteola cingit uaccinia calta.	
Ouidius	Leucothea huius leucotheæ cum c exili/ & th aspirato/ sequente e scribitur.	Leuchotea Leucothoe
Ouidius	Hæc Cadmi filia fuit: de qua meminit Ouidius/ quom dixit. Leucotheaq; deū cū matre Palæmōa dixit. Hæc leucothoe huius leucothoes cū c exili/ & th aspirato/ sequente o/ filia fuit oceani: cuius meminit Ouidi us/ libro metamor. quarto dicens. Tempore/ Leucothoe multarum obliuā fecit Centis odoriferæ.	
Nonius	Litteratus a littera/ cū duplicata/ & litterosus/ in una significatione dici pōt/ teste	Litteratus
Casius	Nouio/ Casium inducente dicentē annalium tertio. Homomere litterosus.	Litterosus
Virgilius	Loliū/ hærbae genus/ cū unico l scribitur/ cum p̄mam corripiat syllabā. Virgili.	Lolium
Horatius	Infoelix lolium. Horatius sermone. xvi. Effet ador/ loliumq; dapis meliora relinquens. Lolligo cum duplicato l scri/ bitur: neq; a lolium descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Sed teste Varrone de lingua latina/ lolligo/ q; subuolat dicta est/ quasi uoligo/ littera commutata. Et quia uolo uolas primam corripit syllabam/ lolligo uero/ illā producit/ ideo metri gratia/ cum duplicato l auctoribus scribere placuit: ut ē apud Horatium sermone quarto. hic nigræ succus lolliginis. Genus est piscis qui a nonnullis/ sepia uocatur/ dicente Persio. Nigra q; infusa uanescat sepia lympha.	Lolligo
Horatius	Perfius	
Donatus	Lux huius lucis/ fœminini generis est: quin & masculino ueteres protulerunt/ te	Lux
Terentius	ste Donato super tertiā comedīā Terentii. Sed & hic lucus huius lucus/ pro	Lucus
Donatus	luce posuerunt/ dicente Terentio comedīa præfata. Quom primo lucus: hoc	Luculus
Priscianus	est prima luce: id est (ut idem exponit Donatus) quom primum sol coeperit	Lucellus
Horatius	illucescere. Lucus secūdi ordinis/ nemo appellatur arboribus densum. Et for	Lucellum
Horatius	mat per diminutionē lucellus/ & lucellus. Hoc lucellum/ a lucro diminutiū	Lucellus
Horatius	est/ teste Prisciano. Horatius sermone. xv. De sene gustarit tecum partita lucellum. Lucullus cum duplicato l/ proprium	Lucar
Pompeius	fuit uiri nomen: cuius meminit Horatius in epistolis/ dicens.	Lucas
Priscianus	Ne fueris sic tu: chlamydes Lucullus ut aiūt. Inde luculleum marmor dictum	Luca
Ptolemæus	est. Lucar huius lucaris neutri generis/ id appellatur preciū/ quod ex luco cap	Lucanus
Varro	tatur/ ut scribit Pompeius. Et producit in obliquis ca syllabam: sicut etiā cal/ car huius calcaris/ teste Prisciano libro. vii. Fœminini autē generis lucar/ pro	Lucanicus
Ptolemæus	auē ca syllabam in obliquis corripit: sicut etiam baccar huius baccaris. Lucas	Lucanica
Varro	propriū fuit euangelistæ nomē. Luca/ urbs ē Tusciæ/ teste Ptolemæo. Lu/ ca item (ut refert Varro de lingua latina) elephas a nōnullis dicitur: quem alii (ut pergit) bouem appellant/ dicente Ennio. Atq; prius pariet locusta lucam bouem. Lucania/ puincia est Italiæ: a qua/ sit lucanus/ & lucanicus. Horatius. Lucanus/ an Apulus anceps/ Lucanica/ hilla uocat. Martialis in apophoretis. Filia picenæ uenio lucanica porcæ.	
Horatius	Martialis	
Priscianus	Lodix fœminini generis est: & cum i in secūda syllaba scribitur/ testibus Priscia/	Lodix

Phocas	no & Phoca. At uero Isidorus per e lodex scribit: masculiniq; (ut ait) est gene	Lodex
Isidorus	ris. Et producit in obliquis di syllabam dicente Iuuenale. modo sub lodice re	Lodicula
Iuuenalis	lictis. Genus est lectisternii. Et format diminutiue lodicula. Suetonius in Au	
Suetonius	gusto. Ita ut in extremis spaciis subsultum decurreret: sestertio/ uel lodicula inuolutus. Sestertium hic genus est ueli.	
Probus	Locus in singulari numero/ masculini generis est: in plurali uero/ masculini & ne	Locus
Virgilius	utri/ teste Probo. neq; interest/ locos dicas/ aut loca: licet quidam differre uo	Locus
Priscianus	luerint. Virgilius.	Locellus
Martialis	Deuenero locos. Et format per diminutionem masculino quidem genere lo	Loculum
Martialis	culus: & neutro locellum/ teste Prisciano: quin etiam & locellus comperitur.	
	Loculus ite/ uel locellus/ e boreu quoddam erat pecuniae repositoriu. Martialis.	
	Non nisi de flaua loculos implere moneta	
	Conuenit. Hic etiam ex ligno fieri solebat. Vnde est illud Martialis distichon.	
	Si quid adhuc superest in nostri faece loceli/	
	Est munus: nihil est: ipse locellus erit. Rursu loculus dicitur/ quo mortui esse	
	runtur: quod alias p heretrum capulum/ libitinam uocant: ut in euangelio Lu	
	ca scriptum est. Et accessit Iesus: & tetigit loculum (ii autem qui portabat/ ste	
	rerunt) & ait. Adulescens tibi dico: surge.	
Festus	Lusus huius lusus/ lusio/ ludus (qui etiam teste Festo in dictione corius pro coriu	Lusus
Marcellus	foeminino genere apud antiquos fuit) i uno significato accipi possunt/ aucto	Lusio
	re Marcello. Alii distinguetes numero multitudinis/ ludos publicos dicunt: &	Ludus
	spectacula: ludu uero/ numero unius/ p exercitatione gymnastica accipiunt:	Ludio
	ut est ludus Palaestra: ludus Pila. deniq; ludu appellari uolunt/ quom scilicet	Ludius
	multoꝝ couetus/ ab uno erudit/ praepatore: ut est ludus gladiatorius: Ludus	Ludia
	musicus: ludus litterarius. Lusus uero/ ad uoluptate coparatos asserunt sine ul	
	la arte: & pueroꝝ proprie dicuntur. At contra/ ubi ars est/ & praemium/ ludus	
	uocatur: ut ludus alea: ludus tallarius: in quo et ludo/ tum spes/ tum piculum	
Quintilius	propositum est. Quintilianus. Quia diuitem illis promiseram/ patre in ludum	
Cicero	uandiderunt/ tanq; decepti: hoc est gladiatoriu. Quos et plurali numero lu	
	dos uocamus/ quoties unum/ pluraue pugnatoru paria/ ad spectaculu pugna	
	tura producuntur. Cicero de oratore. Tum hoc in ludo no praecipitur. Faci	
	les enim causae ad pueros deserunt. Et statim post. Haec est in ludo/ causarum	
	ferre formula: ubi de gramatice ludo locutus est. De ludo musicae intellexit	
Terentius	Terentius/ de fidicina/ qua quottidie in ludo dicebat. Nonnunq; ludus p io	
Horatius	co ponitur: ut est apud Horatium.	
Quintilius	Sed tm amoto quaeramus seria ludo. Lusus aut (ut diximus) & lusio/ meram	
Cicero	uoluptate proposita habet. Quintilianus. Nihil me offenderit lusus i pueris.	
	Et paulo post/ sunt et nonnulli accuedis ingenis no inuiles lusus. Cicero. Ex	
	multis lusionibus/ nobis senibus talos relinquat: & tesserat: ubi de uoluptate	
Suetonius	senili locutus est. Ponitur tamen & lusus/ pro ludo. Suetonius libro quarto.	
Martialis	At ne ex lusu quide alea compendium spernens. ab eo qui est ludus/ fit ludio	
Iuuenalis	ioculator/ & ludius: & ludia ioculatrix. Martialis.	
	Hermes cura/ laborq; ludiarum. Iuuenalis satyra. vi.	
	qua ludia sumpserit unq; Hos Habitus.	
Ausonius	Ludifico ludificas actiuu/ & ludificor deponens transitiuu usurpat. Ausonius.	Ludifico
Terentius	Periurum lapitham Iunonia ludificat nubs. Terentius.	Ludificor
	Postq; ludificatus est uirginem.	Legumen
Iuuenalis	Legumen/ & legumentum/ in una significatione dici potest: & producit gu syl	Legumetu
	labam. Iuuenalis satyra. xv.	
	& uentri indulscit non omne legumen.	
Macrobius	Laridu/ & p syncopa lardu/ efferri pot dictu auctoꝝ Macrobio qsi large aridu.	Laridum
Priscianus	Ludicris ludicre (ut Priscianus/ Alexander/ Vgutio/ Catholicon/ tradidere) ter	Lardum
Alexander	tia declinatione declinatur. Ego secunda potius ludicrus ludicra ludicrum d	Ludicris
Vgutio	clinandum dixerim/ iuxta illud/ quod habetur in illa lege frequenter repeti/	Ludicrus
Virgilius	ta. Qui artem ludicra exercuerit/ in duodecim ordinibus primis ne sedat. Et	Ludicrum

	Virgilius ait. aut ludicra petuntur Præmia Quod quidem exemplum licet Priscianus afferat pro se nostræ ta- men sententiæ magis confert q̄ suæ. Nam si a tertia (ut idem uoluit) declina- tione ueniret ludicra dixisset Virgilius: non ludicra. Hinc est illud Horatii in epistolis. ualeat res ludicra / si me	
Horatius	Palma negata macrum / don ata reducit opimum: idest abeat. Ludicrum dici potest quodcunq; lusorium opus / ac ioculari. Catullus.	
Catullus	Floridis uelut enitens Myrtus Asia ramulis / Quo hamadryades deæ Ludicrum sibi roscido Nutriunt in humore.	
Lucretius	Lyra cum y græco scribitur. Instrumentum est musicum: & primam syllabam corripit. Inde delyrus delyra delyrum ly syllaba correpta. Lucretius libro .i. Quod facit hic idem per delyrus esse uidetur: Nam contra sensus ab sensibus ipse repugnat. Lira cum i latino / sulcus uocat: & primam producit syllabam. Inde Deliro deliras li syllaba producta. Ho- rati in epistolis.	Lyra Delyrus Lira Deliro Liris
Horatius	Quicquid delirant reges plectuntur Achiui. Liris cum i latino utrobicq; flu- uius é Capania / ortus i Apoenio / & Minturna; præter labes: d̄ quo Martialis. Cæruleus nos Liris amat: quem silua Maricæ Protegit.	
Martialis		
Diomedes	Luxurio neutrale: & luxurior deponens hoc distant / auctore Diomede: q̄ lu- xuriare / in laude est: luxuriari uero / in crimine. Significat enim luxurio (ut ait) non lasciuia mentis: sed habitudinem corporis: ut est apud Virgiliu geor- gicorum tertio.	Luxurio Luxurior Luxor
Virgilius	Luxuriatq; toris animosum pectus. transfertur tamen luxurio etiam ad alia. Cornellius Tibullus. Luxuriant animi rebus plerūq; secundis. Cornelius Seuerus. Tibullus Luxuriantur opes: odia atq; hinc longa grauantur. Hieronymus in ecclesia- stico capitulo. xiiii. Qui aceruat ex animo suo iniuste / aliis congregat / & in bonis illius alius luxuriabitur. Comperitur etiam luxor / pro luxurior. Festus. Festus Luxantur a luxu dictum / idest luxuriantur.	
Cornellius		
Tibullus		
Hieronymus		
Festus		
Virgilius	Luxus / luxuria / luxuries in uno significato accipi possunt / tam pro habundan- tia q̄ pro lascinia. Virgilius libro æneidos primo.	Luxus Luxuria Luxuries
Virgilius	Luxuriam segetum tenera depascit in hærba. Idem georgicorum primo. Aut si luxuria foliorum exhuberat umbra.	
Terentius	Luctor deponens est uerbum: sed & lucto luctas comperitur. Vnde Terentius ait in ecyra. Dicitq; illi anulum sese dum luctat detraxisse. Ennius libro. viii. Viri ualidis uiribus luctant.	Luctor Lucto
Ennius		
Marcellus	Luctus a lugeo / quarti / & secundi ordinis est. Vnde Accius referente Marcello inquit. Cesso hinc ire: & rapere lucti ueste. Lucta a luctor / pugna dicitur.	Luctus Lucta
Accius		
Virgilius	Lernus / proprium fuit nomen regis. Lerna regiuncula quædam est in Arcadia / a Lerno rege cognominata: a qua / sit Lernaus cum æ diphthongo. Virgili. libro æneidos octauo.	Lernus Lerna Lernaus Lernaus
Virgilius	Lernaus turbam caput / circumstetit anguis. Lernaus absq; r. & cum æ diph- thongo in media syllaba / cognomen est Bacchi / a ληροσ / quod est torcular dictum. Et producit mediam syllabam. Virgilius georgicorum secundo. Huc pater o Lenæ ueni.	
Virgilius	Lympha aqua. cum y græco scribitur: quæ & nymppha l in n mutato dicitur. ut in ipsa dictione. uidebimus.	Lympha Nymppha
Plinius	Lapathum cum unico p & th aspirato scribitur. Hærba est: quæ & lapathos di- citur: ex qua / lapathium cybus / & lapathes dictus est. Plinius libro uigesimo naturulis historiae. Nec lapathium dissimiles effectus habet. Varro i modio. Lapathium	Lapathum Lapathos Lapathium Lapathes
Plinius		
Varro		
Serenus	Hanc eandem uoluptatem tacitus consequi lapathio / & ptisana possim. Ser- renus. Sæpe chelidonia cū succo lapathis addis. Columella li. xi. Lubrica iam lapathos / iam Rhamni spote uirescunt. Vgutio aut lapathæ / carycæ esse dixit.	Lapathæ
Columella		
Vgutio		

	Lapithæ cū unico p & i latino & th aspirato populi quidā fuerunt alpeftres in Theffalia: qui cum centauris bella gessere. Lapithos eadem scriptura urbs fuit in Cypro: & eiusdem nominis fluuius prope eandem teste Ptolemæo.	Lapithos
Ptolemæus		
Seruius	Lucrinus cum e exili & i latino scribitur. Lacus est Campaniæ a lucro cognominatus teste Seruio: de quo Virgilius georgicorum secundo.	Lucrinus
Virgilius	An memorem potius Lucrino quæ abdita saxa. Locrinus cum o post l & c exili & i latino mons est in Brutiis. & eodem nomine lacus in Eubœa.	Locrinus
Ptolemæus	Libanus cum i latino scribitur. Mons est Syriæ teste Ptolemæo. Fœminini aut generis arbor est libanus: quæ a Hieronymo masculino genere ponitur. Ait enim in ecclesiastico capitulo. xxiii. Et quasi libanus non incisus uapora ui habitationem meam. Libanum uero genere neutrali tus appellant. Sunt tamen qui pro ture masculino etiam genere declinant.	Libanus Libanum
Hieronymus		
Plinius	Larus græcum uocabulum genus est auis: quæ latine fulica uocatur. Larius lacus est Italiæ teste Plinio: qui iuxta Catonem in originibus per sexaginta tenditur milia. Seruius autem super secundū georgicorū Larius (inquit) locus est in Gallia cisalpina non amplius centū septuaginta stadiorū circuitu patens. Raudensis hunc Comensem esse lacū affirmat: quod quidam Laurētius Valla improbat illū (ut solet) auidius carpens. Verū non Raudensis confrater meus sed Laurentius ipse fallitur. Nam Catullus illū Comensem esse lacū innuit quom ait scribens ad Cæciliū. Veronā ueniat noui relinquens Comi mœnia: Lariūq; litus. Idem confirmat Strabo libro. v. quom ait. Larium lacum ab Adua fluuiio qui in illū cadit augeri: qui fluuius post ea in Eridanū non longe a Cremona influit. Et Virgilius lacus Galliæ cisalpinæ memorans ait in georgicis. te lari maxie teq;	Larus Larius Lar Lares Laris Larix
Cato		
Seruius		
Raudensis		
Laurentius		
Catullus		
Strabo		
Virgilius		
Probus	Fluctibus ac fremitu assurgens Bænace marino. Vbi Probus ait. Larius lacus est qui Insubres tangit: & peruenit usq; Comum oppidum. Lar masculini generis est. Lares urbs est inter Ampsagam fluuium & Thabracam Aphricæ ciuitatem teste Ptolemæo. Lar uel Laris fluuius est foelicis Arabiæ ut idem Ptolemæus ostendit. Larix arbor per i scribitur: etsi per e larex Vgutio scribendum tradat. Et corripit in obliquis ri syllabam. Lucanus libro nono. Et larices fumoq; grauem serpentibus urunt.	Larus Larius Lar Lares Laris Larix
Ptolemæus		
Ptolemæus		
Vgutio		
Lucanus		
Virgilius	Lysus cum y græco scribitur. Fluuius est minoris Asiæ in Pontum defluens. Lyæus cū y græco & æ diphthōgo cognomen ē Bacchi. Virg. li. ænei. i. Regalis inter mensas laticemq; lyæum. Neq; a lien uel ligo ligas descendit ut cum Catholico Vgutio somniauit: sed a λυο quod est soluo deriuatur.	Lysus Lyæus
Vgutio		
Ptolemæus	Lisa urbs est Petriæ Arabiæ teste Ptolemæo. Lissus cum i latino fluuius est Thraciæ. Est & duarū urbium nomen: quarum una est in Creta: alia in Dalmatia teste Ptolemæo. Lysius cum y græco in prima duntaxat syllaba fluuius est Archadiæ. Lysias eadem scriptura proprium fuit uiri nomen: & urbs in magna Phrygia teste Ptolemæo.	Lisa Lissus Lysius Lysias
Ptolemæus		
Ptolemæus		
Seruius	Lateranum & Lateranæ plurali tantum numero declinari potest. Vnde in legenda sancti Siluerii legitur. Veni ad portam quæ appellatur Asinaria iuxta Lateranas. Locus est in Roma.	Lateranum Lateranæ Lana Lanicium
Virgilius	Lana & lanicium in uno significato dici potest teste Seruio: ut est apud Virgilium georgicorum tertio. Sit tibi lanicium curæ.	Lateranum Lateranæ Lana Lanicium
Priscianus	Locuples trium generum est teste Prisciano libro quinto in hæc uerba dicente. Appellatiua in es terminata producta es syllaba si sint ad homines pertinentia comunia sunt: ut hæres locuples: quod & neutrum est. Hæc ille. & in singulari numero tam in i q̄ in e ablatium terminat: ut idem tradit Priscianus.	Locuples
Priscianus		
Cicero	Cicero in frumētaria. In prouincia locupleti & referta. Horatius sermōe. xvi.	
Horatius		
Ouidius	In locuplete domo uestigia rubro ubi cocco.	
Virgilius	Lebes masculini & fœminini generis est. Ouidius heroidum.	
Hieronymus	Viginti fuluos operoso ex aere lebetes. Virgilius libro æneidos quinto. Tertia dona facit gemiosq; ex aere lebetes. Hieronymus i Hezechiele cap. xi.	Lebes Lebeta

hæc est lebes: uos autē carnes. Et paulo post. Hi sunt carnes: & hæc est lebes.
Nonnunq̄ a λεβητᾱ accusatiuo græco nostri etiam hæc lebeta forma uerūt.

Hieronymus	Hieronymus in libro paralipomenon secundo capitulo. xxxv. Pacificas uero	
Porphyrus	hostias coxerunt in lebetis / & cacabis / & ollis. Genus est uasis aenei teste	
Caper	Porphyrus super librum nonum iliados.	
Marcellus	Lac & lacte in recto dici potest / testibus Capro / Marcello / Prisciano. Virgilius.	Lac
Priscianus	Lac mihi non æstate nouum / non frigore deficit. Cæcilius. Quæ non peperit	Lacte
Virgilius	lacte non habet. Ennius annalium quarto. Ex Tyberi lacte hauriri. Plautus	Lactis
Cæcilius	in muginaria. Neq; aqua aquæ / neq; lacte lacti (crede mihi) unq̄ similis. La-	
Ennius	ctes. & pluralis tantum numeri / & masculini generis est teste Probo. Persius.	
Plautus	Emeris auriculas pulmone / & lactibus unctis. At uero Priscianus singulari	
Probus	numero / & foemino genere declinari præcipit. Quod etiam probat p Ti	
Persius	tinium in ferentinati dicentem. Graticula lactis agnina. Intestinum est.	
Priscianus	Lacto lactas primæ coniugationis / nutricum est uerbum: Lacteo uero secundæ	Lacto
Titinius	ubera fugentium / ut scribit Seruius.	Lacteo
Seruius	Lapis facit in genitiuo / lapis / uel lapidis. Ennius annalium quinto.	Lapis
Ennius	Occumbunt multi lætum ferroq; lapiq; / pro lapide. Inde fit lapio lapis uer	Lapio
Marcellus	bum / teste Marcello / Pacuuium inducentem. Lapit cor cura: ærum	
Pacuuius	na corpus conficit.	
Priscianus	Lingo lingis / & linguo linguis / a quo lingua descēdit / Prisciano teste efferri pōt.	Lingo
Vgutio	Lynter cum y græco / & t exili scribitur. Neq; a lino linis deriuatur / ut cum Ca	Linguo
Priscianus	tholico Vgutio somniauit / sed a λοντιπ̄ teste Prisciano / prima diphthong	Lynter
Virgilius	ga abiecta uocali / & n littera interposita. Virgilius.	Lyntris
Priscianus	cauat arbore lyntres. Genus est nauiculæ: quæ ab Vgutione in dictione dro	
Caper	mos / etiam hæc lyntris in recto declinatur. Et foeminini generis est / teste Pri	
Probus	sciano: apud Græcos autem / masculini. Quo etiam genere Hoc est masculi	
Caper	no nostri ueteres Græcorum instar protulerunt / ut Caper testat / & Probu.	Liquor
Probus	Liquor tam neutro q̄ masculino genere / antiqui protulerunt / testibus Capro	
Caper	& Probo.	
Probus	Latex / tam foemini / q̄ masculini generis / apud antiquos fuit: ut Caper / &	Latex
Caper	Probus / attestantur. Et tam uinum / q̄ aquam / significare habet / auctoribus	
Probus	Pompeio / & Seruio. Virgilius libro æneidos primo.	
Pompeius	Regalis inter mensas / laticemq; lyæum. Idem.	
Seruius	Sparserat & latices simulatos fontis Auerni.	
Virgilius	Limbus tam foeminino / q̄ masculino genere / ueteres protulerunt / testibus Ca	Limbus
Virgilius	pro / & Probo. Genus est nauiculæ. Limbus cum i latino / fascia est quæ ue	Limbulus
Caper	stium extremitatem ambit. Virgilius libro æneidos quarto.	Limbellus
Probus	Sidoniam picto chlamydem circumdata limbo. Et format diminutiue lim	
Virgilius	bulus / & limbellus.	
Donatus	Lorum / & cum au diphthongo laurum / enuntiari potest / teste Donato super	Lorum
	tertiam comediam Terentii / dictum quidem (ut ait) a laurea triumphorū:	Laurum
Vgutio	sub qua / mos erat captiuos uinciri / duciq; per pompam. Neq; ab eo quod ē	Lora
Marcellus	licium deriuatur / ut cum Catholico Vgutio somniauit. Lora ea dicebatur /	
Varro	quom in uindemia expressisset acinis mustū: & folliculos in doliū / ut scribit.	
Horatius	Marcellus. Varro d uita patrū. Antiquæ mulieres maiores natu / bibebāt lorā.	
Ouidius	Leuites / & leuita / in recto dici potest: & diaconus uocatur.	Leuites
Nonius	Lemures pluralis tantum numeri / masculino genere / & lemuria neutro / decli	Leuita
Næuius	nari potest. Nocturnæ quædam erant quirium uisiones. Horatius i epistolis.	Lemures
Homerus	Nocturnos lemures / portentag; Theffala rides. Ouidius in fastis.	Lemuria
	Ritus erat ueteris nocturna lemuria facti. Vbi metri gratia / mu syllabam	
	produxit.	
Nonius	Loquutio / & lequentia / in uno significato accipi possunt / teste Nonio. Næui	Loquutio
Næuius	um inducente dicentem in gallinaria. O pestifera pontica fera / trux tholuti	Loquentia
	loquentia: hoc ē uolubilis loquutio.	
Homerus	Lindus cum i latino scribitur. Ita enim in Homeri uetustissimo codice scriptum	Lindus

Tortellius	legi in secundo iliados. λιρδ-ορ ην λυσόρ τε και ἀργιμοερτα κάμειρορ. Et in Simonidis antiquissimo codice/etiam sic scriptum inueni. Τορ ην ρόδω κολοσσορ οκτακισ δεκα λαχης εποιει πηχεωρ ολιρδιοσ. Tortellius autem cū y græco scribi præcipit. urbs fuit in insula Rhodo/ teste Homero libro iliados præfato. Alia eodem nomine est in doricæ regione/ teste Herodoto li. historiarum primo.	Lindum Lydia
Herodotus	Lindum nomen est duarum urbium/ teste Ptolemæo: quarum una Corythor nam est: alia dauniorum in Britannia. Lydia cum y græco in prima syllaba/ prouincia est in minori Asia/ teste Plinio libro quinto. naturalis historiae.	Lydia Lydus Lyde
Plinius	Lydus cum y græco proprium fuit uiri nomen: a quo Lydia ipsa cognominata est/ teste Herodoto libro historiarum primo. Lyde huius Lydes eadem scriptura/ proprium fuit mulieris nomen: cuius meminit Iuuenalis satyra secunda/ dicetis. in condita pyxide Lyde.	
Herodotus	Leo/ communis generis est/ teste Seruio super librum. xii. æneidos: etsi pro foemina/ etiam læna cum æ diphthongo dicatur: & læa testibus eodem Seruio/ & Nonio. Virgilius georgicorum tertio. catulorum oblita læna. Statius libro thæbaidos decimo.	Leo Læna Lea Læa
Iuuenalis	Ut læa/ quam foetam læuo pressere cubili. Ouidius libro metamor. x.	
Seruius	Pectus/ & ora læa/ caudamq; draconis habebat. Læa item/ insula quædam est iuxta Cyrenaicam Aphricæ regionem/ teste Ptolemæo. Læa pluralis tantū numeri/ urbs est in Aphrica/ ut idem Ptolemæus ostendit.	
Seruius	Latro/ communis generis est/ testibus Prisciano/ & Seruio super librum. xii. æneidos. Et (ut tradit Varro) latrones a latere dicti sunt/ quasi laterones: quæ circa latera esse leguntur: quos etiam satellites uocant. At uero Seruius/ ἀλατρενω/ quod seruire significat/ deriuatum uult esse uocabulum. Nā (ut ait) latrones mercede obsequi/ & seruire dicuntur. Quod etiam confirmare uidetur Pompeius/ dicens. Latrones dicuntur conducti milites. Mos autē erat/ ut hos imperator circa se haberet: & primos mitteret ad omne discrimen.	Latro
Nonius	Laertes trium syllabarum/ & Laerta/ in recto/ declinari potest. Ouidi. heroidū. Laertaq; satus/ & per quos comitata redirem. Nonnunq; tamen & per synhæresim duarum corripitur syllabarum: quod in patronymico patet: ut ē apud Ouidium libro metamorpho. duodecimo.	Laertes Laerta Laertus
Virgilius	Laertiadæq; fuit tantæ fiducia laudis. pater fuit Vlyssis: qui & Laertius uocatus est. Liuius in odyssea. Neq; enim te oblitus sum Laertie noster.	
Statius	Laertie dixit pro Laerti/ teste Prisciano/ antiquorum more/ qui proprium ius terminatorū nominū uocatiuū/ in e proferre solebāt: ut li. vii. edocebim⁹.	
Statius	Lingua (ut scribit Pompeius) non solum pars corporis dicitur: sed etiam differentia sermonum: promontorii quoq; genus non excellentis: sed molliter in planum deuexi. Et format diminutiue lingula: & per concisionem n litteræ ligula/ testibus Prisciano/ & Pompeio/ in hæc uerba dicente. Ligula per diminutionem linguæ dicta: alias a similitudine exertæ linguæ: ut in calceis: alias insertæ: id est infra dentes coercitæ: ut i tibiis. Pro ea/ quæ calceorū ē. Martialis Non extrema sedet lunata lingula planta. Nonnunq; etiam (ut diximus) n abicitur: & li corripitur syllaba. Iuuenalis satyra quinta.	Lingua Lingula Ligula Lingulaca
Ouidius	Et ligulas dimittere sollicitus/ ne Tota salutatrix iam turba peregerit orbem. Et est hoc significato/ a ligando ligulam dictam Seruius tradidit. Quod tamen (ut præactum est) Priscianus/ & Festus/ per diminutionem a lingua fieri uoluerunt. Nam & Gellius/ ad similitudinē linguæ fieri uoluit/ licet in alio significato/ ligulam dictam affirmauit/ quom dixit: Ligula/ genus est gladii ad similitudinē linguæ. Et (ut puto) gladius ille est/ quo aromatarii ad extra uertuntur/ interpretati sunt: ut Georgius. Quam nonnulli etiam lingulam/ licet ierudite appellauerē. Quod qdē Martialis hoc disticho i pbat/ quo ait.	
Iuuenalis	Quauis me ligulam dicant equitesq; patresq;	
Seruius		
Gellius		
Georgius		
Martialis		

- Nonius Dicor ab indoctis lingula grammaticis. A lingula uenit Lingulaca. Lingula
 Plautus cæ autem (ut scribit Nonius) uerboſi dicuntur. Plautus in Caſina.
 Pompeius Lingulaca eſt: nam nunq̄ tacet. Lingulaca item / genus eſt piſcis / dicente Pō
 peio. Lingulaca / genus piſcis eſt: uel mulier auguratrix.
- Horatius Leſbos / inſula eſt: a qua fit Leſbius: & Leſbous / bo ſyllaba producta. Horatius Leſbos
 oda prima. Leſbius
 Leſbous
 Horatius Age dic latinum barbite carmen /
 Leſbio primum modulate ciui. Idem in primo carminum.
 Leſbous refugit tendere barbiton. hæc inſula / alio nomine Mitylene uoca
 tur: & eſt in mari Aegæo.
- Ptolemæus Linea cum i latino / fluuius eſt Hispaniæ / teſte Ptolemæo / alias Lethes uoca / Linea
 Solinus tus / teſtibus Solino / & ſtrabone / ut in dictione letum uidimus. In alio autem Linus
 Strabo ſignificato linea / notum eſt uocabulum. Linus cum i latino / iſula quædam eſt Linum
 Ptolemæus deſerta iuxta occidentalem plagam Iberniam / ut Ptolemæus oſtendit. Fuit et
 Virgilius Linus proprium uiri nomen: cuius meminit Virgilius in bucolicis / dicens.
 Vt Linus hæc illi diuino carmine paſtor. Linum / notum eſt quid ſignificat.
 Vgutio Neq̄ ab eo quod eſt lenis lene descendit / ut cum Catholico Vgutio ſomnia
 Virgilius uit: ſed a λιπεω antiquo uerbo græco / quod detinere ſignificat. Virgilius ge
 orgicorum primo.
 Vrit enim lini campum ſeges: urit auenæ.
- Donatus Lineo lines ſecundæ coniugationis / antiquum uerbum eſt græcum: quod de / Lineo
 Diomedes tinere ſignificat. Lino linis tertiam / facit in præterito leui / teſte Donato ſuper Lino
 Phocas Terentii eunuchum: ac etiam liui / teſtibus Diomede / & Phoca: nec non & li / Linio
 Prifcianus ni / teſte Prifciano / Varronem inducente dicentem in re ruſtica. Cum obline
 Varro rit uafa. Terentius in eunuchō. R. eleui omnia dolia mea. In ſupino autem /
 Terentius facit litum / li ſyllaba correpta. Tibullus.
 Tibullus Oblitus & muſto feriet pede ruſticus tuas Linio linis quartæ / format præ /
 Vgutio teritum ſcd̄m analogiam liniui / ſupinum linitum. Et tam linio / q̄ lino / pri /
 Virgilius mam ſyllabam corripit: Eſt i Vgutio dicat habere productam. Virgilius.
 Horatius ſeruataq̄ mella
 Sedulius Thæſauris relines. Horatius in epistoſis.
 Lucretius Nec focerum quærit: quem uerſibus oblinat atris. Sedulius.
 Membra operis natale lutum / per clauſtra genarum
 illiniens hominem / ueteri de ſemine ſupplet. Lucretius libro quarto:
 melius uigilare ſit ante
- Petrus Qua docui ratione: cauereq̄ / ne illiniaris. Quare errauit Petrus Riga / quom
 dixit in Thobia.
 Liniit hinc oculos: ſit medicina patri. Placet etiam hoc loco nonnullos alios Liniit
 eiusdem Petri errores proderet: ne uerſificatores / illius auctoritati / plus q̄
 oportet / innixos errare contingat. Petrus in libris regum.
- Petrus Inde refert Iosepus / quod mira gerens Eleazar. Nam teſte Prifciano / nomia Iosepus
 barbarâ / acutum in fine accentum detinentia / more latino declinata / accen /
 tum ipſum acutum retinent: & penultimam producant ſyllabam: ut ab Adâ /
 Adamus: a Iosep / Iosepus: a Iair / Iairus: ut eſt alibi apud eundem Petrum.
- Petrus Menſa Leui ſplendet: curata nara Iairi. Idem in Luca.
 Alphæi Iacobus Thaddæus / Bartholomæus. Na a Iacob / declinatione latia Iacobus
 fit Iacobus / penultima (ut ſupra dictū eſt) ſyllaba / producta. Vnde Claudius ait.
 Quid laceras uerſus dux Iacobe meos? Simili etiam errore peccauit Alexan
 der / quom dixit. Filius Alphæi / Iacobiq̄ Maria / quieſcunt. Petrus in geneſi.
- Alexander Quæ Polymita fuit / oſcula dando patri. Polymitus cum unico / ſequente y Polymita
 Petrus græco / & i latino in penultima ſyllaba / ſequente t exili ſcribitur. Nomen eſt
 adiectiuum / id ſignificans / quod uariis filiis / hoc eſt diuerſorum colorum eſt
 contextum. Nam πολὺ multum / u. Toσ autem filium interpretatur. Et cum
 Polymita quatuor ſyllabas breues contineat / nec heroico / nec elego / niſi per
 proceleumaticum pedem / locari metro poteſt. Petrus in geneſi.

Petrus	Ut tua perspicue scripta Matthæ ferunt. Matthæus cū t exili i prima syllaba & th aspirato in secunda & æ diphthongo scribitur: primamq; producit positione syllabā. Quod etiā Alexāder cōfrater meus obseruauit quom dixit. Matthæus	
Alexander	Matthæum legitur: psalmos erat ante legendum. Quod tamē q̄ congruum sit ipse uiderit. Petrus in exodo.	
Petrus	Cum simo uituli carnes corriumq; crematur. Fimus primam corripit syllabam. Romulus.	Fimus
Romulus	Dum rigido fodit ore simum dum qnæritat escam. Petrus.	
Petrus	Septima lux celebris hebdomada septima festis. Hebdomada cum aspirato initio & hebdomas in recto declinari potest: ut in ipsa dictione uidimus.	Hebdomada
Petrus	Et do syllabam corripit: ut est apud eundem Petrum in Daniele.	
Petrus	Septem sic annos hebdomas una facit. Petrus in leuitico.	
Petrus	Aurea facta foris simulans hypocrita fingit. Hypocrita cum y græco i prima syllaba & i latino in penultima & c & t exilibus scribitur: componiturq; ex ὑπό qđ est sub (quod & corripit primā syllabam) & κρις iudicium. Et dici potest a nostris simulator. Petrus in Luca.	Hypocrita
Petrus	Praua relinque tuum non miniscaris opus. Miniscor uerbum quod in usu nō est nisi in compositione: ut comminiscor / reminiscor / ni syllabam positio: ne producit. Petrus in Luca.	Miniscor
Petrus	Hydropicum curat Iesus: & ne primo recumbas. Hydrops huius hydropis cum aspirato principio & y græco scribitur: & dro syllabam producit: quæ apud græcos ω mega est. Horatius in epistolis.	Hydropicus
Horatius	Si noles sanus cures hydropicus: & ni. Simili quoq; errore peccauit Macer quom ait.	
Macer	Hydropicis sic humores desiccant aquosos. Petrus in Luca.	
Petrus	Bartimæus Timæi filius unus erat. Bartimæus quatuor syllabarū & Timæus trium cum t exili & i latino & æ diphthongo in penultima syllaba scribitur: quam etiam naturaliter producit. Vnde Sedulius ait.	Bartimæus Timæus
Sedulius	Dum residens cæcus Timæi filius illud. Petrus in Luca.	
Petrus	Cæsareum numisma uidens quod monstrat Hebræus. Numisma primam corripit syllabam. Martialis.	Numisma
Martialis	Cur data sint equiti bis quinque numismata quare. Horatius.	
Horatius	Retulit acceptos regale numisma philippos. Petrus in Luca.	
Petrus	Partitio quasdam scissuras schismate gignit. Partitio a partitu supino huius uerbi partior formatur: & ti syllabam producit. Petrus in leuitico.	Partitio Epopa
Petrus	Vpupa quæ melius ita dicitur epopa / nidum. Epops melius q̄ epopa / hæc uolucris declinatur: & primam corripit syllabam. Ouidius li. metamor. vi.	Epops Vpupa
Ouidius	Nomen epops uolucris: facies armata uidetur. Quin etiam upupa u syllabam corripit. Alexander neq;.	
Alexander	Cum fulicis / upupisq; petunt excelsa uolando. Petrus in libro numerorum.	
Petrus	Humana Pilus est in carne superius / illud. Superius a supra / uel supera (ut tradit Caper) cōparatiuū est. Supera autē / pe syllabā corripit. Tullius i Arato.	Superius
Caper	Huic supera duplices humeros affixa uidetur	
Tullius	Stella micans. Idem in eodem.	
Tullius	Toruus draco serpit subter / supera q; retorquens	
Priscianus	Sele. Quod etiam Priscianus tractatu de præpositione annotauit. Petrus super libros regum.	
Petrus	Initium fidei designant hostia portæ. Initium cum quatuor syllabas breues contineat metro heroico capi non potest. Petrus in Thobia.	Initium
Petrus	Leue gerunt: & eos gratia summa replet. Leuis leue non onerosum / le syllabā corripit. Virgilius libro æneidos duodecimo.	Leue
Virgilius	Corytiq; leues humeris & lætifer arcus. Petrus in Daniele.	
Petrus	Hariolus regis soluere uisa nequit. Hariolus cum aspirato initio / proceleus maticus pes est: qui quatuor syllabis breuibus constat. Petrus in Daniele.	Hariolus Tibia
Petrus	Sunt tibiæ ferrum / quædā pars ferrea dura. Tibia cū t exili & i latio utrobique	

- Horatius primam producit syllabam. Horatius in arte poetica.
- Petrus Tibia non ut nunc orichalco iuncta tubæq. Petrus in Iudith.
- Virgilius Reticulum sericum scriptura uocat conopeum. Sericus se syllabam producit. Sic etiam conopeum primam producit syllabam: Virgi. li. aeneidos. i.
- Iuuenalis Velleraq; ut foliis depectunt tenuia Seres. Iuuenalis.
- Petrus Vt testudineo tibi Lentule conopeo. Vbi spondeus quintum locum detinet. Petrus in libro Maccabæorum. Maccabæus
- Petrus Iudas cognomen cui Maccabæus erat. Maccabæus cum gemino c exili & æ diphthongo scribitur: & primam producit positione syllabam. Petrus in libro Maccabæorum.
- Petrus Ergo Gorgias/ Ptolemæus/ Nicanor/ ab illo. Ptolemæus tetrasyllaba dictio cū p in initio/ & t exili/ & unico l sequente e/ & æ diphthongo in penultima syllaba scribitur: quam & naturaliter producit: ut est apud eundem Petru
- Lucanus Facta Pompeii nece Mithridati Ptolemæo. Lucanus.
- Petrus Ius/ & fas multos faciunt Ptolemæe nocentes. Petrus in libro Maccabæorū.
- Manilius Facta Pompeii nece Mithridati Ptolemæo. Mithridates cum i latino utrobi q; & th aspirato in secunda/ & t exili in ultima syllaba scribitur: & penultima producit. Marcus Manilius libro. iiii.
- Iuuenalis Post uictas Mithridatis opes pelagusq; receptum. Iuuenalis satyra. xiiii.
- Petrus Ocyus Archigenem quæreatq; eme quod Mithridates. Petrus in Luca.
- Petrus Hic ager acheldemac sermone uocatur Hebræo. Acheldemac secundam syllabam positione producit. Vnde in Eua columba legitur. Acheldemac
- Petrus Campus acheldemac. Petrus in Luca.
- Hieronymus Sed solui Barabbam non Christum. Poscit Hebræus. Barabbas auctore Hieronymo Syrum est uocabulum: ex bar/ qui apud illos filius dicitur / & abba qui est pater/ compositum. Ideoq; cum geminato b scribitur: mediâq; syllabam positione producit. Sedulius.
- Sedulius Tunc coluere Bahal: tunc elegere Barabbam. Petrus in Luca.
- Petrus Scripsit Origenes q; non tenebrosa fuerunt. Omnia enim nomina in genes terminata/ ge syllabâ corripit: ut in initio libri ultimi differem⁹. Petrus i Luca.
- Alexander Post Parasceuen lux quæ sequitur. Pharisæos. Para præpositio gra e i primâ syllabam corripit. Vnde Alexander ait.
- Petrus Præcedente para/ bræuiatur læsio longa: hoc est Paralysis. Errat tamen Alexander in deriuatione huius uocabuli: dum ex græco/ & latino/ esse compositum putat. Nam paralysis cum y græco in penultima syllaba/ a παραλυω/ quod significat dissoluere/ deriuatur. Petrus in Luca.
- Petrus Ante diem sabbati dum licet illud agi. Sabbatum cum gemino b scribitur: primamq; syllabam positione producit. Persius. recutitaq; sabbata palles. Iuuenalis satyra sexta. Sabbatum
- Petrus Obseruant & ubi nudo pede sabbata reges. Petrus.
- Iuuenalis Candacis regina uirum iam duxerat istum. Candacis/ Aegypti regina fuit: & da syllabam corripit: sicut Salmacis: Atracis. Iuuenalis.
- Ouidius Candacis Aethiopum dicant arcana. Ouidius libro metamorph. xv.
- Ouidius Cui non audita est obscænæ Salmacis unda. Idem libro primo de amore.
- Petrus Atracis ambiguos traxit in arma uiros. Petrus in Luca.
- Arator Dum uenis in regnum Christe memento mei. Venis/ nis syllabam producit. Venis
- Sedulius Simili quoq; errore peccauit Arator/ quom in initio heroici uersus/ ad ienis dixit. Idem & Sedulius errauit/ quom ait.
- Petrus Peruenis ad Christum. Peccauit etiam Sedulius in hoc uerbo excutite/ cu syllabam contra naturam producendo: in abluta/ lu/ syllabam breuiando: in iugis iuge/ iu syllabam corripiendo. Petrus in libro numerorum.
- Petrus In terram sanctam deus imperat idola toli. εἰδ-ωλον cum ei diphthongo/ & ω mega in media syllaba apud Græcos scribitur: quæ littera ubiq; producta est. Vnde Homerus libro iliados uigesimo tertio ait.
- Homerus Arator Τηλεμεειργουσι ψυχαι εἰδ-ωλα καμουρω. Consimili errore peccauit

Prudentius	Arator/quom dixit. Claudicat Aegyptum cūpiens/atq; idola quærens: Sic & Prudentius in psychomachia/ dicens.	
Alexander Petrus	Quosq; uiros/nō ira fremēs non idola bello. Errauit & Alexadet/quom ait. Idola dic longum:tamen inuenies idolatra. Petrus in genesi. Tu prior egressum fac:& coniuñx tua:nati Postea. Fac pro face per apocopen dicitur. Et sicut facio fa syllabam corripit/	Fac Postea
Ouidius	Phylli fac expectes demophoonta tuum. Postea/unica dictio/a syllabam p/ ducit. Petrus. Crine/q; allophylis hostibus ille datur. Allophylus (ut in ipsa dictione uidi/ mus) cum gemino l & y græco/sequente unico l scribitur:& dici potest alieni gena. Quod autem ibi in a littera dubius Petrum induxi/nuperrima lectio/ ne certior effectus/excluso procul dubio/hic certius annotauit. Nam (ut ibi/ dem disseruimus) allophylus phy syllabam producit. Statius li. i. siluarum. Hunc quoq; perq; nouem tenuit Pamphyla messes. Nam ex παμ/ & φύλοσ componitur. Petrus. in libro numerorum.	Allophylus
Stadius	Ollarum carnes/peponum fercula porros. Peponum neutro genere apud	Pepo
Petrus	Græcos declinatur:& primam corripit syllabam. Homerus li. iliados. ii.	Peponum
Homerus	ἄπτερον πρῶσ. κἀκῆ λευχῆ ἀχαιιδῆσ οὐκῆ τῶχα ιοι. ὠεπρονεσ idest molles/& im belles/p metaphoram a Peponis:quæ tactu mollia sunt. Errauit etiam Ara/ tor & alibi/quom ait. cui tangere non sum	
Arator	Calciamenta pedum dignus:neq; soluere summam Quæ ligat excelsas humilis corrigia/plantas. Nam calciamentū metro capi non potest heroico:neq; calciamen:aquo calciamentum formatum est.	Calciamentū Corrigia
Arator	Corrigia cum duplicato r/a corrigo corrigis/ex con/& rego deriuatur: & xi syllaba correpta est. Idem. Professio uera	Professio
Ouidius	Mendaci de teste sonat. Profiteor pro syllabam corripit. Ouidius in fastis.	
Columella	Non est de tetricis/non est dea magna professis. Columella libro .xi.	
Arator	Vimq; suam idcirco profitetur noie Graio. Arato.	
Arator	nullasq; uolens contingere mensas/Esuris ad facinus. Idem. Aduenis incluso soluere uincla gregi. Nam esurio esuris/aduenis/ is syllabā producent. Arator.	Esuris Aduenis
Arator	Forma sacrificii perfecti prisca/canistro Tres panes offerre iubet. Sacrificium cri syllabā corripit:nec metro capi po test heroico. Ennius.	Sacrificium
Ennius	Sic nos ille suos diis sacrificare puellos. Melius dixisset Arator hoc modo Sacrifici forma/ pro sacrificii. Arator.	
Arator	Australem celebrare uiam/quam spado iugatis Aethiopum pergebat equis. Spado/eunuchus dicitur:& spa syllabam cor ripit. Iuuenalis satyra prima.	Spado
Iuuenalis	Cum tener uxorem ducat spado/Meuia Tuscum Figat aprum:& nuda teneat uenabula mamma Martialis. Nec spado iam nec mœchus erit te præside quisq; At prius(o mores)& spado mœchus erat.	
Martialis	Lepra/græcum est uocabulum. Neq; ex prurigo /& leo les componitur/ut cū Gatholico ridiculus somniauit Vgutio.	Lepra
Vgutio	Achæra cum ch aspirato /& æ diphthongo scribitur. Neq; a mactō/uel macero/deducitur/ut cum Catholico somniauit	Machæra
Vgutio	Vgutio: sed græcum magis est uocabulum:quæ apud nos gla dius transfertur. Et producit mediā syllabā. Iuuenalis satyra. vii.	
Iuuenalis	Ostēdatur/ames nomen/ uictūq; machæra: idest gladii: hoc est permetonymiam gladiatoris. Vbi Domitius/proprium dixit fuisse no men præconis. Tortellius macellum interpretatus est.	
Domitius	Macellum cum unico c/ & duplicato l scribitur. Quod quidē uocabulū Seruius	Macellum
Tortellius		
Seruius		

		81
Donatus	a græco deductum tradidit: Donatus super Terentii eunuchū a maclandis	Macellus
Pompeius	pecoribus dictum uoluit: Pompeius a quodam cui nomen Macello/appel- latum dixit. Qui Macellus in urbe (ut ait) latrocinium exercebat. Quo ut per- git damnato censores Aemilius & Flavius postea statuerunt ut i domo eius opsonia uenderentur. Macellus item idem est qui & macilentus/ teste No- nio. Vnde Lucillius libro sexto ait. Si nosti/ non magnus homo est/ nasutus/ macellus. Macella urbs est mediter- ranea Siciliae/ ut in cosmographia Ptolemæus ostendit.	Macilentus Macella
Nonius Lucillius		
Ptolemæus		
Nonius Sisenna	Maceries/ & maceria/ in una significatione accipi possunt/ teste Nonio. Paries is uocatur/ quo uineæ/ uel horti/ claudi solent. Sisenna libro historiarum. iiii. Post uillarū maceries/ & parietinas/ quinque cohortes in insidiis reliquit. Mace- ries item pro maceratione ponitur/ teste Nonio/ Aphranium inducente di- centē in excepto. facere illi satis uis/ quā illius mors/ sit maceries tibi. Rursum maceria/ membrana secundinarū uocatur: quā alio noīe steram appellant.	Maceries Maceria Maceratio
Nonius Aphranius		
Nonius	Macies/ macritudo/ macor/ in uno significatione dici potest/ auctore Nonio. Magister cum g scribitur: non autem cū duplicato ii/ hac uidelicet scriptura maii ster/ ut scribi præcepit Vgutio. Nam si cum duplicato ii scriberetur/ primam syllabā pduceret: cū tamē constet correptā esse/ dicente Persio satyra. v. Rem populi tractas: barbatum hoc crede magistrum	Macies Macritudo Macor Magister Magister
Vgutio Persius		
Vgutio Pompeius	Dicere. neq; ab eo qui est maior/ magister deducitur/ ut Vgutio somniauit. Sed a magis descendit/ ut scripsit pompeius/ in hæc uerba dicens. Magistri/ non solum doctores arrium/ sed etiam pagorum societatum/ uicorum/ col- legiorū/ equitum/ dicuntur: quia omnes hi magis cæteris possunt. Et Seruius ait. Magistri appellantur ii/ quibus præcipua rerum cura incumbit: & qui ma- gis/ q̄ cæteri/ diligentiam & sollicitudinem/ rebus quibus præsent/ habere de- bent. Antiqui et/ sicut magis/ & mage/ ita magister/ & magester dixerunt.	
Seruius		
Seruius Ouidius Lucillius Plautus	Mantæle huius mantælis cum t exili/ & æ diphthongo/ & unico l/ & mantælum/ Seruio teste/ declinari potest: cōponiturq; ex ea/ quæ est manus/ & tæla. Oui- dius libro fastorum tertio. Dixerat ad dextram uillis mantæle solutis. Lucillius. mappas mantælla merumq;. Plautus. Nechis sycophantiis/ nec phucis/ ullum mantælū obuiā est. Nonnunq; muta/ mus æ diphthongū in i: & dicimus mantile: ut in multis fieri cōsueuit: ut a quæ ro ingro/a cædo incido: a lædo illido: ab æquus iniquus. Martialis. Mantile e mensa surripit Hermogenes. Virgilius libro æneidos primo. tonsisq; ferunt mantilia uillis.	Mantæle Mantælum Mantile
Martialis Virgilius		
Virgilius Ouidius	Maturo maturis primæ coniugationis est/ dicente Virgilio. Maturate fugam. Matureo matures/ secundæ. Ouidius libro metamor. xiiii. Hæc tibi nubilibus primum maturuit annis. Ponitur nonnunq; maturo/ pro matureo. Hieronymus in Iohel capitulo ultimo. Mittite falces: quia matura- uit messis. comperitur etiam maturio maturis quartæ coniugationis: ut ē apud	Maturo Matureo Maturio
Hieronymus		
Quintiliāus Prisciāus	Quintilianum de causis. Cōtra libidinē maturire non potest. Matur/ & maturus matura matur/ declinarūt pōt/ teste Prisciano: & a matur (ut ait) fit superlatiuus: a gradus maturimus maturus uero/ maturissimus.	Matur Maturus
Cicero Plinius Gellius Martialis Lucanus Propertius Martialis Tortellius Ptolemæus	Mausolus trium sillabarum/ propriū fuit uiri nomen: a quo/ mausolum sepul- chrum dictum est. Nam trisyllabum Cicero protulit/ & Plinius: & i noctibus aticis Gellus. Sed & mausoleum tetrasyllabum comperitur. Martialis. Aere nec in uacuo pendentia mausolea: ubi etiam spondeus locum qntum detinet: ut est etiam apud Lucanum libro. viii. Pyramides claudunt: indignaq; mausolea. Propertius. Vel Mausolei diues fortuna sepulchri. Martia. itē trisyllabū prulit/ quom ait. Mausoli saxis/ pyramidūq; leges: ubi Tortellius legit Mausolei cum e ante o. Mæsolus cum æ diphthongo/ fluuius est india/ teste Ptolemæo.	Mausolus Mausolum Mausoleū Mæsolus
Laurentius	Mus græcum uocabulum est: qui apud illos uo/ cum y græco scribitur. Et facit in genitiuo plurali murium/ ut in Raudensem tradit Laurentius. Quod ē	Mus Musculus

Hieronymus	auctoritate Hieronymi comprobatur in libro primo regum capitulo sexto ita dicentis. Facientisq; similitudines anorum uestrorum: & similitudines murium: quod demoliti sunt terram. At uero Romulus/metri gratia/murum protulit quom ait.	Muscus Musca Muscula Muschus
Romulus Carolus	Cursum hinc murum ludere prompta cohors. Simili quoque modo protulit Carolus Arretinus/quom dixit in initio batrachomyomachiae.	
Virgilius Boetius	Ranarum/murumque simul. Mus format diminutiue musculus. Musculus item cochlea aquarum est: & nauigii genus. Muscus/lanugo quaedam est uiridis in locis humidis crescens. Virgilius. musco circumdat amarum Corticis. Musca paruum uolatile/format per diminutionem muscula. Boetius. Quid ibecillius homine/quos morsus muscularum necat? Muscus cum ch aspirato/animal est quadrupes/ad muris similitudinem:iuxta cuius umbilicum/sanguinem nascitur apostema inter carnem/& corium:quod cum pelle ablatum/preciosum muschum coficit.	
Popeius Vgutio Popeius	Musio/& murilegus/animal est quadrupes:quod alio nomine Cattus appellatur. Meditullium cum duplicato l/ab ea quae est tellus dictum est quasi meditellium/ut auctor est Pompeius:Neque a tollo tollis descendit/ut Vgutio somniauit.	Musio Murilegus Meditullium
Popeius	Mamers huius mamertis/lingua Osca teste Pompeio dicitur:qui alias Mars huius Martis/& Mauros huius Maurotis declinat.	Mamers Mars
Stadius Plinius	Messena huius messenae cum duplicato s/& messene huius messenes/in recto declinari potest. urbs est Graeciae propinqua Pylo: de qua Statius li. thebaridos. iiii. Planaque Messene/montanaque nutrit Ithome. Messana cum unico s/sequente a/urbs est Siciliae propinqua pellore teste Plinio libro tertio naturalis historiae: quae a Graecis μεσσηνη dicitur.	Maiors Messena Messene Messana
Priscianus	Maspiter/martis pater/facit in genitiuo Maspitris/& Maspiteris/ teste Prisciano. Martir cum t exili/& y graeco scribitur: & non nunquam more graeco/cum sin fine terminatur.	Maspiter Martyr
Augustinus	nae martys. & apud nos testis transfertur auctore Augustino in sermone martyrum.	Martys
Ennius	Maritus non tantum uir/ sed etiam masculinum animal dicitur: ut est apud Ennium. Pecudi dare uiam marito. Marita marito copulata uocatur/ dicente de Vio/	Maritus Marita
Papinius Ouidius	lathilla Papinio li. siluarum primo. atque noua gestit minor ire marita: ubi chalco graphi nouo marito impresserunt. Ouidius libro metamor. duodecimo. Victus est a timido Graeciae raptore maritae. Maritha neutri generis cum i latino/	Maritha
Ptolemaeus	no/& th aspirato/montes sunt foelicis Arabiae/ teste Ptolemaeo.	
Horatius	Matrix huius matricis format diminutiue matricula/mater uero matercula. Horatius in epistolis. Dum pueris omnis pater/& matercula pallet. Matertera/soror matris dicitur: quae & matruelis uocatur. Matrueles item filii/& filiae matertera appellantur. Matrimus non is dicitur cui mater defuncta est/ ut inscius tradit Vgutio: sed cui mater adhuc uiuit/auctore Pompeio/in haec uerba dicente in dictione flaminia. Flaminia (inquit) dicebat sacerdotula/ quae flaminicae diali praeministrabat: eaque paritrimus/& matrimus erat: id est patrem matremque adhuc uiuos habebat. Haec ille.	Matrix Matricula Mater Matercula Matertera Matruellis Matrimus
Solinus Iustinus Lucanus Martialis	Massilia cum duplicato s/& i latino utrobique/& unico l scribitur. urbs est in Narbonensi prouincia/ testibus Solino/& Iustino libro. xliii. cuius meminit Lucanus libro tertio/ dicens. Quauis Hesperium mundi properemus ad axem/	Massilia Massilienses Massylia Massyli Massylei
Ptolemaeus	Massiliam delere uacat. Martialis. Fumea Massiliae ponere uina potes: ubi si syllaba/ correpta est. ab hac Massilia/ Massilienses dicti sunt. Ptolemaeus ponit duas Massilias in Gallia Narbonensi: quarum unam dicit esse Comanorum: aliam Sallium. Massyllia cum duplicato s/& y graeco in secunda syllaba & unico l/& i latino in penultima/ urbs est mediterranea Libyae/ teste Seruio super librum aeneidos quartum: de qua meminit Lucanus libro quarto/ quom ait. Et gens quae nudo residens Massylia dorso: ubi syllaba producta est. Et ab hac massyllia/ massyli/& massylei/ uocati sunt. Syllius libro secundo.	
Seruius Lucanus	Hic medius iuuenum Massylae gentis in agmen. Martialis.	
Syllius Martialis Martialis	Auditur quatum Massyla per auia murmur. Idem.	

Et Massyleum uirga gubernat equum.

- Terentius Medeor/datiuo/actō/genitiuo a parte post/iūgi potest. Terētius in Phormione. Medeor
 Hieronymus Quas cum res aduersæ sint minus mederi possis. Hieronymus in Hieremia threnorū capitulo. ii. Magna est uelut mare contritio tua. Quis medebit tui? Medeor/deponens est uerbū:& tam accusatiuū/ q̄ datiuū/regere potest/teste Medeor
 Seruius Seruio super librum septimū æneidos. Virgilius. Medico
 Virgilius Sed non Dardaniæ medicari cuspidis ictum Medico
 Virgilius Eualuit. Idem georgicorū secundo. & olentia Medi Mendico
 Virgilius Ora fouent illo:& senibus medicantur anhelis. Comperitur etiā medico me
 Iuuenalis dicas actiuū: ut est apud Virgiliū georgicorū primo.
 Iuuenalis Semina uidi equidē multos medicare ferētes. Mendico aut̄/di syllabā produ
 Horatius Arcanam Iudæa tremens mendicat in aurem. cit. Iuuenalis satyra tertia. & eiectis mēdicat silua camenis. Idem satyra. vi.
 Horatius Medea/proprium fuit mulieris nomen:& producit̄ mediam syllabam. Horati/ Medea
 us in arte pœtica. Media
 Ne pueros corā populo Meda trucidet. Media/prouintia est asiæ: a qua/Me/ Medi
 di/& Medici appellari sunt. Inde medica/quædā hærba cognominata est. Et Medici
 ubiq; me syllaba producit̄. Medicus aut̄/& medica/& medicus medica me/ Medica
 Horatius dicū/a medeor/me syllabā corripunt. Horatius/quod medicorū est/ Medicus
 Ouidius Promittunt medici: tractant fabrilis fabri. Ouidius de remedio.
 Carminis/& medicæ Phœbi rector opis.
 Ptolemæus Megaris/regio est in Achaia. Megara huius megaræ/opidum est Megaridis/te Megaris
 Pomponius sibus Ptolemæo & Pōponio. quo ēt noīe filia Creōtis uocata ē: de q̄ Marti. Megara
 Martiali Tu megaram credis non habuisse nates. Est & eiusdem nominis Megara/op Meura
 Seruius pidum in Sicilia. quod tamen neutro genere/plurali tantum numero decli/ Megara
 Ptolemæus natur/teste Seruio super librū. x. æneidos: quod etiā Meura a nōnullis dicitur
 ut Ptolemæus scribit. Sed & singularis numeri comperitur fœminini generis
 Syllius libro. xiiii.
 Claudianus Nec maior Megara. Megæra cum æ diphthongo in media syllaba/una est ex
 tribus infernalibus furiis:& producit̄ mediam syllabam. Claudianus de laudi
 bus Stiliconis.
 Virgilius Improba mox surgit tristi de sede Mægera. Virgilius libro æneidos. xii.
 Lucanus Quas & tartaream nox intēpesta Megæram. Lucanus libro primo.
 Orpheus Horruit Alcides uiso iam dite Megæram. Alia furia uocatur Alecto: alia Tifi
 phone: quas tres uno uersu Orpheus comprehendit/dicens in argonautico.
 Τισφόρη τε και ἀληκτώ και δ-ία μέγατρα.
 Priscianus Mensa/notum est quid significat/Mensis/notū etiā uocabulum est: a quo fit mē Mensa
 Cicero struus/& mensurnus/teste Prisciano. Inde fluxus sanguinis menstruus: qui sci Mensis
 licet mulieribus/singulo quoq; mense euenire solet: dū conceptui aptæ sunt. Menstruus
 Cicero primo rhæthoricorū. Pars quædā æternitatis/cū alicuius animi men Mensurnus
 furni/diurni/nocturni/uespertini certa significatione.
 Priscianus Mel huius mellis cum duplicato l i obliquis scribitur. Melos cum unico l neutri Mel
 generis/indeclinabile est. Sunt tamen qui melus huius meli secunda declina/ Melos
 tionē declinat: sicut & chaos indeclinabile/& chaus huius chai/secundi ordi/ Melus
 nis/teste Prisciano. dici potest dulcis modulatio: quem præcipue cantum uo/ Melas
 lunt esse pastorale/ut dixit Acron super librum tertium carminum Horatii. Melan
 Ptolemæus Melos item eadē litteratura/fœminini generis/infula quædam est cretæ ad Meles
 Ptolemæus iacēs:& eiusdē nominis urbs i ea/teste Ptolemæo. Melas cum unico l sequēte Melo
 Ouidius a mons est Homeritorū in fœlici Arabia/teste Ptolemæo. Melas itē eadē lit/ Melus
 Ouidius teratura: fluuius ē Mygdoniæ/dicente Ouidio libro metamor. secundo.
 Ouidius Mygdoniusq; Melas. Alius eodem nomine fluuius est in Scilia: de quo Ouidi
 us pastorum quarto.
 Plinius Sacratumq; Melam/pascua læta bouum. Rursum alius est eiusdem nōminis i
 Plinius Cilicia/teste Plinio libro quinto. Alius Melas est fluuius in Thracia/teste eo
 dem Plinio li. præfato. Alius in Boœtia/teste Herodoto libro historiarū. vii.

Herodotus	Melan cum unico l/nigrum significat. Meles cum unico l-sequente e/fluuius	
Solinus	est prope Smyrnam /teste in collectaneis Solino: cuius meminit Staius li-	
Staius	bro siluarum tertio dicens.	
Staius	Smyrna tibi gentile solum: potusq; uerendo	
Staius	Fonte Meles. Et facit i genitiuo Melis & Meletis. Staius libro præfato i gene-	
Festus	thliaco Lucani. Grator nobilior Melete Bætis. Meles item animal est: quod	
Festus	alias maturellum uulguſ appellat. Melo cum unico l-fluuius est: qui alio no-	
Festus	mine Nilus uocatur /teste Festo. Melus huius meli masculini generis animal	
Festus	est: quem alias taxum appellant.	
Vgutio	Mænalus cum æ diphthongo scribitur. Neq; a mene /quæ est luna /uel defectus-	Mænalus
Plinius	deducitur /ut cū Catholico somniauit Vgutio. Mons est Arcadiæ /teste Pli-	
Diomedes	nio libro. iiii. naturalis historiæ masculini quidē generis in singulari: in plura	
Phocas	li uero numero neutri /testibus Diomede /& Phoca. Virgilius egloga ultia.	
Virgilius	Pinifer illum etiam sola sub rupe iacentē.	
Lucanus	Mænalus. Lucanus libro tertio.	
Lucanus	Sicanias Alpheus aquas /tunc Mænala liquit.	
Vgutio	• Mæander cum æ diphthongo /& Mæandrus /in recto /declinari pōt. Neq; a meo	Mæander
Ouidius	meas descendit /ut cum Catholico Vgutio somniauit. Fluuius est Phrygiæ /di	Mæandrus
Ouidius	cente Ouidio libro metamor. nono.	Mæandru
Ouidius	Non secus ac liquidis Phrygius Mæander in undis. Mæander item genus est	
Marcellus	Picturæ /ut scribit Marcellus: quod Festus neutro genere Mæandrum uocat /	
Festus	quoni ait. Mæandrum /genus Picturæ: dictum a similitudine flexus amnis: q	
Virgilius	Mæandrus appellatur. Virgilius libro æneidos primo.	
Virgilius	quam plurima circum	
Prolemæus	Purpura mæandro duplici Melibœa cucurrit. Mæandrus item a Ptolemæo.	
Prolemæus	mons quidam Indiæ ponitur.	
Ouidius	Menâder absq; æ diphthongo /& Menâdrus /in recto /declinari potest. Propri	Menâder
Ouidius	um fuit Græci poetæ nomen /de quo Ouidius libro pmo de sine titulo.	Meandrus
Ouidius	Vixerit & meretrix blanda /Menâdrus erit.	
Vgutio	Myrtus cum y græco /& t exili scribitur. Neq; a mari deriuatur /ut cū Catholico	Myrtus
Seruius	ridiculus somniauit Vgutio. Arbuscula ē nobis notissima: & (ut dicūt poetæ)	Myrtetum
Priscianus	Veneri sacra: ut etiā testis est Seruius super secundū georgi. A qua /fit myrte	Myrteta
Platus	tum /neutri: & myrteta fœminini generis /teste Prisciano: myrteus adiectiuū.	Myrteus
Tibullus	Plautus in aularia. Nescio qui seruus e myrteta profiluit. Tibullus.	
Iginus	• Et gerit in signi myrtea ferta coma. Myrtouum cum y græco /& t exili /Pela-	Myrtous
Ouidius	gus est: artis maris Aegæi nomen /a Myrtilo /qui teste Igino de astronomia	Myrtilus
Ouidius	poetica /Mercurii filius fuit /ex Clytia /cognominatum. & producit to sylla-	
Ouidius	bam. Ouidius heroidum.	
Horatius	Ei qui myrtoas crimine signet aquas. Horatius in primo carminum.	
Staius	Myrtoum pavidus nauta secet mare. Myrtilus aut cum y græco in prima /&	
Staius	t exili /& i latino in secunda syllaba /& unico l /mediam corripit. Staius libro	
Staius	thebaidos sexto.	
Staius	• Myrtilus /& uolucris iam iamq; relinquitur axe.	
Staius	Margo huius marginis masculini /& fœminini generis est. Staius libro thæbai-	Margo
Iuuenalis	dos quarto.	Margus
Iuuenalis	Soluerat Hesperii deuexo margine libri. Iuuenalis.	
Ptolemæus	Plena iam margine libri. Margus fluuius est insignis Margianæ Prouinciæ /	
Ptolemæus	teste Ptolemæo.	
Horatius	Mergus /auis est genus /quem nonnulli mergonem appellant. Horatius sermo	Mergus
Horatius	ne. xii. Si quis nūc mergos suaues edixerit assos. Mergulus /id instrumentum	Mergo
Virgilius	est /quo lapadis lychnus continetur /alias emunctorium uocatum. Merga /fur	Mergulus
Virgilius	cula est /qua cereales mergites feruntur. Merges huius mergitis /manipulus ē	Merga
Virgilius	cerealis. Virgilius libro georgicorum secundo.	Merges
Virgilius	Aut fœtu pecorum /aut cerealis mergite culmi. Mergus huius mergoris neu-	
Virgilius	tri generis /genus est uafis: quam nonnulli situlam appellant.	

Vgutio Horatius	Merda/foeminini generis est. quod Vgutio neutro genere merdū declinari posse tradidit. Notum est quid significat dicente Horatio. Merdis coruorum caput inquinabis.	Merda Merдум
Vgutio Persius	Mænas huius mænadis cum æ diphthongo scribitur. Neq; a mene/qui est defectus descendit ut cum Catholico Vgutio somniauit. Sed a μαίνομαι quod furere significat. Persius. & lyncem mænas flexura corymbis. Sacrificula Bacchi dicitur. Fuit etiam propriū uiri nomē: q; pro Christi fide martyriū passus ē. Mænae pluralis tm̄ numeri/urbs est Siciliae mediterranea/ teste Ptolemaeo.	Mænas Mænae
Ptolemæus Seruius Virgilius Festus Nonius Terentius	Murus/ & mœrus cū æ diphthongo/ in uno significato dici pōt/ teste Seruio super li. x. æneidos. Vnde Virgilius li. præfato ait. atq; ipsis prælia miscnt Aggeribus merorum/ pro murorum. Merus absq; diphthongo/ pro eo qui ē solus poni consueuerat/ auctoribus Festo/ & Nonio: ut est apud Terentium in Phormione. Nihil habet/ nisi spem meram. Nunc tamen & purus/ uel lyncerus interpretatur. Merum absq; diphthongo/ pro uno ponitur. Mæra cum æ diphthongo/ fuit quarta Proeti filia/ ex Antia uxore. Meroe huius Meroes cū e absq; diphthongo/ trium uidelicet syllabarum/ Insula quæda ē Nili fluminis: & eiusdem nominis urbs in ea: de qua Lucanus libro. x. Ambitur Meroe nigris sæcūda colonis. Mœris cū æ diphthongo/ p quodā pastore a Virgilio ponitur: quo ē nomine/ rex quidā Aegypti uocatus est.	Murus Mœrus Merus Merum Mæra Meroe Mœris
Lucanus	Mæreo mæres cū æ diphthongo scribitur: & a marceo marces deriuatū uerbū ē/ eō q; mærendo corpus marcescat/ ut tradit Varro. A quo ē primā diphthōgi uocalē assumpsit/ teste Apuleio. Vnde & primā pducit. Virg. in georgicis. Qualis populea mæres Philomela sub umbra. Idem libro æneidos quarto. Sola domo mæret uacua. Amæreo/ uenit mæstus: quod Vgutio/ & magister Bene/ nomen esse uoluerunt: Alexander/ & Tortellius præteritum a mæreo esse tradiderunt: Inde fit mæsto mæstas uerbum/ pro mæstifico/ teste Marcello/ Laberium inducente dicentē in Tusco. Concitatā mobilitate mentē mæstas. A mæreo item/ fit mæret ipsonale/ cum significato scilicet sui uerbi teste Seruio. Mæreo meres absq; diphthongo/ & mereor deponens usurpatur: & p̄mam corripit syllabā. Plautus in trinu. Nam retinere nequeo/ quin dicam ea quæ promeres. Ouidius libro metamorpho. xiiii	Mæreo Mæret Mæsto Mæstifico Mæreo Mæreor Mæreo Mæret Mæretrix Mærito
Virgilius Varro Apuleius Virgilius Virgilius Vgutio Bene Alexander Tortellius Marcellus Laberius Seruius Plautus Ouidius Quintiliāus	Quam meruit pœnam/ solus digessit in omnes. Mæreor facit in præterito meritus sum: & nonnunquam passiuè ponitur: ut est apud Quintilianum. Emericitis huic bello stipendiis. Quādoq; ēt merere/ uel mereri/ significat tractare: & tūc regit ablatiuū cū præpositiōe de: ut si dixeris: Princeps bñ meritis ē de militibus suis: id est milites suos bñ tractauit. Virgilius libro æneidos. iiii. Si bene quid de te merui: hoc est/ si te in aliquo bene tractaui. Merere item/ si gnificat militare: & tunc aut ablatiuū regit/ aut datiuū: aut absolutum est: ut omnia exemplis probamus/ Et corripit me syllabam. Lucanus. Nulla fides/ pietasq; uiris/ qui castra sequuntur: Vænalesq; manus: ubi fas/ ubi maxima merces/ Aere merent paruo. Statius libro thebaidos. iiii. non hi tibi solum Amphiaræ merēt. Lucanus. castrorum in plebe merebat. Ab hoc uerbo mæreo/ fit etiam impersonale meret/ teste Seruio super librum quartū æneidos. Rursum merere est sordidum quæstum capere/ teste Nonio Varronem iducēte dicentē in eumenidibus. Primū iste/ qui meret sestertios uicenos. A quo qdem uerbo (ut idem dixit Nonius) meretrix dicta est. Inter quā ēt/ & prostibulā/ hoc distare tradidit: quod meretrix honestioris loci est/ & quæstus. Air enim. Meretrices a mæredo dictæ sunt: q; copiā sui tātūmodo nocte facerent. Prostibulæ autē/ q; pro stabulo/ hoc est/ ante stabulum starēt. Vnde & Plautus ait in cistellaria. Intro ad bonā meretricē. In ura/ sola prostibula sane est. A meritum supino utriusq; uerbi primam corripit syllabā/ fit merito meritas. Vnde Cato referente Festo meritauere dixit pro meruere. Et Sylius libro .x. ait. Siculas longe meritare per oras impositum: id est militare.	Mæreo Mæret Mæsto Mæstifico Mæreo Mæreor Mæreo Mæret Mæretrix Mærito
Virgilius	Si bene quid de te merui: hoc est/ si te in aliquo bene tractaui. Merere item/ si gnificat militare: & tunc aut ablatiuū regit/ aut datiuū: aut absolutum est: ut omnia exemplis probamus/ Et corripit me syllabam. Lucanus.	
Lucanus	Nulla fides/ pietasq; uiris/ qui castra sequuntur: Vænalesq; manus: ubi fas/ ubi maxima merces/ Aere merent paruo. Statius libro thebaidos. iiii. non hi tibi solum Amphiaræ merēt. Lucanus. castrorum in plebe merebat. Ab hoc uerbo mæreo/ fit etiam impersonale meret/ teste Seruio super librum quartū æneidos. Rursum merere est sordidum quæstum capere/ teste Nonio Varronem iducēte dicentē in eumenidibus. Primū iste/ qui meret sestertios uicenos. A quo qdem uerbo (ut idem dixit Nonius) meretrix dicta est. Inter quā ēt/ & prostibulā/ hoc distare tradidit: quod meretrix honestioris loci est/ & quæstus. Air enim. Meretrices a mæredo dictæ sunt: q; copiā sui tātūmodo nocte facerent. Prostibulæ autē/ q; pro stabulo/ hoc est/ ante stabulum starēt. Vnde & Plautus ait in cistellaria. Intro ad bonā meretricē. In ura/ sola prostibula sane est. A meritum supino utriusq; uerbi primam corripit syllabā/ fit merito meritas. Vnde Cato referente Festo meritauere dixit pro meruere. Et Sylius libro .x. ait. Siculas longe meritare per oras impositum: id est militare.	
Stadius Lucanus Seruius Nonius Varro Nonius	Merita/ meritis/ meritorum/ in uno significato dici potest/ teste Nonio. Plautus	Mæsticia
Plautus		
Festus Cato Sylus		

Nonius	tus in aularia. Tanta mala/mæstitudoq; obtigit: hoc est mæror.	Mæsticies
Plautus	Mergo facit in præterito mersi: in supino mersum/ teste Prisciano: ac èt merti/	Mæstitudo
Priscianus	auctoribus Quintiliano. & Nonio: qui & Acciù refert dixisse in deiphobo.	Mæror
Quintiliãus	Vel hic q in ea parte/ effrænata impudentia/ pñtè pñs dictis mertare institit.	Mergo
Nonius	Mirror miraris/ deponens est uerbum: quod tamen Priscianus tradit esse com/	Mirror
Accius	mune. Et accusatiuum a parte post regit: uel datiuum: ut mirror illam rem: &	Miro
Priscianus	illi rei. Quandoq; etiam genitiuo iungitur: & quandoq; absolutum est. Virgi	Mirus
Virgilius	lius libro æneidos. xi.	Mirror
Ouidius	Iusticiæ ne prius mirer/ belli ue laborum. Ouidius libro metamorpho. xiii.	
Nonius	Dumq; moror/ mirorq; simul/ fugit omnis in undas. Antiqui èt miro miras	
Varro	ptulerút/ teste Nonio. Vnde Varro i eumenidibus/ ait. Hospes qd miras? In	
Festus	de mirus mira mirú: & mirror cõparatiuus gradus/ testibus Festo. & Nonio.	
Nonius	Matula/ genus est uasis urinarii/ teste Pompeio: ac etiam aquarii/ ut tradit No/	Matula
Pompeius	nus dicente Plauto in Amphitryone. Nec tu postulas matellam unam tibi	Matella
Nonius	aquæ infundi in caput. Nam & a matula fit diminutiue matella/ teste eodem	Matellio
Plautus	Nonio. Vnde Martialis.	
Martialis	Dispercam/ si tu Pyladi præstare matellam	
Pompeius	Dignus es. At uero Pompeius/ a matella/ etiam matellionem diminutiuum	
Varro	esse uoluit. Quod & Varro protulit libro de uita patrum/ quom dixit. Postu	
Seruius	laret trulleum/ matellionem/ peluim.	
Virgilius	Materia/ & materies/ in uno significato accipi possunt/ teste Seruio super librú	Materia
Horatius	xi. æneidos/ dicente Virgilio libro præfato. iacet omnis ad undam	Materies
	Materies: idest omne lignum. Horatius in arte poetica.	
	Publica materies priuati iuris erit/ si.	
Ptolemæus	Mallos cum duplicato l scribitur. Vrbs è mediterranea Cilicú/ teste Ptolemæo:	Mallos
Lucanus	de qua meminit Lucanus libro tertio/ dicens.	Malus
	Mallos/ & extremæ resonant naualibus Aegæ. Malus sceminini generis est:	Malum
	cuius fructus malum uocatur. Et cù unico l scribitur/ primamq; producit syl	Mala
	labam. Malus eadè litteratura/ masculini generis/ arbor nauis dicit: & primã	Malea
	similiter productam habet. Malus adiectiuú/ & malum sustantiuum/ primã	Maleus
	syllabam corripit. Mala maxilla/ ma syllabam producit: & cum unico l scribi	Malleus
	tur. Mala item eadem scriptura/ ouis interpretatur: & primam syllabam pro	Maliea
Ptolemæus	ducit. Malea cum unico l/ promõtorium est Laconia/ testibus Ptolemæo/ &	Maleos
Homerus	Homero libro odyssæ nono. Et primam corripit syllabã: mediã indifferen	
Virgilius	tem habet. Virgilius libro æneidos. v.	
Stadius	Ionioq; mari/ Maleæq; sequacibus undis. Stadius libro thæbaidos primo.	
Lucanus	Arripit extemplo Maleæ de ualle resurgens. Lucanus libro sexto.	
Propertius	Et ratibus longæ flexit donare Maleæ. Propertius.	
Ptolemæus	Præbeat hospitio sæua Malea suo. Est & eodem nomine mons in insula Ta/	
	probanes/ teste Ptolemæo. Maleus cum unico l/ proprium uiri nomen fuit:	
	a quo/ Malea Laconia promõtorium/ cognominata est. Malleus cum dupli	
	cato l/ instrumentum est fabrile. Maliea cum unico l/ & i latino/ urbs fuit iux	
Ptolemæus	ta Thessaliam: a qua/ Malites uocati sunt. Maleos/ Insula est una Ebudarum/	
	Ibèrniæ superiacens/ teste Ptolemæo.	
	Myrmix huius myrmicis cù y græco i pma syllaba/ & myrmica a μῦρμικα græ	Myrmix
	co accusatiuo formata/ declinari in recto põt. A nostris formica trásfertur.	Myrmica
Ouidius	Melita huius melitæ/ & melite huius melites/ declinari potest: & cum unico l/ &	Melita
	i latino/ & t exili scribitur: mediãq; corripit syllabã/ dicente in fastis Ouidio.	Melite
	Fertilis è Melite. Insula est Aphrica: & eiusdè nominis urbs in ea/ teste Ptole	Melitœa
Ptolemæus	mæo: quam Plinius/ & Pomponius in mari siculo esse dixerunt. Melitæa cù	Melota
Plinius	unico l/ & i latino/ & t exili/ & æ diphthongo in penultima syllaba/ urbs est	Melote
Pomponius	Phthiotidis in Macedonia/ ut Ptolemæus ostendit. Melota huius melotæ/ &	Mylytta
Ptolemæus	melote huius melotes/ declinari põt: & cù unico l/ & t exili scribit/ græcú qdè	
	uocabulú. Et dici põt pellis ouina. Ná a μῆλον/ quæ è ouis descendit: nõ au	
Vgutio	tem a melo animalí/ què alias taxú uocat/ ut cù Catholico somniauit Vgutio.	

- Vnde apostolus ad hebræos ait. Circuierunt in melotis hoc est ouinis pellibus & pellibus caprinis. Mylitta cum y græco in prima syllaba & unico l & i latino in secunda & duplicato t exili/Venus dicitur Assyriorum lingua/te
- Herodotus ste Herodoto libro historiarum primo.
- Virgilius Mapalia cum unico p scribitur/cū prima syllaba correpta sit dicente Virgilio. Mapalia
Pompeius et raris habitata mapalia tectis. Casæ uocantur pœnicæ/ut scribit Pompeius. Magalia
Hieronymus Vnde & Hieronymus super Amos prophetam/ait. Agræstes casæ/& furno
rū similes/Aphri appellant mapalia. Hæc & magalia dicuntur: q̄q̄ recta scri
ptura/teste Seruio/magaria cum r̄ q̄ cum l magalia/enuntiari deberet. Nam
Seruius (ut ait) magar pœnog/lingua/uillā significat. Et producit ma syllabā. Virgi.
Virgilius Vt primum alatis tetigit magalia Plantis.
- Metior metiris/deponens est uerbum. Bocetius. Rerum exitus prudentia meti Metior
Bocetius tur. Ego autē cōmune uerbū dixerim. Vnde passiuū protulit Hieronymus/ Mensio
Hieronymus quom dixit in Amos ppheta capitulo. vii. Et humus tua funiculo metietur. Mensura
Item in Hieremia capitulo. xxxiii. Sicut enumerari non possunt stellæ cæli/&
Hieronymus metiti arena maris/sic multiplicabo semen Dauid serui mei. Et facit in futu/
Psalmogra ro indicatiui modi/metiar/& metibor/ut est apud Psalmographū. Et cōual
phus lem tabernaculorū metibor. Et duplex habet supinū/mensum scilicet:& me
Beda titū/ut tradit Beda in Donatum. A mensu supino/sit mensio: idest mensura/
Nonius teste Nonio. Cicero de oratore. Aures enim/uel animus/auriū nuntio/natu
Cicero ralem quandam in se continet uocē/ oium mensionem.
- Priscianus Mentior mentiris deponens est uerbum: quod tamen nonnulli cōmune esse uo Mentior
Cicero lunt: quod etiā Priscianus tradidit. Vnde & passiuum Cicero protulit in An/ Mentio
Stadius tonium/quom ait. Quem ipse ementitis auspiciis uitiosum fecerat. Stadius
libro thebaidos primo.
- Priscianus Mentitis ignosco toris. Verum (ut idem dicit Priscianus) antiqui etiā mentio
mentis usurpauerunt.
- Priscianus Meto metis tertiæ coniugationis facit in præterito messui cum duplicato s: ac Metō
Catullus etiam (ut quidam uolunt) messui. Quod & Priscianus ipse annotauit. Et pri/
mam corripit syllabam. Catullus.
Sole sub ardenti fluentia demetit arua.
- Priscianus Metor metaris/deponens est uerbum: quod tamen Priscianus tradit esse cōmu/ Metor
Horatius mune. Vnde & passiuū protulit. Hortiaius in secūdo carminum/quom dixit. Meto
Nulla decempedis metata priuatis
- Lucanus Opacam porticus excipiebat arcton: ubi & p̄mam p̄ducit syllabā. Lucanus.
Audax expertius ueniam metator in agros. Est autem metari/metis dirigere:
Pompeius ut metari castra/auctore Pompeio. Sed & meto Virgilius protulit/quom di/
Virgilius xit in culice. Metabat sese circum loca.
- Phocas Mando mandis tertiæ coniugationis/facit in præterito mandi/ teste Phoca. Vn Mando
Liuius de Liuius ait in odysea. Cum socios nostros mandisset ipius cyclops. Quidā Mandor
Priscianus tamē (ut refert Priscianus) dixerunt q̄ format præteritum mandidi: alii man/
Serenus dui. In supino autem facit mansum. Serenus.
Priscianus Proderit & mansum quod traxeris arbore uiscū. Veteres ēt/ teste Prisciano/
mandor deponens ptulere. Et significat comedere/seu masticare. Mando mā
Marcellus das primæ coniugatiōis/ significat præcipere: ac ēt cōmēdare/ teste Marcello:
Virgilius ut est apud Virgiliū libro æneidos tertio. furtim mādarat alendum.
Threicio regi/ cōmēdauerat. Nā si regi præcepisset/ maximæ arrogantia ar/
Ouidius gui potuisset. Et Ouidius heroidum.
Quid facis Ocnone/ quid mandas semina arenæ? idest cur cōmēdas.
- Virgilius Minio cum i latino utrobique scribitur. Fluuius est Tusciæ: de quo meminit Vir/ Minio
gilius libro æneidos decimo. Minye
Qui Carete domo/ qui sunt Minyonis in aruis. Minye cum i latino in prima Minyeus
& y græco i secūda/ & æ diphthōgo in ultima syllaba/ populi sunt Thesaliæ: Minya
Lucanus quorum meminit Lucanus libro sexto/quom ait. Minyum
Et Magnetes equis/ Minyæ/ gēs cognita remis. Minyeus eadē scriptura/ fluuius

	ē Theſſaliae. Minya/iſula ē in Myrtoo Pelagō. Minyū/color quidā eſt ruber.	
Claudius	Mille cum i latino/& duplicato l ſcribitur. Et dici pōt: mille homies:& mille ho-	Mille
Cicero	minū. Claudius Quadrigarius annaliū tertio. Ibi occiditur mille hominū. Ci-	Milia
Varro	cero in Antoniū. Qui inq̄ in illo iuentus eſt/qui. L. Antonio mille nūmū fer-	
Macrobius	ret expēſum: Nummū dixit pro nummorū. Varro rerū humanarū libro. vii.	
Lucillius	Plus mille & centū annorū eſt. Nam mille hic ſubſtantiuū eſt: quod teſte in ſa-	
Lucillius	turnalibus Macrobio etiā declinabile cōperitur. Vnde Lucillius. li. nono/ait	
Virgilius	Tu milli nummum potes uno querere centum. Vno milli pro mille ſubſtan-	
	tiue/nummū p nummorum dixit: acſi diceret: potes mille nummis acquire	
	re centum milia: uel centū nummos. Idem libro quintodecimo. Hūc milli paſ-	
	ſum qui uicerit/atq; duobus/pro mille & duobus paſſibus. Paſſum enim p	
	paſſuum dixit. Virgilius.	
	Ulla uia cellerans per mille coloribus arcum. ubi mille adiectiuū eſt. Idq; notā	
	dum eſt/q; per arcum mille colloribus dixit/pro mille collarū. Plautus in	
	milite. Qui mille annorum perpetuo uiuunt. Quod ſane Nonius non perce-	
	pit/dum hic mille putat genitiui caſus eſſe. Millia autē pluralis tñ numeriz	
	cū unico l ſcribitur. Millæ pluralis tñ numeri cū unico l urbs eſt Sicilia/a la-	
Ptolemæus	tere occidentali/teſte Ptolemæo. de qua Sylius libro. xiii.	
Sylius	Subſidium inſidū fugientibus æquora Milæ. Milye huius Milyes cum i latino	Milæ
Herodotus	in prima/& unico l/& y græco in ſecunda ſyllaba/locus eſt in Aſia: qui antea	Milyæ
Ptolemæus	Solyma uocabatur/teſte Herodo. Milyas huius Milyadis/urbs ē mediterranea	Milyas
	Carbalia Phrigia Piſidia/teſte Ptolemæo. Milo cū i latino/& unico l/pro-	Milo
Lucanus	priū fuit uiri nomen de quō Lucanus libro primo.	Milium
	Pompeiana rerum clauserunt ſigna Milonem. Milium cum i latino/& unico	Milus
Varro	l/genus eſt annonæ/nomen quidē a græco deductum/teſte Varrone de lin-	Miles
Martialis	gua latina. Martialis in xenii.	Milito
	Frumētum/miliū/ptiſanamq; ſabamq; ſolebas. Millus cum i latino/& gemi	Militiſſa
	no l/collare eſt canum uenaticorū/ſactum ex corio:cōfixūq; clauis fereis emi-	
Festus	nentibus/aduerſus luporū ipetū/ut ſcribit Feſtus. Scipio Aemiliū ad popu-	
Scipio	lum. Vobis reiꝑ publicæ præſidio eritis: quaſi millus cani. Miles cū i latino/	
Prifcianus	& unico l/cōis eſt generis/teſte Prifciano: qui & maſculino genere hic milito	
	dicit: quin & foeminini generis apud uulguſ militiſſa uſurpatur.	
Probus	Militor militaris deponens ē uerbū/teſte Probo: ſedi & milito militas uſurpaſ.	Militor
	Vnde in legenda ſancti Martini legitur. Ipſe armatam militiā in aduleſcentia	Milito
Arator	ſecutus/inter ſcallares alas ſub rege Conſtātino/deinde ſub Iuliano Cæſare	
	militauit. Arator O delecta manus/quæ xp̄i militat armis.	
Prifcianus	Mulceo mulces facit in præterito mulſi: in ſupino mulſum/teſte Prifciano. Mul	Mulceo
	geo mulges facit in præterito mulſi: uel (ut alii uolunt) mulxi/ut ab alio præ-	Mulgeo
Prifcianus	terito mulſi a mulceo differat: in ſupino mulſam/& mulctū/teſte Prifciano.	
	Mulſa foeminini generis a mulceo/& mulſum neutri/dici poteſt: intereſt tamen.	Mulſa
	Nam foeminio genere mulſa/genus eſt potionis/ex aqua/& melle conſectæ:	Mulſum
Varro	neutro autē mulſum/uinum eſt/attico melle temperatū/teſtibus Varrone/&	
Celfus	Celfo. Macer de uiribus herbarum.	
Macer	In mulſa coctum cōmixtum cui ſit acetum. Martialis in apophoretis.	
Martialis	Nos alicam/mulſum poterit tibi mittere diues.	
	Mulctra foeminini generis a mulgeo/& mulctrū neutri/& mulctare pro uafe in	Mulctra
Virgilius	quo mulgetur lac/dici poteſt: quin etiam & mulgare. Virgilius.	Mulctrum
	Bis uenit ad mulctra: binos alit habere ſcetus. Quod tamen nōnulli mulgē	Mulctrare
Horatius	di horā interpretati ſunt. Horatius in epodo.	Mulgare
Virgilius	Illic in iuſſæ ueniunt ad mulctra capellæ. Virgilius in georgicis.	Mulcta
Seruius	More patrum niuea implebunt mulctaria uaccæ. Vbi Seruius/& mulctaria	
Valgius	(inquit) dici poſſunt/& mulgaria. Vnde Valgius.	
	Sed nos ante caſam tepidi mulgaria lactis/	
Festus	Et ſinum uini ceſſamus pōdere bacchi/Mulcta/pœna apud Oſcos dicit/teſte	
Seruius	Feſto: uel etiā peccati cuiuſpiā ſpecialis animaduerſio: quæ hodie teſte Seruio.	

	pecuniaria est. Neq; a multo multas multa descendit/ut cum Catholico	
Vgutio	Vgutio somniauit: quin potius a multa multo uerbum formatu est teste	
Gellius	Gellio libro. xi. noctium arti carum. Neq; latinum est multa uocabulum: sed	
Varro	Sabinum/ auctore Varrone.	
	Multo multas regit a pte post accusatiuū: & ultra accusatiuū ablatiuū/ siue ge-	Multo
Hierōymus	nitium: sed & nonnunq; duos post se habet accusatiuos diuersos. Vñ Hierōy-	
Phocas	mus i Esdra ait. Et multauit gētē argenti talenta centū: & auri talentū unum.	Mugil
	Mugil huius mugilis declinatur/ teste Phoca: sicut Pugil huius pugilis: sed &	Mugilis
Iuuenalis	mugilis in recto comperitur. Genus est piscis capitosi: a cuius similitudine/ et	
	capitosa mentula mugilis dicitur. Iuuenalis satyra decima.	
Catullus	fecat ille cruentis	
	Verberibus quosdam mœchos: & mugilis intrat. Catullus.	
	Ah tum te miserum/ maliq; fati:	
	Quem attractis pedibus/ patente porta/	
	Percurrent mugiles: raphaniq;.	
Priscianus	Mulus cum unico l/ habet fœmininum mula: quæ i datiuo plurali/ & ablatiuo/	Mulus
Horatius	teste Prisciano/ facit mulabus. Inde mulius/ & mulio. Horatius sermōe. xvii.	Mula
Iuuenalis	Audit/ quom magno blateras clamore: furisq;	Mulius
	Mulius. Iuuenalis.	Mulio
	Nam mihi commota iādudum mulio uirga: idest mulorum ductor. Mullus	Mullus
	cum gemino l/ genus est piscis: quem alias barbonem uocant: qui apud græ-	Mulleus
	cos μύλλος cum y græco scribitur: ideoq; græcum quidam uolunt esse uo-	
Fenestella	cabulum. At uero Fenestella/ Plinio referente/ a mulleorum colore cogno-	
Plinius	minatum tradidit. Neq; ab eo quod est mollis molle deriuatur/ ut cum Ca-	
Vgutio	tholico Vgutio somniauit. Iuuenalis satyra quarta.	
Iuuenalis	Mullum sex milibus emit. Mullus cum duplicato l/ scribitur. Mullei (inquit	
Festus	Festus) calcei regum erant Albanorum: & post patriciorum: a millando (ut	
Vgutio	ait) hoc est suendo dicti: non autem a mille/ ut cum Catholico somniauit	
	Vgutio.	
	Myrrha cum y græco/ & duplicato r/ secundo aspirato scribitur/ & nonnunq; mu-	Myrrha
Priscianus	tamus y græcum in u nostrum/ & dicimus murrha/ teste Prisciano. Filia fuit	Murrha
	Cynaræ regis Cypriorum/ secundum pœtas conuersa in arborem sui nomi-	Myrrheus
	nis: cuius gutta uiridis est: & amara: quæ & eodem nomine myrrha appellat.	Myrrhinus
Vgutio	Neq; ab amarus myrrha deducitur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio.	
	Myrrha item/ siue murrha/ genus est lapidis: ex quo uasa myrrhina fiunt. Te	Myrrhinum
Plinius	ste enim Plinio libro. xxxvii. naturalis historiæ/ myrrha humor quidam est	Myrrhina
	subterraneus/ & sub terra calore densatus. De hoc lapide intellexit Lucanus/	Murrhiola
Lucanus	hoc est/ de uase ex hoc lapide/ quom dixit.	Myra
Martialis	Non auro/ myrrhaue bibit. Martialis.	Myrina
	Si calidum potas ardenti murrha Phalerno	Myrinus
Propertius	Cōuenit. lude fit myrrheus/ & myrrhinus: unde & myrrhina uasa. Proptius.	Myrum
Iuuenalis	Myrrhaq; in parthis pocula cocta focis. Iuuenalis satyra sexta.	
	Grandia tolluntur crySTALLINA: maxima rursus	
	Myrrhina: deinde adamas notissimus. Myrrhina fœminini generis/ seu mur-	
	rhina (utroq; enim modo effertur) genus est potionis confectæ: quod græcæ	
Festus	nectar dicitur: quæ a nonnullis myrrhatum uinum appellatur: quam potio-	
Nonius	nem/ etiam murrhiolâ mulieres uocabant/ ut Festus scribit/ & Nonius. Plau-	
Plautus	tus in pseudulo. Et quid habeant roga: myrrhinâ: passû: defrutu: mella. Hæc	
Vgutio	ab Vgutione corrupto uocabulo marina dicitur. Myra cum y græco/ & uni-	
Ptolemæus	co r/ urbs est Lyciæ circa montem Massicitem/ teste Ptolemæo: cui sanctus	
	Nicolaus episcopus præfuit. Myrina cum y græco in prima/ & unico r/ & i la-	
Homerus	tino in mediâ syllaba/ urbs fuit in Aeolia/ teste Homero libro iliados secun-	
Ptolemæus	do. Ptolemæus autem/ duas ponit eiusdem nominis urbes: quarum una	
Martialis	(ut ait) est in minori Phrygia/ siue in Aeolia: alia in Lemno. Myrinus eadē	
	scriptura propriū fuit uiri nomen: de quo Martialis in xenius.	

	Nuper quom Myrino peteret missio læso. Myrū cū y græco/unguētū dicitur.	
Pōpeius	Mundus auctore Pōpeio appellatur cælum: terra: mare: aer: ornatus muliebris:	
Vgutio	etsi pro muliebri ornatu/ neutro genere mundū declinari præcipiat Vgutio.	Munda
Varro	Qui etiam ad id probandū/ mendosum affert exemplum. Varro de lingua latina. Mundus muliebris dictus est a mundicia ornatus. Munda/ oppidum	
Lucanus	est Hispaniæ: de quo Lucanus.	
	Ultima phunesta concurrant prælia Munda.	Mundicia
	Mundicia/ & mundicies in uno significato dici potest.	Mundicies
Ptolemæ'	Magnesia (ut scribit Ptolemæus) promontorium est Pelasgiorum in Macedo/	Magnesia
	nia: & eodem nomine urbs penes Mæandrum fluii: alia itē urbs penes Si/	Magnesi
	pylum. Quo etiā nomine/ regio quædā Thessaliæ cognominata est: cuius	Magnetes
Plinius	populi/ teste Plinio libro quarto naturalis historiæ Magnesi uocitari sunt:	Magnes
Lucanus	qui etiam Magnetes uocantur/ dicente Lucano libro sexto.	Magnetis
	Et Magnetes equis/ Minye gens cognita remis. Magnes masculini generis/	
	metalli genus est/ ad se ferrū attrahentis: quia a nōnullis magnetis huius ma/	
Vgutio	gnetidis/ uel magnetidos/ declinatur. Neq; a magnus deriuat/ ut cū Catholi/	
	co somniauit Vgutio: sed græcū magis est uocabulū. Vnde græcū accusatiuū	
	magneta protulit Sylius/ quom dixit libro tertio.	
Sylius	Qui magneta secant/ solis honor ille metalli.	
	Magnas huius magnatis/ & magnatus huius magnati/ declinari potest: Is dicit/	Magnas
Ptolemæus	qui in populo magnus habetur. Magnata/ urbs est Iberniæ/ teste Ptolemæo:	Magnatus
	a qua/ populi quidam Iberniæ Britannicæ/ Magnatæ/ cognominati sunt.	Magnata
	Monychus cū y græco/ & ch aspirato scribitur. Vnus fuit centauroz: de quo Iu/	Magnatæ
Iuuenalis	uenalis satyra prima. quantas iaculetur Monychus ornos.	Monychus
	Monycha eadem scriptura/ mater fuit sancti Augustini. Monachus/ & mona/	Monycha
	cha/ cū ch aspirato/ dici potest solitarius/ & solitaria. Monacha item/ una est	Monachus
Ptolemæus	ex insulis mille trecentis & septuaginta octo ante Taprobanem Indiæ maxi/	Monacha
	mam existentibus/ teste Ptolemæo. Monæcus cū œ diphthongo in media syl/	Monæcus
	laba/ & c exili/ Herculis cognomen fuit. Quo etiā nomine/ portus quidā in	Munychiū
Virgilius	Liguria uocatus est. Et producit penultimā syllabā. Virgilius li. æneidos. vi.	Munychii
	Aggeribus focer alpinis/ atq; arce Monæci. Munychium cū y græco in secun/	
Pollux	da syllaba/ & ch aspirato/ festū erat pallados/ ut refert Pollux: unde Munychii	
Ouidius	Athenarū portus dicti sunt: de quibus Ouidius meminit/ quom ait.	
	Hinc se sustulerat: paribusq; caducifer alis/	
	Munychiosq; uolans agros/ gratamq; Mineruæ	
	Despiciebat humum.	
Statius	Molo malas primæ coniugationis/ unde immolo immolas/ mo syllabā corri/	Molo
	pit. Statius libro thæbaidos septimo.	
Priscianus	Aut iubar aduersi graue syderis immolat umbris. Molo molis terciæ/ ēt pri/	Molior
Festus	mam corripit syllabam: & facit in præterito molui: in supino multum/ teste	Molio:
	Prisciano: quin etiā & molitū. Vnde Festus ait. Mola uocatur far tostū & sale	Molio
	sparsum: q; eo molito hostiæ asperguntur. Est autē molere/ ac uere uti ferrū: &	Molleo
Hierōymus	terere seu torrere/ uti far/ & triticū: ac etiā subagitare: ut est apud Hieronymū	Molleco
	in libro Iudicū: Sāpsonem clausum in carcere molere fecerunt: id est (ut tra/	
	dunt hebrei) cum robustis mulieribus eum coire fecerunt. ut ex illo robustā	
Horatius	prolem susciperent. Horatius in sermonibus.	
Acron	Permolere uxores nolim laudari inquit. Quod Acron exponens/ ait. Per/	
	molere/ uiolare/ polluere/ affectare/ subagitare. Molior cum unico l/ depo/	
Diomedes'	nens uerbum/ & molio/ Diomede teste usurpatur: & mo syllabam producit.	
Virgilius	Virgilius libro æneidos primo. Pars ducere muros/	
Varro	Moliriq; arcem/ & manibus subuoluere faxa. Varro in libro poetico. Et tañ	
Statius	non demolio astra. Statius libro siluarum quarto.	
	Ianq; alio moliris iter/ nec deside passu. Mollio mollis etiam quartæ coniu/	
	gationis/ sicut & molio/ qñ placare significat/ uel molle reddere/ cū duplica/	
Virgilius	to l scribit. Virgilius georgicorum secūdo. fructusq; feros mollite colendo.	

Horatius	Horatius in primo carminū. Molluit auersos penates: id est placauit. Molleo molles scđæ cōiugatiōis cū gemiato l'ūde mollesco/facit i præterito molliui.	
Marcellus	Mollis molle cū duplicato l' scribitur: pluresq; apud Marcellum significaciones	Mollis
Virgilius	detinet/hoc nihilominus in loco annotandas. Molle(inquit) dicitur non du	Mollestra
Virgilius	rum. Virgilius georgicorum secundo.	Mola
Virgilius	Quid memora Aethiopū molli canentia lana? Molle/recens nouū. Virgili	Molus
Virgilius	us in bucolicis. sunt nobis mitia poma:	Moles
Virgilius	Castaneæ molles. Molle/opportunum. Virgilius. & quæ mollissima fandi	
Virgilius	Tempora. Molle. leue contēendum. Virgilius georgi. iiii.	
Virgilius	tua Mecœnas haud mollia iussa.	
Virgilius	Molle/non arduum/nec erectum. Virgi. i bucolicis. qua se subducere colles	
Tullius	Incipiunt: molliq; iugum dimittere cliuo. Molle/dulce iucundum. Virgili	
	us georgicorum. ii.	
	mollesq; sub arbore somni. Molle/placatum. Tibullus de senectute.	
Horatius	Et Hannibalē iuueniliter exultatē/patiētia sua mollebat. Horatio i prio carminū.	
	Molluit auersos penates. Ab eo quod ē molle/mollestra dicta est pellis ouil	
	la. Mola/mo syllaba correpta/uocatur far tostū/& sale sparsū/ q; eo molito	
Festus	hostiæ sperguntur/ut scribit Festus. Virgilius in bucolicis.	
Virgilius	Frangere molā:& fragilis incende bitumine lauros. Mola item est/qua ferrum	
	acuitur:& frumenta/& oleæ teruntur: ut in euangelio Matthæi. Expedi ei/	
	ut suspendatur mola asinaria in collo eius. Rursum mola/mandibula dicitur:	
Pfalmogra	ut est apud Pfalmographū. Molæ leonū confringet dominus. Et in his omni	
phus	bus significatis primā corripit syllabā. Et a mola/uenit molaris dens: q; apud	
Ouidius	Vulgus/maxillaris dicitur:& molaris/Molæ fragmen. Ouidius li. meta. iiii.	
	Aut comes(inquit) ero dixit: dextraq; molarem	
Ouidius	Sustulit. Moly cum unico l' & y græco/flos quidā est: de quo Ouidius libro	
	metamorphoseos. xiiii.	
Tortellius	Moly uocant superi: nigra radice tenetur. Vbi Tortellius legit tmoli cum t	
Homerus	ante m:& cum i latino scribi præcipit: sed falsus est. Molus cū unico l' uir qui	
	dam fuit Cretenſis/ teste Homero libro iliados decimo. Moles cum unico l'	
	dicitur difficultas:& pro magnitudine fere poni solet/ uel pro pondere/ seu	
Virgilius	onere. Et mo syllabam producit. Virgilius.	
	torosq; infusa per artus	
Virgilius	Mens agitat molem: hoc est pondus/ seu magnitudinem. Virgilius.	
	Tantæ molis erat/ Romanam condere gentem: id est difficultatis.	
Marcellus	Mollicia/mollicies/mollicitudo/ in uno significato dici potest/ teste Marcello.	Mollicia
Cicero	Cicero libro qnto de finibus. In prio .n. ortu/ inest teneritas/ & mollicia quæ	Mollicies
Cicero	dā. Idē li. tertio de oratore. In ipso factu modū & Mollitudinis/ & leuitatis.	Mollitudo
Vgutio	Mulcrū ab Vgutione lac nouū dicitur. Molucrū/ & quo molæ ferūtur/ & lignū	Mulcrum
	quadratū ubi immolatur/ nec non & tumor uentris/ qui & uirginibus incide	Molucrum
Pompeius	re solet/ appellari pōt/ teste Pompeio. Aphranus. Virgini tam crescit ute/	
	rus/ q; grauidæ mulieri molucrum.	
Aphrani ⁹	Malagma huius malagmatis cum unico l' græcū est uocabulū/ a μαλακία/ quæ	Malagma
	est mollicies/ deriuatū. Neq; a malus mala malū deducitur/ ut cū Catholico ri	
Vgutio	diculus somniauit Vgutio. Id dicitur/ quom res dura per alterius rei admix	
	tionem/ in mollem est redacta.	
Virgilius	Mnestheus cū th aspirato/ & eius diphthongo scribitur. Propriū fuit uiri Troia	Mnestheus
	ni nomen: de quo Virgilius libro æneidos.	Menestheus
Virgilius	Velocem Mnestheus agit acri remige pistrim. Hic nonnunq; & Menestheus	
Virgilius	trium uidelicet syllabarum uocatus est/ dicente Virgilio libro æneidos. x.	
	Nec Lycio genitore minor: nec fratre Menestheo. Vbi nōnulli legunt Mne	
	stheo: ita ut spondeus in quinto sit loco: & secūda spondei syllaba/ propter	Menesthius
	geminam sequentis dictionis consonantem Mn/ producta sit. Alius eodem	Menestho
	nomiue fuit Thesei filius: alius Diomedis auriga. Menesthius cum th aspira	
Homerus	to/ & i latino/ fuit Anithoi filius/ teste Homero libro iliados sexto.	

	Meneſtho cum th aspirato / filia fuit Oceani . & Tethyos / teſte Heſio / do in theogonia.	
Hefiodus	Meleager cū unico l / & Meleagrus in recto / declinari poteſt. Propriū uiri noſm	Meleager
Quidius	fuit. de quo Ouidius li. meramorphoſeos. viii. meminit dicens.	Meleagrus
Ouidius	Effē putant tutos / donec Neleager / & una. Idem in eodem.	
	Inſcius / atq; abſens flama Meleagrus ab illa.	
Cicero	Metonymia cū t non aspirato / & y græco in antepenultima / & i latino in penul	Metōymia
	tima ſyllaba ſcribitur: & a Cicerone denominatio dicitur: quæ ab in doctis	Metalepſis
	cū o in tertia ſyllaba & ſcribitur / & efferitur. Sic & metalenſis / ſyllenſis / epa /	Syllepſis
	nalenſis / prolenſis / protheſis / ſynalympha / epifynalympha / ſynodoche / ſcif	Epanalepſis
	ma / ſcema enuntiant pro ea / quæ eſt metalepſis cum t exili: ſyllepſis cum y	Prolepſis
	græco / & duplicato l: epanalepſis: prolepſis: poſtheſis cum l / ſequentē th	Protheſis
	aspirato: ſynalœpha cū y græco / & œ diphthongo in penultima ſyllaba: epi /	Synalœpha
	ſynalœpha cū i latino in ſecunda ſyllaba / & y græco in tertia / & œ diphtogo	Epifynalœ
	in penultima: ſynecdoche cū y græco / & e in ſecunda ſyllaba / ſequentē cō / &	pha.
	ch aspirato in ultima: ſchiſma cū ch aspirato / & i latio: ſchema cū ch aspirato.	Synecdoche
Vgutio	Mythus cū y græco / & th aspirato ſcribitur. Neq; ab eo quod eſt mitis mite de	Schiſma
	ſcendit / ut cū Catholico Vgutio ſomniauit: ſed græcū magis eſt uocabulum:	Schema
	quæ a noſtris fabula tranſfertur. Mitoſ cū i latino / & t exili: græcū & ipſum	Mythus
	uocabulū / ſilū a nſis traduciſ. Vnde ueſtis polimita: ut i uerbo lineo uidim?	Mitoſ
	Myſia cū y græco in prima / & unico l / & i latino in media ſyllaba ſcribitur. Pro	Myſia
Plinius	uincia eſt Phrygiæ conterminā habens Aeoliam / teſte Plinio libro quinto	Moœſia
Ptolemæus	naturalis hitoria. Eſt aut duplex / ſuperior / & inferior / ut ſcribit Ptolemæus.	
Ptolemæus	Eſt & eodē nomine urbs in Albania / teſte Ptolemæo: qui & aliā eiſdē nomi	
Seruius	nis urbē ponit in Parthia. Moœſia cū œ diphthongo / & unico l / urbs ē in My	
Virgilius	ſia propē Troiam / teſte Seruio ſuper librū primū georgicorū: de qua Virgi	
	lius libro præfato.	
	Lætus ager / nullo ſe tantum Moœſia cultu.	
	Lactat. Moœſia itē eadē litteratura / prouincia eſt iuxta Macedoniā / Pannoniæ	
	contermina: quā ſuperiorē Moœſiā uocant. Eſt & alia Moœſia: quæ inter Danu	
	biū / orientē uerſus / uſq; ad Tyran fluuiū ptendit: quæ inferior Moœſia uocat.	
Homerus	Mimū cū i latino ſcribitur: & effictor interpretatur. Mimas cū i latino / mons eſt	Mimus
Ouidius	in minori Aſia / teſte Homero in hymnis: de quo Ouidius li. metamor. ii.	Mimas
	Et tandem niuibus Rhodope caritura: Mimasq;.	
	Monoceros huius monocerotis / animal eſt / cornu unicū gerens: qui a nonnul /	Monoceros
	lis in recto monoceron genitiuo monocerontis declinatur.	Monoceron
Ptolemæus	Morus arbor eſt nota: cuius fructus morū dicitur. Eſt etiā morū uilla quædam	Morus
Ptolemæus	ab occidentali parte Nili / teſte Ptolemæo. Mora urbs eſt Corſicæ mediterr	Morum
	nea / ut Ptolemæus oſtendit.	Mora
Prifcianus	Moneo facit in præterito monui / teſte Prifciano: quin etiā & moni / teſte Mar /	Moneo
Marcellus	cello / Pacuiū inducente dicentē in armorū iudicio. Dic quid faciā: & quod	
Pacuius	me moneris / effectum da. Moneo duos regit accuſatiuos diuerſos: ut præfa	
Terentius	to Pacuii exemplo patet. Nonnūq; poſt accuſatiuū regit ablatiuū: ut ē apud	
	Terentium in Andria. Habeo pro illa re / illum quo moneam probe. Aliquī	
Diomedes	poſt accuſatiuū iungitur genitiuo / teſte Diomede: ut moneo te officii tui.	
	Monumen / & monumentum / & monitum / & monitus huius monitus / in una	Monumen
Virgilius	ſignificatione accipi poſſunt. Virgilius.	Monumētū
Perſius	Carmentis nymphæ monita / & deus auctor Apollo. Perſius.	Monitum
	Hos pueris monitus patres infundere lippos.	Monitus
	Morior moreris tertia / & morior moriris quarta coniugatione / declinari pōt	Morior
Prifcianus	teſte Prifciano. Lucanus libro quarto.	
Lucanus	Nam gratis moritur iugulo qui prouocat hoſtem. Ouidius libro meta. xiiii.	
Ouidius	Ad ſtrepitum / mortemq; timens / cupidusq; moriri. Ennius annalium. xiiii.	
Ennius	Nobis oſtendas / ſi uiuimus / ſiue morimur. Terentius in eunucho.	
Terentius	Riſu emoriri omnes deniq;.	

	Moror / cōmune uerbū est / ut quidam uolunt. Sed & moro moras ueteres teste	Moror Moro
Diomedes	Diomede protulerūt. Vnde Pacuuius ait in Hermiona. Paucis absoluit / ne	
Pacuuius	moraret diutius. Næuius in proiecto. Quid moras / quid imperas ?	
Næuius	Margarita & margarites / in recto / declinari. pōt. / teste Lactantio grāmatico su	Margarita
Lactantius	per librū sextū thæbaidos: quin etiam neutro genere margaritū: qui apud	Margarites
Priscianus	Græcos teste Prisciano masculino genere profertur. Prudentius in psycho.	Margaritū
Prudentius	Margaritū ingens / opibusq; & uiribus / arte. Hieronymus in parabolis capi	Margaris
Hierōymus	tulo. xxv. Inauris aurea / & margaritū fulgens / qui arguit sapientē. Seruius	Margarida
Seruius	aūt super librū primū æneidos / declinat in recto / margaris / genitio marga	Margara
	ridis / uel margaridos: a cuius accusatiō græco μαργαριδ-α / formatur ēt la	
	tine hæc margarida huius margaridæ / ri syllaba correpta. Vnio / seu (ut uul	
ProImæus	gus appellat) perula uocatur. Margara / urbs ē Indiæ / teste Ptolemæo.	
	Manna huius mannatis cū duplicato n / neutro genere / & manna huius mânæ	Manna
	fœminino / declinari potest.	
Pōpeius	Mutio mutis quartæ coniugationis / significat loqui / auctore Pompeio. Persius.	Mutio
Persius	Men mutire nefas? Ennius. Palam mutire plebeio piaculū est. Muteo / mutes	Muteo
Ennius	secūdæ / unde mutesco / significat mutog; more tacere: uel loqui non posse.	
Ouidius	Ouidius metamorphoseos. xiii.	
	Troades exclamant: ommutuit illa dolore.	
Vgutio	Mutuo (inquiunt Vgutio / & Catholicon) significat mutuo dare: mutuor autē	Mutuo
Marcellus	mutuo accipere: cū mutuo / etiā mutuo accipere / significare habeat / aucto	Mutuor
Cæcilius	re Marcello / Cæciliū iducēte dicētē. Ad amicos currat mutuatū: mutuet cā mea.	
Plasmo	Malignor deponēs / & maligno usurpatur. Psalmographus. Qui malignantur	Malignor
graphus	exterminabuntur. Et iterū. Super populū tuū malignauerūt consiliū.	Maligno
Psalmo	Meditor / deponens / est uerbū: quod tamen Priscianus tradit esse cōmune.	Meditor
graphus	Vnde etiā passiuū protulit Terentius / quom dixit in Phormione. Meditata	Medito
Priscianus	sunt mihi omnia mea incōmoda. Psalmographus. Anni tui sicut aranea me	
Terentius	ditabantur. Comperitur tñ & medito meditas. Et (ut putat Plinius / referēte	
Psalmogra	Diomede) meditare / est / secū cogitare: meditari uero / uoce dicere. Proprie	
phus	tñ meditari significat exercere. Vnde uersu secūdo bucolicog; Virgilius ait.	
Plinius	Siluestrē tenui musam meditaris auena: idest exerces!	
Diomedes	Modulor deponens est uerbū: & tam datiuo / q̄ accusatiuo iūgitur / teste Seruio	Modulor
Virgilius	super librū septimū æneidos. Sed & modulo modulas ueteres protulerunt	Modulo
Seruius	teste Prisciano.	
Priscianus	Moderor deponens est uerbū: & datiuū post se casum regit: uel accusatiuū / te	Moderor
Diomedes	stibus Diomede / & Seruio super librū septimū æneidos. Cato si tamen co	Modero
Seruius	dex non mentitur auctorem.	
Cato	Ipse tibi moderare: tuis ut parcere possis. Terentius. Qui ex sua libidine mo	
Terentius	deratur nos. Antiqui etiā moderor moderas protulere / teste Marcello / Pa	
Marcellus	cuuiū inducente dicentē. Neq; tuū te ingeniū moderat. Quod etiam Nicola	
Pacuuius	us obseruauit in Hesiodo dicens.	
Nicolaus	Vt linguā moderes / pensataq; uerba loquaris.	
Donatus	Misereor secūdæ coniugationis / deponens est uerbū: & genitio iungitur / teste	Misereor
Hierōymus	Donato: ac etiā datiuo. Hieronymus in parabolis capitulo. xiiii. Qui aūt mi	Misereo
Hierōymus	seretur pauperi / btūs erit. Idē i Hieremia ca. xxx. Ecce ego cōuertā cōuersio	Miseret
Nonius	nē tabernaculoq; Iacob: & tectis eius miserebor. Veteres ēt misereo miseres	Miseretur
Ennius	protulerūt / teste Nonio. Vnde Ennius annaliū quinto / inquit. Cogebant ho	Misereco
Ennius	stis lachrymantes / ut misererēt. Idē in hecuba. Miserete manus: date ferrum /	Miserescit
Nonius	quo me anima priuem. Comperitur etiā miseret impersonale: & miseretur /	Miseror
Priscianus	testibus Nonio / & Prisciano. Quæ uerba / a parte ante accusatiuū regūt per	Misero
Virgilius	sonæ patientis: & a parte post genitiuū personæ agentis. Virgilius.	Miseritudo
Lucius	Si te lapsorū miseret / quæ munera Niso	Miseria
Cicero	Digna dabis? Lucius. Neq; minus uestri / q̄ mei miseretur. Cicero p ligario.	Misericor
Turpilius	Cauete / fratrū p fratris salute p̄cantū uos misereat. Turpilius referente No	dia
Nonius	nio / tūc (inqt) / priis me miseret / magis. A misereo / fit miseresco: a miseresco at	

Stattus	fit miserescit impersonale cū significato sui uerbi. Stattus libro thabaidos. i.	
Virgilius	Et generis miseresce tui. Virgilius libro aeneidos. x.	
Terentius	uos o potius miserescite uenti. Terentius. Atq; inopis te miserescat mei.	
Virgilius	Miseror miseraris primæ coniugationis/ etiã deponens est uerbū a pte post	
Nonius	accusatiuū casum regens. Virgilius libro aeneidos. xi.	
Accius	& Turni sortē miserantur iniquā. Sed & misero miseris antiqui usurpauere	
Nonius	teste Nonio/ Accium inducente dicentē in Arhamate. Atq; ita de illis merui	
	ut iure hæc nunq̄ miserarent mala. Miseror aut̄ & misereor/ hoc distant: q̄	
Pompeius	(ut tradit Nonius) miserari significat flere/ & lamentari: misereri uero/ misera	
	tionē alienis casibus exhibere. Et actiue quidē ad primū: passiue aut̄ ad secū	
Nonius	dum. Et Pompeius ait. Miseratur is/ qui aliena queritur incōmoda: miseretur	
	is/ q̄ miserū subleuat. Inde miseritudo dicta ē/ tā miseriam teste Nonio signi	
	ficans/ q̄ misericordiam.	
Terentius	Memini/ accusatiuo iungitur/ & genitiuo. Terentius. Faciã ut meiq; & huius	Memini
Cicero	dici/ ac loci memineris. Cicero. Omnia quæ curant senes meminerunt uadi	
	monia: qui sibi/ cui ipsi debeant. Quom aut̄ pro eo quod est mentionē facio/	
	ponitur/ accusatiuū recusat/ postulat aut̄ genitiuū: uel ablatiuū cū præpositio	
Quintiliãus	ne de. Quintilianus. Neq; enim huius rei meminit pœta ipse. Et iterū de qui	
Quintiliãus	bus multi memierūt. Et tā presentis/ q̄ præteriti tēporis significatiōē detiet.	
Martialis	Maetus maeta maetū/ & maete aduerbiū/ tā gto/ q̄ ablatiuo iūgit. Martialis.	Maetus
Syllius	Maete animi/ quē rarus habet/ morūq; tuorū. Syllius libro. xv.	Maete
Lucillius	Lælius affatur: maete o uenerãde pudici Ductor maete animi. Lucillius li. v.	
Horatius	Maete inq̄ uirtute/ simulq; his uersibus esto. Horatius sermone secundo. ma	
Virgilius	ete Virtute esto (inquit) sententia dia Catonis. Virgilius.	
Festus	Maete noua uirtute puer: id est magis aucte: maetus/ magis auctus/ teste Festo.	
Prolemæ	Musta/ urbs est Aphricæ inter Thabracã ciuitatē & Bragadã fluuiū/ teste Ptole	Musta
Ouidius	mæo. Mustū/ uinū uocatur nouū. Ouidius in fastis.	Mustum
Martialis	Præmia de lacubus proxima musta tuis. Martialis.	Mustus
Probus	Imbue plebeias Clusinis pultibus ollas:	Mustacius
	Vt satur in uacuis dulcia musta bibas. Probus aut̄/ masculino genere mustus	Mustacium
Plautus	delcinari præcipit. Mustus musta mustū/ pro nouus noua nouū ponit. Vnde	
Censorius	Plautus/ mustã iuuençã dixit. Similiter etiã Censorinus/ de agna (inquit) mu	
	sta pascenda. Næuius in gymnastico. Vtrū melius est/ uirginē/ an uiduã uxore	
Næuius	ducere/ uirginem/ si musta est. Ab eo qui est mustus nouus/ fit (ut tradit Ca	
Caper	per) mustuacius mustacia mustaciū. Ait enim. Mustacius/ siue mustaciū/ non ad	
	genus referendū est/ q̄a hoc fit/ aut illud: cū per se nihil sit. Sed sic plane ē mu	
	stacius panis: & mustaciū librū recte dicimus: hoc est nouū. Fallitur tñ Caper:	
	cū & mustacius masculinū/ & mustacium neutri generis/ apud approbatissi	
Iuuenalis	mos legatur auctores. Quod quidē (ut mea opinio fert) non ab eo quod est	
Stattus	mustū nouū/ sed a mustace lauro descendit. Iuuenalis fatyra sexta.	
	Causa nec est/ quare cœnã/ & mustacia perdas. Stattus libro siluarū primo.	
	Et mustacius/ & latentē palma	
Cato	Prægrandes cariotides cadebant. Quo aut̄ fiat modo/ Cato insinuat/ cum	
	ait in re rustica. Mustacios sic facito. Farinæ siliginæ modiū unū musto con	
	spergito: anysum: cyminū: adipis pondo duo: casei librã: & de uirga lauri de	
	radito/ eodē adiecto. Et ubi defrixeris/ lauri folia subtus addito/ dū cōcoques.	
	Mandonēs/ manduconēs/ mansucii/ in uno significato accipi possunt. Sic come	Mandonēs
	dones: comedi: edones: edaces: epulones: lurcones: curgilones: ganeones: glu	Maduconēs
	tones: scutræ: paraliti: gulones: phagones: ambrones: ardeliones: eluones: li	Mansucii
	guriones: labeones: nepotes: catillones cum duplicato l/ a catilo dicti: nō aut̄	
Vgutio	catulōes cū unico l/ a catulo/ ut somniauit Vgutio. Festus. Fiscellus/ casei mol	
Festus	lis appetitor dicitur: ut catillones catilloz/ luguriones. Hæc ille. Macrobius.	
Macrobius	Proprie aut̄ catillones dicebantur/ qui catillos liguriebant.	
Nonius	Magnitudo/ & magnitas/ in uno significato accipi possunt/ teste Nonio/ Ac	Magnitudo
Accius	cium inducente dicentem. Neq; sat fingi/ neq; dici potest/ præ magnitate.	Magnitas

Priscianus	Mordeo mordes facit in præterito momordi/ teste Prisciano/ dicente Lucano.	Mordeo
Lucanus	Exiluit primus chalybē/ frænosq; momordit. Quin etiā & morsū/ auctore	
Gellius	Gellio libro. vii. noctiū atticarum. Vnde & Plautus ait in trigemū. Ni fugissē/	
Plautus	mediū credo præmorsisset. Antiqui tamen (ut scripsit Marcellus) memordi/	
Marcellus	pro momordi/ peposci pro poposci/ pepugi pro pupugi/ spepondi pro spo	
Gellius	pondi dixerūt. Sic et tetuli pro tuli/ cecurri p̄ cucurri/ teste Gellio li. præfaro.	
Diomedes	Munero muneras/ & muneror deponens usurpatur/ auctoribus Diomede/ No	Munero
Nonius	nio/ Prisciano. Horatius. Muneretur te Priape affecto.	Muneror
Priscianus	Manduco māducas/ & manducor deponēs/ dici pōt/ testibus Prisciano/ & No	Manduco
Horatius	nio/ q; & Pōponiū refert dixisse. Opertis oculis simul māducat/ p̄ māducat.	Manducor
Priscianus	Mungo mungis/ & mungor deponens usurpatur/ teste Marcello/ Catonē indu	Mungo
Nonius	cente dicentem de liberis educandis. Neq; emungentur libertatē.	Mungor
Pōponius	Metus/ masculini generis est/ sed & fœminino genere ueteres protulerūt/ teste	Metus
Marcellus	Festo/ Vnde Ennius ait. Viuam/ an moriar/ nulla in me est metus. Metus itē	
Cato	pro religione ponitur/ teste Seruio/ ut est apud Virgilium.	
Festus	multosq; metu seruata per annos.	
Ennius	Malua/ αμαλαχῆ dicta est/ auctore Varrone de lingua latina. Hærbæ est/ quæ	Malua
Seruius	& maluaciū dicitur/ testibus Probo/ & Prisciano/ quod & hoc maluaciū de	Maluaciū
Virgilius	clinatur. potest tamen & maluaciū adiectiue declinari. Malua item masculi/	Maluaciū
Varro	ni generis/ fluuius a Ptolemæo ponitur/ cuius hostiū ē ad Ibericū oceanum.	
Probus	Moses duarum syllabarum est/ dicente Iuuenale satyra quinta.	Moses
Priscianus	Tradidit arcano qd̄ cūq; uolumine Moses. Et Arator. nō hæc ieiunia Moses	Moises
Ptolemæus	Condidit. Et iterum.	
Iuuenalis	Nam psalmus licet ista canat/ tamen inclyte Moses Altius hæc memoras.	
Arator	At uero Sedulius trisyllabam dictionem expressit/ cum ait.	
Arator	Quid q; & Elian/ & clarum uidere Moisen/ Et facit in genitio Mosis/ uel	
Sedulius	Mosi/ sicut Achilles huius Achillis/ uel Achilli/ Vlysses huius Vlyssis/ uel Vlyssi.	
Caper	Metaurus cum t exili/ & Metaurū/ declinari potest/ testibus Capro/ & Probo.	Metaurus
Probus	Fluuiū ē/ q; de Piceni p̄uicia oriēs/ Flāminia d̄ currit. Horatius i. iiii. carminū.	Metaurum
Horatius	Testis Metaurum flumen. Syllius libro. vii.	
Syllius	Multaq; Hasdrubalis fulgebat strage Metaurus.	
Pōpeius	Manfues genitio manfuetis/ & manfuetus manfuetus manfuetum/ declinari po	Manfues
Nonius	rest/ testibus Pompeio/ & Nonio. Plautus in asinaria. Reddā ego te & fera	Manfuetus
Plautus	fame manfuetem. Accius in Meleagro. Nunc sine maciem/ misericordia mā	
Accius	fues sit. Dictū est aut̄ manfuetū/ ad manū ueniēs fuetū/ hoc ē/ neq; misericor	
Pompeius	dia māstū/ neq; crudelitate s̄uū/ sed modestia tēpatū/ ut idē scribit Pōpeius.	
Pompeius	Malluuiæ cū duplicato l/ dicuntur aquæ/ quibus lotæ sunt manus/ teste Pom	
Quintiliāus	peio. Malluuiū autem/ uas est/ quo manus lauantur.	Malluuiæ
Pompeius	Manceps/ & mancipium/ in uno significato accipi possunt. Quintilianus in gla	Malluuium
Pompeius	diatore. Er̄ inter dedita hōxæ mancipia/ contēptissimus tiro gladiator.	Manceps
	Manceps aut̄ (ut tradit Pōpeius) appellatur quicqd̄ emitur a populo condu	Mancipium
	ctiue/ quia manu sublata significat se auctore ēptionis esse/ qui quidē præ uo	Mancipi
	catur/ quia tam debet præstare populo/ quod promisit/ q̄ is/ q; pro eo præ	Neumācipi
Seruius	factus est. Mancipi indeclinabile ē per oēs casus/ & genera/ teste Seruio. Et ap	
	pellant res/ quæ manu capi/ & alienari possunt/ ueluti seruus/ & equus/ cum	
	cætera/ neumācipi dicantur/ ut iura/ rerumq; dominia.	
	Mulcifer/ quasi mulcens/ hoc est molliens ferrū/ Vulcanus dictus ē/ qui & mul	Mulcifer
Casellius	ciber. Et facit mulciber in genitio Mulcibris/ uel Mulcibris/ teste Casellio.	Mulciber
Alexander	Alexander aut̄/ secūda declinatione declinari præcepit/ quom dixit.	
	Presbyteri cū mulcibero memor esse memento.	
Pōpeius	Monstrū dictū est/ quasi monestrū/ q; scilicet aliquid moneat futurū/ auctore Pō	Monstrū
Nonius	peio/ uel (ut scribit Nonius) monstrū dictū est/ q; iminentia monstret. Mon	Monstratio
Nonius	stra aut̄ appellantur/ quæ naturæ modū egrediuntur/ ut auis quatuor alis/ hō	Monstruus
Virgilius	duobus capitibus. Nonnunq; tñ pro monstracione monstrū ponitur/ teste	Mōstrosus
	Nonio/ ut est apud Virgilium. Monstra deum refero/ id est monstraciones.	Mōstruosus

Lucanus	Ab eo quod est monstrum fit adiectiue monstruus & monstruosus. Lucanus li. i.	
Caper	Monstruosusque hominum partus.	
Probus	Murmur tam masculinum quam neutri generis est / testibus Capro / Probo / Prisciano.	Murmur
Priscianus	Hieronymus in Ioanne cap. vii. Et murmur multus erat de illo in turba. Virg.	Murmuril-
Hieronymus	& nemoque increbrescere murmur. Et format dimiuitiue murmurillum teste No-	lum
Virgilius	nio. Vnde Plautus ait in rudete. Nolo ego murmurillum neque susurrum fieri.	Murmuro
Nonius	Murmuro murmurat & murmuror deponens usurpat: & ab eo quod est mur-	Murmuror
Plautus	murillum murmurillo murmurillas. Hieronymus in libro numerorum capitu-	Murmurillo
Hieronymus	lo. xiiii. Igitur uociferans omnis turba fleuit nocte illa: & murmurati sunt con-	Muginor
	tra Moysen & Aaron concti filii Israel. Et in euangelio Luca legitur. Et cum	Musso
	uideret omnes murmurabant / dicentes / quod ad hominem peccatorem diuertisset.	
Plautus	Plautus. Quid murmurillas tecum & te discrucias / Muginor deponens idem	
Nonius	significat quod & murmuror: ut etiam interpretatur Nonius illud Lucillii	
Lucillius	libro septimo muginamur / molimur / subdicimus. At uero Festus / muginari	
Festus	(inquit) est nugari: & quasi tarde conari: quod magis placet: & interpretatio	
Festus	ni dicti Lucilliani aptius conuenit. Musso cum duplicato. / etiam pro mur-	
Nonius	muro ponitur / auctoribus Festo / & Nonio. Ennius. Aspectabat uirtutem le-	
Ennius	gionis suae / expectans si mussitarent. Mussare item / tacere significat. Ennius.	
Ennius	Non decet mussare bonos: id est tacere / interprete Festo. Rursus mussare / si	
Festus	gnificat dubitare. Virgilius. mussat rex ipse Latinus	
Virgilius	Quos generos uocat: id est dubitat / ut exponit Seruius. Mussare / uereri. Vir-	
Seruius	gilius libro aeneidos. xi. cuncti se scire fatentur /	
Virgilius	Quod fortuna ferat prope: sed dicere mussat. Mussare / queri. Virgili. li. praefato.	
	Fient maesti / mussantque patres. Inter mussare autem / & murmurare / hoc dis-	
Nonius	stare tradit Nonius: quod mussare / hominum est / occulte quid / & pressa uoce lo-	
	quentium / quod celatum uelint. Murmurare uero (ut ait) maioris soni est: & ad tu-	
Virgilius	multum proximi dicente Virgilio gerogicorum primo.	
	& resonantia longe	
	Littora misceri: & nemorum increbrescere murmur.	
Phocas	Memor trium est generum / testibus Phoca & Prisciano. Sed & hic & haec memo-	Memor
Priscianus	ris & hoc memore / ueteres declinarunt. Vnde Caecilius ait.	Memoris
Caecilius	Itane est immemoris / itane madida memoria?	
	Memor memoras / & memoror deponens usurpatur: & tam accusatiuo quam geni-	
Syllius	tio / iungi potest. Syllius circa initium operis.	
	da musa decus memorare laborum	Memoro
Virgilius	Antiquae Hesperiae. Virgilius circa initium libri aeneidos.	Memoror
Hieronymus	Musa mihi causas memora. Hieronymus in ecclesiastico capitulo septimo.	
Hieronymus	In omnibus operibus tuis memorare nouissima tua: & in aeternum non pecca-	
	bis. Idem in eodem capitulo tertio. Sed in die tribulationis commemorabit tui.	
Herodotus	Maris / fluuius est Agathyrsorum / teste Herodoto libro historiarum quarto.	Maris
Hieronymus	Mas masculus / facit in genitiuo maris. Mare / aquarum uocatur congregatio /	Mas
	dicente Hieronymo in genesi. Congregationesque aquarum appellauit maria.	Mare
	Et facit in ablatiui singulari / mari / uel mare: in genitiuo plurali / marium / uel	Maræa
Priscianus	marum: in datiuo pluri / & ablatiui / maribus / teste Prisciano li. vii. Lucanus. li. vi.	Marra
Lucanus	Purus in occasu parui sed gurgitis Aeas /	Marracium
Athacinus	Ionio fluit inde mari. Athacinus.	Mara
Plautus	Cingitur Oceano / Libyco mare / flumine Nilo. Plautus in rudete. Sua quisque	Maria
Næuius	partem piscium poscant sibi: dicant in mare communi captos. Næuius in car-	
	mine belli punici. Senex fratres pietate deum / allocutus est summi deum regis	
Cæsar	fratrem Neptunum / regnatorem marum / pro marium. Cæsar in quinto belli Gal-	
Columella	lici. Paulo latiores quam quibus in reliquis utimur maribus. Maræa cum a diph-	
Ptolemæus	thongo / urbs fuit Aethiopiae.	
Ptolemæus	Marra cum duplicato r / ferreum instrumentum est: quod uulgus marra cum	
Seruius	appellat. Columella libro undecimo.	
	Contundat marra uel fracti dente ligonis. Mara cum unico r / urbs est me-	

	tropolis foelicis Arabiae/ teste Ptolemæo. Maria/ palus est Aphricæ/ ut idē Ptolemæus ostendit.	
Syllus Virgilius	Massicus cum duplicato s & i latino/ & c exili/ masculini generis in singulari numero/ & plurali neutri generis est/ teste Seruio super librum septimū æneidos. Syllus libro septimo. Massicus uiferis addebat nomina glebis. Virgili. libro præfato. uertunt foelicia Baccho. Massica. Mons est: a quo/ massicum uinum cognominatum est.	Massicus
Vgutio Palladius Palladius Priscianus Ennius	Mespilius cum i latino/ & unico l/ græcum est nomen/ arboris nobis notæ/ cuius fructus mespilum dicitur. Neq; ab eo quod est malū fructus deriuatur/ ut cū Catholico ridiculus somniauit Vgutio. Palladius. Mespilus admissio germinis tuta subit. Idem. Mespilq; exarmat pugnacibus horida membris.	Mespilus Mespilum
Priscianus Ennius	Mens & mentis/ in recto ueteres protulerunt/ teste Prisciano. Vnde Ennius i Epi maco ait. Terra/ corpus est: at mentis/ ignis est.	Mens Mentis
Priscianus Marcellus Plautus Horatius Horatius Persius Iuuenalis Martialis Acron	Mino minas/ mi syllaba producta/ accusatiuū post se casum regit. Vnde in hymno patris mei francisci habetur. Miña gregē dux ad regē. Minor minaris/ mi correpta syllaba/ datiuo iungitur. Sed & mino minas antiqui usurparunt/ teste Prisciano. Vnde & minitor deponens/ & minito neutrale/ dici potest/ teste Marcello. Plautus in Amphitrione. Quid minitabas te facturū/ si istam pepulisset foras/ Horatius. Ceruius iratus leges minitatur: & urnam.	Mino Minor Minitor Minito
Horatius Persius Iuuenalis Martialis Acron	Mingo mingis/ & meio meis/ idem significatū habent. Horatius. Hunc perminxerunt calones: atq; caballi. Persius. Pinge duos annues: pueri sacer est locus. extra Meite. Iuuenalis satyra prima. Cuius ad effigiem nō tantum meiere fas est. Martialis. Incipit in medios meiere uerba pedes.	Mingo Meio
Vgutio Persius	Muria cum unico r/ & i latino/ Sirum est uocabulū/ teste Acrone super sermonē xiiii. Horatii. Neq; ab eo qui est murus descendit: quia scilicet oleo stet p muro/ ut cum Catholico ridiculus somniauit Vgutio. Erat apud antiquos genus liquaminis/ quod ex thynno pisce conficiebatur. Persius. Tingit olus siccum muria uaser in calice empta. Muries huius muriei eadem scriptura/ sal dicitur in pila runsum/ & in ollam fictilē coniectū: & in furno percoctū/ ut scribit Festus. Quo dehinc (ut ait) i aquā misso Vestales uirgines in sacrificio utebatur.	Muria Muries
Festus Probus Sergius	Mons format per diminutionē monticulus/ & monticellus/ teste Probo.	Mons Monticulus
Ouidius	Miluius cum i latino/ masculini/ & foeminini generis est/ teste Sergio in Donatū: apud quem pro foeminino genere/ in exemplum est/ quod se legisse dixit/ rapidissima miluius. Quod si Sergius ipse non meminit ubi legerit/ sciat eē Ouidii libro metamorphoseos secundo/ ita dicentis.	Moticellus Miluius
Ouidius	Vt uolucris uisis rapidissima miluius extis. Sed nō aduertit Sergius/ q; rapidissima/ non cum substantiuo miluius/ sed cum uolucris/ adiectiue iungatur: & sic ordinetur cōstructio: ut miluius/ appositue uolucris rapidissima/ uisis extis. Ita enim quidā exposuit. Sed rectius Sergius. Nā uolucris adiectiue positū ē. Et in gyrū uolitans interpretatur. Quod apte innuit Ouidius. Sed in orbē curuat eundē. Vt uolucris uisis rapidissima miluius extis. Et quæ sequuntur. Vbi & masculino & foeminino genere protulerunt. Hic & miluius dicitur. Ouidius fastorum tertio. Miluius & meritis uenit in astra suis. Oratius suspectos laqueos & opertum miluius hamum.	
Macrcell ^o Salustius	Mercatus huius mercatus/ uel mercati/ declinari potest/ teste Marcello/ Salustiū inducēte dicentem libro historiarū quinto. Ceteri negocia sequebatur familiaria legatorum/ aut tribunorū: & pars sua cōmeatibus mercatis/ p mercatibus. Locus est nondinationis: ubi scilicet mercatura agitur. Mercatura autem/ & mercatio/ ipsa mercandi actio uocatur.	Mercatus Mercatura Mercatio
Iuuenalis Pompeius Iuuenalis	Mamma cum duplicato m scribitur: primamq; syllabam positione producit/ dicente Iuuenale satyra prima. Mēuia Tuscum Figat aprum: & nuda teneat uenabula mamma. Et format per diminutionē cum gemino m mammula/ & mamilla cum unico m: cum prima syllaba correpta sit. Pompeius in dictione arca. Arca (ingt) diminutiū facit arcula/ & arcella: ut a porco porculus/ & porcillus: a mamma mammula/ & mamilla. Iuuenalis satyra sexta.	Mamma Mammula Mamilla Mamofus Mameatus

Plautus Martialis	Ipsa loqui recta facie strictisq; mamillis. A marna fit adiectiue marnofus & marnatus. Vnde Plautus in pœnulo amicam mammeatam dixit. Martialis. Marnofas metuo: teneræ me trade puellæ.	
Herodiâus Vgutio	Musa a μῦσι quæ est inquisitio dicta est auctore Herodiâo: non aut a mos aqua ut sônauit Vgutio. Musæ nouem fuerunt: Clio: Euterpe: Thalia: Mel pomene: Terpsichore: Polymnia: siue Polyhymnia: Vrania: Calliope: Erato: quam tamen Arcades non musam sed uatem fuisse dicunt. Quas omnes etiã tribus uersibus Hesiodus in theogonia comprehendit/ quom ait. κλίω Τέ εὐτέρπη Τέ θάλεια Τέ μελομένη Τέ τέρψιχορη Τέ ἔρατώ Τέ πολυμνία Τέ οὐρανίη Τέ καλλιόπη ἠιδέει πρὸ φέρεσ Τά τῆ εὐτυράσασσιν.	Musa
Hesiodus	Mysterium cum i latino scribitur: & a μῖσος quod est odiũ deriuatur/ teste Clæ mente papa i sromatibus. Neq; cum y græco μῖσος scribitur/ ut scribi præcipit Tortellius. At uero Apollodorus/ a quodã/ cui Myon nomen fuit/ quẽ & uenando perisse asserit/ mysterium dictum/ & nomen funebris honoris accepisse dicit. Et sic cũ y græco mysterium scribendũ erit. Alii a μῦς/ quod claudere significat/ deductũ perhibent. Vnde mysteriũ/ arcanũ dicitur. Et tũc cũ y græco scribi debet. Ministeriũ autẽ a ministrando/ latinum est uocabulum. Et proprie ministri opera est: sed pro omni quoq; operatione accipitur: ut d̄ rege latino Virgilius. mæstusq; refugit Fœda ministeria. Ministeria itẽ pro ministris ponitur. Paulus iuris consultus. Urbica ministeria dicimus etiã quæ extra urbem ministrare nobis consueuerunt. Vlpianus. deniq; concubinæ filios naturales alumnos constituit generali appellatione non contineri: etsi quæ alia sunt huiusmodi ministeria.	Mysterium Mysterium Ministeriũ
Clæmens Tortellius Apollodoro Virgilius Paulus Vlpianus		
Lucretius	Momen/ & momentũ/ in uno significato dici potest. Lucretius. Momine si a paruo possunt impulsa moueri. Mechanicus cum e absq; diphthongo/ & ch aspirato in secunda/ & c exili in/ ultima syllaba scribitur. Neq; a mœchor mœcharis descendit/ ut cum Catholico Vgutio sônauit: sed a μῆχῆρῆ/ quod apud nos inuentionem indicat. Dici potest uilis artifex.	Momen Momentũ Menechin9
Vgutio	Menda fœminino/ & mendum neutro genere declinari potest. Inde fit mēdus/ & mēdolosus. Ouidius de remedio. Tunc animo signa quodcunq; in corpore mēdum est. Persius. Ne qua sub ærato mendosum tinniat aurum.	Menda Mendum Mendus
Ouidius Persius	Myoparo masculini generis/ cum y græco scribitur. Neq; ex eo qui ẽ minimus componitur: quasi minimus paro/ myoparo dicatur/ ut cum Catholico ridiculus sônauit Vgutio. genus est nauis: quo piratæ uti cõsueuerat: a quo/ ẽt ipsi myoparones cognominati sunt.	Mendosus Myoparo
Vgutio	Mycene huius Mycenes cum y græco/ & c non aspirato/ & Mycena huius Mycena/ & Mycenæ plurali tantũ numero/ declinari potest. Virgili. li. æneidos. v. Argolicouẽ mari deprensus/ & urbe Mycenæ. Lucanus libro primo. Sole Thestæa noctẽ duxere Mycenæ. urbs fuit in Argolica Achaia regiun cula/ teste Plinio li. quarto naturalis historia. Mycena eadẽ litteratura nympha fuit Laconica: a qua Mycena urbs cognominata est teste Porphyrio sup librum secundum iliados. Mycone huius Mycones/ & Myconos huius Myconi/ cum y græco/ & c exili/ declinari potest. Virgilius li. æneidos tertio. Mycone. Gyroq; reuinxit. Statius in achilleide. Cycladas: ninc spretæ Myconosq; humilisq; Seriphos. Insula est una ex cycladibus: & eiusdẽ nominis urbs in ea/ teste Ptolemæo.	Mycene Mycena Mycenæ Mycone Myconos
Virgilius Lucanus		
Plinius Porphyrius		
Virgilius Stadius		
Ptolemæus	Myrica cum y græco in prima/ & i latino in secunda syllaba/ sequente c exili scribitur. Neq; ab eo q est amarus deducitur/ ut cum Catholico/ ridiculus sônauit Vgutio: sed græcum magis est uocabulum. Et producit ri syllbam. Virgilius in bucolicis. Non omnes arbusta iuuant: humilesq; myricæ. Genus est humilis uirgulti. Marica cum i latino/ & c nõ aspirato/ dea est Litori Minturnensium: fuitq; Fauni uxor/ dicente Virgilio libro æneidos septimo. Hunc fauno/ & nymp̄ha genitum Laurente Marica Accipimus. est etiam eodẽ nomine urbs Parthiæ/ teste Ptolemæo. Marisca cum i latino/ & c exili/	Myrica Marica Narisca
Vgutio Virgilius		
Virgilius		
Ptolemæus		

*Et erat nã her pro
mata nõ a clemẽtẽ
sũmo pontificẽ
a presbitero quodã
alexãndrino uerũ
sũ heronymo nõ
fuerunt cõposita.*

Festus	genus est fici/ teste Festo/ dicentibus et Catone & Plinio. Ficos mariscas in loco cretoso/ & aperto/ serito. Martialis. Infanti melimela dato: fatua/ q; mariscas. Marisca item/ morbus is appellatur/ qui muliebria patentibus innasci solet/ a similitudine mariscæ fici/ sic dictus. Neq; ab eo qui est mas masculus descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Iuuenalis satyra secunda. sed potest dice leui Scinduntur tumidæ medico ridente mariscæ.	
Plinius	Marsus/ Circes filius fuit. Marsia cum i latino/ regiuncula est Italia/ a Marso Circes filio eognominata: cuius populi Marfi uocitati sunt/ teste Plinio libro vii.	Marsus Marsia
Herodotus	naturalis historiæ. Sunt & alii eodem nomine populi Scythiæ/ teste Herodoto libro historiæ. iiii. Marsya (Græci μαρσυα) cū y græco scribitur. Proprium fuit uiri nomen/ de quo Iuuenalis. Occurris fronte obducta ceu Marsya uictus. Hic a phœbo excoriatus/ teste Ouidio libro fastorum sexto in fontem sui nomis conuersus perhibetur/ qui etiam in Mæandrum fluuium cadit dicente Lucano libro. iii. Qua celer/ & rectis descendens Marsya/ ripis/ Errantem Mæandron addit mixtusq; refertur.	Marsi Marsya
Iuuenalis		
Ouidius		
Lucanus		
	Mastigias cum i latino utrobiq; græcum est uocabulum. Neq; ex mano manas/ & styx/ componitur/ quasi styge manas mastigias dicatur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio/ etiam hic & hæc mastigia declinari præcipiens. Dicitur potest flagifer/ q; ab aliis seruus dicitur sæpius cæsus/ uel cædi dignus. Plautus. Crucior lapidem non habere: ut illi mastigiæ cerebrum excutiam.	Mastigias
Vgutio		
Plautus		
Nestoris Dionisii Nouariensis liber quintus feliciter incipit.		
Gracchus	Antio' nancis/ & nanciscor deponens/ i uno significato dici potest. Vnde Gracchus pro se ait. Si nanciâ populi desyderiū/ & p' babo rei publicæ cōmoda. Nancio facit in præterito nancii/ supino nactum/ teste Prisciano. Nanciscor uero format præteritū nactus sum/ & significat inuenire/ acquirere/ adipisci.	Nancio Nanciscor
Priscianus	n	
Priscianus	Nactus/ & gnatus/ nata/ & gnata scribi/ & efferi potest. Et facit nata in datiuo plurali/ & ablatiuo/ natabus: quin et natis/ teste Prisciano/ dicente etiam Plauto. Qui talis est de natis suis/ pro natabus.	Nata Gnata
Plautus		
Pompeius	Nauus/ & gnauus/ scribi/ & enuntiare potest. Celer interpretatur/ & strenuus/ a nauium uelocitate sic dictus/ auctore Pompeio. Neq; a nosco noscis descendit/ ut Vgutio somniauit. Inde nauia/ uel gnauia/ dicta est/ hoc est celeritas/ seu strenuitas/ cuius contrarium est ignauia. Nauia item (ut scribit Pompeius) lignum est in modum nauis cauatum: quo i uindemiis uti solent. Nauis format per diminutionem nauicula/ & nauicella/ teste Probo.	Nauus Gnauus Nauia Nauis Nauicula Nauicelle
Vgutio		
Pompeius		
Probus		
Vgutio	Nauicularius/ & nauclerus/ in uno significato accipi possunt: qui ab Vgutione etiam nauclerius/ dicitur: hoc est nauis gubernator.	Nauiculari ⁹ Nauclerus
Pompeius	Nauita/ & nauta/ i una significatiōe dici potest. Nautea auctore Pompeio/ hærba granis e nigris: q; coriarii utunt. Nautea ite (ut scribit Nonius) aqua e ex nauis sentina ueniens. Plautus in asinaria. Nautea bibere malim/ q; illam oscularier.	Nauclerius Nauita Nauta
Nonius		
Plautus		
Vgutio	Naulum/ merces appellatur nautica: quod Vgutio etiam nabulum uocat. Iuuenalis satyra octaua.	Nautea Naulum
Iuuenalis		
	furor est/ post omnia perdere naulum. Nablium/ instrumentum est musicū.	Nabulum
	Nauagium/ & nauigium/ hoc distant: q; nauagium/ nauis ductio dicitur. Nauigium autem/ locus uocatur nauigalibilis: siue nauium collecta multitudo. Nauale/ portus e/ uel locus ubi naues seruantur. Ouidius libro metamor. tertio. Haud aliter/ quā si siccum nauale teneret.	Nauagium Nauigium Nauale
Ouidius		
	Nauigo nauigas/ & nauiclor/ dici potest. Sed hoc interest: q; nauigare/ e nauim agere: nauiculari uero/ ociosa nauicula uehi. Virgilius li. æneidos pmo.	Nauigo Nauiclor
Virgilius		
Martialis	Gens inimica tibi Tyrrenum nauicat æquor. Martialis. Piger Lucrino nauiculatur in stagno.	
	Natalis masculino/ & natale neutro genere/ & hoc natalicium/ declinari potest. plurali autem numero natales/ conditionem sanguinis/ & familiæ indicat: ut generosi natales: obscuro natales.	Natalis Natale

Probus	Nepōs (inquit Probus) prodigus est: nepos consumptor: nepos luxuriosus: Natalicium	
Seruius	nepos fratris filius/uel sororis. Et communis generis est/ teste Seruio super	Nepos
Phocas	librum. xii. æneidos: etsi habeat foemininum neptis: qui tam a Phoca masculini tantum generis esse traditur. Inde uenit pronepos/ & proneptis: abne-	Neptis
Festus	pos/ abneptis: atnepos/ atneptis: trineptos/ trineptis. Nepus (ut scribit Festus) dicitur non purus. Nepa/ sydus uocatur/ Aphrorum lingua: qui a nonnullis cācter/ ab aliis/ scorpis appellatur.	Nepus Nepa
Probus	Nexo nexis tertia coniugatione declinari potest/ teste Probo: & nexo nexas pri-	Nexo
Priscianus	ma/ teste Prisciāo. Accius ideiphobo. Nos cōtinuo ferrū eripimus: oibus ma-	
Accius	nicas neximus. Liuius in odyssæa. Nexabāt multa iter se/ nexu nodorū dubio.	
Liuius	Necto nectis facit in præterito nexui/ & nexi: in supino nexum/ teste Prisciāo.	Necto
Priscianus	Virgilius libro æneidos. v. Et paribus palmas amborum inexit armis. Pro-	
Virgilius	pertius. At tibi qui nostro nexisti rætia lecto. Nectar græcum est uocabulum/	Nectar
Propertius	dicente Festo. Nectar græcæ significat deorum potionē. Neq; a necto nectis	
Festus	deducitur/ ut cum Catholico Vgutio somniauit.	
Vgutio	Neruus/ si componitur/ secundi/ & tertii ordinis est: ut eneruus/ eneruis. Neruus	Neruus
Plautus	item/ genus ē uinculi: quo pedes impediuntur: uel etiam ceruices. Plautus i au-	Neruum
Hierōymus	laria. Neruos/ cathænas/ numellas/ pedicas/ boicas. At uero Hierōymus ne-	
	utro genere declinauit/ quom dixit in Hieremia capitulo. xx. Et misit eum in	
	neruum/ quod erat in porta Benjamin superiori/ in domo domini.	
	Nyctimene cū y græco in p̄ma syllaba/ & ct/ & i latino i secūda scribitur. Filia fu-	Nyctimene
Ouidius	it Nyctei: & genus est auis: quæ alias noctua uocatur. Et penultimam corripit	Noctua
	syllabā. Ouidius libro metamorpho. secundo.	
	Crimine Nyctimene nostro successit Honori.	
	Nycticorax cum y græco in prima syllaba/ & ct/ & i latino in secunda/	Nycticorax
	sequēte c nō aspirato scribitur. Auis est nocturna: quæ & nocticorax dicitur.	Nocticorax
	Et latine transferri potest nocturnus coruus.	
Festus	Nictio nictis/ uerbum est (ut scribit Festus) ad canes pertinens: qui scilicet in odo-	Nictio
	randis uestigiis leuiter gāniūt. Nicto nictas primæ cōiugatiōis/ oculoꝝ/ & ali-	Nicto
Festus	orum mēbroꝝ/ nisi/ sape aliqd conari significat: ut idem auctor est Festus.	
Priscianus	Nitor niteris format in supino nifum cum unico l/ & nixum/ teste Prisciāo. Et	Nitor
Horatius	producit ni syllam. Horatius in arte poetica.	Niteo
	Nec sic enitar tragico deferre colori. Est autem niti/ incumbere: sub onere: co-	Nideo
	nari. Niteo nites secūda cōiugationis/ & nideo nides cum d/ in uno signifi-	Nidor
	cato scribi/ & efferri potest. Verum niteo ni syllabam corripit: sed nideo illā	
Virgilius	producit. Virgilius libro æneidos quarto. tantum egregio decus enitet ore.	
Stadius	Stadius libro thæbaidos. x. Emicat effigies: & sparsa orichalca renident: idest	
Iuuenalis	splēdent. Nidere item/ redolere significat. Vnde nidor/ odor dictus est. Iuue-	
	nalis satyra. v. Captū te nidore suæ putat ille culinæ: idest odore.	
	Noe/ proprium uiri nomē fuit/ magni dilunii tpe/ ut sacræ scripturæ attestan-	Noe
Herodotus	tur. Noes/ fluuius est Thraciæ/ teste Herodoto libro historiarum quarto.	Noes
Virgilius	Nifus cum i latino scribitur. Proprium fuit nomen regis Megariensium/ in auē	Nifus
	sui nominis conuersi: cuius meminit Virgilius georgi. primo dicēs. Apparet	Nifa
	liquido sublimis in aere nifus. Hic alio noīe haliaetus uocatus est: ut est apud	Nyfa
Ouidius	Ouidium libro metamor. viii. Et modo factus auis fuluis haliaetus in alis: Ali-	Nyseus
	us eadē litteratura Nifus fuit/ qui cum Salio/ & Euryalo/ currendi certamen	Nysæa
Virgilius	iniit: de quo Virgilius. Si te lapsorum miseret/ quæ munera Niso Digna da-	Nysæus
Virgilius	bis/ Nifa eadē scriptura/ p̄priū fuit mulieris nomē: de qua Virgi. in Damōe.	Nyseus
Homerus	Mopso Nifa datur. Nifa eadem litteratura/ urbs est Hellados/ teste Homero	Nisæe
	libro. ii. iliados. Alia eodē noīe urbs est Lydiæ Mæoniæ: alia Lyciæ circa mō-	Nesæe
Ptolemæus	tem Massicitē/ ut Ptolemæus ostēdit. Nyfa cum y græco/ urbs est scelicis Ara-	
Diodorus	biæ/ teste Diodoro libro historiarum p̄mo: a qua/ Bacchus Nyseus cogno-	
Ptolemæus	minatus est. Alia rursus eiusdē noīs urbs ē in Armenia/ teste Ptolemæo. Alia	
Ptolemæus	in Garia minoris Asiæ: & eodē nomine præfectura Murianæ prouinciæ/ ut	
	idem Ptolemæus ostendit. Nyfa cum y græco/ unus ē ex duobus Parnasi col-	
Vgutio	libus. Neq; ab eo qui est nasus deducitur/ ut cum Catholico sōniauit Vgutio.	

Curtius	Nysæa cum y græco & æ diphthongo urbs fuit in India testibus Curtio &	
Herodotus	Herodoto: a qua fit Nysæus adiectiuum. Lucanus libro sexto. Qua rapidus	
Lucanus	Ganges & qua Nysæus Hydaspes. Alia eodem noie est in Megaride Achaia:	
Ptolemæus	quæ & Megara uocatur ut scripsit Ptolemæus. Nisæus cū i latino & æ diph-	
Herodotus	thongo locus est inter Medos teste Herodoto libro historiarum. vii. Nysæe	
Virgilius	huius Nisæes cum i latino & æ diphthongo in media syllaba nymphæ quæ	
	dam fuit: de qua Virgilius libro æneidos. v. meminit quom ait. Nisæe Spi-	
	q; Thaliaq; Cymodoceq; Hæc a nonnullis Nisæe cum e in prima syllaba	
	scribitur & effertur. Et cum unico soēs hæ dictiones scribende sunt.	
	Nisæe huius nisæes cum æ diphthongo in media syllaba scribitur. Proprium	Nisæe
	fuit nymphæ nomen: quam alii (diximus) cum i in prima syllaba Nisæen uo-	Nisæe
Strabo	cant. Nisæa regio est iuxta Aetnam montana ut scribit Strabo. Nisus flu-	Nisæa
Ptolemæus	uius est Thraciæ teste Ptolemæo: & eodem nomine urbs inter Bysitricum	Nisus
Ptolemæus	amnem & Bubasticū ut idem Ptolemæus ostendit. Nisum teste eodem Pto-	Nisum
Ptolemæus	lemæo urbs est Dardaniæ in Mysia superiori. Nisus insula ē Campaniæ ab	Nisus
Lucanus	omnibus prætermissa cosmographis: a Lucano aut posita quom ait. tali spi-	
Stadius	ramine Nisus Emittit stigiū nebulosis aera saxis. & Stadius in siluis. Aera respi-	
	rat pelago circumflua Nisus. Hæ aut dictiones oēs cum unico scribuntur.	
	Nodus ligatura dicitur. Nodus item densa uocatur in exercitu peditū multitu-	Nodus
	do sic quidem pro difficultate appellatus quasi uix possit reuolui ut scribit	Nodulus
Seruius	Seruius super librū. x. æneidos. Et format diminutiue nodulus & nodellus.	Nodellus
Festus	Nux format p diminutionē nucula. Vnde prænestini Nuculæ appellati sūt teste	Nux
Vgutio	Festo. Vgutio aut dicit q; a nuce fit diminutiū nucilla & nucicula.	Nucula
Phocas	Natrix masculini generis est teste Phoca: quin et & scemipini teste Prisciano.	Nucilla
Priscianus	genus est serpentis: de quo Lucanus libro nono. Et natrix uiolator aquæ: iacu	Nucicula
Lucanus	liq; uolucres. Et corripit in obliquis tri syllabam. Lucillius libro satyrarū. ii.	Natrix
Lucillius	Si natibus natricem impressit crassam & capiratam.	
Pompeius	Nego negas & negumo i uno significato ueteres usurparūt ut scribit Pōpei?	Nego
	Nicia cum i latino utrobicq; & c exili & Nicea cum e in media syllaba teste Prisci-	Negumo
Priscianus	no enuntiari pōt. Nomen est duarum urbium teste Ptolemæo: quarum una ē	Nicia
Ptolemæus	Galliæ: quæ Massiliensium Nicia dicitur: alia in Asia.	Nicea
Festus	Nota (inquit Festus) nunc significat signū ut in pecoribus: nunc ignominia: nūc	Nota
Marcellus	et litteras singulas aut binas. Et Marcellus ait. Nota signum: nota probrum:	Notula
Virgilius	nota distinctio. Virgilius libro æneidos. v. Cæruleæ cui terga notæ. Lucillius	Notella
Lucillius	libro. xxx. Quæ scis scire tuas oēs maculasq; notasq;. Ouidius li. tertio de pon-	Notus
	to. Ad fratremq; suas exarat ille notas. Nota format diminutiue notula & no-	Nothus
	tella. Notus cum t non aspirato sicut & nota uentus quidā est græcum qui	
Gellius	dem uocabulum teste in notibus atticis Gellio. Neq; a noto notas descen-	
Vgutio	dit ut cum Catholico Vgutio somniauit. Nam (ut idē Gellius ait) ποτίο græ-	
Festus	ce latine humor uocatur. Nothus cum th aspirato græca dictio est auctori-	
Seruius	bus Festo & Seruio super librum. vii. æneidos. Neq; a noto notas deducitur	
Vgutio	ut Vgutio & Catholico somniarūt. Et is apud Græcos dicitur teste Festo	
Festus	qui ex uxore non legitima natus est: qui apud nos spurio patre natus appella-	
Virgilius	tur. Et i utroq; significato no syllaba corripitur. Virgilius li. æneidos pmo.	
Virgilius	Vna eurusq; notusq; ruūt. Idem libro æneidos octauo.	
	Supposita de matre nothos farata creauit.	
Plautus	Nubo nubis habet passiuum nubor. Plautus in persa. Hic cum mala fama faci-	Nubo
Hieronymus	le nubitur. Hieronymus in Matthæo capitulo. xxii. Neq; nubent: neq; nuben-	Nubor
Hieronymus	tur. Quod enarans idem Hieronymus ait. Nubunt uiri: nubuntur fortasse ux-	
	ores: quis & mulieres nubere dicantur: & quidē frequētius q; nubi. Marcellus.	
Marcellus	Nubere non solum mulieres sed & uiros: ueteres dicebant. Pomponius i pā	
Pomponius	nuceatis. Sed meus frater meus maior postq; uidit me domo eiectum nupsit	
	posterius dotata uetula uaricoſa Aphræ. Nubo facit in præterito nupsi &	
Priscianus	nuptus sum teste Prisciano: & si a nubor nuberis nuptus sum præteritum for-	
	mari possit. Inde hic nuptus & hæc nupta: maritus & marita: & nuptus nup-	
Plautus	ta nuptum. Plautus: Virgo sum: nōdū didici uerba nupta dicere. Nupta enim	

Festus	uerba (ut scribit Festus) ea apud antiquos appellabantur quæ uirginem dice-	
Statius	re nō licebat. Nubere item / tegere significat / uel uelare. Statius libro thæbai-	
	dos primo. Obnubiq; comas: & temperat astra galero.	
Priscianus	Ningo ningis / & ninguo ninguis / teste Prisciano / & scribi / & efferri potest. At ue-	Ningo
Seruius	ro Seruius / ningit (inquit) prima / & secunda persona caret: quia non est in	Ninguo
Virgilius	nostro arbitrio: sed ad deum pertinet. Virgilius georgicorū tertio. toto æquo	Ningis
Priscianus	re ninguit. Ningo (ut uult Priscianus) facit in præterito ninxi. Vnde Accius	Ninguis
Accius	ait. Cum nixerint cælestium molæ mihi. Inde fit in recto hæc ningis / teste Ser-	Nix
Seruius	uio super librum quartū æneidos: dicente lucretio.	
Lucretius	albas effundere ninges: & hæc ninguis / teste Prisciano: ut est apud Apulegiū	
Priscianus	in primo Hermagoræ. Aspera hyems erat: omnia ningue canebant. Nunc ue-	
Apulegius	ro / hæc nix huius niuis declinatur. Neq; a nube deriuatur / ut cum Catholi-	
Vgutio	co somniauit Vgutio. a græco tractum est / auctore Pompeio: quod illi peop	
Pompeius	dicunt sed hoc est nouum.	
Vgutio	Nympha cum y græco scribitur. Neq; a nube deducitur / ut Vgutio somniauit.	Nympha
Pompeius	Nōnunq; n mutatur in l: & dicitur lympha aqua / teste Pompeio.	Lympha
	Nugas cum s in fine indeclinabile est. Nugax genitiuo nugacis / idem significare	Nugas
Priscianus	habet: & utrunq; trium est generum / teste Prisciano. Hieronymus in Sopho-	Nugax
Hieronymus	nia capitulo ultimo. Nugas qui a lege recesserant cōgregabo. Idem i libro sa-	
Hieronymus	pientiali capitulo secundo. Tanq; nugaces æstimati sumus ab illo.	
Perfius	Nummus cū primam producat syllabā / cum duplicato m scribi consueuit. Perfius	Nummus
Iuuenalis	us. Credere tum nummos Marco sub iudice palles. Iuuenalis.	Numisma
Vgutio	Crescit amor nummi / q̄tum ipsa pecunia crescit. Neq; a numero numeras de-	Numismae
	scendit / ut Vgutio somniauit: sed a numismate deriuatur / auctore Pompeio.	tum
Pompeius	Numisma huius numismatis / & hoc numismatum / declinari potest: & cū uni-	Numa
Martialis	co m scribitur: nā & primā corripit syllabam. Martialis epigramatū primo.	
Horatius	Cum data sint equiti bis quinq; numismata / quare. Horatius.	
	Retulit acceptos regale numisma philippos. Neq; ab eo qui ē nummus nu-	
Vgutio	misma deducitur / ut Vgutio somniauit: sed a nouo quæ est lex / dictum est.	
Horatius	Numa cum unico m / propriū uiri nomē fuit: de quo Horatius in epistolis.	
	Iam saliare Numæ carmem qui laudat / & illud. Ouidius libro fastorū tertio.	
Ouidius	Illam Numæ coniunx / consiliūq; fuit.	
	Nil / nihil / & nihilum / dici potest. Nihili indicinabile / trium generum est. Agræ	Nil
Agrætius	tius in Caprum / nihil (inquit) aduerbiū ē / nihil uero / nomē. Festus. Nihili di-	Nihil
Festus	citur / q̄ nec hili quidē ē: hoc ē nullius precii / nullius ualoris / nullius utilitatis.	Nihilum
Charisius	Neco necas facit in præterito necaui / & necui: in supino necatum / & necum / te-	Nihili
Probus	stibus Charisio / Probo / Diomede / Prisciano. Vnde (ut quidam uolunt) hæc	Neco
Diomedes	nex dicta est: quod tamen a græco tractum uocabulum Festus tradidit. Sifen-	Nex
Priscianus	na libro historiarum tertio. Quoniam neq; mea nex / nec intercessio / posse ui-	
Festus	detur / aliorum dementem reprimere audaciam. Tullius in rhætoricis. Tybe-	
Sisenna	rium Gracchum rempublicam administrantē prohibuit indigna nex diuiti-	
Tullius	us in ea commorari.	
Festus	Nuntius / & res ipsa / & qui nūtiat / dicitur / teste Festo. Plautus in sticho. præcur-	Nuntius
Plautus	ri / ut nuntiare nuntii exoptabilem. At uero Seruius / pro re ipsa hoc nunti-	Nuntium
Seruius	um declinari posse asserit / quom super librum sextum æneidos ait. Nuntius	
	masculini generis / est qui nuntiat. Quod autem nuntiat / licet neutro dicat /	
	tamen etiam masculini generis inuenitur.	
	Noceo nocēs tā accusatiuo / q̄ datiuo iungitur: ut noceo te: uel tuis rebus.	Noceo
	Neuter neutra netrū facit in genitiuo neutrius / uel neutri neutræ neutri: datiuo	Neuter
Priscianus	neutri / uel neutro neutræ neutro / teste Prisciano. Sed Probus contra. Ait. n.	
Probus	Neuter facit in genitiuo neutri: nō neutrius et si iter facit utrius. Fallit tñ Pro-	
Probus	bus: nec meminit qd Plautus / ptulit in utularia: neutri reddibo / p neutros:	
Plautus	cuius utiq; genitiuus ē neutrius: reddibo / pro reddam / ex re / & dabo / d liter-	
	ra / iterposita: ut alibi melius differemus.	
Priscianus	Nullus nulla nullū facit i genitiuo nullius / uel nulli nullæ nulli: datiuo nulli /	Nullus
Coelius	uel nullo nulle nullo / teste prisciano. Coelius. Nullæ nationi tot / tatas / tā con-	

- Terentius** tinuas uictorias datas arbitror. **Terentius in Andria.**
Tum iners tum nulli cōsiliū pro nullius.
- Naufragor/deponens** est uerbū. Cōperit tamen & naufrago naufragas. Vnde **Naufragor**
in epistola prima ad Timotheum capitulo primo legitur. Quam quidam re **Naufrago**
Propertius pellentes circa fidem naufragauerunt. & corripit fra syllabā. **Propertius.**
Tatra uenena bibens & naufragus ebibat undas.
- Quintiliāus** Nōdinū in singulari numero neutri generis est: in plurali uero /fœminini. **Quin** **Nondinū**
Liuius tilianus libro. ii. Siue nō trino forte nōdino promulgata: siue nō idonto die. **Nondina**
Festus Liuius li. tertio. postq̄ uero comitia decem uiris creandis in trinōdinū indi-
Macrobius cta sunt: idest in tertiu forū. **Festus.** Nōdinas feriarū diē esse uoluerūt antiqui:
quo mercādi gratia /rustici urbē cōuenirēt. **Macrobius** aut in saturnalibus ne-
gat nōdinas fuisse serias: sed Romanos istituisse nōdinas ut octo qdē diebus
in agris rustici opus facerent: nono aut /intermissio rure ad mercatū /legesq̄ au-
diēdas /Romā uenirēt: ut scita atq̄ cōsulta /frequētiore pupulo referentur:
quæ trinōdino die præposita a singulis atq̄ uniuersis facile noscebantur. Vñ
ēt mos tractus ut leges trinōdino die promulgarētur. Ea re cādidatus ēt usus
fuit in comitiū nōdinis uenire: & in colle cōsistere: unde corā possent ab uni-
uersis uideri. Sed hæc oīa negligētius & haberi cœpta /& post abolita: postq̄
trinōdino ēt ob multitudinē plebis frequentes esse cœperūt. hæc **Macrobius.**
Ex quo aliud q̄ nōdias trinōdinū significat ostēdit: licet apte n̄ d̄ claret qd sit.
Quidam dicūt esse triū dierū spacium ad habēda comitia creādoꝝ /magistra-
tuū. Varias demū recitat **Macrobius** ipse de nōdinis opīones auctorū /Liuii
uidelicet /Modesti /Trebatii /Cæsaris /Labeōis /Granii /Casii /Gemini /Varro-
nis: quas si quis scire uoluerit /**Macrobius** legat. **Nondina** huius nōdinæ /Ro-
manorū /dea dicta erat /a nono die nascentiū: qui & /lustricus dicitur dies autē
lustricus is uocatus ē /quo infantes lustrantur /& nomen accipiunt. Sed nonus
in maribus dies /octauus i /fœminis erat: ut auctor ē **Macrobius** ipse.
- Macrobius** Nequeo nequis & neqno neqnis dixerūt ueteres in uno significato /teste **Festo.** **Nequeo**
Festus Nolo /& nelo neuis neuult /Protulerūt antiq̄ in una significatiōe /ut scribit **No** **Nequino**
Nonius nius. Vñ **Plautus** in trinu ait. Filiā meā tibi disponatā audio /nisi tu neuis. **Nolo**
Plautus Nouissimus pro eo qui est ultimus /tā ablatiuo /q̄ genitiuo /iungi potest. Vt ego **Nelo**
sum nouissimus omnium. uel omnibus. **Nouissim⁹**
- Probus** Nardos fœminino /& nardū neutro genere tā p̄ unguēto q̄ p̄ hærba /ex qua cō-
ficitur /declinari pōt. Quæ cū græca sic dictio /rectius in os (ut tradit **Probus**) **Nardos**
Hierōymus q̄ i us /noīatiū terminamus. **Hieronymus** in cāticis. Nardos mea dedit odo **Nardum**
Tibullus rem suam. **Tibullus.** Illius puro distilent tempora nardo.
- Pompeius** Nemo cōis generis /nec homo dicitur /auctore **Pompeio**: & nonnunq̄ pro nul **Nemo**
Seruius lus ponit /testibus **Seruo** /& **Marcello**. **Cicero** in Catone maiore. Quo nemo
Marcellus uir melior: idest nullus. **Cato**. Caduceatori nemo hō nocet. **Lucillus** li. xxx.
Cicero Nemini igeniū tm̄ cōfidere oportet. **Plautus** in captiuis. Nēinis misereri cer-
Cato tum ē: nam mei miseret neminē. **Virgilius** li. æneidos nono. quod optanti di-
Lucillius uum promittere nemo Auderet: hoc est nullus deorū.
- Plautus** Nares plurali tm̄ numero declinatur /ut tradit **Probus**. Sed nō recordat **Probus** **Naris**
Virgilius legisse apud **Horatiū**: emūctæ naris /genitiui casus. Et **Lucanus** li. secūdo ait. **Nar**
Probus Hic aures /alius spiramina naris aduncæ Amputat. **Persius**. R. ancidulū qui /
Horatius dam balba de nare locuta Perstrepit. **Ouidius** libro metamor. quarto. **Narus**
Lucanus Pandaq̄ naris etat. **Syllius** libro. xiiii. Vnca nare iacent. **Gualfredus**. sonora
Persius Nare uigil stertit. **Nar** /fluuius est: de quo **Virgilius** libro æneidos septimo.
Ouidius Sulphurea Nar albus aqua /Et **Aufonius**.
- Syllius** Fluminibusq̄ italis præpollēs sulphureus Nar. Et facit in genitiuo **Naris** /uel
Gualfredus **Nartis** /teste **Seruo** super librū **Virgili** præfatū. Vbi ait. **Varro** tamen dicit la
Virgilius cum hūc in Narem /uel **Nartē** fluuium deriuatū **Narus** /& **gnarus** /& scribi /&
Aufonius enūtiari pōt: & interpretatur sciens: cuius contrarium est ignarus.
- Seruius** Nouember /& nouembris in recto declinari potest /teste **Prisciano**. Vnde **Cato** **November**
Varro in sacrificio commisso ait. Mense octobri fecimus: nouembris reliquus erat. **November**
Priscianus Nutrio nutris /& nutrior deponēs dici potest /testibus **Marcello** /& **Prisciano**.

Cato	Virgilius libro georgicorum secundo.	Nutrio
Marcellus	Hoc pinguem/ & placidam paci nutritor oliuam/ pro nutrito.	Nutrior
Priscianus	Nutricus nutritas/ & nutritor deponēs usurpat/ teste Nonio Marcello/ Aphra-	Nutrico
Virgilius	nium inducent e dicentem. Nam nutritatur oliuam. Cicero libro secundo de	Nutricor
Nonius	natura deorum. Omnia sicut sua membra/ & partes nutritat/ & continet. Sed	
Aphranus	& passiuē protulit Varro/ quom referente Prisciano/ ait. Pauptas enim hęc	
Cicero	quom non est nutritata conspiciatur.	
Varro	Nutricius/ & qui nutrit/ & qui nutritur/ uocari potest.	Nutricius
	Necessus necessa necessum/ & hic & hęc necessis & hoc necesse/ declinari pōt/	Necessus
Donatus	pro eo quod est necessarius necessaria necessarium/ teste Donato super Terē	Necessis
Festus	tii eunuchum. Dicitur autem necessum/ auctore Festo/ in quo nō ē cessandū.	Necessarius
	Quare a cesso cessas deriuatur/ n̄ aut a necto nectis/ ut Vgutio somniauit. Ne	Necessarii
Vgutio	cessarii (ut scribit Festus) cognati/ uel affines appellantur/ in quos necessaria	
Festus	officia conferuntur.	
Marcellus	Necessitudo (iquit Marcellus) dicitur affinitas/ necessitas aut/ uis quæpiam quæ	Necessitudo
	alterū cogere inuitū potest. Ego autem/ necessitate protulit/ aut necessitu	Necessitas
Gellius	dinē/ nihil differre dixerim/ auctore Gellii frætus/ li. xiii. noctiū atticarum in	
	hęc uerba dicentis. Assuerant qdam necessitudinē/ & necessitate significatō	
	ne differre/ ideo q̄ necessitas/ sit uis quæpiā præmēs/ & cogēs/ necessitudo au	
	tem dicatur ius quoddā & uinculum relligiosæ coniuntionis/ idq̄ unum soli	
	tarium significet. Sicut aut (ut pergit) nihil quicq̄ interest/ suauitudo dicas/ an	
	suauitas/ sanctitudo/ an sanctitas/ acerbitudo/ an acerbitas/ acritudo/ an (qđ	
	Accius in Neoptolemo protulit) acritas/ ita nihil ratōis dici potest/ quo neces	
	situdo/ & necessitas/ separentur. Itaq̄ (ut subdit) in libris ueterum uulgo repe	
	ries necessitudinem dici/ pro eo quod necessum est. Sed necessitas sane/ pro	
	iure/ officioq̄ obseruantia/ affinitatisue/ infrequēs est/ qđ q̄ ob hoc ipsū ius	
	affinitatis/ familiaritatisue/ coniuncti sunt/ necessarii dicuntur. Reperi tamē	
Cæsar	in oratione Caii Cæsar/ qua Planciam rogationem suasit/ necessitatem di	
	ctam pro necessitudine/ idest iure affinitatis. Verba hęc sunt. Equidē mihi ui	
	deor/ pro nostra necessitate/ non labore/ nō opera/ nō industria/ defuisse. Hoc	
	ego scripsi de utriusq̄ uocabuli in differentia. Hęc Gellius.	
	Nosco noscis/ & gnosco scribi/ & efferri pōt/ & facit i præterito noui/ uel gnoui/	Nosco
	i supinō notū/ uel gnotū. Agnosco tñ/ tā agnitū/ q̄ agnotū/ format supinū/ sic	Gnosco
Priscianus	& cognosco cognitū/ uel cognotū/ teste Prisciano. Quin & primū (quod dixi	
Pacuius	mus) supinū frequens ē/ secundū infrequēs. Quod tñ protulit Pacuius/ quom	
Priscianus	ait. Orestis cognita/ agnota ē soror. Horū futuri tps participia/ & aliorū a no	
Cato	sco cōpositorū (ut idē tradit Priscianus) i oturus/ in sciturus terminat. Cato. v.	
Salustius	originū. Eorū nemo quicq̄ mihi ignoturus est. Salustius libro historiariū secū	
Piso	do. Neq̄ inermes ex prælio uiros/ qđ agnoturus. Piso annaliū. ii. Quodcunq̄	
	deliquisset/ ignosciturum affirmabat. Noui uel gnoui/ defectiuū uerbum ē/	
	tam præsentis/ q̄ præteriti tps significatum.	
Priscianus	Nostras/ & hic & hęc nostratis/ & hoc nostrate/ declinari pōt/ teste Prisciano/	Nostras
Casius	Casium heminā inducente dicentē annalium quarto. Si qs nostratis sapiens.	Nostratis
Marcellus	Nefāus nefāda nefādū/ & nefans genitiuo nefantis/ declinari pōt/ auctore Mar	Nefandus
Lucillius	cello. dicēte ēt Lucillio satyrarū. vi. Tātalus q̄ pœnas ob/ fata nefantia luit. Ne	Nefans
Marcellus	farrus cū duplicato r scribit/ nā a farre deducit. Vñ Marcellus ait. Nefarii di	Nefarius
Pædianus	cunt/ q̄ idigni uiuere/ n̄ sūt digni farre/ quo uita hoium p̄sus sustētabat. Pædia	
	nus nefarium (inquit) qđ sacra polluit farre pio solita celebrari. Nefarii igi	
	tur/ sacrilegi dicuntur.	
Pōpeius	Noxa (inqt Pōpeius) accipit p peccato/ aut peccati pœna/ cū lex iubet noxa de	Noxa
	dere p pctō. Noxia uero (ut subdit) apud antiquos dānū significat/ sed (ut ait)	Noxia
Marcellus	a poetis ponit p culpa. Et Marcellus ait. Noxa/ & noxia/ diuersa sunt. Noxia	Noxitude
Macrobius	nocētia dicit/ noxa uero/ pctm leue. Sic ēt Macrobius/ i saturnalibus/ noxā le	
	uis culpæ nomē ēē dixit. At uero Lactātū grāmaticus sup librū. x. thæbaidos/	
Lactātius	& Seruius sup librū p̄mū æneidos/ noxam (inqt) iter & ē/ & noxiā. Noxa eni	
Seruius	pœna/ noxia uero/ culpa/ idest peccatum dicitur. Quicqđ autem hi auctores.	

Virgilius	tradat imperfecte loquuntur. Ego aut noxam protuleris an noxiam nihil differre dixerim. Nam & damnum / & peccatum noxa significare habet / sicut & noxa. Virgilius in diris. Immatura mea quoque noxae solvere facta: Istius atque utinam facti mea culpa magistra	
Virgilius Marcellus Macrobius Stadius Liuius Titus Suetonius Ouidius	Pria foret. Noxae dixit / pro culpae: ut ex sequenti uersu patet. Idem li. aenei. i. Vnius ob noxam / & furias Aiaceis Oilei: idest peccatum: ut interpretati sunt Marcellus / & Macrobius. Stadius libro thaeabidos. x. Et periura luam regalis crimina noxae: idest culpae. Et Liuius in Achille / ait. Si malos imitabo / tu precium pro noxa dabis. Titus. Indicaturam se causam publicae pestis professa est / si ab eo sibi fides data esset: aut futurum noxae indicium: idest culpae / uel peccati. Noxa item (ut diximus) damnum significat. Suetonius in Caesare. Ut falsum arguens / & sine ulla sua noxa / idus Martiae adessent: idest sine damno. Ouidius libro metamorphoseos. xv. Nocte nocent potae: sine noxa luce bibuntur: hoc est sine damno. Serenus. Purior hic gustus sine noxa mouerit alium. Hieronymus in libro primo. Esdrae capitulo quarto. Nunc igitur notum sit regit / quia si ciuitas illa aedificata fuerit / & muri instaurati / tributum / & uectigal / & annuos redditus / non dabunt / & usque ad reges haec noxa perueniet. Rursus noxa / poena. Quintilianus in gladiatore. Et inter dedita noxae mancipia / cotentissimus tiro gladiator: idest poenae. Quod quidem de noxa confirmauit super Terentium Phormionem Donatus / quom ait. Noxa poena dicitur: alias culpa. Quod etiam de brutis dici potest. Ouidius factorum libro primo. Verba fides sequitur: noxae tibi deditus hostis spargitur. de Capro enim loquitur / noxae dedito. Tullius in hortensio. Et certis quidem rebus / in quibus peccata non maxime afferunt noxias tam si sciant attingunt: idest nocentias / ut exponit Marcellus. Marcus Manilius li. ii. Saui nequicies: & poenas noxia uincit. Idem li. quarto. Quin etiam in foelix uirtus / & noxia foelix / & male consultis precium est: idest culpa. Comperitur etiam noxitudine pro noxia / teste eodem Marcello / Accium inducente dicentem in armorum iudicio. Occulte noxitude obliteretur pelopidarum.	
Lucretius	Noticia / & noticies / in recto declinari potest. Lucretius libro. v. Exemplum pro	Noticia Noticies
Probus	Nubes / & nubs / in recto declinari potest / teste Probo. Vnde & Aufonius ait.	Nubes
Aufonius	Perierum lapitham Iunonia ludificat nubs.	Nubs
Virgilius	Nouale neutro / & noualis foeminino genere / declinari potest. Virgi. in Tityro.	Noualis
Virgilius	Impius haec tam culta noualia miles habebit. Idem georgicorum primo. totum	Nouale
Seruius	fas cessare nouales. Seruius. Nouale / idest noua terra / quae per singulos annos	Noua
Seruius	renouatur per femina. Idem alibi. Noualis est aruum primum proficissum. Hiero	
Hieronymus	nymus. Nouale est ager primum proficissus. Paulus. Noualis est terra proficissa:	
Paulus	quae anno cessat. At uero Plinius nouale (inquit) est / quod alternis annis seritur.	
Plinius	Varro. Ager qui intermittitur / anouando noualis dicitur. Festus. Noua	
Varro	lis ager est nouae relictus sementi. Nouale item / oppidum est Mysiae inferioris:	
Festus	quod alio nomine Noua uocatur / ut scribit Ptolemaeus.	
Ptolemaeus	Neophytus cum y graeco / & t exili scribitur: & dici potest nouellus. Nam componitur ex nepos quod est uouum / & φυτον germen / uel planta. De quo uocabulo / more solito Vgutio ineptias loquitur / quom ait. Phytos / fides / phyto / quae ro significat. Inde uenit neophytus. Quod etiam Catholicon confirmauit.	Neophytus
Vgutio		
Horatius	Nequicia / & nequicies / in recto declinari potest. Horatius sermone. xii. Illum aut nequicies / aut uasri incita iuris.	Nequicia Nequicies
Priscianus	Negligo facit in praeterito neglexi / teste Prisciano: quin etiam & negligi: quod quidem analogiae propius est / restibus Diomede / & Beda super Donati arte.	Negligo
Diomedes		
Beda	Nudus nuda nudum cum ablatiuo iungitur: & genitiuo. Sylius li. xiiii. Nudus	Nudus
Syllius	opum / sed cui caelum terraeque paterent. Iungitur nonnunquam & per synecdochen cum accusatiuo: ut albet nuda pedem mulier redimita capillos.	
Claudius	Nox facit in ablatiuo singulari / nocte / uel noctu. Claudius Quadrigarius anno	Nox
Donatus	lium tertio. Senatus autem de noctu conuenire. Quod quidam dicunt esse	
Ennius	aduerbiu: ita ut unica sit dictio: quemadmodum teste in Terentium Doato / derepente	

Ennius	& defubito dicimus. Sed nomen esse ostēdit Ennius/quom dixit annaliū. iiii.	
Macrobius	Hac noctu filo pendeat heururia tota. Inusitatissime autem (ait in saturnali- bus Macrobius) nox pro noctu aduerbialiter positum est in. xii. tabulis: ubi ita legitur. Si nox furtum factum sit pro noctu.	
Homerus	Nemus græcum est uocabulum: nam illi πεμνοσ dicunt. Vnde Homerus in ilia de. εμ πεμει σκίερω. Neq; ab eo quod est numen descendit: ut cum Catholico	Nemus
Vgutio	Vgutio somniauit.	
Caper	Bex tam masculini q̄ foeminini generis est: testibus Capro	Obex
Seruius	& Seruio: etsi foeminini tantum generis Alexander esse tradi-	
Boetius	derit. Boetius. Obice firmo clauserat pelias. Sylius libro. iiii.	
Sylius	Et fidos certant obices accersere silua. Ouidius libro meta-	
Ouidius	morphoseos. xiiii. Inuadūt/porta q; petunt quas obice firmo	
Virgilius	Clauferat. Virgilius libro æneidos decimo. Ecce maris magna claudit nos obice pontus. Vbi etiam patet q; prima sylla ba indifferens est. Pessulū est: & generaliter quodcūq; obstaculū dici potest.	
Festus	Obaudio: & obcedio: in uno significato dici potest: teste Festo: ubi diphthon-	Obaudio
Apuleius	gus au in œ diphthongū: teste Apuleio: mutata est. Et facit in futuro indicati	Obcedio
Marcellus	ui modi obcediam: & obcedibo: teste Marcello: Aphranium referente dicē	
Aphranius	tem. Meo ut obsequar amori: obcedibo tibi.	
Cœlius	Oporteo oportes personale comperitur: ut est apud Cœlium libro quinto. Ut ea quæ oportuerint facta non sint. Oportet impersonale regit a parte aī	Oporteo Oportet
Gualfredus	accusatiuū: & post cum infinito iungitur. Et scribitur cū unico p: quia primā corripit syllabā. Vnde Gualfredus in arte poetica. si uis christi esse sequutor oportet Tormentis tormenta sequi. non itur ad astra Deliciis.	
Vgutio	Opportunus cum duplicato p scribitur. Neq; ab ope: neq; ab oportet: descen-	Opportu- nus
Ouidius	dit: ut inerudite Gasparinus Magister Bene. Vgutio: Mammætractus Brito: Catholicon: tradidere. Verū ex ob: & portus: compositū uocabulum est: pri- mamq; syllabā positione producit: quā quidē corripere deberet: si ab ope: ul ab oportet: deriuatū esset. Ouidius libro metamorphoseos tertio. & multis	
Pompeius	latebra opportuna fuistis. Pompeius. Opportune dicitur ab eo q; nauiganti- bus maxime utiles: optatiq; sint portus: sicut econtra importune. Vnde Ser- uius super librū undecimū æneidos: ait. Importunum est: quod caret portus: id est quiete: ubi nullus portus est: sicut econtra: opportunū: cui cōmoditas: & occasio obuēnit: ut portus. Hæc ille.	
Seruius	Orcus cū exili scribitur. Fluuius est infernalis: ab urgendo dictus: auctore Pō	Orcus
Pompeius	peio. Antiqui enim (ut ait) c litteram pro g ponebant. Alii ab ορκος quod est iuramentū: deductū perhibent: eo q; per illū hoc est: stygem paludem: a	Orca
Horatius	qua: teste Homero profluit: iurabant dii: nec peierare licebat. Orca eadem scriptura: genus est belluæ marinæ: de qua Horatius in sermonibus. Nō alia q̄ qua Bizantia putuit orca. Orca item: genus est uasis ficarii a similitudine marinæ belluæ sic uocatum: ut scribit Pompeius.	
Pompeius	Oestrus cum œ diphthongo: masculino genere declinatur: sed Tortellius neu-	Oestrus
Tortellius	tro œstrum declinauit. Volatile paruum est: quem nonnulli asilum: alii taba-	Oestrum
Virgilius	num uocant. Et græcum est uocabulū: dicente in georgicis. Virgilio. cui no-	Ostrum
Seruius	men asilo: Romanum est: œstrum Graii uetere uocātes. Vbi Seruius: œstrus	Austrum
Probus	(inquit) græcū est: & latine asilus dicitur. Et Probus ait. Asilus: genus est taba- ni: & uocatur græcæ cestros. Oestros item: fluuius est Pamphyliæ: teste Pom-	Ostra Ostrea Ostreum
Pomponius	ponio Mela. Ostrū: & austrū: teste Prisciano: dici potest: & purpura transfer-	
Priscianus	tur. Virgilius libro æneidos. vii. Instratos ostro alipedes: pictisq; tapetis. Ostra	
Virgilius	urbs est mediterranea Senonum in Italia: teste Ptolemæo. Ostrea foeminino	
Ptolemæus	& ostreum neutro genere: declinari potest: teste Seruio sup primū georgico	
Seruius	rū. Genus est conchæ. Ouidius in fastis. Ostreaq; in conchis tuta fuere suis.	
Ouidius	Sunt tñ: qui: inter ostream: & ostreum: hoc differentia tradunt: q; neutro genere: concha sit: foeminino autem: ostrei carnes. Sed hæc differentia ab au- ctoribus confunditur.	

- Seruius Ocyus cum unico c exili/& y græco/cōparatiuū est:etsi Seruius super librū Ocyus
octauum æneidos/dixerit esse positiuū. Nam apud Græcos οκυσ positiuū ē Oxys
quo quidem positiuo latini carent/dicente Pompeio. Ocyus & ocyssime/ Oxy
Pompeius positiuum latinum non habent. Ex quo sequitur ocyus esse comparatiuum: Oxy
Plinius ocyssime superlatiuum . Plinius libro secundo naturalis historiae. Mercurii Oxus
sydus/inferiori circulo fertur nouem diebus ocyore ambitu/modo ante so
lis exortum/modo post occasum splendens: idest uelociore. Idem libro. xvi.
Plinius Quidam/breuitate radicum/senescere celerius arbores putant: quod coar
guunt fieri quarum radices longissimæ: & senectus ocyssima est. Oxys cum
y græco/masculino genere declinatur. Oxy cum y græco indeclinabile/neu
tri generis. idem significat: hoc est acutum/citū/uelox. Vnde oxyme super
latiuum. i. ocyssime: hoc est citissime/seu uelocissime/ut auctor est Pompeius.
Pompeius Oxus/fluuus ē hircania: q per Bactrianā puincia fluit/ut Ptolemæus osidit.
Ptolemæus Oeconomus cum œ diphthongo/& c exili scribitur: componiturq; ex οικονομ
quæ est domus/& πομοσ lex. Decet enim dispensatorem/legē domus esse.
Neq; ab echo/quæ soni repercussio dicitur/ neq; ab icon/quæ est effigies/ de
Vgutio riuatur/ ut somniauit Vgutio. Hieronymus in homelia octauæ dominicæ
Hieronymus post pentecosten. Oeconomus/ tam pecuniæ/ q frugum/ & omnium quæ
dominus possidet/ dispensator est. Vnde & œconomicus Xenophontis pul
cherrimus liber est: qui non gubernationem uillæ: sed dispensationem uni
uersæ domus Tullio iterp̄tate significat. Hæc ille. Vbi ieruditi legūt iconomus.
Priscianus Oedipus cum œ diphthongo/& i latino p scribitur: & facit in genitiuo Oedipo Oedipus
Plautus dis/sicut Melampus huius Melampodis: ac etiā œdipi/ teste Prisciano. Vnde Oedipodes
Plautus ait in pœnulo . Oedipi opus est coniectura. Proprium fuit uiri nom̄:
Probatus qui teste Probo/ etiam Oedipodes huius œdipodis/ uel œdipodæ/ declinari
Stadius potest. Stadius libro thæbaidos primo. Oedipodæ confusa domus.
Ortyx huius ortygis cum t exili: & y græco/ortygia/ortygometa/ in uno si/
gnificato accipi possunt. Auis est: quæ alias coturnix/ uulgo autem quælea
dicitur. Proprie autem ortygometa rex est coturnicum . & producit penul
timam: quia apud Græcos cum η ορ τυγομητρα scribitur. Ortygia item ea
dem scriptura/insula est in mari Aegæo: quæ & delos uocatur/ testibus Ser/
uius & Pompeio. Alia est eodem nomine insula circa Siciliam: de qua Virgi
lius libro æneidos. iii. Sicano prætenta sinu iacet insula contra Plemyrium
undosum: nomen dixeret priores Ortygiam.
Stadius Onyx cum y græco scribitur. Genus est lapidis/ in similitudinē unguis: de quo Onyx
Stadius siluarum primo. Mæret onyx longe: queriturq; exclusus Ophites. Onycha
Et masculini generis est. Martialis. Calcatusq; tuo sub pede lucet onyx. Luca
nus. totaq; effusus in aula Calcabatur onyx. Acron super librum quartum
carminum Horatii/ dicit esse metallum gemmæ simile: ex quo/ ad unguenta
odorata/ parua: uasa fiebant: quæ a Porphyrione apullæ dicuntur esse mar
moreæ. Et pro uase foeminini generis est/ ut idem Porphyrio tradidit. Vnde
& Martialis ait. Vnguentum fuerat/ quod onyx modo parua gerebat. Ego
autem etiam masculini generis inuenio/ non foeminini modo. Propertius.
Quom dabitur Syrio numere plenus onyx. Et facit in genitiuo onychis cum
ch aspirato/ sicut sardonix huius sardonichis/ ut regula docet græca. Quod
etiam patet per compositum Monychus: quod cum ch aspirato scribitur.
Onyx item/ unguis quædā est aromatica: a cuius accusatiuo græco ονυχα/
nostri etiam hæc onycha declinauerunt. Alexander neq;. Vngula dat nobis/ qd
& onycha signat/ & onyx. Claudicat tamen hic uersus in prima huius dictō
nis syllaba: quæ (ut ostendimus) correpta est/ dicente etiam Propertio.
Marbodeus Et crocino nares murrheus ungat onyx. Errauit & Marbodeus in lapidario/
quom ait. Sardonychem faciunt duo nomina/ sardus/ & onyx.
Festus Ops huius opis/ soror/ & uxor Saturni fuit. Ops item/ trium generū/ opulen
Capet tum significat/ teste Festo. Rursum ops/ opem ferens dicitur/ teste Capro/
Accius Accium inducente de Hercule dicentē. Quorum genitor fertur esse ops gē
Ouidius tibus. i. opē ferēs Pro auxilio/ singlri nūero pferimus. Ouidius de remedio. Opis.

Virgilius	Carminis / & medicæ Phœbe repertor opis. Virgilius libro æneidos. ii. Non opis ē nostræ Dido : idest possibilitatis. Sed & nonnunq̄ plurali nūero utimur.	Opus Opois
Cicero	Vnde Cicero in epistola ad Quintū Fabiū ait. Nunc ita occidit / ut neq̄ prætores suis opibus / neq̄ nostro studio / quicq̄ proficere possemus : idest auxili-	Ophis Ophites Opites
Seruius	is / ut Probe interpretatur est Seruius. Pro diuitiis aut̄ / plurali tantū numero usurpatur. Virgilius libro æneidos primo. Auxilio tutos dimittā : opibusq̄ iuuabo. Opis cū i latino / nomen fuit mymphæ : de qua Virgilius libro ænei.	
Virgilius	.xi. superis in cædibus Opim Compellabat. Idem libro georgicorum. v.	
Virgilius	Atq̄ Ephyre / atq̄ Opis / ac Asia Deiopea. Opis item / nomen est urbs : iuxta quam Tigris fluuius profluit / teste Herodoto libro historiarū primo. Opus urbs est helladis / teste Ptolemæo : & facit in genituo opuntis / sicut Amathus Amathuntis. Ouidius de ponto. Facta cæde puer Patroclus opunta reliquit.	
Herodotus	Hæc a Græcis opois cū i latino / dicitur / sicut Simois Simoentis : qđ ē ob / seruauit Nicolaus in Homero li. iliados. xviii. dicens. Huic ego te infelix	
Prolemæus	Opoëta reducere / ad urbē Pollicitus. Ophis cum ph / & i latino / serpens interpretatur : a quo / ophites / marmoris genus / serpentinis maculas detinentis / dictus est / teste Plinio libro. xxxvi. naturalis historię. Et producit phi syllabam. Staius libro siluarum primo. Mæret onyx longesqueriturq̄ exclusus ophites. Lucanus libro nono. Quam paruis tinctus maculis thæbanus ophites. Opites cū p / & i latino / propriū fuit uiri nomen / ab heratore occisi.	
Ouidius	Opsoniū / græcū est uocabulū. Neq̄ ex ob / & sopus cōponitur / ut sopsiabundus dixit Vgutio. Id appellatur / quod pani comedendo additur. Inde fit opsonono opsonas / & opsonor deponens / media syllaba producta. Nam cum ω magno apud Grægos ὀψωνιον scribitur : cuius syllabæ q̄titatē / nostri etiam	Opsonium Opsono Opsonor
Nicolaus	pœtæ obseruauerunt. Iuuenalis satyra quarta. Exclusi expectant admissi opsonia patres. Horatius sermone secundo. Omnia conductis coemens opsonia nūmis. Est autem opsonari / conuiuari.	
Plinius	Orichalcū cū i latino / & ch aspirato i tertia syllaba / & c exili in ultima / neutro genere / & orichalcos masculino (quo scilicet genere græci proferunt) declinari pōt. Hesiōdus i aspidē. ὄρει χαλκοῖ ο φαεινοῖ : idest orichalci lucidi / numeri / quidē pluralis. Festus. Orichalcū dicitur / quod in montuosis locis inuenitur. ὄπος enim græcæ / mons latine. Alii teste Seruio aurichalcū dixere : cōpositū quidē uocabulum / ex eo quod est aurū / & χαλκός æs : quasi sit æs aureum.	Orichalcū Orichalcos
Staius	Quod etiā protulit Hieronymus in apocalypsi capitulo primo / quom ait. Et pedes eius / similes aurichalco. Et quia orichalcū primā apud pœtas syllabam corripit / uoluerunt nonnulli / au diphthongū / in o correptū mutatā esse. Alii e contra. Negant enim au diphthongū in o breue posse conuerti. Quorum tamē opinio (etsi græcum ego uocabulū orichalcon dixerim) nihil effiacis rationis habere uidetur. Nam & in o breue au diphthongus nonnunq̄ conuertitur. Vnde Horatius sermone. xiii. ait. Fasciolas / cubitale / focalia / potus / ut ille. A faucibus enim / focale dictū est / quasi fauciale : cuius tñ prima syllaba / apud hunc auctore correpta est. Pari igitur modo / si ab auro orichalcū deducitur / primā syllabā corripere posset : quā etiā undecunq̄ ueniat / cōstat habere correptā. Plautus i milite. Ego istos meres orichalco cōparem. Virgilius libro æneidos. xii. Ipse dehinc auro squalentē / alboq̄ orichalco. Horatius in arte pœtica. Tibia non ut nunc orichalco iuncta / tubæq̄. Staius libro thæbaidos. x. Emicat effigies / & sparsa orichalca renident. Valerius flaccus li. tertio. Nuda latus / passuq̄ mouens orichalca sonoro.	
Lucanus	Ogygia cū y græco in secunda syllaba scribitur. Insula est Phœnicii / & Syrii maris. Quidā dicunt esse insulā in Ionio mari / Lacinio promōtorio propinquā. Nonnulli dicūt esse insulā Aphricæ / regione syrtium. Ogygia eadē scriptura neutri generis / pluralis tantū numeri / moenia Thæbana uocat / teste Festo.	Ogygia
Iuuenalis	Os huius ossis cum duplicato s / & hoc ossu indeclinabile / & hoc ossū huius ossi / declinari potest / teste Prisciano : qui & Pacuium refert dixisse in chryside : Ossum inhumatum. Quod tamen Probus negat / scilicet hoc ossum declinari posse. Sed Probus fallitur. Vnde Coelius libro trigesimo ait.	Os Ossu Ossum Ossus
Horatius		
Plautus		
Virgilius		
Horatius		
Staius		
Valerius		
Festus		
Priscianus		
Pacuius		
Probus		
Coelius		

Accius	Caluariazq; ipsum eius ossum expurgarunt: inauraueruntq;. Simili quoq; modo protulit Accius/quom dixit in annalibus.	Ossa Ossa
Iuuenalis	Fraxinus fissa serox/infissaq; scindit ossis/p ossibus. Inde fit osseus ossea osse	
Solinus	um. Iuuenalis satyra. v. Gætulus dabit: aut nigri manus ossea Mauri. Hæc Of	
Lucanus	sa cū duplicato s/mōs ē in finibus Theffaliæ/ teste Solino: d quo Lucius li. i.	
Lucanus	Quātus piniferæ boreas quom Thracius Ossæ. Inde fit ossæus ossæa ossæū	
Lucanus	cū æ diphthongo. Lucanus libro. vi. Attolit titan/rupes ossæa coerccet: Ossa	
Ptolemæus	item urbs est Bisaltia in Macedonia/ teste Ptolemæo.	
Priscianus	Os huius oris/ & osculū in forma diminutiua/ in uno significato accipi possunt:	Os
Horatius	etsi Priscianus dicat osculū primitiui significatū nō detinere. Contra quem	Osculū
Virgilius	est Horatii auctoritas/ ad Lydiā sic scribētis. Oscula quæ Venus quinta par	
Seruius	te sui nectaris imbuit. Oscula. n. p ora dixit. Et Virgilius li. æneidos primo.	
Ouidius	Oscula libauit nata: hoc ē ora/ libauit/ idest leuit tetigit/ ut Probe interpretatō ē.	
Virgilius	Seruius. Itē Ouidius li. metamor. i. Syderibus similes oculos/ uidet oscula:	
Donatus	quæ nō Est uidisse satis: idest ora. Os habet oēs plurales casus/ præterq; geni	
	tiū orium: quod nusq; lectū est. Virgilius libro ænei. viii. Cōponens mani	
	busq; manus atq; oribus ora. Osculū item/ basū dicitur. Hoc tñ interest/ teste	
	Donato sup Terētū eunuchū: q; oscula/ proprie officioꝝ sunt: basia/ pudic	
	orum affectuum: suauia/ libidinum/ uel amorum.	
Probus	Osculor oscularis/ cōmune uerbū est/ teste Probo. Et (ut scribit Festus) ueteres	Osculor
Festus	o litterā in au diphthōgū mutās/ dicebāt ausculor. Quin et & osculo osculas	Ausculor
Marcellus	ptulerūt/ teste Marcello/ Titiniū referēte dicētē. Laudo qd osculaui caput.	Osculo
Titinius	Optimus cum i/ & cum u in media syllaba optimus enuntiari potest.	Optimus
Priscianus	Ordior ordiris/ depones est uerbū. Exordior tñ a Prisciano uerbū traditur esse	Optumus
Vifellius	cōmune. Et inducit Vifelliū ita dicentē. Bonæ res per illos a raro initio exor	Ordior
Nonius	sa/ ad sūmum puenerūt. Antiqui et ordio ordis protulere/ teste Nonio. Ordi	Ordio
Priscianus	or facit in præterito orsus/ & orditus sum teste Prisciano. Verū orsus tam ad	
Diomedes	incipientē loqui/ q; ad desinentē pertinet/ auctoribus Diomede/ & Seruio/ or	
Seruius	ditus uero/ ad tælæ/ uel alterius huiusmodi cōpositionē. Hierōymus in Hesa	
Hieronymus	ia capi. xxv. Et præcipitabit in mōte isto faciē uinculi colligati super oēs po	
Virgilius	pulos: & tælā/ quā orditus est. Virgilius tñ in calice uersu ii. dixit. Atq; ut ara	
Caper	neoli tenuē formauimus orsum. Et facit in futuro indicatiui mōi ordiar/ &	
Accius	ordibor/ teste Capro. Vnde Accius i Amphitryōe/ ait. Nō parua rē ordibor.	
Priscianus	Orior oreris/ uel oriris/ tertia/ & quarta cōiugatiōe/ declinari pōt/ teste Priscia	Orior
Ouidius	no. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ uiridiq; in cæspite flores. Lu	Ortus
Lucretius	cretius libro. iiii. Conturbare animū quicūq; adoritur/ & infit. Lucillius li. v.	Hortus
Lucillius	Conturbare animā potis est/ quodcūq; adoritur/ idest aggredit. Quod uer	
Priscianus	bum Priscianus dicit esse cōmune: qui & Aureliū refert ita scripsisse. Ab iis	
Aurelius	Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti ē ordinis. In alio aut signifi	
	cato hortus/ licet ab orior ueniat/ differētiæ tamē causa aspirationem in ini	
	tio recipit: & secundi ordinis est.	
Hierōymus	Odio odis facit in futuro indicatiui mōi odiā/ & odibo. Hieronymus in para	Odio
Priscianus	bolis cap. i. Usquequo paruuli diligitis infantiā/ & stulti ea quæ sibi sūt noxia	Odi
Plautus	cupiēt/ & imprudētes odibūt scientiā/ Odi defectiuū uerbum/ uel osus sum	
	(utrūq; n. usurpat/ teste Prisciano) tā pñtis q; præteriti tps significatū detinet	
	& qdē frequētius/ q; odio odis/ apud oratores legitur. Plautus in Amphitryo	
	ne. Inimicos semp osa sum obtueri: idest odi semp inimicos obtueri. Inde ue	
Seruius	nit exosus/ & posus/ teste Seruio sup li. v. æneidos. Quare Alexandrū cōfra	
Alexander	trem meū cōstat nō recte credidisse/ quom ait. Credo q; exosus uerbo caret:	
Plautus	atq; perosus. Et ab osum supino/ fit noñ uerbale osor. Plautus in asinaria. In	Ofor
	continentē/ atq; osorē uxoris suæ.	Olim
Marcellus	Olim tria detinet tpa/ præteritū/ præses/ futurū/ auctoribus Marcello. & Seruio.	Ostentus
Seruius	Ostentus quarti ordinis/ irrifio dicitur. Ostentum aut/ portentum uocatur.	Ostentum
Proptius	Operio operis cū unico p scribitur/ cum primam corripit syllabā Propertius.	Operio
Stadius	Atq; inuli pellis totos operibat amates/ pro operiebat. Statius libro thæbai	Opperior
	dos duodecimo. Iam uictos operire placet. Et facit in futuro iudicatiui modi	

Nonius	operiam/ & operibo/ teste Nonio: qui & Pomponium refert dixisse: Operi	
Pōponius	bo caput. Opperior deponens/ cum duplicato p scribitur: nam & primam	
Horatius	syllabam producit positiōe. Horatius in epistolis. Nec tardū opperior: nec	
Terentius	præcedētibus i sto: idest expecto. Et facit in futuro indicatiui modi oppiar/	
	& oppibor. Terētius i heauton timorūeno. Hic ego iterea uirū oppibor.	
Hierōymus	Odoro odoras/ & odoror deponens usurpatur. Hieronymus in genesi capitu	Odoro'
	lo octauo. Odoratusq; est dominus odorem suauitatis.	Odoror
	Odor. & odos/ in recto dici potest.	Odor
Pōpeius	Obeo obis/ & obino obinis/ in uno significato/ ueteres protulerunt/ teste Pō	Odos
	peo. Et dicere possumus. Obeo legationem: obeo mortem: idest mortē/ uel	Obeo
Ennius	legationis officium exequor/ uel perago. Simili modo/ oppeto/ uel occum	Obino
	bo mortem dicimus. Ennius annalium quinto. Occumbunt multi loetum fer	
	roq; lapiq; pro lapide.	
Nonius	Olla cum duplicato l scribitur: & format diminutiue ollula. Veteres etiam/ te	Olla'
	ste Nonio/ p olla/ aula protulerūt/ ut in ipsa dictione uidimus. Genus ē uasis.	Aula
Seruius	Opera foemini generis/ & opus neutri/ hoc distant/ teste Seruio super librū	Opera
	xi. æueidos: q; opus tunc dicimus/ quando negocium ipsum quod geritur/ si	Opus
	gnificamus: Si autē (ut pergit) foeminino genere operas dixerimus/ personas	
Nonius	ipsas/ quæ aliquid faciunt/ intelligimus. Est itaq; opus finis/ fructusq; operæ	
Virgilius	Opera autē/ teste Nonio/ dicitur occasio/ facultas/ seu opportunitas. Virgilius	
Diomedes	tamē/ pro operis opera posuisse uidetur/ quom ait. Mollibus e stratis opera	
	ad fabrilia surgit. Et (ut tradit Diōedes) opus ē/ cū omnibus casibus/ præter q̄	
	cū uocatiuo/ atiq; iugebāt: ut opus ē hæc res/ huius rei. huic rei: hæc res/ hæc re.	
Seruius	Olea/ & oliua/ teste Seruio/ pro arbore usurpatur. Sic & pro liquore oleū/ uel	Olea
Horatius	olium dicimus. Horatius sermone. xiiii. Quali perfundat pisces securus oli	Oliua
Persius	uo. Persius. Hæc sibi corrupto cassam dissoluit oliuo. Inde oliuitas/ olei fru	Oleum
Nonius	ctus/ dicta est/ teste Nonio/ Varronem inducente dicentē. Tū deniq; omnis	Olium
Varro	cum lucerna combusta est in lucubrando/ oliuitas quoq; consumpta est. Hæc	Oliuitas
Pompeius	oliueta/ teste Pompeo/ ab oleis dicebatur/ sicut a uno uindemia. Oliuetum	Oliueta
	neutri generis/ locus est oliuarum.	Oliuetum
	Obliuifcor deponens est uerbum/ tam genitiuū/ q̄ accusatiuū postulans: quod	Obliuifcor
Priscianus	tñ Prisciāus tradit esse cōmune/ Et passiuū uidet posuisse Virgi. quom dixit.	Obliuio
Virgilius	Musa oblita mihi tot carmina/ pro a me. Ab obliuifcor uenit obliuio/ & ob	Obliuū
Ouidius	liuium. Ouidius. leucothoe multarū obliuia fecit. Horatius sermone. xvi.	
Horatius	Ducere sollicitē iucundæ obliuia uitæ.	
Prisciāus	Ominor ominaris/ deponens est uerbū. Abominor tñ a Prisciano cōmune uer	Ominor
Verrius	bum traditur/ Verrium referente dicentē. Sæuiciaq; eorū abominarent. Anti	Omino
	qui etiam/ teste Marcello/ omino ominas dixerunt. Vnde Pomponius ait.	
Marcellus	Ita sit & tibi bene/ qui recte ominas.	
Sylius	Opinor opinaris deponens est uerbū: & producit pi syllabā. Sylius libro. viii.	Opinor
Horatius	Sed quænam ira deum? consul datus alter opinor. Horatius sermōe septio.	Opino
	Hybrida quo pacto sit Persius ultor opinor. Plautus tamen/ opino protulit/	
Plautus	quom ait in bacchidibus. Prænestinum opino esse/ ita erat gloriosus.	
Probus	Opitulor opitularis deponens uerbum est: quod tamen Probus tradit esse cō	
Marcellus	mune. Et (ut scribit Marcellus) etiam opitulo antiqui usurparunt. Et inducit	Opitulor
Liuius	Liuium dicentem in equo Troiāo. Da mihi hæc opes/ quas peto: quas pre	Opitulo
	cor: corrige: opitula.	
Nonius	Opulentia/ & opulentitas/ in uno significato dici potest/ teste Nonio. Plautus.	Opulentia
Plaurus	in milite. Quasi quæ eius opulentitate reuereris.	Opulētitas
Pōpeius	Oreæ/ fræna sūt/ qbus equoz ora coercētur: aureæ uero/ quæ ad equoz aures re	Oreæ
Strabo	ligāt/ auctoz Pōpeio. Oreus/ Liber p̄ d̄. Ore ⁹ itē/ urbs ē Eubceæ/ teste Strabōe.	Aureæ
Terētius	Ornatus secunda/ & quarta declinatione/ declinari potest/ dicente in Andria	Oreus
	Terentio. Nihil ornati/ nihil tumulti.	Ornatus'
Pōpeius	Obsequium/ & obsequela/ in uno significato accipi possunt/ teste Pompeio.	Obsequiū
Festus	Opiter/ is appellatur (ut scribit Festus) cuius pater auo uiuo mortuus est/ ducto	Obsequela
	(ut ait) uocabulo/ aut q; obitu patris genitus sit/ aut q; auū ob patrem/ idest	Opiter.

Priscianus	pro patre habeat. Et facit in genitiuō opitris/uel opiteris/ teste Prisciano.	
Priscianus	October & octobris in recto antiqui protulerunt/ teste Prisciano.	October
Caper	Ouis apud antiquos tam masculini/ q̄ sceminini generis fuit/ testibus Capro/ &	Octobris
Priscianus	Prisciano. Vnde Varro referente Gellio libro. xi. noctium atticarū/ ait. Ego	Ouis
Gellius	ei unum ouem multam dabo. Et facit in ablatiuo singulari/ oue/ & oui/ teste	Ouinus
Varro	Varrone libro primo de analogia. Inde ouinus ouina ouinum/ & diminuti	Ouillus
Varro	ue ouillus ouilla ouillum/ teste Prisciano. Ouum/ notum est quid significat.	Ouum
Priscianus	Orata/ genus est piscis/ ab auri colore sic cognominati/ teste Festo: ob quod a	Orata
Festus	nonnullis etiam aurata uocatur: ut in ipsa dictione uidimus.	Aurata
Marcellus	Oleo oles secunda/ & olo olis tertia coniugatione declinari pōt/ testibus Mar/	Oleo
Diomedes	cello/ Diomede/ Prisciano. Plautus. Olunt ædes Arabicas. Et facit in præte	Olo
Priscianus	rito olui/ & oleui/ in supino olitum/ & oletum/ teste Prisciano.	
Plautus	Oceanus cum unico c̄ scribitur. Proprium fuit uiri nomen Tethyos coniugis/	Oceanus
Priscianus	teste Hesiodo in theogonia. Et id appellatur mare/ quod uniuersam circū	Oceanum
Hesiodus	terram/ dictus ab ὠκεῖον/ quod est uelox/ testibus Solino/ & Seruio. Quod &	
Solinus	nentro genere oceanum dicitur/ præsertim si mare sequitur/ ut Caper testat/	
Seruius	& Probus. Et penultimam corripit syllabam. Lucanus libro primo.	
Caper	Oceani tumidas remo compescuit undas.	Offensio
Probus	Offensio huius offensionis/ & offensa huius offensæ/ & offendo huius offendi	Offensa
Lucanus	nis in uno significato dici pōt/ teste Marcello: qui etiam & hic offensus huius	Offendo
Marcellus	offensus. Lucretius libro. vi. Nō igitur multis offensibus intemerado. Offen	Offensus
Lucretius	dix huius offendicis/ uocat/ ligaturæ nodus: qui & restringitur/ & remittitur.	Offendix
	Obthuro obthuras uerbum/ cum th aspirato scribitur. Neq̄ ex ob/ & tundo tū	Obthuro
Vgutio	dis componitur/ ut cum Catholico somniavit Vgutio. Sed e græco trahitur/	
Pompeius	auctore Pompeio: ob quod illi ὀψάει dicunt/ quæ nos hostia. Et producit	
Horatius	thu syllabam. Horatius in epistolis. Obthurem patulas impune legentibus	
	aures: id est occludam.	
	Ocha cum ch aspirato scribitur. Nec est latinum uocabulum: sed græcum/ com	Ocha
	positum ex illorum masculino articulo/ qui est o/ & χηρ/ qui est anser. Sic. n.	Aucha
	nostri o cum χηρ componentes/ & in recto, n litteram ultimam abiicientes/	Ochus
Strabo	ocha dixerunt. Nonnulli autem/ o in au diphthongum cōmurentes/ aucha	Ocnus
	enuntiant: ut in ipsa dictione uidimus. Ocha itē/ mons est/ & insula/ sub Eu/	
	bœa/ teste Strabone libro decimo. Ochus/ fluuius est Bactrianæ puinciae/ i	
Ptolemæus	Oxum fluuium fluens/ teste Ptolemæo. Ocnus cum c̄ exili/ fuit Mantus filius/	
	dicente Virgilio li. æneidos decio. Ille etiā patriis agmē ciet Ocnus ab oris.	
	Fatidicæ Mantus/ & Tufci filius amnis.	
Varro	Offa cum duplicato f̄ scribitur/ & format per diminutionem offula/ teste Varro	Offa
Apulegius	ne de lingua latina. Vnde & Apulegius i deo Socratis/ ait. Coruus/ & uulpes/	Offula
	unam offulam simul uiderant: eamq̄ raptum festinabant. Ab offa item/ fit	Ofella
Martialis	diminutiue ofella cū unico f̄: quia primam syllabam corripit. Martialis.	
Iuuenalis	Parua tibi incurua craticula sudet ofella. Iuuenalis satyra. xii. & exigua fru/	
Iuuenalis	stis imbutus ofellæ. Offa autem primā positione producit/ dicente Iuuenale	
	satyra sexta. coctæq̄ siliginis offas.	
	Orontes huius orontis/ uel Oronti/ tertia/ & secūda declinatione/ declari pōt.	
Virgilius	Virgilius libro æneidos primo. nunc acris Oronti. Nunc Amyci casum ge/	Orontes
	mit. Proprium fuit uiri nomen. Est & eodem nomine Syriæ fluuius/ teste	
Ptolemæus	Ptolemæo: qui (ut scribit Plinius) iuxta Heliopolin exoritur: de quo memi/	
Plinius	nit Iuuenalis/ quom ait. Iam pridē Syrus in Tyberim defluxit Orontes. Orō	
Iuuenalis	tes item/ mons est Mediæ/ ut Ptolemæus ostendit.	
Ptolemæus	Ozimum cum i latino scribitur. Neq̄ ab Oza uiri hebraici proprio nomine	Ozimum
Vgutio	descendit/ ut ridiculus cum Catholico somniavit Vgutio. Sed ab οζῶ quod	Ocymum
	redolere significat/ deriuatur. Nam edulii redolentis genus est/ ex instetinis	
Perfius	(ut quidam uolunt) confecti. Perfius. Quom bene discincto cantauerit ozi/	
Pompeius	ma uernæ. Ocymū cū c̄ exili/ & y græco/ herba ē: quā alii basilicū uocat/ a ce	
Columella	leritate nascēdi sic dictū/ auctore Pōpeio. Columella libro undecimo.	
	Ocyma comprimit: & grauibis densate cylindris.	

Pompeius		Acio pacis/& pacifcor deponens/dici potest/teste Pompeio.	Pacio
Marcellus		Sed & pacifcor ueteres protulere/teste Marcello/Næuium re-	Pacifcor
Næuius	p	ferente dicentē. Sicilienes pacifcit obsides ut reddant. Quod	Pacifcor
Sergius		uerbum/teste in Donatum Sergio tam accusatiuo/ q̄ ablatiuo/	Pactio
		iungi potest: ut pactus sum hanc rem: uel hac re. Nam pactus	Pactum
Ouidius		sum/pacifcor format præteritū. Ouidius libro fastorum. iiii.	Pacio
		Et pactura fuit/pactus nisi Iuppiter esset. A pactum supino/ fit hæc pactio/	
		& hoc pactum. A pacio pacis uerbo/ fit etiā hæc pacio huius pacionis absq̄ t-	
Pompeius		idem significans/ quod pactum/ siue pactio/ ut auctor est Pompeius.	
Festus		Pæan cum æ diphthongo scribitur: & a πᾶϊω/ quod est ferio deriuatur/ aucto-	Pæan
Eustachius		re Festo: uel (ut Eustachio placet) a πᾶϊω/ qd̄ ē medeor: q̄ scilicet morbis re-	Pæas
Seruius		medians finem faceret talis grauitatis. Apollo dictus est: uel Apollinis laus:	Pæon
Virgilius		& abusiue omnium deorum/ teste Seruio. Virgilius libro æneidos sexto.	Pæonia
Tortellius		Vescentes lætumq̄ choro Pæana canentes. Pæas cū æ diphthongo scribit̄.	Pæones
		Necq̄ a πᾶϊω/ quod est ferio descendit: quibus artis sagittadi fuerit peritissim⁹:	Pan
		sed a πᾶϊω. Necq̄ scribitur in recto pæan/ ut inepte declinat Tortellius. Nā	Panis
		in genitiuo pæantis facit: qui ab eo qui est in recto pæan/ formari non pōt.	Pannus
		Pater fuit Philoctetæ. Pæon huius pæonis cum æ diphthongo/ a nostris bi-	Pannis
		syllaba dictio effertur: a Græcis autem/ e littera interposita/ trisyllaba pæon	Pannicula
		enuntiatur. Proprium fuit uiri nomen/ artis medicinæ peritissimi: a quo pæo-	Pannula
		nia hæba comperta fertur/ & sic cognominata. A qua etiam hæba/ regio	Panniculus
		quæ Emathia uocatur/ Pæonia primum appellata est: cuius populū/ Pæonēs	
Stadius		uocitati sunt. Stadius in Achilleide.	
Herodotus		Præterit: & dedici quo pæones arma rotatu. Sunt autem Pæones iuxta Pan-	
		gæum promontorium/ teste Herodoto libro historiarum septimo. Sed iā	
Iustinus		partem esse Macedonia pæoniam dixit Iustinus libro septimo. Pæon item	
Diomedes		eadē litteratura/ genus est pedis: qui a Diomede quadruplex esse tradidit:	
Tortellius		eisi a Tortello duplex tantum dicatur: quorum unus/ ex longa/ & tribus bre-	
Marcellus		uibus cōstat. Alius ex breui/ & longa/ & duabus breuiibus. Tertius ex duabus	
Pomponius		breuiibus/ & longa/ & breui. Vltimus ex tribus breuiibus/ & longa. Pan huius pa-	
Marcellus		nis dictus ē qd̄a deus pastor. Panis/ cybus hoīum ē. Pānus secunda/ & pannis	
Pompeius		tertia declinatione/ declinari potest/ teste Marcello/ Pomponium inducen-	
Seruius		te dicentem. Bono animo es uideo: eripuisti primitus de pannibus/ pro pan-	
Priscianus		nis. Pannus (inquiunt Marcellus/ Pompeius/ Seruis) format per diminutio-	
Festus		nem pannicula: quin etiam & pannula/ teste Prisciano. Stamen dicitur inuo-	
Priscianus		lutum ut scribit Festus: uel (ut interpretatur Priscianus) lignum est/ quod	
Festus		inter stamina currit: uel ipsum stamen. Tu mor quoq̄ inguinum/ ex formæ	
Iuuenalis		similitudine pannus appellatur/ teste Festo. Pannus item format diminutiue	
Seruius		panniculus/ dicente Iuuenale satyra sexta. & panniculus bombycinus urit.	
Virgilius		Præuerto præuertis/ & præuertor deponens/ dici pōt/ teste Seruio. Vnde Vir-	Præuerto
Catullus		gilius libro æneidos primo/ ait.	Præuertor
Virgilius		uolucris q̄ fuga præuertitur Hebrum: id est transit/ uel præterit.	Pumex
Seruius		Pumex/ sceminino genere a Catullo ponitur: masculino autem a Virgilio li-	
Marcellus		bro æneidos. xii. quom ait.	
Priscianus		ut cum latebroso pumice pastor: hoc est cauerna/ uel cauernoso lapide.	
Psalmogra-		Partio partis/ & partior deponens/ dici potest/ testibus Seruio/ Marcello/ Pri-	Partio
phus		sciano. Et facit in futuro indicatiui modi partiam/ & partibo: partior/ & par-	Partior
Plautus		tibor: ut est apud Psalmographum. Lætabor/ & partibor sicimam. Plautus i-	
Priscianus		afinaria. Hanc quidem quā nactus sum prædam/ cum illis partiam. In cōpo-	
Seruius		sitione quandoq̄ a litteram retinet: quandoq̄ mutat in e/ teste Prisciano.	
Virgilius		Pasco pascis/ & pascor deponens/ usurpatur/ teste Seruio. Virgilinus li. geor. iiii.	Pasco
Laurentius		Pascuntur siluas/ & sūma Lycæi. Quod tñ a pasco differre Laurētius tradidit.	Pascor
		Palla cum duplicato l scribitur/ uestimentum est muliebre/ deductū usq̄ ad ue-	Palla
Iuuenalis		stigia: de quo Iuuenalis satyra decima.	Pala
		Cassandra inciperet/ scissaq̄ Polyxena palla. Est & eodem noīe urbs a latere	Palea
Ptolemæus		meridionali insulæ Corsicæ/ teste Ptolemæo. Pala cū unico l/ uentilabrū dī.	Palus

- necnon ignis quoddam receptaculum: ac instrumentum quoddam ligneum: quo in clibanum panis immittitur: & extrahitur. Palæ item / Dorfa uocatur / de xtra læuag / eminentia membra. Palea cum unico l scribitur: nam & primam corripit syllabam. Horatius sermone. xvi. Cum pater ipse domus palea porrectus i horna. Virgilius geor. pmo. Surgentem ad zephyrum paleam iactantur inanes. Palus secundi ordinis masculini generis / cum unico l scribitur: & primam producit syllabam. Tibullus. Hic docuit teneram palis adiungere uitam. Horatius li. pmo sermonum. Obscenorumque ruber porrectus ab inguine palus. Palus huius paludis foemini generis / cum unico l scribitur: & primam corripit syllabam: secunda indifferentem habet. Virgilius georgicorum. v. Cocytus tardaque palus iamabilis unda. Horatius in arte poetica. Regis opus sterilisque diu palus aptaque remis. Pallas huius pallantis cum duplicato l scribitur: etsi a Tortellio cum unico l scribi praecipitur. Filius fuit Euandri a Turno occisi. Pallas huius palladis dea Minerua / cum duplicato l scribitur: & ab eo qui est pallas huius pallantis dicta est / testibus Seruio / & Ioanne Isaacio super hesiodum. Grammatici autem Graeci a πάλω quod est uibro / dictam pallada perhibent / eo quod astam uibrare consueuerit / docueritque. Est & eodem nomine palus quaedam Africa / teste Ptolemaeo. Pales cum unico l / dea palestra / uel dea pabuli uocatur: quam alii Vestam / alii deum matrem appellant. Et a Varrone / teste seruio / masculino genere profertur: a Virgilio autem foemini / quom ait in initio libri tertii georgicorum. Te quoque magna pales. Nec mirum si a Varrone masculino genere pales deus uocetur. Nam & Venerem deum appellatum esse ostendit Macrobius in tertio saturnalium libro. Pallium cum duplicato l scribitur. Martialis. Pallia donauit glaucina Cosme tibi. Et format per diminutionem palliolum / penultima correpta syllaba. Iuuenalis satyra tertia. Cultam palliolo. mulier nempe ipsa uidetur. Genus est uestis.
- Charisius Pango pangis facit in praeterito panxi / pepigi / pegi / testibus Charisio / & Prisciano. Seruius autem super librum octauum aeneidos dicit quod pango / unde uolunt fieri praeteritum pepigi / nusquam lectum est: sed a pago pagis formatur. Vnde Tullius ad herennium ait. Hoc modo rem ubi pagunt / orationi pagunt: a quo est uerbo / pegi praeteritum formatum est / teste Quintiliano. Ego autem / & pango cum n / & absque n pago / dicendum puto / cum scilicet in praeterito pepigi facit / & pegi: quod est per compositum patet: ut impingo impegi / compingo copegi. Quom uero panxi praeteritum formatur / tunc a pago cum n / factum dicimus. Et triplex de tinet significatum. Vnde uersus. Pegi iungo: cano / panxi: pepigi que pacis cor.
- Caper Palumbes cum unico l / masculini / & foemini generis est / testibus Capro / & Probo: quin & hic palumbus declinari potest / dicente Persio satyra. iiii. at cur non potius teneroque palumbo? Martialis.
- Martialis Inguina torquati tardant / hebetantque palumbi. Colubae sunt siluestres.
- Vgutio Patrimēs non is dicitur / cui pater defunctus est / ut Vgutio somniat: sed cui pater uiuit / appellatus est. Festus in dictione Flaminia. Flaminia dicebatur sacerdotula / quae flaminicae diali praeministrabat: eaque patrimēs / & matrimēs erat: id est patrem / matremque adhuc uiuos habebat. Haec ille.
- Ouidius Patera cum t exili / poculi genus / media corripit syllabam. Ouidius li. fastorum. iiii. Cuique meri patera / turis acerra fuit. Virgilius li. aenni. primo. ille ipiger hausit Pataram. Ptolemaeus Supmantem pateram: & pleno se proluit auro. Patarus cum t exili / sequente a / filius fuit Apollinis. Patara eadem scriptura / urbs est Lyciae / teste Ptolemaeo. a pataro filio Apollinis cognominata: de qua Ouidius libro metamor. sexto. Messeneque ferox / patareque humileque Cleonae. Vbi & more graeco patare huius patares declinatur: a qua / fit pataræus cum æ diphthongo. Stadius libro thæbaidos primo. Phoebe parēs / seu te Lyciae pataræa niuosis Exercet dumeta iugis. Horatius in tertio carminum. Delius / & pataræus Apollo: ubi ta syllaba apud Statiū correpta est: apud Horatiū uero / producta.
- Horatius Patina cum t exili / & i latio scribitur: & media syllabam corripit. Iuuenalis satyra. iiii. Debetur magnus patinae subitusque prometheus. Horatius sermone. xviii. Ut modo si patina pede lapsus frangat agaso. Genus est uasis. Patena cum t exili /

	sequēte e/mediam producit syllabam. Operculum est calicis.	
Stattus	Planctus & plangor in uno significato dici potest. Statius libro thæbaidos. xii. Et furtum claro plangore fatentur.	Planctus Plangor
Festus Nonius	Patagus morbi genus est. Patagium id dicitur quod ad summā tunicam assui solet teste Festo: uel (ut scripsit Nonius) Patagium aurea chlamys est quæ preciosis uestibus immitti solet.	Patagus Patagium
Iuuenalis Virgilius Propertius	Pauo paves secūda coniugationis facit in præterito pauis sicut & pasco. Pauio pauis quartæ significat tundere ferire. Vnde pauimē & pauimētum. Iuuenalis. Verre pauimentū & nitridas ostede columnas.	Pauo Pauimen Pauimentū
Martialis	Permessus cum duplicato scribitur. Virgilius in Sileno. Tunc canit errantem permessi ad flumina Gallū. Propertius. Et modo permessi flumine lauit amor.	Permessus Permessis
Virgilius Plinius	Fluuius est Bocetiæ quæ a Martiale hic permessi huius permessidis uel permessidos declinatur quom ait. Quid tibi cū Cirrha quod cū permessidos unda? Pausa quies dicitur. Pausia genus est oleæ: de qua Virgilius georgicorum. ii. Orchites radiiq; & amara pausia bacca. Hæc Plinius posia appellauit quom dixit li. xv. naturalis historiae. Tria sūt oleæ generatorchites radii: & posia.	Pausa Pausia Posia
Priscianus Quintiliāus Terētius Virgilius	Pello pellis tertiæ coniugationis facit in præterito pepuli: in supino pulsum teste Prisciano: uel et secundum antiquos pultū teste Quintiliano. Vñ pulso & pulto pultas. Terētius. Cesso iā pultare hoc hostiū uicini. Pello pellas unde compello appello. appellas primæ coniugationis est. Virgilius libro æneidos. v. Rectorem nauis compellat uoce Menerem.	Pello
Priscianus	Plecto plectis facit in præterito plexi teste Prisciano in supino plectum teste eodē tractatu de participio. Alii dicūt quod facit in præterito plexui: in supino plexū. Vñ Hierōymus in libro Iudicū capitulo. xvi. ait. Si septē crines capitis mei licio plexureris & clauū hunc circumligatum terræ fixeris infirmus ero.	Plecto
Phocas Asper Charisius Mecœnas Priscianus	Pecto pectis facit in præterito pexui teste Phoca: uel (ut Aspro placet) pectui: uel (ut tradit Charisius) pexi. Vñ Mecœnas in Octauia pexisti (iq; capillū naturæ mūerib; gratūt. Et facit in supino pexū & pectū teste Prisciano tractatu de participio.	Pecto
Festus Festus Martialis	Pessulū & diminutiue pessellum dici potest. Festus autem masculino genere p tulit quom dixit. Obices sunt pessuli seræ.	Pessulum Pessellum
Festus Festus Martialis	Pila cū i latino & unico l/plura detinet significata ut inferius ostēdemus. Pilus cū i latino & unico l/scribitur: & primam corripit syllabam. Inde pilo pilas pilos lat/pilos habere incipit teste Festo. Pilo itē significat pilos detrahere dicere Martiale. Cui præstas cullū quæ Labiane pilas id est pilos detrahis. Cōpitur tñ & pilo pilas pi syllaba pducta: quod a græco trahit auctore Pōpeio. Vñ cōpilo oppilo expilo. Ouidius li. metamor. xiii. Expilatq; gemis oculos. Lucretius libro. vi. Fluctibus aduersis oppilare hostia contra. Horatius in sermonibus. Nec te cōpilēt fugiētes. Quod Acron enarrās ait Cōpilēt expoliet. Cōpilare enim (ut pgit) dicūtur milites quod occisis quibusdam insignia in bello tollunt. Ut uero exponit Asconius cōpilare dicūtur quod ubiq; surripiunt: expilare autē qui aliqd passim surripiūt uel. Cōpilare itē significat cogere & in unū cōdere teste Festo. Pilū cū i latino & unico l/neutro genere & pilus masculino declinari potest: & terebra uocatur. Pilum item eadē litteratura nouacula siue iaculum uocatur: quod tñ a Gasparino cū geminato scribi præcipit. Sed nescio quo pacto nisi forte a πᾶλλω quod est uibro descenderet. Lucanus. & pila minantia pilis. Hæc pylos cū y græco & unico l/opidum Messeniæ est teste Ptolemæo: a qua fit pylus adiectiuum. Ouidius de ponto. Crede mihi Pylis Nestore maior ero. Pileū cū i latino & unico l/scribitur: etsi cū duplicato l/a Gasparino scribi præcipiat. Neq; ab eo quod est pilus uel pellis descendit ut Vgutio. Catholicon Gasparinus tradidit: sed græcum uocabulū est: quod illi πῆλον dicūt. Festus. Albogalerus est pileū capitis: quo diales flaminis utebatur. Pōt & hic pileus declinari: etsi Laurentius in Raudesem dicat non cōpiri. Seruius sup librū. ii. æneidos. Tiara pileus phrygius est. Et formatur p diminutionem pileolus/pileolū penultima correpta syllaba. Horatius in epistolis. Ut cū pileolo soleas cōiua tribulis. Harū autē oīum dictionū primæ syllabæ q̄ntitas/his dignosci uersibus poterit. Pila ferūt ad bella uiri: barbāq; recidūt	Pessulum Pessulus Pila Pilus Pilo Pilum Pilus Pylos Pylus Pileus Pileolus Pileolum Pylon
Ptolemæus Ouidius Gasparinus Vgutio Gasparinus Festus Laurentius Seruius Horatius		

	Pila: terit pilus: pila torrēda tērunť: Pila taberna: pila sit parietis: ē pila ludus: Carne pilus: pylos urbs: sit pileus ipse galerus. Pylon cū y græco / & unico / proprium fuit uiri Troiani nomen.	
Virgilius	Pelagus cū unico l scribitur: nā & primā corripit syllabā. Virgili. li. ænei. tertio.	Pelagus
Pōponius	O tandē magnis pelagi defuncte periclis. Et tā masculini / q̄ neutri generis ē:	
Valerius	sicut uulgus: quo genere scilicet masculino protulit Pomponius Mela: & Valerius Flaccus li. p̄mo / quom ait. O quantum terræ / q̄tum cognoscere cæli / Permissum est: pelagum quantos aperimus in usus.	
Priscianus	Penus / tā masculini / q̄ foeminini generis ē / testibus Prisciāo / & Seruio sup librū	Penus
Seruius	primū æneidos. Plautus i pseudulo. Nisi mihi ānuus penus hic ab amatoribus	Penum
Plautus	cōgerat / cras populo p̄stituā uos o puellæ. Lucillius. Magna penus puo spa-	Penu
Lucillius	cio cōsūpta pibit. Penus tā scđa / q̄ q̄rta declinatōe / declinari f̄t. teste Prisciāo:	Penarius
Priscianus	& hoc p̄eus huius penoris / auctoribus Capro / Donato / Seruio: & hoc penū	Penarium
Capr	huius peni: & hoc penu ideclinabile / teste Prisciāo / Persius. In locuplete penu	Pennarium
Donatus	defēsis pinguibus umbris. Cæsar Strabo in oratōe / qua Sulpicio respōdet. De	Penis
Seruius	inde propinquos nostros Messallas / domo deflagrata / penore uolebamus	Peniculus
Priscianus	priuare. Aphranins i talione. Vos qbus cordi ē / intra tunicā manus læua / dex	Penicillum
Persius	tra in penū herile. Notandū q̄ penora p̄prie dicuntur res necessariae ad uictū	Peniculum
Cæsar	quottidianū / auctore Pōpeio. Vnde Cicero de natura deorū / ait. Penus ē om	Penicilla
Aphranius	ne / quo uescuntur hoies. Locus autē ubi penus reponit / penariū uocat. Varro	Pena
Pompeius	de lingua latina. Penariū locus ē / ubi penus reponitur: hoc ē / edulia / ad uictū	Pina
Cicero	ptinētia. q̄ & penarius dictus ē / teste Festo in hæc uerba dicēte. Penora dicunt	Pennula
Varro	res / necessariae ad uictū quottidianū: & locus earū penarius. Pēnariū cum du-	Pinnula
Festus	plicato n / pēnarum ē repositoriū. Peni foeminini generis est. Vnde Festus ait.	Penula
Festus	Peni / cauda appellatur / apendēdo dicta. p̄ mētulā aut / masculino rectius / q̄	Penitus
Iuuenalis	foeminino genere profertur. Iuuenalis satyra. vi. Nouerunt Mauri / atq; Indi /	Pœna
Martialis	quē Pfaltria penē. Martialis. Occurrit aliquis inter ista Draucus: Cui resibula /	Penes
Vgutio	uit turgidū faber penē. Peni format p̄ diminutionē peniculus / & hoc penicil	Pœne
Festus	lū: quod Vgutio hoc peniculū / & hæc penicilla huius p̄icillæ / declinari præ	Penicus
Quintiliāus	cipit. Festus. Peniculi / spongiæ longæ propter similitudinē caudarū / appella	Pœnuf
Quintiliāus	tæ sunt. Penna / & Pinna cū geminato n / acutū significat / teste Quintiliano li.	Pœnuf
	primo. Vnde securis utrinq; habens / a / ciē / bipēnis uocatur. Et illos Quintilia /	Pœnuf
	nus errare dixit / q̄ quia a pinnis duabus / hoc esse bipēnis nomē existimāt / Pen	Pœnuf
	nas auium esse uolūt: hoc ē / nō ēt pinnas. Pennas ergo / generale ad pinnas no	Pœnuf
	mē / & ad plumas / dixerim. Inde fit diminutiue pēnula / siue pinnulla: quæ sum	Pœnuf
Brito	ma pars auris / ab acuitate dicta ē. Quare errauerunt Brito / & Māmætractus	Pœnuria
Mammætra	sup illud Leuitici capi. xi. cuncta quæ nō habēt pennulas / & squamas in aquis /	
ctus	polluta erunt: dicētes / ibi pinnulas legēdum esse: nō pēnulas: utiq; ignorātes /	
Iuuenalis	Pēnulas idem significare / quod pinnulæ. Hæc Penula cum unico n / genus ē	
	uestimēti: de qua Iuuenalis satyra. v. & multo stilaret penula limbo. Penes præ	
Priscianus	positio ē accusatiuo deseruiēs. Pœne aduerbiū est remissiuum: & format com	
Priscianus	paratiuū pœnior: suplatiuū pœnissimus / teste Prisciano li. tertio: ubi ēt dicit q̄	
Vgutio	strenuus / arduus / egregius / industrius / innoxius / perpetuus / format sua cōpa	
	ratiua / strenuior / arduior / egregior / industrior / innoxior / perpetuior. Penitus /	
	idest secretus / format cōparatiuū penitior: suplatiuū penitissimus / teste Priscia	
	no li. præfato. Pœna cum œ diphthongo / græci ποινή / notū est quid signifi	
Seruius	cat. Neq; a pēdo descendit / ut cū Catholico Vgutio somniauit. Pœna item ea	
Virgilius	dē / scriptura p̄ Africa ponit: a q̄ / fit pœnus / pœnicus / p̄nicus / teste Seruio.	
Festus	Virgilius. Pœnica regna uides. Punicum / libi genus est / teste Festo. Pœna itē /	
Ptolemæus	isula q̄dā ē ab occasu Mauritanie Tigintæe ē exteriori mari / teste Ptolemæo.	
Festus	Penates (inqt Festus) alii uolūt ut habeat nominatiuū singularem / hic penas /	
Priscianus	alii hic penatis: At uero Priscianus / ubi de accusatiuis pluralibus in is / & i es ter	
Priscianus	minat / differit / penatis (inqt) antiq; in recto protulerunt. Sed alibi / ubi de	
Festus	genitiuis pluralibus concisus tractat / ait. Penas / genitiuo penatū format / p̄to / pe	
Seruius	natium. Festus. Penetralia / sunt penatū deorū sacraria. Penuria cum unico n /	
	a græco trahitur / auctore Seruio. Festus autem / latinum uult esse uocabulū.	

Festus	Ait enim. Pœnuria idest quod pœne minus sit q̄ necesse est. Quare a penore	
Vgutio	nō descendit/ut cū Cahtolico Vgutio uoluit: maxime cum penus primam	
Horatius	corripiat syllabā: pœnuria uero illam producat. Horatius sermone primo. Supremum tempus ne se pœnuria uictus Opprimeret/etuebat.	
Nonius	Pes format diminutiue pediolus. Vnde Aphranius referente Nonio/ait in ex/	Pes
Aphranius	cepto. Atq; ideo nolo: nudo pediole es tu. Vgutio dicit q̄ facit p̄ diminiutio	Pediolus
Vgutio	nem pedulus/ & pedellus. pes ponitur nonnunq̄ pro remo: ut Plautus protu	Pedulus
Plautus	lit/ quom manuū pedes dixit. Vnde tū animantiū/ tum fluuioꝝ pedes uocā	Pedellus
Virgilius	tur/ dicēte Virgilio li. æneidos nono. reuocatq; pedē Tyberius ab alto. Pedū	Pedum
Virgilius	baculum uocatur pastorale. Virgilius in bucolicis. At tu sume pedum: quod	
	me cū sæpe rogaret/ Nō tulit Antigones. Peda/ & pedatura/ humanū appel	
	latur uestigiū. Peda itē græce pedica latine. i. uinculū pedū. Pedo propriū fu	
Ouidius	it uiri nomē: cuius meminit Ouidius li. iiii. de ponto dicēs. Si roget hoc aliq̄	
Lucanus	cur sint narrata Pedoni. Pedor/ squalor/ uel putor dī. Lucāus. lōgusq; ī carce	
Stattius	re pedor. Stattius li. thæba. iiii. Obsitus exhaustos pedore/ & sanguine uultus.	
Martialis	Pædico cū æ diphthongo scribit: primāq; & mediā syllabā p̄ducit. Martialis.	Pædico
	Sed nec pædico es/ nec tu Sextile fututor. Is dicitur q̄ pueros ad libidine affec	Pedica
	tatur. Pedica absq; diphthongo/ primā syllabā/ & mediā coreptā habet. Vir	
Virgilius	gilius georgi. i. Tum grauibus pedicas/ & rætia ponere ceruis. Ouidius li. me/	
Ouidius	tamor. xv. Rætia cū pedicis/ laqueos/ artesq; dolosas Tollite. genus ē uinculi.	
Priscianus	Pedester masculini/ pedestris foeminini/ pedestre neutri/ & hic & hæc pedestris/	Pedester
Vgutio	& hoc pedestre declinari potest/ teste Prisciano. Vgutio declinat etiam/ hic &	
	hæc pedestre.	
	Propago/ & propages/ in uno significato dici potest: idest progenies.	Propago
	Profapia/ & profapies/ in recto declinari potest: & dici pōt generis longitudo/	Propages
Lucanus	Pelorus cū unico l̄ scribitur. Mons est Sicilia/ dicente lucano li. ii. Extremi colles	Progenies
	Siculo cesseræ Peloro. Peloris huius peloridis cū unico l̄/ genus est conchæ/	Profapia
	ut qdam uolunt. Alii dicunt/ q̄ peloris est ipsa species: concha uero/ genus.	Profapies
Martialis	Martialis. me pascit aquosa peloris. Horatius sermone. xiiii.	Pelorus
Horatius	Murice Baiano melior Lucrina peloris.	Peloris
	Pendeo pendes secunda/ & pendo pendis tertia cōiugatione/ declinari potest.	Pædeo
	Vnum tertiæ accusatiuū postulat: alterū uero secūda/ ablatiuū/ uel genitiuū:	Pendo
Tullius	ut est apud Tulliu in hortensio. Et qui expectat/ p̄det animi.	
	Peribolus cum i latino/ masculino genere/ & peribolū neutro/ declinari pōt:	Peribolus
	& circuitus trāffertur. Nā a περιβαλλω/ quod circuire significat/ deriuatur.	Peribolum
Pompeius	Penetrare interior ē locus domus/ uel templi. Pōpeius. Penetralia/ sunt penati	Penetrare
Lucanus	um deorū sacraria. Lucanus li. v. Impulit illa pauens adyti penetrare remoti.	Penetrabile
Seruius	Penetralis penetrare/ & penetrabile/ hoc distat/ teste Seruio: q̄ penetrare/ est	
	quod penetrat: penetrabile autē/ quod penetratur. Cōperitur tamē & penetra	
Virgilius	bile/ pro penetrare: ut est apud Virgiliū: penetrabile tælum. & Martialis ait.	
Martialis	Ne madidos intret penetrabile frigus in artus.	
Prudētius	Pera/ saculus dicitur. Et producit primam syllabā. Prudētius in Psychomachia.	Pera
Martialis	Ingressurus iter/ peram ne tollito. Martialis. Dormiat & tetrico cū cane pera	Pero
	rogat. Pera græcū qdem uocabulū est: neq; a περι præpositiōe descendit/ ut	
	Vgutio somniauit. Pero huius peronis/ genus est calciamēti: & primā sylla/	
Iuuenalis	bam p̄ductā habet. Iuuenalis. Per glatiem perone tegi. Virgilius li. æneidos	
Virgilius	vii. crudus tegit altera pero. Fuit et̄ pero nomē p̄priū mulieris matris Alphe/	
	sibocæ. Et facit in genitiuo perus: sicut Sappho/ & Māro.	
	Perio peris cū i/ apud antiquos fuit. Inde uenit peritus: ut iuris/ uel iure peritus.	Perio
	Vtroq; enim modo/ siue per genitiuū/ siue per ablatiuum/ loqui possumus.	Pereo
	Pereo per e/ interire significat: & ex per/ & eo is it/ componi manifestum est.	
Strabo	Petra/ lapis uocatur. Petra itē/ locus est iuxta Dyrhachiū/ teste Strabone libro	Petra
	septimo. Rursum petra/ urbs est mediterranea Sicilia: & eodem nomine uil	Petrus
Ptolemæus	la Petrææ Arabia/ ut Ptolemæus ostendit. Petrus/ proprium uiri nomen. Pe	Petræa
Hesiodus	træa cum æ diphthongo in media syllaba/ Oceani/ & Tethyos filia fuit/ teste	Petreia
	Hesiodo in theogonia. Petreia/ ea uocabatur/ quæ p̄pam præcedens in co/	Peteon

Pompeius	Ionis/aut municipiis/imitabatur anum ebrīa/ut scribit Pompeius. Petron/	Petrones
Homerus	urbs fuit boeetiae/ teste Homero li. iliados. ii. Perrones rustici appellatur/ape-	
Pompeius	trarū aspitate/ uel duricia/ sic cognominati/ auctore Pōpeio. Vgutio petrones	
Vgutio	ea dicit esse putamina/ quae a petris abscinditur.	
Salustius	Perfes huius persis/ uel perfi/ tertia declinatione/ & secunda/ & Perseius i recto	Perfes
Ouidius	cum eius diphthongo/ declinari pōt: sicut Achilles huius Achillis/ uel Achil	Perseus
	li/ & Achilleius: Vlysses huius Vlyssis/ uel Vlyssi/ & Vlysseus. Salustius. A pñ-	Persia
	cipio urbis/ ad bellū Persi Macedonicum. Ouidius heroidum. At mihi quod	Persis
	Perseus/ & cum Ioue Liber amarūt. Propriū uiri nomē fuit: a quo/ Persia/ Per	Persida
Propertius	sis/ Persida (tribus enim his modis declinari pōt) cognominata regio ē/ cuius	Persæ
Lucanus	ppli/ persæ/ pfi/ psci uocati sunt. Propertius. Persarū statuit. Babylona Semi/	Persi
Priscianus	ramis urbē. Lucanus libro. x. Et Phariis/ persisq; fuit/ Macetumq; tyrannis. Pri	Persici
Iuuenalis	scianus in periegesi. Hyrcanū pariter/ Persum simul/ atq; Sabæū. Iuuenalis.	Persius
	Nec Croesi fortuna unq; nec Persica regna/ Sufficiēt aīo. Persius/ ppiū fuit	Persis
Martialis	nomē pœtæ satyrici: de quo Martialis. Sæpius in li. memoratur Persius uno.	Persicus
Hesiodus	Quā leuis in tota Marfis Amazonide. Persis/ filia fuit Oceani/ & Tetyos/ te	Persicum
Serenus	ste Hesiodo in theogonia. Hæc persicus/ arbor est nota/ cuius fructus/ persicū	
	uocatur. Inde persicus persica persicū. Serenus. Prodest præterea cū baccho	
	persica frondis.	
Seruius	Pomœriū cū æ diphthongo in scd̄a syllaba scribit/ dictū quasi post mœrū: hoc	Pomœriū
Virgilius	est murū. Nā mœrus/ murus uocatur/ teste Seruio: ut ē apud Virgiliū li. ænei	Pomarium
Varro	dos. x. atq; ipsi praelia miscēt Aggeribus/ mœrorū/ pro murorū. Cuius uoca-	
Liuius	buli etymologiā/ Varro de lingua latina ē tradidit/ & Liuius li. pmo/ pomœ-	
	rium affirmās locum esse ad muros itra/ uel extra: ubi ædificare nō licet. Alii	
Lucanus	diciūt pomœriū/ id solum appellari/ quod inhabitatur extra mœnia/ siue in	
Iuuenalis	tus/ siue post mœnia: quod tetigisse uidetur Lucanus/ quom ait libro primo.	
Stadius	Longa p̄ extremos pomœria cingere fines. Iuuenalis. Et salibus uehēm̄s intra	
Martialis	pomœria natis. Pomariū/ locus ē pomis confitus. Stadius. Quid bifera Alci-	
Propertius	noni laudē pomaria regis/ Martialis. Non mea Massylus seruat pomaria ser-	
Ouidius	pens. Propertius. Nec mea Phæaces æquant pomaria siluas. Ouidius li. me-	
	tamor. iiii. Id metuens solidis pomaria clauferat Atlas	
	Mœnibus. Pomariū item/ dici pōt pomorum repositorium.	
Vgutio	Petasus cum t̄ exili/ masculino genere/ & petasum neutro/ declinari posse Vgu-	Petasus
Lactantius	tio tradit. Fuit teste Lactantio grāmatico super librū p̄imum thæbaidos/ alatū	Petasum
Martialis	Mercurii calciamētū. Alii galericulum/ siue umbellam/ significare dicunt: un-	Petaso
Valerius	de & apud Marcialem/ & Valerium Maximum/ & Suetonium in Augusto/	Petasuncu-
Suetonius	petasatus legitur: hoc ē umbella testus. Petaso eadem scriptura/ coxa uocatur	lus
Martialis	porcina salita. Martialis. Nam mihi cū uetulo sit petasone nihil. Et format di-	
Iuuenalis	minutiue petasūculus. Iuuenalis satyra. vii. siccus petasūculus/ & uas Pelāydū.	
Phocas	Pondus huius ponderis/ & pondo indeclinabile/ in uno significato accipi p̄nt.	Pondus
Columella	Quod etsi Phocas pluralis tm̄ numeri esse tradiderit/ singulari tam̄ numero	Pondo
	cōperitur. Vñ Collumella ait. Pondo/ librā/ & quadratē abiici oportere. Pō-	
Quintiliāus	do enim/ pro eo quod ē pondus/ posuit. Inde duapondo cum a ante p̄/ & tre-	
Messalla	pondo cum e/ teste Quintiliano li. primo/ in hæc uerba dicēte. Quid q̄ quæ-	
	dam singula procul dubio uitiosa sunt/ iuncta/ sine reprehensione dicuntur?	
	Nam duopondo/ & triapondo/ barbarismi sunt. At duapondo/ & trepōdo/	
Marcellus	ad nostram usq; ætatem/ ab omnibus dictum est/ & recte dici Messalla confir-	
Varro	mat. Nonnunq; ēt pro numero pondus ponitur/ teste Marcello/ Varronem	
Virgilius	inducēte dicentem libro de uita patrum quarto. E Græcia alias i uillas cōpor-	
Martialis	tasse magnū pondus artificum. Simili modo dicimus tercentum: & adiecti/	
Lauretius	ue trecenti nō tercenti. Virgilius. Tercentum niuei tondent dumeta iuueni.	
	Martialis. Dicebatq; suis hæc tantū desse trecentis.	
Seruius	Peplus (inquit Laurentius in Raudensem/ illum uidelicet carpēs/ q̄ neutro pe-	Peplus
Plautus	plum genere protulit) masculini generis est. Quia constatrem meum ineru-	Peplum
	dite carpisti/ patiaris obsecro uelle doceri. Seruius super librum primum æne-	
	idos/ peplum (inquit) Proprie est palla picta foeminea Mineruæ consecrata.	

Virgilius	Plautus. Nunq̄ ad ciuitatem uenio nisi quom infertur peplum. Virgilius ad Messalam. Magna giganteis ornantur pepla tropheis. Ergo & peplus masculino quo Græci genere proferunt / & neutro quo Latini peplum dicunt declinari recte poterit. Qui & Græci uti masculino ita & neutro proferre consueuerunt.	
Persius	Piper huius piperis cum i latino neutri generis est. Persius. Rugosumq; piper.	Piper
Horatius	Horatius sermone. xiiii. Primus & inueni piper album cum sale nigro. Comperitur et & hoc piperi indeclinabile. Herodianus. Gummi & piperi / barbara sunt. Quare a pyr / qui est ignis non descendit ut cum Catholico somniauit	Piperi
Herodianus		
Vgutio	Vgutio: qui et addit masculino genere piper declinari posse. Arbuscula est Indica teste Plinio libro. xii. naturalis historiae.	
Plinius	Pisa huius pisae cum i latino & unico scribitur. Oppidum est Archadiae teste Plinio li. vi. naturalis historiae. Pisae pluralis tantum numeri ciuitas est Tusciae teste Ptolemaeo: de qua Lucanus li. secundo. Hinc Tyrhena uado frangentes aquora Pisae. Pisa foeminini & pisum neutri genus est legumini: quod neutri generis Vgutio dicit non esse compertum.	Pisa Pisae Pisum
Plinius		
Ptolemæus	Ptolemæus: & eiusdem nominis insula in mari Indico / Carmaniae adiacens ut idem Ptolemæus ostendit.	
Lucanus		
Vgutio		
Cæsar	Pollen huius pollinis cum duplicato i neutri generis est / testibus Cæsar & Probo. Vñ Macer de uiribus hæbarum ait. Hoc est succo iuncto cum polline quod datur Hordea curatur (ut dicunt) pustula quæuis. potest etiam declinari hæc pollinis testibus Charisio & Prisciano. Phocas autem masculini generis esse tradidit. Poly cum unico l & y græco significat multum. Polis cum unico l & i latino dicitur ciuitas. Polus cum unico l pro caelo ponitur. Pholus cum ph & unico l nomen centauri fuit. Pola cum unico l urbs est Istriæ / post flexum Adriaci sinus / teste Ptolemæo: & eiusdem nominis insula in mari Indico / Carmaniae adiacens ut idem Ptolemæus ostendit.	Pollem Pollis Poly Polis Polus Pholus Pola
Probus		
Macer		
Charisius		
Priscianus		
Phocas		
Ptolemæus		
Ptolemæus		
Caper	Puls & polenta / siue pulenta (ut caper uult) in uno significato accipi possunt: & tam neutri quam foeminini generis est. Ouidius li. metamor. v. Dulce dedit testam quod coxerat ante polenta. Hieronymus in libro primo Iosue. v. capitulo. Et cõederunt de frugibus terrae die altero: & azymos panes: & polenta eiusdem anni.	Puls Polenta Pulenta
Ouidius		
Hieronymus		
Hieronymus	Pulmentum & pulmentarium in una significatione dici potest. Hieronymus in loanne capitulo ultimo. Pueri nunquid pulmentarium habetis? Pulmentarium item appellari potest pulmentum conditorium / siue repositorium. Pignus huius pignoris & pignus huius pigneris / hoc distat: quod (ut uulgatus est uerius) Pignora natorum dicuntur: pignera rerum.	Pulmentum Pulmentarium Pignus
Iuuenalis	Pignero pigneras & pigneror deponens usurpatur. Iuuenalis satyra. vii. & lanam pignerat Atreus. Cicero li. i. de republica. Patria ipsa sibi ad utilitatem suam pigneraretur / pro pigneraret.	Pignero Pigneor Populus
Cicero		
Seruius	Populus singulari numero / unius multitudinem ciuitatis significat: plurali autem numero populi / urbes designat / teste seruius. Virgilius li. æneidos primo. Hinc populum late regem. Idem in eodem. Littoraq; & latos populos. Et format per diminutionem popellus. Persius. Ante diem blado caudam iactare popello. Idem. artocreasq; popello largior. Populus pro arbore foeminini generis est: sed & masculino ueteres protulerunt / ut Capere testatur / & Probus. Et prima producit syllabam. Virgilius in bucolicis. Hic candida populus antro. Iminet. Sunt autem populorum tria genera / ut scribit Plinius: alba: nigra: & quæ Lybica uocant. Inde fit pro materiato populus & populeus. Plautus in casina. Num istæ autem populna fors / aut abiecta est tua? Virgilius in georgicis. Qualis pupulea mærens philomela sub umbra. Statius libro thæbaidos. viii. Cæspite populeo commendat spicula trunco.	Popellus Pupulus Populeus
Virgilius		
Virgilius		
Persius		
Persius		
Caper		
Probus		
Virgilius		
Plinius		
Plautus		
Virgilius		
Statius		
Ptolemæus	Populoniū promotoriū est Tusciae teste Ptolemaeo. Populonia urbs est Tusciae / ut idem Ptolemæus ostendit: de qua Virgilius li. æneidos. x. Sexcentos illi dederat Populonia mater.	Populoniū Populonia
Ptolemæus		
Virgilius		
Probus	Populo populas & populor deponens / in usu habetur: quod tamen Probus tradit esse eodem. Virgilius geor. primo. populantq; ingentem farris acerrum. Idem libro æneidos quarto. Quom populant hyemis memores / tectoq; reponunt. Idem li. æneidos. xii. Quisq; summi populatus iter. Nonnumq; & in bonam partem populo sumitur. Vnde Pacuius ait. Atq; ita ut proneruit pater mihi patriam po-	Populo Populor
Virgilius		
Virgilius		
Pacuius		

Marcellus	pulauit meā: id est amorē populi conciliauit ut probe Márcellus iter̄p̄tatus ē.	
Apuleius	Plæbs (ut tradit Apuleius) cum æ diphthongo scribitur. Nam a πλάσιον qđ apud Græcos in usu non ē nisi in cōpositione ut diplasion/polyplasion/pluralitatemq; significat/deriuatur: a quo (ut ait) primā diphthongi uocalem asumpsit. Priscianus autē/absq; diphthongo scribendum innuit. Ait enim ante duas consonantes finales/ diphthongum reperiri nō posse: ante duplicem posse: ut sæx: faux. Finales intelligas: q; scilicet in eadem finiāt syllaba cum ipsa uocali. Alioquin nō staret regula. Nā mæstus uendo palæstra/ cū æ diphthōgo scribitur: etsi diphthongum ipsam gemina consonās/ uel terna sequat. Declinatur ēt hæc plebes huius plebei/ teste Prisciano. Lucāus libro tertio. nescit plebes ieiuna timere. Lucillius li. v. Deficit alma ceres: nec plebes pane potit. Statius li. thæbaidos. iiii. At parte ex alia Cadmi Maurotia plebes. Salustius libro historiarū primo. Plebei tribuniciam potestatem.	Plæbs Plebes
Priscianus		
Priscianus		
Lucanus		
Lucillius		
Stadius		
Salustius	Papula/ carbunculus in carne uocatur. Virgilius georgi. iii. Ardentes papulæ/ atq; imundus olētia sudor. Papilla cum duplicato l ea est/ qua e māmā lac sugitur: & nōnunq; pro ipsa māmā ponit. Virgilius libro æneidos. xi. Hasta sub exertam donec perlata papillam.	Papula Papilla
Virgilius		
Virgilius		
Varro	Pupus/ & pupa/ formāt p diminutionē pupulus/ & pupula. Varro in originibus. Māmam lactis sugietis pascere pupum. Persius. Dicite pontifices in tēplo qđ facit aurū? Nempe hoc ut Veneri donatæ a uirgine pupæ. Martialis. Pupam se dicit Gellia cum sit anus. Ouidius li. primo amorū. Suspicio/ & fama est/ oculis quoq; pupula duplex. Pupulū/ urbs ē a latere meridionali Sardinæ/ teste Ptolemæo. Pupillus/ & pupilla/ nota sunt uocabula. Pupilla itē/ oculi dicitur. Pupes cū duplicato p/ sequēte e/ scribi teste Probo/ & efferrī debet. Sed & puppis cum i post p/ nō semel legimus. Martialis. Scis quota de Lybico litto/ re puppis eat. Lucanus li. viii. Vt sit ab Emathiis semp tua longius oris Puppis/ & Hesperia pelago/ cæloq; relinquant. Ouidius de ponto. Dum mea puppis erat ualida fūdata carina. Nā si puppes dixissent/ uersus stat nō posset. Porri cū duplicato r/ in singulari numero neutri generis ē in plurali uero/ masculini/ testibus Diomede/ Donato/ Probo/ Phoca. Martialis. Mittit præcipuos nemoralis Aricia porros. Vgutio dicit q; etiā plurali numero facit hæc porra: quod tamen nusq; lectum est.	Pupus Pupa Pupulus Pupula Pupulum Pupillus Pupilla Puppis
Perfius		
Martialis		
Ouidius		
Ptolemæus		
Probus		
Martialis		
Lucanus		
Ouidius		
Diomedes		
Donatus		
Probus		
Phocas		
Martialis		
Vgutio		
Pompeius		
Varro		
Pompeius		
Accius		
Nonius		
Horatius		
Vgutio		
Vgutio		
Persius		
Aufonius		
Festus		
Ennius	Porcus/ & porca/ formāt diminutiue porculus/ & porcellus/ porcula: & porcella/ teste Pompeio in dictione arca. Porca itē in agris/ eo q; frumentum porrigat/ dicta ē/ autore Varrone libro rerū rusticarū primo. At uero Pompeius/ porcæ (inquit) in agris/ dictæ sunt/ q; porceant: id est phibeant aquā frumentis nocere. Idē sensit Accius/ quom referēte Nonio/ dixit. Porcæ sunt/ signa sulcorum: quæ uel ultra se iaci semina prohibeāt. Porcere enim (ut pergūt) prohibere sæpius legimus.	Porcus Porca Porculus Porcellus Porcula Porcella
Horatius		
Vgutio		
Vgutio		
Persius		
Aufonius		
Festus		
Ennius		
Stadius		
Nonius		
Pompoius		
Virgilius		
Virgilius		

Stattus	paras primæ coniugationis/pa syllabâ corripit. Stattus libro thæbaidos.iiii. Apparatus & longo recalet furor.	
Marcellus	Paraphus masculino & paraphum neutro genere declinari potest.	Paraphus
Pacuius	Partus huius partus/uel partuis more antiquo/uel partu/tefte Marcello/ueteres declinabât. Vnde Pacuius ait i Atalanta. Vbi ego grauidam sentio aggraua	Paraphum
Varro	scere ppinqvitate parti. Varro in andabatis. Candidum lacte papilla confluit: signum putât/ne quid hic partuis sequatur mulierē. Et facit in datiuo plurali & ablatiuo partibus: ut scilicet differat a pars cuius datiuus pluralis ē partibus. Nonnunq̄ & pro partu partio ponitur/tefte Prisciano.	Partus Partio
Priscianus	Penelope huius penelopes/ & penelopea/ in recto declinari potest. Ovidius in initio libri heroidum.	Penelope Penelopea
Ovidius	Hanc tua penelope lento tibi mittit Vlyffe. Virgilius in priapea. Mens erat in cunno Penelopea tuo. Vxor fuit Vlyffis.	
Virgilius	Potior poteris tertia/ & potior potiris quarta cōiugatione/ declinari potest/ te	Potior
Priscianus	ste Prisciano. Virgilius li. æne. iii. Vi potitur. Quid nō mortalia pectora cogis	
Virgilius	Auri sacra fames? Ovidius in fastis.	
Ovidius	Mars uidet hanc: uisamq; cupit: potiturq; cupita. Lucilius libro. v.	
Lucilius	Deficit alma ceres: nec plebes pane potitur. Et licet Priscianus dicat/ q̄ solum a quarta cōiugatione/ infinitum legitur/ hoc ē potiri/ compitur tñ a tertia infinitū poti/ tefte Marcello. q̄ & Pacuuium refert dixisse. Adhuc sceptrū patitur poti. Quod uerbum tam accusatiuū/ q̄ genitiuū/ & ablatiuū/ iungi pōt: et si Alexander cū ablatiuū tñ cōstrui tradat/ dicēs.	
Priscianus	Dignor/ cum potior/ fungor/ uescor/ fruor/ utor/ Et careo/ iungo casu tantum mō sexto. Quin ē dignor/ fungor/ fruor/ (de quibus differuimus) Vtor/ & uescor/ (de quibus suis locis uidebimus) tā accusatiuū/ q̄ ablatiuū ex postulat. Cicero ad Lentulum. Quod ii q̄ potiunt rerū præstaturi uidentur. Terentius in adelphis. Patria potitur cōmoda. Et cōe uerbū esse uidetur. Ouidius meta. x. nec sum potiēda nisi (iq̄) Diēta prius cursu.	
Cicero		
Terentius		
Ovidius		
Tortellius	Pægma huius pægmatis/ cū æ diphthongo scribi a Tortellio præcipitur: q̄ & a πᾶζω qd̄ ē ludo/ driuatū uocabulū tradit: ludūq; ēē dicit. Alii a πᾶγῶν qd̄ ē pāgo/ uel extruo/ deductū phibent. Et cū in p̄ma syllaba sit h apud Græcos/ ideo absq; diphthōgo scribi uolūt. Nā lignea quædā erat substructio/ siue machina: cuius formam/ & positionē/ his uerbis describens Seneca ait. His ānumeres licet machinatores/ q̄ pegmata p se surgētia excogitāt/ & tabulata tacite in sublime crescētia/ & alias ex iopinato uarietates/ aut d̄hiscētibus quæ cohærebāt/ aut quæ distabāt/ sua sponte cohæretibus/ aut iis/ quæ eminebant/ paulatim i se rescidētibus. Iosephus belli iudaici li. vii. de triūpho Vespasiani/ & Titii hūc modū pegma describit. Maxime at stupor erat machinarū/ quæ portabantur/ siue pegmatum fabricatio/ pro quorum magnitudine/ uiribus portatū occurētes timebāt. Multa. n. in tertiū nidū/ quartūq; surgebāt: & magnificētia fabricæ: cū admiratōe d̄lectabat. Plinius li. xxiii. naturalis historiæ. Princeps in circo pegma duxit: in quo/ cētū/ & uiginti quatuor argēti pondo fuere. Seruius sup tertiū georgi. Scena de lignis ad tps fiebat: unde ēr hodie p̄mansit cōsuetudo/ ut coponātur pegmata ludorū theatralium editoribus. Iuuenalis satyra quarta. Et pegma/ & pueros inde ad uelaria raptos. Martia. Et crescūt media pegmata celsa uia. Neque enim/ apungo pungis pegma/ descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit.	Pægma Pegma
Seneca		
Iosephus		
Plinius		
Seruius		
Iuuenalis		
Martialis		
Vgutio		
Hierōymus	Pugna/ lucta uocatur/ uel prælium. Pugnus/ notū uocabulū/ format diminutiue pugillus. Pugillaris masculini generis ē. Hierōymus i Luca. Et postulas pugillare: scripsit dicēs/ Ioānes ē nomē eius. Hi pugillares pluralis tñ numeri/ tabellæ sunt lignæ/ uel alterius materie: i quibus stylo scribi cōsueuit/ quæ & hæc pugillaria dici possūt: et si Tortellius i cōmētariis orthographiæ dicat nō cōp̄iri. Vñ Catullus ad Egnatiū/ ait. En negat mihi uia redditurā pugillaria/ si patipotestis/ Qui & hoc pugillū Martialis capularis/ ptulit/ quom dixit. Et q̄/ quid illē expromptu sentētia Parthorū/ pugillo asseuerate dictauit.	Pugna Pugnus Pugillus Pugillaris Pugillares Pugillaria Pugillum
Tortellius		
Catullus		
Martialis		

Priscianus	Pungo facit in præterito pūxi/& pupugi/ teste Prisciano: sed & pepugi ueteres	Pungo
Marcellus	dixere/ ut scribit Marcellus. In supino aut facit pūctū. Inde fit hoc pūctū pro	Punctum
Terentius	breuissimo tpe: & pro linea. Terentius in phormiōe. Tū ipis inde punctū ad	Punctus
Cicero	hāc rem ē. Pro linea aut Cicero p plācio. Nā q̄ questus es plures testes te ha	
Laurentius	bere de Volitia/ q̄ quod in ea tribu pūcta tuleris. Sūt tñ / q̄ pro linea/ ēt ma/ sculino genere pūctus declinat: quo quidē genere & philosophi pferūt: et si Laurentius imbrobet.	
	Passer cū duplicato s̄eo q̄ caducū patiat' morbū/ dictus ē. Neq; a pario deducit' eo q̄ libidinē pariat: neq; ab eo q̄ est paruus/ quasi paruus sit passer/ ut utrūq; s̄oniauit Vgutio. Et format diminutiue passerulus. Auicula ē nota/ Passer itē/ genus ē piscis: de quo Horatius sermōe. xviii. passeris/ atq; Ingustata mihi porrexit ilia rhombi. Rursū Passer/ nomē ē loci in Italia: de quo Martialis. Non mollis Sinuessā/ feruidiq; Fluctus Passeris/ aut superbus Anxur.	Passer Passerculus
Vgutio		
Horatius		
Nonius	Piscosus/ & pisculētus/ in uno significato dici pōt/ teste Nonio. Cato qnto ori ginū/ de fluuio Ibero loquēs/ magnus (inquit) atq; pulcher/ ac pisculentus.	Piscosus Pisculentus
Cato		
Ouidius	Ouidius fastoz tertio. Est prope piscosos lapidosi Crathidis amnes.	
Virgilius	Parma/ breue scutū est. Virgilius libro ænei. xi. Ense leuis nudo/ parmaq; inglo riuus alba. Parma itē/ fluuius est Gallia: cisalpinæ: & eodē noie urbs a fluuio cognomiata: de q̄ Martialis. Tūdet & innumeros Gallica parma greges. Ab hac parma/ parmensēs uocitati sūt. Est & alia Parma: a qua parmani dicti sunt/ te ste Varrone libro primo de analogia.	Parma Parmesēs Parmani
Martialis		
Varro		
Pompeius		
Pōpeius	Purus/ format cōparatiuū purior: suplatiuum purissimus/ & purimus. Vnde Pompeius ait. Purime tetinero/ idest purissime tenuero. Purus etiā pro purus ponitur/ teste Pompeio.	Purus Putus
	Puteo putes/ & putreo putres/ hoc distāt: q̄ putere/ scetere significat: & primā pducit syllabā: putrere aut/ marcere: & pu syllabā corripit. Horatius sermo ne. xii. Putet aper: rhombusq; recēs. Idem in sermonibus. Nō alia/ q̄ qua Bizātia putuit orca. Statius li. thæbai. xii. nuda ossa/ putrēq; Verrere permittat saniē. Virgi. li. æneidos. xi. Quadrupedūq; putrē cursu quatit ungula cāpum.	Puteo Putreo
Horatius		
Horatius		
Stadius		
Virgilius		
Seruius	Placeo places facit i præterito placui/ & placitus sūt/ testibus Seruio sup li. viii. æneidos/ & Prisciano: & primā corripit syllabā. Placo placas pla syllabā pro ducit. Ouidius fastoz primo. Mox ego/ cur quis alioz numina placē. Idem li. meta. viii. Coep̄ta placēt: & stat sententiā tradere mecum.	Placeo Placo
Priscianus		
Ouidius		
Ouidius		
Liuius	Proco procas primæ cōugatiōis/ & prociō procis quartæ/ pro syllaba utrobicq; correpta/ in uno significato dici pōt: significatq; id quod posco/ seu peto. Liuius. Matrē prociū piurimi uenerunt: idest petitū/ ut interpretat' Festus. Pro cio aut/ cū primā/ pducit syllabā/ puocā significat: & ex p/ & cio cis cōponitur.	Proco Procio
Festus		
Probus	Prædor prædaris cū æ diphthongo/ deponēs ē uerbū: qd̄ tñ Probus tradit esse cōmune. Et actiuū/ passiuūq; / protulit Hierōymus/ quom i Hefaiā i' initio ca. xxxiii. ait. Væ qui prædaris: nōne & ipse prædaberis/ & Gregorius in homilia de uirginibus/ deprædari (ingt) desiderat/ q̄ thæsurū publice in uia portant. Veteres tñ/ teste Prisciano/ ēt prædo prædas protulere: quod & Hierōymus usurpauit/ quom i Iudith capi. ii. dixit. Prædauitq; oēs filios Tarsis. Et paulo post. Et prædauit oēm locupletationē eoz. Iosephus li. antiq̄ tantū. xiiii. cap. xviii. Gazæis iratus/ quō Ptolemæū auxiliatorē cōuocassent/ ciuitatē obfedit/ puinciāq; ipoz deprædauit.	Prædor Prædo
Hierōymus		
Gregorius		
Priscianus		
Hierōymus		
Iosephus		
Apuleius	Prælum cum æ diphthongo/ teste Apuleio scribitur: quod (ut ait) a præluendo deriuatur. Virgilius. Cola q; prælorum fumosis deripe tectis. Torcular/ siue pressorium dicitur. Prælum etiam a præluendo dictum/ teste eodem Apuleio cum æ diphthongo/ sicut & prælum/ annotatur.	Prælum Prælum
Virgilius		
Apuleius		
	Prælior præliaris cum æ diphthongo/ deponens est uerbum. Sed & prælio prælias ueteres protulerunt/ teste Marcello: qui & Ennium refert dixisse in Achille. Ita mortales inter sese pugnant/ præliant.	Prælior Prælio
Marcellus		
Ennius		
Priscianus	Prehendo/ & prædo/ dici pōt: & facit in præterito prehendi/ siue prendi/ teste Prisciano/ dicēte etiā Lucano illa tñ nixu quo præderat hæsit. Sed & prendi/	Prehendo Prendo
Lucanus		

Hieronymus	di format præteritū/auctoritate diui Hieronymi/hois (ut opinor) q̄ fuit Lucanus cū Prisciano doctioris: q̄ in Ioanne capitulo ultimo sic ait. Et ascēderūt in nauim: & illa nocte nihil prædiderūt. Et paulo post. Afferte de piscibus/ quos prædidistis nūc. & forte Lucanus p̄ syncopā præderat p̄ prædiderat p̄ tulit: sicut p̄ uændidisti/Martialis uændidisti dixit. Ait. n. Vændidisti Labiæ tres agellos: Emisti Labiane tres cinædos. Tamen & prendidisti protulit Stadius siluarum primo/ dicens. cœptiq; laboris Prendidisti portus.	
Martialis Stadius		
Marcellus	Priores/ & primores hâc habent Marcello tradēte diuersitatē: q; priores cōpa ratiui sunt gradus. Primores aut̄ non tm̄ priores/ uel digniores/ sed etiā sum	Priores Primores
Turpilius Horatius	mæ quæq; res dici possunt. Vñ & Turpiliū inducit dicentē in Demetrio. Sandalio innixa digitis primoribus. Horatius in sermonibus. Primores populi arripiunt: populumq; tributim: idest priores/ uel digniores.	
Priscianus	Problema huius problematis/ & hoc problematū/ declinari pōt/ teste Prisciaō. Propositio dicitur/ annexam interrogationem detinens.	Problema Problematū
Diomedes Acron	Plaudo plaudis tertia/ & plodo plodis/ testibus Diomede/ & Acrone sup artē poeticā Horatii/ dici pōt: quin etiā & secunda cōiugatione plaudeo plaudes.	Plaudo Plodo
Martialis Hieronymus	Martialis. Plaudere nec cano/ plaudere nec glaphyro. Hieronymus in ecclesiastico capitulo. xii. Caput suū mouebit: & plaudebit manu.	Plaudeo Palinurus
Acron Horatius Virgilius Martialis	Palinurus cū unico l/ & i latino scribitur. Mons est Sicilia/ teste Acrone/ dicēte etiā Horatio in tertio carminum. Nec Sicula Palinurus unda. Fuit etiā proprium uiri nomen: de quo Virgilius. Ecce gubernator sese Palinurus agebat. Aliter accipitur apud Martiale/ ubi ait. Minxisti Pauline semel currente carina. Meiere uis iterū: iam Palinurus eris: hoc est bis meiēns. Nā παλιρ significat meiere: & ὄυρῶσ̄ urina dicit̄. Paliurus cū unico l/ & i latino/ hærba est spinosa: de qua Virgilius in bucolicis. Carduus/ & spinis surgat paliurus acutis.	Palinurus Paliurus
Virgilius	Est etiā nomen arboris i Africa. Paliurus itē palus quædā est Marmaricæ prouinciæ/ teste Ptolemæo.	
Ptolemæus Marcellus		
Cato	Puerilitas/ & puericia/ in una significatiōe dici pōt/ teste Marcello. Cato de liberis educandis. Velim me Herculis audire puerilitatis formulā. Dicit̄ nōnunq̄	Puerilitas Puericia
Acron Horatius Marcellus Varro	per syncopā & puericia/ quatuor uidelicet syllabarū/ teste Acrone: ut ē apud Horatiū in primo carminū. Actæ nō alio rege puericiæ. Puericia item/ p̄ puritate nōnunq̄ ponitur/ teste Marcello. Vnde Varro rerū diuinarū libro prior ait. Quæ puericia est/ infrequens polluta.	Puericia Pueritas
Priscianus Liuius Næuius Plautus Aphranius Cæcilius Liuius Ennius Liuius Iuuenalis Hieronymus	Puer/ cōis generis est/ teste Prisciano. Liuius in odysee. Sancta puer Saturni filia. Næuius belli punici li. vi. Prima incedit Cereris Proserpina puer. Declinat̄ & hic puerus/ & hæc puera: sicut puellus/ & puella. Plautus in mercatore. Tu puere abi hinc intro ocys. Aphranius in incēdio. O puer/ puere/ sine me prospicere mihi. Cæcilius in Vmbris. Age age puer/ duc me ad patrios fines decoratū opipare: hoc est laute/ uel opulēter. Liuius in odysee. Mea puera qd uerbi ex ore tuo superfugit/ Ennius. Sic nos ille suos diis sacrificare puellos. Liuius libro. x. Inde uenit Romā tener ipse etiā atq; puellus. Iuuenalis satyra prima. Et maribus nudas oñdit Pyrrha puellas. Et facit in datiuo plurali/ & ablatiuo puella/ puellis: sicut & puellus. Hieronymus in Daniele capitu. xiii. Cum deābularem in pomœrio/ soli ingressa ē hæc cū duabus solis puellis.	Puer Puerus Puera Puellus Puella
Probus Priscianus Phocas Cæsar Horatius Ouidius Virgilius	Pubes/ & puber huius puberis/ cōis generis est/ testibus Probo/ & Prisciano: & si Phocas masculini tm̄ generis esse tradiderit. At uero Cæsar pubis cū i enūtiari præcipit. Cuius et̄ cōpositū adiectiue declinatur hic & hæc ipubis & hoc ipube: ut ē ap̄ Horatiū i epodo. Insignibus raptis puer ipube corpus. Et facit i ḡtō ipubis: nō ipuberis. Ouidius li. meta. iii. Impubesq; genas/ & eburnea col la/ decusq; Virg. li. ænei. v. Custodē ad sese comitēq; ipubis Iuli. Nā genitiu⁹ ipuberis/ n̄ ueit ab eo qd̄ ē i recto pubis cū i: quo (ut diximus) mō/ declinari debet Cæsar tradidit: sed ab eo qd̄ ē i recto puber/ uel pubes/ puberis/ teste Prisciaō: quēadmodū ceres cereris. Idē sensit Seruius sup librū Virgiliti præfatū: ubi ait. Impubis Iuli/ ab eo qd̄ ē pubis. Nā qd̄ ait Salustius/ puberes oēs iter fici iubet/ ueit ab eo qd̄ ē puber. Et sunt ista cōis generis/ si referantur ad singulos. Multitudo autem si dicatur/ foeminini tantum generis est/ hæc pubes.	Puber Pubes Pubis Pubertas Pubens
Priscianus Seruius Salustius		

	Hæc ille. Pubes itē pro ipsa ætate ponitur hoc ē pubertate: quæ in masculo.	
Seruius	xiiii. i scemia uero .xii. años ē. Puber ē / & pubēs / sicut ad hoīes / ita ad hæc /	
Virgilius	bastrāffertur / teste eodē Seruio: ut est apud Virgilium libro æneidos .xii.	
Virgilius	Puberibus caulem foliis. Idem li. æneidos quarto. Pubētes hæc bæ.	
Prisciāus	Prorsus / & pr̄sū / dici pōt / teste Prisciāo: sicut rursus / & rursū: uersus / & uersū.	Prorsus
Prisciāus	Præpes cū æ diphthōdo / triū generū est / teste Prisciano / & uelox interpreta /	Prorsum
Festus	tur. Perpes etiam trium generum / perpetuus dicitur / teste Festo.	Præpes
Priscianus	Prosper / & prosperus prospera prosperū / declinari pōt / teste Prisciano. Vñ	Peipes
Cicero	Cicero li. vi. de republica / ait. Deidē ē hominū generi p̄sperus / & salutaris.	Prosper
Priscianus	Panther cū th aspirato / masculino genere / & p̄athera foeminino / declinari pōt	Prosperus
Horatius	teste Prisciano. Horatius in epistolis. Diuersū confusa genus panthera came	Panther
	lo. Animal est ferū. Vnde ex πᾶρ qđ significat totaliter / & θῆρ fera / cōponit.	Panthera
Vgutio	Aliā somniauit Vgutio deriuationē: quā & Catholicon cōfirmavit. A iūt. n.	
	Panther dicit a panthon quod est omnium: quasi omnium sit amicus.	
Prolemæus	Paradisus cū i latio / & unico (græci πᾶρᾱδ-εἰσοσ) tā masculini / q̄ foeminini	Paradisus
	generis est. Qui dū pro loco pomis confito accipitur / pomariū appellari po	
	test. Paradisus item urbs est in Syria / teste Prolemæo.	
Vgutio	Paro huius paronis / masculino generis / nauigii ē genus. Neq̄ a pirata descēdit /	Paro
Virgilius	ut cū Catholico Vgutio somniauit. Paros / foeminini generis / insula ē una ex	Paros
	cycladibus: de qua Virgilius li. ænei. iii. meminit. dicēs. Olearon / niueaq̄ Pa	Pharos
Seruius	ron. Hæc pharos huius phari cū ph / insula fuit egypti: nūc autē Alexādræ / te	
Lucanus	ste Seruio sup li. xi. ænei. dicēte ē Lucano. Nūc claustrū pelagi cœpti Phar /	
Stadius	ron / insula quondam. In medio stetit illa mari / sub tpe uatis Proteos: at nūc	
	est pellæis proxima muris. Pharos item / turris ē holiuēsis: de qua Statius li.	
Lucanus	filuarū tertio. Lumina noctiuagæ tollit pharos æmula lunæ.	Proteus
	Proteus cū t exili / & eius diphthōgo / facit in genitio protei / & proteos. Luca /	Prothous
	nus. In medio stetit illa mari / sub tpe uatis Proteos. Fuit Oceāi / & Tethyos	
	filius. Prothous cū th aspirato / propriū fuit uiri Græci nomen / teste Home /	
Homerns	ro libro iliados secundo.	
	Proxenetā nō personā dici debet. Nam a πρὸξενῶ quod ē hospitio coa /	Proxenetā
	pto deriuat. Nūc autē & q̄ cōpositor / uel mediator emibiliū rerū / siue uandī /	
	bilium est / proxenetā uocatur.	
Quintiliāus	Pythagoras / & pythagora / in recto / teste Quintiliano protulerūt. Propriū fu /	Pythagoras
	it philosophi nomē. Et scribitur cum y græco / & th aspirato.	Pythagora
	Philorciū cū i latio / & unico l / & philorcia / declari pōt. Propū fuit m̄ieris nomē.	Philorciū
	Pelias cū unico l / & i latino / & Pelia uiri p̄priū nomē / teste Quintiliāo / declā	Philorcia
Quintiliāus	ri in recto pōt. Et primā corripit syllabā. Virgilius li. ænei. ii. Et grauior Peli	Pelias
Virgilius	as / & uulnere tardus Vlyssi. Valerius Flaccus li. i. Hæmoniā primis Pelias fræ	Pelia
Valerius	nabat in ānis. Pella cū duplicato l / urbs ē Syriæ curuæ / teste Ptolemæo. Alia	Pella
Prolemæus	est eodē noīe in Macedonia. de qua Lucanus. Exiguæ secura fuit prouincia	Pellæus
Lucanus	Pellæ. Inde fit pellæus cū æ diphthōgo. Iuena. Vnus pellæo iuueni nō suffi	Pelium
Iuuenalis	cit orbis: id est Alexādro Macedoni / ex ciuitate Pella. Lucanus. at nūc ē pellæ	Pellis
Lucanus	is proxia muris. Peleus cū unico l / & eius diphthongo / pater fuit Achillis: de	Pellex
Stadius	quo Statius in Achilleide. Peleus te nato focerū / & Thetis hospita iungunt.	Pallaca
Herōdotus	Peliū cū unico l / & i latio / mons ē Thessaliæ: teste Herodoto li. historiæ. vii.	Pallacis
Lucanus	de quo Lucanus li. vi. Pelion opponit radiis nascētibus ūbras. Pellis cū dupli	Pallax
Vgutio	cato l / notū ē qđ significat. Pellex cū duplicato l scribit: etsi Vgutio cū unico	Pallacia
	l scribi præcipiat. Neq̄ græcū uocabulū ē / ut nōnulli asseruerūt: sed latinū.	Pellacia
Masurius	Nā apud latinos Masurius iure cōsultus / testibus Seruio / & Paulo libro me /	Pellax
Acron	morabiliū / scribit pellicē eā habitā / quæ cū uxor nō esset / cū aliquo tñ uiue /	
Flaccus	bat: quā nūc teste Acrone cōcubinā appellāt. C. Flaccus libro de iure Papy /	
	riano / pellicē scribit nūc uulgo uocari / quæ cū eo / cui uxor sit / corpus miscet:	
Ouidius	ita ut nō uiri pellex: sed uxoris dicatur. Quod etiā cōfirmat Ouidius. Nā de	
Ouidius	Iunone loquēs sic ait libro metamor. primo. Protinus exarsit: nec tpa distul /	
	lit iræ: Horificāq̄ oculis / aiōq̄ obiecit Erinym Pellicis Argolica: stimulosq̄	
Ouidius	i pectorē cæcos Cōdidit: & p̄ fugā p totū terruit orbē. Idē li. meta. x. Tunc eris &	

	matris pellex / & adultera patris? Idem libro metamor. x. pellex ego facta f ororis: Tu geminus coiūx. Valerius Flaccus li. v. Deficit i thalamis turbata q; pellice cū iunx / Pallā / & gemifera domum exitiale coronæ Apparat. At uero Pōpeius / pellices (inqt) nūc quidē appellatur aliēis succūbētes / nō solū fœminæ: sed ēt mares. Martialis. Quid quasi pellicibus torqris inepta mini- stris / In qbus & breuis ē & fugitiua uenus? Viri aut cōcubina / apud Græcos πᾶλλᾶκῆ dī: cuius ēt gtm pluralē pallacaz / Suetonius i Vespasiō ptulit. Sed & πᾶλλᾶκισ apud Græcos declinat: ut ē ēt apud Liuiū libro .xxxv. ab urbe cōdita: ubi de Alexādro tūc cælibe loquēs q dilecta Apellē cōcubina donauit / sic inqt. Nāq; cū delectā sibi ex pallacibus suis præcipue noie Cam- placē nudā pingi ob admirationē formæ / ab Apelle iussisset: ubi nōnulli le- gunt pallacibus: quasi & pallax in recto faciat: quod & Laurentius tradit / & Tortellius. Et a pallaca / fit (ut puto) hæc pallacia / fallacia: quæ tm̄ & pellacia dici pōt / testibus Marcello / & Seruio / Lucretiū inducēte dicentē li. secundo. Subdola quom ridet placidi pellacia ponti. Nā pallax fallax interpretatur / dī cēte Virgilio li. ænei. iiii. iuidia postq; pellacis Vlyssi / Pellex itē nō tm̄ ea quæ cū alio corpus miscet / sed & quæ olim miscuit / hoc est pellex fuit appellari pōt: ut ē apud Iuuenalē satyra secūda. Horrida quale facit residēs in codice pellex. Nā horrida effecta / expelli domo cōsueuit: quæ misero postea codi- ce / hoc ē sedili / residens ob egestatē / lanā trahere cogitur.		
Valerius			
Pompeius Martialis			
Suetonius			
Liuius Laurētius Tortellius			
Marcellus Seruius Lucretius Virgilius Iuuenalis			
Donatus	Paragoge / figura ē cōtraria apocopæ: quā alii paralepsim / alii prolepsim uo- cāt: id est præsupcionē / teste Donato. Paragoga / dici pōt deriuatiuum.	Paragoge Paragoga	
Hesiodus	Pluto / Saturni filius fuit. Fœminini aut gūis Pluto / filia fuit Oceāi / & Tethyos / teste Hesiodo in theogonia. Pentarchus cū t exili / & ch aspirato scribit: & is dī / q qnq; præest. Pentacōtar- chus cū t exili utrobicq; / & c nō aspirato in tertia syllaba / & ch aspirato in ul- tima / dici potest quinquagenarius: hoc est / qui præest quinquaginta .	Pluto Pluto Pentarchus Pentacōtar- chus	
Ouidius	Phalaris huius phalaris / uel phalaridis / cū unico l / propriū fuit uiri nomē: de quō Ouidius li. iiii. tristiū. Dixerat & phalaris pœnæ mirande repertor. Virgi- lius li. ænei. viiii. Principio phalarim. Phalera cū unico l / sequēte e / ornāta sunt equor. Neq; a phagin descendit / ut cū Catholico Vgutio sōnauit: sed a φάρερῶ / qd ē illustro: uel (ut quidā uolūt) ἀπο τῆς φάλας ἢ φάλοῦ. Virgi- lius li. æneidos. ii. Primus equum phaleris in signē uictor habeto. A Græcis cum & in media φάλαρᾶ scribitur.	Phalaris Phalera	
Virgilius Vgutio Virgilius			
Tibullus Martialis	Phalernus cū unico l scribitur. Mōs ē Cāpaniæ: a quo phalernū uinū / siue Pha- lernus cognōiat. Tibullus li. ii. Nūc mihi suos ueteris pferre phalernos. Cō- sulis / & Chio soluite uicla cado. Martialis. Rhæsinata bibis uia: phalerna fugis. Phasis / urbs ē Colchidos / & fluius / teste Ptolemæo. Alius ē fluuius eiusdē nois	Phalernu Phalernus Phasis	
Ptolemæus Ptolemæus Papinius Ouidius	i Taprobane Indiæ isula / ut idē Ptolemæus oñdit. Et facit in gto phasis uel phasidis / uel phasidos. Vnde de Colchidis fluuiio / Papinius ait in siluis. Credas ad Tanaim ferūq; phasim. Ouidius li. metamorpho. septimo. Con- tigerant rapidas limosi phasidos undas .		
Virgilius Rufus Virgilius	Pistris huius pistris cū i latino utrobicq; scribit. Piscis ē: quē alias cætū uocat: de quo Virgi. imani corpore pistris. Rufus Festus in Arato. Cedit apex sum- ma qua lux pistrice coruscat. Pistris itē / uerbale nomē fœmininū ē. Pistris hu- ius pistris cum i latino utrobicq; genus est nauis: de qua Virgilius. Velocem Mnestheus agit acri remige pistrim .	Pistris Pistris	
Tortellius Ptolemæus	Pithecura cū i latio / & th aspirato / sequēte e / & c exili scribit: etsi a Tortellio cū y græco / & a in scd'a syllaba / scribi præcipiat. Insula ē in mari Tyrrheno / te- ste Ptolemæo: i qua pithecusæ pluralis tm̄ numeri oppidū ē: de quo Ouidi- us libro metamor. xiiii. steriliq; locatas Colle Pithecuras.	Pithecura Pithecuræ	
Ouidius Horatius	Platea / locus uocatur latus / & spaciosus. Et producit mediā syllabā: quā etiā qñq; corripit. Horatius in epistolis. Puræ sunt plateæ. Platea item / oppidū ē Cæltiberiæ / dicente Martiale. Hic pigri colimus labore dulci Boterdum: Pla- teamq;. Cæltiberis Hæc sunt noia crassiora terris. Plateæ pluralis tm̄ nume- ri / cum æ diphthongo in media / & ultima syllaba / urbs est Bocetiæ / testibus	Platea Plateæ	
Martialis Ptolemæus Lactantius			

Papinius	Prolemæo / & Lactantio grāmatico: de qua meminit Papinius li. thæbaidos vii. dicens. Nuntiat excubiis uigiles arsisse plataeas. Plataeæ itē eadē litteratura	
Herodotus	isula ē ī mari Libyco / ex opposito ad Cyrenen / teste Herodoto li. historiæ. iiii.	
Seruius	Præneste neutro genere / & prænests foeminino / declinari pōt / testibus Ser-	Præneste
Prisciāus	uio super li. vii. æneidos / & Prisciano. Virgilius. Quiq̄ altū Præneste uiri. Iu-	Prænests
Virgilius	uenalis satyra tertiā. Quis timet / aut timuit gelida Præneste ruina? Dicitur	
Iuuenalis	est aut Præneste (si Festo credimus) eo q̄ locus / in quo sitū est / mōtibus. præ-	
Festus	stet. Quare cū æ diphthondo scribendū est. Seruius uero / ἀπὸ τοῦ πριμων	
Seruius	hoc est ab ilice / quæ ibi abundat / cognominatū tradit. Oppidū est Tusciae	
Festus	a Cæculo Vulcani filio conditū / teste Festo / dicente ēt Virgilio. Nec præne-	
Virgilius	stinæ fundator defuit urbis / scilicet Cæculus. Solinus autē / a Præneste Latini	
Solinus	regis filio / sic appellatū scribit.	
Virgilius	Prochyta huius prochytae / & prochyte huius prochytes / declinari pōt / & cum	Prochyta
Ouidius	ch aspirato / & y græco / & t exili scribitur. Virgilius li. ænei. nono. Tum soni	Prochyte
Ptolemæus	tu Prochyta alta tremit. Ouidius libro meta. xiiii. Inarimen / Prochytenq̄	
Sylius	legit. Insula est in mari Tyrrheno / teste Ptolemæo.	
Sylius	Pernix genitiuo pernicious / ni syllaba producta / uelox dicitur / siue citus. Sylius	Pernix
	libro secūdo. Pernici uelox cursu / rapit incita membra: id est cito. Pernix ge-	
	nituiuo pernicious / ni syllaba correpta / perniciosus interpretatur. Foeminini at	
	generis pernix / pro morte ponitur.	
Vgutio	Propheta / masculini generis / & hic prophetes in recto / foeminini autē prophe-	Propheta
	tis / & prophetissa declinatur. Neq̄ exprocul / & phonos / cōponitur / ut cum	Prophetes
Hierōymus	Catholico somniauit Vgutio: sed a προφητι / quod est prædico / descendit.	Prophetis
Hierōymus	Hieronymus in libro Iudicū capitulo quarto. Erat autē delbora prophetis	Prophetissa
Festus	uxor Laphidet / quæ iudicabat pōpulū. & facit in genitiuo prophetidis / uel	
	prophetidos. Idem in Luca. Et erat Anna prophetissa filia Phanuel. Prophe-	Propheta
	tas (ut scribit Festus) antiqui uocabant antistites phanorū / oraculorūq̄ inter	
	pretes. Theologi autē prophetas eos appellāt / qui futura prænuntiat / ab eis	
	primū intellecta: Alias uera nō posset uocari prophetia. Et producit prophe-	
	tia penultimā. Nam apud Græcos cū ei diphthōgo προφητεια scribitur.	
Seruius	Portitor / & qui portat / & qui portatur / teste super librum sextū ænei. Seruio	Portitor
Stadius	dici pōt. Stadius libro thæbaidos primo. Languet hyperboreæ glatialis por-	
Virgilius	titor ursæ. Virgilius libro præfato. Portitor ille charon.	
Vgutio	Polluceo cū duplicato l / & ex poly / quod est multū / & luceo / cōponitur / non	Polluceo
Plautus	autē: ex post / uel procul / uel porro / ut somniabundus tradit Vgutio. Plautus	
Pōpeius	in sticho. Ut decimā partē Herculi polluceā: id est sp̄ ledide dedicē / uel deuoueā.	
Vgutio	Pellicio pellicis cū duplicato l scribitur: cōponiturq̄ ex per / & lacio lacis. Nā	Pellicio
Prisciāus	lacere / decipere significat / auctore Pompeio. Neq̄ a liceo lices descendit / ut	Pellicio
Terentiū	Vgutio somniauit. Et facit in præterito pellexi / & pellicui: in supino pellectū	Pelluceo
Publius	& pellicitū / teste Prisciano. Terentiū in phormione. Is senem per epistolas	Pellego
Iuuenalis	pellexit modo / nō montes auri pollicens: Publius Varro belli Sequanici li.	Perlego
Plautus	secūdo. Deinde ubi pellicuit dulcis leuis unda saporis. Potest etiā scribi per-	
	licio: sicut & pelluceo dicimus / & perluceo: pellego / & perlego. Iuuenalis sa-	
	tyra secunda. Cretice peluces. Plautus in alinaria. Inter me / & amicā / & lenā /	
	leges pellege / pro perlege.	
Prisciāus	Patior pateris deponens uerbū est / teste Prisciano quod tñ Donatus dicit esse	Patior
Donatus	cōmune. Veteres etiā patio patis protulerūt / teste Diomede: qui & Næuiū	Patio
Diomedes	refert scripsisse in proiecto. Populus patir: tu patias modo. In compositione	Pateo
Næuius	qñq̄ retinet a litterā: quādoq̄ mutat in e: ut cōpatior / perpetior. Et facit in	Pando
Priscianus	supino / passum: sicut pateo: & pado. Pateo facit in præterito patui / & passus	
Priscianus	sum: in supino passū / teste Prisciano. Pado format ēt supinū passū / teste Pri-	
Beda	sciano: qñ ēt & pansū / ut tradit Beda sup Donatū. In cōpositione autē / aliqñ a lit-	
Seruius	terā seruat: nōnunq̄ in e nertit / testibus Seruio sup li. primū ænei. & Gelio li.	
Gellius	xv. nō etiā atticarū. Cæcilius. cū se ex regalis hæc nūtiasset / flāmeū ex passum	
Cæcilius	domi protulerūt. Plautus in milite. Credo ego istoc exēplo tibi esse eundū	
Plautus	extra portam dispellis manibus / patibulum quom habebis.	

Perfius	Pindo pindis facit in præterito pindi: in supino pinsum. Pinso pinfis tertiæ cōiugationis est: & facit in præterito pinsui: in supino pistū. Perfius satyra .ii.	Pindo Pinso Pistor Pinfor
Seruius	O lane a tergo quem nulla ciconia pinsit. A pistu supino / sit nomen uerbale pistor. A pinsu aut supino a pindo / formatur uerbale pinfor / idem significans / quod & pistor. teste Seruio super librū primū ænei. A quo item supino / uenit pinso pinfas primæ coniugationis uerbū. Varro rerū rusticarū libro .i.	Pindor Pinfor Pinfor
Varro	Promendū diē / ut i piſtrino pinsetur / ac torreat: id est tūdatur / uel frangatur.	
Ptolemæus	Ptolemais huius ptolemaidis / uel ptolemaidos / & hæc ptolemaida / ab accusatiuo græco formata / declinari in recto potest: & cū t exili scribitur / & unico l. Est aut̄ quīplex / ut ex Ptolemæo colligere potui. Vna Aegypti: alia Aethiopia: alia Phoenices. alia Nili fluminis: alia in Cyreinaica prouincia Aphricæ.	Ptolemais Ptolemaida
Stadius	Phaselus cum unico / fœminini generis est nauis genus. Stadius li. siluarū .iii.	Phaselus Phaselis
Catullus	Quæq; secuturā religent post terga phaselon. Comperitur tamen & masculini generis apud Catullū: ubi ait. Phaselus ille / quē uidetis hospites. Masculini aut̄ generis / legumentū est. Phaselis / urbs est mediterranea Lyciæ circa montē Cogrante / teste Ptolemæo. Alia est eiusdem noīs urbs in Iudæa ab oc	
Ptolemæus	casu Iordanis / ut idem Ptolemæus ostendit.	
Diomedes	Pinus cū i latino / arbor nota / tam masculini / q̄ fœminini generis est / testibus	Pinus
Donatus	Diomede / & Donato: Et tam quarta declinatione / q̄ secunda / declinari pōt.	Pinum
Priscianus	teste Prisciano. Pinum / urbs est Daciæ / teste Ptolemæo.	
Ptolemæus	Pluo pluis perrarū est. Et licet Laurentius dicat / q̄ pluit / nec suppositū / nec ap	Pluo
Laurentius	positū recipit (Pace eius dixerim) nonnūq; suppositum admittit. Vnde Tibullus ait. Multus & in terras deplueritq; lapis. Et iungitur qñq; ablatiuo: ut est apud Liuiū / & Florū. Nuntiatū est in Albano lapidibus pluuisse.	
Tibullus		
Liuius		
Florus	Princeps tā pro primo / uel prima / q̄ p̄ principante / cōis generis est. Virgilius.	Princeps
Virgilius	Princeps ardentē coniecit lāpada Turnus: hoc est primus. Idem li. ænei .xi.	Principissa
Virgilius	Princeps turmas inducit Asilas: id est prima. Nonnūq; etiā apud uulgos pro principante fœmina / principissa / usurpatur.	
	Protendo / & portendo / hoc distant: q̄ protendere / producere / seu prolongare significat: portendere aut̄ / præostendere.	Protendo Portendo
Priscianus	Plico plicas facit in præterito plicauit / & plicuit: in supino plicatū / & plicitū / teste Prisciano: a quo cōposita quatuor / applico scilicet / implico / cōplico / explico / idem habent duplex præteritū: & duplex supinum. Reliqua aut̄ a plico composita / solum in aui præteritū formant: supinū in atū: ut duplico / triplico / multiplico / replico / supplico. Antiqui tamen / teste Prisciano / etiā plicio plicis tertiā coniugatione protulerūt. Vnde explicit dicimus / & expliciūt.	Plico Plicio
Pōpeius	Prandiū a græco trahitur / auctore Pompeio.	Prandium
Priscianus	Prandeo prandes facit in præterito prandi / & pransus sum / teste Prisciano.	Prandeo
Priscianus	Paluster masculini / palustris fœminini / palustre neutri generis / & paluster palustra palustrum / teste Prisciano / declinari potest.	Paluster
Ennius	Præcox genitiuo præcocis / triū generū / cum æ diphthōgo / & præcoquus præcoqua præcoquū / in una significatione dici pōt. Ennius ānaliū sexto. Præcox pugna est. Lucillius li. tertio. Aspera / atq; præcox est fuga. Næuius. Huic puellæ præcox libido est. Martialis. Vilia maternis fueramus præcoqua ramis. i. immatura: uel ante tempus matura.	Præcox Præcoquus
Lucillius		
Næuius		
Martialis		
Festus	Præses / præsul / præstes / cōmunis sunt generis: & in uno significato accipi possunt. Præstitē (ait Festus) dicebant antistitem. Apud ecclesiasticos tñ / præses q̄ præsidet temporalibus / præsul aut̄ / q̄ ecclesiasticis præest / siue spiritualibus / appellatur. A Phoca tñ / masculini tñ generis esse præsul traditur: sed a Prisciano communis. Et cum æ diphthongo annotantur.	Præses Præsul Præstes
Phocas		
Priscianus		
Probus	Præsepium cum æ diphthondo / & hoc præsepe / & hæc præsepes / in recto declinari potest / teste Probo / dicente etiam Plauto. Præsepes mea est.	Præsepium Præsepe
Plautus	Pauus huius pau / & pauo huius pauonis / declinari potest. Aus est nota.	Præsepes
Ouidius	Paris / facit in genitiuo paris / uel paridis. Ouidius libro meta. tertio. Accusoq; Paris: prædamq; Helenāq; reposco. Fuit Priami regis filius. Puluinar neutro / & puluinus masculino genere / declinari pōt. Iuuenalis. Fœda lupanaris tu /	Pauus Pauo Paris
Iuuenalis		

- Ouidius** lit ad puluinar odorem. Ouidius de arte. Puluinar facili composuisse māu.
Ouidius Idem libro heroidum. Colla q̄ puluino nostra ferenda dedi. Dicitur uulgo plumaciū. Et format diminutiue puluillus.
- Seruius** Pingue/pinguedo/pinguitudo in uno significato accipi possunt: etsi Seruius
Virgilius dicar: pinguedo/ & pinguitudo/ latina non sunt. Virgilius georgicorum. iii.
Festus Impendunt curas denso distendere pingui. Festus in dictione arbilla/ arbilla
Hieronymus (inquit) aruina est: quæ pinguedo est corporis. Hieronymus in genesi. Det ti
 bi deus de rore cæli/ & de pinguedine terræ/ abundantia uini/ & olei. Nam
 sicut albedo dicitur/ & albitudo/ grauedo/ & grauitudo/ dulcedo/ & dulcitu
 do (ut in ipsis dictionibus uidimus) ita nihil differentia est pinguitudo dica
 tur/ an pinguedo. Declinatur etiam adiectiue pinguis pingue. Virgilius.
 Pinguiatq̄ in uerbus torrebimus exta columnis.
- Diomedes** Pergamus in singulari numero/ sceminini generis est: in plurali uero/ neutri/
Phocas testibus Diomede/ & Phoca. Stadius libro siluarum primo. quidcunq̄ tibi
Stadius Troiana recondit Pergamus. Ouidius heroidum. Diruta sunt aliis/ uni mihi
 pergama restant. Pergama/ Troiana erant ædificia. Pergamum/ urbs est in
 minori Asia: quæ & hæc pergamus declinari potest. Martialis. Pergamus has
 misit curuo distringere ferro. Ptolemæus dicit pergamum esse urbem Mysia
 maioris/ aliam esse mediterraneam Thracia. Bergomū aut (ut idem scribit)
 oppidum est Cenomanorum in uenetia.
- Martialis** Pecus huius pecudis/ masculini/ & neutri generis est: non sceminini modo. En/
Ptolemæus nius. Pecudi dare uiam marito. Tullius libro quarto de republica. Cū adhi
Ptolemæus beant in pecuda pastores. Cæsar in auguralibus. Si syncæra pecus erat. Virgi
Ennius lius. Nigram hyemi pecudem/ zephyris scelicibus albam. Declinatur nonnūq̄
Tullius & hoc pecu/ testibus Pompeio/ & Nonio. Næuius in gymnastico. Homines/
Cæsar pecua/ belluasq̄. Accius in Astyanactæ. In cellis montibus/ pecua/ atq̄ inter
Virgilius colles/ pascunt Danaï in Phrygia/ & terminis. Solinus de situ Britannia. Ita
Pompeius pabulosa/ ut pecua nisi interdum a pastu arceantur/ ad periculū agat satietas.
Nonius Hostilius in primo annaliū. Sæpe greges pecuū ex hybernis pastibus pulsi.
Næuius Hoc pecus huius pecoris/ etiam pro pecude ponitur. Plinius li. viii. naturalis
Accius historia. Est in Hispania/ sed maxime Corsica/ non dissimile pecori/ genus
Solinus musmonum/ caprino uillo/ q̄ pecoris uelleri propius. Quintilianus. Cur in
Hostilius usum uestiū/ sæpe pecori lanæ detrahuntur? Pecus & pro multitudine pecu/
Plinius dum/ siue pecorū/ tam gregalium/ q̄ armentaliū/ accipi pōt. Virgilius georgi
Quintiliāus corum tertio. Pascitur atq̄ pecus longa in deserta/ sine ullis Hospitiis: tantū
Virgilius campis iacet. omnia secum Armentarius Apher: agit. Et hoc pro multitudi
 ne armentalium. Pro multitudine aut gregaliū/ Ouidius li. meta. xiii. Hoc pe
 cus omne nœum est. multæ stabulatur in antris: Multas silua tegit: multæ quo
 q̄ uallibus errāt. Nec si forte roges/ possum tibi dicere/ quot sunt. Pauperis
 est numerare pecus. De laudibus harum Nil mihi credideris. Præsens potes
 ipsa uidere: Ut uix circueant distentū cruribus huber. Sunt (scœtura minor) te
 pidis in ouilibus agni: Sūt quoq̄ (par aliis ætas) in ouilibus agnæ. Cur enim/
 multæ dixisset/ & harū/ cū nullū genus ante noiaffer/ nisi q̄ intellexit oues/ &
 capras/ quas postea noiauit? Virgilius. Dic mihi Damoceta/ cuiū pecus/ an Me
Virgilius libœi? Infœlix o semp ouis pecus. Idē. Caprigenūq̄ pecus nullo custode per
Virgilius hærba: qd̄ & hoc pecuare/ uel p apocopen pecuar/ dī. Calphurnius egloga
Calphurnius viii. Omnia Lucanæ donec pecuaria siluæ. Stadius li. siluarū. iii. Et Lacedæmo
Stadius nii pecuria culta Galesi. Persius. Findor/ ut Arcadia pecuaria rudere credas.
Persius Id quoq̄ notandū ē/ q̄ noie pecudis/ siue pecoris/ oē aial/ præter hoïem/ in
 telligitur/ ut auctor est Caper de latinitate. Seruius uero sup li. primū ænei.
Caper aliā tradit differentia. Ait. n. Nomine pecudis omne aial intelligi pōt/ qd̄ hu
Seruius mana lingua caret/ & effigie. Ex quo/ Simius/ & cercopythecus/ scdm Seruii
 sciam/ pecus appellari nō posset. Virgi. geor. iii. de apibus loquēs/ ait. & pe
Virgilius cudum custodia sollers: hoc est apium. Idem de phucis intelligens. Igna
Virgilius uum phucos pecus a præsepibus arcent. Plautus in rudente. Non uides
Plautus proferre me uuidū ratem/ sine squamoso pecu? Horatius.
Horatius

Puluinar

Puluinus

Puluillus

Pingue

Pinguedo

Pinguitudo

Pergamus

Pergamum

Bergomū

Pecus

Pecu

Pecuare

Pecuar

Claudius	Omne quom proteus pecus agit: id est piscem. Claudius quadrigarius animalium. xv. Grūdibat grauer pecus suillū pro grūdibat. Præter aut pecudes/ cætera quadrupedes/ seræ sunt: licet proprie uideantur seræ dici/ quæ ferita	Feræ
Varro	cūq; mansuetæ factæ sunt/ cicures uocantur: & quicquid Varrone teste/ cicu rari pōt/ hec est mansuescitur/ cicuris dicitur. Catuli aut/ serarū sunt/ siue imma niū/ siue mitiū. Nam & muriū catuli appellantur: & immaniū pisciū/ qui oia non edūt: necnon & serpentiū. Virgilius de colubro loquens ait.	Cicures Catuli
Virgilius	catulos tectis/ atq; oia relinquens. Proprie tamen catuli sunt filiioli canum/ dicente Virgilio. Sic canibus catulos similes/ sic matribus hædos. Pulli uero	Pulli
Horatius	auiu/ & pecudū sunt/ siue pecorū. Sed & ranarū pulli uocantur/ dicente Ho ratio sermone. xiii. Absentis ranæ pullis uituli pede pressis. Foetus aut auium sunt: & pisciū: q̄q; ex hoc generalius nomen est: unde & foetificare pro parere/ & foetura pro partu/ ad omnia animalia mitia pertinet. Ceruorum uero/ ca prearum/ damarum/ leporum/ inuli dicuntur. Placet hoc in loco nonnullorum differentias uocabulorum inferere his uersibus.	Foetus Inuli
	Si capra uerueci iungatur/ musmo uocatur: Si capro coeat tityron edit ouis. Burdonē pducit equus cōiūctus asellæ: Procreat & mulū iūctus asellus equæ.	Burdo Mulus
	Astinus exiguus mulo nascetur/ equaq;. Nascitur hybrida apro cui porca do mestica nubit: Patre lupo gaudet matre Lycisca cane. Mulio mulorum dux: ægonomusq; caprarū. Aepolus hic etiā græco sermone uocatur. Hinc ouiu opilio/ cū o/ cum uq; sit upilio dux. Ast asinos/ & equū/ sit agaso/ suūq; sub ulcus. Est puerorū/ & equos mango: boum q; bubulcus. Marcellus aut/ mus mones/ equos breues/ mulos/ & asinos appellat. Et inducit Lucilliū li. vi. dicē	Lycisca Mulio Aegonōus Aepolus Subulcus Bubulcus Musmo Tityrus Inus Ginus Hybrida Opilio Vpilio Agaso
Marcellus	tem. Preciū emit/ qui uandit equū musmonem. At uero Plinius ex caprarū uel ouiu genere/ musmonē esse ostendit/ quom ait. Est in Hispania/ sed maxi me Corsica/ non dissimile pecori/ genus musmonū/ caprino uillo/ q̄ pecoris	Mulio Aegonōus Aepolus Subulcus Bubulcus Musmo Tityrus Inus Ginus Hybrida Opilio Vpilio Agaso
Lucillius	uelleri propius. Probus dicit/ tityron Libyca lingua hīc cū significare. Tity/ ros etiā Bacchi sacerdotes dictos Strabo affirmat. Ex mulo aut/ & equa/ nasci tur inus/ testibus Varrone de analogia/ & Plinio/ quem nonnulli ginum uo cant. Hybrida cum y græco in prima syllaba/ is dicitur/ qui impare parente	Mulio Aegonōus Aepolus Subulcus Bubulcus Musmo Tityrus Inus Ginus Hybrida Opilio Vpilio Agaso
Plinius	natus est/ ut apud Græcos interpretatus est Porphyrius. Horatius sermone septimo. Hybrida quō pacto sit Persius ultor opinor. Opilio cū o in prima syllaba/ & cum u upilio/ teste Seruio/ efferri pōt. Vnde & Virgiliū refert ita prescriptum reliquisse egloga ultima. Venit & upilio/ tardi uenere subulci.	Mulio Aegonōus Aepolus Subulcus Bubulcus Musmo Tityrus Inus Ginus Hybrida Opilio Vpilio Agaso
Probus	Agaso/ non asinorum tātū/ sed etiā equorum/ dux est/ dicente Pōpeio. Aga sones/ equos agentes: id est minantes. Et producit ga syllabam. Horatius ser mone. xviii. Ut modo si patinam pede lapsus frangat agaso. Mango/ ex ma nu/ & ago componitur: & non tantū equorū est/ sed etiā puerorū. Vnde Ca to de liberis educandis/ ait. Circuntonsi sunt/ & terti/ atq; unctuli/ ut mango nis uideantur esse serui. Martialis. Milia pro puero centū me mango popo/ scit. Iuuenalis satyra sexta. Non Phryx/ aut Lycius/ non a mangone petitis.	Mango
Strabo	Philocalus cum i latino/ & unico l/ & c exili/ cōmunis generis est/ teste Priscia/ no: etsi Vgutio masculini tñ generis esse tradiderit. Dicit pōt amor boni.	Philocalus
Varro	Philosophus cum i latino/ & unico l/ cōmunis est generis/ teste Prisciano: etsi masculino solum genere declinari Vgutio præcipiat. Dicit pōt amās sapiētīæ.	Philoso/ phus
Plinius	Papauer neutro/ & masculino genere/ ueteres protulere/ ut Caper testatur/ & Probus. Et mediam producit syllabā. Virgilius georgicorum primo.	Papauer
Porphyrus	Necnon & lini segetem/ & cereale papauer.	
Horatius	Perdix masculini/ & foemini generis/ apud antiquos fuit testibus Capro & Probo. Vnde & Statius ait in siluis. Quiq; refert iungens iterata uocabula dix/ Et producit in obliquis di syllabam. Romulus. Perdices cœnæ domini	Perdix
Virgilius	pincerna ministrat. Auis est nota.	
Pompeius	Pessimus cum i in media syllaba/ & cū u pessumus/ & scribi/ & enuntiari pōt.	Pessimus Pessumus
Horatius	Potis pote adiectiuum est/ testibus Donato in Terentiū/ & Prisciano tractatu de aduerbio/ & libro sexto. Vnde Persius ait. Qui pote uis dicam nugari/ cū	Potis
Cato		
Martialis		
Iuuenalis		
Priscianus		
Vgutio		
Priscianus		
Vgutio		
Caper		
Probus		
Virgilius		
Caper		
Probus		
Stadius		
Romulus		
Donatus		
Priscianus		

Perſius Lucillius	tibi Calue: id eſt quomodo poſſibile. At uero Lucillius ſubſtātiuum protulit/ quom dixit libro. v. Conturbare animā potis eſt quodcunq; adoritur. Nam ſi adiectiuū faceret pote dixiſſet: nō potis. Quod aut neutro coniunxit/hoc & in multis aliis fieri conſuevit.	
Caper Probus Virgilius Virgilius Plinius Diomedes Donatus Sergius Caper Probus Virgilius Prifcianus Apulegius Plautus Probus Prifcianus Plautus Caper Nonius Horatius Varro	Platanus cum t exili/masculini/& ſœminini generis/apud antiquos fuit/ut Cap teſtatur/& Probus/& tam quartæ/q̄ ſecundæ declinationis eſt/dicente in cu lice Virgilio. Nam primum prona ſurgebant ualle patētēs Aeræ Platanus: inter quas impia lotos. Idem in georgicis. Et ſterilis platani malos geſſere ua/ lentes. Arbor olim in Italia fuit/ex alieno tamē petita orbe/ut ſcripſit Plinius: Pampinus cum i latino/ſœminino/& maſculino genere/proferri pōt/teſtibus Diomede/Donato/Sergio/Capro/& Probo/& pi ſyllabam corripit. Virgi lius in georgicis. Heu male tum mittes defendit Pampinus uuas. folium uitis dicitur. Pono ponis facit in præterito poſui/& poſiui/teſte Prifciano. Vnde Apulegi us in primo Hermagoræ. Quem iucundū eſſe nobis aiaduertant/cum appo ſuerūt. Plautus in uitularia. Nunc ut apud ſequeſtrū uitulum poſuiimus. Pauper/trium generū eſt/teſtibus Probo/& Prifciano libro. vii. Sed libro. v. idē Prifciāus cōis tradit eſſe generis. Comperitur ēt ſœminini generis paupera/ dicente in aulariā Plauto. Paupera hæc res eſt. Pauperies/& pauertat. hoc diſtant (ut tradit Caper) quod pauperies/dānum ē: pauptas uero/īpſa cōditio. Sed & pro paupertate pauperies nōnunq̄ ponit/ ut auctoritate Ennii ſcribit Nonius/dicentis in Hecuba. Quod ī paupie ſenex grauiter gemā. Horatius ī eplis. Impiger extremos curris mercator ad Indos Per mare pauperiem fugiēs/per ſaxa/per ignes. Paupertas a Varrone plura/ li ēt numero declinatur: Ait enim libro de uita patrum primo. Quid iter hos Ioues interſit/& eos/qui ex marmore/ebore/auro/ſiūt/potes animaduerte re:& horum temporum diuitias:& paupertates.	Platanus Pampinus Pono Pauper Paupera Pauperies Paupertas
Prifcianus	Plauſtrum/& ploſtrū/dici poteſt/teſte prifciano. Par cum compositionis/ut diſpar/impar/cōpar/ſepar/trium eſt generum: quin et hic & hæc paris & hoc pare declinabāt/teſte Prifciāo li. vii. Vñ Athacinus ī focrum/ait. Ad hanc fortunā acceſſit ei fortuna paris. Et licet par producta a/ pud pœtas ſyllaba ponatur/in obliquis tñ pa ſyllabā corripit:& tam datiuo/ q̄ genitiuo/riungi poteſt. Ouidius libro meta. xiii. Sunt quoq; (par aliis ætas) in ouilibus agnæ. Lucanus/libro. x. Quem metuis par huius erit. Et facit ī abla tiuo ſingulari pare/uel pari. Virgilius in bucolicis. numero deus impare gau det. Lucanus libro. viiii. Ergo pari uoto geſſiſti bella iuuentus.	Plauſtrum Ploſtrum Par Paris
Ouidius Lucanus Virgilius Lucanus Manillius Martialis	Petaurū cum t exili/machina erat (ut quidam dicunt) lignea: quo quidē ludi ge nere/homines per aera rotarum pulſu iactabātur. Marcus Manillius libro. v. Ad numeros ēt illa licet cognata per artem Corpora/quæ ualido ſaliunt ex/ cuſſa petauro/Alternosq; ciēt motus: delatus & ille Nunc iacet: atq; huius ca ſu ſuſpēditur ille. Martialis. Quā rota tranſmiſſo toties ipacta petauro. Idē. Quod ſi per gratiles uias petauri/Intirū iubeas ſubire Ladā. Iuuenalis ſatyrā xiiii. iactata petauro Corpora. Græci exponunt petaurum eſſe laqueum/& aſſeres/quibus domos tegunt. Pollux autem/dicit eſſe aſſerculum: in quo uer naculæ gallinæ recubare ſolent. Qui uero petauro ludit/petaurus uocatur: & petauriſta. Varro libro de uita patrum ſecundo. nec minus aliquo in gene re ſunt ludi uelitis Galli Germani petauriſtæ. At uero Nōius eos a ueteribus petauriſtas ſcribit ēē appellatos/q̄ uel ſaltibus/uel ſcænis leuioribus mouerēt.	Petaurum Petaurus Petauriſta
Martialis Iuuenalis	Prolyxitas cum y græco in ſecunda ſyllaba/& prolyxitude/in una ſignificatio ne dici poteſt/teſte Marcello:	Prolyxitas Prolyxitu/ do
Polux Varro Nonius	Promiſſio/& promiſſum/in uno ſignificato dici pōt. Virgilius li. ænidos. vii. Promiſſi dea facta potens.	Promiſſio Promiſſū
Marcellus Virgilius	Pierus cum i latino in ſingulari numero/maſculini generis eſt: in plurali uero/ neutri. Mons eſt Thraciæ. a quo pierides muſæ cognominatæ ſunt/ut aucto res ſunt Feſtus/& Strabo. Pierus item eadem ſcriptura/pater fuit nouem pica rū: quas nouē muſæ/canendouicerunt: de quo Ouidius li. metamorpho. v.	Pierus Piara Pyrus
Feſtus Strabo Ouidius		

	Pierus has genuit pellæis diuēs in aruis. Et a proprio uiri noīe pierides mu-	Pyrum
Ouidius	fas appellatas esse dixit Ouidius ipse libro præfato. Piara huius piaræ cum i	Pyrrhus
Ptolemæus	latino mons est in Syria teste Ptolemæo. Pyrus si a pyr descendit (ut nonnul	Pyrra
Ptolemæus	li uolunt) cum y græco scribitur. Arbor est nota: cuius fructus pyrum uocat.	Pyria
Ouidius	Est & eodem nomine urbs Daciæ teste Ptolemæo. Pyrrhus cū y græco & du	Pirus
	plicato r secundo aspirato / Achillis filius fuit dicente. Ouidio li. heroidum.	Pirous
Iuuenalis	Pyrrhus Achilleides animosus imagine patris. Pyrrha eadem scriptura uxor	Pyrois
	fuit Deucalionis: de qua Iuuenalis satyra prima.	Pyræus
	Et maribus nudas ostendit Pyrrha puellas. Pyrrha item urbs est Cariæ iuxta	Piræus
Ptolemæus	Myrtoum Pelagus teste Ptolemæo. Pyria cum y græco & unico r / urbs est	Pyrrho
Ptolemæus	teste eodē Ptolemæo / Lesbi insulæ. Pirus cū i latino & unico r / Imbrasi filius	Pyro
Homerus	fuit / & Thracū princeps teste Homero li. iliados quarto. Pirous cū i latino /	Pyra
	& unico r / proprium fuit nomen Herois teste Homero li. ii. iliados. Pyrois	Pirene
Ouidius	cum y græco & unico r / nomē fuit inius ex equis solis: de quo Ouidius libro	Pyrene
	metamorphoseos. ii. Interea uolucres pyrois / Erous & Aethon. Vbi isylla	Pyrenæum
Columella	ba producit more græcorum. Vnde & Columella libro. xi. Nec sirius ardor.	
Valerius	Sic micat / aut rutilus Pyrois aut ore corusco Hesperus. Et facit i genituo py	
	roentis / sicut Simois simoentis. Valerius flaccus libro quinto. Et formidatē py	
	roentis pyroenta dolores. Est etiam eodem scriptura pyrois genus gemmæ.	
	Pyræus cū y græco & unico r / & æ diphthongo in secunda syllaba promon	
Ptolemæus	torium est Atticæ prouintia teste Ptolemæo: a quo Atheniensium portus ē	
Plinius	Pyræus cognominatus est / ut ostendere uidetur Plinius li. quarto naturalis	
	historiæ. Piræus cum i latino / & unico r / & æ diphthongo in media syllaba	
Homerus	proprium fuit uiri nomen. de quo meminit Homerus in. xv. odisseæ. Pyrrho	
Diocles	cum y græco & duplicato r / secundo aspirato / nomen fuit proprium philo	
Apollodor ⁹	sophi / Plistarchi filii teste Diocle: quem Apolodorus prius pictorē fuisse dix	
Hesiodus	xit. Pyro cum y græco & unico r / fuit Oceani & Thetios filia teste Hesiodo	
Virgilius	in theogonia. Pyra cum y græco & unico r / congeries lignorū uocatur. Vir	
	gilius libro ænidos. xi. Innumeras struxere pyras. Pirene cum i latino & uni	
Stadius	co r / mons est & fons apud Corinthum: de qua Stadius li. siluarū primo. nec	
	conscia detur Pirene: largos potius mihi gurges i haustus. Pyrene cum y græ	
Seruius	co / & unico r / mons est inter Hispanias & Gallias teste Seruio super secun	
	dum georgicorum a crebris (ut quidam dicunt) fulminibus sic cognomina	
Diodorus	tus. Fuit et pyrene / filia Bebrycis in pyrenæo monte ab Hercule compressa	
Syllius	teste Diodoro: a qua Syllius pyrenem montem appellatum asserruit quom	
Didorus	dixit li. tertio. Nomē Bebrycia duxere a uirgine colles. Sed Diodorus ab igne	
Lucanus	dictum tradidit. De hoc monte intellexit Lucanus libro primo quom ait.	
	Nubiferos colles atq; aeream pyrenē. Hæc & pyrenæum cum æ diphthōgo	
	uocatur ut alibi dicemus.	
	Pyramus cum y græco & unico r scribitur proprium fuit adulescentis nomē pul	Pyramus
Ouidius	cherrimi: de quo Ouidius libro metamor. iiii. Pyramus & Tisbe iuuenū pul	Pyramis
Ptolemæus	cherimus alter. Est & eodem noīe fluuius Ciliciæ teste Ptolemæo. Pyramis	
	huius pyramidis cum y græco & unico r scribitur. Fuerunt aut pyramides in	
Solinus	Aegypto structuræ ex quadratis lapidibus admirandæ / fastigiata ultra om	
Plinius	nem excelsitatem quæ manu fieri posset ut dixit Solinus i collectaneis. Et re	
Lucanus	gum pecuniæ (ut scripsit Plinius li. xxxvi. naturalis historiæ) ociosa erat / stul	
	taq; ostentatio. Et sub eis sepulti reges fuere. Lucanus libro octauo.	
	Non mihi pyramidum tumulis auulsus Amasis.	
	Perfuga cōis generis est: & is dicitur / q ad hostes pfugit: hoc est cito fuit.	Perfuga
	Pirata cum i latino / & unico r scribitur. Neq; ab eo q est Pyrrhus qui piraticam	Pirata
Gasparinus	exercuit / deriuat ut Gasparinus tradidit: neq; ex pyr q est ignis / & ratis com	
Vgutio	ponitur / quasi ignem portet in rate / ut cum Catholico Vgutio sōniauit. Sed	
	a πῆρῶ / quod est transeo / pirata descendit: quia scilicet ex transuerso simul	
Tortellius	ac nauem piratæ uiderent in eam transeundo mare impetum facientes illam	
	deprædabant. Vnde pirata græcæ latine prædo dicitur. At uero Tortellius	
	proprium dixit fuisse latronis nomen / qui primus mare infestare latrocinis	

coepit: a quo postea omnes similes/piratae cognominati sunt.

Donatus	Pistrinum neutro/& pistrina foeminino genere/ teste super Adelpbos Teretii	Pistrinum
Diomedes	Donato/ueteres protulerunt. Et format per diminutionem pistrilla/ testibus	Pistrina
Priscianus	Diomedes/& Prisciao. At uero Dōatus/nō a pistrino/sed a pistrina pistrillā	Pistrilla
Donatus	fieri uult. Ait enim. Veteres absolute pistrinam dicebant foeminino genere. Nam (ut pergit) pistrino pistrilla non conuenit.	
Priscianus	Parco parcis facit in praeterito peperci/& parsi/ teste Prisciano: quin ēt parci/	Parco
Marcellus	ui/ teste Marcello/ Næuiū inducēte dicētem. Suo labori nemo parciuit.	
Næuius	Pasceolus/ saculus est ex aluta factus/ auctoribus Marcello/ & Seruio. Plautus in	Pasceolus
Marcellus	rudēte. Præterea centum donaria philippea in pasceolo seorsum. Pascillus/	Pascillus
Seruius	forma parui est panis/ utiq; diminutiū a pane/ ut scribit Pōpeius. Paxillus/ ab	Paxillus
Plautus	eo qui est palus/ diminutiū est/ testibus Marcello/ & Prisciano. Pastillus/ dimi	Pastillus
Pompeius	nutium uidetur a pasta/ etsi genus mutet. Alii uolunt/ ut a pastu ueniat/ ubi &	Pastillum
Marcellus	genus seruat. Horatius sermone. ii. Pastillos R upillus olet: Gorgonius hircū.	
Priscianus	Pompeius autem/ neutro genere protulit/ quom dixit. Pastillum/ in sacris li	
Horatius	bi genus rotundi.	
Pompeius	Prodeo prodis/ & prodino prodinis/ in uno significato dici potest/ teste Festo:	Prodeo
Festus	& producit di syllabā. Ennius.	Prodino
Ennius	prodinunt famuli/ quom candida lumina lucent.	
Hierōymus	Puluis/ & puluer/ in recto declinari potest. Et format diminutiue puluisculus/ &	Puluis
Apulegius	puluisculum. Hieronymus in quadam epistola. Nescio quid uile puluisculū.	Puluer.
Apulegius	Apulegius in quodam carmine/ de quo meminit in apologia de magia. Misi	Puluisculus
	(ut petisti) nitellas oris/ ex Arabicis frugibus/ tenuem/ candificum/ nobilem	Puluisculū
	puluisculum.	
Curtius	Procul/ tam accusatiuo/ q̄ ablatiue casui deseruit: ut est apud Curtium: procul	Procul
Seruius	urbem. Et tam prope/ q̄ longe/ significare habet/ auctoribus Seruio. Acron/	
Acron	Agratio. Horatius sermone. xvi.	
Agratius	Quæ procul extructis inerant hesternæ canistris: idest prope/ uel iuxta.	
Horatius	Pax habet plurali numero paces. Varro li. de uita patrum tertio. Animaduertē	Pax
Varro	dum primum quibus de causis constituerint paces. Horatius.	
Horatius	Hoc paces habuere bonæ: uentiq; secūdi.	
Horatius	Procærus cum æ diphthongo (ut ostendemus in dictione syncærus) & pæris/	Procærus
Catullus	secunda declinatione/ & tertia/ declinari potest: & producit cæ syllabam. Ho	Procæris
Vgutio	ratiū sermone. xii. quo pertinet ergo Procæros odisse lupos. Catullus.	Procer
Iuuenalis	Plangebāt alii procæris tympana palmis. Neq; a procedo descendit/ ut Vgu	
Festus	tio somniauit. Procer huius proceris/ cæ syllabā corripit. Iuuenalis. Agno	
Diomedes	scō procerē. Dicūtur ēt proceres/ capita trabium/ quæ extra parietes eminēt.	Pelluuium
Nonius	Pelluuiū/ uas est/ quo pedes lauātur/ aliis nominibus polubrū/ & peluis appel	Pelluuiæ
Pacuius	lata. Hæc pelluuiæ/ quibus pedes loti sunt/ dicuntur/ ut scribit Festus.	Potestur
Ennius	Potestur pro potest/ poteratur pro poterat/ possetur pro posset/ potesse pro	Poteratur
Lucretius	posse antiqui protulerūt/ testibus Diomede/ & Nonio. Pacuius. Si qua pote	Possetur
Coelius	stur inuestigari uia. Ennius. Nec retrahi potestur iperis. Lucretius li. ii. Quod	Potesse
Claudius	stī expleri nulla ratione potestur. Coelius annalium primo. Cur sine periculo	
Lucretius	bellum geri poteratur/ Claudius Quadrigarius li. primo. Cum non possetur	
Priscianus	decerni/ uerius putaretur uictoria esse. Lucretius libro præfato.	
Terentius	Quod si forte aliquis credit grauiora potesse.	
Apuleius	Poto potas facit in praeterito potaui/ & potus sum/ teste Prisciano. Terentius i	Poto
Lactantius	Ecyra. Quod agis cū uirgine una adulescens cubuerit plus porus.	Pascha
Augustinus	Pascha cum ch aspirato scribitur/ & a græco originem trahit/ testibus Apuleio/	
Ambrosius	& Lactatio firmiano. Nam a πάσχω/ quod est patior descendit. At uero eccle	
Hierōymus	siastici/ a phase hebraico deductū phibent: & trāsītum interpretati sunt Augu	
Probus	stinus/ Ambrosius/ & Hieronimus/ quom ait. Est .n. phase. i. trāsītus dñi. Est aut	
Aufonius	facit in genitiuo pateste probo/ quom scilicet est tertii ordinis: hoc est quom	
Hierōymus	pascha neutri generis/ schatis: Vñ Aufonius ait. Nos etenī primis sanctū post	
	pascha diebus. Pōt ēt declinari p̄ma declinatōe/ hæc pascha huius paschæ/ fœ	
	minini generis. Hieronymus i Ioāne capī. xiii. An diē festū paschæ/ sciēs Iesus/	

Donatus	quia uenit eius hora / ut traſeat ex hoc mundo ad patrem. Quare errauerunt	
Vgutio	Donatus cognomento minor / Vgutio / Brito / Māmattractus / Catholicon /	
Alexander	Alexander / declinantes declinatione prima / hoc pascha huius paschæ neutri	
Augustinus	generis: cum nulla corripiatur dictio in a terminata / quæ mutata tertia decli-	
Priscianus	natione in primam / neutri possit esse generis: sed potius fœminino genere ta-	
	les dictiones declinatur / teste Prisciano: ut syrma / schema / dogma / diadema /	
	glaucōa / & alia cōpluria. Augustinus tñ sermone serix tertiæ post pascha ne	
	utro genere protulit / dicens. Gratias agere debemus deo nostro / q̄ dum sc̄i	
	paschæ sollennitatē colimus / futuræ resurrectionis speciem iam uidemus. Ver-	
	rum (ut ego puto) textus librariorum uitio / deprauatus est.	
Plautus	Pudeo pudes a pte post accusatiuū casū regit. Plautus i pseudulo. Id quod pudet /	Pudeo
Lucanus	facilius fertur / q̄ id quod piget. Lucanus. semper metuit. quē / sæua pudebūt.	Pudet,
	Et illud. Quod pudeat / socios prudens celare memento. Pudet impersonale /	
Diomedes	facit in præterito puduit / & puditum est / testibus Diomede / & Prisciano: &	
Priscianus	a parte ante accusatiuū regit: & nōnunq̄ datiuū: ut est apud Sylium li. vii. res /	
Sylius	des ad bella uocantur / Quis pudeat certare senes. quis pro quibus dixit. Pla-	
Plautus	utus in baccidibus. Neq̄ me / neq̄ te / tuis intus puditū est factis / quæ facis. Vbi	
	ēt patet / q̄ non solum cum genitiuo a parte post / sed etiam cum ablatiuo / pu-	
	det impersonale costrui potest.	
Plautus	Pigeo pieges a parte post cum accusatiuo iungitur. Plautus in pseudulo. Id qd̄	Pigeo
Terentius	pudet / facilius fertur / q̄ id quod piget. Terentius. Ne plus minusue faxit / qd̄	Piget
	nos postea pigeat. Piget impersonale regit a parte ante accusatiuum / uel dati-	
Ouidius	uum: ut est apud Ouidium li. metamor. ii. pigetq̄ Actorum sine fine mihi / si	
	ne honore laborū. A parte post genitiuū habet. Et facit in / præterito piguit /	
Sylius	& pigitum est. Sylius li. vii. Nec pigitum / paruosq̄ lares / humilesq̄ subire. Cō-	
Laurentius	peritur ēt pigendus: quod a pigeor deponēti (sicut & poeniteor dicimus) par-	
Propertius	ticipiū est: nisi forte Laurentii sententiā sequētes / uelimus nomen gerundiū	
	esse. Propertius. Poscis ab inuita uerba pigenda lyra: hoc est pigibilia. Nā ter-	
Priscianus	minata in dus / tam noīa / q̄ participia esse possunt. Vnde Priscianus de coniu-	
	gatione temporum / ait. Sed tamen sciendū / q̄ oīa huiuscemōi / pticipia / idest	
	in dus desinētia / etiam nomina esse possunt.	
	Presbyter cum y græco scribitur: qui apud Græcos πρεσβυτερος i recto decli-	Presbyter
	natur. Vnde ēt non inepte a nostris hic presbyterus declinari posset: a quo ēt	Presbyter?
	hic genitiuus presbyteri / q̄ ab eo qui est i recto presbyter / formari uidetur. Di-	
	ci potest senior.	
Diomedes	Præstolor præstolaris cum æ diphthongo / tam datiuo / q̄ accusatiuo iungitur /	Præstolor
Tullius	teste Diomede. Tullius in Salustiū. Quod tibi ad forum præstolarentur. Te	Præstolo
Terentius	rentius. Quem præstolaris Parmeno / idest expectas. Antiqui etiam præsto-	
Nonius	lo præstolas dicebant / teste Nonio / Turpilium referente dicentem. Ego præ-	
Turpilius	stolabo illi. Et Liuius in Tereo / ait. Nimis pol / iprudēter suis præstolaras.	
Liuius	Pulchritudo / & pulcritas / i una significatione dici potest / teste Nonio: qui & Cæ-	Pulchritu
Nonius	cilium refert scripsisse. Dii boni / quid ē illud pulchritatis?	do
Cæcilius	Plus / testibus Prisciano / & Seruio super secundum georgicorum / compatiuū	Pulchritas
Priscianus	est. At uero Capito / & Gellius libro quinto noctium atticarum / absolutum ēē	Plus
Seruus	uolunt: nō compatiuum. Hoc tamē pro Prisciano fateor / & Seruio / non aliū /	
Capito	de / q̄ ex natura compatiui / plus ablatiuum regere. Huius tñ analogicum com-	
Gellius	paratiuū protulit Ambrosius in legenda sancte Hagnes / quom dixit. Dū aut	
Ambrosius	a scholis Hagne reuertitur / a præfecti urbis filio adamatur: cuius parētes dū	
Probus	requisset / cœpit offerre plurima: & pluriora promittere. Vbi ēt comparati-	
Donatus	uum gradum superapposuit superlatiuo: quod & fieri potest / testibus Pro-	
	bo / & Donato in editione secūda: ut maior sum maximo / fortior fortissimo.	
Ouidius	Vnde Ouidius libro metamor. viii. ait. Sed quæ cum tibi sit iunctissima / iun-	
Donatus	ctior esse expetit. Plus facit in nominatiuo plurali / & accusatiuo / neutro qui-	
	dem genere / plura / & pluria / teste Donato super illud Terentii in Phormio /	
	ne: multa aduenienti noua (ut fit) compluria: in hæc uerba dicente. Complur-	
	ia secundum regulam locutus est. Nam hoc complure / & hæc compluria / sic	

Cato	ueteres: quod nisi complura/syllaba minus dicunt. Sic dudum Cato originū.	
Cicero	Phana nec loco cōpluria. Cicero in Protagora. Confirmādi genera cōpluria	
Gellius	credo: quia ueteres hoc plure/nō hoc plus dicebant. Hæc ille. Gellius autē li. præfato refert Capitonē doctissimum uirum/i epistola ad pacuiū labeonē/ per rationes grāmaticas docuisse/pluria cum i ante a/latinum esse: plura ue- ro absq; i/barbarum. Nunc autē de usu & pluria dicimus: & plura.	
Priscianus	Præsto præstas cum æ diphthongo/facit in supino præstitum/& præstatū/teste	Præsto
Seruius	Prisciano: & tam'accusatiuo/q; ablatiui iungitur/ teste Seruio sup librum pri-	
Quintiliānus	mum æneidos. Quintilianus. Præstat tñ ingenio alius aliū: id est excellit/uel superat. Præstat item/ significat utile est/ ut exponit Marcellus illud Virgillii. libro æneidos tertio: Præstat Trinacrii metas iustrare Pachini: quod Seruius interpretatur/ melius est. Præstās ablatiui iungitur: & nonnunq; genitiui: ut est apud Virgilium li. æneidos. xii. Opæstans animi iuuenis.	
Marcellus	Pleiades stellæ/ septē fuerunt pleiones filia: a qua/ et sic cognominatæ sunt: quæ	Pleiades
Seruius	& uergiliae dicuntur. Plautus. Nec uespugo/ nec uergiliae occidūt. Ouidius fa-	Pliades
Virgilius	storum quarto. Pleiades incipiunt humeros releuare paternos. Quādoq; fit tetrasyllaba dictio. Propertius. Non hæc pleiades faciunt: nec aquosus Oriō. Nonnunq; abiicimus e: & dicimus pliaades: ut est et apud Statium li. siluasū. i. Nec par Aegæas hyemes/ pliadumq; niuosum Sydus/ & Oleniis dignum petuisse sub astris.	
Plautus	Punio punis/ & poenio poenis cū æ diphthongo/ in uno significato dici potest/	Punio
Ouidius	teste Seruio sup librum. x. æneidos: quin et & punior deponens/ testibus eodē	Poenio
Propertius	Seruio sup li. primū æneidos/ & Marcello. Vñ Tullius de officiis: ait. Neq; ad	Punior
Stadius	eius q; punitur aliquē uerbis fatigat/ sed ad reipublicæ utilitatē referrī.	
Seruius	Pestis/ & pestilētia/ in una significatiōe dici pōt: quin & pestestas/ auctore Pom-	Pestis.
Seruius	peio: nec non/ & pestilitas/ teste Marcello. Lucretius li. vi.	Pestilentia
Marcellus	Hæc igitur subito clades noua/ pestilitasq;. Idem in eodē. Atq; ea uis ois mor-	Pestestas
Tullius	borum/ pestilitasq;. Pæstū cum æ diphthongo/ opidum est Lucaniae: de quo	Pestilitas
Pompeius	meminit Virgilius georgicorum quarto/ dicēs. biferiq; rosaria pæsti. Inde fit	Pæstum
Marcellus	pæstanus pæstana pæstanum. Ouidius li. primo de arte. Caltaq; pæstanas uin-	Pæstanus
Lucretius	cat odore rosas. Phæstus cum ph/ & æ diphthongo/ masculini generis/ mōs	Phæstus
Lucretius	est/ siue promōtorium in Creta. Fœminini autē generis Phæstus/ urbs in eo fu-	
Virgilius	it/ ut ostēdit Homerus in odyssēia/ & li. iliados. ii. Est & eodem nomine ciuitas	
Ouidius	Estiotorū in Macedonia/ teste Prolemæo.	
Homerus	Pressus huius pressus/ & hæc pressio/ dici pōt: Cicero de oratore. Lenitate fau-	Pressus
Ptolemæus	cis/ atq; in ipso uocis præssu/ & sono/ facile uincat.	Pressio
Cicero	Proficiscor proficiferis/ deponēs est uerbum: sed & proficisco ueteres protule-	Proficiscor
Nonius	re/ teste Nonio/ Turpilliū referētē. dicētē. Hortat/ hoiem/ ut q̄pmū. p̄ficisset.	Proficisco
Turpillius	Positus huius positus/ & hæc positio/ dici potest. Ouidius in fastis.	Positus
Ouidius	Terra tribus scopulis uastum procurrit in æquor	Positio
Virgilius	Trinacris/ a positu nomen adepta loci.	Protinus
Virgilius	Protinus cum significat deinceps/ uel deinde. Virgilius georgico. iiii. Protinus	Protinam
Virgilius	aerei mellis cælestia dona Exequar. Protinus/ statim. Virgilius li. ænei. iii.	Protenus
Donatus	Protinus ad regem cursum detorquet Hiabam: quod & protinam dici pōt/	
Terentius	teste Donato: ut est et apud Terentium. Protinam me coniciam i pedes. Pro-	
Nonius	tinus itē significat iugiter/ & continue/ ut interpretatur Nonius illud Virgillii li. æneidos. xii. traiecto missa lacerto Protinus hasta seruatq; eruenta tenorē.	
Virgilius	Protenus cum e/ significat porro longe. Virgilius li. æneidos. viii. cornuq; re- curuo Tartaream intendit uocem: qua protenus omne Intonuit nemus: & siluæ insonuere profundæ.	
Priscianus	Polliceor polliceris cum duplicato l/ deponens est uerbum: quod tamen Priscia	Polliceor
Metellus	nus tradit esse commune: qui & inducit Metellum Numidicam in oratiōe q̄	Polliceo
Ouidius	ad populum/ respondet: ita dicente. Nam ut aliis plærumq; obuementi magi stratus ob metum statuæ polliceantur. passiuum itē protulit Ouidius libro heroidum/ quom dixit.	
Varro	Pollicitis diues quilibet esse potest. Antiqui etiam polliceo pollices dicebāt.	

Nonius	Vnde Varro referente Nonio ait. Ne polliceres quod datum est.	
Horatius	Palpo palpas quom regit accusatiuum/actiuū est uerbum: quom uero datiuū/ neutrale: quod & deponens acquisitiuū cōpitur/ dicēte Horatio sermone. xi. Et cui si palpere/ recalcitrat undiq; tutus: idest aduleris/ uel blādiaris.	Palpo Palpor
Proptius Plautus	Præfago præfagis cum æ diphthongo/ & præfagor deponens/ usurpatur. Proptius. Venturam melius præfagit nauita noctem. Plautus in bacchidibus. Plus præfagitur mali: idest præspit/ uel prædiuinat.	Præfago Præfagor Pœnitentia Pœnitudo
Nonius Accius	Pœnitentia cum œ diphthongo/ & pœnitudo/ in una significatione dici potest. Peruicax genitio peruicacis/ & peruicus peruica peruicum/ declinari pōt/ teste Nonio/ Accium referēte dicentē in armorum iudicio. Sed peruico Ajax aīo. Et Plautus in aularia ait. Quæ quondam peruicus totidem addit.	Peruicax Peruicus
Nonius Næuius	Pauor/ & pauos/ in recto declinari potest/ teste Nonio. Næuius i Licurgo. Iam ibi nos duplicat aduenientis timos/ pauos.	Pauor Pauos
Nonius Turpillius Pomponius	Piscatus huius piscatus/ uel piscati/ quarta/ & secunda declinatione declinari potest/ teste Nonio: qui & Turpillium refert scripsisse i Demetrio. Antheac sū flabat aquilo/ aut auster/ inopia tum erat piscati. Et Pomponius ait in piscatoribus. Quid habes in syrpiculis Calue? omne piscati genus/	Piscatus
Seruius	Porta/ auctore Seruio/ oīs uocatur exitus/ quo aliquid importari/ uel exportari potest. Et format diminutiue portulla/ & portella. Portus huius porotus/ uel	Porta Portula Portella Portus Porthmeus
Turpillius Marcellus	portus/ quarta/ & scda declinatione ueteres/ ptulere. Vñ Turpillius referēte Marcello/ ait in Demetrio. Cū essent circūuēti uētis/ icerto itinere/ porti idigētes. Porthmeus cum th aspirato/ & eius diphthongo scribitur. Neq; ex eo qui ē portus/ & meo meas/ cōponitur/ ut cū Catholico ridiculus sōniauit Vgutio. Sed græcū magis est uocabulū/ a πορθμοσ/ quod est fretū/ deriuatū. Vñ accusatiuum græcū ptulit Iuuenalis/ quom dixit satyra. iiii. tætrumq; nouicius horret Porthmea: idest portus freti portitorem.	
Vgutio		
Iuuenalis		
Sergius Aphranus Nonius Plautus	Pœma huius pœmatis/ & hoc pœmatum/ declinari potest/ teste Sergio in Donato: ut est apud Aphraniū/ Nonio referēte/ pœmatorum non bonorum. Plautus/ in asinaria. Nā nec fictum unq; est/ nec pictū in pœmatis. Horatius in epistolis. Pœne recens adeo/ sanctum est uetus omne pœma.	Pœma Pœmatum
Horatius Marcellus Ouidius Terentius	Pronus/ & pronis/ secunda/ & tertia declinatione declinari pōt/ teste Marcello. Ouidius. Pronaq; conspectent aialia cætera terram. Terentius in Parmone. Alia trabs pronis in humum/ accedens proxime frangit ramos cadentes. Est aut pronum in anteriorē partē flexum/ uel inclinatum.	Pronus Pronis
Cato Pompeius Lucillius	Pascua in singulari numero fœminini generis est: i plurali uero/ neutri. Inde fit pascualis pascuale. Cato tamen (ut Pompeius ræset) pascuales oues/ pro pascuales dixit. Et Lucillius ait. Pascali pecore/ ac montano hirco/ atq; soloce.	Pascua Pascualis Pascalis
Virgilius	Pons huius pontis/ notam habet significationem. Pontus cum t exili/ fœminini generis/ insula est: de qua Virgilius. uiro saq; pontus Castorea. Masculini autem generis pontus/ id mare appellatur/ quod a palude Mæotidis/ usq; in Tenedum protenditur. Neq; ab eo quod est pontum descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Nam pontus prouintia a pōto rege cognominata est. Pontus uero mare a πορτιζω quod ē mergo descendit/ uel a ποροσ qui est labor: quia sūt laboribus plenus.	Pons Pontus
Vgutio		
Virgilius	Phucus cum c exili scribitur. Volatile paruum est/ maius tñ ape. Virgilius. Ignauū phucos pecus a præsepibus arcent. Phucus item/ color quidā est purpureus. Neq; a Phuco uolatili deducitur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio: sed a φυκοσ/ quod Græci dicunt.	Phucus
Vgutio		
Pompeius Donatus Pacuius	Prologus/ & prologium/ in uno significato dici potest: idest principium/ seu p loquium/ ut scribit Pompeius. Quidam tamen (ut refert Donatus in Terentium) inter prologum/ & prologium/ hoc distare uoluerunt: q; prologus sit/ ubi aut poeta excusatur/ aut fabula cōmendatur. prologiū autem/ ubi tantū de argumento deducitur. Pacuius. Nam me exanimasti prologo tuo.	Prologus Prologiū Proloquiū
Vgutio	Pelicanus cum unico l/ & i latino scribitur. Neq; ex pelle/ & canopus/ uel canus cana canum componitur/ ut Vgutio/ Brito/ Mammætractus/ Catholico/ som	Pelicanus

- niarūt. Sed græcum magis est uocabulum: quod illi $\pi\epsilon\lambda\acute{\epsilon}\gamma\alpha\mu\omicron\upsilon$ dicunt. Auus est Aegyptia.
- Vgutio** Parascene huius parascenes cū exili post scribitur. Neq̄ ex paro paras & coe/na/componitur/ut Vgutio/Mammætractus/Brito/Catholicō/somniarūt: sed a $\pi\alpha\rho\alpha\sigma\kappa\epsilon\nu\acute{\alpha}\zeta\omega$ quod est præparo/descēdit. Vnde & præparatio interpretat̄. **Parascene**
- Vgutio** Panegyris cum y græco in tertia syllaba scribitur. Neq̄ a pango pangis deriuatur/ut cum Catholico sōniauit Vgutio: sed græca magis est dictio/ teste Quintiliāno: & apud nos conuentus significat. Alii dicunt esse sollēnitates/ in quibus/ & dii & principes laudari consueuerunt. **Panegyris**
- Vgutio** Prætor cum æ diphthongo scribitur. Neq̄ a torqueo torques descendit/ quasi prætorquens prætor dicitur/ ut Vgutio somniauit. Sed a præundo deducitur/ ut dicatur prætor/ quasi prætor/ auctoribus Apuleio/ Marcello in dictione cōsulū/ Varrone de lingua latina & li. de uita patrū. ii. i hæc uerba dicēte. Prætores dicebant̄ q̄ præirēt populo: cōsules aut̄ q̄ senatui cōsulerent. **Prætor**
- Vgutio** Phrygia cum y græco in prima syllaba scribitur. Prouintia est minoris Asyæ/ teste Solino: a qua hic phryx huius phrygis/ masculini tm̄ generis formatur: et si Vgutio/ & Catholico/ hic & hæc phryx/ declinari præcipiant. Vnde Virgilius de mulieribus phrygiis loquens/ ait li. æneidos nono. O uere phrygiæ (neq̄ enim phryges) ite per alta Dindyma. Nam si phryx (ut isti uolunt) cōmunis esse/ generis non dixisset Virgilius: neq̄ enim phryges. Ex quo/ masculini tm̄ generis esse ostendit. Iuuenalis satyra sexta. **Phrygia**
Phryx
Phrygius
- Iuuenalis** Non phryx/ aut Lycius/ non a mangone petitus. Phrygia item eadem litteratura/ Cecropis filia fuit. Phrygius eadem scriptura/ fluuius est/ a Caria phrygiam diuidens.
- Stadius** Pangæus cum æ diphthongo/ in singulari numero masculini generis est: in plurali uero neutri. Stadius libro siluarū p̄mo. illi pangæa resultant: Ismaraq̄: & quondam genialis littora Naxi. Mons est Thraciæ. **Pangæus**
- Priscianus** Phorcys huius phorcys cum exili/ & y græco/ & phorcyn huius phorcynis/ Prisciano teste/ declinari potest: quod & per patronimycū scemininū patet. **Phorcys**
Phorcyn
Phorcus
- Lucanus** hæc phorcynis huius phorcynidis uel phorcynidos. Lucanus li. nono. Squalebāt late phorcynidos arua Medusæ. A n̄fis aut̄/ nōnunq̄ y græcū in u conuertit̄: & d̄ phorcus huius phorci: ut est apud Virgilium li. æneidos. v. Tritonesq̄ citi/ phorcicq̄ exercitus ois. Fuit Neptuni filius/ teste Seruio.
- Virgilius** Philoctetes cū i latino/ & unico l/ & æ exilibus scribitur: & facit in genitiuo phi loctetis uel philoctetæ. Propertius. **Philoctetes**
- Propertius** Tarda philoctetæ sanauit crura Machaō. Viri nomē fuit/ p̄ceantis filii.
- Vgutio** Philtrum cum i latino/ & t exili scribitur. Neq̄ ab eo quod est filum deriuatur/ ut cum Catholico sōniauit Vgutio. Sed græcum magis est uocabulū: quod apud nos dici p̄t amatorium. Nam ueneni genus est/ amorem/ & ut plurimū insaniam ingerentis. Vnde Ouidius li. secūdo de arte/ ait. **Philtrum**
- Ouidius** Piltra nocent aīs: uimq̄ furoris habēt. Iuuenalis. hic Thessala uendit Philtra: quibus ualeat mentem uexare mariti.
- Iuuenalis** Phiala cū i latino scribitur. Nā græci $\phi\alpha\lambda\eta$ scribūt. Neq̄ ab phyalos/ quod cū y græco/ scribitur/ & uitrū significat/ deducitur/ ut Vgutio/ Brito/ Mammætractus/ Catholico/ Gasparinus/ uoluerunt: neq̄ etiam uitreum uas designat: sed teste Polluce/ uasa quæq̄ uini/ aut aquæ/ Phialæ appellari possunt. Vnde Iuuenalis/ phialas uasa aurea uocat satyra. v. Viro tenet phialas/ tibi nō cōmittitur aurum: hoc ē uasa aurea/ quæ Virōni cōmendata sunt. Phiala cum p/ & i latino/ urbs est Serum/ teste Ptolemæo. **Phiala**
Piala
- Pollux** Phalanx huius phalangis cum unico l/ & hæc phalanga/ declinari potest. Legio dicitur lingua Macedonum. Sunt tamen/ qui phalangem agmen interpretati sunt. Phalanga itē/ fustis est. Plinius libro. vii. naturalis historiæ. Præliū Aphri cōtra Aegyptios fecere fustibus/ quos phalangas uocant. At uero Marcellus/ Palanga cum p scribi posse ostēdit/ quom ait. Palangæ dicuntur fustes teretes/ qui nauibus subiciuntur ad pellagus/ uel quom ad littora subducūtur. Vnde (ut ait) nunc palangarios dicimus/ qui aliqd̄ oneris fustibus transfuehūt. Varro **Phalāx**
Phalanga
Palanga
- Plinius**
- Marcellus**
- Varro**

	libro de uita patrū. iiii. Cū Pœnus in fretum obuia uenisset nostris/ & quosdā cepisset/ crudelissime p palāgis/ carinis subiecerat: quo metu debilitaret nrōs.	
	Phronesium/ proprium mulieris nomen/ & hæc phronesia/ declinari pōt.	Phronesiū
Probus	Præscius præscia præscium/ cum æ diphthongo/ tam accusatiuo/ q̄ genitiuo iun-	Pronesia
Priscianus	gitur/ auctoribus Probo Prisciano/ Donato in editione secunda: ut præscius	Præscius
Donatus	futurorum/ uel futura/ deus est.	Palisci
Macrobius	Palisci cum unico l/ & i latino/ duo fuerunt fratres: quos Macrobius in saturna-	Phalisci
Lactantius	libus/ Iouis/ & Thaliæ filios fuisse asseuerat. Lactantius uero grāmaticus sup	
Seruius	librum. xii. thæbaidos/ & Seruius super librū nonū æneidos/ hos Aetnæ nym-	
Ouidius	phæ filios dixere. Phalisci cum ph/ & unico l/ & i latino/ populi fuerūt Hetrus-	
	sci: de quibus Ouidius libro fastorum. vi.	
	Adde senem Tatium: lunonicolasq̄ phaliscos.	
	Petorritū cum t exili utrobique/ & duplicato r/ & i latino/ Gallicum est uocabulū/	Petorritū
Quintiliāus	testibus Quintiliano/ & Varrone: qui et lancem significat dixit. Alii (ut refert	Pethorritū
Varro	Gellius in noctibus atticis) græcā uolunt esse dictionē: & uoluerot/ signifi-	
Gellius	ficare dicunt: ita ut genus uehicularum sit. Vnde & Pompeius ait. Petorritum/ uoca-	
Pompeius	bulum Gallicū est. Alii (ut subdit) Osce putant dictum: quod quasi petorrotū	
	appellant. Quattuor enim (ut pergit) rotas habet. De quo uehicularum genere/	
Horatius	Horatius meminit li. primo sermonum/ dicens. atq̄ caballi Pascēdi: ducenda	
	petorrita. nunc mihi curto Ire licet muso. hoc tñ sciendum/ q̄ si græcū (ut ret-	
	tulit Gellius) uocabulū est/ cum secundo r aspirato petorritū: scribere oportet: qua tamen litteratura scriptum nusq̄ legi.	
	Pigredo/ pigritia/ pigrities/ pigritudo/ pigritas/ in uno significato dici pōt. Cice-	Pigredo
Cicero	ro li. tertio de re publica. Nuncquid uiri fortitudinis/ ipigritatis/ patientiæ/	Pigritia
	Peripsema huius peripseomatis cum i latino/ & e in penultima syllaba/ græcū uo-	Pigrities
	cabulum est: quod illi περιψημα scribunt. Neq̄ a simus/ sima/ simum descen-	Pigritudo
Vgutio	dit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit: sed a περιψω/ quod ē circūrado/	Pigritas
Paulus	uel circūlino. Vnde limatura/ siue rasura/ dici pōt. Paulus ad Corinthios. Tā	Peripsema
	q̄ purgamenta huius mūdi facti sumus oīum peripsema usq̄ adhuc: ubi & pe-	
	nultima syllaba produci debet.	
Virgilius	Proserpina cū i latino scribitur: & penultimā corripit syllabam. Virgilius libro	Proserpina
	æneidos. iiii. Nondum illi flauum proserpina uertice crinem	Persephoe
	Abstulerat. Hæc a græcis περισεφομη dicitur/ & περισεφομεια: quo et nomi-	Persepho
Lucanus	ne/ a nostris nonnunq̄ appellata est. Lucanus. cælum/ matremq̄ perosa Per-	nea
Ouidius	sephone. Ouidius li. fastorū quarto. At neq̄ Persephone digna ē prædōe ma-	
Tibullus	rito. Tibullus. At mihi Persephone nigram denuntiat horam. Propertius.	
Propertius	Hæc tua Persephone maneat clamētia: nec tu. Fuit Iouis filia ex sorore Cere-	
Ouidius	re. Nā cū pluto/ teste Ouidio li. metamor. quin/ o/ ex inferis emerisset/ ut Tri-	
	nachriæ fundamēta cōspiceret/ quæ cum Thipheus ingētibus uiribus supim-	
	positā sibi insulā abiicere conaretur/ apiri uisa sunt/ & lucem ad inferos usq̄	
	demittere/ & lustrans illā/ proserpinā cōspexisset Aetnæis in cāpis/ cū Cyane	
	nympha/ & sirenibus/ flores lēgentē ipsam rapuit: & ad iferos secū pduxit: ac	
	in simonio sibi copulauit. Hæc postea mater Ceres accēsis facibus/ maximo cū	
	ululatu perquirēs/ ab Arethusa certior facta est/ illā apud inferos degere. Vñ	
	aratra fregit: & cætera ruralia instrumēta. Et apud Iouem cōquesta/ obtinuit	
	eam posse retrahere/ si nil apud iferos comedisset. Quæ a scalapho accusante/	
	cōperta est septē grana mali punici comedisse. Quapropter ad leniēdum Ce-	
Augustinus	reris dolorem/ statuit Iupiter/ ut sex anni mēsis/ cum marito apud inferos/	
	sex cum matre apud superos degeret. Quare Augustinus de ciuitate dei iter	
Solinus	pretatur/ ut Proserpina fecunditatē seminum indicet: & a proserpendo pro-	
	serpina ipsa dicatur: & filia Cereris/ id est terræ. Solinus uero scribit/ in Sicilia	
	cāpum Aetnæū esse floridum/ & semper uernatē: ubi & demersum foramen	
Eusebius	aspicitur: per quod/ ditem ad raptum proserpinæ exeuntē/ fama ē/ hausisse	
	lucē. Eusebius autē libro tēporum/ dixit proserpinā speciosissimā fuisse uirgi-	
	nem/ Cereris filiam: & sicani regis uxorem: quam ob famam pulchritudinis	
	singularis/ orcus Moloform rex rapuit: & matrimonio sibi coniunxit. Sed	

- Varro Varro de lingua latina libro quinto dixit Proserpinam lunam esse: quæ ut serpens modo in dextram modo in sinistra late mouetur: & ipsa luna apud superos & inferos æquis temporum spaciis cõmoratur.
- Vgutio Pelta cum t exili/græcum est uocabulum. Neq; a pello pellis descendit/ ut cū Pelta
Virgilius Catholico Vgutio somniauit. Scutum est breuissimū in modum mediæ iam lunæ dicente Virgilio libro æneidos primo. Ducit Amazonidum lunatis agmina peltis Pentesilea furens.
- Vgutio Placenta non uenit a placeo places/ ut cum Catholico somniauit Vgutio: sed Placenta
Varro ab accusatiuo græco πλακοῦντα formatur/ teste Varrone de lingua latina.
Martialis Martialis. Cum mittis turdum ue mihi/ quadrum ue placentæ. Horatius. in
Horatius episto lis. Pane egeo iam mellitis potiore placentis.
- Virgilius Petalum cum t exili/ folium uocatur. Petale huius petales cum t exili/ insula ē Petalum
Virgilius Gangetis Indici fluminis. Et utrobique ta syllaba corripitur. Petale
Phagus huius phagus/ uel phagi/ quarta & secunda declinatione declinari po Phagus
Virgilius test. Virgilius in culice. Umbrosæq; manent phagus: hederæq; ligantis Phaginus
Brachia. Idem in initio bucolicorum. Tityre tu patulæ recubās sub tegmine Phagineus
phagi. Arbor est nota: quæ a Græcis φηγος scribitur: a qua fit pro materiato phagineus & phaginus phagina phaginum/ gi syllaba correpta. Virgilius
Virgilius georgicorum tertio. Post ualido nitens sub pondere phaginus axis. Ouidi.
Ouidius li. metamor. viii. erat alueus illic Phagineus dura clauo suspensus ab ansa. Nā & græci φηγος & φηγυρεος dicunt.
- Pyrigus cum y græco scribitur: & alueolū dicitur: hoc est tabula aleatoria: quæ Pyrgus
& aliis nominibus/ fritillus/ & simum appellatur. Pyrgi eadē scriptura plu Pyrgi
Ptolemæus ralis tantū numeri/ oppidum est Tuscorum/ teste Ptolemæo: cuius meminit
Virgilius Virgilius/ dicens. Et pyrgi ueteres in tempestæq; Grauiscæ. Pyrgi a nostris turre interpretantur.
- Polymnia cū unico l/ sequente y græco/ tetrasyllaba dictio est. Scribitur & non Polymnia
Horatius nunq; polyhymnia cum y græco in secunda/ & tertia syllaba aspiratione ta Polyhymnia
men interposita: & pentasyllaba fit dictio. Horatius oda prima. Euterpe cohibet/ nec polyhymnia: Vbi/ nec polyhy/ pes tertius choriambus est/ quatuor cõstans syllabis/ prima/ & ultima longis/ duabus iter mediis breuibus. Quod etiam Acron annotauit. Et Ouidius libro fastorū quinto/ ait. Dissensere decæ: quarum polyhymnia cœpit. Item & Martialis. Quod nec Melpomene/ qd nec polyhymnia cœpit. Nā si apud Horatium/ Ouidiū/ Martialē/ polymnia tetrasyllaba dictio legeretur/ minime staret uersus: cum po syllaba tā apud Græcos/ q̄ latinis/ correpta sit/ ut uidimus in dictione musa. Virgilius de musis. Signat cuncta manu/ loquiturq; polymnia gestu.
- Probus Percontor percontaris/ quando quærere significat/ cõe uerbū est/ teste Probo. Percontor
Marcellus Sed & perconto percontas ueteres protulerunt/ teste Marcello/ Næuium in Perconto
Næuius ducente dicentē libro punici belli. ii. Blande & docte percõtat.
- Virgilius Padua/ urbs est Venetiæ: quæ antea patauium cum t exili/ cognominatum est/ Padua
Ptolemæus dicente Virgilio libro æneidos primo. Hic tñ ille urbē pataui/ sedemq; loca Patauium
uit/ p patauii. Est & eodē noie patauii/ urbs Bithyniæ/ ut Ptolemæus cõfidit.
- Paropsis cum o in secunda syllaba scribitur: non cū a parapsis/ ut ineruditi enū Paropsis
Pollux tiat. Et ex παρα και ὀψον/ idest ad cibum/ compositum uocabulum ē. Pro
Eustachius prie iuris est genus/ auctoribus Polluce & Eustachio: q̄q; nonnunq; & pro op
Martialis soniorum reposito/ apud idoneos tā Græcos/ q̄ latinis legatur auctores.
Vgutio Martialis. Cui portat gaudēs ancilla Paropside rubra Halecē. Neq; a σιτοσ/ paropsis descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit.
- Varro Pufus/ & pufa/ pro puello/ & puella/ a Varrone ponitur: qui & pufio uocatur. Pufus
Iuuenalis Iuuenalis. Nonne putas melius/ q; tecum pufio dormit? Neq; ab eo qui est Pufa
Vgutio pupus deducitur/ ut Vgutio somniauit. Pufio
Phocas Pedisequa/ uel (ut alii uolunt) pedifeca/ a Phoca communis esse generis tradit. Pedisequa
Si cum q/ pedisequa effertur/ a sequor deriuatur: si uero cum c pedifeca/ a se/ Pedifeca
co secas. Quod quidem uerbum/ etiam pro sequor ponitur/ ut in ipsa dictio Pedisequus
ne uidebimus. Sed & masculino genere pedisequus dicitur. Protasis

Donatus	Protasis cum t exili/sequente a/dici pōtest propositio: ut homo currit: Dona tus in prologo super Terentium. Protasis primus actus est initiumq; drama tis. Prothesis cum th aspirato/sequente e/dicitur propositū/siue præpositio: ut est a/ab/abs. Prosthesis cum s post o sequente th aspirato/ & e/dici potest additio/siue additamentum/uel appositio. Prosthesis cum t exili post s sequen te a/præfatura transferri potest/siue præsentia.	Prothesis Prosthesis Prosthesis
Accius Hieronymus	Pœniteo pœnites cum œ diphthongo/ & pœniteor deponens usurpatur. Acci us in armorum iudicio. Nunc pœnitebant libenter liberi. Hieronymus in ec clesiastico cap. xxxii. Fili sine consilio nihil facias: & post factum non pœnite bis. Et Marci cap. primo legitur. Pœnitementi/ & credite euangelio. Et in acti bus apostolorum. Pœnitementi igitur/ & conuertimini/ ut deleantur peccata uestra. Habet autem & participium pœnitens/ & pœniturus/ teste Nonio/	Pœniteo Pœniteor Pœnitet
Nonius Accius	Accium inducente dicentem. Neq; te/ neq; quenq; arbitror pœniturum tuæ laudis. Pœniteo/ regere potest post se accusatiuum: ut Carthaginenses pœni tuit bellum/ quod gesserunt. Pœnitet in personale/ regit a parte ante accusati uum: & a parte post/ genitiuum. Pœnitet item/ pro parum uidetur/ ponitur/	
Seruius Virgilius Terentius	teste Seruio. Virgilius in bucolicis. Nec te pœniteat calamo triuisse labellum. Terentius. At enim dices: me quantum hic operis fiat/ pœnitet: id est parum mihi uidetur.	
Vgutio	Phunus huius phuneris/ quom mortem significat/ a græcō trahitur. Nā φουνο græcæ/ latine cædes/ uel mors interpretatur. Quom uero exequias designat/ latinum est funus/ a funalibus dictum. Neq; a fune phunus cædes descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit.	Phunus Funus
Lucanus Columella	Panace huius panaces cum unico n/ & hæc panacea/ declinari in recto potest. Lucanus libro nono. Et panacea potens/ & Thessala centaurea. Columella li. undecimo. Nunc medica panacen lachryma/ succoq; salubri. Genus est hæc/	Panace Panacea
Aristophanes Vgutio	quæ a Græcis cum ei diphthongo πρῶταικῆ scribitur: quo nomine etiā Aesculapii filia uocata fuit/ teste Aristophane in pluto.	
Vgutio	Prora/ græcum est uocabulū: neq; a prior descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Pars est naus anterior.	Prora
Apuleius Varro Virgilius	q Varo quæris cū æ diphthongo scribitur/ teste Apuleio: & ex quæ/ & res componitur/ auctore Varrone. Nam proprie (ut ait) quærere/ est quæ sit res aliqua iuestigare. Et producit quæ syllabam. Virgilius libro æneidos nono. Lustrat equo muros/ aditumq; per auia quærit. Et facit in præterito quæsiui: in supi no quæsitum: & per syncopam quæstum. Inde hæc quæstio/ & hic quæstus huius quæstus/ uel quæsti/ uel more antiquo quæstus. Plautus in aularia. Nā hic apud nos nihil est quæsti. Terentius in Andria. Nunq; animū quæsti gra tia ad malas inducam partes. Cato quæstus causa/ deridebant res suas pue ris. In datiuo plurali/ & ablatiuo/ quarti ordinis/ facit quæstibus per i. Cum quæro composita/ mutant æ diphthongum in i: ut inquirō/ perquirō/ scōq; ro/ acquiro/ requiro/ exquirō: quod & exquæro dici potest/ teste Prisciano: qui & Plautum refert ita per scriptum reliquisse in aularia. Intra/ exquære/ sit ne ita/ ut prædico. A quæro/ uenit quæso quæsis cum æ diphthongo/ teste Apuleio. Lucretius libro primo. Ni diuum pacem uotis adit/ ac prece quæ sit. Et facit in præterito quæsi/ in supino quæstum/ teste Charisio: uel secundū Probum/ quæsiui: in supino quæsitum: & significat id quod rogo. Ennius ta men (ut Festus refert) quæserere pro quærere posuit. Queror quereris depo nens/ absq; æ diphthongo scribitur: & primam corripit syllabam. Ouidius heroidum. Vela queror reditu/ uerba carere fide. Et facit in supino quæstū/ a quo/ fit hic quæstus huius quæstus. Sed & hæc quæstio pro querela/ uel que rionia/ formari pōt. Quæstus facit in datiuo plī/ & ablatiuo/ quæstibus p u.	Quæro Quæstus Quæstio Quæso Queror Quæstus Quæstio Querela Quæstionia
Plautus Terentius Cato		
Priscianus Plautus Apuleius Lucretius Charisius Probus Ennius Festus Ouidius		
Virgilius Priscianus Festus	Qualus cum unico l/ genus est uasis uiminei: qui & calathus dicitur. Virgilius. tunc spisso uimine qualos/ Cola q; prælorum fumosis deripe tectis. Qualus format p diminutionē q̄sillū/ teste Prisciano: gn & hic q̄sillus. Festus. Calathos	Qualus Qualillus Qualillum

- Tullius græci/nos dicimus' quasillo. Tullius in Philippicis. Annon inter quasilla pē
 Tibullus det aurū? Et corripit qua syllabam / licet qualus illam producat. Tibullus.
 Porphyrio Sic tibi cura togæ potior / pressumq; quasillo. Qualus item pro lanificio po
 Acron nitur / ut interpretati sunt Porphyrio / & Acron / illud Horatii in tertio carmi
 num: tibi qualum Cytheræ puer. Quod quidem uasculum / diminutiue qua
 sillum mulieres uocant. Id autem est / in quo / pensa / uel tramā reuoluere solēt.
 Hora tius Qualis quale relatiuum qualitatis / sequenti substantiuo respondet: sed & non
 nunq̄ antecedenti. Horatius in epodo. Sed incitat me pectus / mamma puz
 tres / equina quales hubera. **Qualis**
- Priscianus Quercus / tam secunda / q̄ quarta declinatione declinari potest / teste Prisciano. **Quercus**
 Cicero Cicero in chorographia. Quercorum rami ad terram iacent. Et format pro **Quernus**
 Virgilius materiato / quernus / & querceus. Virgilius georgicorum primo. **Querceus**
 Porphyrio Sed tamen & quernas glandes. Porphyrio super illud Horatii in secundo **Quercra**
 Seruius carminum / Querceta Gargani laborant. Querceta (inquit) dicuntur a quer
 ceis scilicet arboribus. Et Seruius super illud æneidos. vi. At qui umbrata ge
 runt ciuili tempora quercu / ait. Querceam coronā accipiebāt / qui in bello
 ciuem seruassent. Neq; a quæro quæris quercus descendit / ut cū Catholico
 Vgutio Vgutio somniauit: sed a querquera / auctore Pompeio / in hæc uerba dicēte.
 Pompeius Quercus dicitur / q̄ id genus arboris / graue sit / & durum: tum etiam in ingen
 tem euadat amplitudinem. Querqueram enim (ut subdit) grauē / & magnā /
 Lucillius quidam dici putant. Querquera item / frigida interpretatur / ut est cū tremo
 Vgutio re febris. Lucillius. Iactās me / ut febris querquera. Neq; a queror querquera
 Pompeius deducitur: ut cum Catholico somniauit Vgutio: sed a κερρα / quod Græci
 dicunt / ut idem auctor est Pompeius.
- Agrætius Quondam / tria tenet tempora / præteritum / præsens / futurum / testibus Agræ / **Quondam**
 Seruius tio in Caprum / & Seruio. Virgilius in bucolicis. quondam tua dicere facta /
 Virgilius Tempus erit. Instantis autē temporis / idē etiā Virgilius protulit / quom dixit.
 Virgilius Quondam etiam uictis redit in præcordia uirtus. Præteriti uero tps posuit
 Bocetius Bocetius in initio operis de consolatione / quom ait.
 Carmina qui quondam studio florente peregi.
- Quintiliāus Quis uel qui / quæ uel qua / quod uel quid / genitiuo cuius / datiuo cui / uel quoi / **Quis**
 Catullus teste Quintiliano: quod & protulit Catullus / quom dixit. Furi quoi neq; ser / **Quisq̄**
 Priscianus uus est: neq; arca. Veteres etiam genitiuo cui dicebant / teste Prisciano. Vnde
 Cicero Cicero pro Roscia / ait. Vereor enim cui cuiusmodi est Rosci / ne ita hunc uide
 Virgilius ar seruare / ut tibi omnino non pepercerim: hoc est cuiuscunq; modi. Et non
 Martialis nunq̄ monosyllaba dictio est: & quādoq; disyllaba. Virgi. li. æneidos quinto.
 Manilius Cui uix attollens Palinurus lumina fatur. Martialis. Cui portat gaudens an
 cilla paropside rubra Halecem. Bisyllabā autē dictionem expressit Manilius /
 quom ait li. quarto. Sic erit & sedes fugienda / petendaq; cuiq;: Sic speranda
 fides: sic & metuenda pericla. Albinus rerum Romanarum libro primo. Ille
 cui ternis capitolia celsa triumphis Sponte deum patuere / cui freta nulla re
 Albinus postos Abscondere sinus / non tutæ mœnibus urbes. Et notandum q̄ tā scē
 Priscianus minino / q̄ masculino genere / quis proferri potest / testibus Prisciano / & Dio
 Diomedes mede / Ennium referente dicentem. Quis tu es mulier / quæ me insueto nūcu
 Ennius pasti nomine? Et Plautus in uitularia / ait. Dic mihi si audes / quis ea est / quā
 Plautus uis ducere uxorem. Sic etiam quisq̄ scēminino genere protulit Terentius in
 Terentius eunucho / dicens. Hunc oculis nostrarū quisq̄ non uidit / pro quæq̄. Vbi Do
 Donatus natus / quisq̄ (inquit) multis exemplis probatur etiā scēminino genere ueter
 Terentius res protulisse. In ablatiuo autē singulari / facit quo qui / qua qui / quo qui. Te
 Virgilius rentius in eunucho. qui cū parmenone: idest cū quo. Virgilius libro ænei. xi.
 Accā ex æqualibus unā / Qui cū partiri curas: idest cū qua. Nominatiuo plu
 Priscianus rali / qui / quæ / qua / quæ: quod antiqui declinabāt qui / uel ques / quæ / uel ques /
 Pacuuius teste Prisciano / Pacuuiū inducente dicentem in Medea. Ques sunt isti? Et Ca
 Cato to in originibus / ait. Si ques sūt populi. Genitiuo plurali / quorum quarum
 Seruius quorum / uel quium a quæ / teste Seruio super librum primum æneidos / da
 tiuo / & ablatiuo / quibus / uel quis / producta tamen syllaba / ut scilicet

	differat a nominatio singulari: ubi correpta est: ut est apud Lucanum libro secundo. Pro fata quis ille. Quis fuit ille dies? Horatius sermone primo.	
Lucanus	Quis humana sibi doluit natura negatis pro quibus.	
Horatius	Quoties cum s post e & scribi & efferi debet: teste Capro de latinitate: Simili	Quoties
Capro	quoque modo toties: sicut decies centies millies.	
Priscianus	Quies substantiuum foemini generis adiectiuum uero triu est generum: teste Priscia no in hac uerba dicente. In quies cuius extremam syllabam corripit dixit Probus genitio inquietis declinatur: quod trium factum est generum: cuius etiam simplex in usu trium generum inuenitur. Hac ille. Vnde Salustius libro historiarum secundo ait. Et in quiete nomine histriones uix sane Burbuleium appellabat.	Quies
Salustius	Nauus in carmine belli punici. Iamque eius mentem fortuna fecerat quietem. Lycinius Macer annaliu primo. Non minimo opere milites quietes uolebat esse.	
Nauus	Quies substantiuum facit in genitio quietis & quies: teste Prisciano. Aphra nius in emancipato. Sollicito corde corpus non potitur nunc quies. Nauus in Proteus illo. Complexa sono corpora operiuntur: ac suauis quies dicantur.	
Lycinius	Virgilius. nec placidam membris dat cura quietem.	
Priscianus	Quando pro aliquando ponitur: & nonnunquam pro siquidem: teste Seruio: ut est apud Virgiliu libro aenei. xi. quando tot stragis acruos Teucroque tua dextra dedit. Quandoque pro quoniam accipitur: ut interpretatur Nonius illud Virgili: hic tibi labor enim: quoniam hac tua cura remordet. Festus. Quando non solum id quod quia significat: sed etiam id quod postquam. Et quom graui uoce pronuntia tur significat quia: & est coniunctio. Quando uero accentu acuto: tunc aduer bium est temporis. Quande etiam pro quoniam dicebant antiqui. Hac ille.	Quando Quande
Nauus	Quiane & quiana hoc distant: quoniam quiane reuera significat: teste Seruio: ut est apud Virgiliu libro aenei. quarto: quiane auxilio iuuat ante leuatos. Quiana uero: cur uel quare significat: auctoribus Seruio & Festo. Et est una particula: sicut & quiane. Virgilius libro aenei. v. Heu quana tanti cinxerunt aethera nimbi.	Quiane Quianam
Virgilius	Quatenus cum e significat qua sine: sicut hactenus hac sine auctore Festo: quod anti qui (ut pergit) quatenos dicebant. Quatenus item significat quousque: ut iter / pretatus est Seruio illud Ciceronis in Laelio: est enim quatenus amicitiae da ri uenia possit. Quatinus per i significat quia: ut est apud Iuuenale. Quatinus hic non sunt & uenales elephantis: id est quia. Acron super illud Horatii in ter tio carminu clarus post genitis quatenus quatenus (iquit) quod diu significat. Na quatenus aduerbiu est interdum temporis: interdum loci. Quatinus uero: coniunctio tantum est. Hac ille.	Quatenus Quatenos Quatinus
Festus	Quadrans genus est ponderis: quadra uero mensa quadrata. Iuuenalis. Vt bona summa putes aliena uiuere quadra. Virgilius li. aeneidos. vii. Patulis nec parere quadris. Martialis. Cum mittis turdum mihi quadramue placentae.	Quadrans Quadra
Virgilius	Quiris huius quiritis cum ilatino singulari numero declinatur: et si pluralis tantum numeri Donatus esse tradiderit. Iuuenalis. tamen una plebe quiritem facundum inuenies. Persius satyra sexta. Heu steriles ueri: quibus una quiritem Vertigo facit. Lucanus libro septimo. Hirta membra super Romani more quiritis Induxisse togam. Horatius in epistolis. Ludicra & plausus & amici dona quiritis. Ouidius. An si pulsassem minimum de plebe quiritem. Potest etiam declinari in recto hic quiritis auctoribus Petronio & Sergio in Donatum: quoniam etiam hic & hac quiritis: teste Seruio super librum quartum aeneidos. Et facit in genitio plurali quiritiuum: & per synecopam quiritum: teste Prisciano. Horatius oda prima. Hunc si nobilium turba quiritium. Varus. Vendidit hic Latium populis: agrosque quiritium Eripuit.	Quiris Quiritis Quiritis
Martialis	Queo quisquit & queor: ueteres protulerunt: teste Diomede. Accium inducere dicentem. Vnde omnia perdisce: ac percipi queuntur. Et Lucretius libro primo ait. Dum ueniant aliae: ac suppleri summa queatur.	Queo Queor
Donatus	Quinquatria dicebantur festa: quibus fiebant quinque diebus sacra Palladi (ut Ouidius docet) ita appellata: quoniam quinque diebus post idus celebrabantur. Dies enim post idus ater erat. Inde quinquatria: quasi quinque ab atro die. Ouidius i fastis. li. iiii. Vna dies media est: & fuit sacra Mineruae. Noia quae a iuctis	Quinquatria
Iuuenalis		
Virgilius		
Martialis		
Donatus		
Iuuenalis		
Persius		
Lucanus		
Horatius		
Ouidius		
Petronius		
Sergius		
Seruio		
Priscianus		
Horatius		
Varus		
Diomedes		
Accius		
Lucretius		
Ouidius		

	quinq; diebus habent. Sanguine prima uacat: nec fas concurrere ferro. Causa q; est illa nata Minerua die. Altera / tresq; sup strata celebratur arena: Ensisbus exertis bellica læta dea est. Et tam secunda / q; tertia declinatione / plu rali tantū numero substantiue declinatur / sicut & cætera noīa festorū / aucto re Macrobio. Iuuenalis satyra. x. Incipit optare: & totis quinquatribus optat. Cicero in ep̄lis. Ita tumultuosæ cōciones / ita molestæ quinquatribus afferebat. Syllius Quadrupes / & quadripedās / dici pōt. Syllius li. iiii. collisq; quadrupedantū Virgilius pectoribus / toto uoluntur corpora campo. Et Virgilius li. æneidos. xi. per fractaq; quadrupedantum Pectora pectoribus rumpunt.	Quadrupes Quadrupes dans
Diomedes	Adix / tam masculini / q; fœminini generis est / testibus Diome /	Radix
Donatus	de / & Donato in editione secunda: & in obliquis di syllabā p /	
Ouidius	r ducit. Ouidi. li. meta. xiiii. Moly uocat sup nigra radice tenet.	
Caper	Ræte neutro / & rætis masculino / & fœminino genere / declia	Ræte
Probus	ri pōt / testibus Capro / & Probos / sed & hæc rætia / teste Priscia	Rætis
Priscianus	no. Plautus in rudente. Non uides proferre me uuidū rætē sine squamoso	Rætia
Plautus	pecu: Idem iterū in rudente. Nam tūc & operā ludos facit / & rætia / ut tempe	Rætiolum
Plautus	stas est. A neutro / sit rætiolū / & ræticulū: a fœminino / raticula: a rætia / rætia	Ræticulū
Pfalmogra phus	culū: ut est apud Pfalmographū. Cadent in rætiaculū eorū peccatores. Et (ut Apuleio placet) cū æ diphthōgo annotatur.	Ræticula Rætiaculū
Apuleius	Rallum cū duplicato l / nouacula dicitur. Ralla eadē scriptūra / genus est uestis /	Rallum
Marcellus	a raritate dicta / auctore Marcello.	Ralla
Diomedes	Rana format p diminutionē ranūculus / testibus Diomede / Donato: Prisciano:	Rana
Donatus	uel secūdū Vgutionē / ranula: uel (ut Gasparinus tradit) ranella.	Ranūculus
Priscianus	Ricinus cū i latino utrobicq; & hoc riciniū / declinari pōt / Seruius. Ricinus / ge /	Ranula
Vgutio	nus est uestis muliebris. Varro de lingua latina. A reiiciendo riciniū dictū est.	Ranella
Gasparinus	Festus. Riciniū / omne est uestimētū quadratū. Est etiā ricinus genus cucume	Ricinus
Seruius	ris: & genus uermis / qui exitū non habet. Ricina / insula quædam est / Ibernix	Ricinium
Varro	supiacens / teste Ptolemæo. Rica cū i latino / & c exili / uestimentū est quadra	Ricina
Festus	tum / fimbriatū / purpureū: quo flamines pro palliolo utebatur / teste Festo: &	Rica
Ptolemæus	a ritu dicta est / auctore Varrone de lingua latina. Alii dicūt q; ex lana fiat suc	Ricula
Festus	cida alba: & cæruleo colore inficiatur. Et format diminutiue ricula.	
Varro	Regilla cū duplicato l / fœminino genere declinatur / teste Marcello: quā & re /	Regilla
Marcellus	gillū neutro declinari posse tradit Vgutio. Genus est uestis.	Regillū
Vgutio	Rhegyum cū aspiratiōe post r / & y græco / a Tortellio scribi præcipitur. Ciui /	Rhegyū
Tortellius	tas est Calabria / seu Brutiorū / teste Liuiio libro. iiii. de secūdo bello punico.	Regyni
Liuius	Est autē in eo loco / quo Italia a Sicilia dirupta est. Vnde & a ρηγύω / quod est	Regiū
Festus	dirumpo / nomen assumpsit. Quare Festus dixit esse municipiū in freto Sici	Regienses
Vgutio	lo. Neq; a rege cognominatū est / ut cū Catholico Vgutio soniauit. Et ab hoc	Regiā
Ptolemæus	Rhegyo / Rhegyni dicti sunt. Regiū absq; aspiratione post r / & cū i latino /	
Ptolemæus	urbs est Gallix cisalpinæ / a rege denominatū: a quo Regienses uocati sūt.	
Serenus	Regia / urbs est Syriæ / teste Ptolemæo. Sunt & eodē noīe uocata duæ urbes mediterraneæ Ibernix Britanica / ut idē Ptolemæus ostendit.	
Plinius	Rhaphanus cū aspiratiōe post r / fœminino genere / & rhaphanū neutro / declia ri pōt. Serenus rhaphanus uel cocta iuuabit. Plinius li. xx. naturalis historiae. Rhaphanū & siluestre diximus esse laudatissimū in Arcadia. Genus est radi /	Rhaphan Rhaphanū
Serapion	cis: qd etiam masculino genere Serapion protulit.	
Lucanus	Rigeo riges secūda / & rigo rigas primæ cōiugationis / utrūq; uerbū notā hēt /	Rigeo
Ouidius	significationē: & utrobicq; ri syllaba corripitur. Lucanus libro nono.	Rigo
Boetius	Aphrica Cyrenis etiā tūc bruma rigebat. Ouidius libro metamor. quinto.	
Lucanus	Dextera dirigit: nec citra mora / nec ultra est. Boetius. Et ueris elegi fletibus	
Seruius	ora rigant. Lucanus li. vi. Irrigat Amphryfos famulantis pascuaphœbi.	
Perfius	Ramus / & hoc ramale / dici pōt / teste Seruio sup quartū georgicorū. Perfius.	Ramus
Ouidius	Vt ramale uetus. Ouidi. li. meta. viii. Multifidasq; faces / ramaliaq; arida tecto.	Ramale
Phocas	Rastrum neutro genere / & raster masculino / teste Phoca / declinari pōt. Vnde	Rastrum
Seruius	plurali numero rastros dicimus / & rastra. Seruius. Rastra / q; terram radant	Raster

Varro	appellantur. R astrū format diminutiue rastellū: raster at rastellus. Varro de lingua latina. Quo abrafu rastelli dicti sunt.	Rastellum Rastellus
Ouidius	Rudio rudis quarta & rudo rudis tertia cōiugatione/declinari pōt. Sed rudio ru syllabā corripit: rudo uero/indifferentē habet. Ouidius li. metamor. viii.	Rudio Rudo
Virgilius	Hortaturq; sequi: dāno laq; erudit artes. Virgilius li. ænei. vii. Vincla recusatū & sera sub nocte rudētū. Persius. Findor/ut Archadiæ pecuaria rudē credas.	Rudē Rudus
Persius	Ruder/ & rudus/ in recto/ genitiuo ruderis declinatur: sicut pondus huius ponderis. Lucillius satyrarū secūdo. Et iacendū huc aggerem/ & id genus rudus.	Ruder Rudus
Lucillius	Rudus/ uel (ut scribit Festus) raudus/ res rudis/ & imperfecta dicitur. Homo quoq; imperitus/ rudis appellatur. Hoc Raude/ uilla quādā est agri Mediolanensis in Insabria. Rauda/ urbs est in Hispania/ teste Ptolemæo. Rudus scē	Raudus Rudis Raude Rauda
Festus	minini generis/ ea uirga uocabatur/ qua donati gladiatores a gladiatura cessabant/ teste Seruio. Iuuenalis satyra quinta. Accepta rude cōpisset Vegēto uideri. Rudens/ tam foeminini q̄ masculini generis est/ testibus Capro/ & Probo. Restis est/ nautica. Catullus. Candidaq; intorti sustollant uela rudētes. Ruda/ urbs est Drāgianæ prouinciæ/ teste Ptolemæo. Rudia pluralis tantū numeri/ urbs est Sallentinorū/ teste Ptolemæo/ de qua Sylius libro. xii. Miserūt Calabri: Rudia genuere uetusta.	Rudis Raude Rauda Rudis Rudens Ruda Rudia
Ptolemæus	Rapa foeminino/ & rapū neutro genere/ declinari pōt. Plinius li. xx. naturalis historia. Siluestre rapū in aruis maxie nascitur fruticosū. Serenus. Crudaq; dulcicido miscebis rapa liquore. Martialis. Hæc tibi brumali gaudentia frigore rapa. Quæ damus. Et format per diminutionē rapulū. Horatius sermone. xvii. Captus (ut aiebat) cœnæ pater acria circum Rapula. Idē sermone. xii. quom rapula plenus Atq; acidas mauult inulas. Vgutio format ēt a foemini no rapa diminutiue hæc rapula.	Rapa Rapum Rapulum Rapula
Sylius	Rhodopis huius rhodopidis uel Rhodopoidos/ cū aspiratione post r scribitur.	Rhodopis Rhodope
Herodotus	Propriū fuit meretricis nom̄/ teste Herodoto li. historia. ii. quæ a Plinio/ & Strabone li. ultimo Rhodope uocatur. Alia eiusdem nois Rhodope/ fuit Thracū regina. Rhodope item/ mons est Thraciæ/ teste Floro libro historia rum tertio/ a Rhodope regina ibi sepulta/ sic cognominata. Quē montē Solinus dixit esse Mygdoniæ. Et utrunq; esse pōt: q̄a conterminæ regiones sunt. Et corripit do syllabā. Virgilius. Quaq; redit mediū Rhodope porrecta sub axem/ Illic clausa tenent stabulis armenta.	Rhodopis Rhodope
Plinius	Rhodos huius Rhodi cū aspiratione post r scribitur. Inſula est Lyciæ/ teste Pōponio Mela li. ii. & eiūsdē nominis urbs in ea: de qua Lucanus li. viii. clarāq; relinquit. Sole Rhodon. Rhoda/ urbs est Indigetū/ teste Ptolemæo. Rhodus fluuius fuit Troianus/ teste Homero libro iliados. xii. Rhodia urbs est Lyciæ circa montē Massicitē/ teste Ptolemæo. Rhodia itē/ Oceani/ & Tethyos flia fuit/ teste Hesiodo in theogonia.	Rhodos Rhoda Rhodius Rhodia
Strabo	Rhien cum aspiratione post r/ & i latino/ apud Græcos scribitur: qui a nostris absq; aspiratione/ ren uocatur. Nam teste Varrone/ latinū est uocabulū/ a riuo dictū. Antiqui rhienes appellabant nephrunderes/ ut auctor est Festus. Plautus. Glaber erat tanq; rhien.	Rhien Ren
Florus	Raptor a raptu supino/ & rapinator a rapina/ in uno significato/ dici pōt/ teste Nonio. Lucillius li. ii. Homo impudicus/ & ipune est rapinator. Varro i Marco. In inuidiam ueniant in hoc ipso rapinatores.	Raptor Rapinator
Solinus	Rhenus cū aspiratione post r/ & hoc Rhenū/ declinari pōt. Virgilius li. ænei. viii. Extremiq; hominū Minori/ Rhenusq; bicornis. Horatius in arte poetica. Aut flumen Rhenū/ aut pluuius describitur arcus. Fluuius est Gallia. Est & eodem noie fluuius in Italia/ non longe a Bononiensi urbe fluens/ dicēte Sylio libro. viii. paruiq; Bononia Rheni. Hic Rhenus/ genus est uestis ex pellibus/ auctoribus Salustio in historiis/ & Seruio super tertiū georgicorū/ græcum (ut puto) uocabulū. Nam p̄ipoo pellis interpretatur. Rhena/ inſula quædam est iuxta Atticā/ non longe a Cycladibus/ teste Ptolemæo.	Rhenus Rhenum Rhenus Rhena
Virgilius	Ritus huius ritus/ & rites huius ritus/ declinari potest: sicut impetus/ & impes: ut in ipsa dictione uidimus. Stadius libro thæbaidos. xi.	Ritus Rites
Horatius		
Sylius		
Salustius		
Seruus		
Ptolemæus		
Stadius		

	Hei mihi primiciis ararum / & rite nefasto	
Pompeius	Libatus. Dicitur aut ritus / auctore Pompeo / mos uel consuetudo. Rite uero aduerbium / bene uel recte significat.	
Priscianus	Rus / habet plurali numero rura / & ruribus. Priscianus in perihesei. Euro / pes / Asia disiungens ruribus arua. Inde fit ruro ruras uerbu / pro eo quod e rusticor teste Nonio Plautus in captiuis. Dum rurant hoies. Sed & ruror de ponens Varro protulit quom dixit. Dum in agro studiosus ruror / aspicio	Rus Ruro Ruror Rusticor
Nonius Plautus Varro	Triptolemū sculponeatū / bigas sequi cornuras.	
Pompeius Varro	Rumo ruras dixerūt antiqui / teste Pompeio: quod nunc ruminō dicitur / & ruminor deponens. Varro in tanaquile. Non modo absens de te sapius cogitabit: sed etiā ruminabitur humanitatem: id est in memoriā reuocabit / inter prete Nonio. Proprie tñ ruminare / teste Seruio / est remouere & denuo consumere. Virgilius in bucolicis. Illice sub nigra pallentes ruminat hærbas.	Rumo Rumino Ruminor
Nonius Seruius Virgilius	Rumen huius ruminis / ea colli pars est / qua æsca deuoratur / teste Pompeio.	Rumen
Pōpeius Nonius	Hæc ruma / apud ueteres mamma uocabatur / teste Nonio.	Ruma
Probus Serenus	Rubus / masculini generis arbuscula est: quæ tñ a Probo / sceminini generis traditur: cuius fructus / sceminini etiam generis est / dicente Sereno. Manditur apta rubus gingiuis / & bona labris. Rubetū / locus ruborū est. Hæc rubetagenus est ranæ uenenosum. Iuuenalis satyra prima. Porrectura uiro miscet sitiente rubetā. Rubi / pluralis tantū numeri / oppidū est Italiae: de quo Horatius sermone quinto. Inde rubos fessi peruenimus / utpote longum Carpentis iter. Inde fit Rubius rubia rubiū. Virgilius. Nunc facilis Rubia cõtexitur tur fiscina uirga. Ruber rubra rubrū / & rubeus / declinari pōt.	Rubus Rubetum Rubeta Rubi Rubius Ruber Rubeus
Iuuenalis	Refuga / cōis generis est: & is dicitur / qui aliorū dominium refugit.	Refuga
Horatius Virgilius	Rogo rogas uerbu / uaria compositione / diuersa detinet significata. Vnde uerbus. Si rogat addideris con / congregat: e dati infert: De minuit: sub substituit: pro protrahit: inter Quærit: præ superat: ab destruit: atq; superbit.	Rogo
Sylus	Rauenna / urbs est Italiae padulosa / dicente Syllo libro octauo. Lenta paludosa profcindunt stagna Rauennæ. Inde hic & hæc Rauennas / uel Rauēnatis: Vnde in legenda sancti Leonis papæ legitur. Restituta est ecclesia Rauennatis sub ordinatione sedis apostolicæ.	Rauenna Rauennas Rauēnatis
Marcellus Virgilius Varro	Rursus / & rursum / dici pōt: & significat iterū: & nōnunq̄ pro retro ponitur / teste Marcello. Virgilius georgicorū tertio. Rursum cura patrū cadere: id est retro. Varro in adabatis. Mortales multi / rursus / ac prorsus meant: hoc e retro.	Rursus Rursum
Priscianus Probus	Reminiscor reminisceris / deponens est uerbu: sed & reminisco ueteres protulerunt / teste Prisciano. Et tam gtō / q̄ ablatiuo / iungi pōt.	Reminiscor Reminisco
Hierōymus Priscianus Marcellus Claudius	Recordor recordaris / deponens est uerbum: quod tñ Probus tradit esse cōe. Vnde & passiuū ptulit Hierōymus i Hezechiele cap. xviij. dicēs. Oēs iusticiæ eius quas fecerat / non recordabūtur. Antiqui etiā recordo dixerūt / testibus Prisciano / & Marcello: qui & Claudiū Quadrigariū refert scripsisse: eū recordauit. Et tam cū gtō / q̄ cum ablatiuo / construi potest.	Recordor Recordo
Apuleius	Rhætoria huius rhætoricæ / cū aspiratione post r / & æ diphthongo (ut Apuleio placet / ea scilicet ratione / quā in dictione syncerus docebimus) / & r / & c ex ilibus / & more græco rhætorice huius rhætorices / declinari pōt.	Rhætoria Rhætorice
Manilius	Respondeo respondes secūda / & respondo respondis tertia coniugatione declinari potest. Manilius libro quinto. Sic e magno quædā respōdere mūdo.	Respōdeo Respondo
Solinus Pausanias Isidorus	Rhinoceros huius rhinocerotis cū aspiratione post r / & i latino / & c exili scribitur. Animal est / unicū in nare cornū habēs / & repandū / teste Solino. At uero Pausanias / duo habere cornua affirmat: alterū quidē insigni magnitudine / ex naribus extans: alterū quod supius erūpit exigū / sed ualidissimū. Isidorus autem libro etymologiarum. xii. declinat in recto hic rhinoceron genitiuo rhinocerotis. Ponitur nonnunq̄ rhinoceros pro quodam uase / oleum guttam fudente lauantibus se in balneis / ut est apud Martalem. Gestauit fronte modo me iuuenicus: Verū rhinocero ta me putabis pleno gutto.	Rhinoceros Rhinoce ron
Martialis	Re si componitur cum uerbo in initio uocalem habente / uel aspiratum principium / d littera ut plurimū interponitur: ut redeo / redandruo / quod idē.	Re

	significat:redábulo/reduno/redamo/redintegro/redimo/redoleo/redúdo/redigo/redarguo/redardeo. Ouidius de remedio. Flama redardefcit/quæ modo nulla fuit.Redhibeo/redhostio/gratias refero/etiã d recipiūt. Interponitur etiã d in his uerbis:indigeo/indulgeo/prodeco/prodest/pdigo/red/do/redduco:etsi cum unico d reduco scribi possit:ut sup regulã Reicio/re fert/libro ultimo clarius edocebimus.	
Marcellus Sifenna	Refragor refragaris/deponēs est uerbū:quod antiqui etiã refrago protulerūt/ teste Marcello. Vnde Sifenna libro historiarū. xxii. ait. Multi populi pluri- mæ cōcionis/dictaturam oibus animis/& studiis refragauerē: id est dictaturæ suffragati sunt. Refragari itē/resistere significat.	Refragor Refrago
Plautus	Reddo reddis cū duplicato d/facit in futuro indicatiui modi reddā.& reddibo. Plautus in menæchinis. Saluū tibi ita ut mihi dedisti/reddibo.	Reddo
Vgutio Pompeius Ouidius	Repages & repagulū in uno significato dici pōt. Neq; a repando repādis deri uatur/ut sōniauit Vgutio: sed repago/auctore Pompeio/in hæc uerba dicē te. Repagula sunt/quæ patefaciendi gratia/ita figūtur/ut econtrario oppa gantur. Hæc & repages dicūtur. Hæc ille. Obices ergo appellari possunt. Ouidius li. metar. v. Raptaq; de dextro robusta repagula posti Ossibus illisit.	Repages Repagulū
Tullius	Reuertor reuertes deponēs est uerbū. Sed & reuerto neutrale usurpatur. Tul lius libro officiorū secūdo. Factus est alter eius sistendi uas: ut si ille nō reuer tisset/moriendum esset ipsi.	Reuertor Reuerto
Horatius	Regno regnas datiuo iungitur:& nōnunq; genitiuo: ut est apud Horatiū in ter- tio carminū. Et qua paup aquæ Daunus agrestiū regnauit populorū pro agrestibus populis.	Regno
Probus Stadius Lucanus Valerius	Rates per e scribi/ teste Probo /& efferri debet. Cōperitur tñ & ratis per i:& q dem frequentius/ q rates. Vnde Stadius libro thæbaidos. xii. ait. decepit falso ratis Aegea uelo. Lucanus libro quinto. Erigit: atq; omni surgit ratis ardua uento. Valerius Flaccus li. primo. Iam placidis ratis extat aquis: quã gurgite ab imo. Nam si rates dixissent/ uersus stare non posset.	Rates Ratis
Ouidius Ouidius Ouidius	Reditus pro regressu/ cū unico d scribitur: & pro ouentu: cū in utroq; signi- ficato primam syl/ abā corripiat. Ouidius heroidum. Vela queror reditu/ uer ba carere fide. Idē libro secūdo de ponto. At reditus iam quisq; suos amat: & sibi quid sit Vtile/ sollicitis supputat articulis. Idem libro de amore. Turpe tori reditu census augere paternos. Dicitur aut pro ouentu reditus/ eo q; singulis annis redeat. Neq; a reddo reddis descendit/ ut Gasparinus tradit.	Reditus
Gasparinus Dioedes Brutus Marcellus Varro	Rideo rides secunda/ & rido ridis tertia coniugatiōe declinari pōt/ teste Dio mede/ Brutū inducēte dicentē de patientia. Irridunt horū lachrymas.	Rideo Rido
Priscianus	Rixor rixaris deponēs est uerbū: quod & rixo ueteres protulere/ teste Marcel lo: qui & Varronem refert dixisse. Vigilant/ clamāt/ calent/ rixant.	Rixor Rixo
Propertius Propertius Iuuenalis Iuuenalis Virgilius Virgilius Syllius Lucanus Ouidius Nonius Virgilius Tullius Virgilius	Ruo ruis facit in supino ruitū/ & rutū: cū quo composita omnia/ præter q; diru tus/ ru syllabā corripit/ teste Prisciano tractatu de participio circa fine/ nul la tamen ratione/ nullius hac in parte poetæ auctoritate munito. Cui nos cō tradicētes/ ru syllabā/ sicut in cæteris/ sic & in hoc cōposito dirutus/ correptā esse/ auctoritatibus cōprobamus. Propertius. Castraq; pelusi R. omano sur ruta ferro. Idem. Et phœbi/ & Priami diruta membra senis. Iuuenalis. Atq; uetus Thæbe centū iacet obruta portis. Idem. Vtq; lacus superant/ ubi q; di ruta seruant Ignem Troianū. Virgilius libro æneidos. x. Intulerat torrens/ arbustaq; diruta ripis. Idem libro æneidos. xi. Nec mihi cū Teucris ullū post diruta bellū Mcenia. Syllius libro primo. Surgebat cumulo certantū proru tus agger. Lucanus libro tertio. In mediū mors omnis abit: perit obruta uir tus. Ouidius heroidū. Diruta sunt aliis: uni mihi pergama restant. Ruo apud Noniū plura retinet significata/ hoc nihilominus in loco explicanda. Ruēf (inquit Nonius) cadere significat. Virgilius li. æneidos. ii. ruit alto a culmine Troia. Ruere/ diuidere. Virgilius libro æneidos primo. spumas salis ære rue bant. Ruere/ decipi. Tullius libro officiorū quarto. Si hoc non est turpe pa ti ruere/ & per fallaciã/ uenditorē in maximã fraudem incurrere. Ruere/ effū di. Virgilius li. æneidos. vi. Vnde ruunt totidē uoces responsa Sibyllæ. Idem	Ruo

Virgilius georgicorum tertio. ruit arduus æther. Ruere sine cautella irruere. Virgilius
 Virgilius li. aeneidos. x. Quo moriture ruis maiorq; uiribus audes? Ruere/eruere/le
 Virgilius mare. Virgilius libro aeneidos. xi. cofusa ruebant Ossa focis. Idem libro aenei/
 Virgilius dos secundo. totumq; ascendibus imis. Vna eurufq; notufq; ruunt. Ruere/diru
 Virgilius ere/complanare. Virgilius georgicorū primo.
 Quid dicam iacto qui semine cōminus arua Insequitur/cumulosq; ruit male
 Terētius pinguis arenæ? Terentius in adelphis. Cito ruerem/agerem/raperē. Ruere/
 Virgilius erigere/extollere. Virgilius libro aeneidos secundo. & ruit atram
 Virgilius Ad cælum picea crassius caligine nubem. Idem in eodem.
 Vertitur interea cælum: & ruit oceano nox.
 Pompeius Redeo redis/ & redino redinis/ i uno significato dici pōt auctore Pompeio. Redeo
 Priscianus Requies facit in genitiuo regei/ & regetis/ teste Prisciano. Virgilius li. aenei. iiii. Redino
 Virgilius Tempus inane peto: requiem/ spaciumq; furori. Cicero in dialogo de senex/ Requies
 Cicero ctute. Vt meæ senectutis requietem/ oblectamenta q; noscatis.
 Pompeius Ructo ructas dicendum tradit Pompeius: non ructor deponens. Sed & ructor Ructo
 Horatius usurpatur. Vnde Horatius in ate pœtica/ ait. Ructor
 Donatus Hic dum sublimes uersus ructatur/ & errat.
 Nonius Reperio reperis facit in futuro indicatiui modi/ reperiam/ & reperibo/ testibus Reperio
 Seruius Donato/ Nonio/ Seruio/ Probo. Cæcilius. Mæe morti remedium reperibit
 Probus nemo/ Plautus in epidico. Igitur aliqua res reperibitur.
 Cæcilius Ringo ringis/ & ringor deponens/ dici potest. Terentius in Phormione. Cum Ringo
 Plautus ille & cura/ & sumptu absumitur/ dum tibi sit quod placet/ ille ringitur/ tu ri/ Ringor
 Terētius des. Est autem ringere/ teste Seruio/ os extendere/ indignari/ irasci/ murmura Rictus
 Seruius re. Ab huius uerbi supino rictu/ sit hic rictus huius rictus/ & hoc rictum/ teste Rictum
 Acron Acrone super illud Horatii sermone. x. Ergo non satis est risu diducere rictū.
 Lucretius Vnde & Lucretius li. v. inquit. molosum Mollia ricta premunt duos nudan/
 Ouidius tia dentes. Ouidius li. metamor. vi. Ipsaq; dilatant patulos conuicia rictus.

Nestoris Dionysii Nouariensis liber sextus foeliciter incipit.

Alconios Accus cum gemino c (nam græci σάκκος) format per diminu Saccus
 Vgutio s tionem sacculus/ & sacellus/ teste Alconio. neq; ab eo quod ē Sacculus
 Priscianus sagum descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Sacel/ Saccellus
 Statius lum prima correpta syllaba/ locus sacer dicit per diminutionē. Sacellum
 Horatius Sagax tertiæ declinationis triū generū teste Prisciano: & saga Sagax
 Pompeius primæ hoc distant q; sagax p̄mā syllabā corripit. Saga produ/ Sagum
 Marcellus cit. Statius syluarum li. iiii. uigilis te animi/ atq; sagacis Exitus euoluit. Horati/ Sagulum
 Martialis us in epistolis. Somnia/ terrores magicos/ miracula/ sagas/ scilicet rides. Saga/ Saga
 Iuuenalis mulier dicitur perita sacrorum/ ut scribit pompeius. Saga item uocatur foemi
 Virgilius na/ ad libidinē uirorum indagatrix/ teste Marcello. Et producit sa syllabam.
 Iuuenalis Martialis. Exorat noctes dum mihi saga tuas. Sagum/ uestimentū erat milita
 Virgilius re/ cuius diminutiū est sagulū/ p̄ma correpta syllaba. Iuuenalis. An saga uæn
 Iuuenalis denti nubat caupone relicto. Virgi. li. aenei. viii. Virgatis lucēt sagulis.
 Arator Sagina/ aruina/ uel pingue/ foeminini generis/ mediam p̄ducit syllabā. Iuena/ Sagina
 Vgutio Nam quid corporeæ profunt alimenta saginæ? Quod Vgutio etiā saginū de Saginum
 Calphurni) clinari neutro genere præcipit. Inde saginatus saginata saginatum: cuius qui/ Saginatus
 Thobias dem secundā syllabā Calphurnius corripuit/ quom ait egloga. iiii. Vt quoq; Sagena
 Manilius turba bono plaudat saginata magistro. Melius hac in parte protulit Thobias/ Saganus
 Horatius quom ait. Ventre saginato ueneris suspirat ad usum. Sagena/ magna quædā ē
 Ptolemæus rætis piscatoria. Marcus Manilius li. quinto. Excipitur uasta circū uallata sage Sagana
 Priscianus na. Sagana/ propriū fuit meretricis nomen: cuius meminit Horatius sermone Saganus
 Donatus viii. dicēs. altum Saganae caliēdrū. Sagāus/ fluius ē Carmāiæ/ teste Ptolemæo.
 Salustius Sal tam masculini/ q̄ neutri generis est/ teste Prisciano: & si Donatus super Eunu Sal
 Salustius chum Terentii dicat/ sal neutrale/ condimentū esse: salē uero masculini gene Sale
 Salustius ris/ sapientiā. Salustius. Neq; salem/ neq; alia gulæ iritamenta. Horatius. Sales

Horatius	Præbuit/ & parochi quæ debent lingua/ salemq; Martialis. Ipsa merum secū	Salum
Martialis	portat: & ipsa salem. Potest et declinari hoc sale: teste Prisciano/ dicente Ennio	Sala
Priscianus	annalium. xiiii. Cæruleum spumat sale conferta rate pulsum Per mare. Scien	Salæ
Ennius	dum tamē q; quom pro sapientia sal ponitur masculino tantum genere pro	Salo
Cicero	ferri cosuevit. Plurali autem numero sales/ sunt ipsa ridicula: quæ necessario	Salonæ
Quintiliāus	falsa esse oportet/ Cicerone/ & Quintiliano/ auctoribus. Lucanus.	Salius
Lucanus	Et soliti lufere sales. Salum/ mare appellatur/ dictum ασαλευσεσθαι/ quod ē	
Seruius	moueri/ siue agitari/ auctore Seruio. Neq; ab eo/ quod est sal deducitur/ ut cū	
Vgutio	Catholico somniauit Vgutio. Sal itē/ pro salo ponitur/ hoc est mari. Virgili.	
Virgilius	Quom raucha assidue longe sale saxa sonabant. Idem æneidos primo.	
Virgilius	spumas salis ære ruebāt. Sala nomen est sex urbium/ ut ex Ptolemæo collige	
Ptolemæus	re potui: quarum una est Turdubiorum in Hispania/ allia Tuditanorū et in	
Ptolemæus	Hispania: alia in Paunoniasalia i magna Phrygia: alia i maiori Armenia: alia	
Martialis	in Mauritania Tingitana: & eodem nomine fluuius in eadem. Salæ/ populi q	
Ptolemæus	dam sunt insulæ Taprobanes/ ut idem Ptolemæus ostendit. Salo fluuius est	
Lucanus	Cæltiberiæ/ dicente Martiale.	
Lucanus	Ducit ad auriferas q; me Salo Cæltiber oras. Salonæ pluralis tantum nume/	
Virgilius	ri/ urbs ē/ siue colonia i Dalmatia/ teste Ptolemæo: de qua Lucanus li. iiii.	
Lucanus	Qua maris Adriaci lōgas ferit unda Salonas. Salius/ propriū fuit uiri nomē:	
Virgilius	qui cū Niso/ & Euryalo/ currendi certamē iniit: de quo Virgilius quæ muuera	
Lucanus	Niso Digna dabis/ primā merui qui laude coronā Ni me/ quæ Saliū fortuna	
Lucanus	inimica tulisset. Salius item/ Martis sacerdos uocatur. Lucanus.	
Lucanus	Et salius lento portans ancilia collo.	
Priscianus	Saluber masculini/ salubris foeminini/ salubre neutri generis/ & hic & hæc salu/	Saluber
Vgutio	bris & hoc salubre/ declinari potest/ teste Prisciano. Vgutio declinat et hic &	
Vgutio	hæc saluber.	
Lucillius	Sallo fallis cū gemino l/ tertiæ cōiugationis/ facit in præterito falli/ i supino sal	Sallo
Diomedes	sum. Lucillius libro. iiii. Sallere murænas/ & frigidaria ferre. Salio salis quar	Salio
Priscianus	tæ cōiugationis/ facit in præterito salui: i supino salitum/ testibus Diomedes/	
Gasparinus	& Prisciano. Neq; cum gemino l/ scribitur/ ut inerudite scribi præcipit Gaspa-	
Seruerus	rinus. Nam p̄mam corripit syllabā: ut est apud Cornelliū Seuerū. Distractos/	
Horatius	atq; salitos. Horatius in tertio carminū. Molliuu auersos penates Farre pio/	
Tibullus	& saliente mica. Tibullus. Farre pio placet/ & saliente sale. Salio salis in alio si	
Priscianus	gnificato/ etiam cum unico l/ scribitur: & facit in præterito salui: & salui/ teste	
Priscianus	Prisciano: in supino saltū: & secūdū analogiam salitum.	
Caper	Salsamentum: & per syncopam salmetum/ in uno significato accipi possunt/	Salsamētū
Donatus	ut Caper testatur/ & Donatus.	Salmētuum
Diomedes	Sopio sopis quarta/ & sopo sopis tertiā coniugatione/ declinari potest/ teste Di	Sopio
Cæcilius	omede. Cæciliū inducente dicentē. Mulierculam ego illam hic despōdebo.	Sopo
Vgutio	Ex nato saltē obsopam.	
Festus	Solox huius solocis cum unico l/ sequēte o scribitur: nō aut solax huius solacis/	Solox
Lucillius	ut somniat Vgutio. Lana crassa dicitur/ uel pecus lana contextū/ ut scribit Fe/	
Lucillius	stus. Lucillius. Pascali pecore/ ac montano hirco/ atq; soloce.	
Augustus	Sarcio sarcis facit in præterito sarfi/ & sarcui/ in supino sartū/ & sarcitum.	Sarcio
Pompeius	Sarcophagus cū cexili/ & hoc sarcophagū/ declinari potest. Augustinus libro	Sarcophag
Pompeius	xviii. de ciuitate dei capitulo quinto (sunt aut Varronis uerba) quia enim (in/	gus
Pompeius	qt) arca in qua mortuus ponitur (quod oēs iam sarcophagum uocāt) σαρκοφ	Sarcophag
Pompeius	græce dicitur. A nostris p̄ sepulchro usurpatur.	gum
Pompeius	Sicilia cū cexili/ & i latino ubiq; scribitur: a qua/ fit Siculū/ & Sicilienū/ Pōpe/	Sicilia
Pompeius	ius in dictione Corinthenses/ Romanenses (inquit) Hispanienses/ Sicilienses	Siculus
Pompeius	negociatores dicimus/ q; i alienis ciuitatibus negociantur. Hæc a græcis Sice/	Siciliensis
Sappho	lia cū e in secūda syllaba scribitur: a qua/ fit Sicelis. Sappho ad Phaonem.	Sicelia
Virgilius	Quid mihi cū Lesbos/ Sicelis esse uolo. Virgilius. Sciscelides musæ paulo ma	Sicelis
Virgilius	iōra canamus. Hæc insula aliis nominibus Triquetra/ Trinacria/ Sicania ap/	Sicania
Ouidius	pellatur: a qua/ fit sicanis. Ouidius de ibide.	Sicanis
Ouidius	Plurima qua flamas Sicanis Aetna uomit.	

	Synalœpha cum y græco & œ diphthongo / dici pōt cōpressio. Cæsura est / qua scilicet uocalis abiicitur. Cōponitur enim ex συρ / quod est con / & αλοϊφη / p̄ /	Synalœpha
Vgutio	scio. Neq; a limpha descendit / ut cum Catholico Vgutio somniauit.	
Lucanus	Securus securā securū d̄r quasi sine cura: & p̄ducit primā syllabā. Lucanus.	Securus
Seruius	plurima securi sudistis carmina Bardi. Securis / quasi semicuris dicta est / au /	Securis
Vgutio	ctore Seruius: quod a seco secas deductū uocabulū tradit Vgutio. Et corripit	
Virgilius	primā syllabā. Virgilius li. æneidos. xi. et æratam quatiens Tarpeia securim.	
Vgutio	Senex licet ab Vgutione masculini tantū esse tradatur / cōis tamē generis est / te	Senex
Caper	stibus Capro / Probo / Prisciano. Varro de lingua latina. Et tua amica senex.	Senica
Probus	Senex facit ī genitiuo senis & secundum analogiā senicis / teste Prisciano. Vn	Senior
Priscianus	de Plautus ī cistilaria ait. Datones bellissimi uos negocioli senicis soletis esse.	
Varro	Comperitur ēt hic & hæc senica / teste Marcello / Pomponiū inducente dicen	
Priscianus	tem in præcone. Sed me exercet senica neq; neq; illi quid faciam scio. Idem in	
Plautus	pictoribus. Papius hic medio habitat senica. Senex format comparatiuum se	
Marcellus	nior. Senior (inqd Seruius) & iunior / secūdm Varronē per diminutionē cō	
Pomponius	paratiua sunt. Est enim senior non satis senex: iunior nō satis iuuenis. Hoc aut	
Pomponius	dicit Varro in libris suis ad Ciceronē. Quam rem a Varrone tractatā (ut idē	
Seruius	dicit Seruius super librum. vi. æneidos) confirmat ēt Plinius. Idem tradit Do	
Varro	natus sup ecyrā Terentii / quom ait. Hæc cōparatio minus apositiuo sonat:	
Plinius	& uim diminutiua exprimit. Horum opinione Laurētius in elegantis & ī or	
Donatus	thographiæ cōmentariis Tortellius / pulchris rationibus irobant. Vñ Quin	
Laurentius	tilianus de Socrate loquēs / ait. Eo nanq; seniore (octauum enim / & nonagesi	
Tortellius	mo cōpleuit annum) præcipere Aristoteles pomeridianis scolis cœpit: ubi	
Quintiliāus	seniore pro ualde sene dictum est: non pro nō satis sene. Ouidius li. tristium.	
Ouidius	Sospite sic te / sit natus quoq; sospes / & olim Imperium regat hoc cum seniore	
Martialis	senex: pro ualde sene / seniore hic positū est. Martialis. Cui pater æternas post	
Ouidius	secula tradet habenas: Quiq; regas orbem cū seniore senex. Ouidius li. meta	
Quintiliāus	morpho. xii. Tum senior: quis obstet mihi longa uetustas. Et subdit. uixi An	
Donatus	nos bis centū. Verū (ut dicit Quintilianus) comparatiuis nonnōq; pro posi	
Priscianus	tiuis absolute utimur. At uero Donatus ī ultima grammatices editione sic ait.	
Virgilius	Sæpe compatiu9 gradus pro positiuo positus / minus apositiuo significat / q̄	
Probus	uis recipiat cōparationem / & nulli comparetur: cuius opinionem ēt Priscianus	
Priscianus	secutus est. Verū (ut mea fert opinio) & satis senē (ut auctoritate Ouidii / Quin	
Ambrosius	tiliani / Martialis / probatum est) & non satis senē / senior significare habet: ut ē	
	apud Virgiliū. Iam senior / sed cruda deo / uiridisq; senectus. Quod nihilomi	
	nus (ut diximus) Probi tradidere auctores / Varro / Plinius / Donatus / Seruius /	
	Priscianus. Est aut senior masculini tm̄ generis / testibus Probo & Prisciano.	
	Alii cōis esse uolunt: quod placet. Vnde diuus Ambrosius ī homilia sextæ fe	
	riæ quattuor temporum de aduētū / ait. Et ideo cum angelus abscondita nun	
	ciaret / ut fides astrueretur exemplo / senioris foeminae / sterilisq; conceptum /	
	Virgini Mariæ nuntiauit.	Senitudo
	Senitudo / senilitas / senectus / senecta / senium / in uno significato accipi possunt.	Senilitas
Pfalmogra	Senium tamen plusq; senecta est: ut est apud psalmographum. Et usq; in sene	Senectus
phus	ctam / & senium / deus ne derelinquas me.	Senecta
Priscianus	Senecio senes / & senesco (utrunq; enim cōperitur) facit in præterito senui / & sene	Senium
Accius	ctus sum / teste Prisciano. Accius in Thelepho. Iam iā stupido Theffala sōno.	Senecio
Ouidius	Pecora languentq; / senentq;. Ouidius libro metamor. viii.	Senesco
Salustius	Consenuere casa / paupertatēq; ferendo. Salustius li. historiarū quarto. Oēs	
Catullus	quibus senecto corpore animus militaris inerat: Catullus. Sed hæc fuere nūc	
	recondita senectis.	
	Sentis / & sentrix (hoc est spina) utrunq; usurpatur. Sentes masculini generis p̄	Sentis
	ferimus teste Prisciano: dicente ēt Virgilio li. viiii.	Sentrix
	Horida quam densi cōplerant undiq; sentes.	
	Sensus masculino / & sensa neutro genere dixerunt antiqui / quæ scilicet animo	Sensus
Quintiliāus	concepimus / auctore Quintiliano. Marcellus aut inter sensus / & sensa hoc ēē	Sensa
Marcellus	differentiæ dixit: q; scilicet sensus sint / qui sentiunt: sensa uero quæ sentiuntur.	

Cicero	Cicero de oratore. Et quod exprimere dicendo sensa possumus.	
Lucretius	Sensibile & sensile idem significatum detinet: nisi quod sensibile non tamen quod sensit: sed et quod sentitur significare habet. Lucretius libro secundo. Ex insensibili non credas sensile gigni.	Sensibile Sensile
Marcellus Lucillius	Sensibilitas & sententia in uno significato dici potest teste Marcello. Vnde Lucillius libro. v. ait. Si tam corpus loco ualidum ac regione maneret Scriptores quae uera manet sententia cordi: hoc est sensibilitas.	Sensibilitas Sententia
Seruius Vgutio Virgilius Virgilius	Spinus pro fructu arbuscula masculini generis est teste Seruio super librum quartum georgicorum: etsi Vgutio foemini dicat esse generis. Virgilius li. praefato & spinos iam pruna ferentis. Haec spina sentis dicitur. Serpillus cum in latino & duplicato l & hoc serpillum declinari potest. Virgilius quarto georgi. Serpilla & grauiter spiratis copia tymbrae. Genus est haerbae. Serenitas & serenitudo in uno significato dici potest.	Spinus Spina Serpillus Serpillum Serenitas Serenitudo
Seruius Festus Hieronymus	Sementis teste Seruio fatio dicitur. Festus. Noualis ager est nouae relictus sementi. At uero Hieronymus pro semine sementem usurpauit quom dixit in genesi. Et habes unumquodque sementem iuxta genus suum.	Sementis Semen
Priscianus Lucretius Plautus Virgilius	Semen & seminiu in una significatione accipi possunt teste Prisciano li. v. quod quidem & pro seminis lucro ponit. Lucretius li. tertio. Si non certa suo quia semine seminioque. Plautus in rudente. Veni datur merces non hoc suo seminio. Satus huius satus & hoc satus & haec satio idem significatum habet. Virgilius georgicorum primo. Arboribusque satisque notus pecoribus sinister. Satus item pro semine ponitur teste Marcello. Accium inducente dicentem in pelopodis. Nam me ut credam ex tuo esse conceptu satus & argumeta redigunt animu & commouet.	Satio Semen Seminiu Satus Satum Satio
Marcellus Accius Marcellus Plautus Vgutio Labeo Marcellus	Sauicia cum a diphthongo sauicies sauitudo in uno significato dici potest teste Marcello. Plautus in baccidibus. Sauitudo mala fit peior. Soror non ab eo quod est semen uel solus sola solum deducitur ut Vgutio uoluit: sed (ut ait Antistius Labeo) soror dicta est quae quasi seorsum nascit separaturque a domo in qua nata est: quod est Marcellus annotauit. Sororius frater filius maritus sororis appellatur.	Sauicia Sauicies Sauitudo Soror
Martialis Hieronymus	Simila & similago in una significatione accipi possunt. Martialis. Nec poteris simulae dotes numerare: nec usus. Hieronymus in ecclesiastico. xxxviii. capitulo. Da suauitatem & similaginis memoria: impingua oblationem.	Simila Semilago
Priscianus	Sancio sancis facit in praeterito sanxi & sanciu: in supino sanctum & sancitum teste Prisciano.	Sancio
Ptolemæus Solinus Plinius Virgilius Seruius Virgilius Liuus Accius Quintilius	Serra cum duplicato r scribitur qua ligna secantur. In alio autem significato sera pro clausura cum unico r scribitur. Sera item cum unico r urbs est Asiae Scythicae Serum metropolis teste Ptolemæo. Seres enim populi sunt in Asia Scythica testibus Solino & Plinio li. vi. naturalis historiae: de quibus Virgilius georgicorum primo. Velleraque ut foliis depectunt tenuia Seres. Serus sera serum tardum siue (ut Seruio placet) graue ac magnum significat. Virgilius li. aeneidos. v. Seraque terrifici cecinerunt omnia uates: id est grauia. Seru substantiuum est. Vnde Liuus erat (inquit) iam diei serum. Inde sero aduerbium siue ablatiuus casus pro aduerbio. Hinc fit comparatiue serior & serius. Vnde Accius Festo referre ait. Ne si forte paulo quam tu ueniam serius. Quintilianus. Tu tamen si interpellatus tempe statibus serius uenisses excusares mare & ambiguos casus. Serum autem in alio significato primam syllabam corripit. Virgilius georgicorum. iiii. acremque molosum Pasce sero pingui. Serium graue dicitur uel necessarium. Plautus in Amphitryone. Nunc quidem praeter nos nemo est. Dic mihi uerum serio. Horatius sermone primo. Sed tamen amoto quaeramus seria ludo. Martialis.	Serra Sera Seres Serus Serum Sero Serius Serium Series Seria Seriola Serius
Virgilius Plautus Horatius Martialis	Parce precor focero: seria forsan amat: id est grauia. Series quaedam rerum est continua progressio. Statius. Longa retro series. Virgilius. ductaque ab origine gentis Fortia facta patrum series longissima rerum. Serus fluuius est Indiae teste Ptolemæo. Seria olla uocatur. Terentius in eunucho. Releui omnia dolia mea: & omnes serias. Et format diminutiue seriola penultima correpta syllaba. Persius. Seriola ueterem metuens deradere limum. Seria item urbs est Tur-	
Stadius Virgilius Ptolemæus Terentius Persius		

Ptolemæus	ditanorum in Hispania / teste Ptolemæo. Serius fluuius est Gallia cisalpinæ in Aduam flulens. Hæ aut dictioes oës cum unico r scribuntur / præter primam. Serio seris tertiæ coniugationis facit in præterito serui / & seui in supino ser /	Sero Serro
Priscianus	tum / & satum / teste Prisciano: & primam corripit syllabam. Virgilius. Semi /	
Virgilius	na uidi equidem multos medicare serentes. Sero seras primæ coniugationis /	
Propertius	unde refero / obfero / primam etiã syllabã corripit. Propertius. Obserat hæ /	
Syllius	bosos liuida porta rogos. Serro aut pro seco / cum duplicato r scribit: & primam positione producit. Syllius libro. vi.	
Seruius	Auro ferrauit ramos lunonius anguis. Solum / nõ tm terra sed quod unicuiq rei subiacet / appellari potest / teste Ser /	Solum
Ouidius	uio. Nã aqua / solum nauu / uel pisciu / aer / solum: auu / cælũ / solũ stellarũ est. Sola	
Virgilius	Et corripit primã syllabam. Ouidius libro metamorpho. primo. Astra tenet /	Solea
Ambrosius	cæleste solum. Virgilius. Et uiridi sedere solo. Solum item / pedum ẽ. Ambro /	Sol
Festus	sus in sermone martyrum. Nota facta / solo attrita est plurimorum. Solum / &	Soles
Ptolemæus	sedile uocatur / teste Festo. Sola / Cypri urbs fuit / teste Ptolemæo. Solea / aucto /	Soli
Festus	re Festo / genus est piscis / uel materia rubustea / super quam craticius paries ex /	
Iuuenalis	truitur / uel ea quæ solo pedis subiicitur. Et primam corripit syllabam. Iuena /	
Diodorus	lis satyra sexta. Et solea pulsare nates. Sol huius solis / notum est quid signifi /	
Seruius	cat. Dictus est aut sol / ab Hyperionis filio sic uocato / teste Diodoro: non au /	
Virgilius	tem a solus sola solum / ut Catholicon somniauit. Plurali autẽ numero soles /	
Persius	dies accipimus / teste Seruio. Virgilius li. tertio æneidos. Tris adeo incertos cæca caligine soles	
Martialis	Erramus pelago. Persius satyra sexta. Tecum etenim longos memini confu /	
Horatius	mere soles: hoc est longos dies. Soles item / splendores solis / uel radii dicunt: /	
Priscianus	ut est apud Martialem. Hibernis obiecta locis specularia puros. Admittunt soles: & sine face dies. Rursum soles / æstus solis / uel ardores uo /	
Teretius	cantur. Horatius in epistolis. Corporis exigui / præcanum / solibus aptum. So /	
Donatus	lus sola solum / genitiuo solius / uel soli solæ soli / datiuo soli / uel solo solæ /	
Marcelus	solo / declinari potest / teste Prisciano. Terentius in eunucho. Mihi solæ ri /	
Priscianus	diculo fuit. Vbi Donatus / solæ (inquit) regulariter dicitur: soli non recte. Soli /	
Varro	pluralis tantum numeri / urbs est Ciliciæ. Soleo soles facit in præterito solui / & solitus sum / testibus Marcello / & Priscia /	Soleo
Virgilius	no. Varro tamen libro secundo de analogia / solui dicendum tradit: non soli /	
Salustius	rus sum. Vtrunq tamẽ compitur. Virgilius li. æneidos. vii. Teutonico ritu so /	
Plinius	liti intorquere cateias. Salustius libro historiarum. ii. Neq subsidiis uti soluerat compositis.	
Hieronymus	Susa neutri generis / plurali tantũ numero profertur: ut apud Plinium est. Sed /	Susia
Strabo	& Susa huius suæ lectum ẽ apud Hieronymũ in libro Hester capitulo secũdo: /	Susa
Ptolemæus	ubi ait. Et cum regis percrebruiisset iperium / & iuxta mandatum illius / multa /	Susus
Solinus	uirgines pulchræ adducerentur Susam / & Agæo traderetur eunucho / Hester /	
Ptolemæus	inter cæteras quoq puellas tradita est: ut seruaretur in numero foeminarum. /	
Plautus	Opidum est Persidis nobilissimũ / scilicet in Susia: quæ teste Strabone li. xv. fe /	
Plautus	re Persiæ pars est inter eam / & Babiloniam posita: quod Ptolemæus dicit eẽ /	
Suetonius	mediteraneum in Assyria: in quo (ut scribit Solinus) templum fuit Susæ Dia /	
Cicero	næ. Susus fluuius est / teste Ptolemæo: a quo Susa denominata feritur: & a Ti /	
Seruius	thono condita. Syngraphus cum y græco masculini generis / & syngrapha foemini / & syngra /	Syngrapho
Gasparin9	phum neutri declinari potest. Plautus in asinaria. Agedum istum ostẽde quẽ /	Syngrapha
Priscianus	cõscripsi syngraphum. Idem in eadẽ. Postremo ut uoles syngrapha / facito. Su /	Syngraphũ
Marcellus	etõius libro pmo. Nõ dubitauit a quibusdã iusiurandũ / atq ẽt syngrapha exi /	
	gere. Cicero pro Muræna. Pergit sine uos tanq ex syngrapha agere cum po /	
	pulo / Seruius. Syngrapha / est cautio p cõtrahentium scripturam facta. Supparus	
	Supparus cum gemino p scribitur: etsi a Gasparino / cum unico p scribi præci /	Supparum
	piatur. Et masculini generis est / teste Prisciano: quod & hoc supparum decli /	Supparium
	nari potest. Dictum est supparũ / q subtus appeat / auctore Marcello / in hæc /	
	uerba dicente. Supparũ / est lineũ femorale / usq ad talos pendens / dictum / q	

Vgutio	subtus appeat: non autē q̄ supra/ ut Vgutio uoluit. Festus. Supparū/ uestimen-	
Festus	tum puellare lineum est: quod ē subuccula/ id est camisia dicitur. Aphranius.	
Aphranius	Puella non sum/ subpparo si induta sum. Lucanus. Suppara nudatos stringūt	
Lucanus	angusta lacertos. Ab eo q̄ est supparū/ deriuatur suppariū: quod tenuissimū	
Cicero	erat uelum ad scēnas uelandas. Cicero de prouinciis consularibus. Itaq̄ ut il-	
Seneca	le alter/ ut ipse est hō doctus/ & a suis græcis subtilius eruditus/ q̄bus cū iam ex	
Apulegius	orchestra eleuatur antea/ post suppariū soluebat. Seneca de tranquillitate ani-	
Priscianus	mi ad Serenum. Tragicis/ minutisq̄ uehementior ingenis/ quoties inimici/	
Varro	Scēna cū c post s/ & æ diphthōgo/ teste Prisciāo scribitur/ magis ex antiquorū	Scēna
Apuleius	magna consuetudine/ q̄ ex uera orthographia/ hoc obseruari phibēte. Nā cū	Obscēnus
Seruius	dictio sit græca/ quæ apud illos absq̄ diphthongo σκηνη scribitur/ apud nos	Obscēnus
Casiodorus	ēt absq̄ æ diphthongo trāfferri debuit. Varro autē/ de huius dictionis scriptu	Oscenus
Virgilius	ra/ uariā dixit fuisse ueterū opinionē: aliis scilicet per e exile/ (ut apud græcos)	Sena
Solinus	scribēdam asseuerantibus/ allis i signū p̄ductionis syllabæ p æ diphthōgum	Senæ
Varro	esse notādum. quam ēt opinionem/ hoc est secundā/ cōfirmauit Apuleius/ ut	
Priscianus	in dictione syncærus. infra monstrabimus. Scēna igitur/ a nostris traducitur	
Apuleius	in umbratō/ teste Seruio. Nam (ut Seruius ipse scribit/ & Casiodorus) a rusticis	
Seruius	p̄mum inūbratiōis causa/ compta fuit: ubi p̄us carmina incōdita decābat.	
Casiodorus	Quare a nonnullis tabernaculū traductū fuit. Virgilius. Vel scēna ut uerū sdi	
Virgilius	scedat frontibus. Inde scēnitæ/ populi quidā Arabiæ nobiles/ teste Solino/ co	
Solinus	gnominati sunt. Et ex ob/ & scēna/ cōpōitur obscēnus/ obscēna/ obscēnū/ au	
Varro	ctore Varrone. At uero Priscianus/ & Apuleius/ ex ob/ & κοινον (quod nos cæ	
Priscianus	num dicimus) obscēnū cū æ diphthongo/ littera interposita/ cōpositū uoca	
Apuleius	bulū perhibēt: & turpe quid/ & imundū significare. Vel ex obs/ & cano (ut idē	
Priscianus	dicit Priscianus) obscēnus cōponitur: tibi primā diphthongi uocalem assum	
Virgilius	psit: & tunc significat abominabile agurium/ ut est apud Virgilium georgi/	
Festus	corū p̄mo. Obscēniq̄ canes/ iportū/ & uolucres. Festus/ ab Oscis deductū uo	
Ptolæmeus	cabulū tradit/ in hæc uerba dicēs. Oscis frequētissimus fuit usus libidinū spur	
Syllius	carū: unde & uerba ipudētia appellātur Oscena. Quod si uerum dicit Festus/	
Sylus	sine b/ & absq̄ diphthongo/ oscenū scribi oporteret. Sena absq̄ c/ nomē ē tri	
Apuleius	um urbium/ teste Ptolæmo: quarū una uocatur Gallica/ & est Senonum: alia	
Donatus	Tuscorū mediterranea: alia i Margina Prouincia. Declinatur nōnunq̄ Senæ	
Bene	plurali tm nūero. Sylius li. viii. Et clanis/ & Rubico/ & Senonū de noie Senæ/	
Horatius	Syncærus syncæra syncæru/ & hic & hæc syncæris & hoc syncære declinari pōt:	Syncærus
Virgilius	& cū y græco/ & æ diphthongo scribitur: cōponiturq̄ ex συρ/ quod est con-	Syncæris
Hieronymus	κρηροσ cæra. Quæ dictio apud græcos cū nō diphthongetur/ sic & apud nos	
Ouidius	absq̄ diphthongo scribi debuit. Verū quia apud græcos hoc n̄ semp est pro-	
Apostolus	ductū/ & apud nos nō est ipsius e producti a correpto in figura discretio/ ideo	
Scalprus	teste Apuleio/ maioribus nostris placuit/ i aliquibus dictiōibus/ quas ex græ	
Sufurus	cis transcribimus/ per æ diphthongū hoc ipsum discernere. Alii latinū putāt	
Sufurra	esse uocabulū: cōponiq̄ uolūt ex sine & careo cares/ eo q̄ mellis careat perfu	
Sufurrium	sione. Donatus uero/ ex sine/ & cæra/ quasi sit sine cæra/ cōpositum uocabulū	
Sufurro	dixit. Verū cū hæc sine præpositione/ nullatenus cōponatur/ cum aliis & ipse	
Sufurronis	Donatus fallitur. Sed neq̄ ex συρ/ & χαίρε/ quod est salue/ cōponitur/ ut ine	
Sufurronis	pte Magister Bene/ & Catholicō/ tradidere: quia tunc cum ch syncærus scri	
Sufurronis	bi deberet: quod a nullis obseruatur.	
Sufurronis	Sufurus huius sufurri/ cū gemino r/ & hoc sufurrium/ declinari pōt: & sufurus	Sufurronis
Sufurronis	sufurra sufurru. Horatius i p̄mo carminū. Leuesq̄ sub noctē sufurri. Virgilius.	Sufurronis
Sufurronis	Sæpe lei sūpno suadebit inire sufurro. Hieronymus in Iob scapi. quarto.	Sufurronis
Sufurronis	Et quasi furtiue suscepit auris mea uenas sufurri eius. Ouidius li meta. vii.	
Sufurronis	Procrin adit: linguaq̄ refert audita sufurra. Cōpitur ēt hic sufurro huius sufur	
Sufurronis	ronis. Vnde Apostolus. Sufurrones/ detractores/ deo odibiles.	
Sufurronis	Scalprus/ & scalprū/ declinari pōt: & diminutiue scalpellus/ & scalpellū. Instru	Scalprus

	mentum est fereum: alias cæltis appellatum.	
Virgilius	Serpens tā fœminini/ q̄ masculini generis est. Virgilius. Corpora natorū serpēs	Scalprum
Iuuenalis	plexus uterq̄. Iuuenalis. Et mouisse caput uisa est argētea serpēs. Serpētes	Scalpellum
Seruius	(ut dicit Seruius) terrarū sunt: angues autem aquarum.	Scapellum
Vgutio	Sulcus nō uenit a sole/ ut cū Catholico sōniauit Vgutio. Sed a græco trahitur/	Serpens
Pompeius	auctore Pompeio: quod illi ἄυλαξ dicunt.	Sulcus
	Scelus cū c post l scribitur. Inde fit scelestus/ sceleratus/ scelerosus. Verū (ut sup	Sulcus
Donatus	Terentii eunuchū tradit Donatus) scelerosus est multorū scelerū: scleratus uel	Scelestus
	unius: sclerosus/ auctor sceleris: sceleratus/ in quo scelus cōstitutū/ uel cōmis	Scleratus
Marcellus	sum est. Hæc ille Nōnunq̄ tamē pro scelerato scelerosus ponit/ teste Matcel/	Sclerosus
Aphranius	Io/ Aphraniū inducente dicentē indi uortio. O diem scelerosum/ & indignum.	
	Sinus huius sinus quarti ordinis/ gremiū dicit: & nōnunq̄ pro oculorū orbe po	Sinus
Seruius	nitur/ hoc ē palpebra/ teste Seruio/ dicēte Virgilio li. æneidos quarto. Sic ef	Sinum
Virgilius	fata/ sinū lachrymis impleuit abortis. Sinus (iq̄ Seruius) cū p̄mā p̄ducit syllabā/	Sinæ
Seruius	ualis/ ē genus. Quom aut primā corripit/ gremium significat. Virgilius in bu	Sina
Virgilius	colicis. Sinum lactis/ & hæc tibi liba priape quotannis. Valgius. Et sinum uini	
Valgius	cessamus pondere bacchi. Est & in hoc significato secūdæ declinatiōis mascu	
Priscianus	lini generis: ac ē neutri/ hoc sinū/ teste Prisciano. Plautus in curguliōe. Hic cū	
Plautus	uino scinus fertur. Varro libro primo de uita populi Romani. Vbi erāt ui/	
Varro	num in mēsa positū/ aut galeola/ aut sinū? Sinus itē/ fluius est in regnionē Si	
Ptolemæus	narū/ teste Ptolemæo. Sinæ autē regio est: cuius partē Ichthyophagi Aethiopes	
Ptolemæus	inhabitāt/ ut idē Ptolemæus ostēdit. Sina/ urbs est Mesopotamiæ: & eodē no	
Ptolemæus	mine mōs petrææ Arabiæ/ teste Ptolemæo/ dicente ad Galatas apostolo. Si	
Apostolus	na enim mōs ē in Arabia: qui cōiunctus est ei/ qui nūc est Hierusalem.	
Diomedes	Sinapi cū i latino neutri generis est/ testibus Diomede/ & Probo. Serenus. Aut	Sinapi
Probus	hederæ succos/ aut lachrymosi trita sinapi. Sed & hæc sinapis declinatur/ teste	Sinapis
Serenus	Prisciano. Plautus in pseudulo. Teritur scelerata sinapis cū illis. Columella li	
Priscianus	bro. xi. Seq̄ lacessenti fletū factura sinapis. Nā græci σινάπις/ & σινύρι di/	
Columella	cūt. Hæc apud Pythagorā laudatissima fuit/ dicēte Macro li. de uiribus. hærba	
Macer	rū. Inter eas quas Pythagoras laudauerat hærbas/ Afferitur primā laudē tri	
Vgutio	buisse sinapi. Neq̄ ab eo q̄ ē napus descēdit/ ut cū Catholico Vgutio sōniauit.	
Priscianus	Scindo scindis facit in præterito scindi/ teste Prisciano. Papinius li. thæbai. viii.	Scindo
Papinius	Oraq̄/ pectoraq̄/ & uiridē scidit horidā uestem. Gellius aut li. vii. noctiū attri	
Gellius	carū dicit q̄ format ēt scicidi præteritū. Et iducit Acciū ita dicēte. Non ergo a	
Accius	quila/ ita ut prædicāt/ sciciderat pectus. Et Næuius i testicularia/ ait. Imo quos	
	scicidimus cōscindā. Ennius in Melahippo. Cum saxū sciciderat.	
Næuius	Schisma huius schismatis cū ch aspirato/ & i latino scribitur. Neq̄ a scindo dedu	Schisma
Ennius	citur/ ut cū Catholico sōniauit Vgutio. Sed a σχισμ/ quod est scindo descen/	
Vgutio	dit. Nulla enim cōpitur dictio in a terminata tertiæ declinationis/ quæ latina	
Priscianus	fit/ ut Priscianus tradit. Dicit pōt latine scissura. Potest ēt declinari fœminino	
	genere hæc schisma. Nam & Græci σχίσμα/ & σχισμ dicunt.	
	Sperma huius spermatis/ græcū est uocabulū: quod latine semē transfertur. Ne	Sperma
Vgutio	q̄ a spargo spargis deriuatur/ ut cū Catholico Vgutio somniauit.	
	Stigma huius stigmatis cū t exili/ & i latino/ græca dictio est: a στίγμ/ quod ē pū	Stigma
Vgutio	go deducta: nō aut a stingo stinguis/ ut cū Catholico Vgutio somniauit.	
	Studeo studes datiuo iungitur/ uel ablatiuo cū præpositiōe in. Sed si aliqd̄ stu/	Studeo
Titinius	diosius legimus/ per pulchre cū accusatiuo cōstruimus. Titinius in psaltria. Fe	
Vgutio	rentinatis populus græca studet. Neq̄ primā producit syllabā/ ut Vgutio tra	
Romulus	didit. Romulus. Displicet in prudens unde placere studest.	
Priscianus	Sus cōis generis est/ teste Prisciano: & format diminutiue sucula. Plautus in ru/	Sus
Plautus	dente. Directa cum sucula/ & proculis. A sue/ fit adiectiue suinus: & diminuti	Sucula
Priscianus	ue suillus/ teste Prisciano. Neq̄ a suo suis/ sus descendit/ ut cū Catholico Vgu	
Vgutio	tio sōniauit. Sed græcū est uocabulum: quod apud illos σὺσ scribitur. Simi	
	li modo quod illi μὺσ/ nos mus dicimus.	
	Stilus cū t exili/ & y græco/ & i unico l scribitur: nā primā corripit syllabā. Sed &	Stylus
Horatius	stylū declinari pōt. A nostris colūna transfertur. Horatius sermone decimo.	Stylum

Manilius	Sæpe stylū uertas iterū quæ digna legi sunt. Marcus Manilius libro. v. Cuius	
Gualfredus	erit q̄q̄ in chartis stylus ipse cruentus. Gualfredus i arte poetica. Vnde præar	Stiria
Lucretius	ripiat cursum stylus/aut ubi gades Figat. Lucretius libro. v.	Stiricidium
Pompeius	Et pueris cōmēdarūt muliebre stylum q̄. Stilla cū t exili/ & i latino/ & gemino	Stillicidium
Seruius	l/ diminutiū ē a Stiria/ auctoribus Pompeio/ & Seruio. Est aut stiria (ut R he	
Palæmon	mīus interpretatur Palæmon) gutta pendēs/ quæ nōdum cecidit. Vñ errauit	
Isidorus	Isidorus libro. xiii. quom dixit. Gutta est quæ stat: stilla quæ cadit. Virgilius.	
Virgilius	Stiriāq̄ ipexis iduruit horrida barbis. Inde fit stiricidiū: & a stilla stillicidiū.	
Terētius	Scio scis facit in futuro indicatiui modi sciam/ & scibo. Terentius in adelphis.	Scio
Virgilius	Hinc scibo iam ubi fiet. Et facit in supino scitū: a quo/ fit scitor deponēs/ quod	Scitor
Priscianus	inuestigare/ uel iterrogare significat. Virgilius li. ænei. ii. Tum uero ardemus	Scisco
Festus	scitari/ & quærē cās. A scio scis/ fit scisco sciscis/ & sciscor deponēs/ teste Prisci	Sciscor
	ano: a quo/ fit sciscito sciscitas/ & sciscitor deponēs/ idē significās/ q̄ & scitor.	Sciscito
	Aliud tamē significat apud Festum/ quom ait. Sciscito/ sententiā dico.	Sciscitor
Priscianus	Scutū cū c & t exilibus neutro genere/ & scuta foeminio/ teste Priscião/ declinari	Scutū
Diomedes	pōt. Et format per diminutiōnē scutella/ teste Diomede: necnon & scutula/ te	Scuta
Priscianus	ste Prisciano. Lucillius libro. vi. Scutulam ligneolam in cerebro infixit. Scutu	Scutella
Lucillius	la/ uas est/ octo unciarum capax. Martialis. Bessalem ad scutulā sexto perueni	Scutula
Martialis	mus anno. Vgutio dicit/ q̄ ab eo quod est scutū/ fit diminutiue scutulū. Scu	Scutum
Vgutio	tra gebus est ualis. Et a scutra fit diminutiue scutella: sicut a mitra mitella.	Scutra
	Scorta meretrices appellantur. Scortes uero/ pelles testū arietinorū uocantur/	Scorta
Pompeius	ut scripsit Pompeius.	Scortes
Virgilius	Sparta huius spartæ cum t exili/ & Sparte huius spartes/ declinari potest. Vrbs ē	Sparta
	Lacædemoniæ/ de qua Virgilius georgi. quarto. Veloces Sparta catulos/ acré	Sparte
	q̄ molossum Palce sero pingui. σπάρτη græce/ Latine filum/ linea carpenta/	Spartum
	rii/ siue rubrica/ transferri potest. Hoc spartū/ genus est hærba/ apud hispa	Spartus
Vgutio	nos frequētis: quæ ab Vgutione masculino genere spartus declinari præcipi	
	tur. Græci σπάρτη dicūt.	
	Spatha cū th aspirato scribitur: neq̄ ab eo quod est spacium deducitur/ ut cum	Spata
Vgutio	Catholico somniauit Vgutio. Sed a σπάσσω/ quod ē scindo/ uel dilacero/ de	
Tortellius	riatur. Tortellius aut/ a σπάρτω/ quod est euellio/ traho/ siue euagino/ de/	
Marcellus	ductum uocabulum tradit.	
Lucillius	Spes huius spei/ & speres huius speris/ antiqui protulerunt/ teste Marcello. Lucil	Spes
	lius Spero si Speres quicq̄ prodesse potes sunt. Inde fit prospere/ quasi pro/	Speres
Marcellus	spere: aspere sine spere/ auctore Marcello: etsi Vgutio simplices dictiōes esse	Prospere
Vgutio	tradiderit. Notadū tamen/ q̄ in simplici/ spe syllaba producitur: quæ in com	Aspere
	posito breuiatur: ut & in aliis nonnullis fieri consueuit. Spes nominatiuum/	Specula
Bocetius	accusatiuū/ uocatiuum/ plurales habet. Bocetius ultima prosa libri ultimi.	Speculum
Horatius	Ad rectas spes animū subleuate. Horatius i epistolis.	Speculare
Probus	Spes iubet esse ratas. Datiuo plurali/ & ablatiuo caret/ teste Probo: quo tamē	Specular
Hierōymus	scilicet ablatiuo/ Hieronymus usus est/ quom dixit in libro secūdo. Maccahæ	
	orum capitulo. vii. Noli frustra extolli uanis spebus. Et format per diminiti	
Cicero	onem specula: sicut res recula. Cicero in epistolis. Et eo magis/ q̄ in omnibus	
Virgilius	miseriis ac tantum oblectabar specula. Specula itē locus editus est/ & eminēs:	
	quo aliquid uidere/ & specular i possumus. Virgilius libro æneidos tertio.	
	Specula miscenus ab al ta	
	Dat signum. Speculum est/ quo faciem speculamur. Speculare/ & per apoco	
Vgutio	pen specular/ cu syllabā corripit: sicut & speculum: etsi Vgutio produci debe	
Marcialis	re tradiderit. Martialis.	
	Hybernīs obiecta locis specularia puos.	
Iuuenalis	Admittūt soles: & sine fæce dies. Iuuenalis satyra quarta.	
	Quæ uehitur clauso latis specularibus antro.	
	Specus huius specus/ uel speci/ declinari potest/ tam masculino/ q̄ foeminino ge	Specus
Priscianus	nere/ teste Prisciano: quin & hoc specū: & hæc specæ: & hoc specus huius spe	Specū
Priscianus	coris: & hoc specu: ut idem Priscianus tradit. Cato. Specæ pro siti/ quo aqua	Specæ
Cato	denia abiret. Gellius libro sexto noctium aticarum, sole medio/ & arido/ ac	Specu

Gellius	flagranti/specum quandam fractus remotam/latebrosamq; penetro. Horati	
Horatius	us in tertio carminum.	
Ouidius	Quæ nemora aut quos agor i specus? Ouidius libro metamor. septimo spe	
	cus est latebroso cæcus hiatu .	
Priscianus	Strideo strides sc'da & strido stridis tertia cōiugatione/declinari pōt/ teste Pri	Strideo
Stadius	sciano. Stadius libro thæbaidos nono. Stridebit uestros Tydeus inhumatus	Strido
Lucanus	ad ignes. Lucanus libro sexto. Auribus incertum feralis strideat umbra. Vir	
Virgilius	gilius in georgicis. Stridere apes utero & ruptis efferuere costis. Horatius ser	
Horatius	mone. xviii. Stridere secreta diuersos aure susurros. Ouidius in fastis. Causa/	
Ouidius	q; horrenda stridere nocte solent. Strideo (ut nonnulli uollūt) Prisciano refe	
Priscianus	rente/ facit in præterito stridui: strido autem stridi/ dicente Ennio annalium	
Ennius	undecimū dum trāsīt striderat hasta.	
Vgutio	Styx huius stygis foemini generis/ cum t exili/ & y græco scribitur. Neq; a sto	Styx
	stas descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Sed a στυγος quod	Strix
	est tristis deriuatur. Palus est infernalis: & eodem nomine aqua quædam i fœ	
	lici Arabia post Climacem montem/ teste Ptolemæo. Strix huius stygis cū t	
Ptolemæus	exili/ & i latino/ genus est auis nocturnæ/ dicente Lucano libro sexto.	
Lucanus	Quod trepidus bubo/ q; strix nocturna querūtur.	
Diomedes	Stirps huius stirpis masculini/ & foemini generis est/ Diomedes/ & Donato/	Stirps
Donatus	auctoribus. Quom truncum significare habet/ masculino/ q; foeminino gene	Styps
Seruius	re profertur/ testibus Seruio super librum tertium æneidos/ & Prisciano.	Stypula
Priscianus	Virgilius libro æneidos. xii. Cum semel in siluis imo de stirpe recisum. Idem.	Stypes
Virgilius	alibi. Sed stirpem Teucri nullo discrimine sacrum. Comperitur tamen & fœ	Stypa
Virgilius	minini generis: ut est apud Horatium. Stirpesq; raptas/ & pecus/ & domos.	Stupa
Horatius	In alio significato. Virgilius. Heu stirpem inuisam. Styps huius stypis cū t exi	Stupeus
Virgilius	il/ & y græco/ quicquid facile incenditur/ appellari potest: cuius diminutiuum	Stypator
	est stypula. Stypes huius stypitis si a stype (ut nonnulli uollunt) deriuatur/ cū	
	y græco scribitur. Stypa cum t exili/ & y græco scribitur. Nonnunq; uertimus	
Virgilius	y græcum i u nostrum: & dicimus stupata qua fit stupeus stupea stupeū. Virgi	
Seruius	lius libro æneidos secundo. Subiiciunt lapsus/ & stupea uincula collo. Stypa	
Pompeius	tores (inquit Seruius) dicuntur/ qui in nauibus stypam componunt. Stypare	
	enim (ut ai t) densare est. Pompeius autem dicit stypatores esse corporis custo	
	des. Stypati enim ferro/ regum corpora circundant: quos antiqui latrones uo	
	cabant. Hos a stype dictos tradit: quam mercedis nomine accipiebant.	
Iuuenalis	Stypulor stypularis cum t exili/ & y græco/ cōe uerbum est. Iuuenalis. Quantū	Stypulor
	uis stypulare: & protinus accipe quod do. Actiue hic ponitur. Passiue autem	
	apud Suetonium legitur. Ait enim. Quæ uetat minorem annis quindecim	
Suetonius	stypulari: hoc est interrogari.	
Pædianus	Stragulum/ genus est uestis/ teste Pædiano. Quidam dicunt esse operimentū le	Stragulum
Tibullus	ctorum. Varro. Quicquid infernebant/ a sternendo stragulum appellabant.	Stragula
Martialis	Tibullus. Nam neq; tunc plumæ/ nec stragula picta soporem. Martialis.	
Vgutio	Stragula purpureis lucent uillosa tapetis. Vgutio declinat etiam hæc stragu	
	la huius stragulæ. Inde stragulata uestis dicitur. & stragula teste Pædiano ora	
	tore. Cui stragula uestis blattarū & tinearū epulæ putrescat i arca. Hierōymus	
Hierōymus	i parabolis ca. xxxi. Stragulatā uestē fecit sibi. Byssus/ & purpura iduētū ei⁹.	
Marcellus	Strepitus huius strepitus/ uel strepiti/ declinari potest/ teste Marcello/ Ennium	Strepitus
Ennius	referente dicentem in Hectore. Quid in castris strepiti est?	
Terentius	Satago satagis cum ablatiuo construitur: & nonnunq; cum genitiuo/ ut est apud	Satago.
	Terentium. Hic satagit rerū suarum: idest anxius/ uel curiosus est rerum suarū.	
Marcellus	Spolio spoliās/ & spoliōr deponens protulerunt antiqui. Vnde est illud. Et	Spolio
Glaudius	spoliantur eos/ & corpora nuda relinquunt. Sed & spolor spolaris dicebant/	Spolior
	teste Marcello: qui & Claudium Quadrigarium refert dixisse in annalibus.	Spolor
	Quod his per militem licebat/ spoliabatur. Et Aphranus in carmine/ ait.	
Aphranus	Quos impune depopulatur/ & dispolaitur decus.	
	Supplico supplicas/ tam accusatiuo/ q; datiuo iungitur: ut deum/ uel deo/ q; ho	Supplico
	mini supplicabo.	

Seruius Vgutio	Sorex / & faurex / teste Seruio super primum georgicorum / dici potest. Neq; ex sera / & rodo componitur / ut cum Catholico ridiculus somniauit Vgutio : sed a corrosionis sono nomen assumpsit. Mus uocatur. Et facit in gto foricis.	Sorex Saurex
Iuuenalis Tullius	Subligar / & subligaculum / in uno significato dici potest. Iuuenalis satyra. vi. Personam / thyrsumq; tenet / & subligar Acci. Tullius officiorum libro pmo. Ut i scaena sine subligaculo prodeat nemo. Id est / quo pudenda ptes obtegunt.	Subligar Subligaculum Sufficio
Virgilius Virgilius Virgilius	Sufficio sufficis / quom pro sumministro / uel substituo ponitur / cu accusatiuo construitur. Virgilius libro quarto georgicorum. Atq; aliam ex alia generando suffice prolem. Idem libro aeneidos secundo. Ipse pater Danais animos / uiresq; secundas Sufficit. Sufficit item / satis est. Virgilius libro aeneidos. xii. Idq; diu dum terga dabat palantia Teucris / Sufficit. Idem libro aeneidos sexto. Nec nos obniti contra / nec tedere tantu Sufficimus. Et hoc modo potest iungi cum datiuo : ut in euangelio Mathaei. Nec forte no sufficiat nobis / & uobis / ite potius ad uendentes / & emite uobis. Staius libro siluaru quinto. Vade pueri tantisq; enixus suffice donis / id est satis sis. Rursum sufficit dicitur / sicut	
Virgilius Staius	& inficit. Tullius in Hortensio. Ut hi qui conuiuii purpura sufficiunt.	
Tullius	Satisfacio satisfacis cum datiuo construitur. Quom aut pro punio punitur / accu	Satisfacio
Cicero	fatium postulat. Cicero in rhoricis. Non conuenit uobis censors istum satisfacere / ex eo / q; ait / se no potuisse adesse / ita ut iuratus fuerat / id est punire.	
Terentius	Satietas / & saties / in uno significato accipi possunt. Terentius. Nam ubi me forte saties cepit / commuto locu.	Satietas Saties
Marcellus Varro Laurentius	Satio / saturo / uel cu l satulo / teste Marcello / dici potest. Vnde & Varronem refert ita scripsisse. Quibus satulem corpora / & famem uentris. Hoc autem inter fatio interest / & saturo : quod (ut tradit Laurētius) fatiare ad omnes sensus at tinet / etiam ad animum : saturare uero ad unum gustum. Comperit tamen etiam ad animum saturo uerbum pertinere. Cicero. Iracundiam meam saturo tuo sanguine. Lucanus libro primo. & poeni saturerur sanguine manes.	Satio Saturo Satulo
Cicero Lucanus Marcellus Ennius	Squalus squala squalum / & squalidus squalidum / in una significatiōe accipitur / teste Marcello / Ennium inducente dicentem in Telamone. Lauere uestem lachrymis squalam / & sordidam.	Squalus Squalidus
Marcellus Plautus	Seueritas / & seueritudo / in uno significato accipi possunt / teste Marcello. Plautus in epidico. Quid illud est / q; illi caperat frons seueritudine /	Seueritas Seueritudo
Marcellus Plautus	Sordes / & sorditudo / i una significatiōe dici potest / teste Marcello. Plautus i poenulo. Ut mihi absterfere omnem sorditudinem.	Sordes Sorditudo
Marcellus Varro Cicero	Scriptu / scriptio / & scriptura / i una significatiōe accipi possunt / teste Marcello. Varro. Auarus foenerator lucri rem scriptione duplicarat. Cicero tusculanarum quinto. Impulsi sumus ad philosophiae scriptiones.	Scriptum Scriptio Scriptura
Marcellus Accius	Solitudo / & solitas / in uno significato usurpatur / teste Marcello / Accium iducente dicentem in Euryface. Tuam solitatem memorans formidas tibi.	Solitudo Solitas
Pompeius	Stlata / nauigi genus / a latitudine dicta est / auctore Pompeio / ea scilicet cosuetudine / qua & stlocum locum / & stlitem litem dicebant / ita stlata pro lata.	Stlata
Vgutio	Neq; a sterno sternis deriuatur / ut cum Catholico somniauit Vgutio.	
Gellius Marcellus	Sanctitas / & sanctitudo / in una significatiōe accipi possunt / auctoribus Gellio libro. xiii. noctium atticarum / & Marcello.	Sanctitas Sanctitudo
Terentius Virgilius	Segnicia / segnicies / segnitas / in uno significato dici potest. Terentius. Enim uero Daue nihil loci est segniciae / neq; secordiae. Virgilius. Festinate uiri. nam quae tam sera moratur Segnicies / Tullius in primo de oratore. Et quoniam de impudentia diximus / castigemus etiam segnitatem.	Segnicia Segnicies Segnitas
Tullius Marcellus Cacilius	Singillatim / & singulatim / dici posse testatur Marcellus / Cacilium inducens ita dicentem. Hos singulatim sapere / nos minus arbitror.	Singillatim Singulatim Similitudo
Marcellus Cacilius	Similitudo / & similitas / in uno significato usurpatur / teste Marcello. Vnde Cacilius in Syracusis ait. Vide mea hominis / quid fert moru similitas.	Similitas Simulatio Simultas Simulter
Plautus Plautus	Simulatio / & simultas / in una significatiōe dici potest. Simultas tamen / odiu etiam significat.	Simultas Simulter
Plautus Plautus	Simulter / pro similiter / & simitu pro simul / Plautus protulit. Ait enim in Perfa. Exostabo ego illum / simulter ididem / ut murana coquus. Idem in mercatore.	Similiter Simitu

	Ita tres simitu res agenda sunt: id est simul.	
Agrætius	Supplicatio & supplicium in uno significato accipi possunt auctoribus Agratio	Supplicio
Marcellus	in Caprum / Marcello & Festo in hæc uerba dicente. Supplicia ueteres quidē	Supplicium
Festus	sacrificia a supplicando uocabant. Salustius in Catilina. In suppliciis deorum ma	
Salustius	gnifici Sed & pro tormento supplicium ponitur.	
Probus	Scrutor scrutaris deponens est uerbum: quod tamen Probus dicit esse cōe. Sed &	Scrutor
Marcellus	scruto scrutas ueteres protulere / testibus Marcello & Prisciano. Vnde Plau	Scruto
Priscianus	tus in aularia ait. Postremo hunc iam per scrutauit augurio.	
Plautus	Sugeo suges secūda & sugo sugis tertia coniugatione / declinari potest. Plautus	Sugeo
Plautus	in Epidico. Ego me uertam in hirudinē: atq; eorū exugebo sanguinē. Hiero	Sugo
Hieronymus	nymus in Iob capitulo. xx. Caput aspidū suger: & occidet eū lingua uiperæ.	Sortior
	Sortior sortiris deponens est uerbum. Sed & sortio sortis ueteres protulerunt / te	Sortio
Marcellus	stibus Marcello & Prisciano. Varro rerum humanarū libro. xx.	
Priscianus	Quom uenerit censores inter se fortiant.	
Varro	Senatus huius senatus uel senati uel antiquorū more senatus / declinari potest.	Senatus
Lucanus	Lucanus. pars magna senatus Fastidita iacet. Salustius in Catilina. Igitur sena	Senator
Salustius	ti decreto. Qu. M. rex Fessulas & Metellus Creticus in Apuliam / circūq; ea	
Sisenna	loea missi. Sisenna libro historiarū tertio. Tamē Tudertibus / senatus cōsul	
Seruius	to & ppi iusso / dat ciuitatē. Senator / cōis generis ē teste Seruio sup li. xii. ænei.	
Plautus	Sumptus huius sumptus uel sumpti / declinari potest. Plautus in trinu.	Sumptus
	Quod ebibit / quod comest / quod facit sumpti.	
Marcellus	Saltus huius saltus uel salti / declinari potest teste Marcello / Accium referente di	Saltus
Accius	centē. Hic Menalippū inter / traiectus nemorū in salti faucibus. Locus est arbo	Saltatio
Virgilius	ribus densus & iuius: & nōnunq; pro saltatiōe ponitur. Virgilius li. ænei. viiii.	
Marcellus	Tum demum saltu præcepit sese omnibus altū. In fluuiū dedit. Saltus itē: cā	
Virgilius	pi spacium dicitur / teste Marcello. Virgilius georgico. tertio. Saltibus in ua	
Seruius	cuis pascuntur plena scdm Flumina: hoc est ppe / uel iuxta flumina / teste Seruio.	
Stadius	Stabulo stabulas / neutrale & stabulor deponens / utrunq; in usu habetur. Sta	Stabulo
	rius libro thæbaidos primo. Geticoq; pecus stabulare sub Hæmo. Virgilius	Stabulor
Virgilius	libro æneidos sexto. Centauri in foribus stabulat. Ouidius li. metamor. xiiii.	
Ouidius	Hoc pecus omne meum est: multæ stabulantur in antris.	
Marcellus	Singularis / singularis / singularis / in uno significato dici posse uult Marcel	Singularis
Turpilius	lus / Turpilius inducens ita dicentē. Homo unica est natura / ac singularia. Et	Singularis
Plautus	Plautus in cistellaria ait. Et ad singulum uideo uestigium: hoc est singulare.	Singulus
	Sequor sequeris / cōe uerbum est. Dicimus enim: sequor te: & sequor a te. Vnde &	Sequor
Priscianus	composita assequor / & cōsequor / iter cōia uerba Priscianus ipse cōnumerat.	
Lucanus	Lucanus. terras fundēdus / oēs Est cruor: & Cæsar per tot sua fata sequēdus.	
Seruius	Seruio seruis facit in futuro indicatiui modi seruiā / & seruibo / teste Seruio sup	Seruio
Terentius	Donati artem. Vnde Terentius in ecyra ait. Matris seruibo commodis.	
	Sono sonas prima / & sono sonis tertia coniugatione / declinari potest / testibus	Sono
Marcellus	Marcello & Prisciano. A primæ coniugationis uerbo / formatur præteritū	
Priscianus	sonauit / supinum sonatum. A tertiæ aut / fit præteritū sonui / supinū sonitum.	
Ennius	Ennius libro annalium quarto. Litora lata sonunt. Lucretius libro tertio.	
Lucretius	Caligare oculos / sonere aures / succidere artus. Marcus Manilius libro quinto.	
Manilius	Aura per extremas resonauit flebile rupes. Horatius sermone quarto.	
Horatius	Magna sonaturum des nominis huius honorem.	
Marcellus	Sonitus huius sonitus uel soniti / declinari potest teste Marcello. Pacuuius in Do	Sonitus
Pacuuius	loreste. Quidnam aut hoc soniti est q; fori stridunt? Sic sonus huius sonus /	Sonus
Marcellus	uel soni / declinari potest teste eodem Marcello / Sisennam inducente dicentem	Sonor
Sisenna	libro historiarum tertio. Postq; sonu signorū / prælium magno cum clamore	
	uirorum commissum est. Comperitur etiam hic sonor pro sono / uel sonitu /	
Virgilius	Virgilius. magno ueluti quom flama sonore Virgea suggeritur costis undā	
Lucretius	tis aheni. Lucretius libro sexto. Sollicitæ porro / plenæq; sonoribus aures.	Supum
Festus	Supum dixerunt antiqui: quod nunc supinū dicimus / ut scribit Festus.	Supinum
Virgilius	Sparus masculino / & sparum neutro genere / declinari potest. Virgilius libro	Sparus
	æneidos undecimo.	Sparum

Lucillius	Agrestisq; manus armat sparus. Lucillius. Tum spara/tum rumices portan/	
Festus	tur. Festus. Spara/paruissimi generis sunt iacula a spargendo dicta. Marcel/	
Marcellus	lus. Sparum/agreste tælum.	
Caper	Sexus huius sexus masculino/& sexus huius sexi neutro genere declinari potest:	Sexus
Probus	sicut uulgus: pelagus/ testibus Capro/ Probo/ Prisciano. Plautus in rudente.	
Priscianus	Virile sexus numq; ullum habui. Varro libro primo de analogia. Sexus/utrū	
Plautus	uirile/an muliebre/an neutrum sit. Dicit potest habitus/uel natura. Nam ab	
Varro	est futuro indicatiui modo/quod est habebō/aspiratione in s mutata/ teste	
Popeius	Pompeio descendit.	
Iuuenalis	Sanna cum duplicato n scribitur:& narium/siue oris distorsio uocatur. Iuena	Sanna
Perfius	lis satyra sexta. I nunc/& dubita/qua sorbeat aera sanna. Transfertur tamen &	Sannius
	per similitudinem ad alia. Perfius. Occipiti cæco posticæ occurrite sannæ.	Sannio
	Inde uenit sannius/& sannio: qui scilicet in dictis/motibus/& scænis/fatuus	Sannis
	est. Cicero libro secundo de oratore. Quid enim potius ridiculum / q̄	Sannitis
Cicero	sannio / Sannies cum unico n (primam enim corripit syllabam) mortui sangui	
Seruius	nis est: tabi uero uiui/auctore Seruio. Virgilius libro æneidos octauo sanie/	
Virgilius	taboq; fluentis. Sannis/& Sannitis in recto dici potest/ teste Prisciano/ qui &	
Priscianus	Næuium refert neutrum Sannite protulisse libro belli punici. Sannites/ po/	
Næuius	puli sunt Italici.	
Priscianus	Sequester masculini/ sequestris foeminini/ sequestre neutri generis/& hic & hæc	Sequester
Virgilius	sequestris & hoc sequestre/& sequester sequestra sequestrum/ teste Prisciano/	
	declinari potest. Virgilius libro æneidos undecimo. Bis senos pepigere dies:	
	& pace sequestra Per siluas Teucris/mixtiq; impie Latini/Errauere iugis: hoc	
Asconius	est pace temporali/& media/inter bellum præteritum/& futurum. Nam se/	
Seruius	quester/auctoribus Asconio/& Seruio/medius est inter duos altercates: apd	
Seruius	quem ad tempus aliquid seponitur.	
Virgilius	Silua/ teste Seruio/ non tantum arborum est: sed etiam hæbarum/ dicente Vir	Silua
	gilio georgicorum primo. grandior ut subit aspera filua. Inde siluester ma/	Siluester
	sculini/ siluestre foeminini/ siluestre neutri generis:& hic & hæc siluestris &	
Vgutio	hoc siluestre. Vgutio declinat etiam hic & hæc siluester.	
Caper	Socrus (etsi habet masculinū socer) cōis generis ē/ testib⁹. Capro/ Probo/ Priscia	Socrus
Probus	no. Accius in Actæo. Simul & pisæa præmia erepta/ a socru possedit suo.	Socer
Priscianus	Sanguen/ neutro genere/& sanguis masculino/ declinari pōt. Ennius añaliū. ii.	Sanguen
Accius	O sanguen diis oriundum. Lucretius libro primo. Visceribus uiscus gigni/ sã	Sanguis
Ennius	guenq; creati. Sanguen facit in genitiuo sanguinis: sanguis uero/ secundū ana	
Lucretius	logiam sanguis in genitiuo format: quod & ueteres/ teste Seruio protulerūt.	
Seruius	Quod & p cōpositis patet exanguis. Sed hæc declinatio ab usu cessit.	
Priscianus	September/ & septembris in recto antiqui protulerunt/ teste Prisciano.	September
Priscianus	Schema huius schematis cum ch aspirato/& hoc schematum/ teste Prisciano/	Septēbris
	declinari potest. Simili quoq; modo/ emblema/& emblematum: toreuma/	Schema
	toreumatum: peripetasma/ peripetasmatum: epigramma/ epigrammatum:	Schematū
Celfus	glaucoma/ glaucomatum: poema/ poematum. Quod & Cornelius Celfus tra	
Sergius	dit:& in Donatum Sergius:& in dictione poematorum confirmat Marcel/	
Marcellus	lus. Sed & hæc schema huius schemæ comperitur. Vnde Plautus ait in Persa.	
Plautus	Lepida cum decora schema. Cultus dicitur/ uel ornatus.	
Vgutio	Siligo cū i latino utrobicq; & unico l scribitur. Neq; a seligēdo deducitur/ ut cum	Siligo
Priscianus	Catholico somniauit Vgutio: sed a σιλιγγιον/ qd Græci dicūt. Priscianus li.	
Plautus	septimo/ maguderim interpretatus ē/ Plautū inducēs in rudente dicentē. Seu ti	
	bi cōfidis fore multā maguderim: id est (ut ait) frugis genus: hoc ē caulis/ q na/	
	scitur ex ea parte/ cuius radix scyrpis auellitur: uel potius (ut alii dicūt) siliginē.	
Plinius	Hæc Priscianus. Plinius. Siligo uero nunq; maturescit pariter: nec ulla segetū	
	minus dilationē patitur/ propter teneritatē/ iis quæ maturuere granū dimit/	
	tentibus. Sed minus q̄ cætera frumēta in stypula periclitatur: quoniā semper	
Iuuenalis	habet rectā spicā: nec rorem continet/ q rubiginē faciat. Iuuenalis satyra. v.	
	Sed tenet/ & niueus/ molliq; siligine factus/	
	Seruatur domino. Genus est tritici: ut ex uerbis Plinii patere potest.	

Marcellus	Suauidudo & suauiditas / i una significatiōe accipi possūt testibus Marcello & Gel	Suauidudo
Gellius	lio li. xiii. noctiū atticarū. Plautus in bacchidibus. Cor meum / spes mea / mel	Suauiditas
Plautus	meū / suauidudo / cybus / gaudiū. Suauium aut uoluptatis ē / testibus Seruio &	Suauium
Seruus	Donato. Terentius. O Thais mea / meum suauium. Inde uenit suauior suauiā	Suauior
Donatus	ris deponēs uerbū. Catullus ad Veraniū. Lucundum os / oculosq; suauiabor.	
Terentius	Sibilus cum i latino utrobicq; & unico / tam quarta / q̄ secunda declinatione /	Sibilus
Catullus	declinari potest / teste Prisciano / Sifennam inducente dicentem libro historia	
Priscianus	rum. xii. Procul sibilu significare cōsuli cōepit / pro sibilu. Sibilus / ut tradit Pho	
Sifenna	cas) in singulari masculini generis est / in plurali uero / neutri. Sed & masculi	
Phocas	ni comperitur. Vnde Hieronymus in libro ludicum capitulo. v. ait. Quare	
Hieronymus	habitas inter duos terminos / ut audias sibilos gregum / Seruius aut super bu	
Seruus	colica / sibilus (inquit) est ipsa res / sibila uero / ora. Virgilius. Nam neq; me tā	
Virgilius	tum uenientis sibilus austrī. Lucanus libro nono. Cerberus Orpheo leniuit si	
Lucanus	bila cantu / idest ora. Sed & pro re ipsa / sibila usurpauit Ouidius / quom dixit	
Ouidius	libro metamor. iiii. pars circum pectora lapsæ Sibila dant / saniemq; uomūt /	
Seruus	linguisq; coruscant / scilicet colubræ. Sibilus sibila sibilum / pro sibilans ponit	
Virgilius	teste Seruio super librum secundum æneidos. Vnde & in georgicis Virgilius	
	ait. Tollentēq; minas / & sibila colla tumentem / idest sibilantia.	
Priscianus	Sospes (etsi habet fœmininum sospita) communis generis est / teste Prisciano.	Sospes
Ouidius	Ouidius fastorum secundo. Sospita delubris dicitur aucta nouis. Sospes non	Sospita
Ennius	trā q̄ seruatur / sed & q̄ seruat (quod Ennius Festo referēte usurpauit) dici pōt.	
Gellius	Sermonor / & sermocinor / dici potest. Verum (ut tradit Gellius libro. xviii. no	Sermonor
	ctium atticarum) sermonor rusticius uerbum uidetur / sed est rectius / sermoci	Sermoci
	nor uero rectius / sed corruptius est.	nor
Priscianus	Solor solaris / commune uerbum est / testibus Prisciano & Gellio libro. xv. no	Solor
Gellius	ctium atticarum. Sed & solo solas ueteres protulerunt / teste Prisciano / unde	Solo
Priscianus	desolo desolas. Virgilius libro æneidos. xi. Vidimus ingentes & desolauimus	
Virgilius	agros. Statius libro thæbaidos sexto. dilectas cui desolauimus urbes. Varro	
Status	in Oedipo. Oedipus Athenas uenire dicebatur / qui consolaret.	
Varro	Statuo statuis facit in præterito statui / in supino statutum. Simile quoq; præte	Statuo
	ritum / & supinum / format sisto transitiuum / sed neutrale / steti / absq; supino.	Sisto
	Sto facit in præterito steti. Composita a sto stas / præteriti duplicatiōem ser	Sto
	uant / ut restiti / præstiti / perstiti / constiti / substiti / astiti / institi / destiti / obstiti. Ab	
Ouidius	sto autem / non abstiti modo / sed & absti facit / dicente Ouidio li. metamor.	
	undecio. Alcyone lachrymas / & quæ pars amouet / absti / nisi forte uelimus	
	dicere / Ouidium syncopam fecisse. Horum autem a sto compositorum supi	
Priscianus	na / antiqui uarie protulerunt / teste Prisciano. Brutus in epistolis. Occiso Ca	
Brutus	io Cæsare postq̄ mare transierat / præstatum est. Arator. quod uota requirūt	
Arator	Præstaturus adest. Aemilius orator. Tempore astiturum / atq; petiturum me	
Aemilius	esse. Statius libro thæbaidos septimo. Quæ sic orsa prior / spes ne obstatura	
Status	pelafgis / Lucanus libro. ii. Constatura fides superum. Martialis. Constatura	
Lucanus	fuit Megalenses purpura centū. Nam si præstiturus / obstitura / uel constitura	
Martialis	legeretur / uersus stare non posset. Sto interprete Seruio / plura detinet signifi	
Seruus	cata. Stat / fixus est. Virgilius libro æneidos decimo. Stat sua cuiq; dies. Stat	
Virgilius	adest. Virgilius libro æneidos quarto. Stat sonipes ac frena ferox. Stat / positū	
Virgilius	est. Virgilius libro æneidos. iii. stant manibus aræ Cæruleis mæstæ uittis. Stat	
Virgilius	plenum est. Virgilius. iam puluere cælum Stare uident. Stat / eminet. Virgili	
Virgilius	us libro æneidos quinto. stat ferrea turris ad auras. Stat / placet. Virgilius.	
Virgilius	Stat casus renouare omnes. Idem. Stat conferre manum. Stat / est. Virgilius li.	
Virgilius	æneidos primo. Omnis in Ascanio chari stat cura parentis. Stat / horret. Vir	
Virgilius	gilius. stant lumina flama.	
Virgilius	Satyrus cum t exili / & y græco scribitur. Animal est / quod teste Plinio libro. v.	Satyrus
Virgilius	naturalis historię / de homine nil præfert / q̄ figuram. Neq; a saturatura / sa	Satyra
Plinius	turum descendit ut cum Catholico Vgutio somniauit. Hic a Hieronymo ita	
Vgutio	describitur. Ait. n. in uita Pauli. Ad quē scilicet Paulū cū pergeret beatus An	
Hieronymus	tonius / uidit homūculū adūcis naribus / & fronte cornibus aspa / cui extrema	

	corporis in caprarū pedes desinebant. Et præmissio signo crucis cū quisnam esset interrogasset Antonius respondisse fertur. Mortalis ego sum unus ex accolis eremi: quos uano errore delusa gentilitas faunos/satyrosq; & incubos appellat. Satyra eadem scriptura /a satyris dicta est / dicente Donato in prologo super Terentiū. Deinde aliud genus fabulæ / idest satyra sumpsit ex ordium: quæ a satyris / quos illotos semper / ac petulantes esse legimus / uocata est: etsi aliunde nomē nonnulli traxisse prauē putant. Hæc ille. Satyros autē (ut refert Macrobius) a σατη / quæ est mentula / nonnulli appellatos opinantur: q; scilicet in libidinem proni sint. Sed scriptura etiam apud Græcos non consentit: quia apud illos cum t exili / & y græco satyrus scribitur / ut superius ostendimus. Sunt autē satyri / dii siluarum. De fabula / personisq; / intellexisse uidetur Horatius in arte poetica / quom ait. Carmine qui tragico uilem certauit ob hircum / Mox etiam agrestes satyros nudauit. Idem. Verum ita luxores / ita cōmēdare dicaces Cōueniet satyros: ita uertere seria ludo. Varro a quodā genere sarciminis / quod multis rebus reficiebatur / satyram dictam tradit. Vnde in secundo libro Plautinarum quæstionū habet. Satyra / est uua passa & polenta / & nuclei pinei ex musto conspersi. Alii a satyra lance / quæ referta uariis / multisq; primitiis / in sacrificiis Cereris inferebatur / dictam uolunt. Alii uero (inter quos Pompeius) a lege satyra / multis aliis cōferta legibus / dictā existimant. Huius legis satyræ meminit Lucilius libro primo / quom ait. Per satyram ædilem factum qui legibus ulnat. Et Salustius in Iugurtha. Deinde quasi per satyram sententiis exquisitis in deditio nem accipitur. Alii a fatiritate satyram quasi saturam uocatā putant. Sed tunc cū i latino scribi fatira deberet: quod a nemine obseruatur. Satyrarum autē duo sunt genera. Primū non sola carminum uarietate mixtū / ut Quintilianus tradit. In quo quidem carminis genere / auctoribus Laertio / & Apulegio / apud Græcos demetrius quidam poeta claruit. Altera uero satyra (ut Diomedes ait) maledicū carmen est / & ad carpēda hominum uitia / archææ comœdiæ caractere compositū: quale scripserunt Lucilius / Horatius / Persius.	
Donatus		
Macrobius		
Horatius		
Horatius		
Varro		
Pompeius		
Lucilius		
Salustius		
Quintiliāus		
Laertius		
Apulegius		
Diomedes		
Lucanus	Syria cum y græco in prima syllaba / regio est Asiæ: cuius populi Syri / & Syrii / uocati sunt. Lucanus libro septimo. Istis parce precor: uiuant Galatæq; Syriq;.	Syria Syri
Iustinus	Hi & Assyrii appellantur / teste Iustino libro primo. Ab aliis tamen / quadripartita fit diuisio: in Syrios uidelicet: Assyrios: Leucosyrios: Cœlesyrios. Siri ⁹ cum i latino utrobisq; stella est in ore cœlestis canis posita / teste Seruio: uel (ut alii uolunt) in fronte canis. Neq; a Syria deriuatur / ut cum Catholico somnia uit Vgutio. Nam Syria cum y græco / primam corripit syllabā: siri ⁹ cū i latino / illam producit. Lucanus libro decimo. rapidus qua firius ignes Exerit. Sed neq; a συρῶ / quod est traho / descendit / ut nonnulli uoluerunt: quia tunc cum y græco scribi siri ⁹ oporteret. Cuius etymologia nequaquā conueniens est: nec apud Græcos scriptura obseruatur: ut cū y græco apud illos scribatur.	Syrii Siri ⁹ Scyros Scyrius Sciron
Seruius		
Vgutio		
Lucanus		
Tortellius	Neq; a ξηραίνω / quod est sicco / deducitur / ut Tortellius tradit: quia tunc cū x in initio / sequente e / xerius a nostris transferetur: quod nusq; lectum est. Siri ⁹ ergo / a σείριω / quod est luceo / uel splendo trahitur: ubi & etymologia / & scriptura conueniūt. Scyros cum c exili post l / & y græco / insula est una ex cycladibus / in mari Aegæo / & eodem nomine urbs in ea / teste Ptolemæo: cuius prima syllaba (ut dixit Strabo libro nono) producta est apud Græcos: quod etiam nostri obseruauerē poetæ. Inde fit scyrius scyria scyrium. Propertius. Scyria nec uiduo Deidamia uiro. Ouidius heroïdū. Sæpe malis stupeo: rerumq; oblita / lociq; / Ignara tetigi Scyria membra manu. Sciron cum c exili / & i latino / uentus est: qui ab Atheniensibus caurus uocatur: quia spirat a saxi / quæ Sciron latro incoluit: quem Theseus interficit. De quo latrone meminit Statius li. xii. thæbaidos / dicēs. Cercyōa / & sæuū uelles Scirona crematū.	
Prolemæus		
Strabo		
Propertius		
Ouidius		
Stadius		
Asper	Sapio sapi ⁹ facit in præterito sapiui / testibus Aspro / Chariso / Phoca: in supio	Sapio
Charisius	sapitum pi syllaba proudctā: uel secundū Varronem sapii: quod & Diomedes comprobatur: uel (ut Probus tradit) sapii: in supino sapitum correpta pi	
Phocas	syllaba. Caper uero / utruq; in usu esse dixit. Ididē sensisse uidetur Priscianus:	
Varro		

- Diomedes quod etiā confirmat Marcellus/dicens. Sapiui pro sapii/uel sapii ponitur.
- Probus Næuius in uirgine. Ego plus sapiui/qui fullonē compressi quinquatribus
- Caper Martialis. Nubere uis Prisco/non miror/Paula sapisti. Quod uerbum/si cū
- Priscianus re componitur/quartæ fit coniugationis. Nam respire dicimus/q̄ respere.
- Marcellus Construitur autem cum accusatiuo: ut iste cybus bonum sapit odorem. aliqui
- Næuius ablatiue iungitur: & nonnunq̄ genitiuo: ut est apud Plautū in epidico. desis/
- Martialis piebam mentis/quom illa scripta mitterem/pro mente.
- Plautus Sepelio sepelis cum unico p/& unico l (primam enim syllabam/& secundā cor
- Priscianus ripit) facit in præterito sepeliui: in supino sepultū: & secundū analogiam se/
- Cato pelitum teste Prisciano. Vnde Cato in Thermum ait. Mortuus ē: & sepelitus.
- Hieronymus Sodoma huius Sodomæ/& Sodomum: & fodoma neutro genere plurali tm̄
- Sodoma numero declinari potest: sicut Bactra: Megara: Susa. Hieronymus in genesi ca. Sodomū
- xxiii. Quæ uniuersa irrigabatur/anteq̄ subuerteret dominus Sodomā/& Go
- Solinus morram. Et in eodem capitulo. Lot uero moratus est in oppidis/quæ erant
- Solinus circa Iordanem: & habitauit in Sodomis. Solinus de situ Iudææ. Ibi duo op/
- Solinus pida: unum Sodomum/alterum Gomorrhum nominatum. Oppidum fuit
- Solinus Iudææ/diuiuo summersam iudicio/ut sacræ scripturæ attestantur.
- Stadius Salamis/& Salamin in recto/& Salamina ab accusatiuo græco formata/decli
- Stadius nari potest. Stadius libro thæbaidos. xii. Hos Salamis populos/illos cerealis
- Iuuenalis eleusin. Iuuenalis satyra decima. Ille tamen qualis rediit Salamine relicta. Salamina
- Virgilius Virgilius. Laomedontiadem primum Salamina petentem. Accusatiuus græ
- Quintiliāus cus est. Quintilianus libro sexto. Neq̄ est ignobile exemplū/Megarios Athe
- Quintiliāus niēsisibus/cū de Salamina contenderent/uictos Homeri uersu. Insula ē Pelo/
- Ptolemæus pōneso adiacens/ teste Ptolemæo/urbem sui nominis retinens: in qua Tela
- Ptolemæus mon pater Aiakis/ & Teucri/ regnauit. Sed cum reuerteretur Teucer a bel/
- Iustinus lo Troiano/ nec de inimicis Aiakis/ teste Iustio/ ultus fuisset/ a patre expulsus/
- Iustinus Cyprum perrexit: ibiq̄ ciuitatem condidit: quam & Salaminam uocauit: de
- Horatius qua Horatius in primo carminum. Nil desperandū Teucro duce/ & auspice
- Horatius Teucro: Certus enim promisit Apollo/ Ambiguam tellure nouam Salamia
- Petrus futuram. Petrus Riga in actibus apostolicis. Ad Cyprum tendunt/ post itra
- Petrus tes Salaminam.
- Virgilius Supero superas accusatiuo iungitur: & significat uincere. Virgilius in bucolicis.
- Virgilius Quod si idem certet Phœbum superare canendo. Superat/ occidit. Virgilius
- Virgilius libro æneidos. Clam ferro incautum superat. Superat/ ascendit. Virgilius ge/
- Virgilius orgicon li. iiii. superant montes/ & flumina tranant. Superat/ superest. Virgi/
- Virgilius lius libro tertio æneidos. Quid puer Ascanius/ superat ne/ & uestitur aura
- Virgilius Aetherea/ Superat/ abundat. Virgilius georgicorum primo. Si superat fœ
- Virgilius tus/ pariter frumenta sequentur. In his duobus significatis/ absolutū est.
- Marcellus Seco secas facit in præterito secui: in supino sectum. Reseco tamen/ facit in præ
- Marcellus terito resecaui/ & resecaui: in supino resecatum/ & resectum: & significat ferra
- Marcellus re/ uel excidere: & nonnunq̄ pro sequor ponitur/ teste Marcello/ dicente Vir/
- Virgilius gilio libro. x. æneidos. Quæcunq̄ est fortuna hodie quā quisq̄ secat spem:
- Marcellus idest sequitur. Ab huius uerbi supino sectum/ fit sector deponens uerbū/ te
- Priscianus ste eodem Marcello: non autem a supino secutū a sequor/ u detracta littera/
- Priscianus ut putat Priscianus. Et a seco pro sequor/ secta deriuatur: non aut a separo/ ut
- Vgutio Vgutio somniauit.
- Priscianus Sæpio sæpis facit in præterito sæpsi/ teste Prisciano: ac ēt sæpini/ auctoritate di/
- Hieronymus ui Hieronymi/ in Hesaia cap. v. dicētis. Sæpiuit eam: & lapides elegit ex ea. Sæpio
- Hieronymus Et cū æ diphthōgo apud antiquos anotari cōsueuit: sicut Pætus: tæter tætra
- Hieronymus tætrū: & nonnulla alia: quos quidē inuitari/ operæ precium est.
- Sardonyx Sardonyx cū y græco/ facit in genitiuo sardonychis cū ch aspirato: sicut onyx
- Sardonyx huius onychis/ a quo cōponitur: ut regula tradit græca. Et tam masculini/ q̄
- Iuuenalis foemini generis est. Iuuenalis. In manibus densi radiant testudine tota Sar/
- Perfius donyches. Perfius. Et natalicia tandem cū sardonyche/ albus. Et a genitiuo
- Iuuenalis græco Τοῦ σάρδονυχος/ nostri etiam hic sardonychus dixerūt. Iuuenalis
- Iuuenalis satyra. xiii. Arguit ipsorum/ quos littera/ gemmaq̄ princeps chatus

Martialis	Sardonychus. Lapis est preciosus: a quo fit sardonychatus sardonychata sardonychatum. Martialis. Cuius & hinc lucet sardonychata manus. Sardonyx item eadem litteratura / mons est Indiae / teste Ptolemaeo.	
Ptolemaeus	Sarpedon / facit in genituo sarpedontis / & sarpedonis / dicente Virgilio libro	Sarpedon
Virgilius	æneidos nono. Thæbana de matre nothū Sarpedonis alti. Fuit filius Iouis.	
Ptolemaeus	Est & eodem nomine urbs Ciliciae / teste Ptolemaeo.	
Hieronymus	Seraphim cum m in fine / tam neutri / q̄ masculini generis est. Hieronymus in epistola ad Furiam de uirginitate seruanda. Hæc sunt duo seraphim / ter glorificantia trinitatē: & in thæsauro ecclesiae condita. Seraphin cū n in fine pluralis tantum numeri / neutro genere usurpatur. Vnde canit ecclesia. Ac beata seraphin socia exultatione concelebrant: pro choro hic intelligas angelorū. Seraphis & Serapis (utroq̄ enim modo scribitur) Deus quidam uocatus est: qui & Osiris dicitur: ut super regulam / A super p breuis in mediis syllabis / uidebimus libro ultimo.	Seraphim Seraphin Seraphis Serapis
Martialis	Synthesis cum y græco in prima syllaba / & th aspirato / dici potest compositio.	Synthesis
Stadius	Et est genus uestis: de qua Martialis. De nostra prasina synthesis empta toga. Synthesis item / uasis est genus: de quo Stadius libro quarto siluarum.	Synchylis
Donatus	Aut unam dare synthesim quid horres Alborum calicum / atq̄ cacaborum / Synthesis cum y græco in prima / & media syllaba / & ch aspirato / figura ē locutionis / hyperbaton scilicet undiq̄ confusum / teste Donato.	
Macrobius	Sylla cum y græco / & duplicato l / nobilis fuit Romanus: qui antea Sibylla uocabatur / teste in saturnalibus Macrobio / dicente Papinio libro siluarum. iiii.	Sylla Sybilla
Papinius	conuiuia Sybillæ Coenabat semper. Sylia cum y græco / & unico l / mons ē Lucaniae / & silua in illo: de quo Virgilius libro æneidos. xii. meminit / dicens.	Syla Scylla
Virgilius	Ac uelut ingenti Sylia / sum moue Taburno. Scylla cum c exili / & y græco / &	Scylla
Tortellius	unico l / teste Tortellio pluralis tantum numeri / spolia dicuntur. Græci tamē etiam σκυλας singulare pronūtiāt. Singularis autē numeri Scylla eadē litteratura / proprium fuit nomen regis Scytharum / teste Herodoto libro quarto.	Scyllus Scilla
Herodotus	Scylla cum c exili / & y græco / & duplicato l / fuit duarū mulierū nomē: unius quidem Phorci filia / teste Seruio super librū tertiu æneidos: de qua Ouidius libro metamor. xiiii. Sospite q̄ Scylla nostri mutantur amores. Altera fuit Nisi Megarensium regis filia: cuius historiam / libro octauo metamor. Ouidius pertractauit. Scylus cū c exili / & y græco / & unico l / frater fuit Dipeli. Scilla cum c exili / & i latino / & duplicato l scribitur: nō autē cum y græco immedia te post s / & unico l / hac uidelicet scriptura syla / ut scribi præcipit Tortellius.	Cilla Sila Silus Silo Silenus Scilurus Silarus Siler Cyllarus
Theocritus	Nam in Theocrito uetustissimo ita scriptum legi edyllio quinto. σκυλας σιωρ γραισ α πό σαμα τοσ αν τικα τιλλοισ. Genus ē herbae: quæ in Africa in agrorum limitibus ponitur / teste Seruio super tertium georgicō: de qua Virgilius li. præfato. Scyllamq̄ elleborosq̄ graues. Alii dicūt esse genus capræ. Est & eodem noie pisciculi genus. Martialis. Cæruleus nos Liris amat: quem silua Maricæ Protegit: hinc scillæ maxima turba sumus. Cilla cū c in initio / & i latino / & gemino l / urbs fuit in Aetolia. Sila cum i latino / & unico l / galea dicitur. Silus eadem scriptura / nasus sursum uersus uocatur. Silo eadem scriptura / is appellatur / qui superciliis prominātibus est: & a Sileno / qui hirsutis superciliis fingebatur / deductū uocabulū est / testibus Marcello / & Varrone. Silenus autē Bacchi nutricius fuit: de quo Ouidi. li. primo de arte. Ebrius ecce senex pando Silenus a fello. Scilurus cum c exili / & i latino / & unico l / proprium fuit uiri nomen: qui teste Plutarcho / octoginta filios masculos habuit. Silurus cū i latino / & unico l / genus est piscis. Iuuenalis satyra. iiii. Vādere municipales fracta de merce siluros. Silerus cum i latino / & unico l / & Siler / in recto declinari potest. Fluius est picentinorum / iuxta Salernū decurrens / dicente Lucano libro secundo. radensq̄ Salerni Tecta Siler. Columella libro. xi. uitreoq̄ Siler qui defluit amni. Sylius libro octauo. Nunc Silerus quo nutrit aquis. Virgilius georgicorum tertio. Est lucos Sileri circa. Neutri autem generis siler / arbuscula est: ut apud Virgilium. Molle siler: quam & salicem uocant. Cyllarus cū c exili in initio / & y græco /	
Seruius		
Ouidius		
Ouidius		
Tortellius		
Theocritus		
Seruius		
Virgilius		
Martialis		
Marcellus		
Varro		
Ouidius		
Plutarchus		
Iuuenalis		
Lucanus		
Columella		
Sylius		
Virgilius		
Virgilius		

- Virgilius** & geminato l-nomē fuit equi Castoris: de quo Virgilius georgicon tertio. Talis Amychlæi domitus pollucis habenis Cyllarus: & quorum Grai meminere poetæ.
- Acron** Sigma huius sagmatis neutro: & hæc sigma huius sagmæ foeminino genere declinari potest: quo scilicet genere protulit Acro exponens illud Horatii sermone quinto: clitellas tpe ponunt: id est (ut ait) sagmas: hoc est fellas: quas uulgus bastos appellat. Sed & p sarcina ponitur.
- Siren** huius sirenis cum i latino: & hæc sirena ab accusatiuo græco formata: in recto declinari potest: & ab εἰρη/ quod connectere significat / uel retinere / descendit. Sunt tamē qui a σῦρω/ quod est traho / deductū uocabulum putant. Sed tūc cum y græco scribi syren oporteret: sed græci σειρη/ scribunt: quod a σῦρω deriuari nō potest. Alii a σειρα/ quæ est cathæna/ eo q̄ libidinis uinculum sirenes fuerint/ dici uolunt. Monstrū est marinum: quod dulcedine sui cātus allectos nautas summergi facit. Fuerunt aut Sirenes/ tres Acheoli fluminis filia/ ex Calliope musa/ ut poetæ dicūt. Virgilius libro æneidos. v.
- Virgilius** Inq̄ adeo scopulos sirenū aduecta subibat. Hieronymus in fine prologi i sue. Et nos ad patriam festinantes/ mortiferos sirenarum cantus/ surda debemus aure trāsire.
- Hieronymus** Syrinx huius syringis cū y græco in prima syllaba/ & hæc syringa ab accusatiuo græco formata/ declinari in recto potest. Nympha quædā fuit/ in cannā conuersa. Ouidius libro metamorphose. primo.
- Ouidius** Naias una fuit: nymphæ syringa uocabant. A nostris fistula transfetur. Sophronium/ & hæc Sophronia/ declinari potest. Propriū fuit mulieris nomē.
- Priscianus** Syrma huius syrmatidis cum y græco/ & hæc syrma huius syrma/ declinari potest teste Prisciano. Genus est uestis tragicorū/ ut quidam uolūt. Alii dicūt esse cadam/ siue tractū uestis foeminarū. Martialis.
- Martialis** Aptasti lōgū tu quoq̄ syrma tibi. Seneca de Baccho. Auro decorū syrma barbaricū trahit. Valerius in phormione. Quid hic cū tragicis uersis/ & syrma facis/ pro syrmate: uersis pro uersibus/ ut in ipsa dictione uidebimus.
- Seneca** Styra x cū t exili/ & y græco/ genus est aromatis. Neq̄ a stiria descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Plinius li. xii. naturalis historia. Arabes ex Syria reuehūt styra cē acri odore. Hieronymus in ecclesiastico capi. xxiii. Et quasi styra/ & galbanus/ & ungula/ & gutta. Sunt tñ/ qui ibi storax legūt.
- Valerius** Struthius cū t exili in prima/ & th aspirato in secunda syllaba/ sequente i latino/ & pro foemina et hæc struthio/ declinari potest. Auis est grandis/ corpore graui. Hieronymus in Job capi. xxxviii. Pēna struthionis/ simis est pēnis erodit/ & accipitris. Quando dereliquit oua sua in terra/ tu forsitan in puluere calefacies ea. Obliscitur/ q̄ pes cōculcet ea/ aut bestia agri cōterat. Durat ad filios suos/ quasi non sint sui. Frustra laborauit/ nullo timore cogente. Priuauit enim Deus eam sapiētia: nec dedit illi intelligentiam.
- Vgutio** Scorpius/ & scorpio/ dici potest. Verū (ut Caper tradit) scorpius animal est: scorpio uero/ res bellica. Compit tamē & scorpio/ pro animali. Vnde in euangelio Lucae legitur capi. x. Ecce dedi uobis prātem calcādi super serpētes/ & scorpiones: & super oēm uirtutem. inimici. Græcū est uocabulū. Neq̄ ab arcu/ uel harpæ/ uel scorto deducitur/ ut somniabūsus tradit Vgutio.
- Plinius** Strongylos huius strongyli cū y græco & unico l/ & Strongyle huius strongyles/ declinari potest. Insula est in mari Tyrreno/ nūc Naxos/ antea uero/ Dia uocata. Quo eam nōie Strabo appellat/ & Ouidius/ quom ait.
- Hieronymus** Qua breuis æquoreis Dia feritur aquis. Sylius li. xiiii.
- Ouidius** Mille Agathina dedit/ perflataq̄ Strongylos austris. Plinius. Strongyle/ a Li pari mille passus ad exortum solis uergens. Strongylus eadē scriptura/ mōs est Carmaniæ/ ut Ptolemæus ostendit.
- Plinius** Scapha cū c exili/ genus ē nauiculæ/ a σκαφῆ/ quod est cauo/ sic dicta: nō autem ab ea/ quæ est scopa/ ut cum Catholico Vgutio somniauit.
- Ptolemæus** Scaphium cū c exili/ & i latino/ genus est uasis concauit/ in quo cacare/ & meiere cōsueuerūt. Neq̄ a scido scindis deducit/ ut cū Catholico somniauit Vgutio.

Martialis	Sed a σκάρη τω/ quod est cauo/ descendit. Martialis. Te potare decet gemma qui mentora frangis In scaphium mœchæ Sardanapale tuæ.	
Donatus	Sestertius masculino/ & sestertium neutro genere declinari potest/ & diminuti ue sestertiolus/ & sestertiolū/ penultima correpta syllaba. Donatus sup phor mionem Terentii. Merito ergo/ non p singulos sestertios/ neq; per singulos	Sestertius Sestertium Sestertiolus Sestertiolū
Martialis	denarios/ neq; per singulos asses. Martialis. Sola tibi fuerat sestertia Melice cē tum. Idem. Sed sestertiolum donauit mentula Phœbo. Genus est ponderis/ uel nummi. Est et sestertiū genus ueli triplici licio/ ita texti/ ut tertiū filiū duo/ Suetonius in Augusto. ita ut in extremis spaciis subsultim decu Diomedes reret/ sestertio/ uel lodicula iuolutus.	
Varro	Scala plurali tñ numero declinat/ testibus Diomede/ Varrōe de lingua latina/	Scala
Donatus	Donato/ Phoca. Salustius in Iugurta. Deinde ubi unæ/ atq; alteræ/ scalæ/ cō Phocas iuctæ sunt. Et licet Quintilianus dicat/ singulari numero scala pferre/ barba/ Salustius rismum esse/ Hieronymus tñ singulari numero usurpauit/ quom dixit i gene Quintiliāus si capi. xxviii. Viditq; in somniis scalā stātem super terrā/ & cacumen eius tan Hierōymus gens cælum/ & angelos quoq; dei ascendentes/ & descendētes per eam/ & do minum inixum scalæ/ dicentem sibi.	Scala
Virgilius	Sedeo sedes secūda cōiugatōis est/ & primam corripit syllabā: Sido fidis tertiæ p̄mam producit. Virgilius li. æneidos. vii. paruaq; sedebat Succintus trabea.	Sedeo Sido
Virgilius	Idem li. æneidos. v. Confidunt transtris/ intentaq; brachia remis. Catullus.	Insidior
Catullus	Troicaq; obsidens longinquo mœnia bello. Hæc & si neutralia sint i tertia ta Hierōymus men persona/ passiue proferuntur. Hieronymus in li. tertio regum capi. vii. Et domuncula in qua sedebatur ad iudicandum/ erat in media porticu/ simili ope. Statius li. thæbaidos. ii. sumisq; insidit astris. A scedeo fit insideor deponēs.	
Statius	Sæpes a sapiō/ & seps/ in recto dici potest/ foeminino genere. Aufonius. Bucoli Aufonius co sæpes dixit Maro: cur Cicero seps/ masculini aut generis seps absq; diph/ thongo/ paruus est serpens/ a σήπω/ quod est putrefacio/ sic dictus. Nam oē Lucanus quicqd momorderit/ resoluatur in putredinem/ dicēte Lucano. Ossaq; disoluens cū corpore tabificus seps. Neq; a sapiō sapiō descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit.	Sæpes Seps
Vgutio	Sorbeo sorbes secūda coniugatiōe/ & sorbo sorbis tertia/ declinari potest. Per Perfius sius. & anticyras melior sorbere meracas. Iuuenalis. Sorbere & ante cybū qd Iuuenalis debeat aut pater/ aut rex. Sorbeo sorbes in præterito facit sorbui/ in supino Priscianus sorbitum. Sorbo autem/ format præteritū sorpsi/ supinum sorptum/ testibus Probos Prisciano/ & Probo.	Sorbeo Sorbo
Vgutio	Sorbitio/ & sorbities/ in uno significato accipi possunt. Et format sorbities di/ minutiue sorbicicula: non aut sorbicuicula/ ut somniauit Vgutio. Nam sor bitiuicula/ ab ea/ quæ est sorbitio per diminutionem fit.	Sorbitio Sorbicies Sorbicicula
Marcellus	Scalpo scalpis/ & scalpurio scalpuris dici pōt/ teste Marcello. Plautus i aularia.	la
Plautus	Vbi erat hæc defossa/ occipit ibi scalpurare unguis.	Sorbitiūcu
Diomedes	Silex huius silicis cum i latino/ & unco i masculini/ & foemini generis est/ testis/	la
Donatus	bus Diomede/ Donato/ Prisciano. Ouidius li. metamor. vii.	Scalpo Scapurio
Priscianus	Aut ubi terrena silices fornace soluti. Virgilius libro æneidos. vii.	Silex
Ouidius	Stabat acuta silex præcis undiq; saxis. Dicitur ē silex/ q; de eo ignis saliat.	Supellex
Virgilius	Supellex cū unico p/ & duplicato l/ & hæc supellectilis/ declinari i recto potest/ Priscianus teste Prisciano: & primā corripit syllabam. Iuuenalis. Tales ergo cybi/ qua/ Iuuenalis lis domus/ atq; supellex. Cato aduersus Tyberiu Semproniu. Si posset auctio Cato fieri de actibus suis/ quasi supellectilis solet. In ablatiuo singulari facit supelle Terētius ctile/ uel supellectili. Terētius i phormione. Tum pluscula supellectile opus Varro est. Varro libro secundo de analogia. Sæpe itaq; ex eadem supellectili licet ui Papias dere. Papias dicit posse declinari etiam hoc supellectile. Nā & plurali nume/ ro supellectilia dicimus.	Supellecti lis Supellectile
Virgilius	Stratus huius stratus/ & hoc stratum/ declinari potest/ dicente Virgilio. Mollibus e stratis opera ad fabrilia surgit.	Stratus Stratum
Virgilius	Suffragor suffragaris fra syllabam producit. Virgilius i Priapea/	Suffragor

Iuuenalis Copia me perdit: tu suffragare rogatus. Inde uenit suffragium / fra syllaba pa
Lucanus ri modo producta. Iuuenalis. Libera si detur populo suffragia / qui tam. Luca /
Ouidius nus. Et non ad missa dirimat suffragia plebis. Suffragium autem a frango fra /
 gis / fra syllabam corripit. Ouidius qui de nuce inscribitur.
 Quid nisi suffragium nimbis ruitantibus essem?

Marcellus Sacrificio sacrificas & sacrificor deponens / teste Marcello usurpatur. Ennius. Sic **Sacrificio**
Ennius nos ille suos diis sacrificare pueros. Varro reru diuinaru libro quarto. Viri **Sacrificor**
Varro nuptis sacrificabantur in cubiculo uidua. Cato de liberis educandis. Quom
Cato primoribus initiarent de portione pueros sacrificabantur.

Vgutio Symbolum cum y graeco / neutro genere & haec symbola foeminino / declinari **Symbolu**
 potest. Neq ab eo qui est bolus / deducitur / ut Mammætractus tradit / & cum **Symbola**
 Catholico Vgutio soniauit. Sed a συμβάλλω / quod est confero / deriuat.
 Vnde quidam collationem interpretati sunt: ita ut caena illa dicatur collatio /
Terentius in quam comparanda plures aliquid contulerunt. Nam laus symbolae / colla /
Hieronymus tio est. Terentius in Andria. Symbolum dedit. Hieronymus in parabolis capi /
 tulo. xxii. Noli esse i conuiuuiis potatoru: nec in comestationibus eorum / qui
Polux carnes ad uescendum conferunt: quia uacates potibus & dantes symbola / con /
 sumentur. Symbolum item / teste Poluce / paruū erat numisma. Vnde & a non
Aristoteles nullis signum traducitur: a quo / fit eusymbolum: quod bonum omen inter /
Cicero tatur. At uero Aristoteles / symbolum originem / hoc est etymologiam uoca /
 bulorum appellat: per quam scilicet / uis uerbi / uel nois / per interpretatione
Quintilianus cognoscitur. Cicero autem / symbolum notam traduxit. Alii similitudinem tra /
 ferunt: Quod etiam libro primo. Quintilianus tradit. Symbola item / dici po /
 test congressio / praelium / uel consiliu.

Plautus Socius & socienus in uno significato dici potest. Plautus in aularia. Atq illi so / **Socius**
Hieronymus cicut & socius. Hieronymus in epistola ad Sufannam. Ad haec respondet bea / **Socienus**
Hieronymus ta Tecla cum suis innumerabilibus sociis. Idem i libro Iudicum capi. xi. Cuiq / **Socia**
 filia abisset cum sociis / ac sodalibus suis / flebat uirginitate suam in montibus.
Plinius Sauromatae / populi quidam sunt iuxta danubium / in Maotidem uergentes pa / **Sauromatae**
Ptolemæus ludem: qui & Sarmatae uocitati sunt. Plinius li. quarto naturalis historiae. Sa / **Sarmatae**
Ouidius uromatas Scytharum gentes Graeci uocant: quas Sarmatas Romani dicunt. **Sarmatis**
Iuuenalis Vnde horum regio Sarmatia etiam a Ptolemæo dicitur. Inde sarmatis huius
 sarmatidis. Ouidius. Terreat haud manes Sarmatis umbra meos. Sed (ut di
 xi) et a latinis populi hi Sauromatae appellantur. Iuuenalis satyra secunda.
 Ultra Sauromatas fugere hinc libet.

Apuleius Spælæum cum æ diphtongo in media syllaba scribitur / necnon & in prima / si **Spælæum**
Virgilius Apuleio creditur / ea scilicet ratione / q diximus i dictoe syncærus. Virgilius i **Splunca**
 bucolicis. Certum est in siluis / inter spælæa ferarum: idest spluncas.

Martialis Supnus cum u / sequente pn / uel (ut alii uolunt) cum o / sonus scribi debet. Nam **Supnus**
 Graeci ὑπνος dicunt: quod et ptulit Martialis / quom ait. **Supnium**
 Hypne quid expectas piger. imortale phalernum **Semisupn**
 Funde. Latini autem / mutantes aspiratione in s / & y graecum i u / dicunt supnus: **Semisupnis**
 sicut Herpillon serpillu: hemis semis: hepta septem: Somnus proprie (ut tradit
Seruius Seruius) est ipse deus: ut est apud Virgilium li. aeneidos. v. Cum leuis aethere /
Virgilius is delapsus somnus ab astris. Vocatur tamen & sonus / quom dormimus. Vir /
Virgilius gilius geor. tertio. nec somnos abruptit cura quietos. Martialis. Dat tibi se /
Martialis curos uilis tegeticula somnos. Hoc somnium / illusio dicitur / quam dormien /
Hieronymus do patimur / dicete Hieronymo i epistola ad Eustochium. Nec uere sopor ille
Seruius fuerat: nec uana somnia / qbus saepe deludimur. Sed & pro somno ponitur /
Virgilius teste Seruio. Vnde & Virgilius libro aeneidos. v. ait. Te palinure petes / tibi tri /
Cicero stia somnia portans: idest somnos. Somnus si componitur cum semis / secun /
 di / & tertii ordinis est. Cicero i Verrem. Hic et cum semisonus stuperet. Coe /
Coelius lius in Antonium. Ipsum nanq offendunt semisono corpore profligatu. Sa /
Salustius lustius i Iugurtha. Signo dato / castra hostiu iuadunt / semisomnos partim / alios
Seneca arma sumetes / fuget. Seneca de breuitate uitae. Quam multi hesterni crapula

	semifumnes/& grauēs.	
Sruius Cicero	Spicus masculino/& spica foeminino/& spicū neutro genere/declinari pōt/te- ste Seruio super primū georgicorum:ubi ait.Masculini usum i utroq; nume- ro habemus:neutri uero in solo singulari/& raro.Cicero in Arato. Spicum illustre ferens illustri corpore uirgo.	Spicus Spica Spicum
Pompeius Lucretius	Sterilus secūda/& sterilis tertia declinatiōe/declinari posse ostēdit Pōpeius i di ctiōe sterilā/pro sterilē/dicēte ēt Lucretio li.secūdo.Et sonitu sterila/& succo.	Sterilus Sterilis
Prisciāus Phocas	Scobs huius scobis foeminini generis est/teste Prisciano. At uero Phocas/mascu- lino hic scobis declinari prācipit.Id est quod ab aliqua materia minutissimū decidit dum uel per ferrā secatur/uel p terebram pforatur. Sed & ex attritio- ne laterū/scobs habetur:qua frequēter ad metalla/& pauimēta tergendā/se- duli ministri uruntur. Vnde Horatius in sermonibus ait.	Scobs Scobis Scobina Scrobs Scrobis
Horatius	Vilibus in scopis in mappis in scobe quantus Consistat sumptus neglectis fla- gitiū ingēs Ten lapides uarios lutulēta radere palmar Virgilius in Priapea.	
Virgilius	Nemo uiderit hanc ut expuentem Quam pro sanguine puluerem/scobēq; A scobe/scobina deriuatur/fabrile instrumētum:quæ anonnullis ēt scobs ap- pellatur. Varro de lingua latina/comici cuiusdā uerba enarrans/scobina(in- quit)ego illum actutū arrasi:Scrobs huius scrobis masculini generis est/testi- bus Probo/& Seruio super secūdam georgicon. Sed a Phoca/hic scrobis in recto declinatur.Priscianus autē/tam foeminini/q; masculini generis esse tra- dit:quod & placet. Vñ & Lucanus li.octauo/ait.Exigua trepidus possūt sero- be:idest fossa.Et Ouidius libro metamor.vi. Et procul aggesta scrobibus tel- lure duabus.Masculino autē genere protulit Plautus quom dixit in Amphi- tryone. Ibi scrobes effodi duplos.	
Varro	Sino finis facit in prāterito siui/teste Prisciano:ut est apud Terentium in adel- phis. Quia uō sciuit egestas. Diomedes autē dicit q; facit ēt fini:q; & iducit Pu- bliū dicentem de uita sua. Quod si me inuitū abire sinisset. Et Scaurus eodem referente Diomede/ait.Prædiū non fini fieri.	Sino
Probus Seruius Phocas Priscianus Lucanus Ouidius Plautus Priscianus Terētius Diomedes	Statua format per diminutionem statunculus/teste Donato in editione secun- da Diuus autē Hieronymus Donati discipulus/hoc staticulū a statua forma- uit. Ait enim in trāslatione homiliæ quintæ. Origenis super pentateuchū. Sed uxor eius imemor pæcepti/retrosum respicit:ipositam legem rupit:fit sta- ticulū salis. Et paulo post. Memētote uxoris Lot. Quod autē fit staticulū salis/ insipientia eius expositū uidetur indicium. Statio autē format diminutiue statium cula:sicut ratio ratiūcula.	Statua Statūculus Staticulū Statio Statiūcula
Publius Scaurus Donatus Hierōymus		
Lucāus Iuuenalis	Santones/Santoni/Santonici/populi qdā Gallia/dici possūt. Lucāus li.pmo. Signa mouet/quadetq; amoto Santonus hoste. Iuuenalis. Tempora Santonico uelas adoperta cucullo:	Santones Santoni Santonici
Lucāus	Spurcicia/& spurcicies i uno significato dici potest. Lucanus li.vi. At contra/nobis coenum tæterrimum cū sit Spurcicies/eadem porcis hæc mūda uidetur.	Spurcicia Spurcicies
Vgutio	Satrapa cū t exili/uoocabulū est Persicum:& apud nos præfectū indicat. Neq; ex satis/& rapio cōponitur/ut cū Catholico somniauit Vgutio.	Satrapa
Vgutio	Scepterū cum c & t exilibus/græcū ē:nā græci σκηπ Τροπυ dicūt. Neq; a cepi præ- terito deriuatur/ut cū Catholico Vgutio somniauit. Virga erat/qua reges ute- bantur in Iouis similitudinem.	Septrū
Vgutio Plinius Persius	Sepia/græca dictio est. Neq; a sapiō sapiō deducitur/ut cū Catholico sōniauit Vgutio. Genus ē piscis/teste Plinio:ex quo atramētū quoddā cōficit. Persius. Nigra quod Infusa uanescat sepia Lympha. Est etiā sepia/scopolus diuersis i locis iuxta Atheniēsiū litora/teste Herodoto.	Sepia
Herodotus	Scotonia cū c/& t exilibus/ifirmitas quædā est tenebrositate inducēs:unde & obtenebratio dici potest. Nam a σκο Τουμα/ quod est uertiginor descen- dit:nō autē a scuto/ut cū Catholico Vgutio somniauit.	Scotonia
Vgutio	Siderites cū i latino utrobique/& t exili/genus quoddam est lapidis/ferro simi- lis. Nam a σιδηρος/ quod est ferrū deducitur:non autē ab eo quod est sydus/ ut cum Catholico sōniauit Vgutio.	Siderites
Vgutio		

	Stadiū/græcū ē uocabulum:& latine curriculum trāssertur. Est autē mille passū	Stadium
Vgutio	pars octaua. Neq; a sto stas deriuatur/ut cum Catholico Vgutio somniauit.	
Vgutio	Sartago cū t exili/nō uenit ab ago agis/ut cum Catholico Vgutio somniauit:	Sartago
	sed a Græco trahitur:& a nostris patella traducitur.	
Vgutio	Spongia a σπογγος quod Græci dicūt/deriuatur: non autem a spuma/ut cū	Spongia
	Catholico somniauit Vgutio.	
Vgutio	Sipho cum i latino/græca dictio est. Neq; a sibilo sibilas descendit/ut cum Ca	Sipho
Plinius	tholico somniauit Vgutio. sunt autē siphones tubi/uel fistulæ/per quas urgē	
Iuuenalis	te spiritu aqua/uel alius liquor emittitur. Plinius libro secūdo naturalis histo	
	ria. De qua in sūma iuga erumpente/quo spiritu acta:& terræ pondere pres	
	sa/siphonū modo emicat. Alii dicūt a sono uocis/siphones dictos. Iuuenalis.	
	Effigiemq; deæ lōgis siphonibus implēt.	
Vgutio	Scutica cum c exili utrobicq; & t non aspirato:& i latino/nō uenit a scuto/ut cū	Scutica
Virgilius	Catholico somniauit Vgutio. Nam scutum primam producit syllabam: ut ē	
Perſius	apud uirgiliū:& scuta latentia condunt. Scutica autē p̄mam corripit/dicente	
	Perſio. Atq; hic quem ad strigiles scutica:& metus egit erilis. Dicta est autem	
	scutica ακυτοσ/quod est corium. Est enim flagellum ex corio.	
Festus	Sambucus/arbore est nota. Festus. Ebulus græce/sambucus latine. Neq; declina	Sambucus
Vgutio	tur hæc sambuca/ut Vgutio/ & Catholico uoluerunt. Lucillius li. xxvi. Atq;	Sabucus
Serenus	infelix signum/sambucum uocant. Serenus autem primam huius dictionis	Sambuca
Serenus	syllabam corripit/absq; m sabucus/scribi posse innuit/quom ait. Conue	
Lucillius	niet teneræ radix decocta sabuci. Idem. Vngitur & succis dederit quos parua	
	sabucus. Sambuca/genus est machinæ: qua urbes expugnari solent. Sambu	
Satrabo	ca item/genus ē instrumenti musici/barbarum Strabone teste uocabulum. Et i	
Perſius	utroq; significato/mediā syllaba producit. Perſius satyra sexta.	
	Sambucam citius caloni aptaueris alto.	
Lucretius	Scateo scates secunda/& scato scatis tertia cōiugatione/declinari potest. Lucreti	Scateo
	us libro. v. Et partim plano scatere atq; erumpere campo.	Scato
	Scandalum singulari numero neutri generis est: in plurali uero/ tam masculini/	Scandalum
Probus	q̄ neutri/ teste Probo. Quod quidem uocabulū/ primum ab euangelio acep	
Priscianus	tum est: quod græci ēτ σκαυδ-αλου neutro genere proferunt.	
Propertius	Sterno sternis facit i præterito stravi/ teste Prisciano: qn ēτ & sternui. Proptius.	Sterno
Catullus	Arduus argutum sternuit omen amor. Catullus.	
	Dextra sternuit appellatione.	
Hierōym ⁹	Scopo scopas prima & scopo scopis tertia coniugatione/declinari potest. Hie	Scopo
Pſalmogra	ronymus in Hesaia capitulo. xiiii. Et scopabo eam in scopa terens. Pſalmo/	Sporta
phus	graphus. Et scopebam spiritū meum. Scopo primæ cōiugationis facit i præ	Sportula
	terito scopauit/ tertiæ autem scopſi.	Sportella
Asconius	Sporta format per diminutiōem sportula/ & sportella/ teste Asconio.	Sturnus
Ptolemæ ⁹	Sturnus/ auis est nota. Sturni pluralis tñ numeri/ opidum ē Calabria/ teste Pto	Sturni
Ptolemæus	lemæo. Sturni item/ populi sunt sub Vibionibus usq; ad Alaunos/ ut idē Pto	Soteris
Priscianus	lemæus docet.	Soterin
Plautus	Soteris cum t exili/ & soterin/ in recto declinari potest/ teste Prisciano. Plautus	Soter
	in uitularia. Illic autē Soterinis est pater. propriū fuit mulieris nomen. Soter	
	ēt cum t exili/ proprium fuit uiri nomen: & dici potest saluator.	
	Seruus/ & seruitium/ in uno significato accipi possunt: sicut & pro officialibus/	Seruus
	siue obsequia exhibentibus/ officia dicimus: & pro ministris/ ministeria: & p	Seruium
Salustius	mācipibus/ mācipia. Salustius. Interea seruicia repudiabat: quorum in initio	Sacerdos
Horatius	ad eum copiæ cōuenerāt. Seruicium tamen proprie est seruitus ipsa/ uel serui	Sacerdotu
	tutis actio. Horatius fermōe. xv.	lus
	Cum te seruicio lōgo/ curaq; leuarit.	Sacerdotu
	Sacerdos/ cōis geæris ē: & format diminutiue sacerdotulus/ & sacerdotula.	la
Platus	Sors/ & fortis/ in recto declari pōt. Plautus in Casina. Vide ne qua illic isit alia	Sors
Priscianus	fortis sub aqua. Quod etiam Priscianus anotaui.	Sortis
Priscianus	Strabo/ cōis generis est/ teste Prisciano. Declinatur tamen & masculine hic stra	Strabo
Marcellus	bus/ teste Marcello: & feminine hæc straba/ ut idem tradit Priscianus. Neq; a	Strabus

Priscianus Vgutio	sterno sternis deducitur ut cum Catholico somniauit Vgutio sed a ὄτρυνω quod est uerto descendit/e in a mutato ut in nonnullis aliis fieri consuevit. Strabo is dicitur qui oculis in obliquum respicit.	Straba
Stadius	Sele huius seles cū unico l & Selæ plurali tñ numero declinari potest. Stadius siluarum. v. Graia refert Sele Graius qua puppe magister Decidit. Opidum	Sele Selæ Sella
Ephorus Hesiodus Pindarus Homerus Philochorus Iuuenalis	est epiri iuxta oraculū dodonæum/a Grais conditum ut Ephorus tradit & Hesiodus: quod Pindarus Elos Homerus Selos/cū gemino l ut Iliados. xvi. ostendit Homerus. ζεύς ἀρα δ' ὠδ' ὠραϊε πῆλοσ γικε αμφιδέ σελλοι. Philo- chorus Heliopiam uocat. Plinius. in Epiro Selæ dryopes/Molossi Graiæ. At uero sella a sedeo/cum gemino l scribi consuevit. Iuuenalis satyra tertia. Et dubitas alra chionem deducere sella.	
Vgutio	Stadius masculino / & stadium neutro genere Græci proferūt. Sic & utroq; mo- do apud nos declinari posse dixerim. Splen non uenit a supleo ut cum Catholico somniauit Vgutio. Nam Græci σπλην dicunt. Synodus huius synodi cum y græco foemini generis/dici pot' cōcilium. Est et eadem scriptura synodus/genus piscis. Et facit in genitiuo synodontis. Scopas cum c exili/proprium fuit uiri nomen. Scopas/uilla quædam est Liby-	Stadius Stadium Splen Synodus Scopas Scopa
Ptolemæus Horatius	es teste Ptolemæo. Scopas etiam pauimenta uerruntur. Horatius. Vilibus in scopis/in mappis/in scobe quantus Consistat sumptus.	
Varro Terentius Ennius	Rabs foemini generis/& trabes/in recto declinari potest/te- ste Varrōe de lingua latina. Terentius in parmenone. Alia trabs pronis in humum. Ennius in Medea. Vtinam ne in nemore Pe- lio securibus accidisset interrā abiogna trabes. Trabis proprie duo sunt ligna cōpacta teste Pompeio: quæ abusiue & pro uno tñ ligno ponitur. A trabe hæc trabica deriuatur/dicta quod sit trabibus confixa ut idem Pompeius scribit. Pacuius. Labitur trabica in alue os. Genus est nauis. Thabraca/urbs est in Aphrica/teste Pomponio Mela: quam Ptolemæus dicit esse coloniam Numidiæ: d qua Sylius. Cum Thabra- ca Syrium uulgas. Iuuenalis satyra. x. Quales umbriferos ut pandit Thabraca saltus.	Trabs Trabes Trabica Thabraca
Pompeius Pompeius Pacuius Pomponius Ptolemæus Sylus Iuuenalis Virgilius	Tabularia/ea dicuntur/in quibus publici actus continentur. Virgilius georgi- corū. ii. nec ferrea iura. In sanumq; forū/aut populi tabularia uidit. Tabulata autē rami uocantur effusiores/per quos/uitis usq; ad summū ascendit & in plana tendentes non in altiora crescetes/teste Seruio. Virgilius libro præfa- to. summasq; sequi tabulata per ulmos/Tabulatum item appellatur paries/ siue ædificiū/lapidibus in tabularū modū quadratis constructū. Hieronimus in sermone de assumptione uirginis Mariæ. Vbi in eius honore fabricata est ecclesia miro lapideo tabulato. Thrace huius thraces cū th aspirato/& c exili/& Thraca huius thracæ/& hæc Thracia/declinari potest. Neq; ab eo quod est trux/dicta est ut cū Catholico somniauit Vgutio: sed ἀρσιν quod temerarium significat. Stadius libro. iii. siluarū. nam nec mihi barbara Thrace/Nec Libye natale solum. Virgilius li- bro æneidos. xii. gemit ultima pulsu Thracapedū. Inde fit Thrax/Thracus/ Thracius/Thracēsis. Iuuenalis. Quid Seres/quid Thraces agāt. Valerius flac- cus libro. ii. Cōgeminat qua primus Athos/& pontus/& ingens Thraca/ palus. Lucanus. Quantus piniferæ boreas quom Thracius Ossæ. Ab eo quod est thrax/sit etiam foemininum thrassa cum duplicato s: uel etiam thraissa di- uisa diphthongo. Nam apud Græcos ἠραῖξ habet iota subscriptum: quæ ap- pellatur diphthongus impropria: quam si diuersis/ἠραῖξ idest thraix di syl- bum dicitur: cuius foemininū erit thraissa:& adiectiue thraicus/& thraicius. Item a ἠραῖξ masculino/quod apud Iones/qui & longum in η mutant thracen- sem indicat sit thressa/& threissa cum ei diphthongo/& Threicius/siue thre- icus: ut est apud Homerum iliados secundo. ἀρτόμῆραι ἄμυρῆν τοῦ ἠρηκῆ παῦσαρ δοιδῆσ. Virgilius li. æneidos. vii.	Tabularia Tabulata Thrace Thraca Thracia Thrax Thracus Thracius Thracēsis Thrassa Thraissa Thraicus Thraicius Thressa Threissa Threicius Threicius
Seruus Virgilius Hieronymus		
Vgutio Stadius Virgilius Iuuenalis Valerius Lucanus		
Homerus Virgilius		

Virgilius Gellius	Threiciamq; Samum/ quæ nunc Samotracia fertur: ubi diphthongus ipsa diuiditur: sicut etiam li. primo æneidos: uel qualis equos Threiffa fatigat Harpalice. Est igitur Thracia regio Europæ: quæ teste Gellio libro. x. noctium at ticarum/ Sithon appellata fuit.	
Strabo	Trachyna cum t exili/ & ch aspirato/ & y græco scribitur. Nam a Τραχυνω/ qd est aspero/ deriuatur/ teste Strabone. Opidum est Campania: quæ nunc iter posita a littera/ Tarachyna/ uel plurali numero Tarachynæ appellantur: qd etiam Anxur antea uocabatur. Pompeius. Anxur uocabatur: quæ nunc Tarachyna dicitur. Liuius. Anxur fuit: quæ nunc Tarachynæ sunt. Trachys eadem scriptura/ & Trachyn/ in recto declinari potest/ teste Prisciano: quin et hæc Trachyna/ ab accusatiuo græco formata: sicut Salamis/ Salamī/ Salamia/ Eleusis/ Eleusin/ Eleusina. Vrbs est Bocetiæ/ teste Strabone: de qua Lucanus li. vi. Flebile pieridum Trachyn/ preciumq; nefandum.	Trachyna Tarachyna Tarachynæ Trachys Trachyn Trachyna
Ouidius Vgutio	Tympanū cū t exili/ & y græco/ instrumentum pulsationi ē aptum/ dicente Ouidio libro fastorū. iiii. Cymbala pro galeis/ pro scutis tympana pulsant. Neq; a tinnio tinnis deducitur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio.	Tympanū
Solinus Plinius Herodotus Ptolemæus Pompeius Pompeius Hieronymus	Taurus cum t exili/ græcum uocabulum/ fortis est bos. Taurus item/ mons est Ciliciæ: qui ab Indico mari primum surgit/ testibus Solino in collectaneis/ & Plinio libro. v. naturalis historiæ. Alius est eodem nomine mōs/ qui a Scythis incolitur/ teste Herodoto: a quo & Tauroscythæ uocitati sunt. Est & eiusdem nōis promontorium Siciliæ/ teste Ptolemæo. Tauri/ ludi dicuntur in honorē deorum inferorum facti/ ut scribit Pompeius. Taura appellabatur ab antiq; uacca sterilis/ dicta hac ex causa/ q; non magis pariat/ q̄ taurus/ ut idem Pompeius attestatur. Taurea/ genus ē flagelli. Hieronymus in secundo libro Macabeorum capitulo septimo in initio. Contigit autem & septem fratres una cum matre apprehensos/ compelli a rege edere contra fas carnes porcinas/ flagris/ & taureis cruciatos. Taurica chersonesus magna est/ figura/ & magnitudine/ par peloponeso/ adhærēs hostio Mæotidis: de q̄ Iuuenalis satyra. xv. Aegyptus/ quippe illa nefandi Taurica sacri.	Taurus Tauri Taura Taurea Taurica
Iuuenalis	Techna cum t exili/ & ch aspirato/ græcū est uocabulū: quod apud illos Τεχνη scribitur: & a nostris arstrāfertur. Neq; a tego tegis descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Terentius i eunucho. Quam scio hanc esse technā Par menonis: id est artem.	Techna
Vgutio Terentius	Teutates cum t exili ubiq; scribitur. Neq; a θεοσ qui est deus deriuatur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio. Sed Gallicum uocabulum est/ Mercurii apud illos cognomen. Lucanus in primo. Et quibus immitis placetur sanguine diro Teutates/ horrensq; feris altaribus Hesus.	Teutates
Seruius Vgutio Virgilius Virgilius	Tænia cum t exili/ & æ diphthongo/ græca dictio ē/ teste Seruio. Neq; a teneo tenes descendit/ ut cū Catholico Vgutio sōniauit. Virgilius li. æneidos. vii. fit longæ tænia uittæ: hoc est extremitas/ ut Seruius exponit. Sed p uittis positum manifeste Virgilius/ quom dixit libro æneidos. v. Puniceis ibant euincti tempora tænis. Quare tænia dici potest: & tæna. Alii uolunt/ ut apud Virgilium legatur tænis: ut amphibracus pes sit/ tribus constans syllabis/ p̄ma/ & ultima longis/ media breui. Thena urbs a Ptolemæo ponit in Samaria. Hoc tenus huius tenoris/ pro laqueo/ uel tendicula/ apud Plautum legitur in Bacchidibus: ubi ait. Pendebit hodie/ pulchre ita intendi tenus.	Tænia Tæna Thena Tenus
Ptolemæus Plautus	Tempus/ & tēpeſtas/ in uno significato accipi possūt. Ouidius li. i. metamor. Non ego pro mūdi regno/ magis anxius illa Tempestate fui. Et tam de sereno/ q̄ de nubilo/ teste Seruio/ dici tēpeſtas potest. Virgilius. unde hæc tam clara repente Tempeſtas/ Et alibi. Præcípites atra ceu tempestate columbæ. Tempus item/ pars capitis ē: quod ab indoctis tempus enuntiatur. Virgilius libro æneidos. xii. Velati limo/ & uerbena tempora uicti. Et æneidos. v. Puniceis ibant euincti tempora tænis. Hæc tempe/ loca sunt Thessaliæ/ teste Seruio. Sed abusiue/ (ut ait) pro cuiuslibet loci amenitate ponunt: ut ē apud	Tempus Tempeſtas Tempe
Seruius		

Virgilius	Virgiliū georgicon secundo: ac frigida tempe.	
Marcellus	Temperies & temperatura in una significatiōe dici pōtest/ teste Marcello/ Var	Temperies
Varro	rone inducente dicentem. Quero utrum hoc aduxerit/ cæli temperatura/ an	Tēperatura
Agrætius	terre bonitas/ temperantia/ temperatio/ temperies/ hoc distant/ teste Agræ	Tēperantia
Stadius	tio in Caprum: q̄ temperantia/ animorum est: tēperatio/ rerū: tēperies uen	Tēperatio
Stadius	torū. Verū & pro tēpantia tēperies ponit. Stadius li. syluarū. ii. trāgllaq̄ morū	
	Temperies. Et in eodem. & docta fruendi	
	Teperies: hoc est temperatio.	
Virgilius	Tristo tristitas actiuū est uerbū. Virgilius. & pluuio contristat frigore cælum. Tri	Tristo
Hierōymus	stor tristaris/ deponens est absolutū. Hieronymus in Mathæo capi. xxvi. Et af	Tristor
	sumpto Petro/ & duobus filiis Zebedei/ cœpit cōtristari/ & mæstus eē.	
Varro	Trapeta cū t exili utrobicq̄/ foeminio genere/ & trapetū neutro/ declinari pōt.	Tapeta
	& a Tréτω quod est uoluo/ seu uerto/ descēdit. Varro de lingua latina/ trape	Trapetum
Terentianus	ta (inquit) a terendo dicitur/ nisi græcū est. Quod quidem cū græcum sit uoca	Trapeza
Virgilius	bulum/ cessat ut a terendo dicatur. Terentianus. Quo super insidens trapeto	Trapezus
	signa gyris temperat. Virgilius in georgicis.	
	teritur Sicyonia bacca trapetis: id est molis oliuariis. Trapeza cū t exili/ græca	
Ptolemæus	dictio est: & a nostris mensa traducitur. Trapezus cum t exili/ urbs est ponti	
	Capadocum ultra Sidonem/ teste Ptolemæo. Et facit in genitio trapetzitis:	
	sicut Amathus Amathūtis.	
	Thyrus cū th aspirato/ sequente y græco/ propriū fuit pastoris nomen. Thyrs	Thyrus
Vgutio	sum huius thyrsi eadem scriptura/ græcum uocabulum ē. Neq̄ ex terra/ & sur	Thyrus
	sum componitur/ ut ridiculo cū Catholico sōniabundus dixit Vgutio. Hasta	
Ouidius	quædam erat Pampinis inuoluta: quam baccates in choreis deportabant/ di	
	cente Ouidio fastorum tertio.	
	Fœmineos thyrsos concita ille choros. Est & eodem noīe fluuius: cuius hostiū	
Ptolemæus	est a latere occidentali Sardinæ/ ut Ptolemæus ostendit.	
Seruius	Tholus cū ch aspirato/ & unico l/ græca dictio est/ teste Seruio. Neq̄ a tollo tol	Tholus
Vgutio	lis descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Est proprie ueluti scutum	
Virgilius	breue/ quod medio intecto ponitur/ in quo trabes coeunt/ ad quod dona su	
	spendi consuenerāt. Virgilius libro nono æneidos.	
	si qua ipse meis uenatibus hausi/ Suspēdiue tholo.	
	Talus cum t exili/ & unico l/ tam pro taxillo/ q̄ pro parte pedis scribitur. Neq̄	Talus
Vgutio	ab eo qui est tholus (quod cum th aspirato annotatur) deducitur/ ut cum Ca	
Martialis	tholico somniauit Vgutio. Nam tholus primam corrīpit syllabam: talus au	
Horatius	tem primam pducit. Martialis. Non mea magnamimo depugnat tessera ta	
Hierōym⁹	lo. Horatius sermone. ii. At talos stola demissa/ & circumdata palla.	
Stadius	Torques/ & torquis/ in recto declinari pōt. Hierōymus i parabolis capi. pmo.	Torques
	Vt addatur gratia capiti tuo: & torques collo tuo. Stadius li. thæbaidos. vi.	Torquis
Caper	Torqs in hostiles p uulnus tendit arenas. Nam si torques dixisset/ uersus sta	
Probus	re nō posset. Et tā foeminini/ q̄ masculini generis est/ testibus Capro/ & Pro	
Priscianus	bo: etsi masculini tm generis Priscianus esse tradiderit. Vñ Propertius ait.	
Proptius	Torquis ab incisa decidit unca gula. Circulus ē aureus/ monilis genus.	
Seruius	Torale (inquit Seruius super librum primū æneidos) mappa longa est/ uel cor	Torale
Horatius	tina: quod & per apocopen toral uisurpatur/ dicente Horatio. ne turpe toral/	Toral
	ne sordida mappa.	
	Thorax um th aspirato/ græcum uocabulū est: quod latine pectus transfertur.	Thorax
Vgutio	Neq̄ ab eo qui est torus/ latinum uocabulum/ a tortis hærbis dictus/ deri	Thoracha
	uatur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio. Masculini generis est: cuius ac	
	cusatiuo græco θώραξ/ nonnulli et hæc thoraca declinari uolunt.	
Vgutio	Tornus græcum est uocabulum. Neq̄ a torqueo descēdit/ ut cum Catholico	Tornus
	somniauit Vgutio.	
Priscianus	Toreuma huius toreumatis cū t exili/ & hoc toreumatum/ declinari pōt/ teste	Toreuma
Vgutio	Prisciano. Neq̄ a torno tornas deriuatur/ ut cū Catholico somniauit Vgutio.	Toreumatū
	sed græcum uocabulum est/ opus indicans pulcherrime sculptum: dictum a	
Salustius	Topeuā/ qd̄ est sculpo. Salustius in Catilina. Tabulas/ signa/ toreumata emitt:	

Caper	Torris cum duplicato r/masculini/& foemini generis est/testibus Capro &	Torris
Probus	Probo/quin et hic torrus huius torri declinauerunt antiqui:ut et Pacuius	Torrus
Pacuius	protulit/& Ennius.Priscianus autem masculini tantum generis esse dixit.	Torridus
Ennius	Fustis est in sumitate adustus. Torrus item/torridus interpretatur/& aridus.	Torrens
Priscianus	Torrens masculini generis.fluuius dicitur/qui in aestate siccatur.	
Catullus	Turbo huius turbinis/& hoc turben (quo scilicet genere Catullus protulit)	Turbo
Seruius	ueteres declinabant/teste Seruio super librum septimum aeneidos. Turbo	Turben
Horatius	huius turbonis proprium fuit uiri nomen:cuius meminit Horatius sermo/	
	ne.xiiii.dices. Corpore maiorem rides Turbonis in armis.	
Hieronymus	Traha a traho trahis/& trahea dici potest. Genus est uehiculi.Hieronymus in	Traha
	libro primo paralipomenon capitulo uigesimo. Et fecit super eos tribulas	Trahea
Virgilius	& trahas & ferea carpenta transire. Virgilius georgicorum primo.	
	Tribulaque trahaeq;/& iniquo pondere ratri. Vbi pes secundus dactylus	
	est:& prima syllaba positione duarum quae sequuntur consonantium tr/pducta est.	
Priscianus	Triumphus cum t exili/& i latino/& ph/graecum est uocabulum/teste Priscia	Triumphus
	no:quod apud illos επιευβοσ scribitur. Vbi (ut ait)translatio aspirationis	
	fuit a pria ad postrema syllaba:& b in p conuersum est:quia b aspirari non pot.	
	Neq; ex tris/& phone componit/ut cum Catholico ridiculus sonauit Vgutio	
Vgutio	Tartarus cum t exili utrobique/in singulari numero masculini generis est:in plu	
Diomedes	rali uero/neutri/testibus Diomede/& Phoca. Et a τάρταρος/quod est tur/	Tartarus
Phocas	bo/descendit:quia scilicet illic omnia turbata sunt/auctoribus Seruio/& Ari	Tartarum
Seruius	starcho super theogonia Hesiodi. Pro face autem uini/hoc tartarum neutro	
Aristarchus	genere declinatur.	
	Trinacria cum t/& c exilibus/& i latino utrobique/insula est:quae alias Sicilia /	Trinacria
Horatius	Sicania/Triquetra appellatur. Horatius sermone. xvi. quid militibus promif	Trinacris
Ouidius	sa Triquetra? Et a Trinacria/fit Trinacris. Ouidius i fastis. Terra tribus scopu	Triquetra
	lis uastu procurrit in aequor Trinacris/a positu nomen adepta loci.	
Apuleius	Tanarus cum t exili/& a diphthongo/teste Apuleio scribitur/graecum quod noca/	Tanarus
	bulu(na graece τάναρως) i singulari numero masculini generis:in pluri uero neu/	
Seruius	tri. Promotoriu e Laconiae teste Seruio. Neq; a τάναρως quod est lamentu/deri	
Vgutio	uatur/ut cum Catholico sonauit Vgutio. Sed nec τάναρως (quod cum th apud Grae	
Vgutio	cos anotatur) a teneo tenes descendit/ut idem cum Catholico Vgutio sonauit. Na	
Seruius	graeca uocabula latiam etymologiam non sapiunt/ut dixit Seruius.	
Varro	Turma non uenit a turba/ut cum Catholico Vgutio sonauit. Sed auctoribus	Turma
Vgutio	Varrone de lingua latina/& Popteio/turma dicta e quasi terma/que scilicet terde	
Pompeius	ni eqtes ex tribus tribubus/Tatiensi uidelicet/Rhamnyu/Luceriu siebant.	
Propertius	Vnde Propertius. Hinc Tates/Rhamnisq; uiri/Luceresq; coloni.	
Vgutio	Toruu/terribilis dicitur. Neq; a torqueo torques deducitur/ut cum Catho/	Toruu
Seruius	lico somniauit Vgutio. Sed a terreo terres descendit/e in o conuerso /teste	Toruus
	Seruio:sicut (ut ait) officium ab efficio efficis e in o mutato deriuatur. Inde	
Pompeius	toruitas dicta est:uel (ut Pompeius tradit)a ferocia taurorum / quasi tauri	
	acerbitas/toruus est uocata.	
Pompeius	Tagax huius tagacis/furunculus appellatur/dictus a tago tagis pro tango/au	Tagax
Vgutio	ctore Pompeio. Neq; a taceo taces deducitur/ut cum Catholico somniauit	Tagus
Lucillius	Vgutio. Lucillius pro scribere posse tagacem. Tagus etiam cum t exili/fluuius	
Iuuenalis	est:Lusitaniae:de quo Iuuenalis. Quod tagus/& rutila pactolus uoluit arena.	
Festus	Tango tangis/& tango tagis absq; n dici potest. Vnde Festus ait. Tagit simplici	Tango
Diomedes	ter dicitur:quod attigit/contigit/facit compositum. Quod & ante Festum	Tago
Marcellus	Diomedes tradidit/& Marcellus/Plautum inducens in mustellaria dicente.	
Plautus	Abscedite/telis ne attigant Tango facit in praeterito tanxi:tango autem teti/	
	gi:sicut pango panxi/pago pepigi.	
Pompeius	Trosulum/oppidum est Tuscorum. Trosuli equites dicti sunt (ut scribit Pom/	Trosulum
	peius)que Trosulum oppidum sine peditum opera ceperunt. Trosulus item	Trosulus
Marcellus	dictus est quasi trosulus/auctore Marcello. Neq; a tros per diminutionem	
Vgutio	formatur/ut cum Catholico somniauit Vgutio. Persius. Trosulus exultat ti/	
Persius	bi per subfellia leuis.	

Marcellus	Trua a terendo dicta ē quasi terua / teste Marcello: uel a traiciēdo / q̄ scilicet p̄	Trua
Varro	ea aqua traiciat / auctore Varrone. Genus est uasis: a quo / fit diminutiue trul /	Trulla
Vgutio	la. Neq̄ a trudo trudis trulla deriuatur / ut cum Catholico Vgutio somniauit.	Trulleum
Horatius	Horatius. festis portare diebus Campana solitus trulla. Hæc a nonnullis etiā	Truo
Pompeius	bacrio appellatur / teste Pompeio in dictione bacrionem. Trulla itē / portus	
Ptolemæus	est fœlicis Arabia / teste Ptolemæo: quo etiam nomine quoddam uocatum ē	
	istrumentum cœmentariorum. Et quoniam trulla inuersa in aquā cadens / so	
	num emittit talem / qualem crepitum per secessum ex uentositate intrinseca	
Iuuenalis	exhalant / ideo dixit Iuuenalis satyra tertia. Si trulla inuerso crepitum dedit	
Marcellus	aurea fundo. Hoc trulleum etiam cum geminato / genus est uasis trulla ma /	
Varro	ioris / teste Marcello. Varro de uita patrum. Postularet trulleum / Matellionē /	
Pompeius	peluim. Truo genus est auis / alias onocrotalus uocatus / ut scribit Pompe /	
Cæcilius	ius. Cæcilius cuiusdam irridens nasi magnitudinem / ait. Proh dii immorta /	
	les / unde prorepfit truo ?	
Turpilius	Tapes huius tapetis cum t exili / & hoc tapetum / & hoc tapete (ut est apud Tur /	Tapes
Virgilius	pilium / glabrum tapete / Marcello referente) declinari potest. Virgilius libro	Tapetum
	æneidos octauo. Armaq̄ / craterasq̄ simul / pulchrosq̄ tapetas. Ex quo textu /	Tapete
	Catholicon ignorans tapetas accusatiuum græcum esse pluralem / adiectiuū	
	q̄ masculinum pulchros / in fœmininum mutans / hæc tapeta fœminino ge /	
Stadius	nere declinari posse tradidit. O ridiculi hominis ineptias. Hinc Stadius libro	
Virgilius	thæbaidos primo. altoq̄ inferre tapetas. Virgilius libro æneidos septimo.	
Seruius	Instratos ostro alipedes / pictisq̄ tapetis / ab eo quod est tapetum: quod etiam	
Hierōymus	Seruius tradidit. Hieronymus in libro secundo regū capitulo decimosextio.	
Lactantius	Obtulerunt ei stratoria / & tapetia / ab eo quod est in recto tapete. Tapes græ	
Vgutio	cum est uocabulum / teste Lactantio grāmatico super præfatum librum Statii.	
	Neq̄ ex sterno / & pes componitur / ut cum Catholico somniauit Vgutio.	
Ptolemæus	Tapus cum t exili / insula est in sinu Numidico / teste Ptolemæo: de qua memi	Tapus
Virgilius	nit Virgilius libro æneidos tertio dicens: Tapsumq̄ iacentem. Thasos cū th	Thafus
Herodotus	aspirato / & unico / insula est Thracia / teste Herodoto libro historiarum sex	Thasius
Ptolemæus	to. Ptolemæus scribit Thason insula esse maris Aegæi. Est autē una ex cycla /	Thasium
	dibus / a Thaso Phœnicis filio / qui eam incoluit / cognominata / ut quidam af /	Tasium
	serunt. Alii autem / a Thaso Neptumni filio dictam uolunt. A thaso fit Thasi	Taxus
Virgilius	us thasia thasium. Virgilius georgi. ii. Sunt Thasia uites: sunt & Marcotides	Thasia
Tortellius	albæ. Hinc Thasium unum dictum puto: quod tamen Tortellius cum t exili	
	tasium scribendum præcipiens: a τασίω quæ est detentio / deriuatum tradit:	
Virgilius	Taxus masculini generis / animal est: Fœminini autem generis taxus / arboris	
Ptolemæus	est genus / in Corsica frequentis / dicente Virgilio. Sic tua Cynæas fugiant ex	
	amina taxos. Thasia cum th aspirato / urbs est Aphricæ / teste Ptolemæo.	
Pompeius	Tragus cum t exili / hircus uocatur. Tragus item / genus est conchæ mali saporis /	Tragus
Pompeius	ut scribit Pompeius. Hoc tragum / genus est rætis piscatoriae: quod alias uer /	Tragum
Varro	riculum appellant. Hæc tragula huius tragulæ / genus est ræli / dicta q̄ scuto	Tragula
Lucillius	infixa trahatur / auctore Pompeio. Varro de lingua latina. Tragula dicta ab	
Apuleius	eo q̄ trahat p̄ terram. Lucillius. Tū spara / tū rumices portatur: tragula porro.	
Ouidius	Thæbe huius Thæbes cum th aspirato / & æ diphthongo / teste Apuleio / ea sci /	Thæbe
Stadius	licet ratione quam in dictione syncærus docuimus / & Thæba huius Thæbæ /	Thæba
	& Thæbæ plurali tantum numero / declinari potest. Ouidius de sine titulo.	Thæbæ
	Quid referam Asopon / quem cepit Martia Thæbe / Stadius libro thæbaidos	Thæbæi
	octauo. Viue superstes (ait) diræq̄ ad mœnia Thæbæ Solus abi. Idem libro	Thæbani
Stadius	thæbaidos. xi. Aut Danaïs edice rogos: aut prælia Thæbis. Nomen fuit non /	
Diodorus	nullarum urbium: quarum una fuit in Aegypto / teste Diodoro libro historia	
Iuuenalis	rum secundo: de qua Iuuenalis. Atq̄ uetus Thæbe centum iacet obruta. por /	
Plinius	tis. Et ab hac / teste Plinio libro. xxxvi. naturalis historia / regio Thæbaica	
	Aethiopiæ contermina denominata est: a qua: & Thæbæi cum æ diphthōgo	
	in prima / & secunda syllaba / uocati sunt. Alia fuit Thæbe in Boœtia: a qua	
	Thæbani appellati sunt. Alia fuit in Cilicia / patria Andromaches Hæctoris	
Ouidius	uxoris: q̄ Ouidius tetigit li. i. tristium / quom ait. Nec cruciere mius q̄ quom	

- Thæbana cruentum Hectora Thessalico uidit ab axe trahi. Alia fuit i Lucãia**
teste Plinio li.iiii.naturalis historiae. Alia fuit i foelici Arabia teste Ptolemæo.
Thæbais regio/genitiuo huius thæbaidis/uel thæbaidos/& hæc thæbaida ab
accusatiuo græco formata/declinari potest:sicut Persis & Persida:Ptolema-
is & Ptolemaida. Et cum th aspirato/& æ diphthongo annotatur:sicut Thæ-
be:a qua(ur diximus)Thæbais Aegypti regio denominata est.
- Thæbais**
Thæbaida
- Tibur (si Prisciano creditur/qui libro septimo/ubi de tertia declinatione pertra-**
ctat/latinum uult esse uocabulum/cum i latino necessario scribitur. Nos aut
(historia ipsa/qua græca esse dictio ostenditur,aduersante)cum y græco scri-
bendum dicimus. Vrbs est sex milibus passuum a Roma distans:quam teste
Solino ex auctoritate Catonis/Cathyllus Arcas præfectus classibus Euandri
cõdidit. Plinius uero libro. xvi.naturalis historiae/a Tyburto cõditã fuisse asse-
rit. Verum sextius græcus historicus libro sexto antiquitatum/ hos celebres
auctores/in hunc modum concordasse uidetur: Ait enim. Cathyllus Amphi-
arai filius fuit. Hic post prodigialem patris interitum/apud Thæbas /iussu
Oiclei aui sui/cum omni foetu/& sacris missus/tres liberos i Italia procreauit/
Tyburrum scilicet/Coracem/& Cathyllum. Qui depulsis ex oppido haud
longe a Roma posito ueteribus Sicani/a nomine Tyburti maximi notarũ
filiũ oppidum uocauerunt. Hæc ille. Cui cõsentire uidetur. Virgilius libro. vii.
æneidos/quom ait. Fratris Tyburti dictam cognomine gentem. Nam (ut idẽ
Sextius prosequitur) non desunt qui dicunt/singulum fratrem singulã urbẽ
condidisse. Testis est mons/qui adhuc Cathyllus dicitur:& Corax oppidũ fa-
mosum inter Volscos. Tybur ergo contra Prisciani sententiam cum y græco
scribitur/neutri quidem generis. Virgilius libro æneidos. vii. Tæla nouãt Ati-
na potens/Tyburq; superbum. Ab eo quod est Tybur/ fit hic & hæc & hoc
Tyburs huius Tyburtis:& hic & hæc Tyburtis & hoc Tyburte/testibus Ca-
pro/& Seruio super librum tertium ænei. Horatius. Picenis cedũt pomis Ty-
burtia succo. Tyburtius etiam cum y græco/proprium fuit uiri nomen.
- Tybur**
Tyburs
Tyburtis
Tyburtius
- Tempsa cum t exili/urbs est Brutiorũ/testibus Plinio/& Ptolemæo: quas Stra-**
bo Temesas uocat. Temesã item/urbs in Cypro. Statius in Achilleide. Aere
sonant Temesã:quatitur naualibus ora. Sed & singulari numero Temese di-
ci potest. Statius libro siluarum primo. Et quis se totis Temese dedit hausta
metallis. Thensa cum th aspirato/genus est uehicular argentei. quo exuuiã
deorum ludis circensibus ad puluinar uehebantur/teste Festo. Pædianus etiã
thenfam sacrum dicit esse uehiculum.
- Tempsa**
Temesã
Temese
Thensa
- Terebrum neutro genere/& terebra foeminino/declinari potest. Instrumentũ**
ẽ quo ligna pforant:& cũ t exili scribẽ/siue a tero teris/siue a græco/deriuẽt.
Testis cõmunis generis est: pro testiculo autem masculini tantum. Hæc testa-&
hoc testu indeclinabile/in uno significato dici potest/testibus Prisciano /&
Phoca. Varro de lingua latina. Testuaciũ dicitur/qd i testu calido coquebat.
Thyas cum th aspirato/& y græco/Bacchi sacrificula uocatur. Virgilius libro
quarto æneidos. Thyas ubi audito stimulant trieterica baccho. Thyasus cum
th aspirato/& y græco a Tortellio scribi præcipitur :sed apud græcos cũ. i.
thiasus scribitur. Neq; enim ab eo (quo Thyas) uerbo deducitur. Dici potest
chorea/uel saltatio/præcipue in diuinis/licet & ad alia tráfferatur. Ná αειρεω
quod est rem diuinam facio/deducitur : q̃q̃ a θυω etiam Domitius super.iii.
siluarũ/deriuari tradat. Et licet in prima syllaba sit ei diphthongus apud Græ-
cos/tũ tum apud illos/tũ apud Latinos correpta ẽ/dicẽte Virgilio i buccolicis.
Daphnis thiasos inducere bacchi. Teste. n. Theodoro Gaza in orthographia
multa sunt uerba/qua apud Græcos cum ai diphthongo annotantur: quoru
nomen deriuatum per. i. scribitur: ubi nonnunq̃ syllaba corripitur: ut λαιβω
libo : λιβραπος tus/montis nomẽ. Dionysius in perihgesi. η και θεσπεσιοιο
πετραπομερον λιβραποιο. Thyas autem cum y græco/a θυω quod est furo
descendit. Et non tantum apud latinos (ut est apud Virgilium) sed etiã apud
Græcos primam producit syllabam. Hesiodus in georgica.
δ-η-το-τε-παρ-τοιω-α-ρεμ-ω-υ-θου-στη-α-η-ται
- Terebrum**
Terebra
Testis
Testa
Testu
Thyas
Thyasus

	Tyber cum t exili/ & y græco/ & Tyberis/ in recto declinauerāt antiqui/ & (quod mirum uidetur) foeminino genere/ non masculino modo/ pronulerūt ut Ca	Tyber
Caper		Tyberis
Probus	per testatur/ & Probus. Fluius est per urbem fluens/ a Tyberi Tuscorum re	Thybris
Pompeius	ge/ uel a Tyberino rege Albanorum cognominatus/ auctoribus Pompeio/	
Liuius	Liuius/ Ouidio dicente libro fastorum secundo. Albula quem Tyberim mer	
Ouidius	sus Tyberinus in undis Reddidit/ hybernis forte tumebat aquis. Seruius ue	
Seruius	ro super librum octauum æneidos/ Tyberim (inquit) alii a rege Aboriginum	
	dictum putant/ qui dimicans iuxta illum occiditur/ alii a quodam Aborigie/	
	quem Glaucus Minois filius interemit/ alii ab Albanorum rege/ qui in eū ce	
	cidit. Verum & ante regem Tyberinum Thybris cum th aspirato/ sequente	
	y græco/ dictus fuit. Nam cum Euander ad Aeneam longo tempore ante Ty	
Virgilius	berinum loqueretur (nondum enim extracta fuerat Alba) dixit apud Virgi	
	lium libro æneidos octauo. Tum reges/ asperq; immani corpore Thybris/	
	A quo/ post Itali fluuiū cognomine Thybrim Diximus/ amisit uerum uetus	
	Albula nomen/ nisi forte uelimus dicere/ q; post primum uersum/ uerba sūt	
	pœtæ/ non Euandri. Alii non a morte cuiuspiam/ sed ab ὕβρις/ quæ est iniu	
	ria. Aiunt enim/ quendam Tuscorum regem circa huius fluuii ripas latrocina	
	ri consueuisse/ qui transeuntes crebris afficiebat iniuriis/ ex quo/ Thybrim	
	cognominatum fuisse asserūt/ quasi esset fluuius ὕβρις/ id est iniuriæ. Ex qua	
Plinius	ratione/ cum ὕβρις aspiretur/ cum aspiratione Thybrim annotari uolunt.	
	Plinius libro tertio naturalis historiae/ Tyberis (inquit) a tea Thybris/ & prius	
Virgilius	Albula dictus fuit. Et facit in genituo Thybris/ uel Thybridis. Virgilius. Si	
	quando Thybrim/ uicinaq; Thybridis arua.	
Ptolemæus	Ticinus cum t & c exilibus/ & i latino utrobicq; fluuius est Insubriæ/ in Eridanū	Ticinus
Serenus	fluens. Ticinum urbs est Insubriæ/ teste Ptolemæo/ a fluuiio/ qui iuxta illam	Ticinum
	fluit/ cognominata/ quæ nunc Papiæ uocatur. Serenus. Allia præcepit Ticini	
	sententia necti.	
Varro	Tus cum t exili scribitur. Nam a tundo tundis/ auctoribus Varrone & Seruio/	Tus
Seruius	deriuatur hoc Thuri cum th aspirato/ & hi Thuri plurali tantum numero de	Thuri
Acron	clinari potest/ teste Acrone super illud Horatii sermone. xviii. Summus ego/	Thurii
Catullus	& ppe me uiscus Thurinus. Catullus. Quæ sanctū Idaliū/ Thuriōsq; aptos/	Thurium
	Quæq; Ancona/ Cnidumq; aranosam colis. Oppidum est in sinu Tarentio	Thuris
Ptolemæus	in Italia/ quod a Ptolemæo Thurium uocatur. Est & eodem nomine urbs La	Thuria
Ptolemæus	conia mediterranea/ ut idem Ptolemæus ostendit. Thuris urbs est foelicis	Thurius
Ptolemæus	Arabia/ teste eodem Ptolemæo. Thuria neutri generis est/ teste Probo/ Salu	Turris
Probus	stium inducente dicentem libro historiarum. ii. Inter Læuum enim/ & dextrū	
Salustius	flumē Thuria/ quod Valētiā paruo interuallo præterfluit. At uero Priscia	
Priscianus	nus masculini tradit esse generis/ illud ipsum Salustii inducens exemplum in	
	hæc uerba. Inter Læuum enim/ & dextrum flumen Thuria/ q; Valentiā paruo	
	interuallo præterfluit. Ego autem (quiuis horum melius Salustium legerit)	
	puto cum Probo Thuria neutri esse generis/ & indeclinabile/ & declinabile cū	
	Prisciano masculini generis/ sicut & Adria/ ut in ipsa dictione docuimus. Thu	
	rius fons est Thuriis proximus/ a quo/ & illi cognominati sunt. Turris cum t	
	exili/ & geminato r/ notum est quid significat.	
Lucanus	Tigranes cum t exili/ & i latino/ proprium uiri nomen/ facit in genituo Tigna	Tigranes
	nis uel Tigranæ. Et producit mediam syllabam. Lucanus li. ii. Tigranemq;	Tigrana
Ptolemæus	meum/ nec Pharnacis arma relinquo. Tigrana eadem scriptura/ urbs ē Me	
	diæ mediterranea/ teste Ptolemæo.	
Priscianus	Thucydides cum th aspirato/ & c exili/ & y græco in secunda syllaba/ proprium	Thucydi
	uiri nomen/ facit in genituo Thucydidis uel Thucydida/ teste Prisciano.	des
Seneca	Tigris cum t exili/ & i latino utrobicq; animal est truculentum/ & uelocissimū/	Tigris
Virgilius	& fluuius Armeniae/ qui in mare rubrum descendit. Et format in genituo tā	
Lucanus	pro animali/ q̄ pro fluuiio/ tigris uel tigridis. Seneca in troade. Tepidum ru	
Martialis	benti Tigrim immiscet freto. Virgilius libro ænei. x. Massicus ærata priceps	
Iuuenalis	secat æquora tigri. Lucanus li. v. Ocyor & cæli flamis & tigride foeta. Martialis.	
	Contentus gemina tigride bacchus erat. Iuuenalis. & tigride sauior orba.	

	Est etiam Tigris uilla Cyrenaicae prouincia / teste Ptolemæo.		
Ptolemæus	Teucer cum t & c exilibus / & Teucus in recto declari potest. Virgilius libro	Teucer	
Virgilius	æneidos tertio. Teucus R. hocceas primū est aduectus ad oras propriū fuit uiri nomen : qui etiam a græcis Τευκροσ dicitur.	Teucus	
Tortellius	Thyle huius thyles cum th aspirato / & y græco scribitur: etsi a Tortellio cum t	Thyle	
Dionysius	exili & i latino scribi præcipiatur. Insula est in ultima septentrionis parte / te-	Thule	
Strabo	stibus Dionysio / & Strabone Eustachio: de qua Virgi. georgi. primo. tibi ser	Thylos	
Eustachius	uat ultima Thyle. Alii uertentes y græcum in u / dicunt Thule. Alia est eodē	Tilia	
Tortellius	nomine insula contra sinum Carthaginis. Thylos cum th aspirato / & y græ	Tiliū	
Plinius	co scribitur: etsi a Tortellio cum t exili / & i latino scribi præcipiatur. Insula ē		
Ptolemæus	cum oppido eiusdē nominis in mari Indico / teste Plinio libro sexto natura		
Priscianus	lis historiae. Hanc Ptolemæus ponit insulam in sinu Persico scilicet Arabiae ad		
Virgilius	iacentem: de qua Priscianus in perihgesi. Hic Thylos est superans uastæ mi		
Ptolemæus	racula terræ. Tilia cum t exili / & i latino utrobique arbor est: de qua Virgilius		
	georgicorum secundo. Nec tiliæ leues / nec torno raxile buxum. Tiliū / urbs		
	est litoralis a latere occidentali Sardinia teste Ptolemæo. Et hæ dictiões om		
	nes cum unico l scribuntur.		
Priscianus	Timarchides cum t exili / & ch aspirato / & i latio utrobique scribitur: & facit i ge	Timarchi	
Cicero	nitio Timarchidis / & Timarchidæ teste Prisciano: quin etiam & Timarchi	des	
	di. Vnde Cicero in Timarchidi potestate pro Timarchidis dixit. Proprium		
	fuit uiri nomen.		
Virgilius	Tymba cum t exili / & y græco scribitur. Nam græci Τυμβοσ dicunt. Alii uertē	Tymba	
	tes y græcum in u / dicunt tumba: quod pro sepulchro ponitur. Thymbra cū	Tumba	
	th aspirato / & y græco / hærbæ quædam est aromatica: de qua Virgilius geor	Thymbra	
Strabo	gicorum quarto. Serpilla / & grauiter spirantis copia Thymbrae. Thymbra	Thymber	
Virgilius	item eadē litteratura / campus est in agro troiano: unde Tymbræus teste Stra	Thymbrus	
Virgilius	bone fluius quidam dictus est / nō longe a Troia. Thymber eadē scriptura /	Thymbræ	
	& Thymbrus in recto declinari potest. Virgilius li. ænei. x. thymberque similli	us	
	ma proles. Idem. Nam tibi Thymbre caput Euandrius abstulit ensis. Propri	Tembrius	
Virgilius	um fuit uiri nomen. Thymbræus eadem scriptura / & cū æ diphthongo / Apol		
Orpheus	lo uocatus est / a thymbra cognominatus. Virgilius li. ænei. quarto. Da pro		
Seruius	priam Thymbræ domum: da moenia fessis. Tembrius cum t exili / sequente		
Virgilius	e / fluius fuit iuxta pontum / teste Orpheo in argonautico.		
Seruius	Thymus cum th aspirato / & y græco / laurus est siluestris bacca cærulea / teste	Thymus	
Virgilius	Seruius: & est hærbæ aromatica: quod & hoc thymū declinari potest. Virgili.	Thymum	
	Dumque thymo pascentur apes / dum rore cicadæ.		
Seneca	Typhon huius thyphonis cum t exili / & y græco / fuit Titani / & terræ filius / dicē	Typhon	
Lucanus	te Seneca in Octauia. Non tam ferum. Typhona neglecto Ioue Irata tellus	Typhoeus	
	edidit quondam parens. Lucanus libro sexto. Antraque lætiferi rabiē typho	Typhos	
	nis anhelant. Hic & typhoeus cum eus diphthongo dicitur / ut libro ultimo	Tiphys	
	super regulam / uocalis breuis est / edocebimus: qui etiam a nonnullis Typhos	Typus	
	genitio typho declinatione actica declinatur: sicut Athos huius Atho: Apol		
Plinius	los huius Apollo: ut in ipsis dictionibus uidebimus. Typhos item eadem lit		
	teratura / fumus uocatur. Typhon item uentus quidam est turbulentus: & p		
Seneca	fulgure nonnunquam ponitur. Tiphys cum t exili / sequente i latino / & y græco		
	in secunda syllaba / fuit teste Plinio libro. vii. naturalis historiae / uir arte carpē		
	taria gloriosus: qui primus adminicula gubernandæ nauis instituit dicente		
	Seneca in Medea. Tiphys imprimis domitor pfoundi. Typus cum t exili /		
	& y græco / & unico p a nostris pro forma / figuraque / & exemplari ponitur.		
Stadius	Tiryus huius tirythis masculini generis / cū t exili / sequente i latino / & y græco	Tiryus	
Plinius	in secunda syllaba / fluius est in Agro. Sed in gto tirythis cū th aspirato scri	Tiryathia	
Tortellius	bitur in ultima syllaba / ut regula docet græca. Tiryus aut foemini generis /	Tiro	
	urbs est in Peloponneso: de qua Stadius li. thæbaidos. iii. suus excit in arma	Tyrus	
	Antiquam Tirythis Deus. Hæc a Plinio libro quarto naturalis historiae /	Tyro	
	Tirythis appellatur. Tiro cū t exili / & i latino scribitur: etsi a Tortellio	Tyrrhus	
	cum y græco scribi præcipiatur. Dici potest nouus miles. Tyrus cum t	Tyras	

Curtius	exili/ & y græco/ urbs fuit ante omnes Syriae urbes/ & phoenices/ uetustate	Thyree
Seruius	originis/ magnitudine/ & claritate/ memoranda/ ut scribit Curtius libro .iii.	Thyra
Homerus	quæ teste Seruio etiam Sarra dicta fuit. Tyro cum t exili/ & y græco/ nym/	Tyrias
	pha fuit Salmonei regis filia: ex qua Neptunus Peliâ procreauit/ & Neleû/	Tyrannus
Herodotus	teste Homero libro .xi. odyssæ. Tyrrhus cum t exili/ & y græco/ & duplica/	Tyrannis
	to r/ secundo aspirato/ proprium fuit uiri nomen. Tyras cum t exili/ & y græco/	
Herodotus	fluuius est Scythiæ/ teste Herodoto libro historiarum. .iiii. Thyree huius	
Stattius	thyrees cum th aspirato/ & y græco/ insula est Peloponnesi/ teste Herodoto	
Ptolemæus	libro præfato: de qua Stattius libro. .iiii. thæbaidos. Et Lacedæmoniû Thyree	
Ptolemæus	lectura cruorem. Thyra oppidum est Mysiæ inferioris/ teste Ptolemæo. Ty/	
Trogus	rias/ fluuius est Indiæ/ ut idem Ptolemæus ostendit. Tyrannus cum t exili/ &	
Iustinus	y græco scribitur. Teste enim Trogo/ quæq; ciuitas/ & gens/ rerum publicarum	
Virgilius	imperium/ ab initio penes reges habebat: quos ad huius fastigiû maiestatis	
	(ut scribit Iustinus) nõ ambitio popularis/ sed spectata inter bonos modera/	
Virgilius	tio prouehabat: qui & tyranni uocabantur. Iuxta quem modum. Virgilius	
	ipse libro. .vii. æneidos/ Aeneam suum quem piû semper esse uoluit/ tyran/	
Virgilius	num dixit/ quom ait. Pars mihi pacis erit/ dextram terigisse tyranni. Sed cre/	
	scente malitia/ cum superbe reges regnare cepissent/ tyranni nomen ad illos	
Virgilius	solum restrictum est/ qui per insolentiam imperii uiribus abuebantur. Cui	
	rei testimonio/ idem sit Virgilius libro æneidos. .viii. dicens. Gens bello præcla/	
Virgilius	ra iugis infedit hetruscis. Hanc multos florentem annos/ rex deinde superbo	
	Imperio/ & sæuis tenuit Mezentius armis. Et subdit quod ad superbiam res/	
Virgilius	spicit. Quid memorem infandas cædes/ quid facta tyranni? ut & de scelesto	
Festus	Pygmalione prius dixerat libro æneidos primo. Conueniunt quibus aut odi/	
Iuuenalis	um crudere tyranni/ Aut metus acer erat. Festus autem a Tyrrhenis propter	
	eorum perpetuam crudelitatem/ tyrannos dictos tradit. Tyrannis huius ty/	
	rannidis eadem scriptura/ foemini generis/ dici potest crudelitas. Iuuenalis.	
	Quid Nero tam sæua crudaq; tyrannide fecit?	
Plautus	Titan huius titanis cum t exili/ utrobique/ & i latino/ & Titanus huius titani/ decli/	Titan
	nari potest/ dicente in menæchinis Plauto. Barbatum tremulum Titanû. Fuit	Titanus
	Saturni frater: & pro sole ponitur. Titanus item/ mons est Thessaliæ. Titanis	Titanis
	huius titanidis eadem scriptura/ luna uocata est.	
Priscianus	Talpa cum t exili/ masculini/ & foemini generis est/ teste Prisciano. Virgilius	
Virgilius	georgicon primo. Atq; oculis capti fodere cubilia talpæ. Animal est captum	
	oculis/ muri simile.	
Seruius	Tripus huius tripodis cum t exili/ & i latino/ & hæc tripoda ab accusatiuo græ/	Tripus
Lactantius	co formata/ declinari in recto potest. Tripodes teste Seruio super librû quar/	Tripoda
	tum æneidos/ mensæ erant in templo Delphici Apollinis. Tripus item/ te/	
	ste Lactantio grammatice super librum primum thæbaidos/ lauri species est/	
	tres habens radices/ Apollini consecrata/ propter triplicem uim diuinationis.	
Homerus	Thryos foemini generis cum th aspirato/ & y græco/ fuit teste Homero/ urbs	Thryos
Homerus	sub dictione Nestoris. Thryus eadem scriptura/ fluuius est Helladis/ qui in Al/	Thryus
	pheum decurrit/ teste Homero li. iliados secundo: & masculini tuc generis è.	
Festus	Trochus cum t exili/ & ch aspirato/ rota dicitur. Neutro aut genere trochû/ ge/	Trochus
Platus	nus est sella: ut apud Plautû interpretatus est Festus. Trochæus eadẽ scriptu/	Trochum
Priscianus	ra/ & cû æ diphthogo/ pes è duabus cõstas syllabis/ una pducta/ altera breui.	Trochæus
Tibullus	Tero teris facit in præterito triui/ teste Prisciano: quin etiam & terui. Tibullus.	Tero
	Aut operi infueras atteruisse manus. Terreo terres cum duplicato r/ secunda	Terreo
	conjugationis/ facit in præterito terrui.	
Priscianus	Torqueo torques format præteritum torssi/ supinum torsum/ & tortum/ teste	Torqueo
Virgilius	Prisciano. Est autem torquere inflectere. Virgilius georgicorum secundo.	
Virgilius	Ityræos taxi torquentur in arcus. Torquere gyro celeri rotare. Virgilius	
Virgilius	libro æneidos primo. ast illum ter fluctus ibidem. Torquet agens circum.	
Virgilius	Torquere iacere mittere. Virgilius libro æneidos quinto. In medios tælum	
	torssisti Achiuos. Torquere sustinere/ Virgilius libro æneidos quarto.	
	Axem humero torquet stellis ardentibus aptum.	

Marcellus Pacuius	Tortum & tormētum in uno significato dici potest / teste Marcello. Pacuius in Doloreste. Nam te i tenebras saepe lacerabo fame clausum: & fatigatos artus torto distraham.	Tortum Tormentū
Priscianus Seruius Marcellus Terentius	Tendo tendis facit in praeterito tetendi: in supino tensum & tentum / teste Prisciano. Significat autem tendere / tentoria habere / ut interpretatur Seruius illud Virgili aenei. ii. Hic dolopum manus hic saeuus tendebat Achilles: quod Marcellus exponit / inhabitabat: seu tabernacula uel hospitia ponebat. Tendere insidiari decipere. Terentius in Phormione. Quia non recte accipitri tenditur / nec miluo. Tendere proprie est laxitatem distendere & sine rugis facere. Virgilius libro aeneidos octauo. Tendunt uela noti. Tendere dirigere. Virgilius libro aenei. primo. per tot discrimina rerum Tendimus in latium. Tendere contendere. Virgilius libro aeneidos secundo. Ille simul manibus tendit diuellere nodos.	Tendo
Priscianus Marcellus Accius Virgilius Virgilius Virgilius Virgilius Varro	Tollo tollis facit in praeterito tuli & secundum antiquos tetuli / testibus Prisciano & Marcello / Accium inducente dicentem. Donec tu auxilium Perseu tetulisti mihi. Est autem tollere mittere. Virgilius libro aenei. secundo. Vnius in miseri exitium conuersa tulere. Tollere eleuare. Virgilius. Et mulcere dedit fluctus / & tollere uentos. Tollere inferre. Virgilius libro georgicorum tertio. Tollentemq; minas / & sibila colla tumentem. Tollere ostendere erigere. Virgilius libro aeneidos primo. Cui mater media sese tulit obuia silua. Tollere occidere. Varro. Nunquis patrem decem annorum natus non modo fert / seu tollit / nisi ueneno? Tollere differre. Plautus i poenulo. Omnis extollo ex hoc die in alium diem. Tollere pati sustinere. Virgi. libro aeneidos tertio. iuuenemq; superbum Seruicio enixe tulimus. Tollere alere educare. Terentius i ecyra. Hoc mihi unum ex pluribus miseriis reliquum fuerit malum / si puerum ut tollam cogit. Tollere extollere. Salustius in Catilina. Interea plebs conuersione patefacta / quae primo cupida nouarum rerum / nimis bello fauebat / mutata mente / Catilinae consilia execrari coepit: Ciceronem ad caelum tollere. Tollere remouere. Virgilius. Tollite cuncta inquit. Tollere in proprio significato. Virgilius aenei. vii. laborum Prima tulit finem.	Tollo
Plautus Virgilius Terentius Salustius	Tueor tueris secundae coniugationis commune uerbum est / teste Prisciano: & facit in supino tutum: tuor autem tertiae tuitum. Hoc autem inter tueor distat / & tuor / teste Pompeio: quod tueor significat defendere / tuor autem uidere. Lucretius libro quarto. Contuimur miras / simulacraq; luce carentum. Idem in eodem. Quom tuimur misceri absinthia / tangit amaror. Et teste Prisciano / tueor / & tuor / unico gaudent infinito: quod est tueri. Verum (ut scribit Marcellus) tuor apud antiquos habuit infinitum tui. Vnde & Pomponium refert dixisse. Incepi contui. Et Turpilius eodem referente Marcello ait. Tamen oculis longa intercapedine appetunt cupide intui.	Tueor Tuor
Virgilius Priscianus Pompeius Lucretius Lucretius Priscianus Marcellus Pomponius Turpilius	Tueor tueris secundae coniugationis commune uerbum est / teste Prisciano: & facit in supino tutum: tuor autem tertiae tuitum. Hoc autem inter tueor distat / & tuor / teste Pompeio: quod tueor significat defendere / tuor autem uidere. Lucretius libro quarto. Contuimur miras / simulacraq; luce carentum. Idem in eodem. Quom tuimur misceri absinthia / tangit amaror. Et teste Prisciano / tueor / & tuor / unico gaudent infinito: quod est tueri. Verum (ut scribit Marcellus) tuor apud antiquos habuit infinitum tui. Vnde & Pomponium refert dixisse. Incepi contui. Et Turpilius eodem referente Marcello ait. Tamen oculis longa intercapedine appetunt cupide intui.	Tueor Tuor
Plautus Horatius Horatius Priscianus	Tuto tutas & tutor deponens usurpatur. Plautus in mercatore. Inuoco uos lares diales / ut me tutetis. Horatius in epistolis. Quo pacto partes tutetur amatis ephebi. Idem rursus in epistolis. Res Italas armis tuteris: moribus ornes: idest tuearis. Quod tamen uerbum Priscianus tradit esse commune.	Tuto Tutor
Virgilius	Tribula foeminino & tribulum neutro genere declinari potest / & primam producit syllabam. Virgilius. Tribulaq; traheaq; & iniquo pondere rastris. Genus est uehicularum quo frumenta teruntur. Tribulus prima correpta syllaba / masculini generis / notum est quid significat. Ouidius libro metamor. quinto. loliū / tribuliq; fatigant Triticeas messes. Hic & haec tribulis & hoc tribule a tribu / prima corripit syllabam: & mediam producit. Tribules proprie appellantur / qui extra censum sunt / a sola tribu sic uocati. Contribules autem dicuntur eiusdem tribus. Horatius in epistolis. Ut cum pileolo soleas conuiuia tribulis. Martialis. Nunc anus & tremulo uix accipienda tribuli. Hieronymus in secundo libro Maccabaeorum capitulo quarto. Quod cum rex annuisset / & obtinuisset principatum / statim ad gentilem ritum contribules suos transferre coepit.	Tribula Tribulum Tribulus Tribulis Cōtribulis
Ouidius Horatius Martialis Hieronymus	Tribula foeminino & tribulum neutro genere declinari potest / & primam producit syllabam. Virgilius. Tribulaq; traheaq; & iniquo pondere rastris. Genus est uehicularum quo frumenta teruntur. Tribulus prima correpta syllaba / masculini generis / notum est quid significat. Ouidius libro metamor. quinto. loliū / tribuliq; fatigant Triticeas messes. Hic & haec tribulis & hoc tribule a tribu / prima corripit syllabam: & mediam producit. Tribules proprie appellantur / qui extra censum sunt / a sola tribu sic uocati. Contribules autem dicuntur eiusdem tribus. Horatius in epistolis. Ut cum pileolo soleas conuiuia tribulis. Martialis. Nunc anus & tremulo uix accipienda tribuli. Hieronymus in secundo libro Maccabaeorum capitulo quarto. Quod cum rex annuisset / & obtinuisset principatum / statim ad gentilem ritum contribules suos transferre coepit.	Tribula Tribulum Tribulus Tribulis Cōtribulis
Seruius	Tondeo tondes per o secundae coniugationis facit in praeterito totondi: in supino tonsura / quo composita praeteriti duplicationem nequaquam seruat / ut scripsit	Tondeo Tondo

Priscianus	Seruius super librum. xi. Æneidos. Attamen de tondeo præteritum duplicat.	
Varro	teste Prisciano: qui & Varronem refert dixisse in magno talento. De ton-	
Ennius	derat in forcipibus. Format tamen & detondi in præterito. Vnde Ennius ait	
Priscianus	in annalibus. Et detondit agros lætos. Tundo tondis cum u. tertiæ coniuga-	
Seruius	tionis facit in præterito tutudi: in supino tunsū: teste Prisciano. At uero Ser	
Seruius	uius super librum primum Æneidos tundo (inquit) in supino tūsum facit: &	
	tufum. Vnde super primum georgicorum ait. Antiqui enim n. addebant: quæ	
Diomedes	nos propter euphoniā: i. aliquibus detraximus: ut obtusius: aliquibus n. re-	
	mansit: ut tunsus. Verum (ut tradit Diomedes) tundo duplex habet præteri-	
Horatius	tum: tutudi scilicet & tunsū. Ab uno fit supinum tufum: ab altero tunsū. Com-	
Ennius	posita a tundo tu syllabam præteriti indifferentem habent. Horatius sermo	
	ne dicimus septimo. Contudit articulos qui pro se tollerent: atq; Ennius in Æna-	
	libus. uiresq; ualentes Contudit crudelis hyems.	
Marcellus	Tonsus huius Tonsus: & hæc tonsio: & hæc tonsura: in una significatione acci-	Tonsus
Accius	pi possunt: teste Marcello. Accium inducete dicentem. Quanam est hæc mu-	Tonsio
Virgilius	lier funesta ueste: tōsu lugubri? Hæc tonsa pro remo ponitur. Virgilius libro	Tonsura
Vgutio	septimo Æneidos. & i. lēto luctatur marmore tonsæ. Quod Vgutio dicit pos-	Tonsa
Hieronymus	se declinari: hic tonsus. Tonsas etiam Hieronymus oues uocat: quom. ait in	
Seruius	canticis cap. iii. Dentes tui sicut greges tonsarū: quæ ascenderūt de lauacro.	
Tibullus	Turtur tā foeminini: q̄ masculini generis ē: teste Seruio sup bucolica. Tibullus.	Turtur
Virgilius	Et niger a uiridi turtur amatur aue. Virgilius egloga prima. Nec gemere aerea	
	cessabit turtur ab ulmo. Verum infirmum est pro se quod Seruius affert exē-	
	plum: ubi putat aerea noiatiuum casum esse: ita ut dicatur turtur aerea. Mihi	
Virgilius	autem uidetur ablatiui casus esse: ita ut exponatur ab ulmo aerea: ut est apud	
Virgilius	eundem Virgilium libro Æneidos tertio. Aereæ quercus. & coniferæ cypariss-	
Martialis	si. Idem in culice. Nam primum prona surgebant ualle patentes Aereæ pla-	
	tanus: inter quas impia lotos. Martialis. Daphnæas platanos: & aereas cypa-	
Virgilius	rissos. Posset tamen defendi Seruii opinio per pentemimerim: ita ut aerea no-	
	minatiui possit esse casus. Nam & turturi: quemadmodū & arbori: conuenire	
Ausonius	potest: quale est illud in bucolicis. nanq; notaui Ipse locum: aereæ quo cōges-	
	fere palumbes. Turtur auis est nota. Masculini autem generis turtur: genus ē	
	piscis: qui alias pastinaca: & trigon uocat: ut ē apud Ausoniū: Lætalīq; trigō.	
Priscianus	Tracto tractas quandoq; a litteram in compositione retinet: quandoq; mutat	Tracto
	in e: teste Prisciano: ut obtracto: pertracto: detrecto: retracto.	
Marcellus	Tignus masculino: & tignum neutro genere declinari potest: & diminutiue ti-	Tignus
Pompeius	gillus: & tigillum. Tegillum autem: diminutiui est ab eo quod est tectum:	Tignum
Plautus	auctore Marcello. Tegillum item: cuculli uinculum est ex scyrpo factum: te-	Tigillum
	ste Pompeio. Plautus. Tegillum mihi aretid si uis dabo.	Tegillum
Apuleius	Trans in cōpositione nō retinet: præterq; cum his uerbis: trano: trado: traicio.	Trans
	Si autem cū his tribus uerbis: duco: pono: eo: componatur: nō retinere pot:	
	& perdere: teste Apuleio. Nam utroq; modo efferri potest: ut transduco tra-	
	duco: transpono: traponō: transeo: traco.	
Gellius	Testor testaris cōmune uerbum est: testibus Gellio libro. xv. noctium atticarū:	Testor
Priscianus	& Prisciano: Ciceronem inducente dicentem. Publicis litteris testata. Testifi-	Testificor
Cicero	cor autem: deponens uerbum est.	
Perfius	Trutino trutinas: & trutinor deponens usurpatur. Perfius. Atq; ex porrecto	Trutino
Vgutio	trutinantur uerba labello. Trutina græcū est uocabulum: quod apud illos	Trutinor
Accius	τρυτήν scribitur. Neq; a trudo descendit: ut cū Catholico Vgutio sōniauit.	
Ennius	Terminus: & termen: in recto declinabant antiqui. Nam terminem protulit Ac-	Terminus
	cus: ut Varro refert de lingua latina: ac etiam Ennius: ut testis est Festus. Græ-	Termen
	ci dicunt Τερμοποπος.	
Virgilius	Tergus huius tergoris: corium appellatur. Virgilius libro Æneidos primo.	Tergus
Marcellus	Tergora diripiunt costis. Tergum: dorsum uocatur non tantū animatiū: sed	Tergū
Virgilius	etiam aquarū: auctore Marcello: dicente Virgilio georgico. iii. Vndaq; iam	
Virgilius	tergo ferratos sustinet orbis. Ponitur nonnūq; tamen protergore. Virgili. li.	
	Æneidos primo. Mercatiq; solū: facti denomine Byrsam Taurino q̄tū possēt	

Virgilius	circundare tergo. Tergum item scutum dicitur teste Seruio. Virgilius libro	
Seruius	æneidos octauo. Auerſi intergum Sulmonis: id est scutum. Declinatur non	
Virgilius	nunq̄ hic tergo huins tergo. Lucretius libro ſecundo.	
Lucretius	Ponderibus ſolidis neq̄ quicq̄ a tergibus obſtet.	
Plautus	Tardicies/tarditas/tarditudo in uno ſignificato dici poteſt. Plautus in pœnu/ lo. Prodigioſi eſtis: & uiciſtis cochleas tarditudine.	Tardicies Tarditas Tarditudo
Plautus	Tumultus huius tumultus/uel tumulti/declinari poteſt. Plautus i Caſina. Quid	Tumultus
Terentius	intus tumulti fuit? Terentius in Andria. Nihil ornati/nihil tumulti.	Teneritudo
Cicero	Teneritudo/& teneritas/in una ſignificatione accipi poſſunt. Cicero libro.v. de ſinibus. In primo enim ortu in eſt teneritas/& mollicia quædam.	Teneritas
Marcellus	Timor/& timos/in recto dici poteſt/teſte Marcello/Neuium inducente dicen	Timor
Neuius	tem in Lycurgo. Iam ibi nos duplicat aduenientis timos/pauos.	Timos
Pompeius	Transfuga cõis generis eſt:& is teſte Pompeio dicitur q̄ cito ad hoſtes tráſfugit.	Transfuga
Marcellus	Temeritas/& temeritudo/in uno ſignificato dici poteſt/teſte Marcello.	Temeritas
Marcellus	Teneo tenes facit i præterito tenui/uel ſecundũ antiquos tet/ni teſtibus Marcel	Temeritudo
Pompeius	lo/& Põpeio: quin eſt tenui: ſicut uæneo uæniui/teſte Diomede. Pompeius.	Teneo
Diomedes	Purime terinero: puriſſime tenuero. Et Accius referente Marcello/ait in Cly	
Pompeius	tæmneſtra. Vt quæ tunc abſentem in rebus dubiis cõiugem tetinerit. Eſt aut	
Accius	tenerè poſſidere. Virgilius libro georgicorum tertio.	
Virgilius	In medio mihi Cæſar erit: templumq̄ tenebit. Tenere prohibere. Virgilius	
Virgilius	georgicorum. ii. Texede ſæpes ſunt: aut pecus omne tenendum. Tenere de/	
Virgilius	fendere. Virgilius libro æneidos. viii. Stabat pro templo:& capitolia celſa te	
Virgilius	nenebat. Tenere implere. Virgilius libro tertio æneidos. iuuat euafſiſſe tot ur	
Virgilius	bes Argolicas: medioſq̄ ſuam tenuiſſe per hoſtes. Tenere apprehendere detine	
Virgilius	re. Virgilius quarto georgicon.	
Virgilius	Verum ubi correptum manibus uinclisq̄ tenebis. Tenere compeſcere ſup/	
Virgilius	primere. Virgilius georgicon quarto.	
Virgilius	tenuitq̄ inhians tria Cerberus ora. Tenere tegere. Virgilius georgicõ. libro	
Terentius	primo. et obducto late tenet omnia limbo. Tenere intelligere. Terentius in	
Virgilius	Andria. Id paues ne ducas illam: tu autem ut ducas rem tenes. Tenere dirige	
Virgilius	re. Virgilius libro æneidos p̄mo. Sed q̄ uos tandẽ quibus aut ueniſtis ab oris/ Quoue tenetis iter?	
Marcellus	Trifticia/& treſticies/i una ſignificatiõẽ dici poteſt/auctore Marcello.	Trifticia
Seruius	Tum pro tunc/tum pro deinde/teſte Seruio/auerbium eſt ordinis: ſicut & tẽ	Trifticies
Virgilius	poris. Tum præterea. Virgilius libro æneidos tertio. tum uox tetrum inter	Tum
Virgilius	odorem. Tum demum nouiſſime. Virgilius libro æneidos. xii. Tum demum mouet arma leo.	Tunc
Prifcianus	Totus tota totum genitiuo totius/uel toti totæ toti/datiuo toti/& uel toto to/	Totus
Tullius	tæ toto. Prifciano teſte declinari poteſt. Tullius ad Herennium. Si res tota to	
Petrus	tæ aliæ rei neceſſe eſt.	
Petrus	Torcularē/& per apocopen torcular/cu ſyllabam producit. Petrus Riga in Lu	Torcularē
Marcellus	ca. Errexit turrin: torcular fodit in illa. Quod & hoc torculum dici põt/ me/	Torcular
Marcellus	dia (ut puto) correpta ſyllaba. Marcellus. Torculũ. Quod uſu torcular dico.	Torculum
Marcellus	Tono tonas prima coniugatione/& tono tonis tertia/declinari poteſt/teſtibus	Tono
Prifcianus	Marcello/& Prifciano. Vnde Varro in eumenidibus ait. Sonitus matris deũ	
Varro	tonitrus tibi nunc ſemiuri. A primæ coniugationis uerbo formatur præ/	
Horatius	teritum tonauit: ſupinum tonatum. A uerbo autem tertiæ fit in præterito	
Horatius	tonui: in ſupino tonitum. Horatius in epodo. Si quos eois in tonata flucti/	
Horatius	bus Hyems ad hoc uertat mare. Notandum eſt/ quod nomina quæ ueniunt	
Horatius	a uerbis primæ coniugationis/ poſitionem ſupini habentibus in itum/uel in	
Horatius	ctum/ præter cæterorum uerborum legem exeunt in atio/ non initio/uel in	
Horatius	ctio: ut uetatio/crepatio/ domatio/ cubatio/ ſonatio/ tonatio/ fricatio etiã po	
Horatius	tius q̄ frictio. Sectio tamen frequentius comperitur q̄ ſecatio. Lauo/& potio/ nõ habent ſupina neq̄ inatum/ neq̄ inatum/ neq̄ inatum/ ſed i otum. Ideoq̄	
Horatius	formant nomia ſua/ lotio/& potio: lotor/& potior. Horatius. Potiores bibuli media de nocte phalerni. Comperitur tamen lauatum/& po	

Horatius	tatum: a quibus formatur lauator / & potator: lauatio / & potatio. Horatius sermone. vi. Ast ubi me fessum sol acrior ire lauatum	
Terentius	Admonuit. Terentius in Phormione. Nam potaturus hodie apud me est. Hieronymus in ecclesiastico capi. xxxiiii. Qui baptizatur a mortuo / & iterum tangit mortuum / quid prodest lauatio illius? Idem in parabolis capi. xxiii. Noli esse in conuiuio potatorum. Iuuo autem nec in hunc / nec in illum modum suum format deriuatiuum. Nam iutum in supino facit: a quo fit iutor: unde adiutor in usu est. Ceterum ex altero supino formatur iuatio. A domitu supino fit domitor: ab alio supino domatum formatur domator. Ouidius de tristibus. Quid tibi de Tetrico referam domitore chimæra? Tibullus.	
Hieronymus		
Hieronymus		
Ouidius		
Tibullus		
Priscianus	Te duce non alias conuersus terga domator. Nam teste Prisciano uerba primæ coniugationis / quæ formant præteritum in ui diuisa syllaba / antiqui tertia declinatione declinare solebant: ex quo patet / quod a primæ coniugationis uerbis præteritum terminabatur in aui: supinum in atum: a quo supino deriuatiua iator / & in atio desinebant. Quæ autem in ui diuisa syllaba præteritum formant / id non a prima coniugatione / sed a tertia / sumptum est: etsi ut plurimum uerba ipsa de usu prima coniugatione declinentur.	
Hieronymus	Tonitruum / & tonitruum / & tonitrus huius tonitrus / declinari potest.	Tonitruum
Accius	Hieronymus in Ioanne capi. xii. Alii dicebant tonitruum esse factum. Et Accius Prisciano referente ait in troadibus. Persuasit aures inter tonitrua / & turbine.	Tonitrum
Lucanus	Lucanus li. vi. Seu tonitrus / ac tæla Iouis præfaga notauit. Ouidius libro metamorphoseos. ii. Vnde solet tonitrus / & flumina mittere terris.	Tonitrus
Ouidius		
Apuleius	Tædeo tædes cum æ diphthongo scribitur: teste Apuleio: & a tælon quod est longum deducitur / littera in d conuersa. Nam (ut idem ait Apuleius) longitudo atque prolixitas actionis / siue passionis alicuius / tædiu generare solet. Et facit in præterito tædidi: & tædus sum: quo utitur Suetonius pertædus ignauiam suam. Gellius libro primo noctium atticarum. Has ille inanis quom flaret glorias / iamque oēs finem cuperent / uerbisque eius fatigari pertæduissent. Tædet impersonale facit in præterito tædidi: & tædus est. Hieronymus in ecclesiastico capitulo secundo. Id circo tædidi me uitæ meæ / uidentem mala uniuersa esse sub sole. Seruius super librum quintum æneidos ait. pertædus participium est / sine uerbi origine: cum tamen originem habeat pertædeo / ut auctoritate Gellii probauimus. Et regit a parte ante accusatiuum / & post genitiuum. Virgilius libro præfato. Si non pertædus thalami / tædæque fuisset: ubi accusatiuus subauditur. Sed & pertisum / & distisum / ueteres dicebant / ut scripsit Festus. Verum (ut tradit Diomedes) regit nonnunquam & datiuum. Vnde & Gracchum inducit dicentem in Lucium Metellum. Vsq; adeo pertædus mihi esse.	Tædeo
Suetonius		
Gellius		
Hieronymus		
Seruius		
Virgilius		
Festus		
Diomedes		
Gracchus		
Diomedes		
Charistius	Tergeo terges secunda coniugatione / & tergo tergis tertia declinari potest / testibus Diomedes / Charisto / Probo / Celso / Seruio / Prisciano. Horatius li. ii. sermonum. posito pauone nelis quin Hoc potius / quam galina tergere palatum. Iuuenalis satyra quinta. uasa aspera tergeat alter. Hieronymus in apocalypsi capitulo. xxi. Et absterget deus omnem lachrymam ab oculis eorum: & mors ultra non erit. Et facit in præterito terxi: in supino tersum / & tertum / Nonio teste Varronem inducente dicentem. Terta nitet galea. Et Cato de liberis educandis ait. Circūtonsi sunt / & terti / atque unctuli: ut magnonis uideatur esse serui.	Tergeo
Probus		Tergo
Celsus		
Seruius		
Priscianus		
Horatius		
Iuuenalis		
Hieronymus		
Nonius	Tanager huius tanagri cum t exili / & Tanagrum / in recto dici potest / testibus Cato / & Probo. Fluius est Lucania: cuius meminit Virgilius / quom ait. & sicci ripa Tanagri. Tanagra oppidum est Persidis / teste Ptolemæo.	Tanager
Varro		Tanagram
Cato		Tanagra
Caper	Troia cum t exili scribitur. Inde fit Troianus / Troius / Troicus / Tros. Virgilius æneidos undecimo.	Troia
Probus		Troianus
Virgilius	Vescitur Aeneias: simul & Troiana iuuentus. Idem.	Troius
Ptolemæus	Troius Aenas Libycis ereptus ab undis. Idem libro æneidos primo.	Troicus
Virgilius	Troas requias Danaum / atque immitis Achilli. Catullus.	Tros
Virgilius	Troicaque obsidens longinquo moenia bello. Horatius in tertio carminum.	
Virgilius	Troica quem peperit sacerdos.	
Catullus	Tingo tingis / & tinguo tinguis / teste Prisciano / & scribi / & efferri potest.	Tingo

Horatius	Tespia huius tespiae cū t exili/opidum est Boetiae teste Ptolemæo: quod libro	Tinguo
Priscianus	viii. Strabo dicit Heliconi esse proximum: quæ & tespiae plurali tantum nu-	Tespia
Ptolemæus	mero a Tullio declinatur. Ait enim ad Seruium Sulpicium. Titun Manlium	Tespiae
Strabo	qui negociatur tespis/uehementer diligo.	
Tullius	Trimestris/& trimensis/dici i una significatione potest: hoc ē trium mensium.	Trimestris
	Sic bimestris/bimensis/duorum mensium.	Trimensis
Priscianus	Tiara cum t exili/& i latino/foeminino genere/& tiaras masculino/declinari po-	Tiara
Seruius	test/testibus Prisciano/& Seruio super librum septimū æneidos. Iuuenalis.	Tiaras
Iuuenalis	Phrigia uestitur bucca tiara. Virgilius li. præfato. sceptrumq; sacerq; tiaras.	
Virgilius	Pileus erat Phrygius.	
Polux	Talentum cum t exili utrobq; & unico l/ græcum uocabulum est: quod apud	Talentum
	illos Ταλαριον scribitur. ponderis est genus teste Poluce. Est autem duplex/	
Vgutio	atticū scilicet & eubœicum: ut apud nostros auctores legitur. Neq; a talis tale	
Apuleius	descendit/ut cum Catholico Vgutio somniauit.	
Vgutio	Tæda cum t exili/& æ diphthongo scribitur/ teste Apuleio: a δ-αδ-α quod est	Tæda;
Apuleius	luminare/ eodē teste descendēs: & ubi primā diphthongi uocalem assumpsit.	
Vgutio	Neq; a tædeo tædes deriuatur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio.	
Vgutio	Tophus cum t exili-græca dictio est. Neq; a tondeo tondes deducitur/ ut cū Ca	Tophus
Virgilius	tholico somniauit Vgutio. Et producit p̄mam syllabam. Virgilius georgi. ii.	
Iuuenalis	Et tophus scaber/ & nigris exesa chelydris. Iuuenalis.	
Virgilius	nec igneum uiolarent marmora tophum. Genus est lapidis.	
Virgilius	Thersander cū th aspirato/ & r ante s/ & Thersadrus/ declinari in recto: potest.	Thersader
	Virgilius libro æneidos secundo.	Thersadrus
Priscianus	Thersandrus/ Sthenelusq; duces/ & durus Vlysses. Propriū fuit uiri nomē.	
Caper	Trames huius tramitis/ malcalini generis est/ teste Prisciano: sed & foeminino	Trames
Probus	genere ueteres protulerunt/ ut Caper testatur/ & Probus. Trama/ latine sub	Trama
Persius	tegmen dicitur. Persius. mihi trama figura.	Tramis
Vgutio	Sit reliqua. Hæc tramis ab Vgutione pro extrema uestimenti parte ponitur.	
Ptolemæus	Titus cum t exili utrobq; & i latino/ proprium fuit Romani imperatoris no-	Titus
Gasparinus	men. Est & eodem nomine fluuius/ teste Ptolemæo: cuius ostium est a latere	Tityus
Virgilius	septentrionali Galliae Lugdunensis. Tityus cum t exili utrobq; & i latino in	
Tibullus	prima/ & y græco in media syllaba scribitur: & si a Gasparino cum y græco i	
	prima syllaba scribi præcipiatur. Fuit Iouis/ & terræ filius/ dicente Virgilio.	
	Necnon & Tityon terræ omnipotentis alumnus. Huius magnitudo corporis/	
	nouem iugerū fuisse describitur. Vnde Tibullus ait.	
	Porrectusq; nouem Tityus per iugera terra/	
	Affiduas atro sanguine pascit aues.	
Varro	Tuba notum est quid significat. Hic tubus/ canna est plūbea/ qua aqua deducit.	Tuba
Priscianus	Tubi etiam tubicines appellant/ teste Varrone de lingua latina.	Tubus
Priscianus	Titubo titubas facit in præterito titubaui/ & titubatus sum/ teste Prisciano.	Titubo
Lucanus	Teutones cū t exili utrobq; populi sunt/ q & teutoni/ & teutonici uocant. Luca	Teutones
Virgilius	nus li. vi. Cantaber exiguis/ & longis Teutonius armis. Virgilius li. ænei. vii.	Teutoni
Caper	Teutónico ritu soliti intorquere cateias.	Teutonici
Apuleius	Thæsauros & thæsaury declinari potest/ teste Capro de latinitate. Et (ut Apule-	Thæsauros
Vgutio	io placet) cū æ diphthongo annotatur post th aspiratū/ ea scilicet ratione/ quā	Thæsaury
Horatius	in dictione syncærus docuimus. Neq; a θεσις quæ est positio descendit/ ut cū	
Virgilius	Catholico Vgutio somniauit: maxime cū θεσις cum e apud Græcos scribat:	
	cuius syllaba prima corripitur: θεσαυρος aut cum h/ ipsam producente syl-	
	labam: ut est etiam apud Horatium sermone. xvi.	
Paulus	Thæsauro inuēto qui mercenarius agrū illū ipsum mercatus arauit. Virgili-	
Lucas	us. seraataq; mella Thæsauros relines. Deriuatur aut thæsauros a θεσω fu-	
	turo indicatiui modi/ quod est ponam: sicut & ab εἶπω futuro indicatiui modi/	
	quod ē habebō/ sexus deducit/ aspiratiōe i s mutata: ut i ipsa dictiōe uidimus.	
	Est aut thæsauros (ut scripsit Paulus de acq̄redo rerū dominio) uetus quædā	
	pecuniæ depositio/ cuius nō extat memoria: ut iam dominū nō habeat: qn̄ ēt	
	thæsauros dicit/ cuius extat memoria/ & dominū habet: ut in euāgelio Lucae	

	capitulo. xii. legitur. Vbi est thesaurus tuus tibi & cor tuum erit. Ponitur hō nunq̄ thesaurus & pro loco in quo aurum reconditur: ut in euangelio Matthei habetur. Et apertis thesauris suis hoc est capsis obtulerunt ei munera: aurum: tus: & myrrham. Et (ut tradit Marcellus) in malam quandoq; partem thesaurus accipitur. Vnde Plautus in Amphitryone ait. Qui domi uxorem meam ipudicia impediuit teneo thesaurum stupri.		
Matthæus			
Marcellus			
Plautus			
Lucanus	Taygetus cum t exilii utroq; & y græco in singulari numero masculini generis est: in plurali uero neutri. Lucanus libro. iiii. gelidiq; inculta iuuentus. Taygeti. Virgilius georgi. secūdo. uirginibus bacchata Lacænis Taygeta. Quod Tortellius putat esse fœminini generis/numeri singularis. Sed falsus est. Vnde Sylius libro. xiiii. Ardebant gelidosq; dehinc inuisere montes Taygeta Stadius libro thæbaidos quarto ait. Taygetiq; phalanx & oliuiferi Eurotæ. Stadius Idem libro siluarum primo. Et Dryadum uiduare choris argentia possit Ptolemæus Taygeta Græci tamen neutro genere Ταγγε Top dicunt. Mons est Peloponnesi teste Ptolemæo. Taygeta huius taygetæ eadem scriptura & taygete huius taygetes declinari potest. Filia fuit regis Agenoris: quo etiam nomine una ex Pliadibus uocata est. Rufus Festus in Arato. Electra/Alcyoneq; Celæno/Taygeteq;. Ouidius fastorum tertio. Naian/ & Electram/Taygetemq; Ioui.	Taygetus Taygeta Taygete	
Rufus			
Ouidius			
Pompeius	As huius uadis masculini generis sponforem significat datum in re capitali/ teste Pompeio. Varro autē de lingua latina uadem esse dicit/ quem fideiussorem uocamus. ait enim. Vas appellatus est/ qui pro altero uadimonium promittebat. Quod Laurentius improbare magis q̄ affirmare uisus est: maxime cū Tullius libro officiorum secundo dicat. Factus est eius sistendi uas: ut si ille non reuertisset/ moriendum esset ipsi. Ego autem puto etiam in re non capitali/ uadem appellari/ ut ipse Varro tradidit: quod alii uadium & uadimonium uocant. Vadum neutri generis est/ dicente Ouidio. Ad uada Mæandri concinit albus holor. Sed & hic uadus huius uadus/ teste Prisciano/ ueteres protulerunt. Vada Virgilius appellat breuia. Vas huius uadis neutri generis in singulari numero tertii ordinis est: in plurali uero secundi teste Probo. Et format per diminutionem uasculum: ac etiam (ut quidam uolunt) uasillum. Vnde Marbodeus in lapidario ad Neronem ait. Que solis radiis in aqua subiecta uasillo: ubi etiam prima syllaba corripitur: quæ alias in uas uasilla longa habetur. Nec mirum est. Nam sigillum a tigno/ quasillum a qualo/ sigillum a signo/ primam corripit syllabam: etsi in dictionibus tignum/ qualus/ signum/ producta sit.	Vas Vadium Vadimonium Vadium Vadus Vas Vasculum Vasillum.	
Varro			
Laurentius			
Tullius			
Ouidius			
Priscianus			
Virgilius			
Probus			
Marbodeus			
Priscianus	Vador uadaris commune uerbum est/ testibus Prisciano/ & Acrone super illud Horatii sermone nono: & casu tunc respondere uado Debebat: id est in iudicium uocato: uel uadio obligato. Ex quo exemplo patet/ q; primam corripit syllabam: & si Vgutio dicat habere productam. Vado uadas in alio significato/ primam etiam corripit syllabam: etsi Vgutio productam habere tradiderit. Ouidius de remedio. Inq; uadaturus lectica prodeat inquit. Vado uadis tertie coniugationis uas syllabam producit Virgilius li. æneidos sexto. Nuncq; inuade uiam: uaginaq; eripe ferrum.	Vador Vado	
Acron			
Vgutio			
Vgutio			
Ouidius			
Virgilius			
Vgutio	Vitulus notam habet significationem. Vitellus tam plurali quā singulari numero masculini generis est/ etsi Vgutio neutro genere plurali numero declinari præcipiat. Horatius sermone. xiiii. Quatenus ima petit uoluens aliena uitellus. Martialis. Candida si croceos circumfluit unda uitellos.	Vitulus Vitellus	
Horatius			
Martialis			
Virgilius	Valeo uales secunda/ & ualo ualis tertia cōiugatione/ declinauit Virgilius/ quom dixit. uale uale (inquit) lolla: nisi forte uelimus dicere le secundum correptū esse propter sequentem uocalem. Et tam accusatiuo/ q̄ ablatiui iugitur. Vnde Varro exponens denarios/ & quinaros/ ait. Denarii q; de nos æris ualent/ quinarum/ q; quinos.	Valeo Valo	
Varro			

Marcellus	Veru totum plurale habet. Verutus masculino & uerutum neutro genere declinari potest: & mediam syllabam producit. Marcellus. Verutu tælum breue est & angustum. Festus. Veruta/pila dicuntur q̄ uelut uerua habeant præfixa. Lucanus libro octauo. Casarius compressa manu/pharioq; ueruto. Veruti/populi sunt Volsci/sic teste Probo cognominati/quia dolonibus i prælio soliti sunt uti: de quibus Virgilius georgicon. ii. Assuetumq; malo Ligurum/Volscosq; Verutos.	Veru Verutus Verutum Veruti
Vgutio	Vertebra foeminino & uertebum neutro genere declinari potest: quod est uertibulum Vgutio appellat: Græci ἰσχιον uocant.	Vertebra Vertebrum
Caper	Vertex (inquit Caper de latinitate) capitis est: uortex uero fluminis. Virgilius æneidos. vi. Vorticibus rapidus & multa flauis arena. Vertex item pro aquilone ponitur/ teste Marcello/ dicente Virgilio georgicon secundo.	Vertibulū Vertex Vortex
Virgilius	Præsertim si tempestas e uertice siluis Incubuit.	
Caper	Vetus trium generum & ueter/ in recto declinari potest/ teste Capro: a quo scilicet ueter/ fit superlatiue ueterimus/ teste Prisciano. Accius in hecuba. Veter fatorū terminus sic iusserat. Et Ennius ait. Quom ueter occubuit Priamus sub marte pelafgo. Inde fit uetustus/ uetulus/ uetellus/ ueterosus/ ueteranus. Hoc ueternum/ morbus est intercutaneus. Horatius in epistolis.	Vetus Veter Vetustus Vetulus Vetellus Veterosus Veteranus Veternum Veternosul
Virgilius	Cur me phunesto properent arcere ueterno? Et quoniam qui huic patiunt morbum/ pigri efficiuntur/ ideo pro pigricia ueternū nonnunq; ponitur. Virgilius georgicon p̄mo. Nec torpere graui passus sua regna ueterno. Inde ueternus fit & ueternosus/ graui (ut inquit Festus) somno pressus. Et sicut ueternum (ut diximus) intercus/ hoc est hydrops uocatur/ ita ueternosus etiā/ hydropicus appellat. Cato. Veternosus q̄ plurimū bibit/ tā maxime fitit.	Veterosus Veteranus Veternum Veternosul
Festus	Cur me phunesto properent arcere ueterno? Et quoniam qui huic patiunt morbum/ pigri efficiuntur/ ideo pro pigricia ueternū nonnunq; ponitur. Virgilius georgicon p̄mo. Nec torpere graui passus sua regna ueterno. Inde ueternus fit & ueternosus/ graui (ut inquit Festus) somno pressus. Et sicut ueternum (ut diximus) intercus/ hoc est hydrops uocatur/ ita ueternosus etiā/ hydropicus appellat. Cato. Veternosus q̄ plurimū bibit/ tā maxime fitit.	
Cato	Vetero ueteras & ueteror deponens/ dici potest: ut est apud Psalmographum. Inueteraui inter omnes inimicos meos. Et iterum. Filii alieni inueterati sunt. Inde fit ueterasco: inter quod & uetustisco/ hoc distat: q̄ (ut tradit Nigidius libro. x. & confirmat Marcellus) ueterascere dicuntur/ quæ meliora fiunt/ uetustiscere autem/ quæ deteriora efficiuntur. Verum & quæ deteriora fiunt/ uetescere etiam dicitur. Vnde in euangelio Lucae capitulo. xii. legitur. Facite uobis faucos/ qui non ueterascunt.	Vetero Veteror Veterasco Vetustisco
Plafmo graphus	Vetero ueteras & ueteror deponens/ dici potest: ut est apud Psalmographum. Inueteraui inter omnes inimicos meos. Et iterum. Filii alieni inueterati sunt. Inde fit ueterasco: inter quod & uetustisco/ hoc distat: q̄ (ut tradit Nigidius libro. x. & confirmat Marcellus) ueterascere dicuntur/ quæ meliora fiunt/ uetustiscere autem/ quæ deteriora efficiuntur. Verum & quæ deteriora fiunt/ uetescere etiam dicitur. Vnde in euangelio Lucae capitulo. xii. legitur. Facite uobis faucos/ qui non ueterascunt.	
Psalmographus	Vetero ueteras & ueteror deponens/ dici potest: ut est apud Psalmographum. Inueteraui inter omnes inimicos meos. Et iterum. Filii alieni inueterati sunt. Inde fit ueterasco: inter quod & uetustisco/ hoc distat: q̄ (ut tradit Nigidius libro. x. & confirmat Marcellus) ueterascere dicuntur/ quæ meliora fiunt/ uetustiscere autem/ quæ deteriora efficiuntur. Verum & quæ deteriora fiunt/ uetescere etiam dicitur. Vnde in euangelio Lucae capitulo. xii. legitur. Facite uobis faucos/ qui non ueterascunt.	
Nigidius	Vetero ueteras & ueteror deponens/ dici potest: ut est apud Psalmographum. Inueteraui inter omnes inimicos meos. Et iterum. Filii alieni inueterati sunt. Inde fit ueterasco: inter quod & uetustisco/ hoc distat: q̄ (ut tradit Nigidius libro. x. & confirmat Marcellus) ueterascere dicuntur/ quæ meliora fiunt/ uetustiscere autem/ quæ deteriora efficiuntur. Verum & quæ deteriora fiunt/ uetescere etiam dicitur. Vnde in euangelio Lucae capitulo. xii. legitur. Facite uobis faucos/ qui non ueterascunt.	
Lucas	Vetero ueteras & ueteror deponens/ dici potest: ut est apud Psalmographum. Inueteraui inter omnes inimicos meos. Et iterum. Filii alieni inueterati sunt. Inde fit ueterasco: inter quod & uetustisco/ hoc distat: q̄ (ut tradit Nigidius libro. x. & confirmat Marcellus) ueterascere dicuntur/ quæ meliora fiunt/ uetustiscere autem/ quæ deteriora efficiuntur. Verum & quæ deteriora fiunt/ uetescere etiam dicitur. Vnde in euangelio Lucae capitulo. xii. legitur. Facite uobis faucos/ qui non ueterascunt.	
Lucretius	Vieo uies facit/ in præterito uieui/ in supino uietum/ e syllaba producta: & quandoq; correpta. Lucretius libro tertio. Nec supra caput eiusdē cecidisse uietū.	Vieo Vimen
Terentius	Vestem sentimus. Terentius in Eunuchō. Hic est uietus/ ueternosus/ senex. Horatius in epodo. Quis sudor uietis/ & q̄ malus undiq; membris	
Horatius	Crescit odor/ Et interpretatur uietus languidus/ sine ui/ & naturalibus priuatus uiribus/ ut exponit Festus. Nam uiere/ uincere ligare/ uel inflectere significat. Et a uieo uimina dicta sunt/ auctōribus Donato super Terentii eunuchū/ & Festo: nō autem a uieo/ ut cum Catholico somniauit Vgutio.	
Festus	Vincio uincis facit i supino uinctum. Vinco uincis format supinum uictum/ idē quod & a uiuo uiuis.	Vincio Vinco Vegeo Vegeto
Donatus	Vincio uincis facit i supino uinctum. Vinco uincis format supinum uictum/ idē quod & a uiuo uiuis.	
Festus	Vincio uincis facit i supino uinctum. Vinco uincis format supinum uictum/ idē quod & a uiuo uiuis.	
Vgutio	Vincio uincis facit i supino uinctum. Vinco uincis format supinum uictum/ idē quod & a uiuo uiuis.	
Pōponius	Vegeo ueges & uegeto uegetas/ in uno significato dici potest. Pomponius i maiali. Animos uenus ueget uoluptatibus. Ennius i Ambracia. Aequora salsa ueges in gentibus uentis. Hoc tñ inter uegetum distat/ & uegens/ auctore Marcello: q̄ uegetum sit incolume/ uegens autem forte. Nam uegetum corporis/ uegens autem animi possumus dicere. Horatius in sermonibus. Membra de dit/ uegetus præscripta ad munia surgit.	
Ennius	Vegeo ueges & uegeto uegetas/ in uno significato dici potest. Pomponius i maiali. Animos uenus ueget uoluptatibus. Ennius i Ambracia. Aequora salsa ueges in gentibus uentis. Hoc tñ inter uegetum distat/ & uegens/ auctore Marcello: q̄ uegetum sit incolume/ uegens autem forte. Nam uegetum corporis/ uegens autem animi possumus dicere. Horatius in sermonibus. Membra de dit/ uegetus præscripta ad munia surgit.	
Marcellus	Vegeo ueges & uegeto uegetas/ in uno significato dici potest. Pomponius i maiali. Animos uenus ueget uoluptatibus. Ennius i Ambracia. Aequora salsa ueges in gentibus uentis. Hoc tñ inter uegetum distat/ & uegens/ auctore Marcello: q̄ uegetum sit incolume/ uegens autem forte. Nam uegetum corporis/ uegens autem animi possumus dicere. Horatius in sermonibus. Membra de dit/ uegetus præscripta ad munia surgit.	
Horatius	Vegeo ueges & uegeto uegetas/ in uno significato dici potest. Pomponius i maiali. Animos uenus ueget uoluptatibus. Ennius i Ambracia. Aequora salsa ueges in gentibus uentis. Hoc tñ inter uegetum distat/ & uegens/ auctore Marcello: q̄ uegetum sit incolume/ uegens autem forte. Nam uegetum corporis/ uegens autem animi possumus dicere. Horatius in sermonibus. Membra de dit/ uegetus præscripta ad munia surgit.	
Perfius	Video uides secunda & uido uidis tertia coniugatione declinari potest: quod patet per compositum diuido diuidis. Perfius. Sed quid opus teneras mordaci radere uero Auriculas: uide/ scis/ ne maiorū tibi forte Limina præfigāt. Et illud. Hoc uide/ ne rursus/ leuitatis crimie dānes.	Video Vido
Perfius	Video uides secunda & uido uidis tertia coniugatione declinari potest: quod patet per compositum diuido diuidis. Perfius. Sed quid opus teneras mordaci radere uero Auriculas: uide/ scis/ ne maiorū tibi forte Limina præfigāt. Et illud. Hoc uide/ ne rursus/ leuitatis crimie dānes.	
Vifus	Vifus hufus uifus in singulari numero masculini generis est: in plurali uero/ masculini/ & neutri. Nec comperitur apud Probum auctorem hoc uifum singulari numero: etsi Vgutio/ & Catholicon/ hoc uifum declinari posse præcipiant. Distinguuntur tamen auctore Seruio/ uifus & uifa/ hoc modo. Quom de iis (inquit) loquimur/ quibus uidemus/ uifus masculino genere dicimus: ut nu	Vifus Vifio
Vgutio	Vifus hufus uifus in singulari numero masculini generis est: in plurali uero/ masculini/ & neutri. Nec comperitur apud Probum auctorem hoc uifum singulari numero: etsi Vgutio/ & Catholicon/ hoc uifum declinari posse præcipiant. Distinguuntur tamen auctore Seruio/ uifus & uifa/ hoc modo. Quom de iis (inquit) loquimur/ quibus uidemus/ uifus masculino genere dicimus: ut nu	
Seruius	Vifus hufus uifus in singulari numero masculini generis est: in plurali uero/ masculini/ & neutri. Nec comperitur apud Probum auctorem hoc uifum singulari numero: etsi Vgutio/ & Catholicon/ hoc uifum declinari posse præcipiant. Distinguuntur tamen auctore Seruio/ uifus & uifa/ hoc modo. Quom de iis (inquit) loquimur/ quibus uidemus/ uifus masculino genere dicimus: ut nu	

Virgilius	becula obstat uisibus nostris. Si autem neutro utamur/ ea quæ uidentur signi-	
Virgilius	ficamus: ut est apud Virgilium. Dii uisa secundent. Sed & masculino genere	
Hieronymus	pro iis quæ uidentur utimur Virgilius libro æneidos. vii. Rite secundarent ui-	
	sus. Hieronymus in libro secundo Machabæorum capitulo ultimo. Singulos	
	autem illorū armavit nō clypei & hastæ munitiōe: sed sermonibus optimis/	
	& exhortationibus/ exposito digna fide somnio: per quod uniuersos lætifica-	
	uit. Erat autem huiusmodi uisus. Hæc ille. Visio pro eo quod uidetur etiā po-	
Hieronymus	nitur. Hieronymus in Matthæo. Nemini dixeritis uisionem hanc/ donec fili-	
	us hoīs a mortuis resurgat. Possit tñ & pro uisu quo uidemus uisio usurpari.	
Priscianus	Vigil huius uigilis cōmunis generis est/ teste Prisciano. Hæc uigilia/ & hoc uigi-	Vigil
	lium/ in uno significato declinari potest. Differunt autem uigilia ab excubiis/	Vigilia
Seruius	auctore Seruio/ hoc pacto/ quod uigilia nocturnæ sunt: excubiæ uero diurnæ.	Vigilium
Hieronymus	Sed & nocturnas excubias dicimus. Vnde Hieronymus in sermone ad fra-	
	tres de uigiliarū sanctitate ait. Hæc & huiusmodi tanta/ ac talia/ ideo sancti illi	
	cecinerūt/ & scripta reliquerūt: ut nos eorū posterī paribus excitaremur exem-	
	plis/ ad celebrandas etiam noctibus salutis nostræ excubias.	
Vgutio	Varix huius uaricis non est scēminini generis/ ut Vgutio somniauit: sed mascu-	Varix
Priscianus	lini/ teste Prisciano: ut est apud Horatium. Varice succiso. Comperitur tamē	Varica
Horatius	scēminino genere hæc uarica. Et licet uarix/ uel uarica/ primam producat syl-	Varicosus
Persius	labam/ in deriuato tamen uaricosus ua syllaba corripitur. Persius.	
Iuuenalis	Dixeris hæc inter uaricosos cēturiones. Iuuenalis. uaricosus fiet haruspex.	
Donatus	Virus/ teste Donato/ indclinabile est. Sed & uirus huius uiri/ sicut uulgus/ pella	Virus
Marcellus	gus/ declinari potest/ testibus Marcello/ Prisciano/ Sergio/ & Seruio: sup primū	Virosus
Priscianus	georgicorū. Vnde Lucretius ait. Liquit enim supra tætri uestigia uiri: hoc est	Virulentus
Sergius	ueneni/ tam boni teste Seruio/ q̄ mali/ dicente Virgilio georgicorū primo.	Vir
Seruius	Ille malum uirus serpentibus addit atris. Malum dixit ad differētiā uiri bo-	Viritim
Lucretius	ni: sicut & Lucretius tætri. Inde fit uirosus/ & uirulentus. Virgilius libro præ-	Vires
Seruius	fato. uirosaq; pontus Castorea. Virus itā pro uirtute naturali ponitur/ ut iter-	Viresco
Virgilius	prætatur Marcellus illud Lucretii libro secundo. Concoctosq; suo cōtractus	Vis
Virgilius	perdere uiro. Rursum uirus pro uirore accipitur: ut est apud Statiū libro pri-	Vix
Marcellus	mo siluarum. atq; omnē benigne Virus odoriferis Arabum quod crescit in	
Lucretius	aruis: id est uirorem: hoc est omnes hæbas uirentes. Vir huius uiri/ nō homi-	
Stadius	nis tantū est significatio: sed & de animalibus auctore Marcello dicitur. Vnde	
Marcellus	Virgilius in bucolicis ait.	
Virgilius	Vir gregis ipse caper. Martialis.	
Martialis	Et illud oleas quod uiri capellarū. Ab eo q̄ est uir/ fit uirosus prima correpta	
Lucilius	syllaba: quæ ab eo quod est uirus/ producta est. Lucilius septimo satirarum.	
Marcellus	uenio ad uetulam/ atq; uirosam Vxorem: cedam potius/ q̄ castrem egomet	
Festus	me. Marcellus. Virosæ mulieres dicuntur uiroꝝ appetentes/ uel luxuriosæ. Vi-	
Marcellus	ritim significat per singulos uiros. Festus. Viriti dicit dari quod datur per sin-	
Cicero	gulos uiros. Marcellus. Viriti dictū est seperatim/ & per singulos uiros. Cice-	
Cato	ro de republica libro secūdo. Ac p̄mus agros quos Romulus bello ceperat/	
Curtius	diuisit uiritim ciuibus. Cato. Præda quæ capta ē uiriti diuisa. Sed & de uno	
Horatius	uiritim dici potest: & producit ri syllabam. Curtius. Si quis uiritim dimicare	
Priscianus	uellet/ prouocauit. Horatius in epistolis.	
Seruius	Quod legeret/ tereretq; uiritim publicus usus. Vires plurali tātum numero	
	dicimus/ teste Prisciano. Inde fit etiam uirosus/ teste Seruio/ prima producta	
	syllaba. A uiribus item uenit uiresco uirescis uerbum/ prima syllaba pro-	
Verrius	ducta. Verrius in poematis. Hinc crescunt animi: uirescit uulnere uirtus: hoc ē	
	maiorū fit uirium. Comperitur etiam uiresco a uireo uires: cuius prima sylla-	
Stadius	ba corripitur. Stadius libro siluarū primo. Exuit: atq; alios melior reuirescit i	
Columella	annos. Collumella libro. xi. Lubrica iam lapathos/ iam rhamni sponte uire-	
Probus	scunt. Hæc uis habet in noiatiuō plurali/ accusatiuō/ uocatiuō/ uis/ testibus/	
Priscianus	Probo/ & Prisciano. Lucretius li. ii. uis multas possidet i se: Atq; potestates.	
Lucretius	Salustius libro historiarum quarto. Male iam assuetum ad oēs uis cōtrouer-	
Salustius	siarum. Et (ut tradit Marcellus) uis uiolentiam significat/ uel celeritatem/ siue	

Marcellus	celerem impetum: quin etiam uirtutē & multitudinē / auctore Seruio / dicē-	
Seruius	te etiam Salustio. Secūda tempestate / ex ponto uis pisciū erupit: id est multi-	
Salustius	tudo. Vix cū labore. Virgilius libro georgicon. ii. Vix humiles apibus casias /	
Virgilius	roremq; ministrat. Vix statim. Virgilius libro æneidos secūdo.	
Virgilius	Vix ea fatus eram / gemitu cū talia reddit.	
Martialis	Vinū habet plurale uina & uinis. Martialis. R hæsina bibis uina: phalerna fu-	Vinum
Ouidius	gis. Ouidius libro primo de arte. Et uenus in uinis / ignis i igne fuit. Vinū for-	Villum
	mat diminutiue uillum & uinellū. A uino uinalia dicta sunt / tam secūdi q̄ ter-	Vinellum
	tii ordinis / teste in saturnalibus Macrobio. Vnde & Masurius ait. Vinaliorū	Vinalia
Macrobius	dies Ioui sacer est. Vinalia autē diem festum habebāt: quo die uinum nouum	
Masurius	Ioui libabant / ut scripsit Pompeius.	
Pompeius	Vicia cum i latino utrobiq; & c exili / foeminini generis / a græco quod illi neu-	Vicia
Vgutio	tro genere βικτω dicunt / deducitur: non autem a uicio / uel uictoria / ut cum	Vicium
Gasparinus	Catholico somniauit Vgutio: sed nec a uice / ut Gasparinus tradidit. Genus ē	Vitium
Plinius	Legumētū. Plinius libro. xviii. naturalis historiæ. Nascuntur in uicia & aliquā	
Victorinus	do e terra / cochleæ minutæ / erodentes eam. Vicium si a uincio descendit / (ut	
	Victorinus uoluit) cum c scribitur. Si autem (ut aliis placet) a uito uitas / cū	
Phocas	t uitium scribere oportet.	
Ouidius	Vepres teste Phoca plurali tantum numero declinamus. Ego autem etiam sin-	Vepres
Hieronymus	gulari numero iuenio. Ouidius li. meta. v. Aut lepori q̄ uepre larens hostilia	
Priscianus	cernit Ora canum. Hieronymus in Hefaiā capitulo. xxvii. Quis dabit uix spi-	
Caper	nam & uepre? Foeminini generis est / teste Prisciano: sed & masculini / ut Ca-	
Probus	per testatur. & Probus.	
Diomedes	Viscus huius uisci masculini generis est / teste Diomede / dicente Horatio ser-	Viscus
Horatius	mone. xviii. Sumus ego / & prope me uiscus Thurinus. Sed & hoc uiscum de	Viscum
Phocas	clinari potest / testibus Phoca & Seruio super primū georgicorum. Vnde Se-	
Seruius	renus ait. Proderit & mansum quod traxeris arbore uiscum. Virgilius libro	
Serenus	æneidos. vi. Quale solet siluis brumali frigore uiscum Fronde uirere noua.	
Virgilius	In alio autem significato uiscus / tertii ordinis est. Et teste Seruio / non tantum	
Seruius	intestina / sed quicquid sub corio est / uiscera appe' lamur. Lucretius lib. p̄mo.	
Lucretius	Visceribus uiscus gigni / sanguenq; creari. Serenus.	
Serenus	Aut nitidum ranæ decoctum uiscus oliuo.	
Priscianus	Vnguis masculini generis est / teste Prisciano: & facit diminutiue unguella / teste	Vnguis
Diomedes	Diomede: quin etiam & unguicula / dicente Lucretio libro sexto. Coporis ex	Vnguolla
Lucretius	tremas quoq; partis unguiculasq;. Cicero ad Lentulum. Sed præsta te eum q̄	Vnguicula
Cicero	mihī a teneris (ut Græci dicant) unguiculus es cognitus. Vngula autem / ut di-	Vngula
Priscianus	cit Priscianus / diminutiū non est: etsi diminutiū habere formam uideat.	Vngulum
Pompeius	Vngulum Ocorum lingua anulus uocatur / teste Pōpeio: quod Vgutio mas-	Vngulus
Vgutio	culino genere hic unculus declinari præcipit.	
Priscianus	Vibex cum e in secunda syllaba / teste Prisciano scribitur: quod a magistro Bene	Vibex
Bene	per i uibix efferri præcipitur. Sunt autem uibices plagæ in humano corpore /	Vibix
Pompeius	dictæ q̄ ui fiant / auctore Pompeio: non autem a uireo / uel uimine / ut cum	
Vgutio	Catholico somniauit Vgutio. Et producit in obliquis bi syllabam. Persius.	
Persius	Si puteal multa cautus uibice flagellas.	
	Vnus una unum / gēitio unius / uel uni unæ uni / datiuo uni / uel uno unæ uno /	Vnus
Priscianus	teste Prisciano / declinari potest / Cicero. hoc iudiciū si expectatur / ut non unæ	
Cicero	rei statui / sed omnibus constitui putetur.	
	Villus ulla ullū / genitio ullius / uel ulli ullæ ulli / datiuo ulli / uel ullo ullæ ullo /	Villus
Priscianus	declinari pōt / teste Prisciano. Plautus in truculento. Quasi uero corporis reli-	
Plautus	queris potestatem coloris ulli capiendi.	
	Vter utra utrū / gēitio utrius / uel utri utræ utri / datiuo utri / uel utro utræ utro /	Vter
	declinari potest: sicut neuter / genitio neutrius / uel neutri. Hic uter huius utris /	Vterus
Marcellus	genus ē uasis. Vterus & uter huius uteri / declinari potest / teste Marcello / Cæ-	
Cæcilius	ciliū referente dicentem in umbris. Nunc uter crescit: non pōt celari. Proprie	
	ueterus mulierum est.	
Priscianus	Vngo unguis / & ungo unguis / teste Prisciano / efferri potest. Et facit in præterito	Vngo

Papirianus	unxi/& ungui/testibus Papiriano Niso/Probo. Inde uenit unguē/& unguē	Vnguo
Nisus	tum. Virgilius li. Æneidos. iii. & pinguis unguine cæras.	Vnguen
Probus	Vultur huius uulturis/& uulturis/& uulturius/in recto declinari pōt. Ennius.	Vnguētum
Virgilius	Vulturis in siluis miserum mandebat hominem. Pompeius. Alites uolatu	Vultur
Ennius	auspicia facientes/istæ putabantur/buteo/aquila/uulturius. Plautus in trucu	Vulturis
Pompeius	lento. Iam quasi uulturii triduo prius prædiuināt/quo die esuri sient. Vultur	Vulturius
Plautus	item/teste Acrone/mōs est Apuliæ/dicente Horatio in tertio carminum.	Vulturinus
Acron	Me fabulosæ uulture in Apulo. Vulturinus uentus quidam est:& fluuius Cæ	Vulturinum
Horatius	paniæ:quod & hoc uulturū declinari potest/testibus Capro/& Probo. Sy	
Caper	lius libro. viii. fluctuq; sonorum Vulturinum. Vulturū item/opidum est Cæ	
Probus	panorum/teste Ptolemæo.	
Syllius	Velum cū unico l/format diminutiue uexillū/auctore Pompeio/Vgutio autē	Velum
Pompeius	dicit q; facit per diminutionem uelulum.	Vexillum
Vgutio	Volo uolas prima/& uolo uolis tertiā cōiugatione declinari potest/teste Pom	Velulum
Pompeius	peio in dictione auolūt. In alio autē significato/uolo uis uult dicimus.	Volo
Priscianus	Vomer/& uomis/in recto declinari potest/teste Prisciano:& masculini generis	Vomer
Lucanus	est. Lucanus libro. vi. Pinguis Bebrycio discessit uomere sulcus.	Vomis
Seruius	Urbs/teste Seruio/ab orbe dicta est:quia antiquæ ciuitates i orbis fiebant. Hoc	Urbs
Vgutio	urbū/curuatura aratri dicitur:quod ab Vgutione masculio genere hic urbs	Urbum
Varro	declinari præcipitur:a quo (ut Varroni placet)urbs dicta est:quia urbium in	Urbo
	condenda urbe adhiberi soleret. Inde fit urbo urbas uerbum:quod significat	
Pompeius	aratro diffinire/auctore pompeio.	
Seruius	Vallus cum duplicato l/& uannus cum geminato n i uno significato dici pōt/	Vallus
Virgilius	teste Seruio:& foemini generis est/dicēte Virgilio.& mystica uānus lacchi.	Vannus
Varro	Inde fit uāno uerbū. Varro de re rustica. Vt quod leuissimum est i eo/atq; ap	Vāno
Martialis	pellatur acus/& pallea/uannatur foras extra aream:idest uentiletur. Ventis	Ventilo
Syllius	lo aut/cum ti syllabam corripiat/cū unico l scribitur. Martialis.	Vaneo
Propertius	Currit/& in toto uentilat/aura boue. Syllius libro. xiiii.	Vallus
Iuuenalis	Hic miser igniferam dum uentilat aere pinum. Propertius.	Vallum
	Hæc uenus ut uiuat/uentilat ipsa facem. Iuuenalis satyra prima.	Valles
Virgilius	Ventilat æstiuum digitis sudantibus aurū. Vaneo uanes secundæ coniugatio	Vallecula
	nis/facit in præterito uanui. Virgilius libro Æneidos tertio.	Vallis
Seruius	Et procul in tenuem ex oculis euanuit auram. Hic uallus/& hoc uallū cum ge	Vallicula
Virgilius	mino l/hoc modo distinguntur/auctore Seruio super librū non Æneidos:	Valla
Virgilius	q; uallum dicitur ipsa munitio:ualli uero/sustes quibus uallum munitur:ut	Vallæ
Seruius	est apud Virgilium georgicorum. ii. & acuto robore uallos. Ponitur & non	
Seruius	nunq; tñ uallus pro munitione. Vnde Virgilius georgicon pmo inquit.	
Virgilius	Exacuūt alii uallos. Quod enarrans Seruius ait. Exacuūt/idest repurgant:ual	
Seruius	los:idest fossas/& muros de terra factos. Hæc ualles cum e efferri debet/teste	
Virgilius	Seruio sup librū. xi. Æneidos/dicente Virgilio libro præfato.	
Seruius	Est curuo an fractu ualles accomoda fraudi. & teste eodem Seruio/format di	
Ouidius	minutiue uallecula. Sed & uallis cū i enunciari potest: cuius diminutiū erit	
Stattius	uanicula. Ouidius libro metamorphoseos. viii. Cōcaua uallis erat:quo se de	
Pompeius	mittere riui Assuerant pluuiæ aquæ. Nam si dixisset ualles/uerfus stare nō	
	posset. Hinc Stattius ait. Vallis in amplexu nemorū sedet. Pompeius. Cōuallis	
Ptolemæus	est planicies/ex omni pte cōprehēsa mōtibus/collibusue. Vallis duobus late	
Ptolemæus	ribus iclusa planicies. Vallis diminutiū uallicula facit. Hæc ille. Valla/nomē	
	est duarū urbū/teste Ptolemæo:quarū una est in Thracia:alia in Mauritania	
Probus	Tingintana. Vallæ/urbs ē Pieriæ i Macedonia/ut idē Ptolemæus ostendit.	
Beda	Ursus triplex habet diminutiū/ursulus/ursellus/ursiculus:& habet foemini	Ursus
Seruius	num ursa:quod in datiuo plurali/& ablatiuo/facit ursabus/ut tradit Probus:	Ursulus
Charisius	quod tamen Beda super Donati artem improbat/tam pro foemina/q; pro	Ursellus
Lycinius	mare/ursis dici præcipiens.	Ursiculus
Priscianus	Verro uerris cum gemino r/facit in præterito uerri/teste Seruio super librum	Ursa
	primum Æneidos:quin etiam uerri/teste Charisio. Vnde Lycinius Macer	Verro
	pro Tuscis ait. Hisce etiam reliquias auerterunt. Et format in supino uer/	Yergo

Virgilius	sum teste Prisciano /dicente Virgilio . uersa puluis inscribitur hásta: idest tra	Verto
Seruius	cta/ut exponit Seruius. Nam sicut mundare/ ita & trahere/ uerro significat/	Verrunco
Marcellus	teste Marcello. Vnde Virgilius libro aeneidos primo ait.	
Virgilius	Quippe ferant rapidi secum uerrantq; per auras: idest trahant. Vergo uer	
Priscianus	gis facit in præterito uersi: in supino uersum/ teste Prisciano. Diomedes aut	
Diomedes	dicit q; format præteritum uerxi cum x. Verto uertis facit in præterito uerti:	
Priscianus	in supino uersum/ teste Prisciano: non aut uersi/ ut somniando tradidit Vgu	
Vgutio	tio. Verrunco uerruncas cum duplicato r/ pro uerto ponitur / auctoribus	
Marcellus	Marcello/ & Pompeio.	
Popeius	Veneror ueneraris commune uerbú/ ex uenia/ & orando componitur/ teste Pom	Veneror
Pompeius	peio: quod per somnia a Venere tractú/ cū Catholico tradit Vgutio .	
Vgutio	Villus cum duplicato l-pilus dicitur. Martialis. Calfaciunt uilli pallia uestra mei.	Villus
Martialis	Villa cum gemino l-ab omnibus scribi consueuit. etsi ab eo quod est uilis ui	Villa
	le/ quod cum unico l scribitur/ deriuetur. Notum est uocabulum: quo nomi	Villum
	ne locus quidam a latere occidentali Cretæ uocatur/ teste Ptolemæo . Villú'	
Ptolemæus	etiam cum geminato l-diminutiuum est a uino.	Vanitas
Marcellus	Vanitas/ & uanitudo/ in uno significato dici potest/ auctore Marcello.	Vanitudo
Stadius	Vesper pro stella masculini generis est. Stadius libro thæbaidos decimo. sed ue	Vesper
	sper opacus Lunares iam ducit equos. Sed & foeminino genere ueteres pro	Vesperugo
Caper	tulerunt/ ut Caper testatur/ & Probus. Hæc & uesperugo uocatur. Plautus.	Vesperus
Probus	Nec uesperugo/ nec uirgilæ occidunt. Dicitur nonnunq; & uesperus/ siue he	Hesperus
Plautus	sperus: ut est apud Virgilium in sine buccolicorum. Ite domum saturæ' (ue	Vesper
Virgilius	nit hesperus) ite capellæ. Hoc uesper/ hoc uesperum/ hæc uespera/ ab auctori	Vesperum
	bus usurpantur. Hi uesper/ & hæ uesperæ/ licet a nonnullis hoc modo. disti	Vespera
	guantur/ q; uesper/ officium ipsum sit/ uesperæ autem/ hora / qua officium	Vesperæ'
	ipsum decantantur/ ab auctoribus tamen confunduntur. Vesperna/ cœna uo	Vesperna
Pompeius	catur. Pompeius. Cœna apud antiquos dicebatur/ quod nunc est prandium:	Vespa
	uesperna autem/ quam nunc cœnam appellamus. Vespa/ paruum est uola	Vespillo
Pompeius	tile/ api simile. Vespa item/ & uespillo/ auctore Pompeio/ is dicitur/ qui fu	Vespula
	nerandis corporibus officium gerit. Ait enim. Vespæ/ & uespillones dicun	Hespertilio
	tur/ qui funerandis corporibus officium gerunt/ non a minutis illis uolucris/	
	bus: sed quia uespertino tempore eos efferunt/ qui funebri pompa duci pro	
	pter inopiam nequeunt. Hi etiam uespulæ uocantur. Hæc ille. Neq; a ueho	
	uehis/ uel a ueste/ & ui/ & spolio/ descendit/ ut cum Catholico somniabun	
Vgutio	dus tradit Vgutio. Martialis. Qui fuerat medicus/ nunc est uespillo. Diuulus	
Martialis	Vespertilio masculini generis est. Varro in Agathone. Vespertilio factus/ sū:	
Varro	neq; in muribus plane/ neq; in uolucris sum.	
Cato	Vls pro ultra referente Festo Cato posuit: sicut cis dicitur/ & citra. Vltro signifi	Vls
Virgilius	cat sponte. Vltro insuper/ Virgilius libro aeneidos nono .	Vltra
Seruius	Viderit irrupentem/ ultroq; icluserit urbi: idest insuper/ ut expõit Seruius.	Vltro
Nonius	Varietas/ & uariantia/ in uno significato accipi possunt/ teste Nonio. Lucretius	Varietas
Lucretius	libro tertio.	Variantia
	Principiis unde hæc oritur uariantia rerum.	Vehiculum
Nonius	Vehiculum/ & uectabulum/ in una significatione accipi possunt / teste Nonio	Vectabulú
	in dictione iumentum. Hæc ueha a ueho uehis/ etiam genus uehiculo est.	Veia
Festus	Hæc ueia cum i in medio duarum uocalium/ apud Oscos etiam plaustrum	Vastitas
	uocabatur/ teste Festo: unde (ut ait) ueiatura uectura appellatur.	Vastitudo
Nonius	Vastitas/ uastitudo/ uesticies/ in uno significato/ teste Nonio/ dicitur horror/ de	Vasticies
Plautus	sertio/ contagium. Plautus in pseudulo. Distractio/ distidium/ uasticies ue/	Vastatio
Accius	nit. Accius in Meleagro. Quæ uastitudo hæc/ aut unde inuasit mihi?	
Nonius	Vanitas item pro uastatione ponitur/ teste eodem Nonio. Vnde Accius in	
Accius	Astyanacte ait. Propterea tot tantaq; habemus uastitates phunerum .	
	Victus huius uictus/ uel uicti/ uel more antiquo uictuis/ declinari potest. Plau/	Victus
Plautus	tas in captiuis. Victi quottidiani utrum ad me afferas. Varro libro de uita pa	
Varro	patrú quarto. Primú de re familiari/ secúdo de uictuis consuetudine.	
Vgutio	Vrina non uenit ab uro uris/ ut Vgutio/ & Catholicon/ tradidere: sed græcum	Vrina

	uocabulum est/ ab $\delta\upsilon\pi\acute{o}\varsigma$ quod est meo deductū. Vnde $\delta\upsilon\pi\acute{o}\varsigma$ græce urina/	Vrino
	latine lotium dicitur/ a supino lotum/ lo syllaba tamen præter naturam pri-	Vrinor
	mitiui correpta. Neq; solum pro ea aqua/ quæ quottidie eiicitur/ urina acci-	Vrna
Plinius	pit/ sed & p gēitali spmate. Plinius li. viii. naturalis historię. Incōtinēs asinæ	Vrus
Iuuenalis	uterus urinā genitālē reddit/ ni cogatur in cursū uerberibus a coitu. Iuuenalis.	
Varro	Auribus/ atq; oculis/ cōcepta urina mouetur. Inde urino urinas/ & urinor.	
Cicero	Varro de lingua latina. Vrnæ dictæ/ q; urinātur in aqua haurienda. Vrinari	
Vgutio	eni/ (ut pergit) est mergi in aquā. Cicero Academicor; li. ii. Si qñ enim uos de	
Vgutio	mersimus/ ut qui urinātur. Ex quo cōstat/ q; urna nō uenit ab urgeo/ ut cum	
Seruius	Catholico somniauit Vgutio/ sed ab urino/ ut auctor est Varro. Vrus nō ue-	
Virgilius	nit ab uro uris/ ut cū Catholico Vgutio somniauit/ sed ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν/ id est a	
Macrobius	montibus/ teste Seruio super secundū georgicor;. Sunt aut uiri agrestes bo-	
	ues/ qui in Pyrenæo mōte nascuntur/ inter Gallias/ & Hispanias posito/ de q;	
	bus Virgilius libro præfato. Siluestres uiri assidue. Macrobius uero in satur-	
	nalibus dicit uros boues Gallicā esse uocē/ qua feri boues significantur.	
	Vlysses cū unico l/ & y græco/ & geminato s scribit/ qd Græci Ὀδυσσεύς dicūt	Vlysses
	Sed nostri d in l mutauere. Sūt tñ qui cū x Vlysses scriptitant/ quod & fortas	Vlyxes
	sis fieri pōt. Nam x ex Græcis accepimus/ etsi Catholico in dictione Christus/	
	dicat inuentū fuisse Christi dei & hois tēporibus/ ut scilicet crucis ipsius pas-	
	sionē prænotaret. O ridiculū hominē. Quod enim tu x putas nostrū/ nō est	
	x/ sed chi littera/ quā Græci uocant/ cuius loco/ nos ch aspirato utimur. x ergo	
	littera duplex est/ pro qua modo cs/ modo gs/ modo geminato ss (ut scripsit	
Plinius	Plinius) primitus utebantur/ ut apex apex/ grecs grex/ simili modo (ut illi uo-	
Homerus	lūt) Vlysses Vlyxes. Nā qd apud Doros $\delta\iota\sigma\sigma\alpha$ quod est bina/ cū gemino $\sigma\sigma$	
Virgilius	scribit/ sæpe $\delta\iota\sigma\sigma$ ab Hōero cū ξ pōit. Facit at Vlysses i Vgtōlyssis/ uel Vlyssi/	
	sicut Achilles huius Achillis uel Achilli. Virgilius libro ænei. secūdo. Et terrā	
	altricē sæui execramur Vlyssi. Et facit in uocatiuo Vlysses/ & Vlysse. Ouidius	
Ouidius	in primo libri heroidū carmine. Hanc tua Penelope lento tibi mittit Vlysse.	
Priscianus	Declinatur nōnunq; & Vlysseus i recto/ teste Prisciāo/ sicut Achilles/ & Achil-	
Horatius	leus. Horatius in primo carminū. Nec cursus duplices per mare Vlyssei. Neq;	
	ex holon/ & xenos/ Vlysses cōponitur/ ut cū Catholico ridiculus somniauit	
Vgutio	Vgutio/ sed dicit ab $\omicron\delta\upsilon\sigma\sigma\omicron\upsilon\delta\iota$ qd est irascor. Nā irascibilis fuisse piberur.	
	Vnicornis masculini generis/ & hoc unicorniū/ declinari pōt. Aial est/ unicum	Vnicornis
	in fronte cornu gerens/ alias monoceros appellatus.	Vnicorniū
Virgilius	Vulgus neutri generis est/ dicente Virgilio georgicorū tertio. Dira per incautū	Vulgus
Virgilius	serpāt cōtagia uulgus. Et æneidos duodecimo. & uulgus inermū/ Inualidiq;	Vulga
Donatus	senes/ turres/ ac tecta domorū Obsedere. Potest etiā declinari hic uulgus/ te	
Probus	stibus Donato/ Probo/ Prisciāo/ Seruio super librū primū/ & secundū ænei.	
Priscianus	Cicero. Saturnū maxime colūt uulgi. Hierōymus in Iob cap. xxiiii. Vm fece-	
Seruius	rūt/ deprædantes pupillos/ & uulgū pauperē spoliauerūt. At uero Sergius in	
Cicero	Donatū/ neutri/ & scēminini generis esse uulgus tradidit/ non aut masculini/	
Hierōymus	dixitq; Virgiliū sic protulisse. in. ii. ænei. In uulgū ambigūā. Vnde & Donatū	
Sergius	ipsum carpsit/ q; scilicet hac in parte nō recte senserit. Quod tñ Seruius sic le-	
Virgilius	git. spargere uoces In uulgū ambigūas. Exempla ergo/ quæ supra attulimus	
	Hierōymis/ & Ciceronis/ tam Sergii opinioni (si tñ uera est) q; Donati/ Probi/	
Priscianus	Prisciani/ Seruii/ conferre pōt. Veteres etiā/ teste Prisciano/ hic uulgus huius	
Nonius	uulgus quarta declinatione declinabāt. Hæc uulga/ capacitas dicitur/ uel si/	
Lucilius	nus cū laxitate/ ut scribit Nonius. Lucilius li. ii. in uulgā penetrare pilosam.	
Priscianus	Vocifero uociferas/ & uociferor deponēs usurpat/ qd tñ Prisciāus tradit eē cōe.	Vocifero
	Veto uetas facit in præterito uetaui/ in supino uetatū. Vnde in apostolicis actio-	Vociferor
	nibus legitur cap. xvi. Transeuntes aut Phrygiā/ & Galatiæ regionē/ uetati	Veto
	sunt a spiritu sancto loqui uerbū dei/ in Asia. Antiqui etiā ueto uetis tertia te-	
Priscianus	ste Prisciano cōiugatione declinabāt/ cuius præterito uetui/ supino uetitum/	
Priscianus	nunc utimur.	
	Virgo (ut tradit Priscianus) scēminini tantum generis est/ sed & masculini cōperi	Virgo
Hierōymus	tur. Vnde Hieronymus in prologo super Ioannē ait. Et huic matrem suā pē	Virgūcula

	dens in cruce cōmendauit Deus: ut uirginē uirgo seruariet. Virgo a uiridiorē	Virga
Seruius	ætate dicta est. Vnde etiā matres/ teste Seruio super librū xi. aeneidos/ uirgi-	Virgula
Virgilius	nes. nōnunq̄ appellat̄. Hinc Virgilius de Pasiphæ loquēs ait. Ah uirgo infæ-	Virgella
Terentius	lix/ quæ te dementia cepit: Terentius in ecyra. Nā uiriū est oblatum uirgini	Virgūcula
	olim ab nescio quo improbo. Et format diminutiue uirgūcula. Virga (ut tra-	
Beda	dit Beda sup Donati artē) triplex habet d̄minutiū uirgula/ uirgella/ uirgūcula.	
Virgilius	Vindemia uini demptio/ producit de syllabā. Virgilius georgico. ii. Nō eadem	Vindemia
Martialis	arboribus pēdet uindemia nostris. Martialis. Jam prior ad fæcē sed & hæc ui-	Vindemior
Psalmogra-	demia uenit. A uindemia fit uindemio uindemias uerbū: ut ē apud Psalmo	Vindemitor
phus	graphū. Vt qd destruxisti maceriā eius/ & uindemiāt eam oēs qui prætergre-	Virginde
Horatius	diūtur uia? A uindemiātu supino/ fit uindemiator/ de syllaba præter naturā	mia
	correpta metri gratia. Horatius sermone. xvii. Vindemiator/ & inuectus cui	
Ouidius	sæpe uiator. At uero Ouidius antepenultimā syllabā detraxit: ut de syllaba/	
	quæ (ut diximus) naturaliter producta est/ etiā produci posset. Ait enim in sa-	
Marcellus	stis. At non effugiet uindemitor/ hoc quoq; causam. Virgindemia/ uirgarū	
Varro	demptio uocatur/ seu uirgarū apparatus/ teste Marcello. Varro in Agatho-	
Agrætius	ne. Ideoq; scapulæ metuūt uirgindemiam.	
Seruius	Victor/ & qui uehit/ & qui uehitur/ dici potest/ testibus Agrætio in Caprum/ &	Vector
Cicero	Seruius. Cicero. Sūmi gubernatores in magnis tēpestatibus a minoribus ue-	
Quintilianus	ctoribus admoneri solent. Quintiliāus. In nauim filii mei male permutatus	
Lucanus	uector imponor. Lucanus. Vectoris patiens tumidū super enatat amnem. Se-	
Seneca	neca in Hippolyto. Pro sua uictor timidus rapina.	
Priscianus	Vello uellis tertiæ cōiugationis/ cū gemino l̄ scribitur: & facit in præterito uel	Vello
Calphurnius	li/ & uulsi/ in supino uulsum/ teste Prisciano. Inde uellico uellicas uerbū for-	Vellico
	matur. Calphurnius eglōga sexta. Quoi deus aridens horrentis pectore se-	Velo
Priscianus	tas Vellicat. Velo uelas primæ cōiugationis/ cū unico l̄ scribitur: a quo fit ue-	Velifico!
Iuuenalis	lifico/ & uelificor cōmune uerbū/ teste Prisciano. Vnde & passiuū protulit	Velificor
	Iuuenalis/ dicens.	
	Velificatus Athos/ & quicquid Græcia mendax Audet in historias. Fit etiam	Velito
Ouidius	a uelo uelas uelito uelitas. In alio aut̄ significato uelito uelitas/ a uelitū cōgres-	Velitor
	sione formatū uerbū est. Nam uelites expediti erant ad pugnā milites. Qui/	
Priscianus	dius de ibide. Nondū calfacti uelitis hasta solū. Sed & uelitor deponēs usur-	
Plautus	patur/ teste Prisciano. Vnde Plautus in menæchinis ait. Nescio quid uelitati	
	estis inter uos duos.	
Priscianus	Vtinam/ & ut pro utinam ponitur/ teste Prisciano/ dicente etiam Horatio libro	Vtinam
Horatius	sermonū secūdo. Iuppiter ut pereat positū rubigine ferrū/ idest utinā pereat.	Vt
Laberius	Versus huius uersus/ uel uersi/ declinari potest. Laberius in lacu auerno. Verso	Versus
Valerius	rum innumerorū numero studuimus. Valerius in phormione. Quid hic cum	
	tragicis uersis/ & syrma facis? Versus/ & uersum/ præpositiones sūt: unde ad	
	uersus/ & aduersum.	
Gellius	Vtor uteris cōe uerbū ē/ testibus Gellio libro. xv. noctiū atticarū/ & Prisciano.	Vtor
Priscianus	Næuius in liciaria. Supellex quæ utitur/ emittit tñ. Plautus in asinaria. Vbi	
Næuius	illa quæ dedi ante abusa. Varro. Vtile utamur potiusq; ab rege abutamur.	
Plautus	Hortensius. Abusis iam oibus locis. Et tā accusatiuo/ q̄ ablatiui/ iūgi pōtētis	
Hortensius	Alexander cū ablatiui solū construi posse tradiderit/ dicēs. Dignor/ cū po-	
Alexander	tior/ fūgor/ uescor/ fruor/ utor/ Et careo/ iūgo casu tantūmodo sexto.	
Gellius	Vereor cōe uerbū est/ teste Gellio li. xv. noctiū atticarū. Dicimus enim. Vereor	Vereor
Aphranus	te/ & uereor abs te. Vnde Aphranus in consobrinis ait. Malūt metui/ q̄ uereri	
	se ab suis. Accusatiuū casū post se regit/ & q̄q; datiuū: ut uereor filio/ idest ne	
Aphranus	aliqud mali filio eueniat. Regit & nōnunq; gtm. Aphranus in cōpitalibus.	
Quintilianus	Si non uereor/ nemo uereat tui.	
Nonius	Vapor/ & uapos/ in recto dici pōt/ testibus Quintiliāo/ & Nonio. Lucretius li. v.	Vapor
Lucretius	Peruolitans permanat ad os/ frigusq; uaposq;.	Vapos
Nonius	Vicissitudo/ & uicissitas/ in una significatione dici potest/ teste Nonio/ Accium	Vicissitudo
Accius	induceñte dicentem in phoenissis. Vicissitatemq; imperitandī tradidit.	Vicissitas
	Verres cum duplicato r/ proprium uiri nomen/ facit in genitiuo uerris/ uel uer	Verres

Probus	ri/sicut Vlyffes huius Vlyffis/uel Vlyffi/tefte Probò.Vnde Cicero/siliumq;	Veru
Cicero	Verri/pro Verris dixit. Verres item porcus dicitur non castratus. Veru cum	Ver
Virgilius	unico r/primam corripit syllabam. Virgilius. Pinguiaq; in ueribus torrebi-	
Virgilius	mus exta columnis. Ver ueris cum unico r scribitur:& primã producit in obli-	
	quis syllabã. Virgilius in buccolicis. Quãtũ uere nouo uiridis se subiicit alnus.	
Ouidius	Vagio uagis quartæ cõiugationis/primã producit syllabã. Ouidius li.metamor	Vagio
Pompeius	pho.x.Reddit onus/uagitq; puer. Proprie infantulorum uerbum est/quom	Vagitus
Nonius	uoces edunt. Inde uagitus:& hic uagor/in uno significato/auctoribus Pom/	Vagor
Lucretius	peio/& Nonio/dicẽte etiam Lucretio libro secundo. Et superantur item/mi	Vago
	scetur phunere uagor. Vagor uagaris deponens uerbũ est. Plautus tamen neu	
Plautus	trale protulit/quom dixit i milite. Te alloquor uitii probriq; plenus/qui cir	
Tibullus	cum uicinos uagas. Corripit aut primam syllabam Tibullus. Hic choreã/cã	
	tusq; uigent/passimq; uagantes.	
	Villico uillicas cum duplicato l uerbum neutrale est/& uillicor deponens/tefte	Villico
Priscianus	Prisciano. Hieronymus in Luca cap. xvi. Non enim ultra poteris uillicare. Te	Villicor
Hierõymus	rentius in ecyra. Hic uillicor ante urbẽ:nunc rus eo. Est aut uillicari rusticari/	Vilito
Terentius	uel uillæ præesse. Vilito uilitas cum unico l/significat uile facere/uel redde/	
Marcellus	re/tefte Marcello/Turpiliũ referẽte dicentẽ. Et quear tua uitia: quã te uilitat.	
Turpilius	Vulgaris/& uulgarius/declinari põt/tefte Marcello:qui & Turpilium refert di	Vulgaris
Marcellus	xisse in transilione. Nõ est mediocris res:nec uulgaria fallacia hæc. Et Aphra	Vulgarius
Turpilius	nus in priuigno ait. Dehinc temeritatem repudio uulgariam.	
Aphráius	Venio uenis quarta coniugatione/& ueno uenis tertia/declinauerunt antiqui/	Venio
Marcellus	tefte Marcello/Ennium inducente dicentẽ in hecuba. Senex sũ:interim mor/	Veno
Ennius	tem oppetam/priusq; id euenat/pro eueniat. Vnde a tertia coniugationis	Væneo
	uerbo formatur præteritum ueni: cum alias a uerbo quartæ secundũ analo/	
	giam formatur in præterito ueniui:quod ab usu cessit. Et facit in futuro indi/	
	catiui modi ueniam/& uenibo/tefte Marcello/Pomponiũ referente dicen/	
Marcellus	tem. Hominẽ beatum/cui illæ peruenibunt diuitiæ. Væneo uænis pro eo qd	
Pomponius	est uænundor/cum æ diphthongo annotatur/tefte Apuleio/ut scilicet a secu	
Apuleius	da/& tertia persona alterius uerbi uenis uenit differat. Et facit in præterito	
Priscianus	de arte uæniui/tefte Prisciano:in supino uænitum:quod & protulit Seduli/	
Sedulius	us/quom de Ioseph a fratribus uænundato ait. Reppulit ille famem uænitus	
Diomedes	crimine fratru. Quod tamen Diomedes dixit non esse cõpertum:sed uænu/	
Lucanus	datũ/aut uænditũ dicendũ esse/quin etiã & uænu dici potest:quod Lucanus	
Diomedes	posuit. Veteres tñ etiã uæneor protulere/tefte Diomede/Tyrianũ referẽ	
Tyrianus	te dicentẽ libro primo de agricultura. Nam id melius emitur/quod uæneat.	
Plautus	Et Plautus ait. Egone illi uænear/Vændo/& uænundor/similiter cũ æ diph/	
Apuleius	thongo (ut idem tradit Apuleius)annotanda sunt.	
Apuleius	Væ producta syllaba cũ æ diphthongo scribitur/tefte Apuleio:& tam cũ accusa	Væ
Virgilius	tio/q; cũ datiuo cõiungit/tefte Capro. Virgilius. Mantua uæ miseræ nimiũ	Ve
Virgilius	uicina Cremonæ. Ve aut correpta syllaba in alio significato/absq; diphthon	
	go scribitur. Virgilius. Hyrcanisue Arabisue parant.	
Caper	Venfica cum n post s/& scribi/& efferri debet/tefte Capro de latinitate/sic qui/	Venfica
Vgutio	dem dicta (ut ait)quia nõ sit sine ueto. Neq; a uase descendit/quasi uas aquæ	
Horatius	uenfica dicatur/ut cum Catholico somniauit Vgutio. Et producit mediam	
	syllabam. Horatius. Et displosa sonat q̃tũ uenfica pepedit. Hæc apud Græcos	
	κυστήρι cũ y uocatur. Cum. i. aut κιστήρι cista dicitur/ut i ipsa dictioẽ uidimus.	
	Vmbra notã habet significationẽ. Vmbria/regio quædã est Italiæ/ab ὀμβροσ	Vmbra
Lucanus	qui est imber/sic cognominata:de qua Lucanus libro secundo. Iusq; sui pulso	Vmbria
	iam pdidit Vmbria Thermo. Ab hac Vmbri populi uocitati sunt. Vmbro/	Vmbri
Plinius	fluuius est Insubriæ:qui alio nomine a Plinio Lãber uocatur. Ombræa urbs	Vmbro
Ptolemæus	est Mesopotamiæ/tefte Ptolemæo. Ombrici/populi quidã iuxta Illyricos.	Ombræa
Virgilius	Vescor uesceris pro edo es ponitur/dicente Virgilio libro æneidos xi. Vescitur	Ombrici
	Aeneas:simul & Troiana iuuentus. Et tam cum accusatiuo/q; cum ablatiuo	Vescor
Hierõymus	construitur. Hieronymus in leuitico capitulo quarto decimo. Ut offerat pro	
Virgilius	se duos passerẽs uiuos:quos uesci licitum est. Vesci/uti Virgilius.	

	Quid puer Ascanius superat & ne uescitur aura		
Marcellus	Aetherea uesci item uidere significat teste Marcello accium inducente dicē		
Accius	tem in Athamante. Priusq̄ infans esses facinus oculi uescuntur tui: id est uidēt.		
Horatius	Verſo uerſas actiuum est uerbum. Horatius. uos exemplaria græca Nocturna	Verſo	
Bocetius	uerſate manu uerſate diurna. Bocetius. Rotam uolubili orbe uerſamus. Ver	Verſor	
Cicero	for autem pro conuerſor deponens est. Cicero. In quibus propter illas inſa / nas ſubſtructiones facile mille hominum uerſabatur.		
Virgilius	Vaccinium cum gemino c & i latino utrobique & uiola pro eodem flore uſurpā	Vaccinium	
Virgilius	tur. Virgilius in buccolicis.	Viola	
Virgilius	Alba liguſtra cadunt: uaccinia nigra leguntur. Idem i moreto.	Hiacynthus	
Virgilius	Fæcundisq̄ rumex malua uiolæq̄ uirebant. Hunc florem Græci hiacynthū uocat: quo etiam uocabulo uſus ē Virgilius georgicon. iiii. quom dixit. & fer rugineos hiacynthos.		
Hieronymus	Vitis cum i poſt t ſcribitur: a qua fit per diminutionem uiticula: & cum e uites ef	Vitis	
Virgilius	fertur: cuius diminutiuum erit uiticula. Hieronymus in Ioanne. Ego ſum ui / tis uos palmites. Virgilius in diris. Dulci nanq̄ tumet nondum uiticula bac	Viticula	
	cho. Nam ſi dixiſſet uiticula uerſus ſtare non poſſet. Nec eſt eadē ratio / qua re non poſſit poni uiticula ti ſyllaba producta / ſicut cuticula canicula tegeti	Vites	
	cula cuniculus: quia uiticula primam producit ſyllabam: & ex tribus primis ſyllabis optime dactylus confici potest: non ſic in præſatis dictionibus / qua rum prima ſyllaba correpta eſt: ut libro ultimo ſuper regulam I c ſequente breuis oſtendimus.	Viticula	
Hesiodus	Anto cum t̄ exili / Oceani & Tethyos ſilia fuit / teſte Hesiodo	Xanto	
Virgilius	in Theogonia. cuius meminit Virgilius georgicorum tertio / quom ait. Drymoq̄ Xantoq̄. Xanthus cum th aspirato / fluui	Xanthus	
Virgilius	us fuit Troianus: de quo Virgilius libro æneidos quinto.	Xanthii	
	Hectoreos amnes Xanthum & Simoenta uidebo. Eſt & eodē		
Ptolemaeus	nomine urbs mediterranea Lyciæ / teſte Ptolemæo. Xanthus item eadem lit		
Homerus	teratura / proprium fuit uiri Troiani nomen a Diomede in bello occiſi / te ſte Homero libro iliados quinto. Rurſum Xanthus eadem ſcriptura / nomē		
Homerus	fuit cuiuſdam equi Hectoris / teſte Homero libro iliados octauo. Xanthii ēt cum th aspirato / & i latino / populi quidam ſunt in Aſia / teſte Herodoto li / bro hiftoriarum primo.		
Hærodotus	Xanthippus cum th aspirato / & i latino / & gemino p̄ proprium fuit uiri nomē:	Xanthippus	
Syllius	de quo Syllius libro ſecundo.	Xanthippe	
Laertius	Lædæis ueniens uictor Xanthippus Amyclis. Xanthippe eadem ſcriptura / uxor fuit Socratis querula / teſte Laertio.		
Pſalmogra phus	Elo zelus & zelor deponens uſurpatur. Pſalmographus. Noli	Zelo	
Hieronymus	z	Zelor	
Hieronymus	Hieronymus in Zaccharia cap. primo. Zelatus ſum Hieruſalē / & Sion / Zelo magno. Idem in libro tertio regum cap. xviii.		
Hieronymus	Zelo zelatus ſum pro domino deo exercituum. Idem in Iohēle cap. ſecūdo. Zelatus ē dñs terram ſuam. Græci ζηλω dicunt.		
Hieronymus	Zizania cum i latino utrobique / ſœminino genere / & zizanium neutro / declina / ri potest. Hieronymus. Zizaniū mixtum eſt tritico. Genus eſt hærbæ.	Zizania	
		Zizanium	

Nestoris Dionysii Nouariensis liber septimus feliciter incipit.

De proprijs noibus in eus diphthongum / & in ius terminatis.

	Propria nomina in eus diphthongum terminata / ut Theseus / Orpheus / Tydeus / Peleus / Aegæus / Perseus / ſuum in eu		
Priscianus	p	formant uocatiuum / teſte Prisciano: ut Theseus / Orpheus / Ty / deu / Peleus / Aegæus / Perseus. Tamen ſecundū analogiam	
Probus	(ut tradit Probus) formare poſſunt etiam uocatiuum in e:		

ut *Thesee/Orphee*. Mutamus nonnunquam eius diphthongum in *es/i* nominati-
 uo ut *Perfes/Tydes/Peles/Orphes* teste Prisciano. Propria autem nomina
 Priscianus terminata in *ius* de usu faciunt uocatiuum in *i*: ut *Virgili/Serui*. Vetustissimi
 Priscianus tamen (ut scribit Priscianus) etiam in *e* uocatiuum terminabant ut *Virgilie/*
 Liuius *Serui*. Liuius in *odysee*. neque enim te oblitus sum Laertie noster pro Laerti.
 Laius Et Laius referente Prisciano ait. Nunc Laertie para ire. Et (ut Prisciano pla-
 Priscianus cet) penultima uocatiui in *i* terminati eorum scilicet nominum / quae ante
 penultimam in nominatiuo corripunt (nam de aliis nulla est dubitatio) om-
 nino acui debet: etsi alias ipsius syllabae quantitas / hoc est penultimae in uo-
 Martialis catiue correpta sit: ut est apud Martialem. Non amo te Sabidi: nec possum
 Horatius dicere quare. Horatius in primo carminum. Mercuri facunde nepos Atlan-
 Horatius tis. Idem in eodem. Nulli flebilior quam tibi Virgili. Lucanus li. vii. iam Magni de
 Lucanus feri arma Successor Domiti: sine te iam bella geruntur. Arator tamen penul-
 Arator timam produxit / quom ait. Publica libertas sanctissime papa Vigili. Na Vi-
 Stadius gilius ab eo qui est uigil huius uigilis formatur: ubi *gi* syllaba correpta est: di-
 Tullius cente Statio libro *thaebaidos* decimo. Ite age: & obsessis uigilem circundate
 flamam. Filius appellatiuum nomen / in *i* & in *e* format uocatiuum. Tullius.
 Liuius Quam te Marce fili annum iam audientem Crathippum. Liuius Androni-
 Priscianus cus referente Prisciano inquit. Pater noster Saturni filie. Et notandum quod (ut
 scribit Priscianus) nominatiuo pro uocatiuo / siue euphoniae / siue metri gra-
 Lucanus tia nonnunquam utuntur auctores: ut Deus pro *dee* / filius pro *fili* / uel filie: cho-
 Virgilius rus pro chore: agnus pro agne: populus pro popule: fluuius pro fluuie. Lu-
 canus libro primo. Degener o populus uix saecula longa deorum. Virgili-
 us li. *aeneidos*. iiii. Corniger hesperidum fluuius regnator aquarum.

De propriis nominibus desinentibus in *on*.

Propria nomina graeca in *on* terminata / plerumque latini in *o* transferunt: ut Tar-
 cho pro *Tafchon*: R hapho pro *R. laphon*: Agamemno pro *Agamemnon*.
 Virgilius Virgilius libro *aeneidos* octauo. hinc Tarcho & Tyrreni tuta tenebat. Idem
 Virgilius libro *aeneidos* decimo. Partheniumque Rapho & praedurum uiribus Orsen.
 Stadius Stadius in *achilleide*. Conclamant Danai: stimulatque Agamemno uolentes.
 Priscianus Et diuerso Graeci teste Prisciano / Propria nomina latina terminata in *o* / tra-
 ducere solent in *on*: ut Cicero / Cato / quod nos dicimus / illi *κικερω* / *κατω*
 transferunt.

De nonnullis nominibus propriis primae
& tertiae declinationis: & de quibusdam
crescentibus una syllaba in genitiuo.

Declinari potest / teste Prisciano / Achates huius Achatis uel Achatae: Tigranes
 Priscianus huius Tigranis uel Tigranae. Simili modo Timarchides / Orestes / Heraclides /
 Drances / Thucydides / Mithridates / Alcibiades / Miltiades / Calliphades / Phi-
 listides / Herculides / Aristides / Anticlides / Philonides / Sotades / Simonides /
 Agathargides / Asclepiades / Herocliades / Mnesides / Comiades / Euripides :
 & alia prope plurima. Haec autem quo ad tertiam declinationem faciunt uo-
 Priscianus catiuum in *es* & in *e* teste eodem Prisciano. Praeterea Chremes huius Chre-
 mis uel Chremetis: Thales huius Thalidis uel Thaletis. Sic Laches / Pheres / Da-
 res / Apelles / Agelles / Ganges / Hermes / Rhamnes: quod Tortellius in Ortho-
 graphia hic Rhamnetes declinat. Adonis huius Adonis uel Adonidis: Anu-
 bis huius Anubis uel Anubidis. Sic & Bufris / Acis / Paris / Agis / Serapis: & m-
 ta alia. Decapolis huius decapolis uel decapoleos. Sic Neapolis / Pentapolis /
 Nicopolis / Constantinopolis. Haeresis huius haeresis uel haeseos: Iris haer-
 ba huius iris uel ireos. Sic genesis / metamorphosis. Pallas huius palladis uel
 pallados. Sic dorcas / lampas / dipas / hebdomas.

De compositis a capite & a corde.

Composita ab eo quod est caput / ut praiceps / anceps / biceps / triceps / secundum
 Priscianus analogiam in ceteris singularem formant genitiuum / teste Prisciano. Ennius
 Ennius annalium xv.
 Occumbunt multi laetum ferroque lapide

Liuius Aut intra muros/aut extra præcipe pro præcipiti/lapi pro lapide. Liuius. Seq; in alta maria præcipem dedit. Quod autem nunc incipitis genitiuum faciunt/id procedit ex eo q; antiqui ancipes-& præcipes/in recto proferebât. **Plautus** Vnde Plautus/in commorientibus/ait. Saliam in puteum præcipes Idem in rudente. Post altrinsecus est securicula ancipes. Cõposita ab eo quod est cor/ut excors/uæcors/secors/cõcors/discors/ablata s littera-& addita dis syllaba/suũ formât genitiuũ singularẽ/ut excordis/uæcordis. Veteres tñ teste Prisciao solebant genitiuo similem in his proferre nominatiuum. **Cælius** in Cratino. **Pomponius** Modo fit obsequens/hilaris/comis/communis/concordis. Pomponius in sa tyra. Blanda/fallax/superba/impotens/discordis.

De iis dictionibus quæ in e/& in i/ ablatiuum singularem terminant.

Nomina terminata in uis/ut auis/ciuis/clauis/peluis/nauis/in guis/ut anguis/ũguis/in gnis/ut ignis/in ctis/ut lactis/uectis/in mnis/ut ånis/& alia fere oia/ quorum extrema syllaba in is definit/a duabus incipiens cõsonantibus/quæ scilicet non crescunt in genitiuo/ut febris/restis/postis/teste Prisciao formât ablatiuum singularem in e/& in i/præterq; uestis/& pestis: quæ solum in e/ ablatiuum faciunt: apud quem exempla sunt plurima. Alexander autem ex cepit etiam testis/dicens.

Testis cum peste per e fit/iuncta sibi ueste. Sunt qui etiam addunt nomina in rs terminata/q; scilicet in e/& in i/mittant ablatiuum/ut ars/mors/pars/sors. **Lucretius** libro quinto. Et libella/aliqua si ex parti claudicat hilum/Omnia mendo se fieri/& obstypa/necessum est. **Virgilius** georgi. iiii. Sunt quibus ad portas cecidit custodia sorti: ubi nonnulli datiuum esse uolunt pro ablatiuo positum. Comparatiua etiam/teste eodem Prisciano/faciunt ablatiuum i e/ & in i/quia antiqui neutrum genus in or proferebant. Vnde **Valerius Antias** xi. annalium ait. Prior bellum/quod cum iis gestam erat. Idem in eodẽ libro. Commemorant Graccho foedus prior Pompeianũ non esse seruatum.

De dictionibus in genitiuo plurali syncopatis.

Poetæ & oratores/eas dictiones/quarum genitiuus pluralis in ium/uel in orũ/ secundum analogiam formatur/concidere solent: ut nummum pro nummorum/ rũ/deũ p deorum/uirũ p uiroꝝ/libellũ p libellorũ/denariũ p denariorũ/sociũ pro sociorũ/talentum pro talentorũ. Similiter adiectiua quoq; concidunt: ut senum pro seniorũ/denũ pro denorũ/quadragenum pro quadragenorum: paruũ pro paruorũ/magnanimum pro magnanimorũ. **Plinius** libro. xxxvi. naturalis historiae. Atq; adeo duodequadragenũ pedum Lucullei marmoris in atrio Scauri collocari. Duodequadragenũ dixit/pro duodequadragenorũ hoc est triginta & octo. **Stadius** libro thæbaidos primo.

Portarum in biuio lateri duo corpora paruũ Dependet/pro paruorũ: **Virgilius** libro æneidos. iiii. magnanimũ quondã generator equorũ/pro magnanimorũ. Idem fit in pronomi nibus meũ/tuũ/suum/nostřũ/uestřũ. **Plautus** i trinu. Vt rem patriam/gloriã maiorũ meũ/pro meorũ. Idem in pœnulo. Et qd meministi tuũ parentũ nomina/pro tuorũ. Idem in menæchinis. Auertit prædam ab hostibus/nostřũ salutẽ sociũ/pro nostřorũ sociorũ. Simili quoq; modo omnia in ans/uel in ens terminata participia/concidi possunt: ut amantiũ pro amantiũ/legentiũ pro legentiũ. **Virgilius** libro æneidos. vii. Vincla recu/santũ/& sera sub nocte rudentũ/pro recusantium/& rudentiũ. Parens cõmunis generis/parentiũ facit secundũ analogiã/teste Prisciano. **Tullius** inducẽte dicentẽ de suppliciis. Nã uiuos præfectos/sine ulla causã de complexu parentiũ suorũ hospitiũ/ad mortẽ/cruciatũq; rapuisti. Frequentius tñ per syncopã parentũ dicimus/q; parentiũ. Pari modo manũ pro manuũ/currũ pro curruũ/duũ p duorũ proferimus. Noia quoq; terminata in as/secundũ analogiã/teste Prisciano formant genitiuũ pluralẽ in ium: etsi per concisionẽ frequentissime in um efferantur: ut penas penatũ pro penatiũ/ciuitatũ pro ciuitatiũ/probitatũ p probitatiũ. Sic & alpestrũ enuntiamus pro alpestriũ: terrestrium pro terrestriũ/cælestum pro cælestiũ. **Ouidius** in. factis.

Syllius
Priscianus
Tullius
Ouidius

Frigida caelestium matres Arethusa uocauit. Sic etiam caelicolum/ruricolū/
agricolum/christicolum/pro caelicolarum/ruricolarum/agricolarum/chri
sticolarum dicimus. Syllius libro secundo. Caelicolum magnas uoluebat cō
scia curas. Similiter uatum pro uatium: & nonnunq̄ sedum pro sedium: mē
sum pro mensium/ teste Prisciano/ Tullium referente dicentem pro Sextio.
Vestrarum sedum/templorumq̄ causa/pro sedium. Et Ouidius libro me
tamorphoseos xi/ ait. Et quos sustinui bis mensū gnq̄ labores/ p̄ mensium.
De nonnullis dictionibus/ quæ in ium/ & inorum.

Pluralem mittunt genitiuum.

Salustius
Mafurius
Verrius
Modestus

luminibus/ luminū. Noia quæ datiuū pluralē in bus mittunt nūq̄ genitiuū
eiusdem numeri syllabā creuisse patiuntur. sed aut totidem habet ut moni
libus monilium: aut una syllaba minus est ut Carminibus carminium. Sic er
go saturnalibus rectius saturnalium/ q̄ saturnaliorum. Sed qui saturnaliorū
dicunt/ auctoritate magnorum muniuntur uirorum. Nam & salustius in ter
tio historiarum/ bacchanaliorum. dixit. Et Mafurius/ uinaliorum (inquit) di
es Ioui facer est. Verrius Flaccus in eo bello qui Saturnus inscribitur/ satur
naliorum (inquit) dies/ apud Græcos quoq̄ festi habentur. Et Iulius Mode
stus de feriis ait. Antias Agonaliorum repertorem Numam Pompiliū re
fert. Hæc enim nomina quæ sunt festorum dierum neutralia/ carentq̄ nume
ro. singulari/ diuersæ conditionis esse uoluerunt ab iis nominibus quæ utro
q̄ numero figurantur. Compitalia enī/ & bacchanalia/ & agonalia/ & uina
lia/ & reliqua his similia/ festorum dierum nomina sunt/ nec singulariter no
minantur: aut si singulari numero dixeris/ non idem significabis/ nisi adie
ceris festum: ut bacchanale festum: agonale festum: & reliqua: ut iam non po
sitium sit: sed adiectiuum: quod Græci ἐπιθετον uocant. Animati sunt ergo
ad faciendam discretiōem in genitiuo casu: ut ex declinatione exprimerēt
nomen sollēnis diei: scientes in nonnullis sæpe nominibus datiuo in bus ex
eunte/ nihilominus genitiuum in orum finire: ut duobus duorum: ambobus
amborum. Ita & uiridia quom ἀπὸ τῆς τῆς τοῦ accipiuntur/ genitiuum in ium
faciunt: ut uiridia prata uiridium pratorum. Quom uero ipsam loci uiridita
tem significare uolumus/ uiridiorum dicimus: ut quom dicitur/ formosa fa
cies uiridiorum. Tunc enim uiridia Positiuum ponitur: non adiectiuum. Tā
ta autem apud ueteres fuit licentia huius genitiui/ ut Alinius pollio uectiga
liorum frequenter usurpet: cū uectigal non minus dicatur/ q̄ uectigalia. Sed
& cum legamus/ laeuq̄ ancile gerebat/ tamen & anciliorum relatum est. Vi
dendum ergo ne magis uarietas delectauerit/ q̄ ut adamussim uerum sit/ fe
storum dierum nomina sic uocata. Ecce enim & præter sollēniū dierū uoca
bula/ alia quoq̄ sic declinata reperimus/ ut præcedens sermo patefecit/ uiri
diorum/ & uectigaliorū/ & anciliorum. Sed & ipsa festorū nomina secundū
regulam declinata apud ueteres reperio. Siquidem Varro ferialiorum ait a
ferendis in sepulchra epulis dici. Non dixit ferialiorum. Et alibi/ floralium/
non floraliorum ait: cū idem non ludos florales illic/ sed ipsum festum flora
lia significaret. Mafurius/ dies (inquit) eam noctem deinceps quæ in sequen
tem diem qui est lucariū. Non dixit lucariorū. Itemq̄ liberaliū multi dixerūt/
non liberaliorū. Vnde pronuntian dū est ueteres indulisse copiarū per uarieta
tem: ut dicebant exanimos exanimos: inermes inermos: tum ilar os atq̄ ilares.
Et ideo certū est licito & saturnaliū/ & saturnaliorū dici: cū alterū regula cum
auctoritate/ alterū etsi solla/ sed multorū defendit auctoritas. Hæc omnia

Alinius

Varro
Varrol
Mafurius

Macrobius
Marcellus
Salustius
Iuuenalis
Horatius
Cicero
Gellius

Macrobius in saturnalibus. Sic & Marcellus ait. Bacchanaliorū pro baccha
naliū dicebant: sicut uectigaliorū: compitaliorū: noualiorū: uulcanaliorum.
Salustius historiarū li. iiii. Curio uulcanaliorū die ibidē moratus. Iuuenalis.
Incipit optare/ & totis quinquatribus optat: cuius genitiuus erit quiquatriū.
Et Horatius in epistolis. At potius puer ut festis quinquatribus olim. Cicero
in epistolis. Ita tumultuosæ cōcōnes/ ita molestæ quinquatriis afferebantur: cu
ius genitiuus erit quinquatriorū. Gellius libro quarto noctiū atticarum. Hoc
ius sponsaliorū obseruatū dicit Seruius Sulpicius ad id tempus/ quo ciuitas

uniuersa/Latio lege Iulia data est.

De iis dictionibus quæ in is & in es Pluralē accusatiuū faciunt.

Omnium nominum quæ genitiuum similem habent nominatiuo singularē pluralis accusatiuus in es & frequētius in is terminari solet. Simili quoq; modo accusatiuum formāt eiusdem formæ semper pluralia: ut Virgilius li. æneidos tertio. Tris adeo in certos cæca caligine soles Erramus pelago. idem libro æneidos quarto. aut manis credis curare sepultos. Hæc regulam tradidit Seruius: & post Seruium Priscianus. In er quoq; desinentia quæ in i singularē terminant ablatiuum pari modo & quidem frequentius in is rarius in es accusatiuū pluralem faciunt. Virgilius li. æneidos. xii. spargitq; salubris Ambrosiæ succos: ubi salubris interprete Prisciano accusatiui casus est: licet & genitiui singularis esse posset. Idem Virgilius libro æneidos. xi. metuēsq; moneret Acris esse uiros. Imber etiam quia habet in i ablatiuū singularem non modo in e (ut est apud Virgilium & uento pulsatus & imbri) format cū suis cōpositis accusatiuum pluralem in is: sicut in es. Virgilius libro æneidos. xi. Quom fremit ad caulas uentos perpeffus & imbris. Horatius in epistolis. Me quater unde sciat nunc impleuisse decembris. Eodem modo accusatiuum terminant pluralem in ns & rs desinentia. Virgilius georgico. ii. Aggredior sanctos ausus recludere fontis. Idem libro æneidos. xii. penitusq; cauernas Ingentis uterumq; armato milite complent. Terentius in heauton. Peto parentis meos ut cōmonstres mihi. Marcus Manilius in primo sui operis carmine. Carmine diuinæ artis & cōscia fati Sydera diuersos hominū uariatā casus Cælestis rationis opus deducere mūdo Aggredior. Virgilius li. æneidos. vii. Hic locus est partis ubi se uia findit in ambas. Plus etiam & lis teste Prisciano tam in is q̄ in es accusatiuum formāt pluralem. Horatius in epistolis. Quom tibi sol rapidus pluris admouerit auras. Cicero in frumentaria. Sedisti etiam litis illorum.

De genitiuo singulari & datiuo nominum quartæ & quintæ declinationis.

Gellius Antiqui teste Gellio libro quarto noctium atticarum nomina masculina & fœminina quarti ordinis hoc modo declinare solebant: senatus fluctus domus anus genitiuo huius senatus fluctus domus anis datiuo huic senatus fluctu domu anu. Quod & Varro & Nigidius & Priscianus libro. vii. tradiderunt. Vnde idem Varro rerum rusticarum libro secundo ait. Eius enim saluam esse fructus ueneno. Idem in Tamphemihippo. Perrexit in interiores partes domus. Idem de uita patrū libro primo. Primum de re familiaris: secūdo de uictus consuetudine. Cato de liberis educandis libro. ii. Quæstius causa deridebant res suas pueris. Terentius in heauton. Eius anis causa (ut opinor) quæ erat mortua. Cato de liberis educandis. Eam nutricem oportet esse adolescentem. Anus enim ut sanguis deterior sic & lac. Cæsar in anticatone. Minus arrogantia superbiaq; dominatq; pro dominatui. Virgilius libro æneidos primo. Parce metu Cytherea. Idem in georgicis. Quod nec cōcubitu indulgent pro concubitu. Lucillius. Quod sumptum ac epulas uictu præponis honesto. Veteres etiam testibus Marcello in dictionibus progenis & pernicii & Gellio libro octauo noctium atticarum nomina quintæ declinationis hoc modo declinabant: facies fames dies genitiuo huius facii famiidii. Quin etiam testibus eodem Gellio libro præfato & Casellio genitiuo huius facies fames dies dicebant. Tullius pro Sextio. Equites nō daturus illius dies pœnas pro diei. Ennius annalium. xvi. Postremæ longinqua dies consecerat ætas pro postremæ diei. Virgilius. Munera læticiamq; dii pro diei: quod imperitiores legunt dei. Cato in oratione de bello Carthagenensi. Pueri atq; mulieres extrudebātur fami causa pro famei. Sisenna libro historiarum. vi. Romanos isferendæ pernicii causa uenisse. Pacuuius. Pater supprime nostræ progenii patres pro progeniei. Cnæus libro iliados. xiii. An maneat specii simulacrum in morte silentium. Idem libro iliados. xxi. Altera pars acii uital sent fluminis undas. Gracchus de legibus promulgatis. Ea luxurii causa aiunt

Gracchus
Lucillius
Lucillius
Salustius
Salustius,
Ouidius
Ouidius
Virgilius

Cæsar

institui. Alio item modo declinare solebant uetustissimi: facies huius facie: dies huius die. Lucillius in satyris. primum facite quod honestæ Tantis accedit. Idem in .vii. qui te Diligit ætatis facieq; tuæ se fauorem Ostendat. Salustius in Iugurtha. Vix decima parte die. Idem li. historiarum primo. At inde nulla munitionis/aut requie mora processit ad opidum/p requiei. Ouidius libro metamorphoseos tertio. Prima fide/uocisq; ratæ tentamina sumpsit/pro fidei. Idem li. metamor. vi. Utq; fide pignus dextras utriusq; poposcit/p fidei. Virgilius georgi. ii. Libra die/somniq; pares ubi fecerat horas/pro diei. Hoc autem modo postremo/quintæ declinationis nomina declinanda esse putat Cæsar libro de analogia.

De nominibus terminatis in icus.

Terentius
Priscianus
Cato
Cato
Accius

Magnificus/honorificus/munificus nō ex se gignūt cōparatiuos/suplatiuosq; sed ex aliis quæ in usu non sunt: ac ne possunt quidem esse magnificens/honorificens/munificens. Mirificus tamē mirificor format & mirificissimus. Terentius. Mirificissimus est patruus tuus. Beneficus ē beneficior facit/ teste Prisciano: & beneficissimus/ Cato contra Thermū. De Ptolemæo rege optimo/ atq; beneficissimo. Idem Festo referēte munificior protulit/ & munificus. Et Accius li. seūdo Didascalicon ait. Atq; magnificissimo/excellentissimoq; honore. Omnia ergo sic a facio cōposita/hæc regulā sequūtur/mirificus/beneficus/malificus/ueneficus/terrificus/horrificus/uulnificus/tabificus/lucrificus/pacificus/morbificus/sacrificus/asciticiūq; cōparatiuū/suplatiuūq; habēt: ut magnificentior magnificētissimus: munificēior munificētissimus: aliquando autē & suū cōparatiuū/suplatiuūq; ut supra diximus. Sunt & eiusdē naturæ cōposita a dico/ & a loquor: ut benedicus/maledicus/fatidicus/ueridicus/saludicus/iuridicus/magniloquus/altiloquus/uaniiloquus/multiloquus/fatiloquus/grandiloquus/doctiloquus/uerfutiloquus/dulciloquus/suauiloquus. Nam hæc in entior cōparatiuū/ & in entissimus suplatiuū mittunt: ut maledicentior maledicentissimus: magniloquentior magniloquentissimus. Verum horum positiua possunt esse tum participia/ tum nomina/ ut maledicens/maledicus: magniloquens/ & magniloquus: quod in cōpositis a facio nō fit: quæ participia esse nō possunt: cum hæc fuerit futura uera uox/ magnificiens/beneficiens/honorificiens: quod nusq; lectum est.

De relatiuo quādoq; cum antecedente/ quādoq; cum sequēte iuncto: & de alio quodam loquendi genere.

Salustius
Liuus
Quintiliāus
Virgilius

Relatiuū respondet antecedenti. Valerius Maximus libro. v. Antea senatus assiduam stationem/ eo loci peragebat: qui hodie sencaulū appellatur. Aliquādo non respondet antecedenti/ neq; in genere/ neq; in numero/ utiq; quom reflectitur eius sententiā ab antecedente ad sequēs substantiuū. Salustius. Locus est in carcere/ quod Tulianū dicitur. Liuius. Anxur fuit/ quæ nunc Tarachynæ sunt. Quintilianus. Resistā iis/ qui omiſſa rerū (qui nerui sunt) in causis diligentia/ quodā inani circa uoces studio senescunt. Virgilius. Nec partē posuerit suis/ quæ maxima turba est. Et i epistola ad Gallatas sexto capi. legitur. Nō dixit/ & seminibus/ quasi in multis: sed quasi in uno/ & semini tuo: q est Christus. Diuersum huic genus est/ quom respondet antecedenti/ cum deberet respondere sequēti substantiuo. Terentius. Ecyra est huic nomē fabulæ. Et hoc per nominatiuū. Salustius. Cui nomē obliuionis cōdiderāt. Per datiuū. Liuius li. xxii. Scipio cui Aphricano fuit cognomen. Virgilius. At puer Ascanius/ cui nūc cognomē Iulo. Idem in georgicis. Plurimus alburnū uoluitans cui nomen asilo. Idem. Est ē flos in pratis/ cui nomen amello. Aliquādo sine relatiuo. Liuius li. primo. Faustulo fuisse nomē ferunt. Solinus de mirabilibus. Lapis iste in aqua mollis est: humo duratur exemptus. Nūq; duo si mul repiuntur: inde unionibus nomen datur. Per accusatiuū. Virgilius. Aeneadaſq; meo nomen de nomine fingo. Respondet etiam relatiuū quādoq; sequenti substantiuo. Quintilianus. Notum est/ quid Glyconi acciderit/ cui Spiridion fuit cognomen. Alius loquendi modus. Tullius i rætoricis. Sulpicio/ cui paulo ante omnia credebant/ eum breui spacio non modo uiuere/ sed etiā

Terentius
Salustius
Liuus
Virgilius
Virgilius
Liuus
Solinus
Virgilius
Quintiliāus
Tullius
Tullius

Horatius & Metellos/ante fuerunt aut opinionis/aut gloriae/Horatius. Quis non ma-
 Ouidius larum quas amor curas habet/Hæc inter obliuiscitur/Ouidius.cecidere ma-
 nu quas legerat hæbas.

De nonnullis constructionibus.

Virgilius Terentius in adelphis. Aperite aliquis actutum hostium. Virgilius. Viuite foe-
 lices/quibus est fortuna peracta lam sua. Hic loquendi modus inauditus est:
 nec usq̄ alias lectus. Neq̄ enim hic sua pro eo quod est propria accipi potest.
 Non enim proprie dicimus: est mihi/aut est tibi/suus scribendi mos: cū tamē
 dicamus: est mihi/aut est tibi/proprius scribendi mos. Alias cōgrue dici pōt̄
 Terētius qđ & Terentius protulit in Phormione: quod homines/ tot sententiæ: suus
 Virgilius cuiq̄ mos est. Virgilius. trahit sua quēq̄ uoluptas. Hieronymus in libro. iiii.
 Hierōymus regum capitulo quarto. Vade/ & uāde oleū: & redde creditori tuo. Tu aut̄
 Gasparinus & filii tui uiuite de reliquo. Hanc uel similem cōstructionem/ in regulis suis
 Alexander Gasparinus improbat: quale est etiam illud Alexandri. Cumq̄ tuis sociis ora-
 Virgilius te facer Dionysi. Sed Hieronymi haut dubium præualet auctoritas: & Virgi-
 lii dicentis Egregiam uero laudem/ & spolia ampla refertis Tuq̄ puerq̄ tu-
 Plautus us. Plautus i casina. Etiam ne habet Casina gladium/ habet/ sed duos: quibus/
 altero te occisurum ait: altero uillicum. Alius dixisset quorum: non quibus.
 Occisurum autem hoc in loco futurū est infinitiui modi/ ut cito edocebimus.
 Horatius Horatius. Tu quid ego/ & populus mecum desyderet/ audi. Bocetius. Nihil
 Bocetius imbecillius homine/ quos morsus muscularum necat. Virgilius. pars arduus
 Virgilius altis Puluerulentus equis furit. Idem. pars grandia trudunt Obnixæ frumen-
 Virgilius ta humeris/ scilicet formicæ. Idem libro æneidos. ii. Pars hominum ualidi tur-
 Virgilius res & mœnia scandūt. Horatius. Iactamus iam pridem omnis te roma beatū.
 Horatius Nam hic omnis Roma nomiatiui casus est. Quinquagesimo quoq̄ āno iubi-
 læū esse dicunt: q̄ omni quinquagesimo anno. Quotusquisq̄ homo dicitur/
 pro quot homines.

De quodam loquendi genere.

Dicimus undeuiginti/ duodeuiginti: undetriginta/ duodetriginta: undecentū/
 Pompeius duodecentum: hoc est uno/ aut duobus demptis de uiginti: de triginta: de cē-
 tum. Hic loquendi modus (ut scribit Pompeius) a græcis tractus est. In legen-
 da sancti Martini legitur. Cum factus esset annorum duodeuiginti: hoc est de-
 Plinius cem & octo. Quo quidem locutionis genere uti possumus etiā per denomi-
 natiua tam genitiui/ q̄ ablatiui casus. Plinius l. xxxvi. naturalis historia. Atq̄
 adeo duodequadragesimum pedum Lucullei marmoris in atrio Scauri collo-
 cari. Duodequadragesimum dixit pro duodequadragesimum: hoc est triginta
 Liuius & octo. Liuius l. primo. Duodequagesimo serme anno/ ex quo regnare
 Varr o cœperat Tarqnius: id est octauo & trigesimo. Varro rerum humanarū l. xvi.
 Cato Mortuus est anno duodeuigesimo primo: hoc est decimo & nono. Cato l.
 quarto originum. Deinde duodeuigesimo āno post dimissum bellum/ quod
 quattuor & uiginti ānos fecit/ Carthaginenses sextum de foedere decernere.
 Gellius Gellius l. x noctium atticarū. Idq̄ in principio libri dixisse Cœliū: & Quadri-
 garium Claudiū in libro undeuigesimo: hoc est libro. x. & nono.

Casus pro casu positus.

Tullius Genitiuus casus pro nominatiuo nonnunq̄ ponitur. Tullius libro primo de di-
 Tullius uinatione. Quom illius dici mihi uenit in mentem. Genitiuus pro ablatiui.
 Tullius in rhætoricis. Oratoris officium est de iis rebus posse dicere, quæ res
 ad usum ciuilem moribus ac legibus constitutæ sunt cum aensione auditorū/
 quo ad eius fieri poterit: id est q̄tum ab eo. Datiuus pro ablatiui. Tullius in phi-
 lipicis. Quis enim audeat luci/ & militari uia/ pro luce. Virgilius.
 Virgilius Nemo ex hoc numero mihi non donatus abibit pro a me. Accusatiuus pro
 Hierōymus nominatiuo. Virgilius. Urbem q̄ statuo uestra est. Hieronymus in Ioāne. Ser-
 Hierōymus monem quem audistis non est meus. Et iterum. Et hunc quem habes non ē tu-
 Plinius us uir. Nominatiuus pro uocatiui. Plinius libro. vii. Salue primus omnium/
 Virgilius parens patriæ appellate. Virgilius. Natæ meæ uires/ mea magna potentia so-

Terentius
Ovidius
Lucanus
lus. Nominatiuus pro accusatiuo. Terentius in Andria. Quæ sese optauit inhoneste parare hic diuitias/ q̄ in patria paup̄ honeste uiuere. Ovidius libro metamorpho. xiii. sed enim quia rettulit Ajax Esse Iouis pronepos. Lucanus libro. x. Vtq; fidem uidit sceleris/ tutumq; putauit iam bonus esse focer/ las chrymas non sponte cadentes Effudit: gemitusq; expressit pectore læto.

De genitiuo cum aliis casibus.

Cicero Cicero i Gabinium & Pisonem. Dico mea unius opera rempublica esse libera tam. Idem ad Atticum. Solius enim meum peccatum corrigi non potest. Idem pro Muræna. Ex tuo ipsius animo coniecturam aperis. Et in euangelio Lucae. Et tuam ipsius animam pertransibit gladius. Hieronymus in libro. iii. regum capi. tertio. Tulit filiū meū de latere meo ancillæ tuæ dormientis. Boetius. Solantur mæsti nunc mea facta senis. Quintilianus. Deinde cum satis eorum uires expolliauerint/ suæ ipsorum fiducia permittūt. Cicero de oratore libro tertio. Sed uoluntati uestræ omnium parui. Brutus ad Ciceronē. Qui uestris paucorum respōdeat laudibus. Ovidius de tristibus. Et mea defūctæ da moliter ossa cubare. Idem alibi. Et flesti: & nostros uidisti flentis ocellos. Nam flētis hic genitiui casus est singularis. Neq; exponi potest flentis pro flentes/ cū tis syllaba correpta sit. Nonnūq; etiā per utrunq; genitiuū loquimur. Cicero ad Curionem. Eam autē unius tui studio/ me assequi posse confido. Plautus. Duorum labori hominum parvissem libens/ mei te rogandi: & tui mihi respōdēdi. Dicimus etiā: mea solius interest: tua unius refert: sua illius filia: suum istius iumētum/ suo benedico ingenio Ciceronis. Virgilius in buccolicis. Et me Phœbus amat: Phœbi sua semper apud me Munera sunt lauri.

De affinitate genitiui/ & ablatiui casus: & accusatiui/ & ablatiui: & datiui & accusatiui.

Plinius Plinius libro septimo naturalis historiae. Gentem uocant siluestre stridoris horrendi/ hirtis corporibus/ oculis glaucis/ dentibus caninis. Nonnūq; etiam absq; adiectiuo. Cicero in Salustium. Nunqd quos protulit Scipiones & Metellos/ ante fuerunt aut opinionis/ aut gloriae. Cicero in rhetoricis. Dolus cōsumitur in pecuniam/ pollicitationem/ dissimulationem/ maturationem/ mentionem/ & cæteris rebus: de quibus magis idoneo tempore loquemur. Hieronymus in libro primo Machabæorum capitulo. xv. Hæc eadem scripta sunt: Sicyoni/ & Caria/ & Samum/ & Pamphylia.

De adiectiuo cum dictionibus singulari carētib; numero/ uel diuersi generis/ uel diuersæ significationis iuncto.

Terentius Dicimus: harum nuptiarū unæ bonæ: alteræ lachrymales. Terentius. Ex unis nuptiis fecisti mihi geminas. Nonnūq; etiam cum iis/ quæ habent singularem numerum. Cicero duplices similitudines esse debent: unæ rerum: alteræ uerborum. Congruè tamen (fateor) dixisset una: & altera. Virgilius libro ænei. ii. satis una superq; Vidimus excidia. Lucanus. totumq; in partibus unis Bellorum fecere nefas: quod quidam exponunt: unis/ hoc est unius animi uel unius uoluntatis.

De regimine nominū criminalium/ pœnalarumq;.

Si quis furetur rem sacram de prophano/ tenetur ne sacrilegii/ an furti/ an utroq; non autem utriusq;. Qui iustulerit rem suam de sacro/ furti ne tenetur/ an sacrilegii/ an neutro. non autem neutrius. Accusare hunc potes uel furti/ uel sacrilegii/ uel de utroq; uel de ambobus: non autem utriusq; uel amborum. Condemnare non licet de utroq; sed de altero uel furti/ uel sacrilegii. Cur ita fit/ ut demus uarios casus eidem uerbo/ præsertim sub conuictionibus/ quæ eosdā cōiungere casus debent. Nempe q; nomina peccatorum cū huiusmōi uerbis/ idem ualent in genitiuo/ quod in ablatiuo prepositionem habente/ uel non habente: non idem in cæteris. Neq; hoc in iis modo nominibus/ quæ certum peccatum significant/ & speciale/ sed in his etiam quæ generale/ & incertum. Cicero. Annon intelligis primū quos homines/ & quales uiros mortuos/ summi criminis arguas. Et iterum. Sceleris/ atq; nefarii parricidii condemnabimus. Per hæc uerba tātū/ & quātū/ licebit per genitiuū. Liuius li. xlvii.

Cicero
Cicero
Liuius

Laurentius Sed nequaquam tantum relictum est, quantum summæ dānatus fuerat. Hæc Laure
 Cōstantinus tius. Reus genitiuo, & ablatiuo iungitur. Constantinus imperator. Sic semp
 nostra contra hostes certamina in præliis sterisse nūcupatur, ut reus esset legi
 bus, & capitali sententia puniretur, quicumque aliquem occidisset infantem. Et
 paulo post. Ne simus legibus rei, qui pugnando fideliter, de omnibus genti
 bus meruimus esse uictores. Virgilius. Constituam ante aras uoti reus.

De singulari numero cum plurali iuncto.

Donatus Antiqui, testibus Donato in terentiū, & Marcello, singularem numerū cum plu
 Marcellus rali iunxerunt: ut præsentibus, absente pro absentibus: qui for
 Marcellus tassis (ut idem dixit Marcellus) monoptotæ formæ ablatiui sunt. Terētius in
 Terētius Eunucho. Neque quid profecto absente nobis turbatum ē domi. Pomponius.
 Pomponius Quid enim apud forum præsentibus mihi uendidit. Idē. Sine ergo istac
 Pomponius præsentibus amicis det cœnam. Næuius. Medicato uolumus dona donare præ
 Næuius sente omnibus. Accius in Melanhippo. Est res aliqua, quæ præsentibus his prius
 Accius matura institit. Plautus in Amphitryōe. Nec nobis præsentibus aliqis quisquam nisi
 Plautus seruus. Afranius in actione. Adest sic hanc absente nobis iuuerit puer.

Afranius De quibusdam nominibus, quæ genitiuo iunguntur.

Priscianus Omnia nomina quæ obtineri, uel desyderari aliquid ostēdūt, ut copiosus, opu
 Priscianus lentus, capax, tenax, auidus, auarus, studiosus, teste Prisciano in minori uo
 lumine, genitiuū requirunt. Simili modo, timidus, dubius, expers, nescius,
 Horatius ignarus, cupidus, rapidus, doctus, peritus, prodigus, fidus, genitiuum expo
 Virgilius stulant. Horatius in primo carminum. Regulum, & Scauros, animæque ma
 gnæ prodigum. Virgilius li. æneidos. xii. Præterea regina tui fidissima dextra
 Occidit ipsa sua. Dicimus tamen, & iure, sicut iuris peritus. Fidus item, tā da
 tiuū, quæ genitiuo iungi potest: sic cōmunis, socius, comes, cognatus, consanguī
 neus, affinis, par, similis, propinquus, uicinus, æquus, amicus, commilito, cō
 tubernalis, cliens, ancilla, patrōus, seruus, famulus, dominus, herus, rex, dux,
 imperator, satelles, armiger, miles, tyrannus, fluuius, pater, auus, frater, so
 ror, nepos, patruus, auunculus, nouerca, amita, & alia prope plurima: quæ
 tam datiuū, quæ genitiuum regere possunt.

De pauper, egenus, inops, diues, plenus, refertus, oneratus,
 uacuus, anceps, præceps.

Pauper, egenus, inops, diues, plenus, tam genitiuo, quæ ablatiuo iungi possunt:
 ut exemplorum plena sūt omnia. Refertus etiam, & oneratus, genitiuum re
 gunt, nō ablatiuū modo. Cicero pro lege Manlia. Referto prædonum mari.
 Cicero Varro de uita patrum libro quarto. Ipsa Italiæ opida sunt uastata: quæ prius
 Pacuuius fuerūt hominum referta. Et Pacuuius referente Marcello ait. Postquæ est onera
 Laurentius tus frugum. Vacuus etiam, tam genitiuū, quæ ablatiuum regere potest: etsi Lau
 Horatius rentius libro elegantiarum, ablatiuo solum iungi debere tradiderit. Horatius
 Salustius libro. ii. sermonū. Sic uacuū cerebri populū phæaca putauit. Salustius i Iugur
 tha. Ager autem aridus, & frugum uacuus. Simili modo cum ablatiuo construū
 Virgilius tur anceps, & præceps, & cum genitiuo. Virgilius libro æneidos nono.
 Et præceps animi Mars, & Mauortius heros, pro præceps animo.

De id genus.

Id genus, pro eius generis (quod fere simile nomen exprimit) pulchre & usitate
 dicitur: ut multa sunt id genus monstra, & de multis id genus rebus loquunt.

Laurentius Quod etiam tetegit Laurentius libro elegantiarum.

De mutatione litterarum.

Priscianus Antiqui, teste Prisciano, proferebant amploti pro amplecti: animaduorti pro
 animaduerti: aduorsus pro aduersus: uortex pro uertex: carnufex pro carni
 fex: libens pro libens: pessumus pro pessimus: plostrum pro plastrum: cotes
 pro cautes: austrum pro ostrum: ausculum pro osculum: faciundū, legundū,
 dicundum, repetundū, & cætera a tertia coniugatione gerundia: quæ & a mo
 dernioribus eadem nonnunquam prolatione efferuntur.

De dictionibus concisis.

Quod nunc dicitur primas, opimas, Rauennas, Capenas, Aquinas, ab antiquis

Priscianus teste Prisciano declinabatur hic & hæc Rauennatis & hoc Rauennate: Cape-
Titinius natis Capenate. Vnde Titinius referente Marcello ait in psalteria. Ferentina/
tis populus græca studet. Et in legenda sancti Leonis papæ habetur: Resti-
tuta ē ecclesia Rauennatis sub ordinatione sedis apostolicæ.

De accusariuo pro genitiuo.

Priscianus Dicimus teste Prisciano Latonas pro latonæ: familias/æscas/monetas/terras/
fortunas/uias/pro familiæ/uel familiarum:æscæ/uel æscarum:monetæ/uel
Salustius Salustius in Catelina: Si filii familiarum/ quorū nobilitate maxima pars erat/
Brutus parentes interficerent. Brutus de officiis. Itaq; patres familiæ domini sumus.
Cicero Cicero in frumentaria. Qui digni sunt patribus familias uiris bonis/ atq; ho-
Laberius nestis. Laberius in odysea. Atq; æscas habemus mentionē/ pro æscæ/uel æs-
Laberius carū. Idē. Nam diuinamonetas filiā docuit/ pro monetæ/uel monetarum. Idē.
Laberius Cumq; eos filios Latonas/ pro Latonæ. Næuius in carmine belli punici/ filii
Næuius terras dixit/ pro terræ. Idem. Venit in mentem hominum fortunæ/ pro for-
Næuius tunæ. Quale est illud Ciceronis libro primo de diuinatione. Quom illius di-
Cicero ei mihi uenit in mentem: hoc est genitiuus pro nominatiuo/ illius diei/ pro il-
Ennius le dies. Ennius annaliū. xvii. Dux ipse uias/ pro uiæ/uel uiarum. His adiun-
Salustius gere possumus custodias pro custodiæ/uel custodiarum: ut est apud Salustiū.
Asper Castella custodias thæsauroꝝ/ pro custodiæ/uel custodiarū/ ut Asper ex-
Seruius ponit/ & Seruius super librum. xi. æneidos.

De quibusdam nominibus geminatis: & de quiscq; & uterq;

Quantusquantus pro quantuscunq; dicitur: sic qualisqualis pro qualiscunq;: quot
Virgilius quot pro quocunq;: quousquisq; homo pro quot homines: quisq; pro qui-
cunq;. Virgilius libro æneidos. xii. Dant sonitum spumosi amnes: & in æquo
ra currūt. Quiscq; suum populatus iter. Populatus singulari numero. Sed plu-
Virgilius rali numero populati melius dixisset Virgilius/ si uersus stare potuisset/ ut in
Liuius Eodem libro. Pro se qsq; uiri sūma nitūtur opum ui. Liuius. Ausi sumus cum
Ouidius parentibus certare quæq; ciuitas suis. Ouidius de remedio. Vtraq; formosæ
Ouidius paridi potuere uideri. Idem alibi. Miscuimus lacrymas mæstus uterq; suas.
Horatius Horatius. Legati magnis missi de rebus uterq;.

De in auro/ & in æs.

Laurentius In marmore incisæ sunt litteræ: in gēma: & lapide: in auro: magisq; in marmo-
Cicero in gēmam: in lapidem: in aurum. E diuerso in æs (ait Laurētius) magisq; i ære/
Liuius dicente Cicerone. Sed tantummodo dictis acta Cæsaris firma erunt: quæ ille
Ouidius in æs incidit. Liuius li. tertio. Leges in æs incisas/ in publico proposuerūt. Ve-
rum & in ære Laurenti dici potest. Vnde Ouidius libro fastorum primo ait.
At bona posteritas pupim formauit in ære.

De nonnullis nominibus reciprocis/ & auersis.

Gellius Formidolosus teste Gellio li. viii. notitium atticarum/ is dicitur/ qui formidat: Formido/
& qui formidatur. Inuidiosus/ qui inuidet; & cui inuidetur. Suspiciosus/ qui losus
Ouidius suspicatur: & qui suspectus est. Ambiciosus/ qui ambit: & qui ambitur. Inuidiosus
Ouidius suspiriosus/ qui adhibet gratias: & qui admittit. Laboriosus/ qui laborat: & qui labo- Suspiciosus
Gellius ri est: apud quem multum exemplorum inuenies. His addi potest operosus/ Ambiciosus
Ouidius qui scilicet operatur: & qui operæ est. Ouidius heroidum. Fallere credentem Gratiolosus
Ouidius non est operosa puellam Gloria. Idem libro præfato. Viginti fuluos opero- Laboriosus
Gellius so ex ære lebetes. Simili mō/ teste eodem Gellio/ ignarus is dicitur/ qui igno- Operosus
Seruius rar: & qui ignoratur. Infestus/ qui malum infert. & cui impendet malum. Sic Ignarus
Horatius nescius/ qui ignorat: & qui iguoratur/ teste Seruio. Sic æmulus/ qui aliū æmu Infestus
Salustius latur: & quem æmulatur alius. Horatius in epistolis. Rupit hiarbitam Tima Nescius
Terentius genis æmula lingua/ pro æmulata. Simili modo falsus qui fallit: & qui fallitur. Aemulus
Scaurus Salustius. Ambitio multos mortales falsos fieri cœgit. Passiue autem/ Teren- Falsus

De terminatis in bundus.

Seruius Nomina in bundus/ ex similitudine etymologiā trahere dixit Scaur⁹ antiquus
grammaticus: cuius opinionem secutus est Seruius super quintum/ sextum/

- Lactantius & decimum aeneidos: & Lactantius grammaticus super quintum thæbaidos:
 Priscianus & Priscianus: ut uitabundus similis sit uitanti: prædabundus similis prædan-
 Priscianus ti: furibundus similis furenti: ridibundus similis ridenti: populabundus simi-
 Casellius lis populanti: rubicundus pro rubibundus: teste Prisciano: similis rubenti. At
 Marcellus uero Casellius per participium exponit in commentario lectionum antiqua
 rû: ita scribens. Ludibundus/errabundus/ridibundus: idem est/ qd' ludens/er-
 rans/ridens. Simili quoq; modo exponit Marcellus/has præcipue dictiones:
 ut moribundus dicatur moriens: errabundus errans: deplorabundus deplo-
 rans: uolutabundus uolutas: uitabundus uitans. In hanc etiam sententiam du-
 Gellius citur Gellius in noctibus atticis: & lucidius his differit omnibus. Nam termi-
 nata in bundus (ut ait) uehemetiam significant: quod idem e/acsi diceret: idē
 significant/ quod & participia frequentatiuorum: ut risitans/erratitas/ popula-
 Lucretius titans. Lucretius libro. vi.
 Versabundus enim turbo descendit: et illam
 Pompeius Didicit pariter lento cum corpore nubem: id est uersans. Quod etiam Pom-
 Næuius peius exponit apertius. Ait enim i dictionibus a c littera incipientibus. Casibū-
 dus id est crebro cadens. Vnde Næuius referente Varrone libro primo de ana-
 logia/ ait. Risi egomet me casibundum ire ebrium: hoc est crebro cadentem/
 Laurentius interprete (ut diximus) Pompeio. Hanc et opinionem sequitur Laurentius libro
 Tortellius elegantiarum: & Tortellius in commentariis orthographiæ: quæ (pace contra
 dicentium dixerim) firmiter & certior est. Quod etiam uno hoc exemplo pro-
 Salustius bamus. Salustius in Iugurtha. Ipse quasi uitabundus per saltuosa loca/ & tra-
 Seruius mites/ exercitum ductare. Hoc exemplum Seruius affert in testimonium sui
 erroris: quod haud dubium nostræ sententiæ magis confert q̄ suæ. Quid eni
 Priscianus addidisset Salustius quasi/ quod similitudinem/ imaginemq; significat/ si uita-
 bundus per se similitudinem significaret? Quid q̄ Priscianus nostram etiam
 contra seipsum opinionem tenetur? Nam (ut diximus) rubicundus (inquit) p
 rubibundus ponit. Nunc qd' rubicundus rubenti similis dicitur/ an rubens? cer-
 te rubens. Vnde Virgilius in culice ait.
 Calphurnius Et rosa purpureo crescit rubicunda colore. Calphurnius egloga quarta. Et po-
 tius glandes/ rubicundaq; collige corna.

De nonnullis dictionibus/ quæ in bonam/ & malam partem accipi possunt.

Gellius	Quædam (inquit Gellius libro. xii. noctium aticarum) satis nota sunt/ duas inter se res contrarias significare/ & capere: ut tempestas/ ualitudo/ facinus/ dolus/ gratia/ industria. Hæc enim fere iam uulgatum est/ ancipitia esse. Periculū etiam/ & uenenum/ & contagium/ non uti nunc dicuntur/ pro malis tantum dicta esse. Multum exemplorum eiusmodi reperies. Sed honorem quoq; me diam uocem fuisse/ & ita appellatum esse ut etiam malus honor diceretur: & iniuriam significat. Hæc Gellius. Vnde Virgilius ait.	Tepestas
Valitudo
Facinus
Dolus
Gratia
Industria
Periculum
Venenum
Contagiū
Honor
Virgilius	Præcipientes atra ceu tempestate columbæ. Idem. unde hæc tam clara repente	
Virgilius	Tempestas? Cicero ad Terentiam. Valitudinem tuam cura diligenter: id est lā	
Cicero	gorem/ uel infirmitatem. Idem. Sed nunc ualitudini tribuamus aliquid: id est	
Cicero	sanitati. Plautus i rudente. In dolo malo instypulatus sis. In dolo malo dixit:	
Plautus	quia dolus uti malus/ ita & bonus dicitur: ut etiam testatur Pompeius. Græ-	
Pompeius	cum est dolus uocabulum. Neq; a dolore/ neq; a deludo/ descendit/ ut cū Ca-	
Salustius	tholico Vgutio somniauit. Salustius in Catilina. Præclari facinoris/ aut artis	
Vgutio	bonæ famam quærit. Similiter uirus uti malum/ ita & bonum uocatur/ teste	Virus
Seruius	Seruius/ dicente Virgilio georgicorum primo.	
Virgilius	Ille malum uirus serpentibus addidit atris. Fama etiam/ & famosus/ non solū	Fama
Virgilius	in bonam/ sed & in malam partem accipi potest. Virgilius libro aeneidos. iiii.	Famosus
Nonius	neq; spe/ famaue mouetur: id est infamia/ interprete Nonio. Cicero libro secū-	
Cicero	do de oratore. Nam tpe ad famosas uetuit mater accedere: id est infames. Hic	
Hieronymus	ronymus in Iudith capitulo octauo. Hæc erat in omnibus famosissima: quo-	
Nonius	niam timebat deum ualde: nec erat qui diceret de illa uerbum malū. Delibe-	Delibero
Terentius	rare significat definire: quin etiam dubitare/ teste Nonio. Vnde Terentius in	

Nonius Terentius	Phormione ait. Ego amplius deliberandum censeo: id est dubitandum. Exornare/ornare/ac etiam foedare significat/ teste Nonio. Terentius in heauton. Ego nã si uiuo adeo exornatum dabo/ ut dum uiuat/ meminerit semp mei: id est foedatum. Demerere/ uel demereri/ in bonam / & malam partem accipitur. Quintilianus. Vt pleniori obsequio demeret amantissimos mei: id est bene/mereret. Celebris item/ singularis/ unicus nobilis/ prãditus/ insignis/ notabilis/ eximius/ sacer/ obstinatus/ in bonum/ & malum sumuntur. Nam & celebrem meretricem / & singularem improbitatem/ & unicam turpitudinem dicimus. Liuius. Nobilis ille clade Romana locus. Cicero pro Sylla. Me singulari imanitate/ & crudelitate prãditum. Quintilianus. Macie notabilis/ pallore deformis: solaq; impaciẽtiã tuã fabula notus. Hieronymus in Matthæo capitulo. xxvii. Habebãt autẽ tunc unum uictum insignem/ qui dicebatur Barabbas. Cicero uerrinarum: iiii. Sui hanc uos in rege tam eximiam iniuriam tam acerbam neglexisse. Virgilius. quid non mortalia pectora cogis Auri sacras fames: id est execrabilis. Et i legenda Thæbæorum habetur. Cum hæc/ & alia Maximianus audisset/ & i fide Christi obstinatos cerneret animos uirorum: id est stabiles: quod nusq; alibi me lege memini. Perfidus producta media syllaba/ ille dicitur/ cui ualde fidendũ est: & a fido fidis deriuatur. Cor repta autem media syllaba perfidus is est/ qui fidem uiolat. Precor/ deprecor/ i precor/ tã de malo/ q̃ de bono dici potest: ut precor tibi bonũ: illi malum: deprecor liberationem: deprecor pœnã: illam ut potiar: hanc ut uitem.	Exorno Demereo Demereor Celebris Singularis Unicus Nobilis Prãditus Insignis Notabilis Eximius Sacer Obstinatus Perfidus Precor Deprecor Imprecor
Liuius Cicero Quintiliãus Hieronymus Cicero Virgilius	Ouidius libro primo de ponto. Sæpe precor mortem: mortem quoq; deprecor idem/ Ne mea Sarmaticũ contegat ossa latus. Deprecor dixit/ quasi precor mortẽ non dari mihi in Sarmatia. Quintilianus. Non imprecamur debilitates naufragia/ morbos. Hieronymus in genesi capitulo. xxiiii. Dimiserunt ergo eã: & nutricem illius: seruũq; Habraham: & comites eius/ imprecantes prospera forori suã. Obesus pingue significat. Virgilius libro georgicorum tertio. Argutumq; caput/ breuis aluus/ obesaq; terga: id est crassa. Horatius. obeso Quid melius turdo/ si id est pingui. Obesum item/ circumrosum/ exile/ gracile tũ significare habet/ auctoribus Nonio/ & Seruio. Vnde Nãuius in carmine belli punici ait. Corpore/ pectoreq; undiq; obeso/ ac merito exeso/ tradi igneo senis. Quare Laurentiũ descuisse dixerim: qui dum Raudẽlem cõfratrem meum/ obesum gracile interpretantem/ auidius carpit/ pingue (inquit) dicere debuit/ scilicet ignorans obesum utrunq; significare/ uti pingue/ ita & gracile tum. Antiquus uetus interpretatur: antiquior uero/ non ueterior modo (ut ẽ apud Hieronymũ i Iob capitulo. xxxii. iunior sum tempore uos autem antiquiores) uerum etiam melior dicitur. Cicero de amicitia. Hoc quidem propriũ ẽ amicitia: sed antiquior/ & pulchrior ẽ magis a natura ipsa profecta: id est melior/ interprete Nonio. Lacesso/ & prouoco/ in bonam etiã partẽ accipi possunt: non in malã modo. Cicero tusculanarũ quinto. Tuis me amantissimis libris lacesisti. Idem ad Brutũ. Tuis litteris amantissimis sum prouocatus. Cõiurare/ & conspicare/ hoc distant/ teste Acrone super illud Horatii in primo carminũ/ coniuurata tuas rumpere nuptias: q; conspirare interdũ bonorũ est: coniuurare malorum. Vnde ad Cæsarem Cicero pro ligario/ fratrum conspirationẽ dixit: & unanimitatẽ. Sed q̃si in bonũ cõiurare accipi posse cõtẽderim: si honesta causa coniuuratio fiat. Vnde Mutius Scæuola ad Porfennã regẽ inquit. Terentii coniuurauimus principes iuuentutis ratione/ ut in te hac uia graf saremur. Prosequor/ persequor/ afficio/ in bonũ etiã/ & malũ accipi solẽt/ ut prosequor te oculis/ charitate/ odio/ honore/ uersibus/ cantu/ conuitiis. Persequor inimicos: hoc est insector: persequor pacẽ: id est usq; in finẽ sequor: ut est apud Psalmographũ. Ingre pacẽ: & psequere eã. Afficio te iniuria/ uel contumeliis: illũ magnis honoribus. Sic Zelus/ & æmulatio/ tam in bonũ/ q̃ in malũ usurpatur. Præscientia ẽt uti de malis/ ita & de bonis habetur: ut pulchre	Obesus Antiquior Lacesso Prouoco Coniuuro Conspiro Prosequor Persequor Afficio Zelus Æmulatio

Magister	cōcludit Magister li. primo sententiarū. Do das/condico/instigo/ deuoueo/	Præscientia
Virgilius	populo/ uel populo/ defungor/ exulto/ Macto/ præuerto/ uel præuerto/	Do
Hierōymus	refragor/ obseruo/ subiicio/ lauo/ damno/ ancipitia uerba sunt. Virgilius. da/	Condico
Hierōymus	bis improbe poenas: idest lues/ patiere/ uel sustinebis. Hironymus in Job ca/	Instigo
Virgilius	pitulo secundo. Cōdixerant enim sibi/ ut pariter uenientes uisitarent eū: &	Deuoueo
Virgilius	consolarentur. Idem in prologo actionum apostolicarum. Obiit plenus spi/	Populo
Virgilius	ritu sancto: quo instigante/ in Achaia partibus euangelium scribens Græcis	Defungor
Pacuius	fidelibus domini incarnationem fidei narratione ostendit. Virgilius libro	Exulto
Nonius	æneidos. xii. quorum se deuouer aris: idest uoto cōmendat. Idē libro ænei.	Macto
Virgilius	primo. Præcipue infelix pesti deuota futura. In malam hic partem sonat. Pa	Præuerto
Virgilius	cuius. Atq; ut promeruit pater mihi patriam populauit meam: idest amorē	Refragor
Virgilius	populi conciliauit/ interprete Nonio. Virgilius libro æneidos sexto. defun/	Obseruo
Virgilius	ctaq; corpora uita: hoc est mortua corpora. Idem in eodem. O tandem ma/	Subiicio
Tullius	gnis pelagi defuncte periculis: idest libertate. Idem libro æneidos duodecimo.	Lauo
Nonius	At medias inter acies exultat Amazon. Tullius de republica libro secundo.	Damno
Accius	Quæ sanguine alitur/ quæ omni crudelitate sic exultat/ ut uix hominum acer	Procul
Accius	bis phuneribus fatietur: idest sauit/ ut exponit Nonius. Accius in Antenori/	Confidētia
Tullius	dis. Qui aut illorum copias fundam/ aut inanes uestras/ aut castra maclabo in	Placitum
Virgilius	mare: idest præcipitabo. Idem libro primo didascalico. Pater honeste rē ma	Læuum
Nonius	clauit aurea: idest honorauit. Tullius de republica. Ferunt laudibus: maclant	Sinistrum
Plautus	honoribus: idest magis augent. Virgilius libro georgicorum quarto.	Piaculum
Virgilius	Et nigram maclabis ouem: lucumq; reuises: idest immolabis. Has huic uerbo	
Nonius	interpretationes oēs Nonius tribuit. Plautus in Amphitryōe. Illuc redeūdū	
Plautus	est mihi/ ne me uxorem pro republica præuertisse dicam: hoc est anteuertif	
Virgilius	se/ uel anteposuisse. Virgilius libro æneidos primo. uolucrisq; fuga præuertit	
Plautus	hebrum: idest præterit/ uel transit. Plautus in Amphitryone. Me præuertitur	
Sisenna	metus: accurro/ ut sciam quid uelit: idest reuocat. Sisenna libro historiarū. xxii.	
Nonius	Multi populi plurimæ concionis/ dictaturam/ omnibus animis/ & studiis re/	
Terentius	fragauere: idest dictaturæ/ suffragati sunt/ interprete Nonio. Alias pro resi/	
Virgilius	to refragor ponit. Terentius in Andria. Obserues filium quid agat: idest cal	
Plautus	lide aduertas. Virgilius georgicorum quarto. & ingēs Lydia/ nec populi par	
Virgilius	thorum/ aut Medus Hydaspes Obseruant: idest uenerantur. Plautus in aula/	
Nonius	ria. Nec me obseruare possis/ quid rerum geram: hoc est oculis/ animoq; cu	
Virgilius	stodire. Virgilius libro ænei. secūdo. & uestigia retro Obseruata sequor: idest	
Virgilius	cognita/ ut exponit Nonius. Virgilius georgico. tertio. Ter flama ad summā	
Virgilius	teci subiecta reluxit: idest sursum iacta. Idem libro georgicorum quarto: &	
Virgilius	ramea costis Subiiciunt fragmenta: hoc est/ subtus iaciūt. Virgilius li. georgi.	
Virgilius	tertio. lauit ater uulnera sanguis: idest polluit. Idem libro æneidos duodecimo.	
Virgilius	Quem damnet labor/ aut quo uergat pondere loetum: idest liberet. Idem in	
Acron	buccolicis. Damnabis tu quoq; uotis: hoc est liberabis. Procul uti longe/ ita	
Seruius	& prope/ significare habet/ testibus Acrone/ & Seruio. Confidentia interdū	
Marcellus	in mala/ interdum in bona significatione ponitur/ auctoribus Marcello/ &	
Donatus	Donato super Andriam Terentii. Placitum a placeo/ placentia dicitur: a pla/	
Virgilius	citor autem/ litigium/ uel controuersia uocatur. Læuum/ & sinistrum/ nōn tā	
Virgilius	tum aduersum/ sed & prosperum significare habent. Virgilius. si mens non	
Vgutio	læua fuisset: idest aduersa/ uel sinistra. Idem georgicorum quarto. si qua	
Virgilius	Numina læua sinunt/ auditq; uocatus Apollo: hoc est prospera. Læuus nō	
Virgilius	uenit a leuo leuas/ ut cum Catholico somniauit Vgutio: sed græcum est uo	
Virgilius	cabulum: quod apud illos λέϊος cum òi diphthongo annotatur: quam no/	
Virgilius	stri in æ uertentes/ & u consonantem interponentes (ut etiam in his di/	
Virgilius	ctionibus ouis/ ouum/ æuum/ nauis fit) læuus dicunt. Virgilius libro geor	
Virgilius	gicorum primo. Arboribusq; satisq; notus pecoriq; sinister: idest noxius.	
Seruius	Idē. Ante sinistra caua monuisset ab ilice cornix: hoc est propicia. Nam	
Seruius	teste Seruio/ sinistrum prosperum interpretatur/ dictum a sinendo	
Seruius	quantum ad augures pertinet/ eo q; nos aliquid agere sinet. Piacu/	

Virgilius	lum culpa uel peccatum dicitur. Virgilius libro ænei. sexto .	
Virgilius	Distulit in serâ cōmissa piacula mortem. Piaculū item pro expiatione culpæ ponitur. Virgilius libro æneidos. xii .	
Seruius	Duc primas pecudes: ea prima piacula sunt: id est expiationes. Religio no	Religio
Virgilius	tā habet significationē: sed & nōnunq̄ pro metu/uel sollicitudine accipitur/	
Nigidius	teste Seruio/dicente Virgilio libro æneidos octauo. Iam nunc religio pau-	Religiosus
Nonius	dos terrebat agrestis Dira loci. Inde religiosus tam in malā q̄ in bonam par-	
Gellius	tem usurpatur/auctoribus Nigidio/Nonio/Gellio libro quarto noctiū atti-	
Tullius	carū: ut est etiā. apud Tulliū ad Atticum. Itaq̄ aliter religiosos etiā nunc dies:	Merus
Seruius	id est ifames/uel ifaustos. Metus timor pavor dicitur: & nōnunq̄ pro religio	Superbum
Nonius	ne ponitur/testibus Seruio/& Nonio. Vnde Virgilius libro æneidos. xii. ait.	
Virgilius	multosq̄ metu seruata per annos: hoc est religione. Superbum significat au-	
Nonius	ctore Nonio/uitabile/elatatum/iniquum: & nonnunq̄ ornatum. Virgilius li.	
Virgilius	æneidos secūdo. Barbarico potes auro/spoliisq̄ superbū. Superbum item	
Virgilius	opulentum interpretatur. Virgilius libro æneidos octauo. simul ēse superbū	
Seruius	Rhamnetē aggreditur. Rursus superbū mortuū/teste Seruio. Vnde in Am-	
Plautus	phitryone Plautus ait. Faciam ego hodie te superbū/nisi hinc abis: id est mor-	
Nonius	tuum: ut etiam interpretatus est Nonius. Suppliciū/damnatio/pœna uel tor	Suppliciū
Agrætius	mentum uocatur: quin & supplicatio/auctoribus Agrætio in Caprum/& No-	
Nonius	nio: Accius. Supplicis cœlitū aras expleam: hoc ē supplicationibus. Salusti-	
Accius	us in Catilina. In supplicis deorum magnifici/pro supplicationibus. Squali-	Squalidū
Salustius	dum/tam fulgens/q̄ sordidum/significare habet/teste Seruio/dicente Virgi-	
Seruius	lio libro æneidos. xii. Per tunicam squalentem auro latus haurit apertum:	
Virgilius	id est fulgentem. Vltimus uti nouissimus/ita & primus interpretatur. Cicero	Vltimus
Cicero	libro. iii. de finibus. Eorum dico/qui summum bonum/quod ultimū appel-	
Virgilius	lant/in animo ponerent: hoc est primum. Virgilius libro æneidos octauo.	
Virgilius	tu sanguinis vltimus auctor: id est primus. Nouissimum non tantū ab eo qd̄	Novissimū
Virgilius	est nouū/significatum detinet: sed etiam pro ultimo ponitur. Sūmus/altior	Summus
Virgilius	omnibus dicitur: & quandoq̄ extremus. Virgilius libro æneidos secundo.	
Cicero	Venit summa dies: & ineluctabile tēpus. Cicero in Hortensio. Vixit ad sum-	
Cicero	mam senectutem ualitudine optima: id est extremā senectutē: & dies extrema	
Agrætius	Supremus modo summus/modo extremus dicitur/testibus Agrætio in Ca	Supremus
Nonius	prum/& Nonio: qui etiā & maximus/auctore Pompeio. Profūdū/uti imū/	Profundū
Pompeius	ita & altū/significare habet. Virgilius libro ænei. primo. Ni faciat maria/ac	
Virgilius	terras/cælumq̄ profundū: id est altū. Fastigiū/summa dicitur altitudo/ac ēt	Fastigiū
Nonius	ima/teste Nonio/dicente Virgilio libro georgicon secundo. Forsitan & scro	
Virgilius	bibus quæ sūt fastigia quæras: hoc ē imas altitudines. Peruicacia/libido/mali	
Nonius	cia/thæsauros/alacritas/in bonū/ac malū/accipi possunt /teste Nonio: ut sit	
Nonius	peruicacia bonarū etiā rerum perseuerantia: & libido/omne quod libuerit ap	Peruicacia
Accius	pelletur. Accius in Myrmidonibus. Tu pertiuacē esse Antiloche hanc præ di	
Accius	cas: ego peruicaciam a me uti uolo. Nam peruicacem dicis me esse: & uincere	
Salustius	perfacile patior pertinacem. Hoc fortis sequitur: illam indocti possident. Tu	
Salustius	addis quod uitio est: demis quod laudatur. Salustius in Catilina. Magisq̄ in	Libido
Salustius	decoris armis/& militaribus equis/q̄ in scortis/atq̄ conuiujs/libidinem ha	
Plautus	beant. Plautus in aularia. Te ciuem summā animi malitia. Nam in bonā hic	
Plautus	partē malicia accipitur. Idem ad Amphitryone. Qui domi uxorem meam i	
Cicero	pudicia impediuit: teneo thæsurū stupri. Cicero in tusculanis. Vir igitur tē	Malicia
Cicero	peratus/constans/sine metu/sine ægritudine/sine alacritate/ulla libidine nō	Thæsauro
Nonius	uexatus. Elegans/uersutus/disciplinosus/aduersus/in bonam/& malam par	
Cicero	tem usurpatur/ut tradit Nonius. Cicero in Clodium & Curionem. Tu ele	Elegans
Cicero	gans/tu solus urbanus: quem decet mulieris ornatus: quem incessus. Hic eni	
Cicero	elegans uitio est/ut uult Nonius. Ego autē puto ironice dictū: quod & pa	
Plautus	tere potest per illud quod sequitur: tu solus urbanus. Nam cum i malā partē	
Plautus	urbanus non sonet/constat Ciceronem ironice locutū fuisse. Plautus in asina	
Plautus	ria. Nec magis uersutum/nec quod caueas ægrius. Versutum hac in parte re	
Cato	cte peritum dixeris: non ad maliciam callidum. Cato de re militari .	

Cicero	Quam gladiator disciplinosus. Disciplinosus utiq; hic in malum sonat. Cicero libro tertio de finibus. Nec pietas aduersum deos nec ista gratia debeat: idest apud deos: ut exponit Nonius: alias contra significat. Festus. Aduersus aut contrarium significat: aut idem quod erga. Compos tam de malo q; de bono dici potest. Plautus in Epidico. Cedo manum ærumnarū & miseriæge compotem. Obitus mors dicitur uel occasus: ut est apud Virgilium georgico. primo. Nec frustra signorum obitus speculamur: & ortus. Nonnunq; tamen & pro aduentu ponitur teste Nonio Turpilium referente dicentem. Et quis est qui interruptit sermonem meum obitu suo? idest aduentu. Inauditum non auditū dicitur. Inauditum item q; non audiat ut ueteribus prudentibus lectum esse testatur Nonius quædam (inquiens) animalium / aliud alio carent ut a natura gignuntur / aut inodora / aut inaudita: hoc est non audientia. Rursum inauditum / auditum. Cicero ad Panfam. Quorum erupit illa uox: de qua ego ex te primum quidem inaudieram pro audierā. Imprudens norum est quid significat: sed & ualde prudens interpretatur: ut est apud Virgilium. nocuit nunq; imprudentibus imber: hoc est ualde prudentibus. Sic impotentia / aliquando pro ualida potentia accipitur: non modo pro incupiscant: nulla impotentia efferantur. Latens & absconditum aliquid significat: & late patens teste Agrætio in Caprum dicente etiam Virgilio. Et scuta latentia condunt: hoc est late patentia. Reos non solum culpæ & crimini obnoxios sed etiam honesti uel uoto debitores promissi ueterum (inquit Nonius) auctoritas dici uoluit. Sic & Macrobius in saturnaliibus / reus (inquit) uox propria sacrorum est: ut scilicet reus uocetur qui suscepto uoto se numinibus obligat. Vnde Virgilius libro æneidos quinto ait. Constituā ante aras uoti reus. Factio est malorum consensus & cōspiratio: nec non & opulentia abundantiaq; & nobilitas auctore Nonio. Salustius in Catilina. Inter bonos amicicias: inter malos factio. Plautus in aularia. Istas magnas factiones dotes dapiles: idest opulentias uel abundantias. Cæcilius. Alta eorum fama filium occultabat factio: hoc est nobilitas.	Verfutus Disciplinosus Aduersus Compos Obitus Inauditum Imprudens Impotētia Latens Reus Factio
Nonius	De tertio & tertium consul.	
Gellius	Familiari meo cui piam (inquit Gellius libro decimo noctium atticarum) litteras Athenis Romam misi: in quibus a me iam tertium consul scriptum fuit. Is autem ad me rescripsit: petiuitq; ut orationem dicerem cur tertium ac non tertio scripsissem. Id etiam ascripsit ut quid super illo quoq; mihi uideretur se facerem certiorē tertium ne consul & quartum an tertio & quarto dicendum esset: cum Romæ doctum uirum dicere audisset tertio & quarto consul: non tertium quartumq; idq; in principio libri Cælium scripsisse: & Quadrigarium Claudium in libro undeuigesimo Marium creatum septimo consulem dixisse. Ad hæc ego rescripsi nihil amplius q; uerba Marci Varronis hominis (ut opinor) q; fuit Claudius cum Cælio doctioris: quibus uerbis utrumq; de quo ad me scripserat decideretur. Nam & Varro satis aperte quid dici oporteret edocuit. Et ego aduersus eum qui doctus dicebatur litteram meam facere absens nolui. Verba Marci Varronis ex libro disciplinarum quinto hæc sūt. Aliud est quarto prætorum fieri & quartum: quarto quod tps assignat & ter ante factum: quartum aut locum assignat & tres ante factos. Igitur Ennius recte quod scripsit. Quintus pater quartum sit consul & Pompeius timide quod in theatro ne ascriberet consul tertium aut tertio extremas litteras non scripsit: quod de Pompeio Varro breuiter & subobscurè dixit. Tiro Tullius Ciceronis libertus in epistola quadam enarratius scripsit ad hunc ferme modum. Cum Pompeius (inquit) ad eam uictoriæ dedicaturus foret cuius gradus uice theatri essent nomenq; eius & honores inscriberentur: quæri coepit utrum consul tertio inscribendum esset an tertium. Eam rem Pompeius exquisitissime rettulit ad doctissimos ciuitatis. Cuius dissentirentur & pars tertio aliis tertium scribendum contenderent rogauit Cicero nem Pompeius ut quod ei rectius uideretur scribi iuberet. Tumque	
Virgilius		
Nonius		
Macrobius		
Virgilius		
Nonius		
Salustius		
Plautus		
Cæcilius		
Varro		
Tiro		

- Ciceronem (inquit) iudicare de uiris doctis ueritum esse: ne quorum opinio nem improbasset ipsos uideretur improbasse. Persuassit igitur Pompeio Cicerone / ut neque tertio neque tertium scriberetur: sed ad secundum usque fierent litterae / uidelicet ter. ut uerbo non perscripto res quidem demonstraretur: sed dictio tantum ambigua uerbi lateret. In marci tamen Catonis libro .iiii. originum / ita perscriptum est. Carthaginenses sextum de foedere decernere. Id uerbum significat quinquies ante / eos fecisse contra foedus: & nunc sextum.
- Quod indifferenter loquimur per accusatiuum / & ablatiuum temporis interrupti / & continuati.
- Quotienscumque (inquit Marcellus) per accusatiuum / annos / uel dies loquimur / iuges annos / uel dies uocamus: quoties per ablatiuum / interiectis aliquibus annis / uel diebus. Frustra excogitata est haec differentia Noui Marcellae: etsi tua sententiam omnes qui de hac locuti sunt / ad nostram usque aetatem probare uideantur. Si enim per accusatiuum significaretur tempus continuatum / non oporteret / uel potius non liceret addere continuos: ut Cicero pro lege Manlia. At hercle aliquot annos continuos ante legem Gabiniam / ille populus Romanus / cuius usque ad nostram memoriam nomen inuictum in naualibus pugnis permanerat / magna / ac multo maxima parte non modo utilitatis / sed dignitatis / atque imperii caruit. Virgilius.
- Virgilius. Hic iam tercentum totos dominabitur annos. Idem georgico .ii. Septem illum totos perhibent ex ordine menses Fleuisse. Si igitur per accusatiuum tempus minime interruptum significaretur / non oporteret addere totos: neque ex ordine: quod significat sine intermissione. Dicendum est ergo / quod indifferenter loquimur per ablatiuum more latino: & per accusatiuum instar Graecorum: nihilque differt / si dicatur (ut Cicero scripsit) quaeque te Marce filii annum iam audierem Crathippum: aut duobus annis audiui Platonem. Imo etiam per ablatiuum addendo continuus / uel totis / loqui possumus. Vnde in apostolicis actionibus legitur capitulo ultimo. Mansit autem Paulus biennio toto in suo conductu disputans. Ouidius libro .v. tristium. Poene decem totis aluit Poenatus annis. Terentius in adelphis. Sex totis mensibus olfecissem / quae ille quicquam coeperet. Verum illud fortasse melius praeciperetur / quomodo de parte / non de toto tempore loquimur: non licere per accusatiuum loqui: sed per ablatiuum: ut si dicas. Ego hoc anno ad te ueniam: id est aliquo tempore huius anni. Quod non recte diceret per accusatiuum: ad te hunc annum ueniam.
- De comparatio cum quae.
- Curtius Curtius. Maiorem quam pro magnitudine siluae reddebant sonum. Laus mea maior est quam laus patris mei / congrue dicitur: uel maior est laude patris mei: uel maior patre meo. Quintilianus de apibus pauperis. Vnum rogo / ne cui minor uisa dignitate uideatur causa litis meae. Haec & Laurentius tetigit.
- Quomodo loqui possumus modo in singulari modo in plurali numero.
- Virgilius Virgilius. O Meliboeae deus nobis haec omnia fecit. Namque erit ille mihi semper deus: illius aram Saepe tener nostris ab ouilibus imbuet agnus. Ille meos errare boues. Hic. n. de se loquens tityrus / nunc singulari / nunc plurali numero utitur. Quintilianus in agro redempto. Utinam hoc saltem mihi sero fata praestarent / ut residuum laborantis aerae in tuo poneremus aspectu. Quod & Laurentius ipse tradidit.
- De quid pro cur / uel in quo / uel in aliquo.
- Ouidius Quid pro cur / uel in quo / uel in aliquo ponitur. De primo Ouidius heroidum. Quid facis Oenone / quid mandas semina arenae. id est cur commendas. De secundo Quintilianus. Quid tibi tantum mali feci / quid offendi. id est in quo.
- Quintilianus Cicero in Laelio. Quid enim indigens Africanus mei. hoc est / in quo. Et in Lucae euangelio Zachaeus ait ad Iesum. Ecce dimidium bonorum meorum domine do pauperibus: & si quid aliquid defraudauit / reddo quadruplum / pro in aliquo. De supposito quaeque deficiente in oratione.
- Cicero Deficit quandoque in oratione suppositum. Cicero ad herennium. Offuere plurimum

eo tempore reipublicæ consulum siue stulticiam siue maliciam siue utrumq;
Laurentius dicere oportet. Hoc & Laurentius libro elegantiarum tetigit.

Quom uenuste uerba aut defunt aut redundant.

Hieronymus Defunt nonnunq; uerba in oratione: sed non sine gratia. Hieronymus in Hesa-
Quintilianus ia capitulo primo. Quo mihi multitudinem uictimarum uestrarum: id est ad
Horatius quid multitudinem offertis mihi uictimarū? Quintilianus. Quo per fidem
Horatius diuitias cæcor? Horatius. Quo mihi fortunam si non permittitis uti? Aliquā-
Quintilianus do per unde. Horatius. Vnde mihi lapidem quorsum est opus unde sagit-
Iuuenalis tas. supple putes uel dicas mihi esse. Quintilianus. Vnde hunc illi animum.
Quintilianus Iuuenalis. Vnde tibi frontem libertatemq; parentis. Quandoq; per nomina
Plinius tium. Quintilianus. Vnde misera tunc unde somnus. supple erat. Alius lo-
Martialis quēdi modus. Plinius nepos. Stude an piscaris an uenaris an simul omnia.
Ennius supple facis. Martialis. Nil aliud bulbis q̄ satur esse potes: id est nil aliud potes
Quintilianus facere. Ennius. Præclare Anaxagoras: fortiter Scipio: prudenter Fabius: sup-
Ouidius ple dixit aut fecit. Et per comparatiuum. Quintilianus. Tu melius uxor quæ
facturum retinebas: supple fecisti. Nonnunq; tamen apponitur uerbum. Oui-
Quintiliāus dius libro metamorphoseon. vii. Dii meliora uelint: Alius itē modus. Quin-
tilianus. Sequitur quæstio an utilis rhæthoricæ. Nam quidam in eam uehe-
Cicero menter inuehere solent: & (quod sit indignissimum) in accusatione orationis
utuntur orandi uiribus: eloquentiam enim esse: quæ poenis eripiat scelestos:
cuius fraude damnentur interim boni: consilia ducantur in peius: supple di-
cunt enim eloquentiam esse. Cicero. Caput enim esse ad bene uiuendum se-
curitatem: supple dicunt esse securitatem. Et de his in elegantis suis Laurenti-
Laurentius us bene differuit.

De uerbis ad noticiam pertinentibus.

Non me fugit: non me fallit: non me præterit: non me latet: clam me non est: nō
me capit: non ignoro: nō sum nescius. Hæc omnia in uno significato dixeris.

De non nullis uerbis deponentibus seu cōmunibus.

Prisciāus Multa sunt uerba in or terminata: quæ ab antiquis teste Prisciano tam actiua q̄
passiua significatione prolata inueniuntur: quæ nihilominus Priscianus ipse
enumerat: ut infra

Auxilior	Adminiculator	Vociferor	Detestor	Stypulor
Dignor	Abominor	Auguror	Tueor	Veneror
Antestor	Adhortor	Consequor	Adorior	Adipiscor
Architector	Assequor	Mirror	Amplector	Abutor
Solor	Arbitror	Argumentor	Aggredior	Exordior
Conspicor	Consolor	Machinor	Reor	Vereor
Despicor	Comminiscor	Cōplector	Blandior	Dilargior
Ementior	Demolior	Dominor	Calumnior	Hortor
For faris	Experior	Frustror	Depeculor	Tutor
Aspernor	Meditor	Obluiscor	Polliceor	Adulor
Contestor	Affector	Amplexor	Metor	Execror
Vador	Confector	Carnificor	Testor	Velificor
Confiteor	Venor	Hæc plerunq; esse deponentia affirmant: ideo quia		

Lucillius frequēs / usus eorum significationis est actiua. Communia uero esse defendit
Cassius tam natura ipsius sensus q̄ ueterum non improbanda auctoritas: a quibus quæ
Varro potuimus (ait Priscianus) diuersis colligere libris exempla proferamus. Lu-
Lucius cillius. A me auxiliatus si est. Cassius. Adulatiq; erant ab amicis: & adhortati.
Faunius Varro. Tribunitio auxilio adminiculati. Lucius. Certe quæ res augurantur.
Verrius Caius Faunius. Hæc adipiscuntur. Verrius. Sæuiciæq; eorum abominarētur
Orbilius ab hominibus. Orbilius. Quæ uix ab hominibus consequi possunt. Petroni-
Petronius us. Animā hō ap̄plexā in pectore. Lucilius. Quin ap̄plexetur q̄ uelit: ego nō lsi-
Lucillius nā me ap̄plectier. Cicero pro Roscio. Quo uno maleficio scelera oia cōplexa
Cicero uideātur. Aurelius. Ab iis Gallos esse adortos. Varro. Vtile utamur potius q̄
Aurelius ab rege abutamur. Hortēsius. Abusis iā oibus locis. Caninius. Turpe est pro-
Varro pter uenustatē uestimentorū admirari. Cicero. Publicis lris testata. M. Lilius.

Hortēsius Impubius libripens esse non potest: neq; antestari. Cato li. quarto originum.
 Caninius Duos exules lege publica execrari. Salustius li. secundo historiarum. At Lu-
 Cicero cullum regis cura/machinata fames/breui fatigabat. Metellus Numidicus i
 M. Liuius oratione qua ad populum respondit. Nam ut aliis plerunq; obuenienti ma-
 Cato gistratu ob metum statuæ polliceantur. Cicero ad nepotem. Hoc restiterat/
 Salustitus ut etiam a te fictis aggredere donis. Gracchus in eodem qui est asper asper/
 Metellus natur. Ennius. Affectari si omnes capiunt. Aufustius. Omnia argumenta no-
 Cicero mine argumentata. Coelius. Ex scriptis eorū/qui ueri arbitratur. Asinius pol-
 Gracchus lio. Sed cum ob ea quæ speraueram/dolebam/consolabar ob ea quæ timui.
 Ennius Varro. Paupertas enim hæc/quom non est nutrita conspicatur. Apius.
 Aufustius Amicum quom uides/obliuiscere miserias: inimicus si est cōmentus/ cæcos.
 Coelius Varro. Peruntur incognita: consecuta negliguntur. Aufidius. Si quis alio uo-
 Pollio citatur nomine/tamen cum usu contestatur. Verrius. Blanditurq; labor/mol-
 Varro li curabitur arte. Laberius. Vxorem tuā/& meam nouercā a populo lapidi-
 Apius bus consecrari. Staberius. De portione nō esse positiones regulæ: a quibus
 Varro interdum analogia calumniatur. Sisenna. Vitam cum dolore/& insigni cru-
 Aufidius ciatu/carnificatus amisit. Cicero in oeconomicis. Homo ex eo numero ho-
 Verrius minum/qui apud nos hoc nomie dignantur. Curio. Pater nusq; demolitur/
 Laberius nusq; exoneratur pecunia. Terentius in Phormione. Meditata sunt mihi om-
 Staberius nia mea incommoda. Nigidius. Omne pecus indomitum/habet quiddā in se
 Sisenna ferum: sed tamen ea natura est/ut curari/& dominari possit. Lucius. Vbi sena-
 Cicero tus intellexit populū depeculari: idest deuastari. Gracchus. Aerariū dilargi-
 Curio tur Romano populo. Memius. Quam stulte conficta/q; aperte sunt ementi-
 Terentius ta. Cicero in Antonium. Quem ipse ementitis auspiciis uitiosum fecerat. Vi-
 Nigidius fellius. Bonæ res per illos a raro initio exorsæ/ad summū peruenerūt. Nigi-
 Lucius dius. Experienda ratio est. Asinius pollio. Cuius experta uirtus bello. Germa-
 Gracchus niæ/traducta ad custodiam Illyrici est. Fenestella. Frustratus igitur a spe/de-
 Memius uictus in castra se recepit. Varro. Ab amicis hortaretur. Suetonius. Fasti dies
 Cicero sunt/quibus ius fatur. Plautus in rudente. In dolo malo instypulatus sis. Ho-
 Visellius ratius in primo carminum. Bellaq; matribus detestata manent. Idem in secu-
 Nigidius do carminum.
 Pollio Nulla decēpedis metata priuatis Opacam porticus excipiebat arcton.
 Fenestella Vetustissimi ēi/ teste Capro/ mīta sic cōfuxa termiatiōe p̄tulisse inuēti sunt/ ut
 Varro Adiutor pro adiuto Anhelor pro anhelor Dispensor pro dispēso
 Suetonius Dispolior pro dispolio Deproperor p̄ deppero Dilapidor p̄ dilapido
 Plautus Præterea. Plurima apud uetustissimos (ait Priscianus) inueniuntur: quæ uel acti-
 Horatius uā pro passiuā/ uel p̄ actiuā passiuā hnt terminationē: ut hæc quæ subscribūt.
 Horatius Testor pro testor Opino pro opinor Conto pro contor
 Caper Auspico pro auspicor Cōmento pro cōmētor Crimino pro criminator
 Priscianus Luctito pro luctitor Luxurio pro luxurior Læto pro lætor
 Medico pro medicor Amplexo pro āplexor Amplecto p̄ āplector
 Auxilio pro auxiliior Auguro pro auguror Molio pro molior
 Heiulo, pro heiulor Lucto pro luctor Ludifico p̄ ludificor
 Aucupo pro aucupor Alterco pro altercor Opino pro opinor
 Consolo pro consolor Cōmoro pro cōmorum Cōmento p̄ cōmentor
 Execro pro execror Epulo pro epulor Conto pro contor
 Horto pro hortor Largio pro largior Crimino p̄ criminator
 Cōiuno pro cōiunior Cōtemplo p̄ cōtemplor Læto pro lætor
 Molio pro molior Digno pro dignor Amplecto p̄ āplector
 Ludifico pro ludificor Misereo pro misereor
 Caper Passiuas quoq; pro terminationibus actiuis/ uel neutralibus/ teste Capro profe-
 rebant antiqui: ut sunt infra scripta uerba.
 Careor p̄ careo Nutrior pro nutrio Opsonor pro opsono
 Cōperior pro comperio Calleor pro calleo Nutricor pro nutrico
 Bellor pro bello Copulor pro copulo
 Priscianus Multa similiter (inqt Priscianus) accipiuntur terminatione i una/ eadēq; significatiōe

ueteres protulerunt: quæ uidelicet subscribuntur.

Mereo & mereor	Solaro & solaror / hoc est in altum ædifico	Quieto & quietor
Meto & metor	Vlcisco & ulcisor	Potesto & potestor
Partio & partior	Meridio & meridor	Scisco & scisor
Progredio & progredior	Manduco & manducor	Præfagio & præfagior
Preco & precor	Modero & moderor	Reuereo & reuereor
Modulo & modulator	Pignero & pigneror	Adorio & adorio
Vocifero & uociferor	Velito & uelitor	Potio & protior
Mentio & mentior	Sortio & sortior	Mino & minor
Rimo & rimor	Mutuo & mutuor	Prædo & prædor
Opino & opinor	Minuto & minitor	Oscito & oscitor
Perconto & percontor	Quadruplo & quadruplor	Tolero & toleror
Vto & utor	Sequo & sequor	Pacifico & pacificor
Prælio & prælior	Assentio & assentior	Vago & uagor
Murmuro & murmuror	Stabulo & stabulor	Secto & sector
Præuarico & præuaricor	Scruto & scrutor	Munero & muneror
Palpo & palpor	Rumino & ruminor	Recordo & recordor
Obuerso & obuersor	Iurgo & iurgor	Mado mādīs & mador
Tumultuo & tumultuor	Tuto & tutor	Reminisco & reminiscor
Præuerto & præuertor	Dissentio & dissentior	Socio & socior
Nequito & nequitor / hoc est nequiciam exerceo		Villico & uillicor
Quirito & quiritor / hoc est Romanizo		

Priscianus Sunt & alia / teste Prisciano / quæ cum sint actiua primæ coniugationis / transeunt in neutra absoluta / siue reciproca secundæ coniugationis: ut sordido sordidas (hæt enim passiuū sordidor) & sordeo sordes: a quo sordesco. Albo albas: unde albor passiuū: & albeo albes: unde albesco. Duro duras / duror passiuū: & dureo dures: unde dureco. Denso densas / & passiuè densor: & deseō denses: unde densesco. Lento lentas / cuius passiuū est lentor: & leteō lentes: unde letesco. Hūecto / & passiuè hūector: & hūeō humes: a quo hūesco. Noto notas / & notor passiuè: & noteō notes: unde notesco. Nigro nigras / & nigror passiuū: & nigreo nigres: unde nigresco. Lacto lactas / & passiuè lactor: & lacteo lactes: unde lactesco. Lasso lassas / & lassor passiuè: & lasseo lassēs: unde lassesco.

Priscianus Inueniuntur quoq; (ut idem pergit Priscianus) ex aliarum coniugationum uerbis quædam similes deriuationes: sed in paucis: ut pendo pendis (habet enim passiuum pendor) & pendeo pendes. Iacio iacis / & passiuè iacior: & iaceo iaces. Acuo acuis / & acuor passiuum: & aceo aces.

Priscianus Sunt & alia (ut idem subdit auctor) quæ in compositione mutant terminationē: ut eo is it neutrale uerbum: a quo composita in o / & passiuè in or / plarunq; terminantur: ut adeo adeor: subeo subeor: obo oboer: intereo intereor. Quidius libro fastorum quinto. Sol aditus quæ quæris ait. Iuuēalis satyra. vi. q; si subeuntur prospera castra. Claudius. Pugna acriter commissa / ac multis utrinq; interitis. Virgilius libro ænei. x. Morte obita / qualis fama est uolitare figuras. Facio quoq; quando cum præpositionibus componitur / plarunq; passiuum habet: ut afficio afficior: officio officio. Lucretius libro secundo.

Officiuntur / uti cogantur tardius ire. Deficio etiam quom pro relinquo ponitur / accusatiuo iungitur: & habet passiuum deficior. A proficio quoq; proficitur impersonale Statius usurpauit / quom dixit libro thæbaidos tertio.

Stadius Proficitur bello. Nam & antiqui passiuè facior protulerunt: ut alibi docuimus. Simili quoq; modo composita a uenio terminationem aliquando mutant: ut conuenio conuenior: inuenio inuenior. A sedeo etiam / fit obsideo / & obsideor. A uerto / & reuerto / & reuertor: præuerto / & præuertor / in una eadēq; significatione. Verbo quoq; actiuum: unde controuerfor deponens. Cicero in protagora. Ut iter uos de huiusmodi rebus cōtrouersemini / nō cōcertetis.

Priscianus Sunt etiam multa neutra (ait Priscianus) quæ præteriti participium habent: ut prandeo prandi / & pransus sum: cœno cœnauī / & cœnatus sum: soleo solui / & solitus sū. Audeo ausi / & ausus sū: gaudeo gauisi / & gauisus sū: placeo placui

- & placitus sum: mereo merui/ & meritus sum: nubo nupsi / & nuptus sum: odi/ & osus sum: iuro iuravi/ & iuratus sum: careo carui/ & cassus sū: pareo patui/ & passus sum: titubo titubavi/ & titubatus sum. Sic fueo fueui/ & suctus sum: teste Charisio. Poto potavi/ & potus sū. Terentius in ecyra. Quod agis cum uirgine una adulescens cubuerit plus potus. Iuuenalis passiuē protulit/ quom ait. epotaq; flumina Medo Prudente. Iuratus etiam/ tam passiuē/ q̄ actiuē profertur: sic titubatus: cassus: passus. Cicero Verrinarum secundo. Ma lo enim iurato suam/ q̄ iniurato/ aliorū tabellas committere. Virgilius libro æneidos sexto. uestigia presso Haud titubata solo. Idem libro ænei. iiii. nunc cassum lumine lugent. Idē in eodē. Et pater Anchises passis de littore palmis.
- De nonnullis uerbis in tertia persona passiuis.
- Charisius
Terentius
Iuuenalis
Cicero
Virgilius
Virgilius
Virgilius
- Priscianus Quædam sunt uerba neutra/ quæ Prisciano teste/ in tertia persona passiuē ab auctoribus usurpantur: ut curritur spacium: coenatur rhombus: pranderetur turtur. Sic & ætas uiuitur. Ouidius libro meta. xii. iam tertia uiuitur ætas.
- Ouidius
- De præterito imperfecto indicatiui modi.
- Priscianus Veteres/ teste Prisciano/ quartæ coniugationis uerba in præterito imperfecto indicatiui modi declinabant hoc modo: muneibam/ audeibam/ ueneibam/ p̄ muniebam/ audiebam/ ueniebam: ita ut in antepenultima syllaba e/ in penultima uero / i ponerent. Nunc aut in antepenultima i/ in penultima uero syllaba/ e locare consueuimus: ut serueibam/ hauriebam: exceptis ibam/ & quibam: & ab his compositis: in quibus post i/ e minime ponitur: ut adibam/ nequibam. Poetæ etiam metri gratia plærung; e uocalem abiiciunt.
- Propertius
Virgilius
Virgilius
- Propertius Atq; inuli pellis totos operibat amantes/ pro operiebat. Virgi. Tū mihi prima genas uestibat flore iuuetus/ p̄ uestiebat. Idē li. æneidos. viii. Certatim squamis serpentem auroq; polibant/ pro poliebant.
- De uerbis indefinite sumptis.
- Cicero
Gracchus
Cato
Leo
- Cicero oratione quinta in Verrem. Sed quocūq; uenerint/ hanc rem sibi præsidio sperant futurū. Gracchus in oratione/ cuius titulus est Qu. Pompilio. Credo ego inimicos meos hoc dicturum. Cato libro quinto originum. Illi polliciti sunt sese facturum omnia per eclipsim esse. Leo papa in sermone dominicæ intra octauam epiphaniæ. Tres itaq; uiri/ fulgore insoliti syderis/ diuinitus incitati/ præuium micantis luminis cursum sequuntur: existimantes se significatum puerū Hierosolymis ciuitate regia reperturū: ubi chalcographi reperturos impesserūt. Claudius Quadrigarius annaliū. xii. Speremus deos bonis benefacturū. Valerius Antias libro. xxiiii. Haruspices dixerunt/ omnia exsententia processurū esse. Plautus in casina. Etiam ne haber Casina gladiū/ habet/ sed duos: quibus/ altero te occisurum ait/ altero uillicum. Laberius in gemellis. Non potavi hoc eam facturū. Lucillius libro. xvii. Nupturum te nupta negas. Sylla libro primo rerū suarū. Ad summā perniciem rempublicā peruenturum esse. Hic loquendi modus congruus est/ testibus Gellio li. p̄mo noctium atticarum/ & Prisciano: qui (ut idem dicit Gellius) neq; in numeros/ neq; in tempora/ neq; i genera distrahitur: sed oia istæc/ una eadēq; declinatōe cōplectitur: sicuti Cicero dixi futurū nō uirili genere/ neq; neutro (solocismus foret plane) sed uerbo usus est/ ab omni necessitate generum absoluto.
- Claudius
Valerius
Plautus
Laberius
Lucillius
- Sylla
Gellius
Priscianus
- De factum iri/ & factum itur/ & similibus.
- Gellius
Cato
- Dicimus/ teste Gellio libro nono noctium atticarum/ & quidem congrue: audio illi iniuriam factum iri: contumelia/ uel iniuria factum itur. Marcus Cato pro se contra Casium. In hac contumelia/ quæ mihi per huiusce petulantiam factum itur/ rei quoq; publicæ mediussidius miserear. Sicuti enim/ contumeliam factum iri/ significat iri ad contumeliam faciendam/ id est o peram dari quo fiat contumelia/ ita & factū itur/ casu tm̄ mutatio/ idem dicit.
- De incumbo/ interdico/ subeo/ uaco.
- Lucillius
Cicero
Cicero
- Dicere possumus/ incumbo studiis: & i studia: & ad studia. Lucillius libro satyrum decimo septimo. In gladium incubat/ ne cælum uiuat. Cicero. Pergite adulescentes: & in hæc studia/ in quibus estis/ incumbite. Idem alibi. Quare incumbamns o noster Tite ad illa præclara studia. Virgilius li. æneidos qnto.

Colligere arma iubet: ualidifq; incubere remis. Interdico tibi aqua & igni: tibi interdicitur est aqua & ignis: aqua & ignis tibi interdicitus est: uel interdicta sunt: & interdico tibi aqua & ignem. His quattuor modis loqui congrue possumus: postremo tamen perraro: ut est apud Augustinū libro. xviii. de ciuitate dei capitulo octauo. Quā si quis prohibet prohibeat (si potest) amica colloquia: interdicat amicabilem societate. Subiit mihi: id est in mentē uenit mihi: occurrit mihi: uel succurrit mihi: quæ idem significant. Nōnumq; iungitur accusatiuo: ut est apud Curtiū. Sera poenitentia subiit regem. Est autē subire i memoriam: uel (ut diximus) i mentē uenire. Virgilius libro æneidos. ii. subiit de feta Creula. Subire item subdere supponere. Virgilius libro. æneidos. x. Aenæ subii mucronē: ipsumq; morando sustinuit. Subire ingredi. Virgilius libro æneidos. viii. hæc (iquit) limina uictor Alcides subiit. Subire succedere. Varro libro. lx. In quarum locum subierunt inquilinæ/impietas/perfidia/impudicia. Subire/nasci fernescere. Virgilius georgicorum primo. Ne subeat hæbe: neu puluere uicta fatiscat. Subire respondere resistere. Cicero in uerrem. Diuinatione poteris ne orationem eius subire: hoc est orationi eius poteris ne respondere/uel resistere: has huic uerbo interpretatiōes Marcellus tribuit. Vaco sapientiæ/do operam sapientiæ: uaco perturbatione/perturbatione careo. Aliquādo cū præpositiōe/a/uel b: ut uaco a labore: uaco ab omni molestia. Et per impersonale: ut mihi non uacat: id est tempus non suppetit. Vacat item/uacuum est.

De dono/augo/conduplico/impartio/accumulo.

Plautus Dici potest: dono tibi hoc munus: & dono te hoc munere. Plautus i Amphitryone. Verum ita animatus fui: itaq; nunc sum: ut ea te patera donem. Et passiuē/Virgilius. Nemo ex hoc numero mihi non donatus abibit. Terentius. Plurima salute Parmenonē suum impartit Gnato. Et ita in cæteris/quæ diximus/augo/conduplico/accumulo.

De doleo/reuertor/exeo/egredior.

Terentius Dicere possumus: doleo caput: & dolet mihi caput. Terentius. Dolet dictū adulescenti. Salustius in Catilina. Quasi dolens eius casū. Reuertor domū: & ad domū/congrue dicitur: exeo castra: & castris: egredior Romam: & Roma. Horatius. Egressū magna me cepit Aricia Roma.

De apello/appello: amitto/admitto: amoueo/admoueo: auerto/aduerto.

Virgilius Apello apellis tertiæ coniugatiōis/cum unico p/amouere significat: ut ē apud Priscianus: apulsus ab urbe. Priscianus aut tractatu de præpositione dicit pro eo quod est amoueo/aspello scribi debere/cōponiq; uult ex ab: & pello pel lis quemadmodū ex ab: & porto/sit asporto asportas. Appello appellis aut cū gemino p/significat proprie ex pelago ad litus accedere/ teste Donato super Andriā Terentii. Lucāus li. viii. Qui uetat externas terris appellere classes. Virgilius. Huc me digressum nostris deus appulit oris. At uero appello appellas eadē scriptura p̄mæ cōiugationis aduocare significat. Amitto cū unico m post a/ id est perdo: ut est apud Virgiliū. amisit uerum uetus Albula nomen. Aliud tamen significat apud Ouidium heroidum/ ubi ait. Hic lacer amissos terruit Hector equos: hoc est laxis dimissos habenis. Idem libro de pōto. Nec nocet amisso subdere calcar equo. Admitto cum d/ recipere significat: & peccare. Iuuenalis satyra. ii. Iam fas est: admitte uiros: hoc est assume. Idem in eadem. Quod p̄secas admisit/ quænam est huic culpa puellæ: id est peccauit. Amoueo cum unico m post a/remouere significat: admoueo autem cum d/applicare/siue apponere. Virgilius libro æneidos. iiii. Hyrcanæq; admouunt hubera tigres: pro admouerunt: hoc est apposuerunt. Auerto absq; d/ ut auerto oculos/ aut mentē/ id est alicunde oculos/ aut mētē conuerto. Aduerto autem cū d/ ut aduerto oculos/ mentemue/ id est aliquo oculos/ mentē ue conuerto. Auersus item terga ostendēs dicitur: aduersus uero oppositus/ ueluti opposito pectore/ atq; obiecto. Cicero. Aduersus & auersus/ impudicus es. Rursum auertere pro amouere ponitur/ uel expellere. Virgilius.

Non posse Italia Teucrorum auertere regem?

De uerbis actiuis quartæ maneriei.

Verba quæ ad induendû/exuendû/uestiendum/calciandum/cingendû spe-
ctant duos a parte post accusatiuos regunt diuersos: uel accusatiuû cum abla-
tuo. Induo tamen (ut alibi in uerbo ipso uidimus) post accusatiuû regit quæ-
doq; datiuum.

De accuso/incuso/excuso.

Seruius
Vgutio

Accusare (iquiût Seruius Vgutio & nonnulli alii) est maioris de minore. Incu-
sare autem est minoris de maiore uel paris de pari. Vellem ego scire ubi ab
aliquo auctoru traditio hæc obseruata sit. Nâ apud ueteres adulescentuli so-
lebant probitatis simul & eloquetiæ laudē capeffere/ex magnorum uiroru
accusatiõe. Quin (ut ait Quintiliâus) crediti sunt et clari iuuenes obsidem rei
publicæ dare malorum ciuium accusationem. Nunqd Demosthenes quom
tutores suos adulescentulus in mediû uocauit/aut Cicero quom Verrem re-
um fecit/prætorium uirum/ipse quæstoribus non accusauit? Male ergo locu-
tus est dicēs accusationem suâ semp: nunq; incusationē: imo perite. Virgilius.

Virgilius

Quem non incusauit amens hominumue/deumue: dii quidem Aenea maio-
res sunt hoīnes uero Troiani/Aenea minores: & tamē dixit: quē nō incusauit
hominum. Dicendum est ergo q; accusare est uel apud iudices/uel apud aliū
quēuis/etiam apud illum ipsum quem accuses/significare/atq; ostendere/ali-
quem peccasse. Incusare uero/est reprehēdere mores alterius/ & plærung; cū
querela/ q; ab illo iniuria affectus sis: & ita apud Virgilium accipiendū est: ut
est et apud eundem li. æneidos. xii. Aeneas/magnaq; incusat uoce latinū: hoc
est magno clamore reprehēdit. Vnde etiam Cæsar cōmentario p̄mo ait. Hoc
cū animaduertisset Cæsar cōuocato cōsilio/omniūq; ordinum ad id consili-
um adhibitis centurionibus/uehemēter eos incusauit. Sic etiam intelligen-
dum est illud Terentii/ubi ad Clytiphonem filium pater loquens ait. Quid
me incusas Clytiphō? Excusare autem dicimur crimen obiectū. Et quoties id
quod in causa fuit ut peccaremus/afferimus in excusationem/dicimus etiam
excusare pro accusare. Lucanus libro. viii. litusq; malignum Excusat. Quinti-
lianus. Tu tamen si interpellatus tempestatibus/serius uenisses/excuses ma-
re/ & ambiguos casus.

Virgilius

Cæsar

Terētius

Lucanus
Quintiliâus

De metuo/timeo/formido/ueereor.

Terētius
Virgilius

Metuo/timeo/formido/ueereor/regunt a parte post accusatiuū: & nonnunq; da-
tiuū: ut est apud Terentium. Metuo Pamphilo: id est ne aliquid mali eueni-
at Pamphilo. Virgilius georgi. primo. atq; inopi metuens formica senectæ.
Hierōymus in parabolis capitulo. xxxi. Nō timebit domui suæ a frigoribus
niuis. Regūt & post accusatiuū aliquādo datiuū: ut ē apud Virgilium. & quæ
sibi quisq; timebat. Nōnunq; post accusatiuū regūt genitiuū. Quintilianus li-
bro quarto. Libentissime patronum audit: quom iusticiæ suæ minime timet:
Vereor tamen non tantum accusatiuo siue datiuo (ut diximus) iungitur sed
etiam genitiuo. Aphranus i cōpitalibus. Si nō ueereor/nemo uereatur tui.

Hierōymus
Virgilius

Quintiliâus

Aphranus

De emo/uando/cum genitiuo tanti & quanti.

Virgilius

Virgilius

Nullæ dictiones queunt in genitiuo casu adiungi his uerbis/emo/uando/uandū
do/uaneo/mereor/cōparo/taxo/liceo/addico/distraho/metior p æstime/
cōstat/cōduco/loco/foeneror/paciscor/pango pepigi/condemno/postulo:
præterq; in his dictionibus tanti & quanti/cum cōpositis tantidē & quātidē
tanticūq; quāticunq; tantilibet/quantilibet: & præter q; i his duobus cōpara-
tiuis/pluris/ & minoris. Neq; enim audiuius unq; dici: uændidit hic patriam
auri: aut Achilles uændidit corpus Hectoris auri: sed per ablatiuum sic.

Virgilius

Virgilius

Terētius

Vændidit hic auro patriam. Et iterum. Exanimumq; auro corpus uendebat
Achilles. Quanti uero/ & tati/cæteraq; (ut diximus) genitiuum nō mutant: ut
Terentius in eunucho. Quid agis nisi ut te redimas captum quāti queas/ mi-
nimo/etsi nequeas paulo? Cur non dixit quanto/ut congrueret cum illis/
minimo/ & paulo/aut minimi/ & pauli/ut congrueret cum hoc quanti/ni-
si quia tanti/ & quanti/mutare non licet/ & ab eis quæ diximus compo-

- Quintiliāus** sita. Quintiliāus in pastū cadauerum. Hoc unum superat/ut deuectū tantidē
Iuuenalis uāderes. Et i Verrē Cicero aiebat. Tāti aestimāsse/ quāti sacerdotē. Iuuenalis.
Iuuenalis Quāticūq; domus cōstet. Idē. Balnea sexcētis/ & pluris porticus empta. Cur
Cicero non dixit/ & pluri/ ut copularet coniunctio eisdem casus/ Liuius libro. xlviii.
Liuius Mancipia minora ānis uiginti/ quā post proximū lustrū/ decem milibus aëris/
Horatius aut pluris uānissent/ ea quoq; decem tāto pluris/ q̄ quāti essent/ aestimarētur/
Plautus adeo ut interrogati/ per eundem sep̄ casum respondere nequeamus. Hora-
Cicero tius. Quanti empta/ paruo. quanti ergo/ octuissibus. Heuheu. Plautus in Epi-
Cicero dico. Quanti eam emit. uili. quot minis. quadraginta minis. Neq; illud te mo-
Varro ueat Ciceronis/ Quanti additus. mille nummū. Non enim est illud mille geni-
 tiui/ sed ablatiui casus/ quasi millenario nummum/ pro nummorum: ut idē
 in Philippicis. Inuentus est qui. L. Antonio mille nummum ferret expensum.
 Idem pro Milone. In quibus propter illas insanas substructiones/ facile mille
 hominum uersabatur: qualia exempla multa repeterem/ nisi Varronis præce-
 ptio satis esset: qui in libris de analogia inquit. Quom peruentū fuerit ad mil-
 le denariū/ assumit singulare neutrum/ a quo multitudinis fit milia denariū.
 Et hæc quidem iterrogatio/ quāti addictus. uel quanti empta. est per geneti-
 uum: responsio autē per ablatiū. Aliquando ediuerso. Ut emisti ne istū equ-
 um decem nūmis. imo pluris. Nonnunq; hi duo casus iuxta idem uerbum hæ-
 rent. Ut emisti istum equū decem nūmis/ an pluris. Quod si aduerbia forent
 (ut nonnulli putāt) cur potius dictū est/ tāti/ & quāti/ pluris/ & minoris/ non
 tanto/ & q̄to/ pluri/ & minori/ cū huiusmodi uerba utiq; ablatiū desyderent.
 Cur non idem sit in cæteris comparatiuis/ quæ palā aduerbiantur. Nō enim
 dicitēmi equū uilioris/ cariorisue/ q̄ tu: aut uiliori/ cariorisue/ q̄ tu: sed uilius/
 q̄ tu: aut carius. nāq; uendidisti ædes melioris/ peiorisue/ q̄ ille: sed melius/ pe-
 iusue/ q̄ ille. Cur deniq; hæc ipsa quæ noia uimus/ quoties substātiuis maritan-
 tur/ formā naturalē/ ac legē custo diunt. excepto tantidem: quia est substātiū:
 qd̄ datiuū/ ablatiūq; non agnoscit tāto dē: solasq; has uoces habet/ tātidē &
 tātundē: Dicendumq; erit. Quāta pecunia istū equū emisti. sicut/ quot minis.
Iuuenalis Iuuenalis. quanto Meritis precio. Liuius libro. xxii. Hic miles magis placuit/
 cum precio minore redimendi captiuos copia fieret. Itaq; genitiuos illos/ tan-
 ti emi equum/ quanti potui/ sic exponere non possumus/ tanti precii: sed sic
 tanto precio/ quanto potui. Et per cōparatiuum: ut illud Ciceronis. Nō plu-
 ris uādo/ q̄ alii/ forrasse etiā minoris. Ideoq; sic exponas: pluris/ idest pluri
Laurētius precio/ minoris/ minori precio. Hæc omnia Laurentius. Ego autem hos abla-
 tiuos/ tanto/ & quāto/ etiam substantiuis non maritatos/ prædictis uerbis iun-
Hierōymus gi posse contenderim/ auctoritate diui Hieronymi fratris/ in leuitico capitu-
 lo ultimo sic dicentis. Si statim ab anno incipientis inbelæi uouerit agrum/
 quanto ualere potest/ tanto aestimabitur. Hoc insuper addimus/ aestimo
 etiam cum alio ab iis de quibus Laurentius tractat/ genitiuo iungi posse/
Catullus non cum ablatiuo modo. Catullus. Viuamus mea Lesbia: atq; amenus: Ru-
 moresq; senum seueriorum Omnes/ unius aestimemus assis. Quod Laurenti-
 us ipse non aduertit. Præfatis uerbis addi potest & doceo: quod etiam cū præ-
Plinius dictis genitiuis iungitur. Plinius libro. xxxv. naturalis historiae. Neminem do-
Iuuenalis cuit minoris talento: minoris/ idest minori precio. Iuuenalis satyra. vii. tēta
 Chryfagonus quāti doceat/ uel pollio quanti
 Lautorum pueros/ artem scindens theodori.

De supino.

- Terētius** Do uānum ædes/ do filiam nuptum/ spectatum admittimur/ supina hæc laten-
Horatius tem in se motum significant/ uel obtinent. Terentius. Daturne illa Pamphi-
 lo nuptum. Horatius in arte pœtica. Spectatū admittit risum teneatis amici.

De gerundio/ & constructionibus per illud.

- Diomedes** Gerundia/ testibus Diomede/ & Prisciano/ actionem/ & passionem signant.
Priscianus Virgilius tertio georgicorum. uritq; uidēdo Fœmina: idest quæ uidetur. Ac-
Virgilius tiue idem Virgilius. Pacemq; ab rege petendum. Idē libro æneidos secundo.
Virgilius quis talia fando Myrmidonum. actiue hic/ passiue autem/ ut idem li. præfato.

Virgilius Fando aliquid si forte tuas peruenit ad aures. Idem in buccolicis.
 Virgilius Cantando tu illū. & hoc actiue. Passiue autē / ut est apud eundē in buccolicis.
 Virgilius Frigidus in pratis cantando rumpitur anguis. At uero Laurentius nō omnia
 Virgilius gerundia actionē & passionē signare uoluit: sed illa duntaxat actiue pariter
 Laurentius & passiue exponēda esse dixit / quæ a uerbis actionem & passionē signatibus
 descendūt. Vado ad confitendū: sum in confitendo: uado ad capiendum ho-
 stem: & in capiendū hostem. Cicero pro Milone. Huius ergo interfecto si es-
 set in confitendo. Pompeius. Inferium uinū id dicebatur / quod in sacrifican-
 do infra pateræ labrū ponebant. Internauigandum / interlegendū / interagē-
 dum / frequenter usurpant auctores. Virgilius. & interagendum Occurasse ca-
 pro: id est in agendo / uel dum ago / uel agerem. Quintilianus. Sed ratio recte
 Quintiliāus scribendi / iuncta cum eloquēdo est. Idem. Pauperi soluēdo non sumus. Cice-
 Cicero ro ad apium. Cum soluēdo ciuitates non essent. Liuius libro. xxi. Nō uereor
 Liuius ne quis hoc in me uestri adhortandi causa / magnifice loqui existimet. Vestri
 Cicero dixit plurali / adhortandi singulari numero. Cicero libro. ii. de diuinatione. Do-
 lebas tantū stoicos nostros epicureis irridēdi sui facultatem dedisse.

De declinatione participii.

Participia in ans / & in ens terminata / ad similitudinem / & regulam nominum / in
 ans / & in ens desinentiū / declinantur: ut quadrans abiecta s littera / & addita
 tis syllaba / fit genitiuo quadrātis: gens / mens / dens / genitiuo gentis / mentis /
 dentis. Sic amans genitiuo amantis: docens docentis: legens legentis: audiēs
 audientis. Ab hac regula excipiuntur participia / quæ nascūtur a uerbis quar-
 tæ cōiugationis in eo desinentibus: quorum genitiuus formatur in euntis: ut
 Alexander iens genitiuo euntis: quiens queuntis. Ambientis autem (ut Alexander tradit)
 Prisciāus ambientis facit quod: Priscianus omisit. Horum autem gerundia / in eūd: eun-
 do / eundum terminātur: ut adeundi / nequeundi. Plautus tamen abiēdi pro
 Plautus abeundi protulit / quom in Amphitryone ait. Abiendi nūc tibi occasio ē: quā
 Prisciāus Prisciāus ēt Priscianus annotauit. Simili fortassis modo / ambiendi ab ambio dici pos-
 set: cum in genitiuo participium ambientis faciat. Idq; notandum est / quæ hæc
 Salustius participia pro nominibus quandoq; ponuntur: & genitiuū regunt. Salustius
 in Catilina. Appetens alieni / sui profusus. Lucanus. Omnisq; potestas Impati-
 Lucanus ens cōfortis erit. Virgilius libro æneidos secundo. Obtulerat fidēsq; animi in
 Virgilius ter utrunq; paratus. Idem in buccolicis. Quā diues pecoris niuei / q; lactis abui-
 Cicero dans. Et per superlatiuū. Cicero pro marcello. Clarissimi / ac fortissimi / patri
 Terētius æq; amātissimi. Similiquoq; mo / ea quæ uidentur / frequētatiua / pro nomi-
 bus posita / genitiuo iūgūtur. Terētius i Phormiōe. Liberalis ē: & fugitās litii.

De participio præteriti temporis significante actionem: & de præsentis passionem.

Participia quædam in uoce passiuæ actionē / quædam in actiua passionē signifi-
 cant: ut excretus / circūspectus / consideratus / disertus / cautus / argutus / cōten-
 tus / profusus / fluxus / discretus / cōplacitus / exoletus / defectus / adultus / falsus /
 tacitus / scitus / ignotus / tutus: quod & passiue accipi potest: ut tutus sū ab ho-
 stibus: hoc est munitus. Ignotus qui ignorat dicitur: nō qui ingoratur modo.
 Quintiliāus Quintiliāus. Ne quis tñ erret ignotus / nō est filii mei nouerca: sed mater. Igno-
 Terētius tus dixit pro ignorans: non pro ignoratus. Falsus qui fallit / & qui fallitur / di-
 Terētius ci pōt. Terētius. Censen me aliquam causam fictā / falsam / ineptā / saltem po-
 tuisse proloqui: id est fallentem. Idem. Carine falsus es: id est deceptus. Tacit-
 Virgilius tus taciturnus qui tacet / actiue accipitur: & nonnunq; passiue: ut est apud Vir-
 Salustius giliū. Quis te magne Cato tacitū / aut te Cossæ relinquat? Salustius. Alieni ap-
 Salustius petēs / sui profusus: hoc est profusor sui. Idem. Diuitiarū / & formæ gloria / flu-
 Terētius xa / & fragilis habetur / pro fluens. Scitus is dicitur / qui siēs est: ut est apud Terē-
 Terētius tium. Scitū quoq; hominē: nisi acipere uelimus passiue: ut est apud eundem.
 Scitus puer natus e Pamphilo est: quasi scite & docte factus. Sic complacitus:
 Virgilius sic ab exresco excretus: ut est apud Virgiliū. Excretos hædos. Sic exoletus ab
 exoleo. Nam quom adiectiue ponitur / adultus interpretatur: quom autē sub-
 Plautus stantiue / scortum masculinum significat. Plautus. Reliqui domi exoletam uir /

Martialis ginem. Sic adultus ab adoleo. Defectus quoque qui deficit & qui deficit appellatur. Martial. Dulcia defecta modulatur carmina lingua: hoc est deficiente lingua. Hæc quidē actiue significationis in uoce passiuā. Paucioria autē sunt passiuæ significationis in uoce actiua: ut euidentis negociū / quod uidetur apte / & intelligitur. Indulgentior facies apud Quintilianū pro pulchra: hoc est cui alii indulgeat: non quæ indulgeat aliis. Vnde & Statius ait. Pulchrior haud illi triste ad discrimen ituro Vultus / & egregiæ tanta indulgentia formæ. De quibus etiam Laurentius disseruit.

De participio iuncto cum uerbo / uel gerundio.

Participia iuncta cum infinitis dicuntur seruire uim participiorū: iuncta uero cū nomine uim nominū: ut timeus nauigare / uel nauigandi: cupiens discere / uel discendi: peritus cantare / uel cantandi: assuetus ludere / uel ludendi: quod et Laurentius tradidit.

Laurentius

De præpositionibus in / clam / procul / sub / pro / præter / tenus.

In præpositio quom componitur ut indoctus / iniustus / insipiens / manifestā reddit dictionis significationē: sed & nonnunquam uim sui auget compositi: ut est apud Virgilium libro æneid. vi. agnosco crines / incanaq; menta: id est ualde cana. Idem alibi. Nocuit nunquam imprudentibus imber: hoc est ualde prudentibus. Cicero. Sisenna libro historiarū tertio. Sublatus læticia nimia / aut impotentia animi cōmotus / pro ualida potentia. Cicero tusculanarum. v. Qui nihil metuant: nil agant: nil cōcupiscant: nulla ipotentia efferantur: id est ualida potētia. Clā tam accusatiuo / quā ablatiui præponitur / auctoribus Donato / & in Donatum Sergio / & Seruio. At uero Priscianus / & Donatus cognomēto minor / ablatiui tantum præponi uoluerūt. Procul ablatiui deseruit: ac etiam accusatiui: ut est apud Curcium. Procul urbem. Et tam prope quā longe significare habet / testibus Seruio / Acrono / Agræcio in caprū Sub accusatiui / & ablatiui casui præponitur: accusatiui quidē / quom tempus notat. Virgilius. Sub noctē exportat calathis. Sub id est ante: & accusatiui deseruit. Virgilius li. æneidos. ii. potesq; sub ipsos Nituntur gradibus. Sub id est pro: & accusatiuum postulat. Virgilius li. æneidos primo. Vrit atrox Iuno: & sub noctē cura recusat. Sub id est i: & tam ablatiui / quā accusatiui præponi potest. Virgilius libro æneidos v. quo deinde sub ipso Ecce uolat. Cicero ad plancum. sub eas autem redditæ sunt: id est i eis litteris. pro i significato proprio est / quom dicit: pro deo mortem æquanimiter feram. Quādoque potitur pro in: ut sedet pro tribunali: id est in tribunali. Nonnunquam accipitur pro ante: ut est apud Virgilium li. æneidos. viii. Stabat pro templo: & capitolia celsa tenebat: id est ante templum. Pro item iter iectio est: & aspirationem in fine respuit: teste Prisciano: quia nō est apocopa ta dictio: Scribendum est igitur hac scriptura pro: non autem cum aspiratione pro: ut inepte Gasparinus a notari præcepit. Lucanus. pro si remeasset in urbem. Cæcilius. Pro dii immortales / unde prorepsit truo: Præter accusatiui deseruit: & nonnunquam ablatiui: ut est apud Salustium in Catilina. Præter rerum capitalium condemnatis / pro condemnatos. Præter item / pro ante / uel per / ponitur: teste Marcello. Cicero Verrinarum secundo. Præter oculos soli ferebant. Varro in eumenidibus. En domum præter matrē deum ædem axaudio cymbalorum sonitum. Tenus ablatiui singulari deseruit: ut hactenus / quatenus / ore tenus / uerbo tenus. Virgilius. Hac celebrata tenus. Iuuenalis. Cruretenus medio tunicas succingere debet. In plurali uero / ablatiui / et & genitiui seruire potest. Ouidius libro metamor. v. Pectoribusq; tenus molles erectus in auras. Idem in eodem. Pectoribusq; tenus media sublimis i æde. Lucretius. Laborum tenus interea perpotet amarum. Virgilius li. æneidos. x. Exterrens freta / cui laterum tenus hiaspida nati Frons hominem præfert. Idē alibi. Et crurum tenus amento palæaria pendent. Quintiliāus libro. xii. Sed ille uir bonus / qui hæc non uocibus tantum sibi nota / atq; nominibus / aurium tenus in usum lingua præcipit. Coelius. Nam illi rumores de comitiis transpadanorum / Cumanorū tenus caluerunt. Curtius. Pauci hostiū tenus exacti penetra uere ad portum.

De super/supra/uel supera/infra/uel infera/intra/coram/
secundum/iuxta/uel iuxtim/

- Priscianus Super accusatiuo & ablatiuo casui seruit: supra uero accusatiuo tantum/testibus
Donatus Prisciano & Donato cognomēto minore. Et licet ineruditi dicāt/ Quod sup
est/tangit: quod supra/distat ab illo/nulla mihi uidetur in significato dif
ferētia. Quintiliāus. Nec ulla ē supra terras adeo rabiosa bellua. Nō dixit sup:
Liuius sed supra: & tamen bellua dum terrā calcat/tangat necesse est. Liuius li. xliiij.
Lucretius Vbi circa muros/supra/supterq; terram/per dies. xxv. pugnatum est. Lucreti
tis libro. iij. Nec supra caput eiusdem cecidisse uietum Vestem sentimus. Si. n.
Lucas super dixisset/uerius stare non posset. Et Lucæ capitulo. xv. legitur. Dico aut
uobis/q; ita gaudium erit in cælo/sup uno peccatore pœnitentiā agēte. Neq;
Virgilius enim hic de tactu itelligi pōt. Quādoq; sup pro deponitur: ut est apud Virgi
Seruius lium li. æneidos primo. Multa super Priamo/rogitans/super Hectōf multa/
Virgilius idest de Priamo/de Hectore. Super item significat ualde/teste Seruio. Vir
Prisciāus gilius libro æneidos tertio. O mihi sola mei super Astyanactis imago. Antiq
Tullius etiā supera p supra protulerūt/teste Prisciano tractatu de præpositiōe/Tul
Tullius lium inducente dicentem in Arato. Toruus draco serpit subter superaq; re
torquens: Sese. Idem in eodem. Huic supera duplices humeros affixa uidetur
Caper Stella micans. Infra/uel antiquorū more ifera/teste Capro/ad dignitatem &
locum referri debet: ut hoc infra dignitatem meam est: infra uires meas: infra
tectum. Errant autem minores/ quom ex consuetudine dicūt: infra hebdoma
dam: infra mensem: infra annū: cum potius intra/ non infra dicere debeāt. Nā
Caper infra habet relatiuum extra/ uel extera/ ut teste Capro/ ueteres dixerūt. Infra
Caper autem habet relatiuum supra/ uel supera. Rursum ab infra/ uel infera/ forma
Prisciāus tur infer/ in recto/ uel inferus infera inferum/ testibus Capro/ & Prisciāo. Co
Virgilius ram ablatiuo præponitur: & quandoq; aduerbium est: ut est apud Virgilium
Seruius libro primo æneidos. coram quem quæritis adsum. Secundum accusatiuo de
Psalmodia prete Seruio. Iuxta accusatiuo præponitur: & quādoq; aduerbiū ē: ut ē apud
Psalmodiographum. Iuxta est dominus iis qui tribulato sunt corde. Comperitur
Marcellus etiam iuxtim pro iuxta/ teste Marcello/ Sisennam referente dicētem. Iuxtim
Sisenna Numicium flumen obtruncantur.

De ad præpositione/ propriis & appellatiuis noibus iuncta.

- Cicero Dicere possumus: pergo Romam: & ad Romam: uado ad forum: eo rus. Cice
Hieronymus ro. Ea die Verres ad messanā uenit. Hieronymus in Thobia capi. primo. Hic
Virgilius solus fugiebat consortia hominum: & pergebat ad Hierusalem ad templū do
Virgilius mini. Virgilius. Lauinaq; uenit Littora Thessalia: & alibi. Deuenē locos. Te
Terētius rētius in Eunucho. Dū rus eo/ cœpi egomet. Quādoq; per dariuū loquimur/
Marcellus teste Marcello: ut est etiam apud Terentium in Andria. Interea mulier quæ
Terētius dam ab hinc triennium ex Andro cōmigravit huic uicinā. ubi Donatus ait.
Huic uicinā/ huic scilicet loco/ uel locorum.

De præposicione cum aduerbiis iuncta.

- Marcellus Omnes (inquit Marcellus) artem secuti/ negant præpositionem aduerbiis addi
oportere: sed auctoritas ueterum præponi iubet. Et inducit Titinium/ Ennium/
Aphranium/ Cæcilium/ Accium/ Nonium/ Claudium/ Pomponium/ Tur
Lucretius pillium/ Lucretium/ Terentium. Ex quibus/ breuitatis causa/ postrema duo af
Terentius feremus exempla. Lucretius libro. ii. Vim cupidā tam de subito q̄ mens habet
Donatus ipsa. Terentius in ecyra. Ita corripuit de repente tacitus se ad filiam. At uero
Donatus de repente (inquit) una pars orationis est. Aduerbiis enim præpo
sitiones nō addūtur. Nā si separaueris/ non est latinum de repente. Hæc ille.

De nonnullis aduerbiis.

- Priscianus Antiqui testibus Prisciano/ & Marcello/ Plautum/ Claudium/ Catonem/ Pacu
Marcellus uium/ Lucretium/ Pomponium/ Titinium/ Sisennam. Næuium/ Ennium/ Ac
cium/ Cæcilium/ Aphranium/ Terentium/ Turpillium/ Varronem/ Casiu/

Salustium/Tullium/Lucillum/Laberium/Catullum inducentibus hæc ad-
uerbia usurpabant/ut infra.

Amariter pro amare	Rariter pro raro	Immēsum pro imēse
Amiciter pro amice	Rusticam pro rustice	Facile pro faciliter
Ampliciter p ample	Strictim pro stricte	Difficile pro difficulter
Benigniter p benigne	Restrictim p restricte	Caduciter pro caduce
Blanditer pro blāde	Simulter pro similiter	Prosperiter p prospe
Celere pro celeriter	Simitu pro simul	Suaue pro suauiter
Celeratim p celerāter	Sollēnitus p sollēniter	Dulce pro dulciter
Celerāter p celeriter	Siplicitus p simpliciter	Graue pro grauiter
Cōtēptim p contēnēter	Seueriter pro seuerē	Moderāter p moderate
Cautim pro caute	Sæuiter pro Sæue	Perpicace p pspicaciter
Dubitam p dubitāter	Sæuum pro sæuiter	imortalit9 p imortalitē
Duriter pro dure	Saniter pro sane	Abundāter pro abūde
Enixim pro enixe	Temeriter pro temere	Inane pro inaniter
Aequiter pro æque	Toruiter pro torue	Planiter pro plane
Fortuati p fortunate	Verecūditer p uefcūde	Cogitati p cogitate teste.F.
Fastidiliter p fastidiose	Perplexim p perplexē	Dilerti p diste/teste.F.
Festiuiter pro festiue	Exq̄s̄itim pro exquisite	His adiūgēt possumus
Firmiter pro firme	Furtim pro furtiue	Parciter pro parce
Fidele pro fideliter	Indiscriati p idifferēter	Torpiter pro torp ēter
Festinatim p festināter	Paulatim pro paulatie	Dapsile pro dapsiliter
Festinanter pro festine	Tholuti p uolubiliter	Proprium p proprie
Futile pro futiliter	Efflic̄tim pro uehēmter	Proteruiter pro pterue
Humāitus p hūaniter	Cōmunitus pro coiter	Præclariter pro præclare
Humaniter p humane	Sublime p sublimiter	Priuatim pro priuate
Insanum pro insane	Hilare p hilariter	Separatim pro separate
Insaniter pro insane	Memoſ pro memoriter	Segregatim p segregate
Immane p imaniter	Mutuiter p mutuo	Dissimulati p dissimulāter
Iactuose pro iactāter	Lōginque pro lōgiter	Dissimulāter p dissimulate
Inimiciter p inimice	Longiter pro longe	Minutim pro minute
Ignauiter p ignaue	Mestiter pro meste	Minutatim pro minutate
Largitus pro largiter	Munditer pro munde	Semotim pro semote
Largiter pro large	Miseriter pro misere	Remotim pro remote
Propatim p propāter	Probiter pro probe	Simulatim pro simulāter
Propiter pro prope	Publicitus pro publice	Simulanter p simulate
Primitus pro primū	Puriter pro pure	Raptim pro festinanter
Primitus pro prime	Asperiter pro aspere	Cursum q̄ curendo
Rarenter pro rare	Superbiter pro supbe	Saltim q̄ saltando
		Saltem coniunctio est.

Festus
Festus

Terētius
Plautus

Statim prima syllaba correpta/significat cito:prima autem producta/per/
seuerāter uel æqualiter. Terentius in adelphis. Bina talenta capiebat statim.
Plautus in amphitrione. Nec recedit loco/quin statim rem gerat.

De quibusdam nominibus pro aduerbiis positus.

Prisciāus

Sunt pleraq̄ nomina appellatiua/quæ in genitiuo pro aduerbiis proferuntur/
teste Prisciano tractatu de aduerbio/quemadmodum & propria locorū no-
mina primi-& secundi ordinis:ut humi/belli/domi/militiæ:sicut Nouariæ/
Mediolani. Quæ autem tertiæ sunt declinationis locorum propria/per ablati-
uum proferuntur:ut sum Carthagine. Inueniuntur etiam appellatiua quædā
per datiuum pro ablatiuo prolata:ut ruri/luci/uesperi.

De non/ne/nec/neq̄/ni/nisi/nunq̄:& de duabus/&
tribus negationibus.

Hierōymus

Dicere possumus/timeo/metuo/ueeor/ne hic moriatur:uel ut moriatur:uel ut

Cicero

ne moriatur-pro ut non moriatur. Hieronymus in genesi capitulo. xxvii. Ti-
meo ne putet me sibi uoluisse illudere. Cicero. Metuo ut ne pereat. Terētius.

Terētius

Apprime in uita utile/ut ne quid nimis/pro ut non quid. Simili quoq̄ mo-

Laurentius do dici potest: caue facias hoc: uel caue ut facias hoc: uel (quod Laurentius im-
 Propertius probat) caue ne facias hoc. Proptius. Tu caue ne tristi cupias pugnare puel-
 Horatius la. Horatius sermone. xiiii. Tu caue ne minuas: tu ne maius facias id. Non ue-
 Virgilius ni: & ne ueni: utroq; modo loqmur. Virgilius. ne saui magna sacerdos. Et rur-
 Virgilius sum. ne quaeso absistite ferro. Nonnunq; ne ponitur pro ualde testibus Dona-
 Donatus to sup Andria Teretii: & Prisciano tractatu de aduerbio: quod tñ Laurētius
 Prisciaūs iprobat. Quādoq; ne pro neq; accipitur: ut Cicero in inuectiuis. Ne dici qui-
 Laurentius dem opus est: quanta diminutione ciuium. Lucanus libro primo. Ne se Ro-
 Cicero ma ferens: pro neq;. Aliquādo ne pro an dubitatiue sumitur: ut est apud Vir-
 Lucanus gilium iustitiā ne prius mirer belluē laborum. Aliquādo interrogatiue simul
 Virgilius & dubitatiue. Terentius. daturne illa hodie Pamphilo nuptum? Nonnūq; nē
 Terētius significat id quod utiq; sed tunc cum æ diphthongo annotatur: producta q;
 Horatius dem naturaliter. Horatius. Clarus erit: fortis: iustus: sapiens: nē etiam rex. Vbi
 Prisciaūs chalcographi litterarum ingari: que pro nē impresserunt. Sed codices manu-
 scripti: nē habent: quod etiam Priscianus anotauit. Quod autem hic corrept-
 ta ponitur: hoc fit propter sequentem uocalem. Nam diphthongus ipsa per
 Virgilius synalcepham abiicitur. Virgilius tamen corripuit: quom ait. Tanta nē me te-
 Seruius nuit uidendi nate uoluptas: id est utiq; interprete Seruio. Rursū ne: nec: ne:
 Prisciaūs q; pro saltem ponuntur: teste Prisciano tractatu de coniunctione: cuius exē-
 plum ē. Nec unam horam avarus negligit lucrum: et neq; pius iustitiam: hoc
 Salustius est: saltem unam horam avarus lucrum negligit: & saltem unam horam pius
 negligit iustitiam. Salustius in Catilina. Quippe secundæ res sapientium ani-
 mos fatigant: ne illi corruptis moribus uictoriæ temperarent: id est saltem tē-
 Priscianus perarent. Necne quoq; pro annon: teste Prisciano tractatu de coniunctione
 Virgilius usurpatur: cuius exemplum est. Ut sit sensus in morte: necne prodest recte ui-
 uere? Ni pro nisi. Virgilius. Iamq; dies (ni fallor) adest: quem semper acerbū
 Semper honoratum (sic dū uoluistis) habebō. Ni etiam pro ne ponitur: teste
 in Virgilium Donato super illum locum: Ni teneāt cursum. Nunq; significat
 Donatus non unq; & quandoq; pro non ponitur: teste Donato in Terentium: dicen-
 Donatus te etiam Virgilio. nunq; omnes hodie moriemur inulti: pro non. Congruē di-
 Virgilius ci potest. Nescis nec in pace: nec in bello uiuere: uel sic. nec in pace: uel in bel-
 lo: scis uiuere. Duæ negationes (inquiunt grāmatici) unam faciunt affirmati-
 onem (ait Marcellus) cum Marcus Varro duas pro una negationes posuerit:
 Marcellus quom dixit libro de uita patrum secundo. Qua abstinentia uiri: mulieresq;
 Varro Romanæ fuerint: q; a rege munera: eorum noluerit nemo accipere. Rursū
 Donatus tres negationes: teste Donato super Andriam Terentii: pro una ponuntur:
 Terētius dicente in eadem Terentio. Neq; tu haud dicas tibi non prædictum: hoc est
 tu neq; haud nō tibi prædictū dicas. Salustius. Haud ipūe neq; iultus occidit.
 Salustius De pridie: & postridie.
 Cicero Pridie: & postridie: genitiuo iungitur: & accusatiuo. Cicero ad Lentulum. Iam
 Cicero illam sententiam Bibuli de tribus legatis pridie eius diei fregeramus. Idem
 Cicero ad Coelium. Proficiscebar inde pridies nona quintiles. Idem ad Appium.
 Liuius Hæc scripsi postridie eius diei: cum castra haberem Mofestiae. Liuius libro
 vi. Etiā postridie idus supsederi iussit. Neq; significat postridie post tres dies:
 Vgutio ut Vgutio: & Catholicon: inerudite interpretati sunt: sed teste Seruio: postri-
 Seruius die dicitur p syncopam quasi postera die: hoc est quasi cras non præsentis di-
 ei: sed cuiusdā alterius aut præteriti: aut futuri: ut postridie q; parer obiit epu-
 lum feci. Terētius i Andria. Venit Chremes postridie ad me clamitās. Augusti-
 Terētius nus de ciuitate dei li. xii. capi. xii. Ipse deniq; p. mus homo: uel postridie: uel eo-
 Augustinus dem die: posteaq; factus est: potuit inquirere: cur non ante sit factus.
 De nonnullis comparatiuis: superlatiuisq; aduerbiis:
 accusatiuo seruientibus.
 Comparatiua aduerbia: & superlatiua: præter suam cōstructionem ablauī casus: &
 Laurentius genitiui: ut scribo melius te: & optime omnium: aliquando accusatiuo deser-
 Cicero uiunt: utiq; ea: quæ a præpositionibus ueniūt: quod etiā Laurētius tradit. Ci-
 cero ad Octavianū. Cum castra medio itinere longius aduersariorum castris:

- Gellius & propius urbem mouerentur. Gellius libro decioqnto noctium atticarū.
 Salustius Quercū uidit proxime uiam patulis in parte ramis hiantem. Salustius. Pro
 Priscianus xime Hispaniam Mauri sunt. Nec hæc regere datiuum possūt ut Priscianus
 inerudite & inepte uoluit: quale dicit esse illud Virgiliti / propius stabulis ar/
 Virgilius menta tenerent. Hic enim datiuus nō natura cōparatiui regitur: sed ipsius no
 minis: non aliter / q̄ si dicas. Nauigo te propinquius terræ.
 De diequarti / & diequarte.
- Gellius Dicere possumus teste Gellio libro nono noctiū atticarū & hoc frequēter usur
 pant auctores: diecraftini / & diecraftine / diepristini / & diepristine: dieproxi
 mi / & dieproxime: dietertii / & dietertie: diequarti / & diequarte: diequinti / &
 diequinte: pro die craftino / pristino / proximo / tertio / quarto / quinto: & id
 quidem (ut ait) pro aduerbio copulate dictū est: secūdaq; in eo syllaba corri
 pitur. Verū Macrobius in saturnalibus hoc differētiæ esse dixit: q; dicendo
 Macrobius diequarto / de præterito intelligatur / diequarte aut uel diequarti / de futuro:
 Cato ut est apud Catonem in originibus. Mitte Romā mecum equitarum: diequā
 Marcellus ti in capitolio tibi cœna cocta erit. Idem & Marcellus confirmauit.
 De alias / & partim.
- Gellius Dicimus omnes ciues alias boni / alias mali: nunq̄ eisdē sunt moribus. Dicimus
 etiā teste in noctibus atticis Gellio / partim hominum uenerunt. Et est idē qd̄
 pars hominū: hoc est quidam homines. Nā (ut ait) partim hoc loco aduerbiū
 est: neq; inclinatur casus: sicut & cū partim hominū dici pōt: id est cum quibus
 Cicero dam hominibus: & quasi quadam parte hominū. Sed hoc nūc est splēdidius /
 quom in oratione fuerit additū (ut est illud Cicerōis ad Valeriū iuriscōsultū)
 q̄q̄ qui istinc ueniūt / partim te superbū esse dicūt / q; nil respondeas: partim
 contumeliosum / q; male respondeas. Et qui ciuitatibus præsent / partim no
 biles sunt: partim populares: id est aliqui nobiles sunt: aliqui populares.
 De age / agedum / agite.
- Laurentius Age / agedum / agite / tam pluralē / q̄ singularē numerū desyderant: etsi Lauren
 Virgilius tius singularē tantū age / agite aut solū pluralem expetere dixerit. Virgilius.
 Virgilius Eia age rumpe moras: uariū / & mutabile semper Fœmina. Idē georgicorum
 primo. ergo age terræ. Pingue solū primis extemplo a mensibus anni Fortes
 Statius iuentāt tauri. Statius libro thæbaidos decimo. Ite age: & obsessis uigilem cir
 Valerius cundate flamam. Valerius Flaccus li. iiii. Vos age phuneras ad litora uoluite sil
 Sylius uas. Sylius li. xiii. Ergo age qua litui / qua ducunt bella / sequamur. Horatius
 Horatius sermone. xiii. Tu cessas: agendū sume hoc pisanariū oryzæ. Cicero. Agedū cō
 Cicero ferte nunc cū illis uitā. Valerius Flaccus li. secūdo. Quare agite o socii micat
 Valerius immutabile cælū. Lucanus li. viii. Quare agite eoum / comites properemus
 Lucanus in orbem. De en / & ecce: & o prolata / uel omīssa.
- Virgilius En / & ecce / noiatiuo / & accusatiuo / iūgi possūt. Virgilius. En Priamus: sūt hic ēt
 Iuuenalis sua præmia laudi. Iuuenalis. En habitū / quo te leges / & iura ferentē. Hiero ny
 Hierōymus mus in Hesaia. Ecce ego / mitte me. Et in actibus ap̄loz. Anania. At ille ait. Ec
 Virgilius ce ego dñe. Virgilius. Ecce duas tibi Daphni: duoq; altaria Phœbo. O qñq;
 Lucanus profertur: qñq; nō: & ntō / & accusatiuo iungitur. Lucanus li. vii. O foelix si te
 Virgilius uel sic tua Roma uideret. Virgilius. O fortunati / quoq; iā mœnia surgūt. Ho
 Horatius ratius in arte poetica. o ego leuis Qui purgo bilē sub uerni tpris horā. Et ad
 Romāos cap. vii. legitur. Infœlix ego hō / qs me liberabit de corpore mortis
 Cicero huius. Cicero. O uariā / uolucrēq; fortunā: Idē. O miserā conditionē admini
 Cicero strādī cōsulatus. Ouidius li. metamor. x. Me miserā / q; nō nasci mihi cōtigat
 Ouidius illic. Cicero in Antoniū. Indignū facinus / & hoīem neq; qui nō dubitaret uel
 Cicero in foro alea ludere. Valerius Maximus li. iiii. Sine ullis imaginibus nobilem
 Valerius animum. De ac / & atq; pro q; & de ac / & acsi pro
 tanq; & de æque pro ita / uel tam.
- Gellius Atq; teste i noctibus atticis Gellio / cōiunctio ē cōnexiua: & nonnunq̄ pro ac /
 Cicero uerbio q̄ ponitur: ut si dicas. Aliter ego feci / atque tu: id est q̄ tu. Cicero ad
 Curionem. Sed aliter / atq; ostenderam facio: hoc est aliter q̄ ostenderam. Te
 Terentius rentius in Phormione. Simili utamur fortuna / atq; usi sumus. Virgilius libro

Virgilius æn eidos tertio. Haud secus ac iussi faciunt. Ac & acsi pro tanq̄ ut si dicas.
 Cicero Veneror hunc ac uel acsi patrem: id est tanq̄ patrem. Aeq̄ te laudo/ac Cice-
 ronem: ut Cicero ipse ad Curionem. Me certe habebis cui charus æque sis/
 & per iucundus/ac fuisti patri.

De coniunctione uel.

Vel coniunctio est disiunctiua: ut uel scribam: uel ad te ueniam: quandoq̄ copu-
 latiua: ut maxime me tibi amicum facit uel uirtus/uel doctrina tua. Aliquan-
 do pro etiam ponitur. Terentius in eunucho. Vel rex semper mihi maximas
 Terentius gratias agebat pro etiam. Virgilius. Vel Priamo miseranda manus pro et.
 Virgilius Nonnunq̄ diminutionem signat. Lucanus libro septimo. O foelix si te uel sic
 Lucanus tua Roma uideret. Quandoq̄ pro ualde accipit teste Prisciano. Cicero pro
 Priscianus Muræna. Vel maximum bellum populum Romanum cum rege Antiocho
 Cicero gessisse pro ualde maximum.

Nestoris Dionysii Nouariensis liber octauus foeliciter incipit.

Horatius	Composita cum γῆρος quod apud nos genus indicat/ge syl- labam corripiunt. Horatius sermone tertio. Ut quis tacet Her-	Hermoge-
Martialis	c	nes
Ausonius	Mantile e mensa furrigit Hermogenes. Ausonius. Diogenes	Diogenes
Virgilius	obit: nō obit: sed abit. Cū i latino scribitur. Virgi. i buccolicis.	Antigenes
Martialis	Non tulit Antigenes: & erat tam dignus amari. Cum t exili/& i latino scribi	Menogenes
Iuuenalis	tur. Martialis. Menogenen oī tu licet arte uelis. Iuuenalis. tunc corpore sano	Archigenes
Iuuenalis	Aduocat Archigenem. Cum ch aspirato/& i latino scribitur. Iuuenalis satyra	Protogenes
Gellius	tertia. Protogenes aliquis/uel diphilus/aut erimantus. Hic etsi pro proprio	
Petrus	uiri nomine non accipiatur/suit tamen pictoris eximii proprium nomen/te	Origenes
	ste Gellio libro. xv. Cum t exili/scribitur. Quare errauit Petrus Riga/ quom	
	dixit i Luca. Scripsit Origenes/ q̄ non tenebrosa fuerunt. Origenes cum i lati	
	no scribitur.	
Ouidius	Composita cum βατῆος quod est ambulans/ ba syllabam corripiunt. Ouidius	Eurybates
Iuuenalis	heroidum. Eurybati data sum/ Talhybioq̄ comes. Cum y græco scribitur.	Schoenoba
	Iuuenalis satyra tertia. Augur/ (schoenobates/ medicus/ magus/ omnia nouit:	tes
	id est funiambulans. Cum ch aspirato/& æ diphthongo annotatur.	
Ouidius	Composita cum Τελοος quod apud nos finem signare habet/ te syllabam cor-	
Iuuenalis	ripiunt. Ouidius qui de uetula inscribitur/ si tñ codex non mentitur auctorē.	Aristoteles
Carolus	Inquit Aristoteles græcorum philosophorum. Iuuenalis satyra secunda.	
Antonius	Si quis Aristotelem. Carolus Arretinus ad Cyriacum.	
Carolus	Pyrgotelem gēmis/ Mentoraq̄ in pateris. Cum y græco scribitur. Antonius	Pyrgoteles
Gallus	Panormita. Aemula Praxitelis quam tulit apta manus. Carolus Arretinus.	Praxiteles
Papinius	Praxitelesq̄ Cnidi rursus te marmore signet. Cornelius Gallus. Praxitelis ma-	
	nibus uiuo iterum Niobe. Papinius libro siluarum tertio. Praxiteles quod	
	ebur Pisæo pollice rasum.	
Iuuenalis	Composita cum σῆρος quod cum th aspirato scribitur/ & apud nos robur si-	Demosthe
	gnificat/ siue ualentiam/ sthe syllabam corripiunt. Iuuenalis satyra decima.	nes
	Eloquium/ aut famam Demosthenes/ & Ciceronis.	Xenocrates
Macer	Composita cum κρᾶτος quod cum c/ & t exilibus scribitur/ & apud nos robur	Menecrates
Papinius	dicit/ siue imperiū/ cra syllabā corripiūt. Macer de uiribus hæbarū. Xenocra	Hermocra
Martialis	tes scripsit totidē cessare diebus. Papinius li. siluarū. iiii. Parthenope clari ge	tes
Martialis	nus ecce Menecratis auget. Martialis. In sōnis medicū uiderat Hermocratē.	Hippocrates
Catullus	Idē. Os hoīs mullū me rogat Hippocrates. Cū i latino/ & gemio p scribitur.	Harpocrates
Lucillius	Catullus. Vxorē/ ac patruū reddidit Harpocratē. Lucillius li. xvii. Villicū Ari	Aristocrates
Martialis	stocratem/ mediastinum/ atq̄ bubulcum.	Callistratus
Martialis	Composita cum στράτος quod significat exercitium/ stra syllabam corri-	Charestra-
Martialis	piunt. Martialis. Sum (fateor) semperq̄ sui Callistrate pauper. Cum gemi-	rus
Martialis	no l/ & i latino scribitur. Martialis. Quadringenta tibi non sunt Chæ/	Philostratus
	restrate semper. Cum ch aspirato/ & æ diphthongo scribitur. Martialis.	Sostratus.

Iuuenalis	A Sinuessanis conuiuia Philostratus undis. Cum ph & i latino & unico l scribitur. Iuuenalis satyra decia. Prudente & madidis catar quæ Sostratus alis.	
Iuuenalis	Composita cum δωρο quod apud nos donum significare habet do syllabā producūt. Iuuenalis satyra sexta. Tonsoris tantū damno rapit Heliodorus.	Heliodor rus
Horatius	Horatius sermone quinto. Hospitio modico rhætor comes Heliodorus.	
Pantheon	Quare errauit Pantheon quom dixit. Corpus Heliodori fodiunt: abeuntq;	
Virgilius	latenter. Virgilius libro æneidos tertio. Nam Polydorus ego. Et iterum. Po	Polydorus
Virgilius	lydorum obruncat Hydaspes. Cum unico l & y græco scribitur. Iuuenalis	
Iuuenalis	satyra septima. Lautorum pueros artem scindens Theodori. Martialis.	Theodorus
Martialis	Pierios uatis Theodori flama penates. Cum th aspirato scribitur. Martialis.	Calliodorus
Martialis	Calliodorus habet censum (quis nescit) equestrem. Idem. Pinxisti Venerem /	
Martialis	colis Artemidore Mineruam. Idem. Artemidorus amat: Calliodorus arat.	Artemido rus
Martialis	Artemidorus cum t exili & i latino scribitur. Callidorus cum duplicato l &	
Ausonius	i latino scribitur. Ausonius. Lâguenti Marco dixit Diodorus haruspex. Mar	Diodorus
Martialis	tialis. Litigat & podagra Diodorus Flacce laborat. Cum i latino scribitur.	
Macer	Apollodorus autem cum unico p & duplicato l do syllabam corripit: quia	Apollodo rus
Martialis	aliter heroico uersu aut elego capi non potest. Macer de uiribus hæbarum.	
Virgilius	Dicit Apollodorus q; pellere possit abortū. Martialis. Ante salutabat rhæ tor Apollodorus: ubi chalcographi Apollonius imprefferunt.	
Tibullus	Alexander. E de præse componens non breuiabis. Excipitur equidem. Virgi	Equidem
	lius in georgicis. Semina uidi equidem multos medicare ferentes. Tibullus.	
	Illa equidem orandi causas tibi diua relegat.	
	Alexander. Reicio / refert distat dant re tibi longam.	Reicio
	Corripies aliis nisi duplex consona subsit. Reicio / ex re & iacio componi tur: & quom re syllabam producit / cum duplicato ii scribitur. Quando uero	
Stadius	re corripitur: cum unico i scribi debet. Stadius libro thæbaidos sexto. Et pa	
Stadius	tria uigil arte lacon hos reicit ictus. Idem libro thæbaidos quarto. Tæla ma nu reicitq; canes. Sunt tamen qui dicunt q; trisyllaba dictio reicis / reicit / com ponitur ex re / & ico icis icit: & tunc cum unico i scribi uolunt / quom scilicet re syllaba corripitur. Quando uero re producitur / cum duplicato ii scribi / & ex re / & iacio iacis componi perhibent. Sed hæc mihi ex re / & ico non pla cet compositio / cum a proprio uerbi deuiet significatio.	
Horatius	Rettuli rettulisti rettulit / cum gemino t & cum unico t retuli retulisti retulit /	Rettulit
Horatius	scribi potest. Horatius in arte pœtica. Rettuleris pannum refer & sic uiuit in	Retulit
Propertius	eptus. Idem. Rettulit acceptos regale numisma Philippos. Propertius.	
Sueuius	Rettulit & querulo iurgia nostra sono. Sueuius in edyllio quod moretam in	
Antonius	scribitur. fera prælia bello In Persas retulere suo. Antonius Panormita i epi stola ad Lamolam. Sensit amor mentem nostram: retulitq; puellæ. Catullus.	
Catullus	Si reditum retulisset is aut in tempore longo.	
Tibullus	Reppuli reppulisti reppulit cum duplicato p & cum unico p / repuli repulisti re	Reppulit
Lucanus	pulit / scribi potest. Tibullus. Nam Ciconūq; manus aduersis reppulit undis.	Repulit
Ouidius	Lucanus. Reppulit a Libycis immensum syrtibus æquor. Ouidius heroidum.	
Syllus	Quæq; feros repuli doctis medicatibus ignes. Syllus li. xvi. nec dum matu rus ad arma Scipio / restituit terras illæsus Iberas Troiugenis repulit Pœnos.	
Ausonius	Repperi repperisti repperit cum geminato p & cum unico p / reperi reperisti	Repperit
Propertius	reperit / scribi potest. Et utrunq; hoc disticho posuit Ausonius / dicens. At qui	Reperit
	condiderat postq; non repperit aurum / Aptauit collo quem reperit laqueū.	
Propertius	Propertius. Ah pereat quicunq; meracas repperit uuas.	
Lucretius	Redduco redducis redducit cū duplicato d & cum unico d / reduco reducis re	Redduco
Horatius	ducit / scribi potest. Lucretius libro primo. Redducit Venus / & reductam	Reduco
Horatius	Dædala tellus. Horatius sermone. xiiii. Dii tibi dent capta classem redducere	
Virgilius	Troia. Idem in epistolis. Palma negata macrum / donata reducit opimum.	
	Virgilius libro æneidos quarto. Eiectam classem / sociosq; a morte reduxi.	
Terentius	Rellatus rellata rellatum cum geminato l & cum unico l / rellatus relata re	Rellatus
Donatus	latum / scribi potest. Terentius in Phormione. Quod ab illo allatum est /	Relatus
	sibi esse id relatum putet. Quod exponens Donatus / ait. Prouerbiale est.	

Lucretius	Quod dedit/recepit. Et geminauit / ut reliquias Danaum. Hæc ille. Lucreti	
Lucanus	us libro tertio. Id rursus cæli rellatum templa receprant. Lucanus li. quarto.	
Ovidius	Densaturq; globus / quantum pede prima relato. Ovidius libro metamor/ phoseos quintodecimo. Esse fidem digitis ad frontem sæpe relatis.	
Virgilius	Alexander. Omnia præterita pones disyllaba longa. Excipitur liqui præteri/ tum a linquo: quod primam syllabam indifferentem habet. Virgilius.	Liqui
Virgilius	Nec tamen indecorem tua te regia reliquit. Idem. Nanq; sua patriam lique/ rat tellure sepultam.	
Diomedes	Alexander. Omni præterito reperitur imus breuiando. Si de omni præterito indicatiui dütaxat modi intellexit Alexander / stabit eius regula. Si uero tam de præterito perfecto subiunctiui modi q̄ indicatiui / intelligere uoluit regu la stare non poterit. Nam (ut tradit Diomedes) futurum quidem tempus sub iunctiui modi / in prima / & secunda persona pluralis numeri syllabam corri pit: quam tamen (differentiæ ut ego puto causa) præteritum (ut ait) perfectum producit. Vnde Virgilius in Priapea ait. Vtilis hæc aram si dederitis erit. En nius. Non mi aurum posco: nec mi precium dederitis. Ovidius libro meta/ morphoseos quinto. Haustus aquæ mihi nectar erit: uitamq; fatebor Accepif se: simul uitam dederitis in undis. Idem libro quarto de ponto. Cum gelidâ Thracen / & opertum nubibus Hænum / Et maris Ionii transferitis aquas. Et in eodem. Copia nec uobis ullo prohibente uidendi Consulis / ut limen con tigeritis erit. At uero a Virgilio ri syllaba correpta ponitur. Ait enim libro æneidos sexto. Nanq; ut supremam falsa inter gaudia noctem Egerimus no sti. Sed (ut dixit Seruius) ri syllabam præter naturam corripuit Virgilius me tri gratia: quia aliter stare non poterat uersus.	Dederitis
Virgilius	Alexander. Compositum partis retinens i sine prioris / Hanc breuiant mediis.	
Ennius	Excipitur tanticunq;: quanticunq;: qualicunq;: plæriq;: utriq; tam datiu casus singularis numeri q̄ nominatiui pluralis. Iuuenalis. Quanticunq; domus cõ stet. Marcus Manilius libro secundo. Omne quidem signum sub qualicunq; plæriq; in nube fragores. Martialis. Promisit pariter se Phyllis utriq; daturâ. Quod si dixeris / hæc dictiones continentur sub illa regula / hæc de compositis teneas / q̄ sit tibi tanta Vocalis / quãtam seruabit dictio simplex / respondetur q̄ eadem ratione / ibidem / & ubiq; / quæ ab hac regula eximiuntur / bi syllabâ indifferentem haberent: quam tamen constat solum esse productam.	Trãsseritis Cõtigeritis
Ovidius	Alexander. Vocalis breuis est / alia subeunte: sed inde Demi plura queunt: ut Zoilus: Troilus: Laertes: Stoicus: Taygetus: Clio: Chius: Pierus: Cou: Ceus: gæometra: Aeacus: Aeolus: Pæan: Pæon: Pœas: Aëas: Phæax: Mæon. Mæan der: Leander: Ceyx: Halœus: Typhoeus: Cyane: Cyaneæ: Lageos: Lagois Mæotis: Diana: Achelous: Erous: Enyo: Amalthea: Thyas: Agea: Tros huius Trois: Heros herois: & omnia illa quæ apud Græcos emittūt gtm̄ in ωσ cum ω mega: quia alias mutantia ω magnum in o micron / corripunt penul timam: ut ηωσ aurora uel dies: ubi in genitiuo ηωσσ / in o / ω mutatum est.	Egerimus
Ovidius	Quædam terminata in aus propria nomina: ut Menelaus: Protefilaus. Quæ dam terminata in aon: ut Aon ab Aonia: Chaon: Pharaon: Didymaon: Amy thaō: Lycaon: Lapithaō: Chremetaō: Machaon: Hicetaon: Parthaon: Imaon. Quædã teriata i ion: ut Echion: Oriō: Arion: Amphio: Hyperio: Pandion: Ixion. Producit etiam Io. Quædam terminata in ia: ut Dia: Argia: Elegia: Lá gia: Lampia: Hippodamia: Laodamia: Lebadia: Deidamia: Pædia: Mœchia: magia: Thalia. Quædam terminata in ius: ut Sperchius: Lycius. Quædam ter minata in oiuis: ut Troius: Acheloius: Quædam terminata in eius: ut Peneius a Peneo: Cybeleius a Cybele: Phæbeius a Phœbe: Rhodopei9 a Rhodope: Cythereus a Cytherea: Phineius a Phîeo: Nereus a Nereo: Persei9 a Perseo: Priameius a Prião: Baccheius a Baccho. Quædã termiata i aia: ut Panchaia: Achaia. Quædã quæ cū êi diphthōgo apud Græcos scribūt i penultima sylla ba: ut Galatea: Althea: Alexãdrea: Cytherea: Medea: Deiopea: Penelopea: Calliopea: Cassiopea: spōdeus: Alpheus: pareas. Quædã quæ cū hã apd græcos	Tanticūq; Quaticūq; Qualicūq; Plæriq; Vtriq;
Iuuenalis		
Manilius		
Germanicus		
Martialis		

- scribitur: ut Echeneis: Aeneas. Quaedam quæ cū αι & οι diphthongo a græcis annotantur: quas diphthongos nostri in æ & œ traducere consueuerunt: ut Iudæa: Astypalæa: Lenæus Lyæus: Actæon: Aegæon: Melibæus: Melibœa: Sthenobœa: Eubœa: Eribœa: Bocetia. Quaedam adiectiua ious: ut Myrtous: Gelous: Lesbous: arctous: argous: Sardous: & alia prope plurima. Ouidius de remedio. Quisquis es ex illo Zoile nomen habes. Martialis. Zoilus ægrotat: faciunt hanc stragula febrē. Proprium fuit uiri nomen: quod cum i latio & unico l scribitur. Virgilius libro æneidos primo. Parte alia fugiens amissis Troilus armis. Staius libro siluarum secundo. Troilon Hæmonia traiecit lancea dextræ. Filius fuit Priami regis: quod cum t exili & i latino & unico l scribitur. Ouidius heroidum. Laertaq; latus per quos comitata redirem. Pater fuit Vlyssis. Laerte huius laertes urbs ē Cilicia: teste Ptolemæo. Horatius Stoice post damnatum sic uandens omnia pluris. Martialis. Quod nimium laudas chæremon stoice mortem. Stoici cum t & c exilibus & i latino / philo phi quidam fuerunt: a stoa porticu: quæ erat Athenis cognominati: testibus Epicuro in epistolis & laertio. Lucanus libro quarto. gelidiq; inculta iuuetus Taygeti. Mons est in Peloponneso: & cum t exili utrobique scribitur & y græco. Ouidius quinto fastorum. Clioq; & curuæ scita Thalia lyra. Staius libro siluarum primo. Fronde uer recundo Clio mea ludit Hetrusco. Vna fuit musarum: & cum c exili & i latio scribitur. Chios cum ch aspirato & i latino / insula est in mari Aegæo: & chi syllabâ corripit: quam in deriuatio producit. Lucanus libro octauo. Quas Asine cautes & quas Chios asperat undas. Horatius libro secundo sermonū. Cæcuba uina ferens Alcon Chium maris expers. Martialis. Acrior hoc Chius non erat Aufidius. Tibullus. Consulis: & Chio soluite uincla cado. Pierus cum i latino scribitur: a quo Pierides dictas tradunt. Ouidius libro metamorpho. quinto. Pierus has genuit Pellæis diues in aruis. Cops cum c exili / insula est in mari Aegæo: teste Igino: quam Ptolemæus dicit esse in Myrtoo pelago: quæ pars est maris Aegæi: a qua sit Cops coa coū. Sed apud Græcos cum o in prima syllaba κοωσ insula scribitur: apud quos prima corripitur. In deriuatio autem cum ω magno scribi necesse est: cum prima producat. Quod nri etiā obseruare poetæ. Theocritus edyllio. xvii. πείσ ἀγέπῃ τοῦ ἔγερ το κοωσ δ' ο λω λυξερ ιδ' οίσα. Propertius. Callimachi manes & Coi sacra Philetæ. Ouidius de arte. Si Venerem Cops nunq; pinxisset Apelles. Iuuenalis. Spartana chlamys / conchyliia Coa. Staius in siluis. hunc ipse Coo plaudēte Philetas / Callimachusq; senex / Umbroq; Propertius atro / Ambissent laudare diem. Idem. Fama subit portus nec tū translata Thoantem Fraterna regnare Coo. substantiuum est utrobique apud Staium. Potest etiam formari Cops coa coum / a Co: quo nomine etiam ea insula / quam Coon uocamus / appellata est: teste Strabone libro. xiiii. Et fortasse melius a Co Cops q; a Coos dicitur: quando co syllaba producit. Cops item / urbs est felicis Arabiæ / & eiusdem nominis fluius a monte Imao in Indum fluens: teste Ptolemæo. Cæa cum æ & cum œ diphthongo Cæa scribi præcipitur a Tortellio: cum tamen nulla apud Græcos diphthongo annotetur: sed cum ε / quod correptū est / κωωσ scribitur. Vtroque enim modo declinatur / Ceus & Cea. Vnde Apollonius argonauticorum secundo. ερδ' ε κωω κατέρασσα το λαου ἀγειρω. Insula est maris Aegæi: teste Strabone libro. x. cuius tamē primam Ouidius produxit: quod dixit in libro heroidum. Cingitur Aegæo nomine Cea mari. Et a Ceo Titani Filio cognominata est: cuius etiam prima syllaba apud nostros producta est. Ouidius libro metamor. sexto. Quoq; modo audetis genitam Titanida Ceo Latonam præferre mihi. Virgilius georgicoq; prio. Ceumq; Iapetumq; creati: æuumq; Typhoea. Iuuenalis satyra quarta. Grammaticus / rhætor / geometra / pictor / aliptes: Neq; hoc in loco legi pot; geometres / ut uidimus in dictione aliptes. Nam pes tertius spondeus / quartus dactylus est. Propertius.
- At si quis posita iudex sedet Aecus urna. Fuit Iouis filius ex Aegina: teste

Zoilus

Troilus

Laertes

Laerte

Stoicus

Taygetus

Clio

Chius

Pierus

Cops

Cea

Ceus

Geometra

Aecus

Seneca	Seneca in Hercule furente/dicente etiā Ouidio libro metamorphoseos.vii.	
Ouidius	Enopiam ueteres appellauerunt: sed ipse	
Seruius	Aeacus Aeginam genitricis nomine dixit. Quare hac in parte minie Seruio crediderim: qui super librum sextum aeneidos/hunc eundem dixit fuisse filium Iouis ex Europa. Cum æ diphthongo/ & c exili scribitur. Virgilius libro aeneidos primo. Aeoliam uenit/hic uasto rex Aeolus antro. Fuit Iouis filius: a quo Aeolia regio cognominata est. Est autem duplex: una quidem in Asia/ Græcorum colonia/ media inter Mysiam/ quæ Helleponto adiacet/ ut ostēdit Plinius libro quinto naturalis historiae/ & Ioniam/ quæ magis ad occidentem uergit. Alia Aeolia/ ab Aeoliis septem insulis in mari Siculo sic cognouit/ testibus Solino/ & Plinio (ut quidam uolunt) dicta est. Has dixit Seruius nouem esse: duas paruulas illis septem cōnumerans: quarum cura apud Solinum/ & Plinium/ nulla fuit. Aeola cum æ diphthongo/ ut Aeolus/ filia fuit Aeoli ex Lepatra coniuge/ teste Homero libro decimo odyssæ. Pæan cum æ diphthongo/ proprie laus est Apoillinis: & abusiue omnium deorum/ teste Seruio: & nonnunquam pro ipso Apolline ponitur. Iuuenalis satyra sexta. Parce precor Pæan: & tu depone sagittas. Virgilius libro aeneidos sexto. Vescentes/ lætumque choro Pæana canentes. Pæon cum æ diphthongo/ fuit medicinae artis peritissimus: a quo/ Pæonia hæba cognominata asseritur: a qua hæba/ regio Pæonia/ dicta est: cuius populi/ Pæones uocati sunt/ iuxta Pangæum promontorium Emathiae conterminum ex latere septentrionis inhabitantes/ teste Herodoto libro historiarum septimo. Statius in achilleide. Præterit/ & didici quo Pæones arma rotatu. Pæas cum æ diphthongo/ pariter fuit Philoctetæ. Quare Philoctetes ipse Pæantius dictus est. Ouidius li. v. tristium. Pæne decem totis aluit Pæantius annis. Aeas huius Aeantis/ cum æ diphthongo/ fluuius est Epiri/ a Dyrrhachii mœnibus ex Macedonia prius defluens: & in mare Ionium cadens/ dicente Lucano libro quinto. Purus in oceanu/ parui sed gurgitis Aeas/ Ionio fluit inde mari. Virgilius li. aeneidos. iiii. Protinus Aeneas phæacum abscondimus arces. Iuuenalis. Iam uacui capitis populum Phæaca putauit: Phæaces cum æ diphthongo/ populi fuerunt Corycæ sub ditione Alcinoi regis/ ut late monstrauit. Homerus diuersis in libris odyssæ. Mæon cum æ diphthongo scribitur. Virgilius libro. x. aeneidos. il. la uolâs Clypei transuerberat æra Mæonis: & thoraca simul cum pectore rūpit. Martialis. Perlege Mæonio cantatas carmine ranas: hoc ē homerico. Nā Mæonia regio Lydiae est/ testibus Ptolemæo/ & Herodoto libro historiarum primo. Mæander cum æ diphthongo/ fluuius est Phrygiae/ dicente Ouidio libro metamorpho. nono. Non secus ac liquidis Phrygius Mæander in undis. Est etiam genus picturæ/ testibus Pompeio/ & Nonio. Virgilius libro aenei. primo. quam plurima circum Purpura mæandro duplici Melibœa cucurrit. Mæander item/ mons quidam est Indiae/ ut Ptolemæus ostēdit. Martialis. Cum peteret dulces audax Leandrus amores. Proprium fuit uiri nomē: qui & Leander in recto declinatur. Ceyx cum c exili/ & y græco/ fuit Alcyones cōiunx. Ouidius in epistolis. Alcyones solæ memores Ceycis amati. Halœus cū aspirato initio/ & unico sequente o syllaba/ & eius diphthongo/ fuit Titani ex terra filius. Lucanus libro sexto. Impius hic prolem superis immisit Halœus. Claudianus de laudibus Stiliconis. Cū gemini fratres/ genuit quos asper Halœus/ Martem subdiderint uinclis. Typhoeus cum t exili/ & y græco/ & o syllaba/ & eius diphthongo scribitur/ sicut Halœus: non autem cum æ diphthongo/ ut scribi præcipit Tortellius. Nam apud Græcos cum ω mega i media syllaba scribitur. Vnde Homerus libro iliados secundo/ ait. Ἐπιπρῖαυαίσθαι φασὶ Τύφωβόν ἔϋ. u. εὐπρῖ εὐπρῖ. Lucanus libro quinto. Conditur Inarimes æterna mole Typhoeus. Ouidius libro metamorphoseos quinto. Eiectat/ flamamque fero uomit ore Typhoeus. Neque diuisa est diphthongus apud Ouidium libro præfato/ ut putat Tortellius: quia (ut diximus) cū ω syllaba/ nō cū oī diphthongo/ anotat Typhoeus a Græcis. Neque. n. i obliquis huius nois/ & similiū/ ulla potest inesse diphthongus/ nisi p synhæresi: ut ē	Aeolus Aelia Aeolia Pæan Pæon Pæones Pæas Aeas Phæax Mæon Mæander Leandrus Leander Melibœa Ceyx Halœus Typhoeus
Virgilius		
Plinius		
Solinus		
Plinius		
Seruius		
Homerus		
Seruius		
Iuuenalis		
Virgilius		
Herodotus		
Strabo		
Ouidius		
Lucanus		
Virgilius		
Iuuenalis		
Homerus		
Virgilius		
Martialis		
Ptolemæus		
Herodotus		
Ouidius		
Pompeius		
Nonius		
Virgilius		
Ptolemæus		
Martialis		
Ouidius		
Lucanus		
Claudius		
Tortellius		
Homerus		
Lucanus		
Ouidius		
Tortellius		

- Virgilius apud Virgiliū libro æneidos primo. Iam ualidam Ilionei nauem / iam fortis
 Ouidius Achata. Ait enim Ouidius. Aethereas ausum sperare Typhoea sedes. Idem
 Ouidius eodem libro. Emissumq; ima de sede Typhoea terræ. Neq; te moueat illud
 Virgilius Virgiliū in primo georgicon. Ceumq; lapetumq; creat sæuumq; Typhoea:
 Et coniuratos cælum rescindere fratres. Versus enim hypermeter est: ut etiã
 paulo post ait. Decoquit humorem: Et foliis undam tepidi despumat aheni.
 Nullum enim est nomen secundæ declinationis / quod accusatiuum singula
 rem in ea mittat / nisi habuerit eus diphthongum in fine: ut Orpheus: Tyde
 us: Pelcus: Nereus: Typhoeus: Haloeus: Perseus. Apud Ouidium tamen fit
 synheresis in tertio. metamorphoseos / ubi ait. Nec quo centimanum de / **Cyane**
 iecerat igne. Typhoea Nunc armatur eo Cyane cum c exili: & y græco /
 nympa fuit Sicula / proserpinæ socia / conuersa in fontem sui nominis.
 Ouidius Alia fuit eodem nomine Mæandri fluuii filia. Et cy syllaba indifferentem
 Ouidius habet. Ouidius libro metamor. nono. Cognita Cyane præstati corpore nym
 pha. Idem libro. ii. de ponto. Quaq; suis Cyanem miscet Anapus aquis. Sic & **Cyaneæ**
 Ptolemæus Cyanæ primam producit syllabam. Insulæ sunt in ponto / seu magis in Thra
 cio Bosphoro / teste Ptolemæo. Lucanus libro secundo. Cyaneas tellus emi
 sit in æquora cautes. Ouidius libro primo tristium. Transeat instabiles stre
 uua Cyaneas. Virgilius in georgicis. Et passo psythia utilior: tenuisq; lageos. **Lageos**
 Lucanus genus est uitis: & hærbæ leporariæ. Horatius sermone. xii. Nec scarus / aut po
 terit peregrina iuuare Lagois. genus est piscis: & auis. Mæotis cum æ diphthō
 go / & t exili scribitur: & primã habet indifferentem. Iuuenalis. Tale quid ex **Mæotis**
 Ouidius cusat Mæotide sæuior ira. Ouidius li. tertio tristium. Longior antiquis uisa
 Horatius Mæotis hyems. Palus est Scythiæ. Diana cum i latino / primam syllabam in **Diana**
 differentem habet. Horatius in quarto carminum. Infernis neq; enim. tenebris
 Virgilius Diana pudicum Liberat Hippolytum. Virgilius libro æneidos primo.
 Qualis in Eurotæ ripis / aut per iuga Cynthi / Exercet Diana choros. Iuena
 Iuuenalis lis. Pulchra gaudet Latona Diana. Lucanus libro sexto. Parua Mycenæ quã
 Lucanus tum sacrata Dianæ. Filia fuit Iouis ex Latona / eodem partu cū Apolline na
 Cicero ta. Plures tamen Dianas fuisse refert Cicero de natura deorum. Achelous cū **Achelous**
 Hesiodus ch aspirato / & unico l / fuit Oceani / & Tethyos filius / teste Hesiodo in Theo
 Macrobius gonias: a quo fluuius eiusdem nominis / a Pindo quidẽ monte oriens / & Aeto
 Seruius liam ab Acarnania regione diuidens / dictus est: & generaliter Achelous aq
 Stadius dicebatur / ut Macrobius testatur / & Seruius. Stadius libro thæbaidos septio.
 Inachus ante retro nosterq; Achelous abibunt. Erous cū unico r / nomen fuit **Erous**
 Ouidius unius ex equis solis. Ouidius libro metamor. secundo. Interea uolucres Py
 rois / Erous / & Aethon. Enyo cum unico n / & y græco / dea belli uocatur: quã
 Martialis alias Bellonam appellant. Martialis. Ne te decipiat ratibus naualis Enyo. Sy
 Sylius lius libro decimo. Hæc inter / ueluti nondum satiasset Enyo Iras sæua truces.
 Tibullus Tibullus. Quicquid Amalthea / quicquid Marpesia dixit. Fuit Amalthea cū **Marpesia**
 Lactantius th aspirato / Iouis nutrix: quem una cum sorore Melissa caprino lacte / & mel **Amalthea**
 le pauisse asserit Lactantius Firmianus libro primo. At uero Parmeniscus poe
 ta græcus / capram illam fuisse dixit: quæ gemios hædos parere solebat: quæ
 etiam illo tempore enixa fuerat / quo Iuppiter ad regem Cretæ Melissum nu
 triendus missus fuerat: & filiabus eius in custodiam datus. Quæ cum tunc for
 te lacte carerent / illum ad capram Amaltheam exposuerunt. Thyas cū th **Thyas**
 aspirato / & y græco / sacrificula bacchi dicitur. Virgilius. Thyas ubi audito sti
 mulat trieterica Baccho. Agea / uia est in nauis / dicta (ut scribit Pompeius) q
 Pompeius in ea maximæ quæq; res agi soleant. Lucillius. Multa foro ponens / ageaq; lō
 Lucillius ga repletur. Tros huius Tros cum t exili / fuit rex Dardaniæ: a quo / Troes **Tros**
 Virgilius Troiani dicti sunt. Virgilius libro ænei. primo. Troas reliquia. Danaū atq;
 Virgilius immitis Achilli. Idem egloga septima. Ad simul Heroum laudes / & facta pa
 Hesiodus rentis. Heros intelligitur apud nos uir fortis & semideus: hoc est / plus homi
 Martialis ne detinēs / ut ait Hesiodus. Martialis. Ridet / & Iliacos audit Menelaus amo
 Ptolemæus res. Frater fuit Agamemnonis. Menelaus item uilla est Marmaricæ prouiciæ
 Ouidius mediterranea / teste Ptolemæo. Ouidius heroidum.

Virgilius	Bella gerant alii: Protefilaus amet. Fuit Laodamiæ cōiunx ab Hectore in bello occisus. Cum t exili/ & unico s/ & i latino/ & unico l scribitur. Virgilius in Sileno. Aonas in montes/ ut duxerit una sororum. Aon rex fuit Aoniæ: quæ pars ē Boœtiæ Montana. Chaon cū ch aspirato/ proprium fuit uiri Troiani	Protefilaus Aon
Virgilius	nomen: a quo/ Chaonia regio cognominata fuit/ dicēte Virgilio libro ænei.	Chaon
Arator	tertio. Chaoniamq; omnē Troiano a Chaone dixit. Arator. nec iam sua iura	Pharaon
Virgilius	Pharaon/ Aegyptusq; tenet. Rex fuit Aegypti/ in mari rubro cū omni exercitu summersus diuino iudicio/ ut sacræ scripturæ attestantur. Virgilius libro æneidos. v. Et clypeum efferi iussit Didymaōis arte. Fuit armorum artifex ex	Didymaon Amythaon
Virgilius	imius/ & cum i latino in prima/ & y græco in secunda syllaba scribitur. Amythaon cum uno m/ & y græco/ & th aspirato/ pater fuit Melampodis. Virgilius georgicorum tertio. Phillyrides Chiron/ Amythaoniusq; Melampus.	Lycaon
Ouidius	Lycaon cum y græco/ & c exili/ fuit Titani/ & terræ filius/ in lupum secundū fabulas a Ioue conuersus/ teste Ouidio libro metamorphoseos primo. Alius	
Virgilius	fuit eodem noīe Priami filius. Virgilius libro æneidos nono. Auratum miram quem fecerat arte Lycaon. Lapithaon cum unico p/ & i latino/ & th aspirato/	Lapithaon
Stadius	propriū fuit pueri nomen. Stadius libro thæbaidos. vii. Cōfudere modos:	
Stadius	puerum Lapithaona nymphæ. Idem eodem libro. Phylea falcato Cloro/	
Homerus	min/ & Chremetaona curru. Propriū fuit uiri nome: & cum ch aspirato/ &	Chremetaō
Virgilius	t exili scribitur. Machaon cum ch aspirato/ fuit Aesculapii filius/ teste Home	Machaon
Propertius	ro libro iliados secundo. Virgilius libro æneidos secundo. Pelidesq; Neopto	
Nicolaus	lemus/ primusq; Machaon. Propertius. Tarda Philoctetæ sanauit crura Ma	Hicetaon
Ouidius	chaon. Hicetaon cum aspirato initio/ & i latino/ & c/ & t exilibus/ propriū	
Stadius	fuit uiri Troiani nomen. Nicolaus in Homero libro tertio iliados. bello præ	Parthaon
Virgilius	stans Hicetaon. Parthaon cum th aspirato/ pater fuit Oenei. Ouidius.	
Virgilius	Accipe me generum dixit Parthaone nate. Stadius libro thæbaidos octauo.	Imaon
Iuuenalis	Exuuias/ aut si patriis Parthaonis aruis. Imaon/ propriū uiri nomen. Vir	Echion
Hesiodus	gilius libro decimo æneidos. Audiit illa deus/ dū textit Imaona Alesus. Echi	
Pindarus	on cum ch aspirato/ & i latino/ nomen fuit citharædi. Iuuenalis satyra sexta.	Orion
Ouidius	Accipis uxorem: de qua citharædus Echion. Orion cum i latino/ fuit Neptu	
Ouidius	ni filius ex Euryale/ filia Minois/ ut dixit Hesiodus in theogonia. Aliam tam	
Valerius	genefim descripserunt Pindarus/ & Ouidius: ut super regulam/ o super r bre	
Catullus	uis/ monstrabimus. Ouidius in fastis. Obstitit Orion/ Latona nitētibus astris.	Aorion
Clitarchus	Valerius Flaccus libro primo. Non meus orion/ aut sæuus Pleiade taurus.	
Stadius	Hic & Aorion uocatur/ ri syllaba correpta. Catullus. Proximus Hydrochoi	Arion
Herodotus	fulguret Aorion. Hydrochous aut/ aq̄rius iterptat. Orion itē eadē scriptura/	
Plinius	auis ē Indica canora/ teste Clitarcho/ dicente etiam Statio libro siluarū primo.	Amphion
Gellius	Noctibus hybernis & sydera terret orion/ scilicet cantu sonoro. Arion cum i	
Virgilius	latino/ fuit citharædus optimus ex insula Lesbos: cuius historiā/ Herodotus	
Seneca	libro primo/ Plinius libro nono/ Gellius libro. xvi. retulere. Virgilius in Da	
Seruius	mone. Orpheus in siluis/ inter delphinas Arion. Amphion cum i latino/ fuit	
Horatius	testibus Seneca in Hercule/ & Seruio in Alexim/ Iouis ex Antiopa Lyci Thæ	
Stadius	banorum regis uxore filius/ quam in forma satyri grauidauit. Alii dicunt fili	
Plinius	um fuisse Mercurii: a quo suscepta lyra/ adeo dulce canebat/ ut saxa ad struen	
Lactantius	dos muros thæbanos traxisse dicatur/ dicente in arte poetica. Horatio.	Hyperion
Ouidius	Dictus & Amphion Thæbanæ conditor urbis/ Saxa mouere sono testudinis/	
Stadius	& prece blanda Ducere quo uellet. Et Stadius libro thæbai. primo. penitusq;	
Cicero	sequat quo carmine muris lufferit Amphion Tyrios accedere montes. Hic te	
	ste Plinio libro. vii. naturalis historiæ/ primus rationem musicam adinuenit.	
	Hyperion cum aspiratione in initio/ sequente y græco/ & unico p/ & i latino	
	in penultima syllaba/ fuit/ (ut Græci dixerunt teste Lactantio grāmatico super li	
	brum tertium thæbaidos) Titani/ & terræ filius: Solisq; & Lunæ/ ac Auroræ	
	pater: & apud pœtas Latinos pro sole in usu habetur. Ouidius fastorū primo.	
	Placat equos Persis radiis hyperiona cinctum. Stadius libro thæbaidos. iii.	
	Impulit eoo contantem Hyperiona ponto. Cicero in pronosticis. Vt quom	
	luna means Hyperionis officit orbi/ Stringuntur radiis cæca caligine testi.	

Eusebius	Pádion cū i latino rex fuit Athenarū teste Eusebio. Ouidius li. metamor. vi.	Pandion
Ouidius	Quem sibi pandion opibusq; uirisq; potentem. Martialis. Quod nec Cecropia damnēt Pandionis arcem. Pandion item regiuncula est indiae teste Pto	
Martialis	lemæo. Ixion cum i latino utrobiq; & x ab omnibus scribitur præterq; a Tor	Ixion
Ptolemæus	tellio qui cum s/lsion scribi præcepit. Pater fuit cetaurorum. Nam cū Iouis & Iunonis secretarius esset elatus officio ausus est Iunonem de concubitu at	
Tortellius	tentare. Cui Iuno ex cōsilio Iouis nubem in forma sua obiecit: cum qua concumbens Ixion cetauros progeniuit. Sed cum ob id a Ioue cælo pulsus i terras iaceretur iactaretq; se concubuisse cum Iunone a Ioue fulminatur: & ad i	
Tibullus	feros truditur: ubi super rota serpentibus circumfusa ligatus perpetua uoluntate deuoluitur dicēte Tibullo. Illic Iunonem tentare Ixionis ausi Versantur	
Horatius	celeri noxia membra rota. Horatius in arte poetica. Perfidus Ixion: Io uaga: Io	Io
Ouidius	tristis Orestes. Vbi Io primam syllabam etiam producit. Fuit Inahi Argiuorum regis filia. Io autem uox bacchantis syllabam corripit. Ouidius libro. ii. de arte amādi. Dicite io Pæan & io bis dicite Pæan. Decidit in casses præda	
Ptolemæus	petita meos. <u>Dia</u> cū i latino insula est Cretæ adiacens teste Ptolemæo. Alia	Dia
Strabo	eodem nomine insula est in mari Tyrrheno teste Strabone: quæ aliis nomi-	
Ouidius	nibus Naxos & Strongylos cū y græco uocatur: de qua Ouidius. Qua breuis æquoreis Dia feritur aquis. <u>Argia</u> cū i latino mulier fuit Argiuis quidem ueneranda sacerdos. Alia eode nomine fuit Adraasti regis Argiuorum filia: & Po-	Argia
Stadius	lynicis Thæbani uxor conuersa in fontem sui nominis: de qua Stadius libro thæbaidos. xii. Quærit inops Argia uias. <u>Argia</u> item regio est i Achaia teste	
Ptolemæus	Ptolemæo. <u>Elegia</u> cum unico l & i latino dici potest miseria. Stadius libro sil-	Elegia
Stadius	uarum primo. Quas inter multum petulans elegia propinquat. Martialis.	Elegeia
Martialis	Detineat cultis aut elegia comis. Frater Ioannes scripsit cū ei diphthongo ελῆ	
Ouidius	γία. Quod si sic est diphthongus ipsa per dihaeresim apud Ouidium diuiditur in libro de remedio ubi ait. Blada Pharetratos elegeia nutrit amores.	
Ouidius	Idem li. iiii. de sine titulo. Venit odoratos elegeia nexa capillos. <u>Langia</u> cum	Langia
Stadius	i latino fons est in Nemea silua Arcadiæ. Stadius libro thæbaidos secundo.	
Stadius	Culta serunt quos pigra uado Langia tacenti. <u>Lampia</u> cum i latino fluuius ē	Lampia
Stadius	Arcadiæ. Stadius libro thæbaidos quarto. Pœne socer candensq; iugis Lam-	
Ouidius	pia niuosus. Hippodamia cum aspirato initio sequente i latino & duplica-	Hippodamia
Propertius	p filia fuit Oenomai Pisæ regis formosissima. Ouidius heroidum. Venit uti	
Homerus	Phrygios Hippodamia sinus. Propertius. Quam si dotata regnū. uetus Hip-	
Virgilius	podamiæ. Lauodamia cum i latio mater fuit sarpedonis cōpressu Iouis grauida effecta teste Homero libro. vi. iliados. Virgilius libro æneidos sexto.	
Ptolemæus	Euānemq; & Pasiphaen his Laodamia. <u>Lebadia</u> cum i latino urbs est medi-	Laodamia
Stadius	terranea Bocetiæ teste Ptolemæo. Stadius libro. vii. thæbaidos. In ualles Le-	Lebadia
Propertius	badia tuas. <u>Deidamia</u> cum i latino utrobiq; proprium mulieris nomen fuit.	Deidamia
Stadius	Propertius. Scyria nec uiduo Deidamia uiro. Stadius i Achilleide. Deidamia dolos cuius cum grandia primum. <u>Pædia</u> cum æ diphthongo in prima	Pædia
Gellius	syllaba apud Græcos in penultima cum ei diphthongo annotatur: quam no-	
Gellius	stri in i productum transfulere. Dicit apud nos teste Gellio eruditionem in-	
Gellius	stitutionemq; in bonas artes. <u>Mœchia</u> cum œ diphthongo dicitur adulteriū:	Mœchia
Gellius	Magia uero incantatio. Et est apud Græcos ei diphthongus in utriusq; dictio-	Magia
Gellius	nis penultima. <u>Thalia</u> cum th aspirato & unico l & i latino scribitur. Verum	Thalia
Gellius	apud Græcos cum ei diphthongo in penultima annotatur. Vna fuit nouem	
Virgilius	musarum. Virgilius egloga. vi. Nostra neq; erubuit siluas habitare Thalia.	
Ouidius	Ouidi libro. v. fastorum. Cliq; & curuæ scita Thalia lyræ. <u>Sperchius</u> cum	Sperchius
Ouidius	ch aspirato & i latino scribitur. Apud Græcos autem cum ei diphthongo in	
Pomponius	penultima annotatur. Fluuius est Thessaliæ: quem (ut ait Pomponius) Pelion	
Lucanus	mons effundit. Qui cū uelocissimo cursu defluat in sinum tandem Maliacum	
Stadius	canit. Lucanus libro. v. Malicas Sperchius aquas. Stadius libro thæbaidos. iiii.	
Stadius	Sperchiusq; minax centaurusq; Lycormas. Lycius a Lycia cum y græco in	Lycius
Stadius	prima & c exili & i latino in secunda a Statio ci syllaba pducta ponitur. Ait enim in thæbaidæ. Templâ Lycie dabis: & ditia dona sacratis	

Iuuenalis	Postibus. Ab aliis autē poetis omnibus ei syllaba correpta pōitur. Iuuenalis:	
Virgilius	Non Phryx aut Lycius non a mangone petitus. Virgilius. & Lycius processse	Troius
Virgilius	rat Agis. Virgilius. Troius Aeneas Libycis ereptus ab undis. Idem georcorū	
Virgilius	primo. Poculaq; inuentis Acheloia miscuit uuis. Hoc est aquam. Nam (ut diximus)	Acheloius
Virgilius	Achelous pro aqua pōitur. Virgilius li. geor. v. Pastor Aristæus fugiēs	Peneius
Ouidius	Peneia tempe. Ouidius libro fastorū. iiii. Da dea q̄ scite doctas Cybeleia nep	Cybeleius
Rufus.	tes. Cum y græco scribitur. Rufus Festus in Arato. Nec scindunt mediū Phœ	Phœbeius
Martialis	beia lumina mensē. Cum œ diphthōgo annotatur. Martialis. Venit ab Or	Rodopei9
Germanicus	pheo cultor Rodopeius hæmo. Germanicus Cæsar in Arato. Quom sedem	Cythereius
Virgilius	ægoceri Cytherius attigit ignis. Cum y græco/ & th aspirato scribitur. Virgi	Phineius
Claudianus	lius libro æneidos tertio. Phineia postq̄ Clausa domus. Cum i latino/ & uni	Nereius
Ouidius	co n scribitur. Claudianus de raptu Proserpinæ. etiam Nereia Glauco Nep	Priameius
Virgilius	tunum gremio complectitur Amphitrite. Ouidius libro metamor. v. Sterni	Perseius
Serenus	tur & Menalaus Perseia castra secutus. Virgilius. O felix una æte alias Priame	Baccheius
	ia uirgo. Serenus. Vel pelagi latices/ simul & Baccheia dona. Cū primo e exi	Panchaia
Virgilius	li/ secundo ch aspirato scribitur. Panchaia cum ch aspirato/ regiūcula est Sa	
Propertius	bææ in Arabia. Virgilius in georgicis. Totaq; turiferis Panchaia pinguis are	Achaia
Ouidius	nis. Achaia cum ch aspirato/ regio ē Græciæ. Propertius. Et quot Troia tulit	
	uetus/ & quot Achaia format. Ouidius heroidum. Ah quoties dices/ q̄ pauper	Galatea
	Achaia nostra est. Galatea cum unico l/ & t exli scribitur: sed apud Græcos ē	
Ouidius	ei diphthongus in penultima syllaba. Fuit una nympharum Nerei/ & Doris	
Virgilius	dis filia/ teste Ouidio li. metamor. xiii. Virgilius egloga prima.	Althea
Virgilius	Postq̄ nos Amarillis amat/ Galatea reliquit. Idē. Huc ades o Galatea. Althea	
Ouidius	cum th aspirato/ apud Græcos ei diphthongo ānotatur: Mater fuit. Meleagri.	Alexãdrea
	Ouidius libro metamor. viii. Cum uidet extinctos fratres Althea referri. Ale	Alexandria
Propertius	xandrea etiam quia cum ei diphthongo a Græcis scribitur/ & Alexãdria/ pe	Niceia
	ultima utrobiq; pducta syllaba effertur. Propertius. Noxia Alexãdrea do	Nicia
	lis aptissima tellus. Sic Nicea/ & Nicia/ Antiochea/ Antiochia/ brauium pal	Antiochea
	ma/ bacchius pes tribus constans syllabis/ una breui/ duabus longis/ gynæciū	Antiochia
	(de quo alibi diximus) scaphium uas/ quia cum ei diphthongo annotatur/ pe	Brauium
	ultima producta enuntiantur. Scaphium tamē penultimā corripere potest.	Bacchius
Martialis	Nam apud Græcos duplici modo scribitur σκαφίσιον scilicet cū ei diphthō	Gynæciū
	go: & absq; diphthongo σκαφίον: & tunc phi syllaba corripitur. Martialis.	Scaphium
	In scaphium mœchæ Sardanapale tuæ. Genus est uasis: de quo alibi uidimus.	Cytherea
Virgilius	Cytherea. cum y græco/ & th aspirato scribitur. Verum apud græcos i penul	
	tima syllaba est ei diphthongus. Veneris est cognomen. Virgilius li. enidos. i.	Medea
	Parce metu Cytherea: manent immota tuorum Fata tibi. Medea etiam cum	
Horatius	ei diphthongo apud græcos in penultima syllaba annotatur. Huius cum Ia/	Deiopea
Virgilius	sone nota est mulieris historia. Horatius in arte poetica. Ne pueros coram po	
	pulo Medea trucidet. Deiopea cum i latino/ etiam apud græcos ei diphthon	Penelopea
Virgilius	go annotat in penultima. Virgilius georgicor. iiii. Atq; Ephyre/ atq; Opis/	
	ac Asia Deiopea. Proprium fuit mulieris nomen. Penelopea a Græcis etiam	Calliopea
Virgilius	cum ei diphthongo scribitur: quam quidam ex nostris in i longum/ alii in e p	
Ouidius	ductū mutant. Virgilius in Priapea. Mens erat in cunno Penelopea tuo. Vxor	Cassiepea
	fuit Vlyssis. Similimodo Calliopea cum e exili/ & duplicato l/ & i latino/ ei	
Manilius	diphthongum recipit i penultima. Vna fuit nouem musarum. Ouidius libro	Spondeus
	quinto fastorū. Prima sui coepit Calliopea chori. Cassiepea cū duplito s/ & i	
Horatius	latino/ sequente e/ a Græcis cum ei diphthongo in penultima scribitur. Mar	Alpheus
	cus Manilius libro primo. Ex simili dictum/ Cepheusq; & Cassiepea. Vxor fu	
	it Cephei Aethiopum regis. Spondeus cū ei diphthōgo in penultima apud	
Virgilius	græcos ānotat. Pes ē duabus syllabis pductis cōstās. Horatius in arte poetica.	
	Spondeos stabiles in iura paterna recepit. Alpheus similimodo ei diphthon	
	gum in penultima apud græcos retinet. Fluuius est Archadiæ: qui longo tan	
	dem cursu in Achaia demergitur: & ibi a terra absortus/ atq; subter mare de	
	fluens/ ex græcia in fontē Arethufam apud Syracusam in Scicilia se attollit:	
	& inde in mare Siculum cadit/ dicente Virgilio libro æneidos tertio.	

	nomen dixeret priores Ortygiam: Alpheum fama est huc Elidis amnem Oc-	
Stadius	cultas egisse vias subter mare: qui nunc Ore Arethusa tuis Siculis confunditur undis. Stadius libro thæbaidos primo. Sicarios longe religens Alpheus amores. At uero pro proprio uiri nomine, cum ei diphthongo apud Græcos scribitur: quam nostri in æ mutantes, Alphæus scribunt. Pareas (græci παρειας)	Alphæius
Lucanus	genus est serpentis. Lucanus libro nono.	
Lucanus	Et contentus iter cauda fulcare pareas. Echeneis cum ch aspirato sequente e,	Echeneis
Opianus	cum h in penultima syllaba apud græcos scribitur. Genus est piscis. Lucanus. In mediis echeneis aquis. Oppianus libro primo. οαυμα δολιο τηρησ εχερη δος εφρασσεν το. Similiter Aeneas cum æ diphthongo, a græcis cum h i penultima scribitur. Fuit filius Anchisæ: quem Venus peperit in nemorosis Idæ collibus: teste Homero libro. ii. iliados, dicente etiam Virgilio in primo æneidos. Tu ne ille Aeneas quem Dardanio Anchisæ Alma Venus Phrigii genuit Simoentis ad undas: Iudæa cum æ diphthongo, prouincia est Palæstis.	Aeneas
Homerus	Iudæa	
Virgilius	Lucanus. Incerti Iudæa dei. Imo certissimi omniū (qui falso dii appellati sūt) dei: & domini. Astypalæa cum y Græco, & æ diphthongo, insula est in mari Aegæo: una ex cycladibus: de qua Ouidius libro secundo de arte meminit quom ait. Cinctaq; piscosis Astypalæa uadis. Lenæus cum æ diphthongo in media syllaba, cognomen est Bacchi: deductum a ληρος, quod est torcular.	Astypalæa
Lucanus	Lenæus	
Ouidius	Virgilius georgicorum. ii. Huc pater o Lenæ ueni. Lyæus cum y græco, & æ diphthongo, Bacchi etiam fuit cognomen: a λυω, quod est soluo: derivatū.	Lyæus
Virgilius	Ouidius libro metamorpho. tertio. Turaq; dant: Bacchumq; uocant: Bromi umq; Lyæum. Actæon cum et exilibus, & æ diphthongo, filius fuit Aristæi ex Autonoe filia Cadmi: qui tandem a Diana in ceruum secundum pœtarū fabulas cōuersus, a suis cāibus dilaceratus fuit. Ouidius libro metamor. tertio. Actæon ego sum: dominum cognoscite uestrum. Aegæon cum æ diphthongo in prima, & secunda syllaba nomen fuit proprium gigantis: interpretatū terrigena: quæ cælicolæ Briarea uocant. Virgilius libro ænei. x. Aegæon qualis dicunt cui brachia centum. Melibœus, & Melibœa, cum unico l & i latio, & æ diphthongo annotatū. Virgilius in bucolicis. O Melibœe, deus nobis hæc ocia fecit. Pastor a pœtis ponitur, & est quasi bouum curam gerat. Lucanus libro. vi. præciq; nefandæ Lampados Herculeis fortis Melibœa pharetris. Vrbs fuit litoralis Magnisæ, propinqua Theffaliæ: teste Herodoto li. historiæ sexto. Stenobœa proprium fuit nomen mulieris: de qua Iuuenalis satyra. x. Nec Stenobœa minus q̄ Cressa excaudit. Eubœa cum æ diphthongo, insula est: Atticæ adiacens: & eodem nomine ciuitas i ea: a qua fit adiectiue Eubœicus: & diuisa diphthongo græca Euboicus. Eribœa cum i latino, & æ diphthongo dicitur ab Homero libro quinto iliados, nouerca Mercurii: id est Iuno. Et interpretari potest lis bucculæ, seu iuuenæ: quæ scilicet Ilium multa indignatiōe prosequuta fuit. Eribœa item duarum est urbium nomen: ut Ptolemæus ostendit: quarum una est in Asia: alia in Macedonia. Bocetia cum æ diphthongo in secunda syllaba scribitur: etsi Tortellius diuisa syllaba efferri præcipiat. Regio est Europæ: quam nonnulli sub Attica comprehendunt: quæ ab aliis, olim sub Macedonia nomine deuenisse fertur: a qua fit Boœtus, & Boœtius. Horatius in epistolis. Boœtum in crasso iurares sanguine natum. Ouidius. Mœnia sac condas: Boœtiq; illa uocato. At uero Bootes diuisa syllaba enūtiatur: cuius prima correpta est. Iuuenalis satyra quinta. Frigida circūagunt pigri sarraca boœta. Cicero in Arato. Sub pedibus caudam profert finita booti. Myrtoum cum y græco, & texili, pellagus ē pars maris Aegæi: quod a Myrtilo, qui teste Igino de astronomia pœtica Mercurii filius fuit ex Clytia, & a Pelope in mare proiectus, nomen accepit, dicente Germanico Cæsare in Aratro. seu Myrtoas demerius in undas	Actæon
Ouidius	Aegæon	
Virgilius	Melibœus	
Virgilius	Eubœicus	
Lucanus	Euboicus	
Herodotus	Melibœa	
Iuuenalis	Eubœa	
Homerus	Eribœa	
Ptolemæus	Bocetia	
Tortellius	Bocetus	
	Bocetius	
Horatius		
Ouidius		
Iuuenalis	Bootes	
Cicero		
Iginus	Myrtoum	
Germanicus		
Ouidius		
Ptolemæus	Gelous	
Virgilius		

Horatius	Apparēt Camerina procul: Campiq; Geloi. Lesbous a Lesbō Aegæi maris i sula-formatur. Horatius libro primo carminum.	Lesboūs
Staius	Lesboum refugit tendere barbiton. Arctos cum et exilibus/dicitur a nostris ursa: unde adiectiue arctous. Staius libro thæbaidos primo. quādo Itala non	Arctous
Staius	dum. Signa nec arctos ausim sperare triumphos. Staius siluarum quarto.	Argous
Lucanus	argos frangebant brachia remos/ab argo naue. Lucanus libro tertio.	
Ouidius	Bellaq; Sardoas etiam spargūtur in oras. Ouidius fastorum. iiii. Sardoq; re gna sinistris. Respicit a remis. A Sardinia Tyrreni maris isula/adiectiue Sar dous formatur: uel fortasse melius a Sardo Herculis filio: a quo e Libya ueni ente & sardiniam occupante/ teste Solino insula ipsa nomen assumpsit. Ei da tius ab is ea id/ teste Prisciano/ monosyllaba dictio ē sicut cui: & huic. Quod tamen (ut ait) differentia causa/ ne scilicet interiectio putetur/ duarum quan doq; per diharesim syllabarum comperitur: & tunc e syllaba corripitur: ut ē apud Iuuenalem satyra. v. iuuenes hortantur/ ut illam. Ire uiam pergant: & ei dem incumbere sectæ. Sed & apud Lucretium in præliisq; locis/ e syllaba pro ducta legitur. Vnde libro. vi. ait. Scilicet & fluuius/ qui uisus maximus ei. Et in eodem. Fit quoq; uti pluuiæ forsan magis ad caput ei. Nisi forte uelimus dicere Lucretium ii duplicasse/ antiquorum more: qui eiu/ eii/ cum gemi/ no ii scribebant. Quæ sane ortographia/ usq; ad Ciceronis tempora in aliqui bus dictionibus perdurauit: ita ut referat Quintilianus/ Ciceroni placuisse/ aii/	Sardous
Solinus	aii/ maiamq; cum geminato ii scribere. Qui scribendi modus postea ab usu cessit: maxime cum ais primam corripit syllabam: & ait. Placet etiam hoc lo co de his dictionibus eodē/ eadē/ utraq; pleriq; pauca annotare. Eodē mediā	Ei Eii Eidem
Priscianus	syllabam indifferentem habet. Virgilius libro æneidos. xii. Quam/ & tartaream nox intempesta Megæram/ Vno eodemq; tulit partu. Idem in Damone. Vno eodemq; igni/ sic nostro daphnis amore. Propertius. Hoc eodem ferro stillet uterq; nitor. Et illud. Non eodem cursu respondēt ul tima primis. Staius libro thæbaidos. viii. Fata trahunt animas: & eodem pol lice damnant. Eadem nominatiui casus singularis numeri/ & nominatiui/ & accusatiui pluralis/ mediam corripit syllabam: ablatiui autem singularis/ me diam habet indifferentem. Virgilius georgicorum secundo. Non eadem ar boribus pendet uindemia nostris. Lucanus. O faciles dare sūma deos: eadēq; tueri Difficiles. Ouidius libro metamorphoseos tertio. At non duricia iaculū quoq; uicit eadem. Virgilius. Vna eademq; uia/ sanguisq; animusq; feruntur. Calphurnius egloga. iiii. Rupe/ sub hac eadem/ quam proxima pinus obum brat. Nicolaus in Homero libro. xxii. iliados. Vna eademq; ambo fatorū for te creati. Vtraq; cum ablatiui est casus/ tra syllabā producit. Quando uero ac cusatiui/ uel nominatiui pluralis/ siue singularis numeri/ mediam syllabam correptā habet. Virgilius libro æneidos. v. Crebet utraq; manu pulsat/ uer/ fatq; Dareta. Lucanus libro tertio. Vtraq; frugiferis est insula nobilis aruis. Ididē dicendum ē de Plæraq; quod de utraq; scriptum est. Horatius in epistolis. Si quædam nimis antiq; si plæ/ raq; dure. Idem. Plæraq; differat: & præsens in tempus omittat. Plærus (ut tra dit Apuleius) scribitur cum æ diphthongo/ & a π λ ρ ο σ per cōuersionem η pducti/ in æ diphthongū/ deductū dixit: ut de nōnullis aliis alibi differemus.	Eodem
Quintiliāus		
Cicero		
Virgilius		
Virgilius		
Propertius		
Cato		
Staius		Eadem
Virgilius		
Lucanus		
Ouidius		
Virgilius		
Calphurnius		
Nicolaus		Vtraq;
Virgilius		
Lucanus		
Horatius		
Horatius		
Apuleius		
Lucanus	Corripis alterius. Alterius ri syllabam indifferentem habet. Lucanus. Harpen alterius monstri iam cæde rubentē. Terentius. Secuplos uel unam uincet alterius singulum. Est enim uersus/ teste Prisciano trocaichus/ septem continens pedes/ & syllabam. Nam primus pes/ secundus/ quartus/ quintus/ septimus/ trochaus est: tertius/ & sextus/ spondeus/ lum sylla ba. Rius ergo pes sextus/ spondeus/ est: qui duas syllabas pductas cōtinet. Alexander. Tenditur eous: aer: platea: chorea. Eous primam syllabam indiffe rentem habet. Nam & duplicem habet litteraturam. Quom enim primā cor ripit/ cum aspiratione initii annotatur: & ab ε ω σ/ qui est oriens/ quod quidē cum aspiratione/ sequente e breui/ apud Græcos scribitur/ deriuationem tra	Alterius Eous Heous
Terentius		
Priscianus		

- hit. Vnde quod nos Hesperus illi εἴωσ πέρσοδ dicunt/compositum quidē uocabulum/ex εἴωσ qui est oriens/& πέρσοδ finis. Sic enim appellatur lucifer: sed quando occidit. Quando autem oritur/quod latine lucifer/græce φῶσφορ dicitur. Quod etiam protulit Martialis noster/quom ait.
- Martialis**
Stadius Cæsaris aduentu Phosphore redde diem. Salustius libro siluarum secūdo. quinta uis Phosphorus hora Rorantem sternebat equum. Eous autem prima producta/ab ἠῶσ/ quæ est aurora deriuatur. Quæ quidem dictio cum ἠ absq; aspiratione principii/apud græcos scribitur. Quæ littera a nostris/uel in æ diphthongum (ut tradit Apuleius) uel in e productum/mutari consueuit. Stadius libro thæbaidos tertio. Impulit eoo contantem Hyperiona pōto.
- Apuleius**
Stadius
Virgilius
Virgilius
Lucanus Virgilius georgicorum. ii. Eoasq; domos Arabum pictosq; Gelonos. Idem i georgicis. Aut quom sole nouo terras irrorat Heous. Lucanus libro quinto. Hesperio tantum/quantum summotus heoo Cardine Parnasus. Dicit potest orientalis. Platea nō tantum producta/sed etiam correptam mediam habet: quemadmodum & inferius hic auctor tetigit: ut est etiam apud Horatium in epistolis. Puræ sunt Plateæ. Chorea cum ch aspirato/cum ei diphthongo in penultima syllaba/apud græcos annotatur. Quæ diphthongus a nostris/uel in e/uel i/utruq; productum/mutari consueuit. Sed in dictione chorea tā correptum e/q; productum/apud poetas cōperitur. Virgilius libro æneidos. vi. Pars pedibus plaudūt choreas: & carmina ducūt. Propertius. Protinus & nuda choreas imitabere sura. Tibullus. Hic choreæ cantusq; uigēt: passimq; uagantes. Ouidius libro metamorpho. xiiii. Ad numerum moris pedibus duxere choreas. Martialis. Nunc consul/prætorue tenet/reducesq; choreæ. Propertius. Nec minus assiduis Edonis fessa choreis. Similimodo Malea cum unico l/Laconiæ mediam syllabam & correptam/& productam habet. Virgilius libro æneidos. v. Ioniq; mari/Malæq; sequacibus undis. Stadius libro thæbaidos primo. Arripit exemplo Maleæ de ualle resurgens. Lucanus libro. vi. Et ratibus longæ flexit donare Maleæ. Propertius. Præbeat hospitio sæua Malea suo. Rhomphæa cum aspiratione post r/& æ diphthongo in penultima syllaba ānotatur: quæ etiam ex natura producit. Valerius tamē Flaccus illam corripuit/quom libro. vi. dixit. Aequaq; nec ferro breuior/nec rhomphæa ligno. Genus est gladii.
- Horatius** Platea
Chorea
- Virgilius**
Propertius
Tibullus
Ouidius
Martialis
Propertius
Virgilius
Stadius
Lucanus
Propertius Malea
- Valerius** Rhomphæa
- Martialis** Chiragra
- Catullus**
Martialis Podagra
- Propertius** Flabellum
- Lucanus** Trachyn
- Ouidius** Acis
- Ouidius**
Germanicus Macero
- Horatius**
Lucretius
Calphurnius
Prisciaſ
Macer Macero

Ouidius	uisto uinō quo sit macerata soluto. Ouidius qui de Philomela inscribitur. Ca	Cacabo
	cabat hinc perdix: hinc glacitat improbus anser. Cacabare perdicum ē quom	Glacito
Virgilius	noces edunt: glacitare uero anserum. Pachynus cum ch aspirato / & y græco /	Pachynus
Ouidius	primam corripit syllabam. Virgilius libro æneidos tertio. Præstat Trinacrii	Pacchynus
	metas lustrare Pachyni. At uero Ouidius / ut primam positione produceret /	
Strabo	cum c exili / sequente ch aspirato / Pachynus scripsit / quom dixit libro. meta /	
Plinius	morpho. xiii. E quibus imbriferos uersus Pachynus ad austros. Vnum ē ex	
	tribus Siciliae promotoriis / testibus Strabone / & Plinio. Quod ideo per mo	
	dum exceptionis posui / ut litteratura / & quãtitas syllabæ sciri possent. Plura	
	& enim alia / tam uirorum q̃ locorum propria nomina / suis locis / hac ex cau	
	sa / ab Alexandri regulus eximentur: de quibus tamē auctor ipse excusandus	
	est. Neq; enim omnia complecti possibile fuit: maxime cum nō animo illius	
	federit de ppriis nominibus quãtitates differere: licet de paucis edixerit: quæ	
	(ut puto) tunc illi memoriæ occurebant. Quare magis gratiarum actiones /	
	q̃ reprehensiones / auctori debemus: quo quidem pulchriori ordine / syllaba	
	rum quãtitates descripsit nemo.	
	Alexander. Hinc acer / Tracus / facundus / machina / Dachus / Produc. Dacus a Da	Dactus
	cia / secundi ordinis primam (ut recte quidem hic auctor tradit) producit syl	Daca
Martialis	labam. Primi autem ordinis Dacus / da syllabam corripit. Martialis.	
Status	Grande iugum domira Dacus ceruice recepit. Statius libro. iiii. siluarū. man /	
Virgilius	dataq; fidus Signa tulit / cum prima truces amentia dacos Impulit. Virgilius	
	libro æneidos. viii. Indomitiq; Dacus / & pontem indignatus Araxes. Luca /	
Lucanus	nus libro. vii. Et uetitos errare Dacas in moenia ducat.	
	Alexander. A d corripies: tibi sint gradus / & uada testes. Excipitur radix: & cla /	
Virgilius	des: suadeo: spadix: Trado: traduco: Gradius. Gradius primam syllabam i	Gradius
Status	differentem habet. Virgilius li. æneidos. iiii. Gradiumq; patrem / Geticis qui	
Valerius	præsides aruis. Statius libro thæbaidos. iiii. Gradius q̃tas populis spoliare /	
Ouidius	rit urbes. Valerius Flaccus libro. iiii. Inclita Amazonidū magnoq; exorta gra	
	diuo Gens ibi. Ouidius libro metamorpho. sexto. Et genus a magno ducen /	
	tem forte Gradiuo. Cognomen est Martis. Ladon etiam Archadiæ fluiuius / p̃	Ladon
Ouidius	mam producit syllabam. Ouidius libro metamorpho. primo. Donec areno	
	si placidum Ladonis ad amnem Venerat.	
	Alexander. Est super f breuis a: sit sapphirus tamē extra. Sapphirus cū p̃ sequē /	Sapphirus
	te ph. & i latino scribitur. Et cum primam syllabam positione producat / nec	
	sub hac regula capitur: nec sub illa exceptione cōtinetur / qua scribitur. Apu /	
	lus / & papa sapphirus / crapula / lapa. Lapis est preciosus.	
	Alexander. A g breuis. Demitur agea: tragula: contagium: repagulum: coagulum:	Agea
Ennius	quæ: omnia cum unico g scribitur. Neq; enim aliter eximi possent. Ennius.	
Pompeius	Multa foro ponens / ageaq; longa repletur. Via est in nauī dicta auctore Pō /	
Syllius	peio / q; in ea maxime quæq; res agi soleant. Syllius li. tertio. cui tragula semp	
Lucillius	Fulmineam armabat celebratū missile dextram. Lucillius. Tum spara / tum ru	
	mices portantur: tragula porro. Tragula cū t exili / genus est tæli / dicta (ut scri	Tragula
Pompeius	bit Pompeius) q̃ scuto infixā trahatur. Contagium / ex con. & tago tagis pro	Contagium
Virgilius	tango tangis / cōponitur. Virgilius georgicorū tertio. Dirā per iucautum ser /	Contagio
	pant cōtagia uulgus. Sic & contagio / & contages / ta syllabā pducunt. Iuue /	Contages
Iuuenalis	nalis satyra secunda. Cretice pelluces: dedit hanc contagio labem. Lucretius li	
Lucretius	bro quarto. Quæ contage sua palloribus omnia pingūt. Coagulum a cogo /	Coagulum
Calphurnius	ex con. & ago / descendit. Calphurnius egloga tertia. Texitur / & nulla tremu	
Tibullus	ere coagula lacte. Tibullus. Et miscere nouo docuisse coagula lacte. Repagu	Repagulum
Ouidius	lum / ex re / & pago pagis pro pango pangis / componitur. Ouidius libro me	
	tamorphoseos. v. Raptaq; dē dextro robusta repagula posti. Obices dici pos	
Ouidius	sunt. Vagio primam producit syllabam. Ouidius libro metamorphoseos. x.	Vagio
Ouidius	Reddit: onus uagiq; puter. In libro autē de philomela prima correpta est:	
	ubi sic habetur. at lepores uagiunt. Verum (ut ego puto) nunq̃ Ouidii uersus	
	fuit Philomela.	
Virgilius	Alexander. A super l tradant disyllaba. Excipitur Cales. Virgilius li. ænei. vii.	Cales

- Aequora quique Cales linguunt/annisque uadosi-Accola Vturni. Opidum est Campaniae: a quo/ & Cales dicti sunt. Cum c exili scribitur.
- Horatius** Alexander. Hæc quibus est crescens genitius/ corripit: sicut Sal salis: atque palus. **Halec**
Demitur halec: quæ (ut in ipsa dictione uidimus) cum unico l scribitur. Horatius. Ego facem primus/ & halec/ Primus & inueni piper album/ cum sale nigro. Martialis. Capparin/ & putri Cæpas halece natantes. Genus est liquaminis/ & piscis.
- Ouidius** Alexander. Calo dematur: & ales. Calo cum c exili/ primam syllabam indifferē **Calo**
Horatius tem habet. Ouidius libro factorum quarto. per flamam saluisse calones. Legi
Pompeius tamen in quodam codice saluisse colonos. Horatius. Hunc permixerunt calo/
Seruius nes/ atque caballi. Callones/ militum erant serui/ qui auctoribus Pōpeio/ & Seruio/ calas/ hoc est clauas ligneas/ uel fustes gerebant.
- Orpheus** Alexander. Quæ polysyllaba sūt breuies. Excipitur Alecto/ palatium. Alecto **Alecto**
Syllius cū unico l/ & et exilibus scribitur. Vna est ex tribus furiis infernalibus. Orpheus in argonautico. Τισιφορη Τε και αληκτω και δ-ια μεγαρη. Syllius li. xiii.
Virgilius Non ipsa Alecto/ nec feta furorē Megæra. Virgilius libro æneidos. vii.
Reginam Alecto/ stimulus agit undique bacchi. Alecto hic accusatiui casus est.
- Seruius** Nec est alius casus/ nisi genitius: qui teste Seruio/ Alectus facit. Palatium (in **Palatium**
Varro quit Varro de lingua latia) quidam a balatu dictum putat. Vnde Næuius (ut
Næuius idem auctor pergit) palatium/ balatium appellat. Et Pompeius ait. Palatium
Pompeius dictum est/ quasi balatium: quia ibi Romæ in palatio pecus pascens ballare consueuerat: uel (ut subdit) a palo palas deducitur: quia scilicet ibi palare/ id est errare pecudes solent. Verum cum balo balas/ & palo palas/ primam (ut p
Syllius babimus) syllabam producat/ sic & palatium. Syllius libro. xiiii. Lanigeræ ba
Ouidius lant stabulis. Ouidius qui de philomela inscribitur/ si tamen codex non men
Iuuenalis titur auctorem. Blaterat hinc aries: & pia balat ouis. Iuuenalis. pecudem spon
Virgilius dere sacello Balantem/ & laribus cristam promittere galli Non audet. Virgi
Syllius lius libro æneidos nono. Et nunc plantes uideo/ gemicumque cadentum. Syllius
Stadius li. xii. Quam tanti fuerint/ cadere ut palatia cernas. Stadius libro siluarum p
Stadius mo. Dum noua contentis surgant palatia flammis. Idem siluarum quarto. subi
Martialis re noui palatia fæces. Martialis. Inde sacro uenerada petes palatia cliuo. Idē.
Martialis Astra licet propius/ palatia longius essent. Idem. Sic fora mirentur/ sic te pa
Lucanus latia laudent. Attamē poætæ p suo arbitrio pa syllabam etiam correptam po
Syllius suere. Lucanus. Phœbea palatia complet. Syllius libro primo. Aspice/ montis
Syllius apex/ uocitata palatia regi. Idē in primo. obsessa palatia uallo. Ouidius de ar
Ouidius te. Illic quas tulerant nemorosa palatia frondes. Idem libro metamor. pmo.
Ouidius Haud timeam magni dixisse palatia cæli. Virgilius georgicorum primo.
Virgilius Quæ Tuscum Tyberim/ & Romana palatia seruas. Valerius Flaccus libro
Valerius secundo. Iliaci que lares/ tantique palatia regni. Iuuenalis satyra nona. & aduectæ
Iuuenalis secreta palatia matris. Propertius. Atque ubi nauali stant sacra palatia Phæbes.
Propertius Idem. Celsaque Romanis decerpta palatia tauris. Ut autem Varro dicit li. præ
Propertius fato/ nonnulli a pallantia Latina uxore/ palatium dictū existimāt. Plinius aut
Varro a Pallate/ uel a Pallateo oppido/ dictum tradit. Sed tūc cum duplicato l/ pal
Plinius latium scribi deberet/ maxime quom primam producit syllabā: quod tamen
inscribēdo a nemine obseruat. Talea etiam producit primam. Serenus. Fraxi
nea inflamis quem fundit Talea succum. Taleæ dicuntur præsemina siue pu
tamina lignorum: uel exquiliæ Talia cœpe folliculum uocatur teste Festo.
Alexander. balistaque tolles:
- Ouidius** Alea: caligo: balanaque: salebra: squalet. Ballista cum duplicato l scribitur: nā **Ballista**
Ouidius a βαλλω/ quod est iacio/ uulnere/ sagitto/ deriuatur. Quod quidē apud græ
cos cum r post βαλλω/ τρον effertur. Genus est tormenti/ muros eductis.
Ouidius libro primo detristibus.
- Nonius** Quam graue ballistæ moenia pulsat opus. Idem libro metamor. xi.
Lucanus Nec leuius pulsata sonat quæ ferreus olim
Quom laceras aries/ ballistaque concutit arces. Nonius ballistam appellat/
qua saxa maiora/ & grauiora iaciuntur. Lucanus autem/ pro instrumento

	hastam quandam iacientem accipisse uidetur. Ait enim. Neque enim solis excusa lacertis Lancea sed tenso ballistae turbine rapta Haud unum contenta latus transire quiescit. Alia cum primam corripit syllabam / cum unico l scribitur: Alia
Lucanus	nt est apud Lucanum.
Virgilius	Quas Aliae clades. At uero Virgilius / ut primam produceret unum l interpo-
Seruius	suit / teste Seruio / quom dixit libro aeneidos. vii.
Syllus	Quosq; secans infastum interluit Allia nomen. Hunc etiam imitatus est Syllus Allia us libro octauo. dicens.
Linus	Maior & horrificis sese exfulit Allia ripis. Fluuius est in Tyberim defluens /
Horatius	teste Lino. Alea autem ludus / cum unico l / primam (ut recte quidem hic au- Alea ctor tradit) syllabam producit. Horatius in epistolis.
Propertius	Quem damnosa uenus / quem praecipit alea nudat. Salebrae primam corri-
Martialis	pit syllabam: non illam producit / ut hic auctor uoluit. Propertius. Luna mi-
Horatius	nistrat iter: demonstrant astra salebras. Martialis.
Gualfredus	Sed quae per salebras / altaq; saxa cadunt. Horatius in epistolis. Qui queritur salebras / & acerbum frigus / & ibres. Gualfredus in arte poetica. Quo pede transcurras salebras / qua clauē recludas Hostia. Sunt salebrae lapides / super quibus in uis transitur. Quin etiam / au- ctore Festo incultae orationes / nonnunquam salebrae dicuntur.
Festus	Alexander. A super m tradant disyllaba. Excipitur Samos. Virgilius libro aeni- Samos dos. vii. Threiciamq; samum / quae nunc Samothracia fertur. Insula est in ma- Same ri Aegaeo. Et dixit Virgilius Threiciam / ad differentiam alterius insulae Sami: quae teste Ptolemaeo Asiae adiacet / ex opposito ad Ephesum / & Andro uici- na est: de qua Iuuenalis satyra tertia.
Ptolemaeus	Hic Andro ille Samo. Et Lucanus libro octauo. Ephesumq; relinquens /
Iuuenalis	Et placidi colophona maris / spumantia paruae
Lucanus	Radit saxa Sami. Same huius Sames / urbs est Thraciae in Cephallenia: quae & haec Samos declinatur / auctore Strabone libro. x.
Strabo	Alexander. Quae polysyllaba sunt breuies. Excipitur Lamius. Lamius cum uni- Lamius co m / & i latino / mons est Ionia: a quo / Endymion etiam Lamius dictus est. Lamia Ouidius libro tertio de arte.
Ouidius	Lamius Endymion non est tibi luna rubori. Idem libro. ii. de tristibus. In Ve- nerem Anchises / i Lunam Lamius heros. Statius libro siluarum tertio. cedit tibi Lamius ultro. Sunt tamen qui cum tm Latmius legunt. Lamia eade scri- ptura animal est faciem praetendens muliebrem. Hieronymus in threnis Hie- remiae. Sed & lamiae nudauerunt mammam: lactauerunt catulos suos.
Stadius	Alexander. A super n logam faciunt disyllaba. Manes plurali tantum numero de Manes clinatur: & primam syllabam indifferenter habet. Virgilius libro aenei. tertio. stant manibus arae Caruleis mastae uitae. Lucretius libro tertio. Et nigras maectant pecudes manibusq; deisq;
Hieronymus	Alexander. Ni sint a longis polysyllaba curta locabis.
Virgilius	Ganeo demat. Ganea foeminino / & ganeum neutro genere / declinari potest. Ganea ut alibi docuimus: primamq; apud Prudentium syllabam corripit. Ait enim in Psy- Ganeum chomachia. Ina pati / laxa gancarum lege teneri. Era ganea / ganeo descendit Ganeo cuius prima syllaba a Iuuenale producta ponitur / dicente satyra. xi. Sed laudem siliquas / occultus ganeo pulles. Is est / qui iustra frequentat.
Lucretius	Alexander. A p breuis. Excipitur Apher apha aphrum ab aphrica: apis: Apce- nibus: Apidanus: saperda: sapor: lapathes. Virgilius georgi. iii. omnia secum Armentarius Apher agit. Lucanus libro quarto. Aut uagus Apher equos ut primū emisit in agmen. Neque enim ab illa regula Apher demitur: est super fbreuis a. Statius libro siluarum tertio.
Prudentius	Mergat adoratus trepidis pastoribus apis. Ouidius libro secundo de sine titulo. Apis Et comes in pompa corniger apis erat. Lucanus libro nono. Et sacer i cineres Magni maectabitur apis. Bos dicitur lingua Aegyptia: & fa- cit in genitio apis / uel apidis: & cu unico p / & i latino scribit. Pro paruo autē uolatu / primam corripit syllabam. Ouidius libro metamorphoseos. xiiii.
Iuuenalis	
Virgilius	
Lucanus	
Stadius	
Ouidius	
Lucanus	
Ouidius	

- Seruius Non apis inde tulit collectos sedula flores. Apœninus cū unico p/ & œ diph
thongo scribitur / si Seruio creditur : qui ab Hannibale Pœno nomen acce
pisse dixit. Hic tamen a græcis Apenninus absq; diphthongo / & cum duplica
to n scribitur / & effertur. Persius satyra secunda.
- Persius Sic costam longo subduximus Apœnino. Virgilius libro œneidos. xii.
Virgilius Vertice se attollens pater Apœninus ad auras. Mons est / qui ab alpibus pro/
ficiscens uniuersam Italiam usq; in Siciliam diuidit / teste Plinio . Apidanus
Plinius cum unico p / & i latino / fluius est Thessaliæ / teste Herodoto libro historia/
Herodotus rum septimo. Propertius.
Propertius Qualis in hæroso concidit Apidano. Lucanus. it gurgite rapto Apidanus /
Lucanus nunq; que celer nisi mixtus Enipeus. Valerius Flaccus libro primo.
Valerius Segnior Apidani uires ubi sentit Enspeus. Saperda a sapio sapis deducitur / te
Marcellus ste Marcello: & dici potest quasi sapiens uel elegans. Varro in modio. Om/
Varro nes uidemur nobis esse belli / festiui / saperdæ. Saperda item genus est conchæ
Pompeius mali saporis / auctore Pompeio: & nonnunq; pro sterquilinio ponitur. Et pri
Persius mam producit syllabam. Persius satyra sexta.
Et quid agam rogitas: en saperdam aducho ponto. Nec te moueat / q; sapio
sapis a quo saperda descendit primam syllabam corripit / saperda uero /
producit. Sunt enim plaræque dictiones / quæ etsi a primam corripienti/
bus syllabam deriuentur / illam tamen producent: ut flabellum a flabro: ala
ab alo alis: agea ab ago agis: lex legis a lego legis / uel (ut alii uolunt) a ligo li/
gas: laterna a lateo lates: regula a rego regis: stipendium a stype: tegula a te/
go tegis: sedes a sedeo sedes: libella a libra: scabidus a scabo scabis / uel a scabie Sapo
Serenus Sapo notum est uocabulum. Serenus.
Columella Attrito sapore genas purgare memento. Lapathos cum unico p / & th aspi /
Columella rato / primam corripit syllabam. Columella libro undecimo.
Horatius Lubrica iam Lapathos / iam rhamni sponte uirescunt. Horatius sermōe. xiiii.
Et Lapathi breuis hæba. Lapathes eadem scriptura / genus est holeris / a La /
Serenus patho dictum: & primam apud Serenum syllabam producit / quom ait.
Alexander Sæpe chelidoniam cum succo lapathis addis. Et Alexander neq;
Lapathes cybus est: & holus componit eundem.
Alexander. Nisi papilio: uel uapulo: papo:
Apulus: & papa: sapphirus: crapula: lapa:
Mappaque: cum rapa. Apulia Italiae regio / primam syllabam indifferentem Apulia
habet: secundam uero productam. E diuerso Apulus ab Apulia / primam p /
Apulus ducit: & secundam corripit syllabam. Iuuenalis satyra. iiii. prouincia tanti
Iuuenalis Vændit agros: sed maiores Apulia uændit. Martialis in apophoretis.
Martialis Velleribus primis Apulia / Parma secundis. Horatius sermone quinto. Incipit
Horatius ex illo montes Apulia notos Ostentare mihi. Idem in tertio carminum.
Horatius Nutricis extra limen Apuliæ. Hic prima huius dictionis syllaba correpta est.
Est enim metrum quattuor pedum: quorum primus / spondeus est: secundus /
& tertius / choriambus: ultimus / iambus. Sed & Pyrrhichius in fine locari po
test: qui duabus syllabis breuibus constat. Choriambus autem / quattuor syl
labis conficitur / prima / & ultima productis / duabus intermediis correptis.
Lucanus Lucanus libro quinto. Apulus Adriacas exit Garganus in undas. Persius sa /
Persius tyra secunda. Nec linguæ tantam siliat canis Apula quantū. Apulum urbs ē
Ptolemæus Daciæ / teste Ptolemæo. Sapphirus cum p / sequente ph / & i latino scribitur:
Apulum primamq; syllabam (ut alibi diximus) positione producit. Mappa cum dupli
Mappa cato p / primam positione productam habet. Horatius in sermonibus.
Horatius Vilibus in scopis / in mappis / in scobe quantus
Consistat sumptus / neglectis flagitium ingens.
Alexander. Ar breuis. Excipit Caria: larus: Lariss: Larissa: Larisa: Arabia: sma Caria
ragdus: Arene: baris: Barium: Caria cum exili: & unico r / & i latino / regio ē
Cares in minori Asia / inter Lyciam / & Ioniam / a Cara rege cognominata: qui au /
Plinius guria ex aibus primis cōperit: ut scripsit Plinius li. vii. naturalis historiae: cu
Manilius ius ppli / Cares uocat. Et primā syllabā indifferētē hēt. Marcus Manilius li. iiii.

Martialis	Arcades antiqui/celebrataq; Caria fama. Martialis. Aere nec in uacuo pendentia mausolea	
Carolus Petrus	Laudibus imo dicis Cares in astra ferant. Carolus Arretinus. Nunc Caria an- tiquo fuerit spoliata sepulchro. Petrus Riga in leuitico.	
Virgilius	Larus fluminis est habitator/ & incola terræ. Auis est græcum quidem uoca- bulum: quæ latine fulica dicitur. Virgilius in georgicis. In sicco ludunt fulicæ Homerus autem corripuit in quinto odyssæ. Larius/lacus est Comensis in	Larus Larius
Virgilius Catullus	Insubria/a laro aue (ut quidam uolunt) cognominatus: quia hæc apud illum ipsum lacum auis habundat/ ut etiam in ipsa dictione aperte monstrauimus. Virgilius in georgicis. te Lari maxime/ teque Fluctibus/ ac stremitu assurgens Bænace marino. Inde fit Larius laria larium/	
Acron	Catullus. Veronam ueniat Noui relinquens. Comi mœnia: Lariumq; litus. Larissa/ cum unico r/ & i latino/ & duplicato s/	Larissa
Lactantius	urbs est in Thessalia/ testibus Acrone/ & Lactantio grammatico super librū secundum thæbaidos. Ptolemæus autem duas in Macedonia/ hoc est Thessa-	Larissæus
Ptolemæus	lia posuit: quarum una est Pelasgiorum: alia Phithiotidis. Rursum & aliam	
Ptolemæus	eiusdem nominis scripsit esse in Casiotide Syriae. Et a larissa Phithiotidis/	
Lucanus	Achilles Larissæus cognominatus est. Lucanus li sexto. Atq; olim Larissa po-	
Horatius	tens: hæc est Phithiotica. de qua etiam Horatius oda prima. Nec tam Laris-	
Virgilius	sæ percussit campus opimæ. Virgilius libro ænei. secundo. Quos neq; Tydi- des/ nec Larissæus Achilles. Larisa huius Larisæ/ & Larise huius Larises/ cum	Larisa Larise Larissæus
Strabo	unico r/ & i latino/ & unico s/ urbs est in Asia iuxta Cumam: a qua / Iuppiter	Larissæus
Stattius	Larissæus dictus est/ ut Straboni placet. De hac Stattius libro thæbaidos. ii. post habita est Larisa iugis. Est & eodem nomine urbs in Creta: in Pelopon- neso arx Argiuorum: uilla in agro Attico ad Tralles: alia in sinibus Hæmi. La- rissus fluuius ē Eleorum/ ab Agro Dymam distermians: ibiq; alia est Larissa/	Larissæus
Theopompus	ut scribit Theopompus. Arabia cum unico r/ & cum duplicato r Arrabia/	Arabia
Virgilius	scribi potest. Virgilius georgicorum secundo.	Arrabia
Propertius	Eoasq; domos Arabum/ pictosq; Gelonos. Propertius. Et domus intactæ te	
Propertius	tremat Arrabiæ. Idem. Nec si qua Arrabio lucei bombyce puella. Priscianus	
Priscianus	in perihgesi. Arrabiæ populi celebres/ hi nomine claro. Idem in eadem.	
Priscianus	Arabii cernes extremi litora ponti. Arabia triplex est/ ut docet Ptolemæus/	
Ptolemæus	Fœlix: Petræa: Deserta. Smaragdus primam syllabam indifferentem habet.	Smaragdus
Lucanus	Lucanus libro octauo.	
Stattius	Terga sedent crebro maculis distincta smaragdo. Stattius libro thæbai. ii. Sudor ubi arcano florêtes igne smaragdos Cingit. Prudentius i psycomachia.	
Prudentius	Has inter species smaragdina gramme uerno. Martialis. Sardonychæ/ smar-	
Martialis	ragdum/ adamantas/ iaspidas uno Portat in articulo. Vbi nonnulli codices scriptum habent smaragdos. Sed nescio quo pacto stare possit uersus: nisi for- tassis antiquorum more/ littera cum uocali/ per eclipsim elidatur. Nā apud antiquos littera quandoq; abiciebatur sola: quandoq; etiam cum uocali: ut	
Ennius	hoc uno Enni uersu dignosci potest. Ait enim in annalibus. Interea fugit al- bus iubar Hyperionis cursum: ubi us abicitur: & i quæ erat consonans/ in uo- calem per diphæresim mutatur: ita ut albiu- pes sit dactylus: ubi etiā iubar ma-	
Priscianus	sculini generis est: cum alias neutri sit generis. Quo d etiam Priscianus ipse an-	
Ennius	notauit. Sic Hyperionis solum s amittit. Idem Ennius. Qua parere solet petri- nis genus condecoratum: ubi genus s litteram perdit. Lucillius satyrarum. v. Si tam corpus loco ualidum/ ac regione maneret. Nam corpulo detracta s lit-	
Lucillius	tera/ dactylus est. Item Tullius in Arato. Toruus draco serpit subter/ superaz- q; retorquês Sese: ubi toruudra/ amota s littera/ dactylus est. Sic & Virgilius	
Tullius	noster. Inter se coisse uiros/ & decernere ferro: ubi dicit Seruius s cum uocali	
Virgilius	per eclipsim supprimi oportere: ita ut retde/ pes sit spōdeus. At uero Seneca	
Seruius	in quadā epistola/ dicit Virgiliū cernere posuisse p decernere/ hoc mō Inter	
Seneca	se coisse uiros/ & cernere ferro. Et sic absq; eclipsi stabit uersus. Sed aptū ē lu- uenalis exemplum illud/ ubi ait.	
Iuuenalis	Dispositis prædiues hamis. Nam cum hamus primam producat syllabā	

Virgilius	ut est apud Virgiliū libro æneidos quinto. Lenibus hinc hamis confertā aur roq̄ trilicem/ necesse est s̄ litteram cum e uocali abiici. Est igitur smaragdus	
Ptolemæus	lapis præciosus: & eiusdem nominis mons in Aegypto/ teste Ptolemæo/ uel	
Diodorus	in Marmarica prouincia/ ab orientali parte. Baris cū unico r/ & i latino/ lin/	Baris
Propertius	gua Aegyptia cymbam significat/ teste Diodoro. Propertius.	
Ptolemæus	Baridos & contis rostra Liburna sequi. Baris item/ urbs ē mediterranea Phry	Baria
Ptolemæus	giæ Pisidiæ: & eodem nomine fluuius Indiæ/ teste Ptolemæo. Baria/ urbs est	Barium
Ptolemæus	Hispaniæ/ ut idem Ptolemæus ostendit. Barium oppidū est Aetolorū/ Peu	
Horatius	cetiorum/ teste eodem Ptolemæo: quod etiam primam producit syllabam. Horatius sermone quinto. Postera tēpestas melior uia/ peior aduſq̄ Bari mœ	
	nia piscosi. Barrhæ cum duplicato r/ secundo aspirato/ & æ diphthongo/ po	Barrhæ
Ptolemæus	puli quidam sunt Indiæ/ ut idem Ptolemæus docet. Barrhus eadem scriptu/	Barrhus
Horatius	ra/ pro elephanto ponitur: a cuius ossis similitudine/ dentes Barrhi dicuntur:	
Stadius	Horatius. Quid tibi uis mulier nigris dignissima barrhis/ Stadius libro thæ/	
Ouidius	baidos quarto. Aegion: Arenemq̄: & quas Theseia Træzen. Vrbs est Messe	Arene
	niæ in Achaia. Arena autem primam corripit syllabam. Ouidius heroidum.	Arena
	Quid facis Oenone/ quid mandas semina arenæ.	
	Alexander. Quom subit a s̄/ produc dissyllaba. Excipitur Prafon: & Thafos. Pra/	Prafon
Martialis	son græce/ latine porrū significat. Vnde prafinus prafina prafinū. Martialis.	Prafinus
	De nostra prafina synthefis empta toga: hoc est uiridi/ ad similitudinem co/	Thafos
Herodotus	loris porri. Thafos cum th aspirato/ isula est Thraciæ/ teste Herodoto libro	Thafius
Ptolemæus	historiarum sexto: quam Ptolemæus dicit esse in mari Aegæo: & est una ex	
Stadius	cycladibus. Stadius libro siluarum primo. Nō huc admiffæ Thafos/ aut ūdo	
Virgilius	sa Carystos. Inde fit Thafius thafia thafium. Virgilius libro georgicorum .ii.	
	Sunt Thafiæ uites: sunt & Mareotides albæ.	
Virgilius	Alexander. Polysyllaba curta locabis. Excipitur Asia: & Asopus. Virgilius. &	Asia
Seruius	longa sonoros Dant per colla modos: sonat amnis/ & Asia lōge. Palus quæ/	
Virgilius	dam est Mysiæ/ teste Seruio super librum septimum æneidos. Asia autem re	
	gio/ primam corripit syllabam. Virgilius .iiii. georgicorum. Addam urbes	
Stadius	Asiæ domitas. Stadius libro thæbaidos septimo. Iam ripas Asope tuas/ Boæ	Asopus
Ouidius	taque uentum. Ouidius de sine titulo. Quid referam Asopon/ quem cepit	
Ptolemæus	Martia Thæbe/ Fluuius est Achaia/ teste Ptolemæo.	Blatero
Horatius	Alexander. A t breuis. Demitur blatero. Atella: & Atina. blatero primam sylla	
	bam indifferentem habet. Horatius sermone. xvii. Audit quom magno blaz	
Ouidius	teras clamore/ furisq̄. Ouidius de philomela. Blaterat hinc aries: & pia balat	Atella
Ptolemæus	ouis. De hoc uerbo alibi uidimus. Atella cū unico t exili/ & gemio l/ oppidū	
Sylius	fuit Campaniæ mediterraneum teste Ptolemæo: a quo/ Atellai ludi dicti sūt.	
Iuuenalis	Iuuenalis satyra sexta. Vrbicus exodio risum mouet Atellanæ. Sylius in. xi.	
	Ianq̄ Atella suos iāq̄ & Galogræcia adegit. Vbi chalcographi impresserunt	
Martialis	Ianq̄ & Atella. Atina cum unico t exili/ & i latino scribitur. Martialis. Quo ci	Atina
Virgilius	ue Prisca gloriatur Atina. Virgilius libro æneidos septimo. Tæla nouant Ati	
Sylius	na potens: Tyburq̄ superbum. Sylius libro octauo. Descendens Atina aberat.	
Seruius	Vrbs fuit iuxta Pontinas paludes Campaniæ teste Seruio: quam Ptolemæus	
Ptolemæus	dixit fuisse Latinoḡ mediterraneā. Alia eodem nomine urbs fuit in Bocetia.	
	Alexander. Et retrahatur. Quattuor: & fatum/ Quattuor ab omnibus cū dupli	Quattuor
	cato t scribitur: & primam syllabam positione producit. Virgilius libro ænei	
Virgilius	dos decimo. Quattuor hic iuuenes/ totidem quos educat Vpheus.	
	Alexander. sed longa notabis Hæc/ quibus m̄ superest/ aut r̄ muta præeunte. Ex	
Lucanus	cipitur Matinus: matella: Crathis. Matinus cum t exili/ & i latino/ mons est	Matinus
	Apuliæ. Lucanus libro nono.	
Horatius	Vulturis/ & calidi lucent buceta Matini. Horatius in primo carminum. Pul/	
	ueris exiui prope litus parua Matinum. Matella cum t exili/ & gemino l/ di/	Matella
Martialis	minutium est a matula: quod quidem uas est urinarium. Martialis. Dispere	
	am/ si tu Pyladi præstare matellam Dignus es. Crathis cū c exili/ & th aspira	
Herodotus	to/ & i latino/ nomen est duorū fluuiorū: quorum unus ē Achiuorū/ teste Hero	Crathis
Ouidius	doto li. historiæ. i. Alius ē Calabria. Et ab Ouidio p̄ma syllaba indifferen/	

	ter ponitur. Ait enim libro de ponto. iiii. Huc Lycus/huc Sagaris/peneusq;/ Hypanisq;/ Crathisq;. De Achivo loquitur. De Calabro autem intellexit quom dixit li. meta. xv. Crathis & hinc Sybaris nris coterminus oris. Eximere est ab hac exceptione auctor debuit composita cum σ' Ἰρα' τοσ / qd exercitium si significat: & composita: cum κρ' α' τοσ / quod robur indicat / siue imperium: de quibus superius disseruimus. Vel saltē demi debuerunt ab illa regula de mediiis syllabis. Quae fiunt in tes sociabis: sicut Achates.	Philostroph Hippocrates
Ouidius	Alexander. A super u breuius. Excipe Lauinum quod primam indifferentē habet. Virgilius. Cernes urbem & promissa Lauini Moenia. Idem profugus la uinaq; uenit litora.	
Lactantius Papinius	Alexander. Ante b fit breuis e / si non duo consona praesint. Demitur Oebalia: Sebetus: Ebrius: Hebe: ebur: Trebia. Oebalia cum ce diphthongo / ea prouincia est / quae Laconia dicitur / ab Oebalo Arguli filio / qui teste Lactantio grammatico / rex Laconum fuit / cognominata. Papinius in Achilleide. Soluerat Oebalio classem de litore pastor Dardanus. Aliam dixerunt quidam esse Oebaliam in Italia / iuxta Tarentum Calabriae urbem / ab Oebalo Telonis Caprearum regis filio denominatam / dicente Virgilio libro aeneidos septimo. Nec tu carminibus nostris inductus abibis Oebale: quem generasse Telon Sebetide nympha fertur. De hac Oebalia idem Virgilius georgicorum. iiii. inquit. Namq; sub Oebaliae memini me turribus altis / Qua niger humectat flauentia culta Galeus / Corycium uidisse senem. Alii autem / quibus etiam assentiri uidetur Seruius / non aliam fuisse dicunt in Italia Oebaliam: nec id quoq; Virgilium intellexisse: sed quom dixit / sub turribus altis Oebaliae / sic intellexit / scilicet eorum / qui ex Oebalia Laconica in Italiam aduenere: & turres iuxta Tarentum aedificauere. Papinius libro siluarum primo. Euboia / & pulchra gaudet Sebetus alumna. Fluius est iuxta Neapolim Italiae urbem: ex cuius nympha Telon Caprearum rex / Oebalum suscepit. Virgilius libro aeneidos septimo. Nec tu carminibus nostris inductus abibis Oebale: quem generasse Telon Sebetide nympha fertur. Iuuenalis. Ebrius / aut petulans / q nullum forte caecidit. Hebe huius hebes Iunonis filia fuit / & Herculis uxor: interpretaturq; pubertas. Vnde & iuuetas appellata est: hoc est iuuetutis dea. Propertius. Nec si caelestem flagras amor Herculis Heben sensit. Ouidius libro metamorphoseos nono. Hoc illi dederat Iunonia muneris Hebe. Valerius Flaccus libro octauo. Iam uacat / & fessum Iunonia sustinet Hebe. Patet etiam per compositum Ephebus. Nam ex επι praepositione / & ἠβη pubertas / componitur / ut uidimus in dictione cathedra. Vnde & pubes interpretatur. Iuuenalis satyra secunda. Armenius Zelotes cunctis narratur ephebis. Horatius in epistolis. Quo pacto partes tutetur amantis ephebi. Ebur primam syllabam habet indifferentem. Virgilius libro georgicorum primo. India mitit ebur: molles sua tura Sabaei. Catullus. Eborē Nysae uertice Caesariē: hoc est pectine eburno. Trebia cum t exili / etsi ante uocalem duas habeat consonantes / primam tamen syllabam corripit Sylius libro quarto. Planiciem metuens / Trebiam / collesq; petebat. Lucanus li. secundo. Tpa Cannarum fuimus Trebiae q; iuuentus. Fluius est Galliae Cisalpinae: qui teste Strabone / Placentina per arua decurrit. Trebonius etiam & Trebatius propria primam corripunt exempla sunt apud Horatium.	Oebalia Oebalus
Virgilius		
Virgilius		
Seruius		
Papinius		
Virgilius		Sebetus
Propertius		Ebrius Hebe
Ouidius Valerius		
Iuuenalis		Ephebus
Horatius Virgilius Catullus		Ebur Trebiam
Sylius Lucanus		
Strabo		
Homerus	Alexander. E c breuis. Excipitur Lecythus Oeconomus: Oechalia: imbecillus. Lecythus cum c exili / & y graeco / & th aspirato scribitur. Homerus libro odyssae octauo. δ' ωκ' α' μ' δ' ε' χ' ρ' υ' σ' ε' η' ε' ρ' λ' η' κ' υ' θ' ο' υ' γ' ρ' ο' μ' ε' λ' α' ι' ο' μ' . Vas est olearium / minini generis / dicente Aristophane / in Pluto. α' ι' λ' η' κ' υ' θ' ο' ι' μ' υ' ρ' ω' μ' γ' ε' μ' ο' υ' σ' ι' . Hieronymus autem masculino genere protulit / quom dixit in libro tertio regum capitulo. xvii. Et lecythus olei non est imminutus. Oeconomus cum ce diphthongo / & c exili / uniuersae domus dispensator / Tullio interpretatur dicitur. Coponit autem / ε' κ' ο' ι' κ' ο' s / quae est domus / & ρ' ο' μ' ο' s lex. Sic & parocia cum ce diphthongo / i secunda syllaba / & c exili / & i latio / ex παρα praepositione / qd iuxta significat / & ο' ι' κ' ι' a / quae est domus / componitur. Et dici potest incolatus: ubi scilicet	Lecythus
Aristophanes Hieronymus		
Tullius		Oeconomus Parocia

- Vgutio** cet domus contiguæ sunt. Quod quidem ab Vgutione & Catholico corrupta hac scriptura / parochia dicitur. Oechalia cum æ diphthongo & ch aspi Oechalia
 rato / ciuitas fuit Laconia: ab Oechalio fluuio / qui circa illam præterfluit / co
Homerus gnominata / teste Homero libro iliados secundo. A qua etiam urbe / ea
Virgilius Laconia: pars quæ Thessalia: propinqua est / in qua eadē urbs fuit Oechalia
 dicta est. Virgilius. Vt bello egregias idem discecerit urbes Troiamq; Oecha
 liamq;. Imbecillus / uel imbecillis (utroq; enim modo declinatur) ex in & bacil Imbecillus
Horatius lum / componitur. Horatius sermone. xii. tractari mollius ætas Imbecilla uo
Horatius let. Idem sermone. xvii. Imbecillis / iners / si quid uis adde Popino. Lucretius
Lucretius libro primo. Adde q; imbecilla nimis primordia fingit. Producūt etiam pri
 mam: recula a res & Specula a spes.
Alexander. Ante d protrahis e / si sint dissyllaba. Et subdit. Pes pedis & polysyl
 laba curta. Pedor (ut nonnulli uolunt) a pede deducitur: & tamen primā pro
Lucanus ducit. Lucanus. Longusq; in carcere pedor. Statius libro thæbaidos quarto. Pedor
Stadius Obsitus exhaustos pedore & sanguine uultus / hoc est squalore / uel putore.
Varro Hædus cum aspiratione in initio / & æ diphthongo / teste Varrone annotat. Hædus
Apuleius Ut autem scribit Apuleius / hædus lingua Sabinorū sedus dicebatur: ubi f di Hædiculus
Virgilius gamma postea in aspirationem conuersum fuit. Producit ramen primam syl Hædulul
 labam. Virgilius. Sic canibus catulos similes: sic matribus hædos. Ab hædo / Hædillus
Iuuenalis fit per diminutionem hædiculus / hædulul / hædillus. Iuuenalis. Et Tyburtio Edulus
Plautus ueniet pinguisissimus agro Hædulul. Plautus i afinaria. Agnellum metuo: dic
Isidorus esse hædillum. Isidorus autē / & Vgutio / ab edo es est / edum deductum tra
Vgutio dunt: quod etiam absq; aspiratione / & æ diphthongo / scribi uolunt. Quorū
 etiam opinionem non improbauerim. Nam cum primā quandoq; corripit
Manilius syllabam non inepte ab edo uerbo deduci potest. Manilius libro quarto. Incipient eduli tremulum
 producere mentū. Dædalus etiam cū æ diphthōgo Dædalus
Virgilius (nam græce δαιδάλοσ) primam producit. Virgilius libro æneidos sexto. Dædalus ipse
 dolos tecti / ambagesq; resoluit. Pater fuit Icarī: & dici potest
 ingeniosus.
Lucanus Alexander. Ante g fit breuis e. Excipitur Aegæ: & R hegyū. Lucanus li. iiii. Mal
 los / & extremæ resonant naualibus Aegæ. Vrbs est Cilicia: pluralis tantū nu
Ptolemæus meri / & insula in mari Aegæo / teste Ptolemæo. Et cum æ diphthongo i utra R hegyum
 q; syllaba annotatur. R hegyū cū aspiratione post r / & y græco / alibi scriptū.
Thomas annotauimus. Thomas. ἰβυκος ἰταλος ἐκ τοῦ ῥηγυον ἢ ἐκ μεσηριος.
Theocritus Alexander. E super hōgā faciūt. Excipitur Helix huius helicis: Telō. Lelex. Theo Helix
 critus edyllio primo. κάρπῳ ἐλιξ εἶ λαιτῶν ἀγαλλομῆρα κροκοερῆ. Genus Telon
 est hederæ. Telon propriū fuit nomē regis Caprearū. Virgilius libro ænei. Telon
 vii. Oebale / quæ generasse Telon Sebetide nympha Fertur. Telon aut longū
 primā pducit syllabā: & ab hoc cōposita / tælū: tæla. Lelex Lucanus. Mox lele
 gum dextra pressum descendit aratrum.
Iuuenalis Alexander. sed breuiabis Quæ polysyllaba sūt. Demitur Pelamys: Pelū: Pelusi Pelamys
Ouidius um: Pelignū. Iuuenalis. foccus petasunculus / & uas Pelamydū. Genus ē piscis: Pelion
Lucanus & cū unico l / & y græco scribitur. Pelion cū unico l / & i latino / primā syllabā
 indifferentē habet. Ouidius li. fastor. v. Pelon hæmonia: mons est obuersus
Syllus i austros. Lucanus li. vi. Pelion oppōit radiis nascētibus ūbras. Syllus li. xiiii.
Herodotus Ossaq; cū Pelio / cūq; hæmo cesserit Othrys. Mons ē Thessalia: / teste Hero
Ptolemæus doto li. historiarū. vii. Pelusiū cū unico l / & unico lunū est ex hostiis Nili / teste Pelusium
Plinius ste Ptolemæo: iuxta quod eiusdē nois stat ciuitas / ut oñdit Plinius nepos in Pelusius
Pomponius uita Marci Antonii. Pomponius Mela li. primo. Alexandria Aphrica: ē cōter Pelusiacus
Propertius mina: Pelusiū Arabia: Et a pelusio / fit Pelusius / & Pelusiacus. Propertius.
Martialis Castraq; Pelusi Romano iurruta ferro / pro Pelusii. Martialis. Accipe Nilia
Virgilius cam Pelusia munera lentē. Virgilius georgi. primo. Nec Pelusiaca: curā asper
Lucanus nabere lētis. Lucanus li. viii. Et Pelusiaci tā mollis turba Canopi. Pelignum cū Pelignum
 unico l / urbs est Pelignorū teste Ptolemæo. Ouidius. Peligna: gentis glo
 ria / dicar ego.
Alexander E super m breuis est. Coementū cū æ diphthongo a κοιπογ (ut quidā Coementū

Horatius	dicunt) quasi Coenimētum uel (ut alii uolūt) cum æ Cæmentū a cædo cædis / primam producit syllabam. Horatius in tertio carminum. Cæmentū dimit / tit redemptor. Sic & cœmiterium cum œ diphthongo (ut in ipsa dictione ui dimus) primam producit.	Coemiteriū
Virgilius	Alexander. sed longis addere debes. E super m solam: sed correptis emo iungā. Excipitur emio emis quartæ coniugationis: quod patet per compositum re / dimio. Virgilius in Copa. Copa Syriſca caput Graia redimita mitella. In non nullis tamen Alexandri codicibus / ita perſcriptum legis: sed correptis emo iū gam. Ac emio. Sed alterius additio fuit: non Alexandri poſitio.	Emio
Valerius Lucanus	Alexander. E super n longa. Excipitur enipeus: enyo: xenium. Valerius Flaccus libro primo. Segnior Apidani uires ubi ſentit Enipeus. Lucanus li. ſeptimo. Sanguine Romano q̄ turbidus ibit Enipeus. Fluuius eſt Theſſaliæ: iuxta quē horrendum illud prælium fuit inter Pompeium & Cæſarem: quod totū con / cuſſit orbem. Et cū i latino / & unico p ſcribitur: qui tamen a Tortellio cū ph annotari præcipitur. Fuit et Enipeus eadem ſcriptura / Hectoris auriga / teſte	Enipeus
Tortellius	Hōero libro iliados octauo. Martialis. Nec te decipiat ratibus naualis Enyo. Dea belli dicta eſt: & cum y græco ſcribitur. Martialis. Omnis in hoc gracili / xeniorum turba libello. Dici pōt munus hospitalitatis.	Enyo Xenium
Homerus Martialis Martialis	Alexander. Si b uel g uel ſ r uel u / præiungitur illi. Fit breuis. Demitur Bænacus: & ſtrenuus. Bænacus apud Græcos cum æ diphthongo annotatur: quam no / ſtri in æ transferunt. Virgilius georgicorum ſecundo. Fluctibus / ac fremitu af / ſurgens Bænace marino. Lacus eſt Galliæ Ciſalpinæ. Horatius in epistoſis. Strenuus / & fortis / cauſiſq; Philippus agendis.	Bænacus
Virgilius Horatius	Alexander. Ante p ſit breuis e. Eximitur Cephifus: Epirus: hepar: æpolus: Aepy: Aepia. Cephifus cum i latino / & unico l / fluuius eſt Boœtiæ dicente Lucano. Boœti coiere duces: quos impiger am bit Fatidica Cephifus aqua. Ouidius li / bro metamorphoſeos tertio. iam uada Cephifi / Panopelq; eualeſerat arua. Hunc iuxta Lilæam urbem naſci dixerunt Homerus libro ſecundo iliados / & Plinius libro quarto naturalis hiftoriæ. Quin & delphos præterfluere dici / tur. Vnde & teſte Homero / Phocenſium fluuius ponitur: ita ut utrunq; uerū eſſe habeatur. Epirus cum i latino / & unico r / regio eſt in Europa. Lucanus li. ſecundo. Primus in Epirum boreas agat. Ouidius libro metamor. viii. Rura / petunt Epirus ab his / regnataq; uati Bythrotos Phrygio. ἥπαρ cum ἥ aſpira / to apud græcos ſcribitur / hoc eſt (quos nos dicimus) hepar: quam litteram i / e productum / uel in æ diphthongū / transferre cōſueuimus. Neq; ab ἐπι præ / poſitione deſcendit / ut cum Catholico Vgutio ſomniauit. Homerus in .xi. / odyſſæ. γυπτε δ' εὐπρ' ἐκὰς Τερρε παρμερω ἥπαρ ἐκείρου: ubi hepar primā / producit: quam tamen Macer de uiribus hæbarū præter naturam corripuit / quom ait. Sumptum curat hepar. Aepolus cum æ diphthongo / & unico l / di / ci pōt capratius. Theocritus edyllio primo. ἀδύτι το ψιούρισμα και ἀπι / τυσ ἀιπολε Τηρα. Aepy cum æ diphthongo / & y græco / urbs fuit ſub dicio / ne Neſtoris. Staius libro thæbai. iiii. in ſūmis ingeſtū mōtibus Aepy. Aepia / cum æ diphthongo / & i latino / urbs fuit in Argo / propinqua Pylo. Crepis / huius crepidis / & ab accuſatiuo græco κρητιδ' / hæc crepida / apud latinos / primā corripit: apud Græcos uero producit. Horatius in ſermonibus. Chry / ſippus dicat ſapiēs / crepidas ſibi nunq̄. Nec ſoleas fecit. Perſius ſatyra ſecūda. Non hic qui in crepidis Graiorū ludere geſtit. Theocritus edyllio quinto. παρ τὰ κρητιδ' εὐσ παρ τὰ χλαμυδ' ἥφοροι ἀπδ' ῥεσ: ubi Patet q̄ etiā pi ſyl / laba / apud illos producit: quæ apud noſtros correpta ē. Ne de huius dictio / nis uepres prima ſyllaba dubites / accipe exemplum Horatii in ſermonibus. Corna uepres / & pruna ferunt.	Strenuus. Cephifus
Lucanus		Epirus
Ouidius Homerus Plinius Homerus Lucanus Ouidius		Hepar
Vgutio		
Homerus Macer Theocritus		Aepolus Aepy
Staius		Aepia
Horatius		Crepis Crepida
Perſius Theocritus		
Horatius		
Tibullus Horatius	Alexander. Longa ſit epacta: repoq; ſimul ſociatur. Epacta primā corripit ſylla / bam. Nam ab ἐτα γω / quod eſt addo / ex εωι & ἀγω / compoſitū deſcēdit: ubi / in prima ē breue. Repo (ut hic auctor tradit) re ſyllabam Producit: ſed re / de repens / unpentinus formatur / primam corripit. Tibullus. Et quæcunq; meo ſurtim ſurrepit amori. Horatius. Verum optre in	Epacta Repo Repens

Ovidius	longo fas est irrepere somnum. Ovidius in fastis. Bina repens oculis obtulit	
Virgilius	ora meis. Virgilius. Quo ruitis/ quone ista repens discordia surgit?	
Ptolemæus	Alexander. Ante q fit breuis e. Excipitur Sequana: qui fluius est Belgarū in	Sequana
Strabo	Gallia: iuxta quem habitates populi Sequanici dicti sūt/ testibus Ptolemæo/	Sequani/
Lucanus	& Strabone. Lucanus in primo. Optima gens flexis in gyrum Sequana fræ/	cus
Martialis	nis. Martialis. Hanc tibi Sequanicæ pinguem textricis alumnam.	
Stadius	Alexander. E super r breuis Excipitur Neris: Beryllus: berytus: cerinthe: Erida/	Neris
Lactantius	nus: Nereus: Erætus: Feronia: Thera: Neritos: Cærete: sera: Choerulus: Xerolo	
Tortellius	phus. Stadius libro thæbaidos quarto. Neris & ingenti turratæ mole Cleone.	Beryllus
Prudentius	Mons est Argiuorū/ teste Lactantio grāmatico. Beryllus cū y græco/ & dupli	
Iuuenalis	cato l scribitur: etsi a Tortellio cum i latino scribi præcipiatur: & primā apd	
Syllius	Prudentium syllabam corripit: quæ ab aliis producta ponitur. Ait enim Pru	
Priscianus	dentius in psycmachia. Hinc sibi sapphirum sociauerat: inde beryllum. Iuue	
Pomponius	nalis. ipse capaces Heliadum crustas & inæquales beryllos. Syllius li. secūdo.	Berytus
Ptolemæus	Et solitum digito beryllon adederat ignis. Priscianus in perihegesi. Berylli	
Priscianus	gemmas glauci: nitidumq; adamantæ. Lapis est preciosus. Berytus cū y græ/	
Virgilius	co/ & t exili/ urbs est Syriæ Antiochiæ/ teste Pomponio Mela: quā Ptolemæ	
Propertius	us dicit esse Phœnices. Priscianus in perihegesi. Antiquaq; Tyron/ Beryti &	Cerinthe
Lucanus	moenia gratæ. Cerinthe huius Cerinthes cum c exili/ & i latino/ & th aspira/	
Virgilius	to/ genus est hærbæ. Virgilius georgicorū quarto. & cerinthe ignobile gra	Eridanus
Virgilius	men. Eridanus cum i latino scribitur. Propertius. Quantum Hypanis Vene/	
Lucanus	ra diffidet Eridano. Lucanus li. secundo. Eridanus fractas deuoluit in æquo/	
Virgilius	libro æneidos nono. Siue padi rapis/ Athesim seu propter amœnū. Hic om/	
Virgilius	nium fluuiorum maximus creditur/ dicente de eodem Virgilio. Fluuiorum	
Lucanus	rex Eridanus. Quod tamén quidam intelligunt solum per Italiam: alii (ut di	
Plinius	ximus) per totum orbem. Quod etiam confirmare uidetur Lucanus/ dicens.	
Strabo	Nec minor hic Nilo/ scilicet Eridanus/ si non per plana iacentis Aegypti/ Li/	
Lucanus	bycas Nilus stagnaret arenas. Nec minor hic Istro: nisi q dum permeat orbē	
Hesiodo	Ister casuros in quælibet æquora fontes Accipit: & Scythicas exit non solus i	
Virgilius	undas. Hic Eridanus triginta flumina in mare mergit celeberrima/ ut scribit	
Seruius	Plinius: quem tamen Istro minorem esse affirmat Strabo. Lucanus li. secūdo.	Nereus
Horatius	Hic rubuit primū ciuili sanguine Nereus. Fuit teste Hesiodo in thegonia/	
Virgilius	marinus deus/ Oceani/ & Tethyos filius: & pro mari ponitur. Virgilius libro	Erætus
Syllius	æneidos septimo. Eræti manus omnis/ oliuiferæq; Mutusæ. Oppidum fuit	
Seruius	Italiae ab hpc quæ Iuno dicitur/ ibi culta cognominatum/ teste Seruio. Hora	Feronia
Strabo	tius sermone quinto. Ora/ manusq; tua lauimus Feronia Lympha: ubi laui/	
Ptolemæus	mus præsentis tpris est a lauo lauis tertiæ coniugatiōis. Virgilius li. æneidos	
Callimachus	octauo. Pascenti cui tris animas Feronia mater Horrendum dictu dederat.	
Strabo	Syllius libro. xiii. Diues ubi ante omnes colitar Feronia luco. Capaniæ nym	
Ptolemæus	pha est: & libertorum dea uocatur/ teste Seruio. Imo libertinorum: non liber	
Plinius	torum. Alius est enim libertus: alius libertinus. Est & eodē nomine urbs sub	
Virgilius	monte Soracte/ teste Strabone. Rursus aliam eiusdem nominis urbem	Thera
Strabo	scribit Ptolemæus esse a latere orientali Sardinia. Thera cum th aspirato /a	
Ptolemæus	Callimacho/ Callisto appellata est. Ait eni. Nomine Callisto fuerat/ sed post	
Plinius	modo Thera Dicta fuit tellus urbis origo meæ. Strabo scribit Theram urbē	Neritos
Virgilius	esse circa parua syrtis initium. Ptolemæus duas ponit/ unā Lydiæ Mæonia	
Ptolemæus	ciuitatem: aliam insulam sub Eubœa. Neritos cum i latino/ & t exili/ mons ē	
Plinius	in insula Ithaca/ ante Leucada/ & Achaiam/ posita/ teste Plinio libro quarto.	Neritum
Virgilius	naturalis historiae. Sed a Virgilio p tota ifula poni uidetur/ quom ait libro	
Ptolemæus	æneidos tertio. Dulichiumq; / Samosq; / & Neritos ardua saxis. Neritum ea/	
Plinius	dem scriptura/ oppidum est in Acarnania/ parte Epiri: quod postea Leucas	Cærete
Ptolemæus	uocatum est/ teste Plinio libro præfato. Aliud Ptolemæus scribit esse Sallen	Cætes
Iginus	tinorū mediterraneū. Cærete huius Cæretis/ & Cæres huius Cæretis/ declari	
Virgilius	pōr/ ut i ipsa dictiōe uidimus: & cū æ diphthōgo ānotat. Oppidū fuit Tusciæ/	
	teste Iginio de urbibus Italicis. Virgilius li. ænei. viii. Est igēs gelidū lucus ppe	

Syllius	Cæritis amnem. Sera cum unico r / primam syllabam indifferentem habet. Syllius libro. xiii. tum cardine uerso Obnoxi torquent obices munimina seræ.	Sera
Martialis	Vbi nonnulli legunt sera: hoc est tarda. Sed Syllii codices seræ habent: non sera: & magis sententiæ cõuenit. Neq; alibi usq; producta prima syllaba legitur. Quod si Syllii codex est mendosus / sera primam tantum corripit. Martialis.	
Martialis	Ferrea ppetua claustra tuere sera. Serra aut a seco secas / cum gemio r scribit. Martialis. Et pigues tucas serra secare pot. Choerulus diminutiuum cum ch aspirato / & æ diphthongo / proprium fuit uiri nomen: & dici potest porculus. Nam χοιρος græce / latine porcus interpretatur. Horatius in epistolis. Choerulus incultis qui uersibus / & male natis. Xerolophus etiam primam producit. Nam græci cum η ξηρολοφος scribunt. & siccus tumulus interpretatur.	Serra Choerulus
Horatius		Xerolophus
Martialis	Alexander. Longa ue super r. Excipitur uerædus. Martialis i xenii. Parcuis utaris moneo rapiente uerædo: hoc est rædæ uectore / siue equo / siue auriga. Cum æ diphthongo in media syllaba scribitur.	Verædus
Manilius	Alexander. P quoq; præposita pones disyllaba longa. Spæra cum æ diphthongo / uel (ut alii dicunt) sphæra primam producit syllabam. Marcus Manilius	Sphæra Spæra
Prudentius	libro primo. Ingenti sphæra totum præcingit olympum. Prudentius uero primam corripuit / quom in psychomachia ait. Cuius ad arbitrium spæra mobilis / atq; rotunda. Neq; ab eo quod est spacium sphæra descendit / ut cum	
Vgutio		
Eusebius	Catholico Vgutio somniauit. Sed teste Eusebio Pamphilo libro secundo de euagelica præpratiõne / sphæra dicta est / quasi sephæra: hoc est corpus æthereum.	
Virgilius	Alexander. Longa fit e super s / Excipitur Vesulus: Veseuus: Mesana. Virgilius libro æneidos decimo. Actus aper multos Vesulus quem pinifer annos / mons est Liguria: ubi Eridanus fluuioꝝ Italiae maximus oritur / teste Plinio	Vesulus
Plinius	libro tertio naturalis historiae. Veseuus primam syllabam indifferentem habet.	Veseuus
Syllius	Syllius libro. vi. Monstrantur Veseua iuga: atq; in uertice summo Depasti flammis scopuli. Stadius libro. iiii. siluarum. tibi nobile uulgus Crescit: & infani solatur damna Veseui. Mons est Campania. Alium eiusdem nominis dicit Seruius esse montem Liguria: de quo (ut ait) intellexit Virgilius georgico. secundo / quom dixit. & uicina Veseuo Nola iugo. Sed fallitur Seruius. Nam Liguria mons non Veseuus / sed Vesulus uocatur / ut supra uidimus. Vnde Probus super præfatum Virgilio locum / Veseuum / Campania montem interpretatus est: quod etiam patet per id quod sequitur. Et uacuis Clanius non æquus Acerras. Clanius enim Campania fluuius est / ut idem Probus attestatur. Hic & Vesuius / uel per syncopam Vesuius appellatur / a conflagratione qua conflagratus est / sic uocatus. Nam Vesuiæ fauillæ dicuntur Syllius. Euomuit pastus per sæcula Vesuius ignes. Martialis. Hic est Pampineis uiridis (mō Vesuius) umbris. Mesana (græci μεσηνη) urbs est testibus Strabone / & Ptolemæo / in Sicilia. Et primam syllabam indifferentem habet. Syllius libro. xiiii. Incubens Mesana freto / nimiumq; reuulsa. Thomas Pindari interpret. Βυκοσ Ιταλοα κετοῦ ρηγυου ηε μεσηνησ.	Vesuius
Stadius		
Seruius		
Virgilius		
Seruius		
Probus		
Probus	Clanius enim Campania fluuius est / ut idem Probus attestatur. Hic & Vesuius / uel per syncopam Vesuius appellatur / a conflagratione qua conflagratus est / sic uocatus. Nam Vesuiæ fauillæ dicuntur Syllius. Euomuit pastus per sæcula Vesuius ignes. Martialis. Hic est Pampineis uiridis (mō Vesuius) umbris. Mesana (græci μεσηνη) urbs est testibus Strabone / & Ptolemæo / in Sicilia. Et primam syllabam indifferentem habet. Syllius libro. xiiii. Incubens Mesana freto / nimiumq; reuulsa. Thomas Pindari interpret. Βυκοσ Ιταλοα κετοῦ ρηγυου ηε μεσηνησ.	Vesuius
Syllius		
Martialis		
Strabo		
Ptolemæus		
Syllius		
Thomas	Alexander. Ante t longa fit e. Excipitur tetrinno: tetigi præteritum a tago tagis: Tetricus: Gætullus: Betullus: Hetruscus: tetrarcha: tetendi præteritum a tædo: Metaurus. Ouidius qui de Philomela inscribitur. In fluuiisq; natans forte tetritinnit anas. Virgilius libro æneidos septimo. Pars mihi pacis erit / dextram tetigisse tyranni. Lucanus. Iam tetigit sanguis pollutos Cæsaris enses potest tamen contineri sub illa regula præteritum geminans. Sic & tetendi / didici / cœcidi pupugi / de quibus in regulis suis differemus. Persius. & tetrico uiuunt tibi pectine chordæ. Ouidius in fastis. Non est de triticis non est dea magna professis. Martialis. Dormiat / & tetrico cum cane pera rogat. Tetricus mons est Sabinæ asperimus: a quo / tetrici / hoc est tristes / dicti sunt / teste Seruio. Gætulus a Gætulia Aphricæ prouincia / cum æ diphthongo / & t exili / primam syllabam indifferentem habet. Virgilius libro æneidos quarto. aut captam ducat Gætullus Hiarbas. Martialis. Traducta est Gætulis: nec cepit arena noctes. Hoc enim modo perscriptum habent Martialis codices. Hunc etiã Martialis locum ita annotatum / in exemplum attulit Tortellius / & in Caprum	Tetrinno
Ouidius		
Virgilius		
Lucanus		
Persius		
Ouidius		
Martialis		
Seruius		
Virgilius		
Martialis		

Agrætius Georgius	Agrætius: etsi Georgius in Domitium ita legendum censeat. Traducta est Geticis. uel sic. Traducta est Gyaris: ubi & Chalcographi ipreserunt. Tradita Gætullis: scilicet quæ ignorant oia peruertentes. Sicut enim ab Apulia pu syllaba producta / sit Apulus media correpta / quid mirum / si & a Gætulia Gætulus mediam corripiat: quæ tamē (fateor) ab aliis producta ponitur. Sed nec spernenda est Martialis auctoritas. Neq; te moueat / q; diphthongum ipsam corripiat Martialis: cū & Mœotis & rhomphœa / diphthongum tam correptam / q̄ productam habeant: ut uidimus super regulam / uocalis breuis est / alia subeunte. Betulus cum t exili / fluuius est Hispaniæ: cuius aqua ad ferri temperamēta q̄ aptissima esse dicitur. Betulum / oppidum ē	Betulus' Betulum
Ptolemæus Virgilius Seruius	Lætanorum in Hispania / teste Ptolemæo. Virgilius libro Æneidos. vii. Quiq; Rhipas / Betulumq; tenēt / atq; arua Celænæ. Quod Seruius oppidū dixit eē Campaniæ. Hetruria cum aspirato initio / & t exili / prouincia est Italiæ: quæ etsi aliquibus terminis apud antiquissimos designabatur / ab Hetruscis tamen (nam ab Hetruria Hetruscus formatur) & Latinis / altero termino designata fu	Hetruria Hetruscus
Liuius	it / dicente Liuius libro p̄mo ab urbe condita. Pax inter Hetruscos / & Latinos / ita conuenerat / ut Hetruscis / Latinisq; Albula quem nunc Tyberim uocant / si	
Seruius	nis esset. Vnde Seruius super librū. xi. Æneidos / Virgilianum illud enarrans / Hetrusciq; duces / ait Hetruria dicta est / q; eius fines protensi sunt usq; ad primam ripam Tyberis. Et subdit. Nam Heteron est alterum: & oros finis uocatur. Roma enim (ut idem auctor pergit) antea unam tantum Tyberis ripam tenebat. Quod etiā Iuuenalis cōfirmauit / dicens. Imperii fines Tyberinū uirgo	
Iuuenalis Propertius Ouidius Stadius Martialis Virgilius Virgilius Ennius Hesiodus	natauit. Propertius. Non tot Achæmeniis armantur Hetrusca sagittis Spicula. Ouidius libro metamor. xv. qui primus Hetruscam Edocuit gentem: ca susq; aperire futuro. Stadius libro siluarum primo. Fronde uerecundo Clio mea Iudit Hetrusco. Martialis. Muneris hoc utrūq; tui testatur Hetruscus. Virgilius libro Ænei. octauo. Gens bello præclara iugis insedit Hetruscis. Et in eodem. Ergo omnis furiis surrexit Hetruria iustis. Ennius tertio annaliū. Hac noctu filo pēdebit Hetruria tota. Heterō ergo p̄mā corripit cū suis cōpositis: ut	Heterogene us
Horatius Virgilius Syllius	Heterogeneous: Heteroclitus. Hesiodus. Τηρ δ' ε̄ Τερηρ προ Τερηρ μερ εῡριρα Το ρη̄ ε̄ ρε̄βερη. Tetrarcha cum t exili utrobicq; / & ch aspirato / is dicitur / qui quartam regni partem detinet. Horatius sermone. iiii. habebat sæpe ducetos / Sæpe decem seruos: modo reges: atq; tetrarchas. Virgilius li. Æneidos. vi. alacris palmas utraq; tetēdit. Syllius libro. vii. Multaq; Hasdrubalis fulgebat strage Metaurus. Fluuius est / qui de Piceni prouincia oriens / in Flaminiam decurrit. Cetra etiā p̄mā naturaliter corripit ut Petra / metrū / retro / hetruria / tetra	Heteroclit' Tetrarcha Tetendit Metaurus
Horatius	cha / tetricus / tetrinno. Sic & betula arbor ut ego sane puto primā corripit. Alexander. Deme metalum: & si p̄ præuenit: aut u. Excipitur pætus. Horatius in sermonibus. Appellat pætum pater. Is dicitur / qui obliquatis oculis in altum respicit. Quod qdem cū æ diphthongo apud antiquos annotari cōsueuit.	Pætus
Ouidius Lucanus	Alexander. Thethys. yos Tethim dabit: estq; Tethis Tethidisq;. Tethys cum t exili in initio / & th aspirato in secunda syllaba / sequente y græco / primam syllabam indifferentē habet: & tunc facit in genitiuo Tethyos. Ouidius fastorum. v. pars credidit esse Tethyos has neptes / Oceaniq; senis. Lucanus libro secūdo. Occasus mea signa timet: Tethymq; fugacē Qui ferit Hesperius post omnia flumina Bætis. Martialis uersu secundo libri quinti. Cæsar & hinc triuiam prospicis / inde Tethym. Virgilius egloga quarta. Quæ tētare Tethym	Tethys
Martialis Virgilius Salustius Ouidius	ratibus / quæ cingere muris Oppida. fuit Coeli / & Vestæ filia / teste Salustio. Ouidius autem libro. v. fastorum / uidetur dixisse illā fuisse Titani filiā / quom ait. Duxerat Oceanus cōdam Titanida Tethym. Vnde & Oceani uxorem	
Hesiodus	illam fuisse constat: quod etiā confirmauit Hesiodus in Theogonia: & pro mari ponitur. Thetis huius thetidis cum th aspirato in prima / & t exili in se	Thetis
Stadius Virgilius	cūda syllaba / sequente i latino / primam corripit syllabā. Stadius in achilleide. Peleus te nato socerum / & Thetis hospita iungunt. Virgilius li. Æneidos. vi. Læua tenet Theris / & Melite / Páo peaq; uirgo. Fuit m̄ Achillis: & uxor Pelei.	

	Alexander. Ante b corripis i. Excipitur Tybur: Libethra: uiburnum: libella. Tybur	Tybur
Horatius	bur cū c exili/ & y græco/ urbs ē sex milibus passuū a Roma distās. Horatius.	
Virgilius	Romæ Tybur amat uentosum: Tybure Romā. Virgilius libro æneidos. vii.	
Solinus	Tæla nouant Atina potens: Tyburq; superbum. Libethra cum i latino/ & th	Libethra
Seruius	aspirato/ teste Solino/ mons est in Magnesia: & eiusdem nominis fons: qui a	
Lycophron	nonnullis singulari numero Libethrus dicitur: iuxta quem musæ coluntur/ ut	
Strabo	dixit Seruius. Vnde musas Libethridas appellant. Apud tamen Lycophrona	
Ruffus	pœtam Macedoniae mōs esse uidetur: a quo/ musas ipsas Libethridas dictas	
Virgilius	tradunt. Strabo autem scribit Libethrum esse locum Thraciæ: ex quo/ cū nō	
Virgilius	nulli in Boœtiæ partem migrassent. ubi est parnasus/ eodem nomine Libe-	
Virgilius	thrum dicarunt. Vnde & musæ Libethrides uocatae sunt. Ruffus in Arato.	
Virgilius	Et deuota uirum tegerent Libethra peremptum. Virgilius in buccolicis.	
Virgilius	Nymphæ noster amor Libethrides. Viburnum cum i latino/ breuissimum est	Viburnum
Virgilius	uirgultum. Virgilius in buccolicis. Quantum lenta solent inter uiburna cu-	
Lucretius	pressi. Libella a libra formatur. Lucretius libro quarto.	Libella
Lucretius	Deniq; ut in fabrica si praua est regula prima/ Norma; si fallax rectis regio	
Lucretius	nibus exit/ Et libella/ aliqua si ex parti claudicat illū/ Omnia mendose fieri/ &	
Lucretius	obstypa/ necessum est.	
Iuuenalis	Alexander. Tribula dematur: hibernus: fibula: scribo: Tibia: liburnum. Libur-	Liburnum
Iuuenalis	num genus ueiculi/ cum i latino scribitur: & primā syllabam corripit. Iuena-	
Iuuenalis	lis satyra tertia. Diues & ingenti curret super ora liburno.	
Ouidius	Alexander. Ante c fit breuis i. Excipitur Icarus: Icaria: Icarus: Sichæus: Sicilia: Si-	Icarus
Ouidius	cania: icon. Icarus cum i latino in initio/ & c exili/ fuit Dædali filius: qui cum	
Ouidius	patre a Creta fugiēs/ frætus alarum fiducia/ ultra parentis iussa alitus euola-	
Ouidius	set/ & solis ardore/ cæra qua pennæ continebantur/ liquefacta esset/ ita ut ab	
Ouidius	alis defluerent/ in mare decidit: quod est iter Myconem/ & Gyarum: quod q	
Ouidius	dem de suo nomine ab inde Icarium mare dictum est/ dicente Ouidio libro	
Ouidius	tertio de tristibus. Icarus immensas nomine fecit aquas. Idem libro metamor-	
Ouidius	phoseon. viii. Icare (dixit) ubi es? qua te regione requiram Icare/ clamabat.	
Tibullus	Tibullus. Icarus ut puro testatur sydera cælo. Lucanus libro. ix. Ipse p Icariae	Icaria
Lucanus	scopulos/ Ephesumq; relinquens. Insula est in Icario pelago/ teste Ptolemæo:	
Ptolemæus	a qua Icarium mare cognominatū est/ testibus Plinio/ Solino/ & Strabone li	Icarus
Plinius	bro. x. Icarus cum i latino utrobique/ & c exili/ mons est in Attica regione/ teste	Icariotus
Solinus	Plinio libro. iiii. naturalis historiæ: quo etiam nomine pater Penelopes uoca-	
Strabo	tus est: quem alii Icariotum dixerunt. Vnde Penelope filia Icariotis dicitur a	
Plinius	Propertio/ quom ait. Quaq; terunt fastus Icarioti tuos. Sichæus cum i latino/	Sichæus
Propertius	& ch aspirato/ cōiunx fuit Didonis: qui alio nomine Sicharbas dicebatur/ te-	Sicharbas
Seruius	ste Seruio. Et primam syllabam indifferentem habet. Virgilius libro æneidos	
Virgilius	paimo. Huic coniunx Sichæus erat ditissimus agri. Ouidius heroidum. Nec	
Ouidius	consumpta rogis inscribar Elisa Sichæi. Sicilia cum i latino ubiq; / & c exi-	Sicilia
Ouidius	liza Græcis cum e in secunda syllaba Sicelia scribitur: a qua fit Sicelis. Nam a	Sicelia
Ouidius	Sicilia/ Sicelis latine formari non potest. Primam syllabam indifferentem ha-	Sicelis
Sappho	bet. Sappho ad Phaonem. Quid mihi cum Lesbos? Sicelis esse uolo. Virgilius	
Virgilius	in buccolicis. Sicelides musæ paulo maiora canamus. Idem libro æneidos. iiii.	
Virgilius	Ore Aretusa tuo Siculis cōfunditur undis. Nam a Sicilia fit Siculus Sicula Si-	
Virgilius	culum. Hæc insula etiam Sicania uocatur: a qua fit Sicanus Sicana Sicanum/	Sicania
Virgilius	si syllaba indifferenter posita. Virgilius libro æneidos tertio.	
Virgilius	Sicano prætenta sinu iacet ifula contra	
Virgilius	Plemmirium undosum. Idem libro æneidos quinto.	
Palladas	Fida reor fraterna erycis: portusq; Sicanos. Cum i latino/ & c exili scribitur.	
Palladas	Palladas in epigrammatis. εικονα τωρ ερ τωσ ηφυσωσ εκ τοσ εχει. Dicit pot	Icon
Palladas	Icon imago/ siue effigies.	
Papinius	Alexander. Ante d longa fit i. Excipitur didici præteritum a disco discis: Idume:	Didici
Papinius	Hyspades: Cydon: Fidena: Cnidus: Didyme: Didymi. Papinius in achilleide.	Idume
Papinius	Præterit/ & didici quo Pæones arma rotatu. Idume huius Idumes cum i lati-	Idumæus

Plinius no in initio urbs est in Idumæa regione Syriæ teste Plinio libro.v.naturalis
Virgilius historiæ: a qua fit Idumæus Idumæa Idumæû: quod & pro epitheto palma
Valerius rum ponitur a Virgilio in tertio georgicorum / quom ait. Primus Idumæas
Lucanus referam tibi Mantua palmas. Valerius Flaccus li. primo. Facta uirum uersam
Lucanus proles tua pandit Idumem. Lucanus libro. iiii. Gazaq; & arbusto palmarum
Virgilius diues Idume. Hydaspes cum aspirato principio / & y græco / fluuius est Indiæ. **Hydaspes**
Virgilius Lucanus libro. vi. Qua rapidus Ganges / & qua Nysæus Hydaspes. Alius eo
Probus de nomine ponitur a Virgilio fluuius Mediæ in quarto georgicorû: ubi ait.
Stadius Lydia nec populi Parthorum aut Medus Hydaspes. Probus autem huc eun
Virgilius dem dixit esse fluuium Indiæ. Sed (ut ait) ideo Medus dixit Virgilius qd Me/
Stadius di duce Alexandro per eum / regem Indorum / & ipsam Indiam subegerunt. **Cydon**
Virgilius Cydon cum y græco propriû uiri nomē primâ syllabâ habet indifferentem.
Plinius **Stadius**. Hæc regi promissa Cydon. Virgilius libro æneidos. x. Dum sequeris
Seruius Clytium infœlix noua gaudia Cydon. Fuit etiam eadem litteratura Cydon
Iuuenalis i latino / & Fidenæ plurali tantû numero declinari potest teste Seruio super
Iuuenalis librum. vi. æneidos. Et primam syllabam indifferentem habet. Iuuenalis sa/
Syllius tyra tertia. Viuat Fidenis / & agello cede paterno. Et in eadem. An Fidenarû /
Virgilius Gabiorumq; esse potestas. Syllius. modo Roma minatur: Quondam Fidenæ.
Ptolemæus Virgilius libro æneidos. vi. Hic tibi nomentû / & Gabios urbēq; Fidenâ. Vrbs
Herodotus est Latinorum mediteranea / teste Ptolemæo. Cnidus cum cexili / & i latino / **Cnidus**
Lucanus una est ex quinq; ciuitatibus Doricæ Greciæ teste Herodoto libro historiaû **Cnidius**
Carolus primo. a qua fit Cnidius Cnidia Cnidium. Lucanus libro octauo. Aura fluës
Horatius Cnidon inde fugit: claramq; relinquit Sole Rodon. Carolus Arretinus.
Ptolemæus Praxitelesq; Cnidi rursus te marmore signet Pulchra Venus: quo fit nobilis
Ouidius ipsa Cnidos. Horatius in secundo carminum. ut pura nocturno renidet Luna **Didyme**
Ptolemæus insula est in mari Siculo una ex Aeoliis teste Ptolemæo. Ouidius libro meta **Didymi**
Ouidius morpho. vii. Hydra etiâ hydria / hydrus / hydrops / primam indifferentem ha
Ptolemæus bet unde ab υδ-ωπ quæ est aqua quod apud græcos primâ habet cōmunem:
Propertius deriuatur. Annon Olearos / Didymēq; Didymi eadem scriptura / mōtes sunt
Homerus foelicis Arabiæ / ut idem Ptolemæus ostendit.
Manilius Alexander. Ante g corripis i. Excipitur Gygæus. Propertius. Lydia Gygæo tin **Gygæus**
Zozymas cta puella lacu. Lacus est Lydia teste Homero libro iliados. xx. Et cum y græ
Ptolemæus eo / & æ diphthongo annotatur.
Manilius Alexâder. uult figo fligoq; demi: Viginti: bigæ: trigitaq; frigora: pigæ: Migro. **Migro**
Zozymas Migro migras mi syllabam naturaliter corripit. Marcus Manilius li. tertio.
Ptolemæus Nascantum acciperent proprias: signisq; migrarent. Zozymas. Heu quid ten
Stadius tau / quo / qualis / & unde migraui.
Ptolemæus Alexâder. Lōga fit i super l. Excipitur Pylos: Pylene: Ilerdra: Lilybæum: Lilæa: **Pylos**
Stadius Miletos. Cylidrus. Pylos cum y græco / oppidum est Messeniæ / teste Ptole/
Ouidius mæo / a Neleo Nestoris patre conditum. Vnde Nestor ipse Pylius dictus est. **Pylus**
Ouidius **Stadius** libro thæbaidos quarto. Mittit opes / Danaasq; Pylos Neleia turmas:
Lactantius Nondum nota Pylos. Ouidius libro primo de pōto. Crede mihi / pylio Ne
Stadius stoī maior ero. Idem libro tertio de sine titulo. Illius attacku Pylius iuuenesce
Lucanus re posset. Pylene cum y græco / urbs est Aetoliæ / teste Lactatio grammatico. **Pylene**
Horatius **Stadius** li. thæbaidos quarto. Belli fama uiros sensit scopulosa Pylene. Luca/
Ptolemæus nus. altæq; ad mœnia rursus Ilerdæ. Horatius in epistolis. Aut fugies Vticam: **Ilerdâ**
Ptolemæus aut uictus mitteris Ilerdræ. Vrbs est iberiæ teste Ptolemæo. Lilybæum cū **Lylibeum**
Syllius i latino in prima / & y græco in secunda / & æ diphthongo in penultima sylla
Plinius ba / promontorium est Siciliæ / & eiusdem nominis urbs / teste Ptolemæo. Syli
Ptolemæus us libro. xiiii. Cernit deuexas Lilybæum nobile chelas. Lilybæa cum i latino / & æ **Lilæa**
Stadius diphthongo / urbs est: iuxta quam Cephisus Boetæ fluuius nascitur / teste Pli
Stadius nio libro quarto naturalis historiæ. Ptolemæus autem / duas eodem nomine
Stadius urbes ponit: quarum una est Doridis / alia i Arcadia. Stadius libro thæbai. vii.

Homerus Plinius Martialis Arator	Coryciūq; nemus/propellentemq; Lilaam. Miletos cum i latino/& t exili/ rium est urbium nomē: quarum una ē i Creta/ teste Homero: alia in Ionia/ teste Plinio: alia in Lesbo. Et primam syllabam indifferentem habet. Martialis. Nec Miletos erat uellere digna tuo. Arator. Mensibus hybernis tribus in regione Mileti. Cylidrus cum c exili & y græco utrobicq; genus est serpentis: ut alibi uidimus. Lucanus Chersydrus tractuq; uia fumate cylydri. Cylindrus aut ab auctore eximium.	Miletos
Virgilius Tortellius Virgilius Stadius Syllus	Alexander. Si praesit /aut t/ debes i breuiare. Excipitur Syla. Thyle: tilia. Sylacum y græco/& unico l/mons est Lucania:& silua in illo Virgilius libro aeneidos. xii. Ac uelut ingenti Syla/ufummoē Taburno. Thyle cum th aspirato/& y græco/& unico l scribitur: etsi a Tortellio cum t exili/& i latio scribi praecipitur. Nomen est duarum insularum: quarum una est in Oceano: alia in Africa contra sinum Carthaginis. Virgilius georgicorū primo. tibi seruiat ultima Tyle. Stadius libro siluarū secundo. Vis super Hesperiae uada caligantia Thyles. Syllus libro. xvi. Cærus aut alter quom dimicat incola Thyles. Sunt tamē qui uertunt y græcum in u: & dicunt Thule. Neq; ab illa regula demittar: u super l breuias. Psilotrū etiam pducit genus est unguenti ad depilandum corpus. Tilia cum t exili/& i latino utrobicq; & unico l/primam syllabā	Syla Thyle Tule Tilia
Serenus Virgilius Ouidius	habet indifferentem. Serenus. Fraxinia in flamis quem fundit tilia succū. Virgilius georgicorū. ii. Nec tiliae leues/nec torno rasile buxum. Ouidius li. metamorpho. viii. Quoq; minus dubites tiliae contermina quercus. Genus est arboris:& herbæ: quæ a græcis φιλύρα dicitur.	
Homerus Ptolemæus Ouidius	Alexander. I super m tardat disyllaba. Excipitur Minas. Minas cum i latio mōs. est in minori Asia/ testibus Homero in hymnis/& Ptolemæo: de quo Ouidius libro metamorphoseon secundo. Et tandem niuibus Rhodope caritura: Mimasq;.	Minas
Catullus Ouidius	Alexander. simul his & hymē sociabis. Hymē cum y græco scribitur. Et primam indifferentem habet. Hymenæus autem primam corripit. Catullus. Hymē o Hymenæe hymen ades/ o Himenæe. Ouidius heroidum. Turpia famosas corpora iūget hymē. Dicitur est deus nuptiarum: uel carnem nuptiale. significat etiam apud græcos hymen id/ quæ est apud nos pellicula.	Hymen Hymeneus
Virgilius Macer	Alexander. sed thyma deme. Thymus & thymum/ declinari potest: & cum th a spirato/& y græco scribitur. Et primam syllabā indifferentē habet. Virgilius. Dumq; thymo pascentur apes/ dum rore cicadae. Macer de uiribus herbarū. Si desit thymus/ pro thymo ponere thymbam Præcipiunt medici. Herba est aromatica/ apibus dulcissima.	Thymus Thymum
Syllus Martialis	Alexander. Quæ polysyllaba sunt/ nisi simia/ curta manebunt. Excipitur Hymera fluuius: chimerinos. Syllus libro. xiiii. Armare suos/ qua mergitur Hymera ponto. Martialis. Si daret autumnus mihi nomen/ oportinos essem: Horrida si brumæ sidera/ chimerinos. Dicitur potest hyemalis. Cum ch aspirato/& i latino utrobicq; scribitur. Simius cum i latio utrobicq; & simia/ teste Sergio in Donatum/ epicena sunt. Nam appellatione simii/ scemina/& nomine simiæ/ masculus intelligi potest: cuius est prima syllaba indifferentis est. Iuuenalis. Cuius supplicio non debuit una parari	Hymera Chimerios Simia Simius Simiæ
Martialis Stadius Ptolemæus	Simia: nec serpens unus: nec culeus unus. Martialis. Callidus enixas elidere simus hastas. Stadius circa finem ultimi libri siluarū. Infantem lingua simium/ salibusq; proteruū. Simiæ eadem scriptura/ pluralis tm̄ numeri/ insulae quaedam sunt in Carpathico pelago/ teste Ptolemæo.	
Columella Theocritus Lucanus Virgilius	Alexander. Longa fit i super u. Excipitur inula. Columella li. xi. Capparis/ & tristes inulae/ serulæq; minaces. Genus ē herbae. Cū i latino scribitur. Linū apud Græcos primam corripit syllabam: quam tamen Latini pducunt. Theocritus edyllio pmo. ηοελε ἀρορ τωσαι ωργε μιλριμα παρτα λελειπει. Lucanus li. nono. Et tectum lino spargā per uulgus Osirim. Virgilius georgico. pmo. Vrit enim lini campum seges: urit auenæ. Linus autem proprium uiri nomē/ li syllabā corripit/ ut in l littera uidimus.	Inula Linum Linus

	Alexander. tinea/linio/linio demis.	
Petrus	Tinea producit Petrus Riga. Tinea cum t exili/& i latino/primam syllabā	Tinea
Serenus	habet indifferentem. Petrus Riga in Luca. In terris ubi sunt herugo: tinea: fu	
Macer	res. Serenus. Natura interno cum uiscere tinea serpens. Macer de uiribus hær	
Ouidius	barum. Lumbricos tali potu/ tinea: & repellit. Ouidius libro metamor. xv.	
Aufonius	Agrestes tinea: res obseruata colonis. Aufonius. I: tinea: cariēq; pati te char	
Horatius	ta necesse est. Horatius in epistolis. aut tinea: pascas taciturnus inertes.	
Ouidius	Alexander. Quæ c/ uel s/ aut m iungūt sunt breuiāda. Excipitur inclino/ acclino	Inclino
Stadius	declino/ reclino: Synas: crinis: scriniū: mina: minotaurus. Ouidius libro mera	Synas
Virgilius	morpho. ii. Inclinat cursus: & easdem circinat auras. Synas/ oppidū est Phry	
Martialis	giæ/ dicente Statio siluarū primo: Purpura sola cauo Phrygiæ quā Synados	
Horatius	antro. Si tamen ex syn quod ē con/ componitur sub exceptione non contine	Crinis
Hierōymus	tur. Virgilius libro æneidos. vi. Sacra ferens/ nosco crines/ incanaq; mēta. Cū	
Petrus	c exili/& i latio scribitur. Martialis. Plena laboratis habeas cum scrinia libris.	
Seruius	Horatius in epistolis. Sole uigil/ calamum/ & chartas/ & scrinia posco. Cum c	Mina
Virgilius	exili/& i latino scribit. Mina cū i latino/ genus est ponderis: qd' apud græcos	
Virgilius	mna una syllaba effertur. Quo etiam mō protulit Hieronymus noster/ quom	
Virgilius	ait in Luca. Domine mna tua decem mnas acquisiuit. Et paulo post. Domine	
Virgilius	mna tua fecit quinq; mnas. Inde i hoc significato mina primam producit syl	
Virgilius	labam. At minæ pro comminationibus/ mi syllabā corripit: ut utrunq; unico	
Virgilius	uersu Petrus Riga protulit/ quom in libro Maccabæorum dixit. Ex auro	
Virgilius	clypeum minarum mille/ minarum Expertem. Sunt etiam minæ mi correpta	
Virgilius	syllaba/ muros eminentiæ: quas pinnas uocant/ teste Seruio. Virgilius.	Minotaurus
Virgilius	pendent opera interrupta: minæq; Murorum ingentes. Minotaurus cum i lati	
Virgilius	no/ & t exili/ filius fuit Pasiphaes Minois uxoris/ ex tauro/ media quidē par	
Virgilius	te/ hominis/ media parte/ tauri effigiem detinens. Virgilius libro æneidos. vi.	
Virgilius	mixtūq; genus/ pleq; biformis Minotaurus inest/ Veneris monumēta nefan	Cinnamū
Virgilius	dæ. Cinnamum cum c exili/& i latino/ & duplicato n apud pœtas latinos scri	
Virgilius	bitur. Arbuscula est similis cinamomo: uel eadem/ quæ & cinamomū/ ut nō	Cinamomū
Virgilius	nulli uolunt. Martialis. Et fluere excusso cinama fusa uitro. Ouidius fastorum	
Virgilius	tertio. Cinama tum primum/ captiuāq; tura dedisti. Cinamomum cum uni	
Virgilius	co n(primā enim corripit syllabm) frutectū est in Aethiopia: quod teste Soli	
Virgilius	no/ situ breui nascitur/ ramo humili & depressō. Neq; a canna deducitur/ ut	
Virgilius	cum Catholico somniauit Vgutio. Dionysius in perihgesi. ηλωρ φυλλα	
Virgilius	φερουσαι ακηραστω κρημωωωρ.	
Virgilius	Alexander. Ante p sit breuis i. Eximitur stypendium: Typhon: pipo: gryps gry	Stypendiū
Virgilius	phis: grypus: Typhis: Rhiphai: scripulum. Stypendium cum t exili/& y græ	
Virgilius	co/ licet a stype teste Varrone deriuetur/ primā quidē syllabā corripiente/ ta	
Virgilius	men sty syllabam producit. Catullus. Indomito nec dira ferens stypendia tau	
Virgilius	ro. Virgilius in diris. Dulci namq; tumet nondum uitecula bacco. Aut inter	
Virgilius	uarios Veneris stypendia flores Membra reclinat. Typhæus primam corri	Typhæus
Virgilius	pit syllabam: sed Typhon idem qui & Typhæus/ illam producit. Lucanus li	Typhon
Virgilius	bro. iiii. Conditur Inarimes æterna mole Typhæus. Idem libro septimo. An	Pipo
Virgilius	traq; lætiferi rabiem Typhonis anhelant. Fuit Titani/ & terræ filius. Ouidi	PiPio
Virgilius	us qui de Philomela iscribitur: Accipiter pipit/ miluus hiāsq; lipit. Accipitrū	Gryphes
Virgilius	ē uerbū quom nocese dūt: pipio autē pi syllaba. correpta/ passerū. Ouidius li	Grypus
Virgilius	bro præfato. Pessimus ad passer tristia flendo pipit. Virgilius in bucolicis.	Tiphys
Virgilius	lungentur iam gryphesq;. Inde grypus nafus gibbus/ seu aquilinus. Seneca	
Virgilius	in medea. Tiphys/ imprimis dominitor profundi. Proprium fuit uiri nomen: q	
Virgilius	gubernandæ nauis primus adminicula instituit. Et cum t exili/ sequēte i latio/	Riphei
Virgilius	& y græco in secunda scribitur. Riphæi/ cum aspiratione post r/ & i latino/ &	Riphæ
Virgilius	æ diphthongo/ montes sunt Scythici. Virgilius georgiconum tertio. Gens est	Rhypes
Virgilius	ifræna nimis Riphæo tunditur. euro. Rhipæ/ cum i latino/ & p/ teste Seruio su	
Virgilius	per nonum æneidos/ montes sunt. Arcadiæ. Et apud Virgilium prima syllaba	
Virgilius	correpta est. Ait enim. Quiq; Rhipas/ Betulumq; tenent/ atq; arua Celænæ.	

	R hypes cum y græco sequente p pōpuli sunt Achiuōrum. Scrypus cum e exili/ & y græco/ & scrypulum/ declinari potest. Sunt tamē q uertentes y græ cum in u/ scrupulum enuntiant. Et habet primam syllabā indifferentem. Ouidius de medicamine faciei. Quinq; parant marathri scrypula/ myrrha nouē. Martialis. Flamirisue togæ scrupula tota decem. Macer de uiribus hærbarū. Quattuor aut scrupulos mihi significare uidetur. Genus est pōderis. Neq; ab eo qui est scrupus/ cuius diminutiuum est scrupulus/ descendit/ ut cum Ca/ tholico Vgutio somniauit.	Scrypus Scrypulū Scrupulū Scrupus Scrupulus
Ouidius Martialis Macer		
Vgutio	Alexander. Iq breuis. Exipitur liquidus/ & liquetius. Liquidus & a liquo liq̄s/ quod primam corripit syllabam/ & a liquor liqueris/ quod li syllabam pro/ ducit (ut in ipsis dictionibus probauimus) deduci potest. Et ideo primam syl labā uti correptā/ ita & productā habet: ut utrūq; unico uersu ostendit. Lucretius/ quom dixit libro quarto. Crassaq; conueniunt liquidis/ & liquida cras/ sis. Liquetius cum i latino/ fluuius est Venetiæ/ teste Seruio super librum no/ num æneidos: a quo fit Liquetius/ Liqueta/ Liquetium. Virgilius libro præfa/ to. Quales aereæ Liqueta flumina circum/ ubi iperitiores legunt liquetia: qd Seruius ipse iprobat. Nescio tamen/ an a liquor liqueris liquetius deriuetur.	Liquidus Liquetius
Lucretius		
Seruius Virgilius		
Propertius Ouidius Propertius	Alexander. I super r longant dissyllaba. Exipitur Tyros/ & quiris. Tyros cum t exili/ & y græco/ insula fuit/ & urbs eiusdem nominis: quæ nunc Satra uoca/ tur. Propertius. Et Tyros ostrinos præbet Cadmea colores. Ouidius li. meta morpho. xv. Fluctibus ambitæ fuerant Antissa/ pharosq;: Et Phoenissa Tyros. Quiris cum i latino utrobicq; scribitur. Propertius. Lumina sopitos turbant ela/ ta quirites. Milites erant hastam portantes. Styraç etiā primam corripit.	Tyros Quiris
Virgilius Lucanus Stadius Syllius Valerius Lucanus	Alexander. Quæ polysyllaba sunt/ breuiātur. Demitur sirius/ Cyrene/ pyrene/ Pirene/ Pyramus. Sirius cum i latino utrobicq; stella est in ore canis cælestis. Virgilius libro æneidos tertio. tum sterile exurere syrius agros. Lucanus libro x. rapidus qua sirius ignes Exerit. Stadius libro primo siluarum. nec calido la/ trauit syrius astro. Syllius libro. xiiii. Primum lætiferos repressit sirius æstus. Valerius Flaccus libro primo. Ira deum/ & Calabri populatur sirius arui. Cyrene huius Cyrenes cum e exili/ & y græco/ & Cyrenæ plurali tantum nume/ ro declinatur. Lucanus libro nono. Aphrica/ Cyrenis etiā tunc bruma rige/ bat. Vrbs est Libyes. Pyrene cum y græco/ mons est inter Hispanias/ & Galli as/ teste Seruio super secundum georgicorū. Iuuenalis satyra. x. Additur imperiis Hispania/ Pyrenemq;	Sirius Cyrene Cyrenæ Pyrene
Seruius Iuuenalis Tortellius Dionysius	Trāsilit: ubi Tortellius Pyrenæum legit. Sed fallitur. Nam pyrenæus cum æ diphthongo adiectiue declinatur. Substantiue autem neutri generis est: & p ducit penultimam cū æ diphthongo anotatā. Vnde Dionysius in piegesi ait. Τοιοσ δ' ἐστὶ πύρηναιον ὄρος καὶ δ' ὠκεῖα τὰ κέλευθα. Lucanus libro primo. Nubiferos colles/ atq; aeream Pyrenem. Pirene cum i latino/ apud Græcos cū si diphthongo annotatur. Stadius libro siluarum primo. nec conscia detur Pirene/ largos potius mihi gurges in haustus. Mons est/ & fons apud Corin/ thum. Ouidius. Pyramus/ & Tisbe/ iuuenum pulcherimus alter. Propriū fu/ it nomen adolescentis. Est & fluuius Ciliciæ/ teste Ptolemæo. Cum y græco/ & unico r scribitur. χείρ/ quæ est manus/ cum ei diphthongo apud græcos ano/ tatur/ & in cōpositione quandoq; chi syllabam producit: quandoq; corripit.	Pirene Pyramus
Lucanus Stadius		
Ouidius Ptolemæus		
Martialis Martialis	Martialis. Chirurgus fuerat: nunc est uespillo Diaulus. Idem. Sed nil patrono porrigit: hæc chiragra est.	Chiragra
Martialis Martialis	Alexander. Longa fit i super s. Excipitur crisis/ Bifon/ phthisis/ physis/ liser/ Isara. Crisis cum e exili/ & i latino utrobicq; dici potest iudicium. Vnde catacrisis diiudicatio. Cathacresis autem cum ch aspirato/ & ei penultima/ dici potest abusus. Et penultimam syllabam producit. Martialis. Illi cessit atrox bubalus: atq; bifon. Animal est/ quod mittit Germania/ deforme quidem prolyxitate iubarum/ & reliquo corpore: sed ferum. & facit i genitiuo bifontis. Vnde Mar tialis ait. Turpes effeda q; trahunt bifontes. Phthisis cum ph in initio/ sequen te th aspirato/ & i latino utrobicq; (non autem hac scriptura tisis/ ut scribi præ	Crisis Bifon Phthisis

Vgutio	cipit Vgutio) pulmonis est exulceratio/ex humorum concursu: & dici potest latine tabes seu corruptio. Nam a φειψω quod est corruo descendit. Phthysis autem cum ph/ & th aspirato/ & y græco in prima dumtaxat syllaba/ dici potest spuitio. Nam a φουζω uerbo dorico/ quod est spuo deriuatur. Et i hoc significato potest etiam scribi ptylis cum p in principio/ & t exili/ sequente y græco: quod a πτυω communis linguæ uerbo/ id apud illos significante/ qd apud nos spuo/ deducit. Serenus. Si uero phthifis a nofo sedet improba morbo. Iuuenalis. Et phthifis/ & uomicæ putres/ & dimium crus. Physis cū y græco in prima dumtaxat syllaba/ dici potest natura. Alexander neq̄.	Phthysis Ptyfis Physis
Serenus Iuuenalis Alexander Columella Horatius Lucanus	Corumpit natura physim: cursuq̄ rotato. Sifer cum i latino/ genus ē hærba. Collumella libro. xi. Iam sifer/ Assyrioq̄ uenit quæ semie radix. Horatius sermone. xviii. Peruelunt stomacum/ sifer/ hanc fercula Coa. Lucanus li. p̄mo. Hi uada liquerunt Isaræ/ qui gurgite ductus. Fluius est Gallia in Rhodanū fluens/ teste Strabone.	Sifer Isara
Strabo	Alexander. I breuis ante t fit. Demitar Tityrus: Clitorius: Clitumnus: Cliton: pituita: Sithonia: Bithynia: Zythus: Pythagoras. Tityrus cum t exili utrobicq̄/ & i latino in prima/ & y græco in secunda syllaba/ pro quodam pastore/ lingua Laconum/ a Theochrito ponitur/ & Virgilio: qui apud nos/ teste Probo/ hircus transfertur. Virgilius in initio bucolicorū. Tityre tu patula recubans sub tegmine phagi. Clitorius cum c & t exilibus/ & i latino utrobicq̄/ fons est Arcadia: qui semel potus uini odium facit/ dicente Ouidio libro metamor. xv. Clitorio quicumq̄ sitim de fonte leuauit/	Tityrus Clitorius
Theochritus Probus Virgilius Virgilius Ouidius	Vina fugit. Clitumnus cum c & t exilibus/ & i latino/ fons est in ualle Spoletina/ apud radices montis: cui Treuium oppidum imminet: & fluuium ex se apud Beuanium/ & Spoletum effeundit. Hunc Dion historicus pro fonte Vmbriae posuit: ut dicatur Clitumnus quasi clitor amnis: hoc est iuitator: ut scribit Tortellius. Quod certe non placet. Nam si a κλητορ (ut idem tradit) descēderet/ non Clitumnus/ sed Cletumnus scribi deberet. Quare melius a κλειτορ/ qui ē celebris deducitur: quasi celebris amnis Clitumnus uocetur. Ex huius aqua/ si bos biberit/ & conceperit/ non solum grandes tauros/ sed penitus albos p̄ducit/ dicente Virgilio georgicorum secundo. Hinc alibi clitumne greges/ & maxima tauri uictima/ saepe tuo perfusi flumina/ sacro/ Romanos ad templum deum duxere triumphos. Sylius libro. iiii. & patulis Clitumnus in aruis Candentes gelido perfudit flumine tauros. Huc esse in phaliscis Plinius putat. Cliton cum c & t exilibus/ & i latino/ fluuius est Arcadiae/ teste Lactantio gramatico. Stadius libro thæbaidos. iiii. Et rapidus Cliton/ & qui tibi Pytie ladon. Pituita primam syllabā producit/ ut super regulam/ est i præ t breuis/ clare p̄babimus. Sithonia cum i latino utrobicq̄/ & th aspirato/ pars est littoralis Macedonia: in qua/ mons est/ Sithon uocatus. Ouidius.	Clitumnus Cliton Pituita Sithonia Sithon
Dion Tortellius	Tum quoq̄ Sithonios hululauit mæsta per agros. Virgilius in bucolicis. Sithoniasq̄ niues hyemis subeamus aquosæ. Sithō eadē scriptura/ dicta olim fuit Thracia/ teste Gellio li. x. noctium atticarum. Bithynia cum i latino in p̄ma/ sequente th aspirato/ & y græco in secunda syllaba scribitur/ ut in ipsa dictione uidimus: a qua fit Bithynus bithyna bithynum/ bi syllaba idifferēter posita. Manilius li. iiii. Cappadocum/ Armeniaq̄ iugis Bithynia/ diues. Valerius Flaccus li. iiii. Dant cererem/ lætumq̄ pecus/ nec palmitē bacchum Bithyno Phrygioue satū. Iuuenalis satyra septima. Quamq̄ & Capadoces faciāt: eq̄tesq̄ Bithyni. Zythus cum y græco/ & th aspirato/ genus est potionis (ut dicunt) ex hordeo. Columella li. xi. Et pelusiaci proritet pocula Zythi. Macer d̄ uiribus hærbarum. Inter eas quas Pythagoras laudauerat hærbas. Cum y græco/ & i latino scribitur.	Bithynia Bithynus Zythus Pythagoras
Virgilius Syllius Plinius Lactantius Stadius	Alexander. Demas ambitus: & itur:	
Ouidius Virgilius	Italus. Italus ab Italia/ primā syllabā indifferentem habet. Propertius. Itala p̄ Gragios orgia ferre choros. Martialis. Mutauere meas Itala regna comas. Stadius libro siluarum tertio. socius procul Itala rura Linqueret. Horatius in	Italus
Gellius Manilius Valerius Iuuenalis Columella Macer		
Propertius Martialis Stadius		

Horatius	tertio carminum. Priscæps Aëoliū carmēn ad Italos. Virgilius li. ænei. viii.	
Virgilius	Coniecto sternit iaculo: uolat Itala cornus. Idem libro æneidos. viii.	
Virgilius	Hinc Augustus agens Italos imprælia Cæsar. Silius. li. iiii. Siluarum.	
Stadius	Apia/quaq; Italo gemitus Almone Cybelle. Horatius sermone septimō.	
Horatius	At Græcus postq; est Italo perfusus aceto. Ausonius.	
Ausonius	Fluminibusq; Italis præpollens sulphureus Nar. Persius satyra sexta.	
Persius	Mercibus hic Italis mutat sub sole recenti.	
Tortellius	Alexander. Demas Psittacus: & titan. Psittacus cum i latino & duplicato t exili/	Psittacus
Persius	& c non aspirato scribitur: primāq; syllabā positione producit: etsi Tortelli/	
Vgutio	us cū ūico t scribi præcipiat. Genus ē auis/articulata uerba expimētis. Persius.	
	Quis expediuit psittaco suū chære? Græcum uocabulū est: nec tamen a πτοίω	
	descendit/ut cum Catholico Vgutio somniauit.	
Martialis	Alexander. M præūte/uel r/aut u/producere debes. Excipitur Mitylene: mitra:	Mitylene
Horatius	mitilo: Britānia: uitrum. Mitylene huius huius Mitylenes cum i latino i pma	
	syllaba/sequēte t exili/& y græco i secūda/& unico l/ifula ē in mari Aegæo/	
Virgilius	& eiusdē nois urbs i ea/ teste Ptolemæo: quæ alias Lesbos appellata ē. Martia/	
Seruius	lis. Cum tibi nō Ephesos/ nec sit Rhodos/ aut Mitylene. Horatius in epistolis.	
Lactantius	Incolunt Rhodos/ aut Mitylene/ pulchra/ facit q. Mitra cum i latino/ & t exi	Mitra
Stadius	li/ barbara dictio est: & format diminutiue mitella. Virgilius in Copa. Copa	Mitella
Ouidius	Syrisca caput graia redimita mitella. Incuruus erat Pileus: quo phrigii/ & Ly	
	di utebantur/ teste Seruio super librum tertium æneidos. Mitra etiam apud	
	Persas proprie sol dicitur/ teste Lactantio grāmatico: quo etiā uocabulo usus	
	fuit Stadius/ quom dixit uersu ultimo libri primi tebaidos. Indignata seq tor	
	quentē cornua mitram. Ouidius q de Philomela inscribitur.	
	Vere calēte nouos cōponit acedula cātus. Matutinali tempore tunc Mitilās.	
	Lusciniæ cantantis uerbū est. Britannia cum i latino utrobicq; / & t exili/ & du	Mitilo
	plicato n scribitur: a qua fit Britānus britanna britannum/ bri syllaba indiffe	Britannus
Iuuenalis	reter posita: & Britannicus britanica britanicū. Iuuenalis.	Bratānicus
Virgilius	Quantum delphinis balæna Brirānica maior? Virgilius in buccolicis.	
Lucretius	Et penitus totos diuisos orbe Britanos. Lucretius libro. vi.	
	Nam quid Britannis cælum dipherre putamus. Vitrum cum i latino/ & t exi	Vitrum
Virgilius	li scribitur. Virgilius libro æneidos septimo.	
Iuuenalis	Te nemo Angiriæ/ uitria te Fucinus unda. Iuuenalis satyra secunda.	Vitreus
Martialis	Attollens oculos uitreo bibit illa Priapo. Martialis. Et fluere excusso cinnama	
	fusa uitro. Criticus etiā & Fritillus primā corripit.	
Iuuenalis	Alexander. Sed breues uitulū: Britones: ouiq; uitellum. Britones cum i latino/	Britones
	& t exili/ Britāniæ populi sunt: estq; bri syllaba pducta. Iuuenalis satyra. xv.	
	Qui nec terribilis Cimbris/ nec Britones unq.	
Syllius	Alexander. Ante b longa sit o/ uelut obex: obicioq;. Obex/ tam masculini/ q	Obex
Syllius	foemini generis est: & primā syllabā indifferētem habet. Syllius libro. xiii. tū	
Virgilius	cardine uerso Obnixa torquent obices. Idem libro quarto.	
	Et fidos certant obices accrescere sylua. Virgilius libro æneidos. x.	
	Ecce maris magna claudit nos obice pōt. Obstaculū dicit. Obicio quattuor	Obicio
	syllabarū/ pma syllabā positiōe pducit. Nā ex ob/ & iacio/ cōponit: & cū du	
	plicato ii scribitur/ pmo quidē cōsonāte/ secūdo uocali: ut super regulā/ Re i	
	icio/ refert distat/ dāt re tibi longā/ disseruimus. Excipitur ab hac regula obo	Obolus
Macer	lus: & obelus. Macer de uiribus hærbarū. Plusq; bis binos obolus uetat accipi	Obelus
	edū. genus ē pōderis. Obelus cū unico l/ ueru dicitur: a cuius similitudine/ uir	
Homerus	gula quædā iterpuncta/ ēt ueru appellata est. Homerus libro iliados primo.	
	μιο τῷλλου ταρα τὰλλὰ καὶ ἀμφο βέλοισι ἐπειρομ.	
Accius	Alexander. O c corripimus. Excipitur procuro procuras: focale: phocis. Procu	Procuro
Ouidius	ro primā syllabā habet indifferētē. Accius in annalibus. Exercēt epulis læti	
Syllius	famulosq; procurant. Ouidius in fastis. R. isit/ & has (inquit) facito mea tælap	
Virgilius	ures. Syllius libro. v. Haud secus & stabulis procurās ocia pastor. Virgilius.	
	Quod superest/ læti bene gestis corpora rebus.	

Horatius	Procurare uiri. Horatius i epistolis. Hæc ego procurare, & idoneus imperor,	
Martialis	& non. Martialis. Procuratorem uultu qui præferat ipso. Focale / a faucibus	Focale
Horatius	dictū ē: ubi au diphthōgus i o tā breue q̄ productū / cōuersa ē. Horatius sermo	
Martialis	ne. xiii. Fasciolas / cubitale / focalia / potus ut ille. Martialis. Si recitaturus de-	
Quintiliāus	dero tibi forte libellū. Hoc focale tuas asserat auriculas. Genus ē ligaminis ad	
Lucanus	fauces. Quintilianus. Focalia / & ligamina aurium / sola excusare pōt ualitudo.	
Ouidius	Lucanus libro quinto. Massiliæq; suæ donatur libera Phocis. Ouidius li. me	Phocis
Liuius	tamor. primo. Separat Aonios Actæis Phocis ab aruis. Parua est Græcorū	Phoce
Ptolemæus	regio / teste Liuius. Phoce huius phoces / oppidum ē Boætiæ / teste Ptolemæo.	Phocæ
Ptolemæus	Phocæ urbs est minoris Phrygiæ / ut Idē Ptolemæus oñdit. Phoca / marinus	Phoca
Virgilius	uitulus dicitur. Virgilius georgicorū. iii. Sternunt se somno diuerso in litore	Phocæes
Iuuenalis	phocæ. Iuuenalis. Eripit somnū Druso: uitulifq; marinis. Phocæes / Ionū po-	Procurro
Herodotus	puli fuerūt / teste Herodoto li. historiarū primo. Excipiūt et ab hac regula	Procedo
	procurro procurris: procedo: procido: proculco: procudo: procūbo: quæ oia	Procido
	primā productū syllabā. At fortasse dices: cōposita uerba hæc sunt: & ideo ex	Proculco
	cipi nō debuerūt. Cur ergo nō sic procuro (de quo diximus) procio procis /	Procudo
	proco procas / procello procellis / quæ primā syllabā corripit: Intelligas pro	Procūbo
	cio / quom pōscere / seu petere significat. Nā procire pro prouocare / pro sylla	Procio
	bam producit. Cur deniq; exceptit procerus?	
	Alexander. sed retrahatur locundus. Cum u tam in prima / q̄ in secunda syllaba /	Proco
Isidorus	iucūdus scribitur. Neq; enim ab eo qui ē iocus descendit / ut Isidorus / Vgutio /	Procello
Vgutio	Brito / Mamætractus / Catholicon / tradidere. Sed a iuuo iuuas deriuatur / te	
Leonardus	ste Gellio in noctibus atticis: ita ut iucūdus quasi iuicūdus dicatur.	Iucundus
Gellius	Alexander. O d producūt disyllaba. Excipitur Rhodos. Martialis. Cum tibi nō	Rhodos
Martialis	Ephesos / nec sit Rhodos / aut Mitylene. Lucanus libro. viii. clarāq; relinquit.	
Lucanus	Sole Rhodon. Insula ē Lyciæ / & eiusdem nominis urbs in ea / teste Pōponio	
Pomponius	Mela libro secundo: & cū aspiratione post r anno tatur. Fuit etiā Rhodos fi-	
Homerus	lia Neptūni / a ioue dilecta / ut Homerus cecinit.	
Ausonius	Alexander. Polysyllaba curta manebunt. Excipitur Zodiacus: Dodona. Auso /	Zodiacus
	nus. Quotq; super terrā sydera Zodiaci. Dici pōt aialis. Nam a ζωον / quod	
Virgilius	est animal / deriuatur. Circulus is est signorū / quæ in formā animaliu figuran	Dodona
Virgilius	tur. Virgilius georgicorū primo. Deficerent siluæ / & uictū Dodona negaret.	Prodeo
	Idem li. ænei. iii. Ingens argentū / dodonæosq; lebetas. Fuit Epiri oppidum /	Prodino
	propinquā habēs nemos. Demi etiā possunt prodeo: prodino: quod idē si /	Prodigo
	gnificat: prodigo: produco. Ididē forte dicturus es de his / quod de superius	Produco
	nominatis / procedo: procido & c. Cur ergo exceptit proderit?	
Martialis	Alexander. O super f breuis. Excipitur proficio: profore: profundo: proficiscor.	
Ouidius	Martialis. Profecit poto Mithridates sape ueneno. Ouidius li. metamor. xii.	Proficio
Horatius	Nil tamen emissi profecit acumine ferri. Horatius in epistolis. Quæ nocuere /	Profore
	sequar: fugiā quæ profore credam: hoc est prodesse: uel profutura esse. Pro /	Profundo
Catullus	fundo / & proficiscor / primā syllabā indifferentē habent. Catullus.	
Syllus	Has postq; mæsto profudit pectore uoces. Syllus li. xi. Impia dementis uulgi /	
Iuuenalis	& uix tota profudit Consulta. Iuuenalis satyra sexta.	
Propertius	Profectura domo Sicula nō mitior aula. Propertius. Hæc quoq; profecto lu	Proficiscor
Stadius	debat lasone Varro. Stadius libro thæbaidos. xii. Huic ego te coniunx ad de-	
Virgilius	bita regna profectū. Virgilius li. ænei. vi. Arcades his oris genus a Pallante p	
	fectū. Eodē fortassis modo dices: cōposita hæc sunt / ideo excepta nō fure.	
	Cur ergo nō sic profestus / & profestus / quæ primā corripit syllabā / & pro-	
	fūdo / & proficiscor / quæ (ut probauimus) pro syllabā correptā habēt. nō pro-	
	ductā modo / & quæ idē auctor ad probandā regulā testimoniū uerba affert /	
	profors / & pfugus? Cur deniq; hæc exceptit / dices. Profugio dēpta: uel profe-	
Manilius	ro: profluit: offa: cū tñ profugio pro syllabā corripit. Marcus Manilius li. iiii.	Profugio
Valerius	Quom Babyloniacas summersa profugit in undas. Valerius Flaccus li. vii.	
Columella	Contingit uix deinde mori: & sic fata profugit. Columella libro. xi. Sed rept-	
Horatius	us profugit chelas / & spicula Phœbus. Horatius in epodo.	

<p>Lucretius Prosper Iuuenalis Martialis</p>	<p>Nulla sit hæc potior sententia Phocetorum Velut profugit exécrata ciuitas. Lucretius libro tertio. Sin ita syncæris membris ablata profugit. Prosper ta- men pro syllabam produxit / quom ait. Vnum profugium tutū est deus ipse timenti. Offa cum duplicato s primam syllabam positione producit / dicen- te Iuuenale satyra sexta. coctæq; siliginis offas. Ofella autem cum unico s scri- bitur: quia primam syllabam corripit. Martialis. Parua tibi incurua craticula ludet ofella. Excipitur etiam scrofa. Verum quia (ut quidam uolunt) græcū est scropha uocabulum / contineri potest sub illa exceptione: Quom c præit longa: scopulus / cophinus / copos extra.</p>	<p>Offa Ofella</p>
<p>Herodotus Virgilius Priscianus Stattius Ouidius</p>	<p>Alexander. L curtā facit o. Excipitur Tmolus: Moly: Olearos: Olenos: proluo: prolongo: prolato: proloquor: prolabor: prolatum. Tmolus cum t exili / se- quente m / mons est in Cilicia / teste Herodoto libro historiarum quinto. Vir- gilius georgicorū primo. Mittere nonne uides croceos ut Tmolus odores. Priscianus in perihegesi. Et Tmoli colles / fluuius quibus aurifer exit Pactolus. Stattius libro thæbaidos septimo. Te Tmolus / te Nisa ferax / The- seaq; Naxos. Ouidius libro metamor. vi. Deseruere sui nymphæ uineta Tmo- li: ubi spondeus quintum locum detinet: & secunda spondei syllaba / positiōe duarum quæ sequuntur consonantium / tm / producit: etsi Tortellius Timo- li trium uidelicet syllabarum / legendum tradiderit. Vnde idem Ouidius li. metamorphoseos decimo / ait. Iudice sub Tmolo certamen uenit ad impar.</p>	<p>Tmolus</p>
<p>Syllius Virgilius</p>	<p>Apud Syllium tamen / etiam trium legi syllabarum / nisi codex est mendosus.</p>	<p>Tmolius</p>
<p>Tortellius Ouidius Homerus</p>	<p>Hic & Tmolius a Virgilio appellatus est / quom ait in Georgicis. Tmolius assurgit / quibus & rex ipse Phaneus. Moly cum unico l / & y græco scribitur: etsi a Tortellio cū t in initio / & i latino in fine / hac uidelicet scriptu- ra Tmoli / scribi præcipiatur. Ouidius libro metamorpho. xiiii. Moly uocat superi: nigra radice tenetur. Et Homerus in odyssæa. ῥίζη μέρ μελαρ εσκε γα λακτιδ-εικελορ ἀρθοσ μωλυ δ-εμυ κἀλευσι θεοι. Genus est floris / uel</p>	<p>Moly</p>
<p>Ptolemæus Virgilius Ouidius Homerus Iginus Stattius Ouidius</p>	<p>hærbæ: quod apud Græcos facit in genitiuo molyos. Olearos cum unico l / i sula sub Eubœa est / iuxta Atticam / teste Ptolemæo. Virgilius libro ænei. iiii. Olearon niueamq; Paron. Ouidius libro metamorpho. septimo. At nō Olea- ros / didymeq;. Olenos cum unico l / urbs est Aetoliæ / ut ostendit Homerus libro iliados secundo. Aliam ponit Iginus de astronomia pœtica eodem no- mine urbem in Boœtia. Inde fit Olenus olenia olenium. Stattius libro thæ- baidos quarto. Olenos Ionis & fluctibus hospita portu. Ouidius libro fasto- rum quinto. Nascitur Oleniæ signum pluuiale capellæ. Fuit etiam Olenus Vulcani filius. Eadem forte ratione dices / proluo / prolongo / prolato / prolo- quor / prolabor / prolatum / compositas dictiones esse: ideo excepit non debe- re. Cur ergo exemit prolyxus? Nam sicut a regula O super s dempsit pro fe- ro / sic & ab hac eius uerbi supinum prolatum excipere debuit. Nola etiam Campaniæ urbs / primam producit. Virgilius georgicorum secundo. & uicina Veseuo Nola iugo.</p>	<p>Olearos Olenos Olenus</p>
<p>Virgilius</p>	<p>Alexander. Excipe nolo: Pollypus & stola. Apud Græcos cum o micron / & uni- co l / & y græco πολυπούσ scribitur / apud quos prima syllaba corripitur.</p>	<p>Proluo Prolōgo Prolato Proloquor Prolabor Prolatum Nola Pollypus</p>
<p>Phocylides Oppianus</p>	<p>Phocylides. μηδ-ωσ πετροφύησ πολυπονσ κατὰ χῶρ μ ἀμειβου Scribit non nunq; & apud Græcos πολυπονσ / hoc est pulypus: & tunc prima syllaba producit. Vnde Oppianus libro primo / ait. πολυποδ-εσ σκολιόι κοι σκορδ-υλοσ ηδ-αλιεψι. At uero latini nri pri- mā cōtra naturā syllabā pducetes / metri grā unū l iterposuere: ita ut Pollypus cū geruino l primā syllabā positione producat. Ouidius li. metamorpho. iiii. Vtq; sub æquoribus deprēsū pollypus hostē. Nicolaus uero in Hesiodo. Græ- corū more primā syllabā corripuit / quom ait. Tū polypo durū ē gelidis hæ- bitare sub undis. Hunc tamen nequaquā hac in parte imitandū dixerim. Nam & alios nonnullos errores admisit: quos (ut puto) emendasset / si non inopia morte præuentus obisset. Ait enī in Hesiodo. Hic tibi siluestris ponatur caro iuuenæ / Quæ nondum enixa est. Et in eodem. Hærens parieti</p>	<p>Phocylides Oppianus</p>
<p>Ouidius Nicolaus</p>	<p>Phocylides. μηδ-ωσ πετροφύησ πολυπονσ κατὰ χῶρ μ ἀμειβου Scribit non nunq; & apud Græcos πολυπονσ / hoc est pulypus: & tunc prima syllaba producit. Vnde Oppianus libro primo / ait. πολυποδ-εσ σκολιόι κοι σκορδ-υλοσ ηδ-αλιεψι. At uero latini nri pri- mā cōtra naturā syllabā pducetes / metri grā unū l iterposuere: ita ut Pollypus cū geruino l primā syllabā positione producat. Ouidius li. metamorpho. iiii. Vtq; sub æquoribus deprēsū pollypus hostē. Nicolaus uero in Hesiodo. Græ- corū more primā syllabā corripuit / quom ait. Tū polypo durū ē gelidis hæ- bitare sub undis. Hunc tamen nequaquā hac in parte imitandū dixerim. Nam & alios nonnullos errores admisit: quos (ut puto) emendasset / si non inopia morte præuentus obisset. Ait enī in Hesiodo. Hic tibi siluestris ponatur caro iuuenæ / Quæ nondum enixa est. Et in eodem. Hærens parieti</p>	<p>Ouidius Nicolaus</p>
<p>Nicolaus Nicolaus</p>	<p>Nicolaus uero in Hesiodo. Græ- corū more primā syllabā corripuit / quom ait. Tū polypo durū ē gelidis hæ- bitare sub undis. Hunc tamen nequaquā hac in parte imitandū dixerim. Nam & alios nonnullos errores admisit: quos (ut puto) emendasset / si non inopia morte præuentus obisset. Ait enī in Hesiodo. Hic tibi siluestris ponatur caro iuuenæ / Quæ nondum enixa est. Et in eodem. Hærens parieti</p>	<p>Nicolaus Nicolaus</p>

Nicolaus	bus sedet: atq; exponit urinam. Et in eodē. Ad gelidi loca nigra ditis sine ho-	
Nicolaus	nore recessit. Idem in Homero libro iliados quinto. Aureus ambitu duplici	
Nicolaus	nodantur in aurum. Et in. xxiii. Quisquis acri confidit equo. Idem in. xiiii.	
Nicolaus	Aetoliamq; deus ueluti ueneratur ab omni. Nam caro ea syllaban corripit:	
Ouidius	Vrina primam producit. Dis ditis di syllabam productā habet. Ambitus ma-	
Virgilius	sculini generis quarti ordinis. bi syllabam breuiat. Acer acris acre primam lō-	
Horatius	gam habet. Aetolia secundam producit dicente Ouidio libro tertio de sine	
Horatius	titulo. Nec tanti Calydon nec tota Aetolia tanti. Virgilius libro ænei. xi.	
Horatius	Atq; hic legatos Aetola ex urbe remissos. Pollypus ergo cum duplicato l fa-	
Persius	cit in genitiuo pollypodis & pollypi. Genus est piscis/ compositum quidē uo-	
Horatius	cabulum/ ex πολυ/ quod multum significat & πους pes. Multos enim hic	
Horatius	piscis habet pedes. Vnde a nonnullis octopes appellatur. Et a pollypode pi-	
Persius	sce/ etiam in alio significato pollypus deriuatur: quare & eadem litteratura	
Horatius	scribi debet. Horatius in epodo. Pollypus an grauis/ hirsutus cubet hircus in	
Persius	alis. Idem sermone tertio. Delectat ueluti Balbinum pollypus agnæ. Idem di-	
Virgilius	ci potest de hac dictione Pollydamas: quæ etsi apud Græcos cum unico l &	Pollyda
Virgilius	y græco scribitur/ Persius tamen contra naturam primam producēs syllabā/	mas
Virgilius	a nobis cum duplicato l ostendit esse scribendum: ut positiōe produci prima	
Virgilius	syllaba possit. Ait enim Persius. Næ mihi Pollydamas/ & Troades Labeonē	
Virgilius	Præulerint proprium fuit uiri nomen. Sed hic pro tragœdia de Pollydamā	
Virgilius	te ponitur. Neq; ab eo quod est amans/ deducitur: quasi multum amans/ Pol-	
Virgilius	lydamas dicatur. ut cum Catholico somniabundus tradit Vgutio. Sed ex πo-	
Virgilius	λυ quod est multum/ & δ-α-α-ζω domito/ componitur. Inde fit Pollydamā	
Virgilius	teus. Sylius libro. xii. Pollydamanteis iuuenis Pædianus in armis. Stola cum t	Pollyda
Virgilius	exili/ primam syllabam corripit. Ouidius libro secundo de tristibus.	man-teus
Virgilius	Quas stola contingi/ uittaq; sumpta uetat. Tibullus. Impediat crines/ nec sto-	Stola
Virgilius	la longa pedes. Horatius sermone secundo. Velatumq; stola/ mea quom con-	
Virgilius	ferbuit ira. Idem in eodem. Ad talos stola demissa/ & circūdata palla. Staius	
Virgilius	libro siluarnm primo. Hinc eques/ hinc iuuenem quæstus/ stola mixta labo-	Stolatus
Virgilius	rat. Et a stola/ fit stolatus. Martialis. Quis floralia uestit/ & stolatum Permittit	
Virgilius	meretricibus pudorem?	
Virgilius	Alexander. O super m longam facies. Excipitur momordi præteritū a mordeo:	Momordi
Virgilius	& Nomas. Lucanus libro sexto. Exiuit/ primus Chalybem frænosq; momor-	Nomas
Virgilius	dit. Sylius libro quinto. Erumpant multusq; Maces: Garamasq; Nomasq;	
Virgilius	Nomades populi sunt Aphricæ/ alias Numidæ uocati. Bromius etiā homi-	
Virgilius	lia. Homerus. Chromis corripunt.	
Virgilius	Alexander. sed homo demas: stomachum: uel omasum: Et comedo: dominus:	
Virgilius	domus. δ-ο-μ-ο-σ/ & δ-ο-μ-α/ græca sunt uocabula. Sed δ-ο-μ-ο-σ primam cor-	
Virgilius	ripit: δ-ο-μ-α autem/ illā producit. Homerus libro iliados primo. Ὀμίη μὲρ	
Virgilius	θεοῖ δ-ο-ίηρ ὀλύμπια δ-ο-μ-α-τε εχου-τέσ. Dionysius i perihesei. Τοῖσ δ-ε	
Virgilius	πι πύρηγαιον ὀροσ. καὶ δ-ο-μ-α-τα κελ-τώρ. Vomica apud Iuuenalem pri-	
Virgilius	mam corripit quam producit Serenus.	
Virgilius	Alexander. Est super n breuis o. Et subdit. Si c/ d/ uel p præcedit longa notatur.	
Virgilius	Excipitur pronepos: proneptis: Donyfa: Donus: Ouidius libro metamor-	Pronepos
Virgilius	phoseos decimo. Est neptunus auus: pronepos ego rogis aquarum. Persius.	Proneptis
Virgilius	Iam reliqua ex amicis patruelis/ nulla proneptis. Virgilius libro æneidos. iii.	
Virgilius	Bacchatamq; iugis Naxon/ uiridemq; Donyfam. Insula est in mari Aegæo:	Donyfa
Virgilius	& cum y græco scribitur. Lucretius. At quom membra donus per se sit frigi-	Donus
Virgilius	da seruis. Donus qdā pro dñs positū dicūt. Alii propriū uolūt esse uiri nomē.	
Virgilius	Alexander. O p breuis. Excipiuntur hæc uerba/ propugno: propalo: propo-	Propugno
Virgilius	no: propello: propino: Quod si dixeris/ hæc uerba composita sunt: demi-	Propalo
Virgilius	nō debuerunt. Cur nō sic ppero/ ppotis/ Propertius/ quæ primā corripit	Propono
Virgilius	syllabā? Cur si sic ppino/ qd qdē uerbū primā habet indifferentē. Iuuenalis.	Propello
Virgilius	Hiscere tanq; habeas tria nomina/ quando propinat. Martialis.	Propino
Virgilius	Coenat/ propinat/ poscit/ negat/ innuit/ qua est Næuia. Est autem propinare/	

	ad poculum inuitare: uel poculum porrigere: seu etiā (ut quidam uolunt) aliquid aliud æsculentum. Excipiunt etiam Dropax & Plophis urbs.	
	Alexander sed opinio poppysmaq; demis. Poppysma cum o (quod apud Græcos correptum est nisi duplex consonās sequatur) & duplicato p/ & y græco	Poppysma
Tortellius	scribitur: etsi a Tortellio cum unico p/ & i latino scribi præcipiatur. Ideoq; primam syllabam positione producit. Sunt autem Poppysmata proprie, te	
Cyrillus Iuuenalis	ste Cyrillo græcorum uocabulorum interprete ea uocis blandimenta quæ sunt equis indomitis cum tractatione manuum. Vnde & quæ manibus sit palpatio interpretari potest: ut est apud Iuuenalem. Præbebit uati crebrū poppysma roganti: hoc est crebram manuum tractationem cum quadam uocis adulatione. Nam a ποντιύω quod est sibilo uel adulo descendit. Theocritus edyllio quinto. ἀκαί τοι καλαμασ ἀυλόυ ποππίου δ' ἐν ἐχορῆι. Quare & p	
Theocritus	eo sibillo uel sono ponitur qui ex confricatione in coitu fieri consuevit dicente Martiale. Quis redire potest fatui poppysmata cunni? Quom sonat hic cui non mentula mensq; cadit? Sopitus primam producit syllabam: semisopitus autē so syllabam corripit: quia aliter metro stare non potest. Virgilius libro æneidos primo. Hunc ego sopitum somno super alta Cythera. Ouidius de amore. Purpureo iacuit semisopita toro. Idem in libro heroidū. Thesea pressuras semisopita manus.	
Martialis		
Virgilius		
Ouidius		
Ouidius		
	Alexander. O super r breuis. Excipitur Coricus: Corytus: Noris: Noricum: Orithus: Dorion: Soræ: Soracte: Orion: moram pro moueram: Orithia. Corycus cum e exili utrobique & y græco urbs fuit Ciliciæ: & portus: & mōs optimum crocum ferens. Corycus item eadem litteratura alius est collis apud Delphos: testibus Herodoto & Homero in hymnis. Ptolemæus autem scribit Corycon mōtem esse: & eiusdem nominis urbem in Creta. Et a Coryco fit Corycius Corycia Coryciū. Martialis. Quod de Corycio quæ uenit auracroco. Virgilius georg. tertio. Namq; sub Oedaliæ memini me turribus altis Quæ niger humectat flauentia culta Galeus Corycium uidisse senem. Corytus cum c/ & t exilibus & y græco græcum est uocabulū: qd apud illos cum y in initio γωρυτοσ scribitur. Neq; ab eo quod est corium deducitur ut cum Catholico somniauit Vgutio. Virgilius libro æneidos decimo. Corytiq; leues humeris & lætifer arcus hoc est sagittarum foruli. Nonius autem coryton leue missile interpretatus est in sagittarum modum. Noris urbs est & Noricum Macedoniae regio cum i latino scribitur. Virgilius georgicorum tertio. Tum sciat aereas alpis & Norica si quis Castella in tumulis. Orithus cum i latino & th aspirato urbs est Epiri teste Seruio: quam Herodorus libro historiarum quinto inter Macedonia & Epirum esse dixit. Virgilius libro æneidos decimo. Inclusum buxo aut orithia terebintho. Dorion cum i latino oppidum est Messeniæ teste Strabone. Homerus libro iliados secundo. καὶ δ' ὀριον ἔπειτα τὸ μόνον ἀπὸ τοῦ μερῶν αὐτῶν τοῦ ὀρθίου πᾶν ἀπὸ τοῦ ὀριον. Staius libro thæbaidos quarto. Getico quos flebile uati Dorion. Iuuenalis optima Soræ Aut Frabateriæ domus. Sylius li. octauo. Ducebat simul excitos Soræq; iuuentus Addita fulgebat talis. Oppidū fuit agri Volsci: quod teste Liuiο libro decimo ab urbe condita postea Samnites possederunt: quod Ptolemæus dicit esse Latiorum in eadē terraneum. Aliud eiusdem nominis scribit idem Ptolemæus esse in Arabia deserta iuxta Mesopotamiam. Soræ populi quidam sunt Mauritaniz Casariensis ut idem Ptolemæus ostendit. Soracte cum e exilibus mons ē Apuliæ teste Acroze uel in phaliscis ut scribit Porphyrio: quæ Seruius sup librū. xi. æneidos hirpinorū esse testatur: & masculinu genere Soractes declinari potest teste Probo: qn dicit hic Sorax dicitur teste Porphyrione sup li. primū carminum Horatii. Seruius. Soractes mons ē Hirpinorū in flaminia collocatus. Virgilius li. æneidos. xi. Sūne deū sancti custos Soractis Apollo. Idē li. æneidos. vii. Hi Soractis habent arces. Sylius li. viii. & sacra Phœbo Soracte: frequentant. Orion cum i latino primam syllabam indifferentem habet. Ouidius in fastis.	Corycus Corycius
Herodotus		
Homerus		
Ptolemæus		
Martialis		
Virgilius		
Vgutio		
Virgilius		
Nonius		
Virgilius		
Seruius		
Herodotus		
Virgilius		
Strabo		
Homerus		
Staius		
Iuuenalis		
Sylius		
Liuius		
Ptolemæus		
Ptolemæus		
Ptolemæus		
Acron		
Porphyrio		
Seruius		
Probus		
Porphyrio		
Seruius		
Virgilius		
Virgilius		
Sylius		
Ouidius		
		Corytus
		Noris
		Noricum
		Orithus
		Dorion
		Soræ
		Soracte
		Soractes
		Sorax

- Valerius **Obstitit Orion Latona nitentibus astris. Valerius Flaccus libro primo.**
- Propertius **Non meus Orion/aut sæuus pleiade taurus. Propertius.**
- Horatius **Non hæc pleiades faciunt nec aquosus Orion. Horatius in epodo.**
- Virgilius **Dum pecori lupus & nautis infestus Orion. Virgilius libro æneidos primo.**
- Hesiodus **Quom subito assurgēs fluctu nimbosus Orion. Huc dixit Hesiodus in Theogonia/ fuisse Neptuni filiū/ ex Euryale Minois filia. Pindarus autem aliā illius genesim descripsit/ dicēs in huc modū. Hyrieus/ quidā fuit senex: q̄ cū in insula Chio/ uel (ut refert Strabo) apud Thæbas parui cultor esset agelli/ & Iouē forte/ ac Mercuriū hospitio excepisset/ petiit ab his/ ut sibi aliqd liberoḡ nasceretur. Dicebat. n. se olim cōiugē hūisse: ac illi p̄misse nō recepturū aliā: optaret tamen filium in hæredem. Et ut hoc facilius impetrare posset/ bouem eis immolauit: atq; ad uescendū apposuit. Iuppiter uero/ & Mercurius/ post epulas/ ab eo corium de boue detractum poposcerunt: atq; in illud/ quod fecerant urinæ includere. Et referente Ouidio/ qui huius opinionem sequitur libro quinto fastorum/ Tunc super iniecta texere madentia terra: lanq; decem menses/ & puer ortus erat. Tunc Hyrieus qua sit genitus/ uocat Vriona (ab ὄυρον scilicet/ quæ est urina) Perdidit antiquum littera prima sonū. Nam apud antiquos Vrion dicebatur. Hic a nonnullis Aorion appellatur/ eo q̄ ferat ensē.**
- Strabo **Nam ὄρον græce/ latine ensis transfertur. Vnde Lucanus libro primo/ ait.**
- Ouidius **Ensiseri nimium fulget latus Orionis. Catullus Proximus Hydrochoi fulguret Aorion. Hydrochous/ aquarius interpretatur. Strabo autem libro .x. ab Oreo Eubœæ ciuitate in qua Orion educatus fertur/ nomen accepisse affirmat. Oreus uero/ ab eo qui est ὄρος mons denominatur. Hic deinde maxie excrefcens/ uenator magnus euasis/ quem sibi comitem delia fecit. Et (ut idem in fastis ait Ouidius) Ille deæ custos/ ille satelles erat. Itaq; uenadi artificio elatus/ ausus est dicere/ nullum gigni posse animal/ quod non ipse superaret. Ob quod uolentibus diis/ emisit terra paruum animal/ scorpiō scilicet: a quo superatus occubuit/ dicente Lucano libro nono.**
- Lucanus **Ille minax nodis/ & recto uerbere sæuus/ scilicet scorpius/ Teste tulit cælo uicti decus Orionis. Et dixit/ teste cælo/ quia & orion/ & scorpius ille ad cælum tracti fuere. Tentauit hic etiam Dianam uitiare/ teste Callimacho: ob quod illum ab ea sagittis confixum dixit. Quod & Horatius tetigit i tertio carminū/ quom ait. Tentator Orion Dianæ**
- Callimachus **Virginea domitus sagitta. Sylius libro .xi. Sidacinaq; bella remorunt. Virgilius libro æneidos quarto. Caucasus/ Hyrcanæq; admorunt ubera tigres. Nā sicut excepit noram/ ita & moram demere debuit. Virgilius li. æneidos .xii. quos ipsa dedit decus Orithyia. Cum i latino in secunda/ & th aspirato/ & y græco/ sequente i latino scribitur. Puella fuit pulcherrima: quam Boreas rapuit/ teste Eusebio.**
- Horatius **Alexander. O super s longa Eximitur posui præteritū a pono ponis: Cosæ: Profymna: Osiris: Cosira. Virgilius libro æneidos quinto. Sed finē imposuit pugna. Idem libro æneidos decimo.**
- Syllius **Quiq; urbem liquere Cosas/ quis tæla sagittæ. Vrbs est Tusciæ/ teste Seruio.**
- Virgilius **Stadius libro thæbaidos quarto. Hinc armat/ arissa uiros/ hinc celsa Profymna. Ciuitas est Argiuorum/ teste Lactantio grammatico. Si tamen dictio ē cōposita ex πρῶσ/ quod est ad/ & ὕμνος/ quod est canticum/ uel laus/ non cōtinetur sub hac regula: quia pro syllaba prima/ in s terminatur: non in o: ut præsupponit regula. Osiris huius osiris/ uel osiridis/ cum i latio utrobiq; fuit**
- Virgilius **Iouis filius/ ex Niobe filia Phoronei: et si illum Aegyptū fuisse longo processu referat Diodorus libro historiarum primo. Lucanus libro nono. Et tectū lino spargā per uulgus Osirim. Horatius in epistolis. licet illi plurima manet Lachryma/ per sanctum dicat iuratus Osirim. Tibullus.**
- Seruius **Primus aratra manu tollerti fecit Osiris. Iuuenalis satyra sexta**
- Stattius **Scilicet & tenui popano corruptus Osiris. Vbi Tortellius legit pepono pro penope: sed fallitur. Nam popanum genus est placentæ tenuis: ut apud**
- Lactantius **Suidas.**

Orion

Aorion

Remorūt

Orithyia

Posui
Cosæ

Profymna

Osiris

Ptolemæus	Græcos testis est Suidas. Cosira insula est Aphricæ & eiusdem nominis urbs in ea teste Ptolemæo. Plinius tamen libro tertio naturalis historiæ dicit esse insulam in mari Siculo. Et primam syllabam indifferentem habet. Ouidius libro fastorum tertio. Fertilis est Melite sterili uicina Cosiræ. Sylius libro. xiiii. Et bellare Thabas docilis Cosiraq; parua.	Cosira
Plinius		
Ouidius		
Sylius		
Alexander.	rosa demitur: atq; profeucha: Et dosis: & profa. Profeucha cum ch aspirato non continetur sub hac regula: quia prima syllaba in s terminatur: ut de consimili diximus dictione Prosymna. Nam προσευχη dicitur apud Græcos oratio quæ ad deum funditur dicta quasi προσεχη: quia attentioe opus sit. προσεχω enim idem est quod attendo/intendo/uel adhibeo. A Iuuenale tamen uidetur pro eo loco poni ubi precibus & obsecrationibus aliqui a transeuntibus medicabant quom ait satyra tertia. in qua te quæro Profeucha. Profa apud Aufonium primam producit syllabam. Ait enim. Profa Asia in causis numeros imitata chororum. Gualfredus in arte poetica. Legibus artatur metrum: sed profa uagatur.	Profeucha Profa
Iuuenalis		
Aufonius		
Gualfredus		
Alexander.	O super t breuis est. Excipitur lotos: & notesco. Lotos huius loti & lotis huius lotidis declinari potest. Neq; cum e in prima syllaba hoc est letos scribitur ut uocabulorum corruptor scribi præcipit Vgutio. Sed neq; a ληθη quæ est obliuio quod cum th aspirato scribitur cum t exili Lotos descendit ut Vgutio somniauit. Proprium fuit nymphæ nomen in arborem sui nominis conuersæ teste Ouidio. Martialis. Nec plus lotos aquas/litora myrtus amat. Ouidius libro metamor. x. Amnicolæq; simul salices & aquatica lotos. Sappho ad Phaonem. Quæ supra ramos expandit aquatica lotos. Virgilius georgi. secundo. Nec salici lotosq; nec Idæis cyparissis. dicitur teste Seruio faba Syriaca. Est autem arbor hæc tibiis aptissima: quare a Propertio & Sylio pro tibia usurpatur. Lotos item genus est hærbæ. Vnde Plinius libro. xxii. naturalis historiæ ait. Qui arborem tantum Lotum putant/Homero auctore argui possunt. Is enim inter hærbas subnascentes deorum uoluptati lotum primam nominauit: & masculino protulit genere dicens οδυσσεα ιιι. ευπεδοσ ω επι μερλω τοσ πολυσ. Hæc a nonnullis trifolium transfertur. Propertius. Nec minus hæc nostri notescet fama sepulcri. Lucanus libro quinto. Cum uariis proiecta locis/a Casare possim Vel fugiente rapi/notescunt litora clari Nominis exilio. Idem libro decimo. Hoc opus & sacras populis notescere gentes. Sic & notifico primam producit. Ouidius libro primo de ponto. Atq; modum pœnæ notificare meæ.	Lotos Lotis Notesco
Vgutio		
Vgutio		
Martialis		
Ouidius		
Sappho		
Virgilius		
Seruus		
Propertius		
Sylius		
Plinius		
Homerus		
Propertius		
Lucanus		
Lucanus		
Ouidius		
Alexander.	sed demis dos dotis: pototq; cotis: Quotidie. Quotidie teste Quintiliano dictum est quasi quota die. Et quia quotus primam corripit syllabam ut est apud Martialem Scis quota de Libyco litore puppis eat quotidie uero illam producit/placuit auctoribus unum t interponere ut prima positione geminati t/produci possit. Victorinus autem cum c in initio cottidie scribi præcipit/hac (ut puto) ex causa quia apud antiquos q littera non erat in usu. Vnde Nigidium Figulum comperimus quartum ex Papyriano haberi potest nunq; in suis commentariis k/nec q/ fuisse usum.	Notifico Quotidie Cottidie
Quintilius		
Martialis		
Victorinus		
Nigidius		
Papyrianus		
Alexander.	Producens etiam si præsit consona bina. Excipitur crotalum: & Croton. Crotalû cum c/ & t exilibus/instrumentum est (ut interpretatur Tortellius) musicû: quo utebantur Aegyptii in sollénitatibus deorum. Quod est (ut ait) a qui busdã græcis pro plastro ponitur. At uero Domitius in Martialem dicit crotala esse grãdiores margaritas ex conchis: quæ addebantur auribus mulierum: ut sonitu delectarêt. Virgilius in copa. Copa Syriaca caput Graia redimita mitella/Crispû sub crotalo docta mouere latus. Idem in Priapea. Cimbala cum crotalis pruriginis arma Priapo. Sylius li. xi. patefecit amicas Alta Croton portas. Ouidius libro. xv. metamorphoseos. nec inhospita tecta Crotôis. Vrbs est in sinu Tarantino teste Ptolemæo. Et cum c/ & t exilibus scribitur.	Crotalû Croton
Tortellius		
Domitius		
Virgilius		
Virgilius		
Sylius		
Ouidius		
Ptolemæus		
Alexander.	Sed breuiare protos: & ab illo sumpta solemus: Atq; proteruis item Proton. πρωτων cum ω mega in prima syllaba	Proton

- Marcialis** sequente t exili apud Cræcos scribitur: apud quos prima producitur. Quod etiam obseruauit Martialis: dicens. **Prototomi**
 Et faba fabrorum/prototomiq; rudes. Prototomi/primi appellantur caules **Protogenes**
Columela qui succiduntur. Vnde Columela libro. xi. ait.
Iuuenalis Sed iam Prototomos tempus decidere caules. Iuuenalis satyra tertia.
Homerus Protogenes aliquis/uel diphilus/aut erimantus: hoc est aliquis primi generis.
 Homerus in initio batrachomyomachia. ἀρχομεροσ πρώτου μουσωρ
 χορομἐξελικῶμοσ.
Lucanns Alexander. O super u breuius. Excipitur prouoco: prouoluo: & proueho. Nam **Prouoco**
Virgilius sicut exemit prouincia/ prouidus/ prouentus/ ita hæc tria demere debuit. Lu **Prouoluo**
 canus. Nec placet incertum qui prouocat æquora delphin. Virgilius li. ænei. **Proueho**
 tertio. Prouehor/ & fando surgentes demoror austros.
Martialis Alexander. Ante b fit breuis u. Excipitur subula: & iubilum. Martialis.
 Quodq; tibi tribuit subula/ sica rapit. Instrumentum est cerdonum. Subuccu **Subula**
 la autem primam corripit syllabam. Horatius epistola prima. O cur rideres **Subuccula**
 si forte subuccula pexæ. Genus est uestimenti/ teste Nonio. Varro de uita pa/
Horatius trum. Posteaq; binas tunicas habere cœperunt/ instituerunt uocare subucculã/
Nonius & indusium. Subuccula item/ genus ē libi/ teste Festo. Subulo lingua tusca ti **Subulo**
Varro biicen uocatur/ ut idem scribit Festus. Sylius libro decimoquarto.
Festus Et lætus scopulis audiuit iubila cyclops. Iubilare proprie (ut scribit Festus) ē **Iubilum**
Festus rustica uoce clamare: hoc est confuso clamore: qualis in castris fieri consueuit.
Sylius Lubrico etiam (ut opinor) primam producit/ Prudentius. Lubricat incertus **Lubrico**
Festus dubia sub imagine uisus. Iuuenalis. Qui Lacedæmōio pitismate lubricat orbē.
Prudentius Alexander. Excipias tuber: rubigo. Tuber neutri generis/ primam producit syl/
Iuuenalis labam: masculini autem/ corripit. Iuuenalis. Fumat aper: post hunc raduntur **Tuber**
Iuuenalis tubera. Genus est fungorum: uel (ut Plinius scribit) tubera undiq; terra circū/
Plinius data/ nullisq; fibris nixa/ aut saltem cappillamentis/ nec utiq; extuberante in
 quo gignuntur loco/ aut rimam ingerente/ neq; ipsa terræ cohærent: cortice
 etiam includuntur: ut plane nec terram esse possimus dicere: neq; aliud / q̄
 terræ callum. Martialis in apophoretis. Non tibi de Lybicus tuberes/ & apiri
Martialis na ramis. Genus est pomorum. Et in utroq; significato cum t exili scribitur.
 Rubigo/ ferri uitium est/ & segetum: ac etiam (ut dixit Seruius secundū Var/
Seruius ronem) uitium obscænæ libidinis: quod hulcus uocatur. Et primam syllabã **Rubigo**
Varro indifferentem habet. Horatius in sermonibus. Iuppiter ut pereat positū rubi/
Horatius gine ferrum. Virgilius georgi. primo. Exesa inuenies scabra rubigine pila.
Virgilius Prudentius in ptycomachia. Condere uagina gladium/ ne tecta rubigo. Mar/
Prudentius tialis. Vteris ore aliter: nimiaq; rubigine captus/ Allatras nomen quod tibi
Martialis cunq; datum est.
 Alexander. Ante clonga fit u/ ceu duco. Duco ducis tertiæ coniugationis/ pri/
Virgilius mam quidem (ut recte hic auctor tradit) producit syllabam: sed primæ coniu/
Virgilius gationis duco ducas/ du syllabam corripit. Virgilius libro æneidos sexto.
 Educet siluis regem: regumq; parentem. Idem libro æneidos sexto. Quattuor
 hic iuuenes/ totidē quos educat Vpheus. Mucro ē primã naturaliter corripit.
Ouidius Alexander. Etsi præponas n/ c/ aut r/ breuiabis. Excipitur cucurio: & cucubo. **Cucurio**
Ouidius Ouidius qui de Philomela inscribitur. Cucurire solet gallus: gallia gracillat. **Cucubo**
 Gallorum uerbum est/ quom uoces edunt. Ouidius libro præfato.
 Noctua lucifuga cucubat in tenebris. Noctuæ uoci accommodatum ē uerbū.
Sylius Alexander. Ante d longa fit u/ excipitur Tuder/ uel Tudertum/ oppidū Italiae. **Tuder**
 Sylius libro quarto. Et gradiuicolum celso de colle Tudertem. Contundo cō **Contudi**
 tundis tertiæ coniugationis/ ex con/ & tundo/ facit in præterito cōtudi/ tu syl/
Horatius laba indifferenter posita. Horatius epistolarum secundo. Speratū meritis du/
Ennius ram qui contudit hydram. Ennius in annalibus. uiresq; ualentes Cōtudit cru/
Priscianus delis hyems. Quod etiam Priscianus ipse annotauit.
 Alexander. Deme rudētes: Et cudo. Cudo cudis primã syllabã pducit. Virgilius
Virgilius i georgicis. Excudūt cæras: & mella tenacia figūt. Et facit i præterito cusi/ & cudi. **Cudo**

	Alexander. V g produces. Rugio rugis (ut mea fert opinio) Primam producit: sed i Ouidio de Philomela primam corripit: ubi sic habetur. Tigres indomitaerancant: rugiuntq; leones. Verum (ut & alibi diximus) Ouidii uersus / non est Philomela. Buglossa etiam producit. & iuglans.	
Ouidius	Alexander. V super l breuius. Excipitur diluchium: culus: culeus: pulex. Dulichium cum unico l / & i latino utrobique / & ch aspirato / insula est in Maliaco mari: a quo / sit Dulichius dulichia dulichium. Virgilius libro aeneidos tertio. Dulichiūq; Samosq; / & Neritos ardua saxis. Idem in Sileno. Dulichias uexasse rates. Culus cum unico l notum est quid significat. Martialis.	Dulichium Culus
Virgilius Virgilius Martialis Virgilius	Cui praestas culum: quem Labiene Pylas? Virgilius in Priapea. Ut culum rugam non habuisse putes. Culeus (ut in ipsa dictione uidimus) cum unico l scribitur. Iuuenalis. Cuius supplicio non debuit una parari Simia: nec serpens unus: nec culeus unus. Pulex primam syllabam indifferentem habet. Ouidius qui de pulice inscribitur / si tamen codex non mentitur auctorem. Parue pulex / & amara lues / inimica puellis. Macer de uiribus haerbarum. Non metuet pulices: istoq; fugantur odore. Martialis. Defendit manus haec scapulas / mordente molesto.	Culeus
Iuuenalis Ouidius Macer	Pulice: uel si quid pulice sordidius.	Pulex
Martialis	Alexander. Longa fit u super m. Excipitur rumex. Virgilius in moreto. Facundusq; rumex / malua / uiolaq; uirebant. Genus est haerbae: ac etiam genus taeli ut scripsit Festus: ut est apud Lucillium. Tum spara / tum rumices portantur: tragula porro.	Rumex
Virgilius Festus Lucillius	Alexander. Si praesit n / aut c / uel t / debes breuiare. Excipitur Cumae pluralis numeri. Horatius in epistolis. non mihi Cumas Est iter: aut Baias. Iuuenalis. Laudo tamen uacuis q; sedem figere Cumis Destinet. Vrbs est Campaniae / teste Plinio: quae & Cume huius cumes more graeco declinari potest. Stadius libro siluarum quinto. Collis / & Aufonii pridem laris hospita Cume.	Cumae Cume
Horatius Iuuenalis Plinius Stadius Martialis	Alexander. V super n longa. Excipitur cuniculus. Martialis in apophoretis. Gaudet in effossis habitare cuniculus antris. Animal est / lepori simile.	Cuniculus
Virgilius	Alexander. V p corripitur: sed Iuppiter excipiat. Iuppiter cu duplicato p scribitur dictus q; si iuuans pater. Virgilius pauci quos aequus amauit Iuppiter. Nam quia iuuo iuuas primam corripit syllabam / ideo unum p interpositum est.	Iuppiter
Nicolaus	Alexander. N praecunte / uel r / aut p / producere debes. Excipitur pupugi: & scrupulum. Pupugi praeteritum est a pungo / Alexandro ipso dicente. Pungo facit pupugi. Nicolaus in Homero libro iliados quinto. Aurea molliculam pupugit mala fibula dextram. Scrupulus / & scrupulum / declinari potest: prima q; syllabam indifferentem habet / ut uidimus sup regulam. Ante p longa fit i.	Pupugi Scrupulum Spurius
Aufonius	Alexander. V producatu super r. Excipitur Spurius: Cures: Curetes: Aufonius. Quiq; notas spuriis uersibus apposuit. Spurius proprie is dicitur / qui incerto patre natus est. Nam a σπειρίπ / quod est seminare descendit: quia scilicet nihil aliud de patre q; semen affert. Neq; ab eo qui est spurcus deducitur / ut cum Catholico Vgutio somniauit. Cures cum c exili / populi fuerunt Sabiorum. Persius. Diues arat Curibus quantum non miluus oberrat. Virgilius libro aeneidos nono. Tatioq; seni Curibusue seueris. Curetes cum c & t exilibus / populi fuerunt Cretae: qui una & Corybantes / infantem Iouem aluere. Sed cum temporis successu / religionem prophanarent / ab ipso Ioue imbribus delati sunt. Quorum templa cum deinde Iuppiter uacua / & sine honore cospiceret. ex fungis pluuia natis / illos restituit / dicente Ouidio libro metamorpho. quarto. largoq; sotos Curetas ab imbri: ubi prima syllaba producit: quae apud Lucanum correpta est. Sunt & alii eodem nomine populi Aetolis conuicini qui teste Homero libro iliados nono / cum ipsis Aetolis bellum gessere. Alios dixit Lucanus feroces populos in Dalmatia: Quos alit Adriaco tellus circumflua ponto. Et primam (ut diximus) syllabam corripuit / quom ait. Illic bellaci confusus gente Curzetum. De Cretensibus in tellexit Lucretius libro secundo / dicens. Dicta os referunt Curetes.	Cures Curetes
Vgutio Persius Virgilius		
Ouidius		
Homerus Lucanus Lucretius		

- Strabo** Alexander. Longa fit u super s. Excipitur. Frusino huius Frusinōis: quod quidē Fruscino
Syllus oppidum est Italiae: iuxta quod / Cosas fluuius decurrit: teste Strabone. Syllus
Iuuenalis Bellator Frusino. Iuuenalis satyra. iii. Aut frabateriae domus: aut Frusinōe paret.
- Ouidius** Alexander. Vt producant disyllaba. Et subdit. Quae polysyllaba sunt cum pro-
 le sua breuiantur. Excipitur bureo. Ouidius de Phylomela. Atq; paludiferis Buteo
 bureo bubit aquis. Genus ē auis. Struthius ē primam producit. Nam apud
 græcos cum ou diphthongo scribitur.
- Horatius** Alexander. A breuis in mediis datur ante b. Excipitur Atabulus uentus. Horati
 us sermone. v. Incipit ex illo montes apulia notos Ostentare mihi: quos tor-
 ret Atabulus: & quos. Atabulus
- Persius** Alexander. Ante c fit breuis a. Excipitur meracus: sarracum: iracundus: pastina-
 ca: portulaca: cochlaca: Bænacus. Persius. anticyras melior sorbere meracas. Meracus
Propertius Propertius. Ah pereat quicumq; meracas repperit uuas. Horatius i epistolis.
Horatius Expulit Elleboro morbum / bilemq; meraco. Dulce significat: siue purgato-
Iuuenalis rium. Saracum cum duplicato r: genus est uehiculi. Iuuenalis satyra quinta. Sarracum
Ptolemæus Frigida circueunt pigri sarraca bootæ. Sarraca / nomen est duarum urbium Sarraca
Martialis teste Ptolemæo: quarum una est in Media: alia in foelici Arabia. Martialis. Nō
Horatius iracundis fecit grauis unguibus uxor. Horatius in epistolis. Inuidus iracundus
Macer iners uinosus: amator. Macer de uiribus hæbarum. Et pastinacæ uirtus in se-
Macer mine trā. Radix ē: & genus piscis: q̄ aliis noibus turc' & trigō uocat. Macer de
 uiribus hæbarum. Andraginis græce: quæ portulaca latine dicitur. Genus ē
 hærbæ. Cochlaca cum c exili in prima: & ultima: & ch aspirato in media syl-
 laba scribitur: quā & producit. Exemplū tamen (fateor) metricum nō inueni.
- Festus** Sunt autem cochlacæ (ut scribit Festus) lapides ex flumine rotundi ad simili-
 tudinem cochlearum. Bænacus (ut alibi diximus) cum ai diphthongo / & k /
Virgilius apud Græcos scribitur. Virgilius georgicorum. ii. Fluctibus / ac fremitu assur-
 gens Bænace marino. Lacus est Venetiæ.
 Rosaceus etiam / Coriaceus / Violaceus / Maluaceus / Betacius / Pistaciū / Mu-
 stacium / c syllabā producant. Palladius quin & amygdaleos subeunt pistacia
 ramos. Iuuenalis satyra sexta. Causa nec ē quare cœnā & mustatia perdas. Pit-
 tacium aut cum i latino & duplicato t græcum quidē uocabulū ta syllabā cor-
 ripit sicut Pittacus ut est apud Iuuenalem uel pittacon emit.
- Callimachus** Alexander. Dema' opaca: cloaca: Quot dat ulū iunges: obliquos adere debes. Ex-
 cipitur similacis: Syphacis: Pharnacis. Similax huius similacis cū i latino utro
Sextius biq; / græcum est uocabulum. Callimachus. σιμιλακκα φειρορτα φαα. Arbor
Plinius est: quā Latini taxum appellāt: teste Sextio. Alii dicunt esse genus hederæ: dē-
 sis geniculatæ caulibus / spinosis fruticosæ ramis / folio ceu hederā paruo quā
 Plinius libro. xvi. naturalis historię dixit oibus sacris & corōis esse ifaustam /
 quoniam sit lugubris / uirgīe eius nominis / propter amorem iuuenis Croci-
Ouidius mutata inunc fruticem / dicente Ouidio libro metamor. iiii. Et Crocon in par-
 uos uersum cum similace flores: ubi pes sextus proceleumaticus est. Syphax
 nomen barbarum / apud græcos cum y græco scribitur: quos imitari operæ-
Liuius precium est. Fuit numidarum rex: teste Liuiio libro. iiii. de secundo bello puni-
Propertius co. Et pha syllabam in obliquis indifferentem habet. Propertius. Hannibalis
Ouidius spolia / & uicti monumēta Syphacis. Ouidius libro fastorum. vi. Postera lux
Claudianus melior: superat Masaniffa Syphacem. Claudianus. Cōpulimus durū Sypha-
 cem / tractūq; metelle. Pharnax huius pharnacis / quæ admodū & Syphax hu-
Lucanus ius Syphacis / tam producta q̄ correpta in obliquis pha syllaba enuntiandū
 dixerim. proprium fuit uiri nomen: de quo Lucanus libro secundo meminit /
 dicens. Tigranemq; meum / nec Pharnacis arma relinquo. Simili modo Can-
 dax (ut mea fert opinio) de syllabā in obliquis corripit. ea insula est: quæ alias
 Creta dicitur. Styraç ē / Dropax / Athax / Atrax secūdā syllabā in obliq; cor-
 ripiunt. Serenus. Aut styracem torques / aut duri uulturis alam. Vide ubi sty-
 rax Martialis. Pílotrho faciē lauas / & dropace caluā. Serenus. Nec n̄ apposi-

Serenus
Serenus

	to curantur dro pace mēbra. Genus unguēti. Athax fluuius est prope Narbo nam fluens. Atrax fluuius est Aetoliā. & urbs macedoniā. Staius primo the baidos. Atracia rubet arte labor.	
Virgilius	Alexander. M subeunte breuis erit a. Excipitur dictamū. Virgilius li. aenei. xii.	Dictamus
Staius	Dictamū genitrix Cretæa carpit ab Ida. Staius li. siluarū primo. Dictami flo	Dictamum
Serenus	rentis opem quoq; anguis abundat. Serenus. Reliquias partus dictami detra hit hærba. Genus ē hærba medicinalis. Et cū i latino & c̄ exilibus scribitur: declinaturq; dictamus & dictamū. Dictamū itē eadē litteratura/urbs est sep/	
Ptolemæus	temtrionalis in Creta/ teste Ptolemæo.	
Virgilius	Alexander. A super n breuis/ ut clibanus: tñ excipis illa Quæ declinabit tibi ter	Sicanus
Syllius	tia: sicut inanis. Vocali iuncta producitur. Demitur Sicanus: & Cyane. Sicāus	
Syllius	a Sicania/ cū i latio. & c̄ exili/ ca syllabā indifferētē habet. Virgilius li. aenei. iii.	
Ouidius	Sicano prætenta sinu iacet isula contra. Sylius li. xiiii. Sydera Elisæis aderat	
Ouidius	Sicana nunc tellus/ nūc litora Ibera cruorem. Ouidius de ibide. Plurima qua	Cyane
Ouidius	flamas Sicanus Aetna uomit. Cyane cū c̄ exili/ & y græco nympha fuit Sicu/	
Ouidius	la/ Proserpinæ socia/ conuersa i fontē sui nominis. Alia eodē nomine fuit Ma/	
Ouidius	andri fluuii filia. Et mediā syllabā indifferētē habet. Ouidius li. ii. de pōto	
Ouidius	Quaq; suis Cyanem miscet Anapus aquis. Idem libro metamorpho. nono.	
Ouidius	Cognita Cyane præstanti corpore nympha.	
Horatius	Alexander. sit aranea iuncta balano. Balanus la syllabā corripit. Horatius in ter	Balanus
Martialis	tio carminū. Nec pressa tuis balanus capillis. Martialis in apophoretis. Hoc	
Persius	ex unguēto cōstat & ex balano. Inde fit adiectiue balanatus. Persius. Tum cū	
Acron	maxillis balanatū gausape pectis. Genus est glandis. Acron autē dixit hærba	
Acron	esse unguentariam: & ab Horatio pro unguento myrobalano positam. Bala	
Acron	nus itē/ urbs est in Epiro.	
Virgilius	Alexander. A super p breuis. Excipitur Mesapus: Anapus: Serapis. Virgilius li.	Mesapus
Virgilius	aenei. vii. At Mesapus equū domitor/ Neptunia proles. Propriū fuit uiri no/	Anapus
Festus	men: a quo/ Mesapia/ hoc est Apulia/ Italiae regio/ cognominata est/ ut scribit	Serapis
Festus	Festus. Ouidius libro. ii. de ponto. Quaq; suis Cyanē miscet Anapus aquis.	Seraphis
Ouidius	Fluuius est Siciliae. Serapis huius serapis/ uel serapidis/ cum p & cū ph. Sera/	
Martialis	phis/ a nonnullis scribitur. Et ra syllabā indifferētē habet. Martialis. Vince/	
Martialis	bant nec quæ turba Serapin amant. Idem. Isæum Seraphin/ Nilus ueneratur.	
Augustinus	Osirimi. fuit cognomē Osiridis: qui primo Apis/ teste Augustino libro. xviii.	
Augustinus	de ciuitate dei capitulo. v. ductus est: deinde Serapis per imitationem littera	
Augustinus	rum: cuius rationē Varro reddidit in hæc uerba dicens. Quia enim (inquit) ar	
Augustinus	ca/ in qua mortuus ponitur (quod omnes iam sarcophagum uocāt) græce	
Augustinus	σῶπος dicitur/ & ibi sepultū Apidem uenerari cœperūt prius q̄ eius tēplum	
Augustinus	esset estructū/ uelut Sorosapis/ uel Sorapis primo/ deinde una littera (ut fieri	
Augustinus	solet) commutata/ Serapis dictus est. σῶπος proprie græce is est/ qui apud	
Augustinus	nos aceruus/ siue cumulus dicitur.	
Iuuenalis	A breuis ante q: sit tanaquil tibi testis. Iuuenalis. Antē tamē de te Tanaquil tua/	Tanaquil
Iuuenalis	quādo fororē. Nomē est uxoris fictum. Hæc regulā Alexander omisit.	
Iuuenalis	Alexander. A sup r breuis est. Excipitur tiara. Iuuenalis. Phrygia uestitur bucca	Tiara
Iuuenalis	tiara. Phrygius pileus ē: & cū t̄ exili/ & i latio scribit/ ut i ipsa dictōe uidimus.	Denarius
Martialis	Alexander. Quidā denariū breuiant/ nō primiciales. Imo etiam primiciales) ut	
Martialis	tuo ni frater utar uocabulo) na syllabā corripit: ac ēt producunt. Martialis.	
Martialis	Denariis tamen hanc non amo Basse tribus. Idem.	
Martialis	Hanc uolo quā redimit totam denarius alter.	
Virgilius	Alexander. obliquos produc. Excipitur baccar huius baccaris & Lucar auis. Vir	Baccar
Virgilius	gilius in buccolicis. baccare frontem Cingite: ne uati noceat mala lingua futu	
Virgilius	ro. Genus est hærba: & cum geminō c̄ exili scribitur.	
Virgilius	Alexander. Antē t̄ corripis a. Et excipiedo subdit: Quæ fiunt ites sociabis/ sicut	Lapathes
Virgilius	Achates. Demitur lapathes: Eurybates: Ichnobates: Pelates: Ichœnobates: An	
Virgilius	tiphates. Lapathos cum th̄ aspirato/ hærba est ex qua/ cybus quidā cōficitur/	

Serenus Alexander	lapates congominaus: cuius mediā syllabā Serenus corripuit: Alexander uero nequam productā ponit. Ait enim Serenus. Sape chelidoniam cum succo lapathis addes. Alexander nequaquā. Lapathes cybus est: & holus componit eundē. Eurybates cum y græco / & t exili / fuit te	
Homerus Ouidius Ouidius Ouidius	ste Homero libro iliados secundo uir Ithacus: quē Vlysses præconē semp habebat ad manū. Ouidius heroidū. Nā simul Eurybates me Talthybiusq; uocant. Ouidius metamorpho. iii. Gnosius Ichnobates / Spartana gente Melāpus. Dici potest per uestigia ferarū incēdens. Nam ἰχθυος uestigiū βατῆος ambulans interpretatur / & cum ch aspirato scribitur. Ouidius libro metamorphoseon. v. fuit. Demere tentabat leui quoq; robore postes. Cynnipheus Pelates. Proprium fuit uiri nomen. Schoenobates cū ch aspirato / & œ diphthōgo / & t exili / dici potest funiambululus. Iuuenalis satyra tertia. Augur / schoenobates / medicus / magus / omnia nonit. Antiphates cum t exili utrobicq; / & i latino / propriū fuit uiri nomē. Sylius libro. xiiii. Post durū Antiphatae sceptrū / & Cyclopea regna. Posset tamē in his quattuor dictionibus Euribates / schoenobates / Antiphates / Ichnobates / auctor excusari. Nam cum cōpositæ dictiones sint sub illa possunt regula cōprehēdi / quæ incipit. A t breuis.	Euribates Ichnobates Pelates Schoenobates
Iuuenalis Sylus	Alexander. Iungis nomen in as obliquis: sic probat abbas. Excipitur anas huius anatis. Rufus Festus in Arato. Latipedeq; anate cernes excedere ponto. Martialis. Et anatis habes uropygium macrae. Macer de uiribus hæbarum. Anseris aut anatis mixta pinguedine turi. Auis est nota.	Antiphates Anas
Rufus Martialis Macer	Alexander. Longa fit a super u. Bathauia cum th aspirato / a βαθῦ / quod apud nos altū dicitur / descēdit. Prouincia est Germania: a qua sit Bathauus bathaua bathauū / tha syllaba indifferenter posita. Lucanus li. primo. Vāgiones / Bathauiq; truces / quos ære recuruo Stridētes acuerē iubæ. Iuuenalis satyra. viii. Hic petit Eufratem iuuenis / domitiq; Bathau. Martialis. Et mutat latias spuma Bathaua comas: hoc ē sapo Germanicus. Hæc autem puintia. alio nomine nunc Baueria appellatur. Patauiū cum t exili / apud Virgiliū ta syllabam corripit / quom ait libro æneidos pmo. Hic tamē ille urbē Pataui / sedesq; locauit / pro patauii. Vrbs est italiae / Titi Liuii patria. Aliam eodem nomine ponit Ptolemæus urbem in Bithynia Asiae.	Bathauia Bathauus Baueria
Lucanus Iuuenalis Marcialis	Virgilius	Patauium
Ptolemæus	Alexander. Ante b longa fit e. Excipitur muliebris: mulcebris: foenebris cum œ diphthongo / a phœnore: phunebris: scatabrae: terebra: palpebra: ceber: illecebra: tenebra: latebra: uertebra: cerebra: salebra. Horatius in epistolis. Ira truces inimicias / & phunebre bellū: hoc ē cædicū / siue mortale / a φορος quod cædes / uel mors interpretatur. Funus autē exegæ / a funalibus tractū ē. Virgilius georgico. pmo. Saxa ciet: scatabrisq; arentia tēperat arua. Tibullus. Gentis Aquitanæ ceber Messala triumphis. Horatius in arte poetica. Illecebris erat / & grata nouitate morandus. Idem in quarto carminū. Infernis neq; enim tenebris diana pudicum Liberat Hipolitum. Virgilius libro ænei. viii. Defendi tenebris / & dono noctis opacæ. Lucanus libro. vi. Assuetumq; diu tenebris. Ouidius metamor. iii. & multis latebra oportuna fuistis. Virgilius libro æneidos. x. Coniicit in latebras: nec Turnus segnior instat. Horatius libro. ii. sermonum. Sic uacuū celebri populū Phæaca putauit. Idē libro pmo epistolarū. Qui queritur salebras / & acerbum frigus / & imbres. Martialis. Sed quæ per salebras / altaq; saxa cadunt.	Muliebris Mulcebris Foenebris Phunebris
Horatius	Alexander. Ante d produces e. Excipitur Tenedos: Macedo: exedra: synhedra: cathedra. Tenedos cum t exili / fuit ifula in conspectu Troiæ / dicta teste Seruio / a quodam / cui Tenes nomē fuit / dicente ēt Cicerone in Verrinis. Tenē ipsum / cuius ex nomine Tenedos nominatur. Hæc & Trebula cognominata ē / teste Seruio: necnon & mutusca / ut est apud Virgiliū libro æneidos. vii. oli uiferæq; mutusca. Idem libro. ii. æneidos. Ac in conspectu Tenedos notissima fama. Ouidius libro metamor. primo. Et claro / & Tenedos / Pataræaq; regia seruit. Lucanus libro. vi. Cum tibi sacro Macedo seruetur in antrō. Arator tamē ce syllabam produxit / quom dixit in actibus apostolicis. uir quippe Ma	Scatebrae Celeber Illecebrae Tenebrae
Virgilius Tibullus Horatius Horatius Virgilius Lucanus Ouidius Virgilius Horatius Horatius Martialis Seruius Cicero Seruius Virgilius Virgilius Ouidius Lucanus Arator		Latebra Cerebrum Salebrae Tenedos Trebula Mutusca Macedo Maceta

	cedo In somnis hæc uisus ait. Nā & græci nōnunq̄ ē in h̄ mutare cosueuerunt.	
Geminus	Vnde Geminus ait i epigramatibus. εργα μακρο-οριου εγχεσι κεκλιμερα.	
Ouidius	Sic & Ouidius ptulit. xii. meta. dicēs. Qui clypeo gladioq; Macedoiacq; sarif	
Diodorus	sa. Macedones/populi sunt in Europa/ teste Diodoro/ q & Macetæ uocant	
Papinius	dicēte i achilleide Papinio. Quo Macetæ sua tæla citēt/ quo turbine cæstū. Ex	Exhedra
	hedra ab εξ- & εδ-ρα/ quæ est sella/ composit: sic synhedra ex συ- & εδ-ρα: ca	Synhedra
Martialis	thedra ex κα-τα- & εδ-ρα. Martialis. Illic æra sonant: at circum pulpita nostra	Cathedra
	Et steriles cathedras/ basia sola crepant. Quod si dixeris has tres dictiones/	
	quia cōpositæ sunt/ sub hac regula nō comprehendī/ fatebor quidem: sed ab	
	illa saltem eximi debuerunt/ quæ icipit: Ante d protrahis e/ si sint disyllaba.	
	Alexander. E super f dabitur breuis. Verba secundæ coniugationis composita	Liquefaciō
	cum his uerbis/ facio/ & fio/ ut liquefacio liquefio/ tepefacio tepefio/ patefa-	Liquefio
Ouidius	ciō patefio/ syllabam ipsam/ ante flitteram/ indifferentem habent. Ouidius li	
Horatius	bro metamorpho. vii. Tura liquefaciūt/ indutaq; cornibus aurū. Horatius ser	
Catullus	none. xiii. In matris iugulo ferrum tepefecit acutum. Catullus. Alta tepefaci	
Propertius	et/ permixta flumina cæde. Propertius. Nec flente dominæ patefiant nocte fe	
Lucanus	nestræ. Veneficus etiam ne syllabam producit. Lucanus libro sexto. Polluto	Veneficus
Ouidius	cantu/ dirisq; uenefica succis. Ouidius he. oīdū. Barbara narratur uenisse ue-	
	nefica tecum.	
	Alexander. E super l dabimus longam. Excipitur obelus: sepelio: Cybelle: Se-	Obelus
Homerus	mele: Thymele: periscelis. Homerus libro iliados primo.	Sepelio
Perfius	μιο τυλλου τάρα τάρλα και αμφι δβελοισιρ επιρορ. dicitur ueru. Perfius	
Ouidius	us satyra quarta. Iam pridem hunc sepeli: tu restas: perge: tacebo. Ouidius he	
	roidum. Et sepeli lacrymis perfusa fidelibus ossa. Cybele huius Cybeles/ &	Cybele
	Cybeles huius Cybelis/ uel Cybelæ/ declinari potest. Quæ dictio apud Græ	Cybeles
	cos cum c exili/ & y græco/ & unico l scribitur: apud quos media syllaba cor-	
Seruius	ripitur. Teste enim Seruio super librum. x. æneidos/ hæc Cybele dictio/ ana	
	pæstus est: qui tribus constat syllabis/ duabus breuibus/ ultima lōga. Est igitur	
Seruius	Cybele mons in Phrygia/ teste Seruio super librum tertii æneidos: a quo (ut	
Festus	ait) Cybele saturni uxor/ cognominata est. Festus autem scribit Cybelē a nō-	
	nullis ideo appellatā/ quia ageret homines in furorē: quod Græci κυβισ-τω	
Iuuenalis	dicunt. Sacerdotum enim Cybeles/ proprium est/ caput rotare/ dicente Iuue-	
	nale: crinemq; rotant hululante Priapo: Alii a Cybelo sacerdote quodam/ sa	
Lactantius	crorum illius primo inuentore/ Cybelem ipsam cognominatā dicunt. Hæc	
	enim primum Ops dicta fuit/ teste Lactantio firmiano: postea Cybele: Bere-	
Virgilius	cynthia: Rheia: Bona dea. Nostri igitur poetæ/ græcorum more/ be syllabam	
Virgilius	corripuere. Virgilius libro æneidos tertio.	
Valerius	Hinc mater cultrix Cybeles Corybantia q̄ æra. Idem libro æneidos. xi. Forte	
Martialis	sacer. Cybeli. Valerius Flaccus. Lætāq; iam Cybele/ scedāq; p oppida tædæ.	
Martialis	Martialis. Hinc uiduæ Cybeles/ illinc sacraria uestæ. Idem. Et Cybeles picto	
Iuuenalis	stat Corybāte Tholus. Iuuenalis. Et Cereris licet/ & Cybeles aulæa relinuas.	
Iuuenalis	Idem satyra secūda. Hinc turpis Cybeles/ & fracta uoce loquendi Libertas.	
Claudianus	Claudianus de raptu proserpinæ libro primo. Turrigeramq; petit Cybelē/	
Ouidius	sinuosa draconum Membra regens. Ouidius li. fastorū quarto. Inter (ait) uirī	
Ouidius	dem Cybelem/ altaq; Celænas/ Amnis it insana nomine Gallus aqua. Idem	
	in eodem. Dindymon/ & Cybelem/ & amœniā fōtibz Idam. Nonnunquam	
	tamen/ poetæ nostri/ metri gratia/ penultimam/ pducentes syllabam/ unum li	
	terposuere: ita ut hæc Cybelle dictio/ pes sit bacchius/ tribus quidē syllabis cō	Cybelle
Claudianus	stans/ una breui/ reliquis duabus longis. Claudianus de raptu proserpinæ li. i.	
Claudianus	adytis auulsa Cybelles	
Columella	Exilit: & pronas intendit ad oscula turrez. Idem libro tertio.	
	Profilit: & tali compellat uoce Cybellem. Columella li. xi.	
Propertius	Extimulat uatem per Dindyma castra Cybelles. Propertius.	
Propertius	Vertice turrigero/ iuxta dea magna Cybelle. Idem.	
Propertius	Dindymus/ & sacra fabricata inuenta Cybelle. Idem.	

- Lucanus** Vel tu quæ tardo mouisti fume Cybellem. Lucanus libro primo. Et lotâ par-
Syllius uo reuocant Almone Cybellem. Syllius libro nono. Amphitrionides/pari-
Syllius ter ueneranda Cybelle. Idem in. viii. tepidoq; fouent Almone Cybellé. Stati-
Stattus us libro siluarum quarto. Apia quaq; Italo gemitus Almone Cybellem. Cy-
Virgilius bale cum y græco/ & a in media syllaba/ nomen mulieris a Virgilio ponitur/
 quom ait in moreto. Interdum clamat Cybale: hæc erat unica custos. Cymba Cymbalū
 lum cum y græco/ instrumentum est musicum: quod in sacris Cybeles haberi
 consueuerat cum tympano/ dicente Ouidio libro fastorum quarto.
Ouidius Cymbala pro galeis/ pro scutis tympana pulsan. Propertius. Narrabis Se/
Propertius mele quo sit formosa. p priū fuit mulieris nom. Iuuenalis. Diues & a trepido
Iuuenalis Tymele supposita latino. Proprium fuit nomen mulieris. Et cum th aspirato
Horatius & y græco scribitur Horatius in epistolis. Nota refert meretricis acumina: sæ-
 pe catellam: Sæpe perifelidem. Genus est ornamentum/ ex περι circum/ & σκε-
 λος crus/ uel brachium/ compositū uocabulum. Melius tamen excipi debu-
 issit ab illa regula: e sup l longā faciūt disyllaba. Cū i latino/ & e exili scribit.
Alexander. E super m longa/ uehemens/ eremusq; retracta. Eremus sceminini ge-
 neris/ absq; aspiratione in itii/ græcum est uocabulum: quod apud illos cum
 n in media syllaba scribitur hac uidelicet scriptura ἐρημοσ: quæ quidem syl-
Dionysius laba producta est. Vnde Dionysius in perihegesi/ ait.
Maffæus οὐ προτέπι προχοήσιρ ἐρημιατηρ ἀραρυκτα. Quæ errauit Maffæus/ quom
 dixit i Antoniade. Expediã p mamq; eremū/ p mosq; recessus. Sed (ut puto)
Prudentius Prudentiū imitatus est simili deceptum errore/ quom i psycomachia ait.
 Excidit ergo animis eremi sitis. Claudicat etiã uersuculis ille/ q in hymno ad
 laudem sancti Ioãnis Baptistæ decantatur his uerbis. O nimis scelix/ meritq;
 cellsi Nesciens labem niuei pudoris Præpotens martyr/ eremicq; cultor Maxi-
 me uatum. Neq; ab hæreo/ uel remoueo/ eremus deducitur/ ut Brito uoluit/
 & Mamætractus/ & cum Catholico somniauit Vgutio.
Vgutio Alexander. Longa sit e super n. Excipitur Porsenã: olenos: & Clymene. Martia/
Martialis lis. Hanc spectare manū Porsena non potuit. Syllius li. viii. Cernitur effugiēs
Syllius ardentē Porsena dextrã. At uero Virgilius (ut dixit Seruius) metri gratia/ ge-
Seruius minauit n/ quom li. æneidos. viii. ait. Necnō Tarquiniū eiectū Porsenna iude
Virgilius bat Accipere. Rex fuit Romanorum. Stadius libro thæbaidos quarto.
Stadius Olenos Ioniis & fluctibus hospita portu. De hac uibe alibi diximus. Ouidius.
Ouidius Cætera per socias Clymenen/ Aethramq; loquamur. Proprium fuit mulie/
 ris nomen Helenæ comitis. Et cum e exili/ & y græco scribitur.
Tortellius Alexander. Ante p rara sit e: moneo tñ hanc breuiare. Excipitur Asepus. Hac
 enim litteratura scribitur ab Homero/ Dionysio/ Ptolemæo/ Prisciano: etsi
Homerus Aesapus scribi præcipiat. Fuit Troiani fluuii nomen teste Homero libro ilia-
Priscianus dos. xii. de quo Priscianus i perihegesi. Atq; malos lemures/ quod pellit mu-
 nus Asepi. Iosepus et mediam producit ut uidimus in erroribus Petri. Rigæ.
 Sic etiam Asclepius proprium uiri secundã producit. Nam apud græcos est
 ασκληπιος. Mæcer. Non modicum sanas Asclepius asserit illas.
 Ante q sit breuis e diequinti sit tibi testis.
Gellius Vt libro nono tradit tibi Aulus Gellius. Hanc regulam Alexander omisit.
 Alexander. R. subeunte breuis datur e. Excipitur trieteris: machæra: Abdera: ar-
Stadius cæra: Neæra: Cythera: Cithæron. Trieteris cum t exili utrobq; & i latino in
Syllius utraq; syllaba/ dici potest triennium. Vnde trieterica sacra. Stadius libro thæ-
Virgilius baidos. iiii. Ludus/ & atra sacru recolet trieteris Opheltem. Syllius libro. iiii.
 Edonis ut Pangæa super trieteride/ motu. Virgilius libro æneidos quarto.
Seruius Thyas ubi audito stimulat trieterica bacco. Erant trieterica Bacchi sacra: quæ
 ideo sic dicta sunt/ teste Seruio/ quia triennialia/ hoc est tertioquoq; año sum-
Ouidius ptuosiora quotidiana orgiis agitabantur/ dicente Ouidio libro meta. viiii.
 Vtq; tuo moto proles Semeleia thyrso. Ismaria celebrant repetita triennia
Iuuenalis bacche. Machæra cum ch aspirato/ & æ diphthongo scribitur/ ut in ipsa dicti/

	one uidimus. Iuuenalis satyra .vii. Ostendatur / ames nomen / uictūq; machæ	
Ennius	Ennius succinti corda machæris: id est gladiis: hoc est / crudelibus cogitati	
Ouidius	omnibus. Ouidius de Ibide. Aut te deuoueat certis Abdera diebus. Vrbs fuit	Abdera
Solinus	Thraciæ: quam Diomedis soror condidit: & a se cognominauit / testibus So-	Abdira
Pomponius	lino / & Pomponio Mela. Abdira / urbs est Aphricæ / inter Bagradam / & Tri	Abdara
Ptolemæus	tonem fluuios / teste Ptolemæo. Abdara / locus est Iberici maris / ut / idem Pto	Arcæra
Ptolemæus	lemæus ostendit. Arcæra cum c exili / & æ diphthongo / plaustrum est undiq;	Neæra
Virgilius	tectum. Neæra cum æ diphthongo / mater fuit Phaethusæ / & lampetiæ. Vir	
Tibullus	gilius in buccolicis. ipse Neæram: Dum fouet. Tibullus. Lygdamus hic situs	
Ptolemæus	est: dolor hinc / & causa Neæra. Cythera cū c exili / & y græco / & th aspirato /	Cythera
Dionysius	insula est / teste Ptolemæo / Pelopóneso adiacens / & eiusdem nominis urbs in	
Strabo	ea / pluralis tantum numeri. Dionysius / & Strabo / insulam esse dixerunt con-	
Virgilius	tra Cretam: alii Cypri ciuitatem esse uoluerunt. Virgilius libro æneidos. x.	
Virgilius	Est Paphos / Idaliumq; mihi: sunt alta Cythera. Idem li. æneidos primo.	
Statius	Hunc ego sopitum somno super alta Cythera. Cithæron cum c exili / & i lati-	Cithæron
	no / & th aspirato / & æ diphthongo / unum est ex iugis Parnasi montis Boce	
Ouidius	tix. Statius thæbaidos primo. Inde plagam / qua molle sedens i plana Cithæ	
	ron. Ouidius li. metamor. iiii. Vadit ubi festus facienda ad sacra Cithæro. Tri	Trieris
	eris etiam apud græcos mediam producit: sic & poderis. Nam apud illos cū	Poderis
	h in media syllaba scribuntur. Quod si aliter apud poetas comperitur / au-	
	ctoritatis est / non rationis. Nauiis est trieris cum i latino utrobique: quam tri-	
	remem uocant. Poderis uestis est talaris: quam camisiā sacerdotale appellat.	
	Alexander. tamen excipias rus In propriis: sicut Gualterus. Eximitur Pierus:	Pierus
	Craterus: & Valerius: Virgilius libro. x. Quem tū haud expers Valerius uir	
Ouidius	tutis auitæ. Propriū est uiri. Ouidius libro metamor. v. Pierus has genuit Pel	
	læis diues in aruis. Pater fuit nouem picarum: quas nouem musæ canendo ui	
Horatius	cerunt: & cum i latino scribitur. Horatius sermone. xiiii. Nō est cardiacus: Cra	Craterus
Perlius	terum dixisse putato. Perlius. Et quid opus Cratero magnos promittere mō	
	tes: Proprium fuit uiri nomen: & cum c / & t exilibus scribitur.	
	Alexander. Et deriuatum / quod rus determinat / aut rum: Ex hoc austerus pro-	
	ducitur. Excipitur bucerus: & querquerus: & posterus. Bucerus enim / a boue	Bucerus
Pompeius	formatur. Querquerus autem / a κάρρα / quod græci dicunt / auctore Pom-	
Ouidius	peio. Ouidius libro metamorpho. vi. Lanigerosq; greges / armenta q; bucera	
Lucillius	pauit. Lucillius. querquera consequitur capitisq; dolores. Idem. iactans me / ut	Querque-
Lucillius	febris querquera: hoc ē frigida. Virgilius libro æneidos quarto. Postera Phœ	rus
Virgilius	bea lustrabat lampade terras. Alter / prosper / asper / exter / sub regula contine	Posterus
	ri possunt. Inferus / & superus / ab illa exceptione / & deriuatum / ab auctore	
	eximuntur.	
	Alexāder. Corporis obliquos alios. Excipitur Byzer: Cremester: character: bra	Byzeres
	chionister: alter: physeter: soter: stater: clyster: luter: quæ cum h apud græcos	
	in secūda obliquoz syllaba scribuntur: quæ quidē littera (ut alibi diximus) aut	Buzeres
	in æ diphthongum / aut in e productū / a nostris mutari consueuit. Sic & pre-	Cremester
	ster. Lucanus. viiii. Percussit prester illi rubor igneus ora. Serpētis genus es.	Character
	Byzeres cum y græco / populi quidam sunt: qui a nonnullis / y græco in u (ut	Brachioni-
Priscianus	fieri solet) mutato / Buzeres appellantur. Priscianus in perhegesi. Buzeres pri	ster
Valerius	mi: quos iuxta terra Bechirū. Valerius Flaccus li. v. Buzeresq; uagi. Cremester	
	cū c exilibus scribitur. Sunt Cremesteres nerui / a quibus testiculi pēdēt. Cha	
	racter cum ch aspirato in initio / & c exilibus in ultima syllaba / interpretari	
	potest signū / figura / stylus dicendi. Brachionister cum ch aspirato / & i latino	
Martialis	utrobique / & t exili scribitur: & dici potest armilla. Martialis in apophoretis.	
	Quid pereunt stulto fortes aletre lacertis? Massa erat plumbea: qua salientes	
	utebantur. Physeter cū y græco / genus est piscis marini admirabili magnitu-	Alter
Rufus	dine. Et a φυσω: quod est spiro / uel sufflo / descendit. Rufus Festus i Arato.	Physeter
	Delphinos uirides / & physeteras anhelos. Soter cum t exili / propriū fuit ui-	Soter
	ri nome: & dici potest saluator. Stater cum t exili utrobique: tam apud Græ-	Stater

Tortellius	cos/ḡ latinis scribitur: et si cum ch aspirato in secunda syllaba scribi a Tortel	
Vgutio	lio præcipeatur. Neq; a sto stas descendit: ut cum Catholico somniauit Vgu	
Tortellius	tio: sed nec a σ τὰ μ ι ζ ο quod ē trutino/ deducitur: ut tradit Tortellius ipse:	
	quia tunc cū th aspirato in secūda syllaba scriberetur: quod nequāq; a græcis/	
	nec latinis obseruat. Deriuatur autem stater ab ἵσ τ η μ ι quod est pōdero/ ἡ ἰ	
Stadius	ā conuerso: quemadmodum & ab ἵσ τ η μ ι quod est sto/ fit σ τ ἄ σ ι σ statio/ ἡ	Statera
	pari modo ἰ ἄ mutato. A cuius quidē accusatiuo græco σ τ ἄ τ η ρ α nostri hæc	Clyster
Macer	statera huius stateræ formauerunt. Stadius libro. iiii. siluarum. Sed certa uelut	
	æquus in statera. Clyster cum c/ & t exilibus/ & y græco/ aluum repurgare cō/	Luter
	sueuit: cuius quidem in obliquis secundam syllabā præter naturam corripuit	Mulier
	Macer/ quom ait libro de uiribus hærbarum. Appositus digitis: aut intus Cly	
	stere fufus. Et a κ λ υ ζ ω quod est lauo/ deriuatur. Luter genus est uasis: quod	
	apud Græcos λ ο υ τ η ρ scribitur.	
	Alexander. Produc mulierem. Mulier e syllabam corripit in obliquis/ ut apud	
	Terentium legitur.	
Alexander.	E super sbreuis. Excipitur inde hoc Carchesium: Galefus: Halesus: Carchesiū	
	Marpesius: Lyrnesus: Milesi?: Magnesia: Diœcesis: Syntheresis: theoresis: synœ	
	cessis: quæ cum unico scribitur. Carchesium cum c exili/ in initio/ & ch aspira	
	to in secunda syllaba/ genus est poculi procærum/ & circa mediam partem cō	
	pressum/ anatum mediocriter ansis a summo ad infimum pertinentibus/ ut	
Macrobius	scripsit Macrobius ī saturnalibus. Dicitur est autem carchesium (ut putat As	
Asclepiades	clepiades) a nauali re. Nam summam naualis ueli partem carchesium nomi	
Virgilius	nabant. Virgilius. cape Mæonii carchesia bacchi. Stadius in achilleide.	
Stadius	Aequor & in celsa libant carchesia puppe. Ouidius libro metamorpho. vii.	
Ouidius	Tunc super inuergens tepidi carchesia lactis. Virgilius georgico. v.	
Virgilius	Qua niger humectat flauentia culta Galefus. Stadius libro siluarum tertio.	Galefus
Stadius	Et Lacedæmonii pecuaria culta. Galefi: scilicet fluuii prope Tarentum. Qua	Halesus
Columella	re autem dixit Lacedæmonii/ uide ubi Oebalia: de qua diximus super regulā:	
Liuius	Ante b fit breuis. e. fluuius ē Calabriae teste Liuiio libro quarto de secūdo bel	Marpesius
Seruius	lo punico. Columella libro. xi. Et quæ sicanæ flores legistis Halesi. Marpesius/	
Virgilius	teste Seruio super librum sextum æneidos/ mons est in insula Paro: a quo/ fit	Marpesius
Herodotus	Marpesius Marpesia Marpesium. Virgilius. Quam si dura filex/ aut stet Mar	Lyrnesus
	pesia cautes. Lyrnesus cum y græco/ fuit teste Herodoto libro historiarum. v.	Lyrnesus
Virgilius	Phrygiæ urbs: a qua/ fit Lyrnesius Lyrnesia Lyrnesium. Virgilius li. ænei. xii.	
Virgilius	Lyrnesi domus alta/ solo Laurente sepulcrum. Idem li. æneidos. x. Haud partē	
Seruius	exiguam montis Lyrnesius Agmon: id est phryx/ ut exponit Seruius. Lyrnes	Lyrnessus
Homerus	us autē cum y græco/ & duplicato s/ urbs fuit Thesaliae/ teste Homero libro	
	iliados secundo. Miletos cum i latino/ trium est urbium nomen (ut uidimus	
	super regulā: Longa fit i super l. Et a Mileto/ fit Milesius Milesia Milesiū. Qui	Melesius
Ouidius	dus libro secundo tristium. Iunxit Aristides Milesia carmina secum. Virgilius	
Virgilius	georgicorum tertio. Milesia uellera nymphæ Carpebant. Magnesia/ regio ē	Magnesia
Plinius	Thesaliae annexa/ teste Plinio libro quarto naturalis historiae: cuius populi/	
Lucanus	Magnesi uocati sunt: qui & Magnetes/ dicente Lucano libro. vi.	
	Et Magnetes equis/ Minyæ gens cognita remis. Magnesia item/ duarum ē ur	
Ptolemæus	bium nomen/ teste Ptolemæo: quarum una ē in Caria: alia in Lydia Mæonia.	
Ptolemæus	Est etiam promontorium Pelasgiotorūi Macedonia/ ut idem dicit Ptolemæ	
	us. Diœcesis cum i latino/ & œ diphthongo/ dici potest gubernatio/ disposi	Diœcesis
	tio/ dispensatio/ iurisdicio/ siue administratio. Neq; ex de/ & cælio/ composi	Theoresis
Vgutio	tum uocabulum est/ quasi decisio dicatur/ ut cum catholico somniabūdis tra	Synteresis
	dit Vgutio. Sed a δ ι ο ι κ ε ω quod est gubernatio/ descendit. Synteresis cū y græ	
	co/ & t exili/ dici potest attentio/ seu conseruatio. Nam α σ υ ρ τ η ρ ε ω quod est	
	conseruo deriuatur. Ea est pars animæ/ quæ uitis aduersatur: & se se semp im	
	maculatam cupit a peccato seruare. Theoresis cum th aspirato/ dici potest cō	
	templatio. Synœcesis cum y græco/ & œ diphthōgo/ dici potest cohabitatio.	
Macer	Pleuresis re syllabam apud Macrū producit/ quom ait li. de uiribus hærbarū.	Pleuresis

	Costarum / quam pleuresim uocat attica lingua. Dicitur laterum dolor: quæ tamen græcæ πλεῦριτις uocatur.	
	Alexander. T subeunte datur e longa. Excipitur uenetus: Macetæ: Pyretrû: Pheretrum: pharetra: Triquetra: Panaretus: epitheton: antitheton: Thygetus: Iapetus: Vietus: Chrysedetû. Chrylodetû. Venetia prouitia ē i Italia / teste Ptolemæo. Et ne syllabâ pducit: quia aliter metro stare non potest / nisi per proceleumaticum. Vnde Frâciscus petrarcha in epistola ad Zenobium Florentinum ait. Atq; Adriæ imperitans / alterq; Venetia mundus. Venetiæ pluralis tantû numeri / opidum est Venetiæ nobilissimum / in mari situm. Inde fit Venetus Veneta Venetum / ne syllaba correpta. Propertius. Quantum Hypanis Venetò dissidet Eridano. Martialis. R. hæcina Veneto nec resecare luto. Statius in a chilleide. Quo Macetæ sua tæla citent / quo turbine cæstum. Populi sunt: qui alias Macedones appellantur. Pyretrum cum y græco / & t exili / genus ē hærbæ. Macer de uiribus hærbarû. Est Pyretrum calidum / siccum quoq; quartus in istus Est gradus. Virgilius libro æneidos. xi. Sed uenit in medium: pheretro Palante reposito Procubuit super. Græcû est uocabulû / testibus Seruio / & Varrone de lingua latina: & capulus transfertur: quo scilicet mortui efferuntur. Pheretrû ite lectus erat / i quo residetes captiui / perinde ac mortui / in capitolium agebant. Sylius. Ante Syphax pheretro residens / captiua premebat Lumina. Virgilius libro æneidos. viii. Ille mihi insignem pharetram / Lyciasq; sagittas. Lucanus. Cura fuit lectis pharetras implere sagittis. Sagittarum conditoriu / siue repositoryum est. Triquetra cum t exili utrobicq; / & i latino / insula est in: quæ alias Sicilia / seu Sicania uocatur: de qua Horatius. quid militibus promissa Triquetra / Inde fit Triquetrus Triquetra Triquetru: Sylius libro. v. Huc Aetnæa cohors / Triquetris quam miserat oris. Panaretus cum t exili / pôt omniû uirtutum cõtinens. Nam πᾶσι totum significat: & ἀρετῆ uirtus interpretat. Hierõymus in prologo super parabolas Salomonis. Fertur & panaretos Iesu filii Syrac liber. Hinc Martialis ait. Arguto madi dus pollice panaretus. Epiteton cum i latino / sequente th aspirato / & t exili i ultima syllaba / dici potest impositum / seu appositû / uel adietiuû. Synthetõ cum y græco / & th aspirato in secûda / & t exili in ultima syllaba / dicitur compositum. Cacosynteton cum c exili in utraq; syllaba / mala compositio interpretatur. Antithetõ cû t exili in secûda / & ultima / & i latino / & th aspirato in tertia syllaba / dici potest cõtrapositû. Et omnia the syllabâ corripit. Persius Librat in antithetis doctas posuisse figuras. Agonotheta cum th aspirato i penultima / & t exili in ultima / dici potest certaminis dispositor: hoc est munerarius. At si dixeris / compositæ hæ dictiones sunt / sub hac regula contineri nõ possunt / fatebor quidem: sed ab illa regula eximi debuere: Ante t longa fit e. Taygetus cum t exili utrobicq; / & y græco / mons est i Peloponeso / teste Ptolemæo. Lucanus libro quarto. gelidig; inculta iuuentus. Taygeti. Taygete eadem scriptura / sila fuit Agenoris: quò etiam nomie / unapliadum appellata est. Rufus Festus in Arato. Electra / Altioneq; / Celæno / Taygeteq;. Ouidius li. fastorum. iii. Naian / & Electra / Taygetemq; Ioui. Iapetus cum i latino in initio / & t exili / fuit teste Hesiodo in Theogonia / Titani filius ex Asia coniuge. Ouidius libro metamorpho. primo. Quam satus Iapeto mixtam fluuijalibus undis. Virgilius georgicorû primo. Ceuq; Iapetumq; creati / sæuumq; Typhœa. Vietus a uieo uies / interpretatur a Festo languidus / sine ui: hoc est / naturalibus priuatus uiribus. Et mediâ syllabam indifferentem habet. Lucretius libro tertio. Nec supra caput eiusdem cecidisse uietum Vestem sentimus. Horatius in epodo. Quis suodor uietis / & q̄ malus undiq; membris Crescit odor / Martialis. Si ridere potes miseri chrysedeta Cinæ. Chrysedetû cû	Venetia Venetiæ Venetus Macer Macedones Pyretrum Pheretrum Pharetra Triquetra Triquetrus Panaretus Epitheton Syntheton Cacosyn theton Antithe ton Agonotheta Taygetus Taygete Iapetus Vietus Chrysende tum Chrylode trum

	ch aspirato & y græco/dici pōt i auro ligatū: Chryfodetū uero/auro ligatū.	
Virgilius	Alexander. Obliquos breuius. Nomina propria i es terminata/quæ in etis mit/	
Horatius	tunt genitiuum/penultimam producūt in obliquis syllabam. Virgilius libro	Dares
Iuuenalis	æneidos quinto. Creber utraq; manu pulsat/uerfatq; Dareta. Horatius sermo	Chremes
Stattius	ne decimo. Arguta meretrice potes/Dauoq; Chremeta. Cum ch aspirato &	Thales
	t exili scribitur. Iuuenalis satyra tertia. nec mite Thaletis Ingenium. Cum th	
	aspirato & unico l scribitur. Stattius libro thæbaidos nono. Inde Pheres/acer	Pheres
	q; Tichus/sed casta Pheretis.	
	Alexāder. I c sequente breuis. Excipitur lumbricus: rubrica: pædico: multicium:	
	nouicius: redimiculū: Equiculus: cuticula: canicula: tegeticula: craticula: cunicu	Lūbricus
	lus: Numicius. Marica: Aricia: periculum: Labicum: Triuicus: Vstica. Nafica.	
Macer	Macer de uiribus hærbatū. Lumbricos uentris hanc sæpe bibendo necabit.	
Serenus	Serenus. Lūbrici quoq; terrestres nascuntur oliuo. Persius. Excepto q; si Mar	Rubrica
Persius	furi rubrica notauit. Et rursus. Non secus est/ si oculo rubricam dirigat uno.	
Persius	Horatius sermone. xvii. Prælia rubrica picta/ aut carbone/ uelut si. Martialis.	
Horatius	Qui uel prædicat Canthare/ uel futuit. Cum æ diphthongo scribitur. Martia	Prædico
Martialis	lis. Sed nec prædico es/ nec tu Sextile fututor. Puerarius dicit/ qui scilicet pue	
Martialis	ros ad libidinem affectatur. Iuuenalis satyra secunda. Quid faciant alii/ cū tu	Multiciū
Iuuenalis	multicia sumas. Genus est uestis. Iuuenalis satyra tertia. tætrūq; nouicius hor	Nouicius
Iuuenalis	ret Porrhimea. Virgilius libro ænei. nono. & pulcher Equiculus armis. Syli	Redimicu
Virgilius	us in octauo rastrisq; nouant Equicula rura. Vbi etiam prima producta est:	lum
Syllus	quæ apud Virgiliū corripitur. Equiculi populi quidā sūt Tuscia/ teste Stra	Equiculus
Strabo	bone. Iuuenalis satyra secunda. accipient te Paulatim qui longa domi redimi	
Iuuenalis	cula sumunt Frontibus. Ouidius libro metamor. x. Aurē leues baccæ/ redimi	
Ouidius	cula pectore pendent. Vitæ erant/ ex posteriore parte mitræ pendentis: sed	
Persius	generaliter dici possunt ornamenta. Persius satyra quinta. Sæper & assiduo	Cuticula
Iuuenalis	curata cuticula sole. Iuuenalis. Quom bibet æstiuum contracta cuticula solē.	Canicula
Persius	Persius. Hem quid agis/ siccas in lana canicula messes. Martialis. Dat tibi secu	Tegeticula
Martialis	ros uilis tegeticula somnos. Idem. Parua tibi incurua craticula sudet ofella.	Craticula
Martialis	Craticula cum primam producatur syllabam/ ut est apud Lucanum/ perpetuo	
	rupit desesso milite cratem/ rectius ti syllabam corripere/ q; producere debe	
	ret. Neq; enim ea in metro necessitate cogitur/ qua hæ dictiones/ redimiculū/	
	tegeticula/ Numicius/ nouicius/ cuticula/ canicula/ cuniculus/ Aricia: quæ qui	
	dē metro aliter stare nō possunt: nisi proceleumaticus pes fieret. Vnde Franci	
Petrarcha	scus petrarcha/ ex tribus huius dictionis syllabis optime dactylum confecit/	
Martialis	quom ad Clæmentem papam/ ait. Craticulam/ & gemino sæcundū martyre	
Horatius	bustum. Martialis in apophoretis. Gaudet in effossis habitare cuniculus atris.	Numicius
Horatius	Animal est lepori simile. Numicius cum unico m/ & i latino/ Siciliae fluuius	
Virgilius	est: & mi syllabam indifferentem habet. Horatius in epistolis. Brundusiū Nu	
Ouidius	mici melior uia ducat/ an Apis/ Virgilius libro ænei. vii. Tyrrhenum ad Thy	
	brim/ & fontis uada sacra Numici/ pro Numicii. Ouidius libro metamor. iiii.	
	In freta flumineis uicina Numicius undis. Marica cum i latino/ & c exili/ dea	Marica
Virgilius	est litori Minturnensium. Fuit aut Fauni uxor/ dicente Virgilio libro ænei. vii.	
Martialis	Hunc Fauno/ & nympa gentium Laurente Marica Accipimus. Martialis.	
Lucanus	Cæruleus nos Liris amat/ quem silua Maricæ Protegit. Lucanus libro secūdo.	
Seruius	Carnis/ & umbrosæ Liris per regna Maricæ. Aricia cum i latino utrobicq; &	Aricia
Ptolemæus	c exili/ urbs est iuxta Albam in Italia/ teste Seruio: quā Ptolemæus scripsit esse	
Virgilius	Latinorū mediterraneā. Virgilius libro ænei. septimo. Virbius insignē/ quē	
Martialis	mater Aricia misit. Martialis. Mittit præcipuos nemoralis Aricia porros. Ho	
Horatius	ratius sermone. v. Egressum magna me cepit Aricia Roma. Lucanus libro. vi.	
Lucanus	Distat ab excelsa nemoralis Aricia Roma. Iuuenalis. Passurus gestis æquāda	Periculum
Iuuenalis	pericula rebus. Persius satyra. ii. Nil me pudet capiti nō posse pericula cano.	Labicum
Persius	Est aut periculū experimentū: ac salutis discrimen. Labicū cū i latino/ & c exi	
Strabo	li/ oppidum fuit uia Latina/ non procul ab urbe/ teste Strabone: a quo/ fit La	
Syllus	bicus Labica Labicū, Syllus libro duodecimo.	

Syllius	Ianq; adeo est campos ingressus / & arua Labici. Idem li. viii. atq; habiles ad	Triuicus
Virgilius	aratra Labici. Virgilius libro aeneidos septimo. Et sacrae acies / & Picti scuta	
Horatius	Labici. Horatius sermone. v. nisi nos uicina Triuici Villa. Villa quaedam est in	
Porphyrus	Italia. Vstica cum i latino & c exili- mons est in Sabinis- ut dixit Porphyrus.	Vstica
Ptolemæus	Ptolemæus aut- insulam esse dixit iuxta Siciliam: & eodē nomine urbē in ea.	
Horatius	Horatius. Valles / & Vsticæ cubantis Leuia perforuere saxa. Nafica cū unico	
Horatius	¶ & i latino / & c exili- propriū fuit uiri Romani nomē. Horatius sermōe. xv.	Nafica
Ouidius	Filia Naficæ metuentis reddere soldū. Ouidius in fastis.	
Ptolemæus	Nafica accepit / tēpli tūc extitit auctor. Nafica itē urbs ē Indiæ / teste Ptolemæo.	
	Alexander. In propriis icus producit. Excipitur Milycus: Melicus: Rusticus:	
	Monychus: Ibycus: Amycus: Autolicus: Eutyclus: Stoichus: Urbicus: Garric-	
	cus: & ea omnia / quæ a substantiuis: uel adiectiuis formantur: addita cus sylla-	
	ba: ut a foedus foederis foederi / Foedericus: ri syllaba correpta: a Theodorus	
	Theodori / Theodoricus. Sic dominicus: Quiricus: Pacificus: & alia prope	
Syllius	plurima. Syllius libro tertio. Milycus indigenis Late regnarat i oris. Martialis.	Milycus
Martialis	Sola tibi fuerant sestertia Melice centum. Idem. Qui propter cenā Rustice	Melicus
Martialis	cædo coquum. Iuuenalis. quantas iaculetur Monychus ornos. Ouidius. Heu	Rusticus
Iuuenalis	dedecus ingens Monychus exclamat. Lucius libro sexto. Aspera te Pholoes	Monychus
Ouidius	frangentē Monyche saxa. Cū y græco / & ch aspirato scribitur. Thomas. ἰβυ-	Ibycus
Lucanus	κοσ ἰταλοσ ἐκ τοῦ ῥηνου νε μεσηρησ. Cum y græco in secūda syllaba scri-	
Thomas	bitur. Et fortasse q; iby x- cuius i obliquis by syllabam alibi produci diximus /	
Virgilius	illā corripit. Nā ab ibyce fit Ibycus. Virgilius li. aenei. primo. nūc acris Orōti /	
Virgilius	Nunc Amyci casum gemit. Idem li. aenei. nono. Vastatōrē Amycū / quo non	Amycus
Ouidius	foelicior alter Vngere tæla manu. Ouidius li. metamor. xii. Protinus Ophio-	
Valerius	nides Amycus penetralia donis. Valerius Flaccus li. iiii. Iā ueniet diros Amy-	
Ouidius	cus qui tollere cæstus Imperet. Cum y græco / & c exili scribitur. Ouidius in	
Martialis	metamorphosi. Nascitur Autolicus furtum ingeniosus ad omne. Martialis.	Autolicus
	Inter Baianas raptus puer occidit undas Eutyclus / ille tuū Castrice dulce la-	
Iuuenalis	tus. Cū t exili / & y græco / & th aspirato scribitur. Iuuenalis. Urbicus exodio-	Eutyclus
Horatius	risum mouet Atellanæ. Horatius. Stoice post damnū sic uendas omnia plu-	Urbicus
Martialis	ris. Martialis. Quod nimiū laudas Chæremon Stoice mortem. Cū t / & c exi-	Stoicus
Martialis	libus / & i latino scribitur. Martialis. Saltem semissem Garrice solue mihi. Idē.	Garricus
Martialis	Inuitas ad aprum: ponis mihi Gallice porcum. Virgilius libro aeneidos. x.	Gallicus
Virgilius	Mafficus ærata princeps secat æquora tigris. Iuuenalis satyra. xi. Atticus exi-	Atticus
Iuuenalis	mie si cenat lautus habetur. Idem satyra tertia. Persicus orbora lautissimus.	Persicus
Iuuenalis	Idem satyra. viii. salue Gætulice / seu tu. Idem in eadē. Stemmata quid faciūt /	Gætulicus
Iuuenalis	quid prodest Pontice longo Sanguine cenferi / pictos ostendere uultus / Pro-	Ponticus
Iuuenalis	pertius. Dum tibi Cadmeæ dicuntur Pontice Thæbæ. Iuuenalis satyra sexta.	Britannicus
Propertius	Ostenditq; tuū generose Britannice uentrē. Martialis. Iam te rem factam Bi-	Britannicus
Iuuenalis	thynice credis habere. Cum i latino in prima / sequente th aspirato / & y græ-	Birhynicus
Martialis	co in secunda syllaba scribitur. Martialis. Dum tibi foelices indulgent Castrice	Castricus
Martialis	ce Baiæ. Idem. Deseris urbanas tua prædia Pannice lites. Ouidius li. fasto. g. i.	Pannicus
Martialis	Ecce tibi faustū Germanice nūtiat annū. Cōposita autē cū πικη quæ est uictō-	Germanicus
Ouidius	ria / ni syllabā producūt: ut Polynices: Thessalonica: Beronice. Statius li. thæ-	Polynices
Statius	baidos. xii. Hei mihi / nunquis adest chari Polynicis ad ignes / Cum unico /	
	& y græco scribitur. Thessalonica cū th aspirato / & duplicato / s urbs est me-	Thessaloni-
Valerius	tropolis in Macedonia. Beronice / proprium fuit nonnullarū mulierū nomē:	ca
	unius quidē apud Valerū Maximū de ultione / alius / Ptolemæi Philadelphi	Beronice
Suetonius	matris: alius / Antiochi uxori: alius / Agrippæ fororis: quā Titus Vespasiani	
Iuuenalis	filiū iucūde amauit / teste Suetōio: de q; Iuuenalis satyra. vi. Grādīa tollūt crystal-	
	lia: maxima rursus Myrrhina: deinde adamas notissimus: & Beronices In di-	
	gito factus sciosior. Et cū i latio i penultia / sequente c exili / hæ dictiōes scribūt.	
Valerius	Alexander. Longa fit icis ab ix. Bebrix a Bebrycia / cum y græco / bry syllabam i	Bebryx
Syllius	obliquis indifferentem habet. Valerius Flaccus libro secundo. procul effera	Hystrix
	uirtus. Bebrycis: & Scythici procul inclæmentia saxi. Syllius libro tertio.	Nastix

	Possessus baccho sœua Bebyrcis in aula. Excipitur etiam hystrix: natrix: larix: Larix coxendrix: onyx: sardonix: quæ in genitio penultimâ corripunt: ut in ipsis dictionibus uidimus.	
Priscianus	Alexander. Sed mas solus icis. Excipitur sandyx: qui teste Prisciano masculini generis est: etsi V guttio fœminini generis esse tradiderit: spadix: Ceyx. Proptius.	Coxendix Onyx Sardonix Sandyx
Vgutio		
Propertius	Illaq; Plebeio/uel sit sandycis amictu. Hærbæ est breui caule/ & in aliis fœni/ culo similis: quæ a Græcis inter holera siluestria ponitur/ ut dixit Plinius li.	
Plinius	.xxii. naturalis historiæ. Ex qua quidem hærbæ/ fit color sandycinus/ teste Ser uio super illud Virgilii in buccolicis: Spõte sua sandyx pascetes uestiet agnost: qui sane/ color/ ex sandaræa/ & rubrica admixta cõficitur/ teste Plinio li. xxxv.	
Seruius	naturalis historiæ. Et cum y græco scribitur. Spadix cum i latino/ genus est co loris/ quem fœniciatum uocant. Græci autem/ teste Gellio li. ii. noctiũ atticæ/ auulsum palma termitem cum fructu/ hoc est palmitem/ spadica uocant: a cu ius accusatiuo græco σπᾶδικα/ Vgutio hæc spadica huius spadicæ declinat.	Spadix Spadica
Plinius		
Gellius	Virgilius georgi. iii. Luxuriatq; toris animosum pectus/ honesti Spadices/ glauciq;. Ceyx cum y græco/ fuit Luciferi filius/ & Alcyonés cõiũx/ in auem conuersus. Ouidius i epistolis. Alcyões solæ memores Ceycis amat.	Ceyx
Vgutio		
Virgilius		
Ouidius	Alexander. Mastice produc. Mastix ideo excipitur/ quasi masculini sit generis. Verum auctor fallitur. Nam fœminini generis est: & sti syllabam in obliquis corripit. Serenus. Rugarum sulcos lentisci mastice tendes. Idem.	Mastix Mastico Vibex Bombyx Lodix
Serenus		
Serenus	Masticis addentur fractæ iam milia farra. Idem Pulleium abrotonum nitida cum mastice coctum. Inde fit mastico masticas uerbum/ sti syllaba pari mo/ do correpta. Macer de uiribus hærbarũ. Illud si patiens ieiuno mastice ore.	
Serenus		
Macer	Idem. Aegilopam curat si quis commasticat illam.	
Macer		
Priscianus	Alexander. breuiando Quod dedit ex. Demitur Vibex: ut in ipsa dictione uidi mus. Bombyx cum y græco/ scribitur: non Bombe x/ ut auctor putat. Sic & Lodix dicitur/ teste Prisciano: non lodex.	
Virgilius	Alexander. D tibi corripit i. Excipitur fastidio fastidis: & Cæcidi præteritũ a cæ do cædis. & trucido/ undecunq; ueniat/ siue a trux trucidis/ siue a trunco trun cas/ siue a cædo. Virgilius in buccolicis.	Fastidio
Iuuenalis	Inuenies alium si te hic fastidit Alexis. Iuuenalis. Squalidus in magna fastidit cõpede fossor. Martialis. Arrigis ad uetulas/ fastidis Basse puellas. Marsus.	
Martialis	Si quos Orbilius scuticæ/ ferulaq; cæcidit. Lucanus li. v. Terga fuga/ donec uetuerunt castra cæcidit. Iuuenalis satyra tertia. Ebruius/ ac petulãs/ qui nullũ forte cæcidit. Virgilius li. ænei. ii. Fit uia: ui rapiunt aditus: primosq; trucidat. Horatius in arte poetia. Ne pueros corã populo Medea trucidet. Crepida (ut diximus super regulã/ ante p fit breuis e) apud Cræcos pi syllabã producit: quã latini corripuere/ Psophis et producit/ Statius Psophidaq; cellã urbs est arcadie teste Plinio.	Cæcidi Trucido Crepida
Marsus		
Lucanus		
Iuuenalis		
Virgilius		
Horatius		
Petrus	Alexander. sed Abidus Excipies: & quæq; trisyllaba ponis i ides. Bacchides cũ pri mo cexili/ secũdo ch aspirato/ & i latio/ qñ patronymicũ e a Baccho/ chi syl labã (ut puto) pducit. Sed p priũ uiri nomẽ/ de quo habet in li. Maccabæog/ apud Petrũ Rigã chi syllabã correptã hêt. Ait. n. Petrus Riga sup præfatũ li/ brũ. Alcimus hoc spacio rediens cum Bacchide pugnat.	Bacchides
Petrus		
Ouidius	Alexander. Hisq; Coronidẽ iũgi ueteres uoluere. Recte quidẽ Coronidẽ patrony micũ a Coroneo/ hic auctor exemit. Nã apud Ouidiũ penultimã pducit sylla bã. Ait. n. li. fastog. iiii. Nulla Coronidæ cã doloris erat. Sed excipe et auctor debuit/ Aristides: Lycorides: Promethides: Lycurgides: Dryãthides. Aristides cum i latino utrobiqu; Thebanus fuit pictor insignis: quem Appelleti æqua lem dixit Plinius libro. xxxv. naturalis historiæ. Alius eodem nomine fuit Atheniẽsis/ Lysimachi filius. Ouidius libro secundo de tristibus.	Coronides Aristides Lycorides
Plinius		
Ouidius	Iunxit Aristides Milesia carmina secum. Lycorides cum y græco in prima syllaba/ sequente c exili/ & i latino in penultima/ coniunx fuit Alcicides/ A lebæ filia. Ouidius de Ibide.	Promethi des
Ouidius	Stella Lycoridæ cui fuit æqua uiro. Prometheus cum th aspirato/ filius fuit	

Quidius	Iapeti/ teste Quidio/ ex Asia coniuge. Hanc Asiam/ coniugem Promethei fuisse/ scripsit Herodotus libro historiarum tertio. Sed Hesiodus in Theogonia/ coniugem dixit fuisse Iapeti. Hinc Promethides patronymicum formatur.	
Herodotus		
Hesiodus		
Quidius	Quidius libro metamorpho. primo.	
Valerius	Vnde Promethides tacitis Epimethida dictis. Lycurgus cum y græco/ & c exi	Lycurgides
Iustinus	li/ fuit Lacedæmoniorum princeps: de quo Valerius de ingratis/ & Iustinus	
Aristoteles	libro tertio/ & Aristoteles in politicis/ plura scripserunt. Alius fuit eodem nomine Nemeæ regionis rex: qui Hypsipylem Thoantis filiam/ nutricem pro filio habuit. Alius item fuit Thracum/ siue (ut alii uolunt) Macedonum rex.	
Quidius	Hinc formatur patronymicum Lycurgides. Quidius li. de Ibide. Vtq; Lygur/ gidem lætavit ab arbore natum. Dryantheus cum y græco/ & th aspirato /	Dryanthides
Quidius	proprium fuit uiri nomen: unde Dryanthes patronymicū deducitur. Quidius de Ibide. Vtq; Dryanthidæ Rhodopeia regna tenenti: hoc est Lycurgo Dryanthei filio. Sic & pherecydes penultimam producit propriū uiri nomē.	
Horatius	Alexander. I dabo præ g breuem. Excipitur uectigal. Horatius sermone. xii.	
Manilius	Iurgatur uerbis: ego uectigalia magna. Marcus Manilius libro quinto.	Vectigal
Manilius	Annonæ quoq; uectigal/ mercesq; sequentur. Vectigal proprie est rei publicæ reditus/ ut dixit Porphyrio super illud Horatii in tertio carminum: uectigalia porrigam. Nonnunq; tamē & pro priuato reditu accipitur. Vnde Paulus iurisconsultus ait. Cæsæ arundinis/ uel pali compendium/ si in eodem fundo uectigal esse conuenit/ ad fructuarium pertinet. Ex omni tamen prædio uectigal est. Hæc ille. Cicero. Ex meo tenui uectigali/ capio ego ducenta.	
Porphyrio		
Paulus		
Cicero	Alexander. I super I breuius. Excipitur crocodilus. Asilas: Asilus: Massylus. Cro-	Crocodilus
Gasparinus	codilus cum c exili in utraq; syllaba/ & i latino/ & unico I scribitur: etsi cū duplicato I a Gasparino scribi præcipiatur. Et apud Græcos cum ei diphthōgo κροκοδελισσος annotatur. Horatius in oda ad Canidiam.	
Horatius		
Iuuenalis	Stercore phucatus crocodilicamq; subanno. Iuuenalis satyra. xv:	
Herodotus	Aegyptus portenta colat: crocodilon adorat. Animal est quadrupes: qd Nilus gignit. Forma fere per omnia dracontea uidetur. Et noctem totam agit i aquis: diei uero maiorem partem quiescit in humo. Oua quasi anserina edit: quæ uicissim mas & foemina in terra fouent. Et (ut scripsit Herodotus li. historiarum secundo) hic omnium quas nouimus bestiarū/ ex minimo maximus fit. Nam pullus iuxta oui quantitatem nascitur: qui quom ad crementum per uenerit/ fit septem/ & decem cubitorum: & ad huc maior. Imo (ut Solinus dixit/ & Plinius) reperiuntur frequenter uiginti cubitorum. Hic dentibus armatus est/ & unguibus: tantaq; est superioris partis cutis duritie/ ut quis tergo pcutiatur ictu fortium tormentorum/ non lædatur. Oculos habet suis: & obtuse in aqua/ sed in terra acutissime uidet. Detinet dentes magnos ad corporis proportionem: quos (ut ait Apulegius libro primo de magia) innoxio hiatu ad purgandum præbet. Hic (ut testatur Herodotus) mensēs quattuor/ qui magis hyemales sunt/ nihil comedit: & sola bestiarum/ lingua non habet. Crocodilus item eadem litteratura/ urbs est in Aegypto/ teste Ptolemæo. Virgilius libro æneidos nono. Corynæum sternit Asilas. Propriū fuit mulieris nomē. Et cum i latino scribitur. Virgilius georgi. tertio.	
Solinus		
Plinius	Plurimus Alburnum uolitans/ cui nomen asilo. Volatile paruum est/ alias tabanus uocatus. Asylum autem locus confugii cum y græco/ ab auctore eximitur. Sylius libro. ii. Hic medius iuuenū Massylæ gentis in agmen. Massylia cū y græco/ urbs est Libyes/ teste Seruio. Massilia aut Narbonensis cū i latino/ si syllabā corripit. Lucanus li. iii. Massiliā delere uacat. Vide in littera m. Conchylia/ qa & hoc cōchyle declinari pōt/ sub exceptiōe cōtinetur. Et cū c exili in initio/ & ch aspirato in secūda/ y græco sequēte scribitur.	Asilas Asilus Massylus
Apulegius		
Herodotus		
Ptolemæus		
Virgilius		
Virgilius		
Sylius		
Seruius		
Lucanus		
Martialis	Alexander. I sup n breuis ē. Excipitur Echinus. Martialis. Cortice deposito molis echinus erit. Genus ē piscis: & cū ch aspirato/ & i latio scribit. Echinus itē eadē litteratura/ genus est uasis: de quo Horatius sermone sexto.	Cōchylum Conchyle Echinus
Horatius	Pocula cū cyatho duo sustinet: astat echinus. Est etiā echinus/ urbs Macedonia.	

Alexander. tamen hinc festino/caminus

- Excipies: propriumq; simul iunges: & erinnys. Si de propriis uirorum dūta /
 xat nominibus intellexit Alexander. Eximi debuerunt Fuscinus: Lycinus: Cæ
 linus: Myrinus: Hebrinus: Morinus. Ab ista regula etiam demi debuerunt Alti
 num: Petrinum: Casinum: Vrbinum: Matinus: Lucrinus: Velinus: Arpinum: Fuscinus
 Hirpini: Leontini: Volscini: Echinus: Pachynus: Euxinus: Aquinum: & multa Lycinus
 alia: quæ apud auctores penultimam producent syllabam. Si autem tam de Cælinus
 propriis locorum q̄ uirorum nominibus/intelligere auctor uoluit excipere
 debuit Vtinum: Ticinum: Frusino: Ariminum: Fucinus: Cymynus: & nonnul
 la alia: quæ apud auctores penultima correpta syllaba leguntur: de quibus ne
 q; mihi cura fuit. Neq; enim omnia possumus omnes. Iuuenalis satyra. xiiii.
Iuuenalis Plurima Fuscine sunt / & fama digna sinistra. Proprium uiri nomen fuit. Ho
Horatius ratius in arte poetica. Fuscinus
- Syllius** Tonfori Lycino commiserit. Proprium uiri nomen fuit: & cum y græco / &
 c exili scribitur. Syllius libro septimo. Lycinus
- Martialis** Cælinus Arreti Tyrrenis ortus in oris. Proprium uiri nomen fuit. & cum æ
 diphthongo / & unico l / & i latino scribitur. Martialis in xeniiis. Cælinus
- Syllius** Nuper quom Myrino peteretur missio læso. Proprium uiri nomen fuit: & Myrinus
 cum y græco in prima duntaxat syllaba scribitur. Syllius libro. xiiii.
- Syllius** Trojanusq; hebrinus structis qui nomina muris. Proprium uiri nomen fuit. Hebrinus
 Syllius. Et Morinum pugnas æris stridore ciëtem. Proprium fuit uiri nomē. Morinus
- Virgilius** Sunt etiam Morini/populi quidam in sinibus Gallia: de quibus Virgilius li. Morini
Martialis æneidos. viii. Extremiq; hominum Morini. R. henusq; bicornis. Martialis.
- Horatius** Aemula Baianis Altili litora uillis. Oppidū est Venetia. Horatius i epistolis. Altinum
 Sinuessanumq; Petrinum. Villa est Sinuëssana in Italia. Syllius libro. iiii. Petrinum
- Syllius** Mitēbant saxa / & nebulosi rura Casini. Mons est in Italia / cum uilla eiusdem Casinum
Lucanus nominis. Vrbinum urbs est Italia. Lucanus libro nono. Vrbinum
- Virgilius** Vulturis / & calidi lucent buceta Martini. Mons est Apulia. Virgilius geor. ii. Matinus
 An memorem portus Lucrino quæ addita saxa Lacus est Capania. Locrinus Lucrinus
 autem / mons est in Brutiis. Syllius libro quarto. Locrinus
- Martialis** Et te sub gelido nutritum Tulle Velino. Lacus / & uilla est in Italia. Martialis. Velinus
 Syllius Aprino tandem succurrit agello. Villa est in Italia / Ciceronis patria. Arpinum
- Iuuenalis** Hirpini / Leontini / Volscini / oppida sunt Italia. Iuuenalis. Hirpini
Iuuenalis Hirpini si rara iugo uictoria sedit. Idem satyra tertia. Leontini
 Et positis nemorosa inter iuga Volscinis / aut Simplicibus Gabiis Leontini Volscini
Ptolemæus teste Plinio oppidum est Sicilia. Similiter producent penultimā. Antinus / Echinus
 Apeninus / Lauinum / Sallentinum / Sontinū / oppidū Venetia. Echinus / urbs
 est Macedonia / teste Ptolemæo: & animal spinosum. Est autem dāplex: unū
 quod caninum uocant: alterum porcinum appellant. Est & uasis / & piscis ge
Virgilius nus / ut alibi uidimus. Pachynus cum ch aspirato / & y græco / chy syllam indif Pachynus
 ferentem habet. Virgilius libro æneidos tertio.
- Priscianus** Præstat Trinacrii metas lustrare Pachyni. Priscianus in perihegesi.
- Priscianus** Procurrens Pachyno longe / claustrisq; Pelori. Idem in eadem.
- Plinius** Qui procul effusus Pachyni distenditur oris. Promontorium est Sicilia / teste Euxinus
Seruius Plinio / ab aeris crassitudine / teste Seruio / sic cognominatū. Nam ωαχο græ
Lucanus ce / latine pingue / & crassum interpretatur. Euxinus mediam syllabam indiffe Axenus
Priscianus rentem habet. Lucanus libro nono.
- Plinius** Euxinumq; ferens paruo ruit ore propontis. Priscianus in perihegesi.
- Ouidius** Post hoc Circæi: iuxta quos Euxinus altis. Id mare est / qui & pōtus uocatur:
Iuuenalis qd̄ antea Axenus uocabat / teste Plinio li. vi. naturalis historia. Quod ēt con
 firmavit Ouidius li. tristiū / dicēs. Frigida me cohibēt Euxini litora ponti:
 Dictus ab antiquis Axenus ille fuit. Græci scribunt cum ēi diphthongo εὐξαι
 ποσ. Iuuenalis satyra prima. & quoties te
- Ptolemæus** Roma tuo refici properantem reddet Aquino. Vrbs est Latinorum medi / Aquinum
 terranea / teste Ptolemæo: & Iuuenalis patria. Vtinum oppidum est Foroiuz Vtinum

Ptolemæus Serenus	liense noui quidem nominis: quod nec in Gotthorum/nec Longobardorū/ neq; propinioribus atati nostræ rebus gestis iuenitur. Ticinū cū i latio utro biq; urbs est Insubriæ/ teste Ptolemæo/ a fluuio eiusdē nois sic cognomiata.	Ticinum
Philelphus	Apud Sylium tamen tum producta/ tum correpta ci syllaba/ plæriscq; in locis legi. Verum (ut dixit Philelphus) Sylii textus ubicunq; ci syllaba producta ponitur/ a quodam deprauatus fuit: ut carmen suum/ in quo Ticinum media producta syllaba locauerat/ Sylii licet deprauati auctoritate defenderet: qd ga ubiq; textū non corrumpit/ eius fallacia deprehensa est. Sylius libro .xi. fert	
Sylius Strabo Lucanus Sylius	concutus inde Per iuga celsa gradum/ duris qua rupibus hæret Bellator Fru fino. Oppidum est Italiæ: iuxta quod Cosas fluuius decurrit teste Strabone. Lucanus libro primo. Vicinumq; minax inuadit Ariminum/ & ignes. Vrbs ē Italiæ: & eiusdem nominis fluuius apud eandem. Et cum i latino scribitur. Sy lius libro. xvi. Prima Leontinos uastarunt prælia campos. Fucinus duplex est	Frusino Ariminum Leontinus
Martialis Virgilius Sylius	Italiæ lacus: unus Marforum: alter Volcorum. Martialis. Fucinus/ & pigri ta ceantur stagna Neronis. Virgilius libro ænei. vii. Te nemos Angitiæ/ uitrea te Fucinus unda. Sylius libro quarto. uiridi quem Fucinus antro Nutrierat. Cyminus cum c exili/ sequente y græco scribitur. Nam a κυμίνω. u. d. i. quod	Fucinus Cyminus
Apianus Virgilius Sylius Lucanus	est fluctuo/ uel exæstuo/ deriuatur. Lacus est Hetruriæ/ teste Apinano/ eiusdē nominis monti suppositus. Virgilius libro æneidos septimo. Et Cymini cum monte lacum/ lucosq; Capenos. Sylius libro octauo Stagna tenent/ Cymini q; lacum. Erinny's absq; aspirato principio/ & cū i latino in secunda/ sequente duplicato n/ & y græco in ultima syllaba/ mediam positione producit. Luca hus libro primo. ingens urbem cingebat erinny's. Furia est infernalis.	Erinny's
Priscianus Iuuenalis	Alexander. Iunge cuminum: siue catinum: siue salinum: Et deriuatum: tibi sit p teste quirinus. Excipitur diutinus: pristinus: hornotinus: quæ Prisciano teste/ penultimam corripunt syllabam. Demitur etiam quatinus pro quia. Nam sicut exemit Protinus/ sic & quatinus excipere debuit. Iuuenalis.	Diutinus Pristinus Hornotinus Quatinus
Martialis Martialis Iuuenalis Martialis; Serenus Martialis Iuuenalis	Quatinus hic non sunt & uænales elephantii: idest quia: ut in ipsa dictione ui dimus. Demitur etiam crySTALLINUS: prasinus: amygdalinus: glaucinus: myrrhi nus: coccinus: smaragdinus: ianthinus: apirinum: crocinum: oporinos: chime rinos. Martialis. Et turbata breui questus crySTALLINA uitro. Cū c exili/ & y græ co/ & duplicato l scribitur. Idem Martialis. Sic Arretinæ uiolant crySTALLINA te ste. Iuuenalis satyra sexta. Grãdia tolluntur crySTALLINA. Martialis. De nostra præsina sinthesis empta toga: idest uiridi. Serenus. Fertur amygdalinæ succus nucis esse bibendus. Cum y græco/ & unico l scribitur. Martialis.	CrySTALLINUS
Iuuenalis	Pallia donauit Glaucina Cosme tibi. Iuuenalis satyra sexta. Grandia tolluntur crySTALLINA: maxima rursus Myrrhina: deinde adamas notissimus. Cum y græ co/ & duplicato r/ secundo aspirato scribitur. Iuuenalis satyra tertia. Atq; mero feruens cauet hunc/ quem coccina læna: idest purpurea/ uel (ut unlgus dicit) coloris granati. Cum duplicato c scribitur. Smaragdinus penultimam syllabam indifferentem habet. Prudentius in psychomachia.	Prasinus Amygdali nus Myrrhinus Coccinus Smaragdi nus
Prudentius Gualfredus Petrus Martialis Martialis Propertius Martialis;	Luce smaradina/ uel syderis istar ocelli. Petrus Riga i libro Hester. Seq; sma ragdinus miscet utriq; nitor. Martialis. Coccina famosæ Donas/ & ianthina mœchæ: idest uiolacea/ ab ion/ quæ est uiola. Martialis. Non tibi de Libycis tuberes/ & apirina ramis. Poma quædam sunt. Proper tius. Et crocino nares murrheus ungat onyx. De hoc alibi diximus. Martialis. Si daret autumnus mihi nomen/ oporinos essem: Horrida si brumæ sydera/ chimerinos. Oporinos dici potest autumnalis: Chimerinos autem/ Hyemalis. Cum ch aspirato/ & i latino scribitur.	Ianthinus Apininum Crocini Oporinos Chimerios
Vgutio	Alexander. Crastinus esto brenis: simul Hæccine: nondinæ: iungis Protinus his: acinumque. Perendino iungitur: & quæ Ex oleo/ bysso/ clam/ formas. Clandestinus sti syllabam producit: non autem corripit: ut auctor hic/ Vgutio/ magister Bene/ Brito/ Mam/ matractus/ Catholicon/ Tortellius in dictione Hiacynthus/ tradidere.	Clandesti nus

Tor tellius	Vellem enim ego exemplum afferrent in quo poetarū (quos ego nihilomi- nus oēs euolui) clandestinus penultima correpta syllaba legerit. Quod cū nō inuenerint (neq; enim quod nequaq; est inueniri potest) conticescant. Meo igitur periculo / sti syllaba producta clandestinus efferatur poeticae nihilomi- nus cum auctoritati tum rationi ipsi innitentis. Nam sicut mediastini / medio astu idest urbe habitantes / dicti sunt / teste Seruio / sic clandestinus / clā de astu hoc est urbe dictus est. Vbi aut una est cōpositio / seu deriuatio / ibi eadem syl- labæ quantitas seruanda est: præterq; in paucis / suis locis annotatis. Lucretius libro secundo. Naturam clandestinam / cæcamq; adhibere. Idem in eodem . Significat clandestinos / cæcosq; subesse. Sylius libro septimo. Ceu clandesti- no traheretur foedere bellū. Marcus Manilius libro primo. Et clandestinis sur- gentia fraudibus arma. Sic mediastini (ut diximus) (quod recte quidē sub au- ctoris exceptione cōprehendi pōt) sti syllabā producit. Horatius in epistolis. Tu mediastinus tacita prece rura petebas. Mediastini (ut scribit Marcellus) nō tantū balneatorum / sed & ministri / & curatores ædium uocati sunt. Lucillius libro .xvii. Villicum Aristocratē / mediastinū atq; bubulcū. Bombicinus cum y græco in secunda syllaba / & amethysinus cum th aspirato / sequente y græ- co / & absq; t (ut super regulā / I super sbreuis est / differimus) penultimam cor- ripiunt syllabā: ut etiam hic auctor tradidit / & recte quidē. Martialis. Fœmi- neum lucet sic per bombycina corpus. Iuuenalis satyra sexta. Delicias / & pan- niculus bombycinus urit. Prudentius psychomachia. Sardonychem pingūt amethysina: pingit iaspis. Iuuenalis satyra .vii. Causidicū uændunt amethysi- na. Sic etiam sandycinus cum y græco a sandyce / ci syllabam corripit: sicut a bombyce bombycinus. Sane teste Prisciano / ea quæ ueniunt ab habentibus t producunt penultimā: ut a Tarento Tarentinus: a Præneste Prænestinus: ab Arretio Arretinus. Horatius in epistolis. Lana Tarentino uiolas imitata ue- neno. Virgilius. Nec Prænestinae fundator defuit urbis. Tibullus. Atq; Arre- tino frigidus amnis agro. Sed excipere Priscianus debuit adamantinus (quod & hic auctor omisit) & Hiacynthinus: quod etiam hic auctor exemit. Proper- tius. Colchis flagrantis adamantina sub iuga tauros. Horatius in primo car- minum. Quis Martem tunica tectum adamantina. Idem in tercio carminum. Si figit adamantinos Summis uerticibus dira necessitas Clauos non animū metu / Non mortis laqueis expedies caput. Lucretius libro secundo. Et quo- niam genere imprimis adamantina saxa. Adamas / teste Ptolemæo fluuius est Indiæ: in quo eiusdem nominis lapis inuenitur. Fit etiam ab adamante ada- manteus adamantea adamantē. Ouidius libro metamorphoseos septimo. Ecce adamantis uulcanum naribus efflant. Catullus in epithalamio Iulix & Manlii. Talis in uario solet Diuitis domini hortulo Stare flos hiacynthinus. Ouidius libro metamorphoseos decimo. Annuæ prælata redeunt hiacynthi- na pompa. Persius. Hic aliqua cui circa est humeros hiacynthina læna. Alexā- der aut nequam penultimam produxit syllabam / quom ait. Pelle hiacynthi- na cæli color eminet alti Hiacynthus cum aspirato initio sequente i latino / & c exili / sequente y græco / & th aspirato in ultima syllaba scribitur. Nam (ut q dam uolunt) ex hia dictione dolenti / & cynthus componitur: ita ut Cynthii Apollinis querela dicatur: quam quidem de amato puero fecit / quom illum agente Borea interemit: & in sui nominis florem conuersus fuit. In quem mō consimili / Ajax quom seipsum interfecit / conuersus scribitur a poetis. Quod & tetigit Ouidius libro metamorpho. xiii. quom dixit. Littera communis me- diis pueroq; uiroq; (hoc est hiacyntho / & Aiaci) Inscripta est foliis: hæc nois: illa querelæ: uerum cum in eiusmodi foliis non perpendatur aspiratio ipsius i latini / sed solum sit α post i / & i post α / sic uidelicet α / ai / uo luerunt quidā absq; aspiratione principii / iacynthus scribi debere: componiq; ex ion / quæ est uiola / & Cynthus: quasi uiola sit Cynthii Apollinis. Alii cum aspiratione initii / sequente y græco / & i latino in secunda syllaba / hac uidelicet scriptura hiacynthus scribunt: cuius pro hac litteratura deriuationem non inueni.	Mediastin9
Seruius		
Lucretius		
Lucretius		
Syllius		
Manilius		
Horatius		
Marcellus		
Lucillius		
Martialis		
Iuuenalis		
Prudentius		
Iuuenalis		
Priscianus		
Horatius		
Virgilius		
Tibullus		
Priscianus		
Propertius		
Horatius		
Horatius		
Lucretius		
Ptolemæus		
Ouidius		
Catullus		
Ouidius		
Persius		
Alexander		
Ouidius		

Mediastin9

Bōbycinus

Amethysi-
nus

Sandycinus

Tarētinus

Prænesti-
nus

Arretinus

Adamanti-
nus

Adamas

Adamāteus

Hiacynthi-
nus

Ajax

	Alexander. Ante na longa fit i. Excipitur Sophrosyna: Euphrosyna: Patina: Sa sina: Statina: Catina: Asina: Ruspina: gausapina: sibina: fiscina: Sophrosyna huius Sophrosynæ cum y græco/ & Sophrosyne huius Sophrosynes/ decli nari potest. Filia fuit superioris Dionysii Tyrani Siculi Euphrosyna huius Eu phrosynæ cū y græco/ & Euphrosyne huius Euphrosynes/ declinari pōt. Vna fuit triū gratiarū: quas unico uersu Orpheus comprehendit/ quom ait. ὄλοισι ἑάλιη τε καὶ εὐφροσύνη πολυλοβοσ. Alia sunt eodē nomie: quæ mortua/ & tumulata/ fiscalē pecuniā in ingressu hostii domus absconditā/ san cto Donato de ea interroganti/ clara uoce e sarcophago reuelauit. Fuit & alia eiusdem nominis: quæ cū ad nuptias traducenda esset/ scemineis se latēter or namentis: exiit/ & uirilē induēs uestem/ quoddā monasteriū adiuit/ ibiq; sub ignoto habitu/ se fieri monachū impetrauit/ cui deinde Smaragdo nomen fu it/ ut in sanctorum uita patrū legitur. Iuuenalis satyra quarta.	Sophrosyna Sophrosyne Euphrosyna Euphrosy ne
Orpheus		
Iuuenalis	Debetur magnus patinæ subitusq; prometheus. Genus est uasis: & cū t exili/	Patina
Martialis	& i latino scribitur. Martialis. Nec tua Baianas Sifana malit aquas. Sylius li.	Safina
Syllius	oçtauo. Vel Rastris Laudande Camers/ his Safina diues. Oppidū ē Vmbriæ in Italia. Statina huius Statinæ cū t exili utrobq; / & i latino / & Statinæ plura li tantū numero declinari pōt. Plinius. Alioq; motu terræ Statinā emerisse. Status circa finē libri. iiii. siluarum. Aenariæq; lacus medicos/ Statinaq; rena tas. Insula est in litore Campano. Catina huius Catinæ cun c- & t exilibus/ & i latino/ & Catine huius Catines/ declinari pōt. Sylius libro. xiiii.	Statina Statina Catina Catina
Plinius	Tū Catine nimiū ardenti uicina Typhoeo. Idem. Et Catine generasse pios ce leberrima fratres. Vrbs est Sicilia/ testibus Strabone/ & Plinio libro tertio naturalis historiae: quæ a nōnullis cū a in secunda syllaba Catane scribitur.	
Stadius	Asina huius Asinæ cū i latino / & Asine huius Asines declinari pōt. Lucanus	Asina
Syllius	libro oçtauo. Quas Asinæ cautes/ & quas chios asperat undas. Oppidū est in	Asine
Syllius	Achaia/ teste Plinio: quod Ptolemæus dicit esse Argiæ Achaicæ regionis me diterraneū. Sylius libro tertio. Quæq; procul cernit non æquos Ruspina flu ctus. Vrbs est Aphricæ in sinu Numidico/ teste Ptolemæo. Martialis.	Ruspina
Strabo	Mense uel Augusto sumere gausapinas. Genus ē uestis. Ennius. Illyrici restāt ficus sibinisq; fodantes. Genus est tæli/ uenabuli simile/ ut scripsit Pompeius.	Gausapina
Plinius	Columella libro. xi. Pressaq; flameola rūpatur fiscina calta. Virgilius.	Sibina
Lucanus	Nunc facilis Rubra contextu fiscina uirga. Nassa est ex uimine/ uel iunco/ a fisco dicta/ auctore Pædiano. Simili quoq; modo (ut & recte quidem hic au ctor tradit) fuscina penultimā corripit syllabā. Iuuenalis satyra secunda.	Fiscina Fuscina
Plinius	Vicit & hoc monstrū tunicati fuscina Gracchi. Tælum est rætiarii.	
Ptolemæus	Alexander. I super p breuis. Excipitur Seriphus. Iuuenalis satyra sexta. Contigit & tandē parua caruisse Seripho. Ouidius libro metamor. v. Tu tamen o par uæ rector Polydeçte Seriphi. Stadius in achilleide. Cycladas/ hinc spretæ My conosq; / humilisq; Seriphos. Insula est in mari Aegæo/ una ex Cycladibus.	Seriphos. Seriphū Sariphi
Martialis	Seriphū urbs est Siphni insulæ/ unius ex Cycladibus/ teste Ptolemæo: in qua teste Herodoto libro historiarū. iiii. argenti fodinæ/ & aurifodinæ multæ erāt Neq; ab illa regula demitur. I super s/ raro ponis. Cū i latino scribit. Sariphi cū a post s/ & i latio/ mōtes sūt Margianæ prouinciæ/ ut Ptolemæus ofidit.	
Ennius	Alexāder. I super r breuis est. Excipitur Epirus: magirus: Collyrium: Cosira: Ca mirōs: Capyrus: Corcyra: Cercyra: Tenthryra. Epirus cū i latino/ regio est in Europa. Lucanus libro secundo. Primus in Epirum boreas agat. Ouidius li. metamor. xiii. Rura petūt Epirus ab his/ regnataq; uati Bythrotos Phrygio.	Epirus
Pompeius	Magirus cū i latino scribitur. Apud Græcos tamen est ei diphthongus. Is apud illos dicitur/ qui apud nos coquus: unde archimagirus principalis coquus.	Archimagi rus
Columella	Neq; a machæra deducitur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio. Iuuenalis. Finxerunt pariter librarius archimagiri. Idem. & prurit frictus ocelli Angu lus/ inspecta genesi collyria poscit. Horatius sermone quinto. Hic oculis ego nigra meis collyria lippus. Medicamentum est oculorum: & cum y græco in secunda syllaba scribitur. Ouidius fastorum tertio. Fertilis est Melite/ sterili	
Virgilius		
Pædianus		
Iuuenalis		
Iuuenalis		
Horatius		Collyrium
Ouidius		

Plinius	uicina Cosira. Insula est i mari Siculó/ teste Plinio li. iiii. naturalis historiae. Ca	Cosira
Pomponius	miros cū c exili/ & i latino/ urbs ē in Rhodo/ teste Pomponio Mela. Homerus	Camiros
Homerus	iliados. ii. λιρδου ηλυσου τε και ἀργιρου τα και ειρου. Vbi apud Græcos	Cypirus
Plinius	est ei diphthongus. Cypirus cum y græco in prima/ & i latino in secunda/ ubi	Corcyra
Theocritus	apud Græcos est ei diphthongus/ arbor est/ teste Plinio libro. xii. naturalis hi	
Homerus	storiae: quæ in Italia (ut ait) Ligustrum uocatur. Apud Theocritum tamen/ &	
	Homerū/ legi hærbá esse: quæ & cypirus/ & cypirū/ declinari potest. Cuius tñ	
	mediam Macer corripuit. Cū trito ualidum Cypiro si iungis acetū. Ait enim	
	Theocritus edyllio primo. ἔρπε ποταγχισημ τηρειδρυεσ ωδ εκυπειρουσ	
	Homerus odisseæ. iiii. ευρεοσ ω επι μερλωτοσ πολυσ. ερδ εκυπειρουσ. Hæc	
	arbor a nōnullis cū e cyperus effertur. Nam cū sit apud Græcos ei/ non inep	
	te in e productū transferri potest. Et producit fructū/ semen quasi coriandri	
	candidum/ & odoratum (ut scripsit Plinius) instar uuæ/ uel racemi. Ideo dixit	
Hierōymus	Hieronimus incanticis capitulo primo. Botrus cypri dilectus meus mihi/ in	
	uineis Engadi. Nā & Ascalone Iudææ crescit/ & in Aegypto/ teste Plinio. Vbi	
	tñ idocti legūt: botrus cypri. Corcyra cū c exili utrobiq; / & y græco/ insula ē/	
Ptolemæus	Dalmatiæ adiacēs/ teste Ptolemæo: & est in mari Ionio. Lucanus libro. ii.	
Lucanus	In portus Corcyra tuos/ seu læua parat. Cercyra cū c exili utrobiq; / & y græ	Cercyra
Strabo	co/ fuit olim Corinthi nomē/ alias Ephyre cū y græco cognomiata/ teste Stra	Corinthus
Ptolemæus	bone. Ptolemæus autē dicit esse insulá/ Epiro adiacentē: & eodem noie urbē	Ephyre
	in ea. Tenthya cū t exili in initio/ & th aspirato in secūda syllaba/ sequente y	Tenthya
Ouidius	græco/ pluralis tantum numeri/ thy syllabam indifferentem habet. Ouidius.	
Iuuenalis	faltus Tenthya petenti. Iuuenalis satyra penultima.	
Strabo	Qui uicina colunt umbrosæ Tenthya palmæ. Vrbs est in egypto/ testibus	
Ptolemæus	Strabone/ & Ptolemæo.	
	Alexander. Tamen excipis inde butyrum. Butyrum cū t exili/ & y græco/ apud	Butyrum
Macer	Macrum ty syllabam corripit. Ait enim.	
	Cum butyro/ modicoq; oleo decocta tumorē: quā tamen græci produunt.	
Lucretius	Alexander. Sic delyrus erit. Delyrus cum y græco ly syllabá corripit. Lucretius	Delyrus
	libro primo. Quod facit hic idem perdelyrus esse uidetur. Vide ubi lyra.	
	Alexander. I super s breuis est. Excipitur Larisa: amethysus: Cephifus: Aruifium:	Larisa
	Donyfa: Amphisa: Amphryfos: Cambyfes: Elifa: quæ omnia cū unico s scri/	
Stadius	bunt. Stadius libro thæbaidos. ii. Post habita est Larissa iugis. Ciuitas est Ae	
Lactantius	liæ/ teste Lactantio grāmatico: & cum i latino scribitur. Amethysus cū th aspi	Amethysus
	rato/ & y græco/ sequente s/ absq; t scribitur: non autem cum i latino/ & s/ hac	
Tortellius	uidelicet scriptura amethistus: ut scribi præcipit Tortellius. Nam componit	
Archias	tur ex á/ quod negationem indicat/ & μεθυσος/ qui est ebrius. Lapis enim ē	
	contra ebrietatem ualēs. Archias in epigrāmatis. ἀλιουσ εσ τὰ μεθυσος εγω	
Lucanus	δ δ ποτασ δ νομυσοσ. Cephifus cum i latino/ fluuius est Boetiæ/ dicente	Cephifus
	Lucão. Boceti coiere duces: quos impiger ambit Fatidica Cephifus aqua. Ar	Aruifium
	uifium cum i latino utrobiq; / promontorium est insulæ Chii: a quo/ fit Aruif	
Plinius	us Aruifia Aruifium. Nam ide Aruifia uina dicta sunt/ teste Plinio libro. xiiii.	
Virgilius	naturalis historiae. Virgilius in Daphnide. Vina nouum fundam calathis Ar	
Virgilius	uifia nectar. Donyfa cum y græco/ insula est in mari Aegæo. Virgilius li. æne	Donyfa
	idos tertio. Bacchatamq; iugis Naxon/ uiridemq; Donyfam. Amphisa cum	Amphisa
Strabo	i latino/ urbs est Phocidos/ teste Strabone: quam Ptolemæus dicit esse Locro	
Ptolemæus	rum Ozolorum mediterraneá. Lucanus libro tertio. Phocaias Amphisa ma	
Lucanus	nus. Amphryfos cum y græco/ fluuius est Thesaliæ. Lucanus libro sexto.	Amphryfos
Lucanus	& flumine puro Irrigat Amphryfos famulantis pascua Phœbi. Virgilius ge	
Virgilius	orgicorum tertio. Pastor ab Amphryso/ uos syluæ/ amnesq; Lycaei. Lucanus	
Lucanus	libro. x. Cambyfes longi populos peruenit ad æui. Proprium fuit nomen re	Cambifes
Ouidius	gis: qui alio nomine Nabucodonosor dictus ē. Et cum y græco scribitur. Oui	
	dus heroidum. Nec consumpta rogis inscribar Elifa Sichæi. Didonis fuit co	Elifa
	gnomen: & cum i latino scribitur.	
Virgilius	Alexāder. Est i præ t breuis excipitur corytus: idolothytus: Valitudo. Virgilius	Corytus

	libro æneidos decimo.	
	Corytiq; leues humeris/ & loetifer arcus. Cum c & t exilibus/ & y græco scribitur/ ut uidimus super regulam/ o super r breuis. Idolothytus cum th aspirato in penultima/ sequente y græco/ & t exili in ultima scribitur: dici potest imolatus idolo/ seu sacrificatus: ut legitur in apocalypsis capi. ii. Fornicari/ & manducare de idolothytis. Et in prima epistola ad Corinthios capitulo. viii. Nōne consciētia eius cum sit infirma/ ædificabitur ad comedendū idolotyta?	Idolothytu
Horatius	Valitudo dicta est per syncopā a ualidus/ quasi ualitudo: sicut ab acris acritudo/ ab habitus habitudo. Horatius sermone. xiii. Dura ualitudo inciderit seu tarda senectus. Sunt tamen qui cum e ualitudo uolunt scribendum esse.	Valitudo Valetudo
Virgilius Virgilius	Alexander. Quæ sunt in ta proprio de nomine sumpta/ Siue loci/ propriaq; simul producere debes. Si auctor hic/ dicendo propria/ tam de propriis locorum/ q̄ uirorum nominibus intellexit/ excipi debuit Corythus. Virgilius libro æneidos septimo. Hinc illum Corythi Tyrrena a sede pfectum. Idem libro æneidos. viii. Nec satis extremas Corythi penetrauit ad urbes. Oppidum est Hetruriæ/ super paruo colle eiusdem nominis positum/ a rege Corytho conditum/ teste Seruio. Et cum c exili in initio/ & y græco/ & th aspirato scribitur: etsi a Tortellio cum i latino/ & t exili/ scribi præcipiatur. Si autem d propriis dum taxat uirorū nominibus/ in hac exceptione intelligere auctor uoluit/ a regula eximi debuit Berytus. Priscianus in perihesei. Antiquamq; Tyron/ Beryti & moenia grata. Vrbs est Syriæ Antiochiæ/ teste Pomponio Mela. Et cum y græco/ & t exili scribitur.	Corythus
Seruius Tortellius	Alexander. Vt placet ē pituita: Petrus dixit Polymita. Pituita (ut nōnulli uolunt) primā syllabā/ & penultimā indifferentē habet. Persius satyra. iii. Somnia pituita qui purgatissima mittunt. Macer de uiribus hæerbarū. Cum mulsā bibitum pituitæ noxia soluit. Horatius sermone. xii. stomachoq; tumultum Lenta feret pituita/ uides ut pallidus omnis. Idem in epistola prima. nisi quom pituita molesta ē. Alii dicunt q̄ pituita producit tantū primā syllabam/ & penultimam corripit: & apud Horatium tuitau/ & tuitamo/ proce/ leumaticum uolunt pedem esse: qui quattuor syllabas breues continet. Nos autem primā huius dictionis syllabam/ & penultimā/ productas esse dicimus: quod hoc endecasyllabo Catulli metro probamus. Ait enim ad Furium. A te sudor abest: abest salua:	Berytus
Priscianus Pomponius	Muccuq; & mala pituita nasci. Nā hic pituita/ dictio est tetrasyllaba: p̄māq; & penultimam producit. Et apud Persium/ Macrum/ & Horatium/ sit synhæresis: apud quos/ pituita trisyllaba dictio est: nisi quis dicat (& forte melius) primam syllabam indifferentem esse: penultimam uero productā: & solū apud Persium synhæresim fieri: quod magis placet. Morbus est/ ex catarrho proueniens. Et cum i latino utrobicq; & t exili i utraq; syllaba scribitur. De polymita diximus in uerbo lineo/ i erroribus Petri Rigæ.	Pituita
Persius Macer Horatius Horatius	Alexander. Itus si detur a nomine/ longus habetur. Et sic ex censu census dicere debes.	Polymita
Catullus	Seruius curtat itus: aduerbia sic breuiamus. Fortuitus fortuita fortuitum/ penultimam syllabam indifferentem habet. Staius li. thæbaidos. xii. Aequa & fortuito ductæ quater aggere pinna. Iuuenalis. Non quasi fortuitus/ nec uentorum rabie/ sed. Horatius. Nec fortuitū cernere cæspitē. Nam fortuitum hoc in loco penultimā pducit syllabā/ teste Seruio sup librū sextū ænei. ubi de hoc Horatii exēplo differit.	Fortuitus
Staius Iuuenalis Horatius	Alexander. Et producatu lecythus: & hermaphroditus. Lecythus nō producit mediam: sed corripit. Homerus odysseæ. viii. δωκάρδε χρυσῆ ἐν ληκυθῶ ὕρον ἐλαίου. Vas est oleariū. Errauerunt etiam hac in parte Gasparinus cū Catholico/ dum penultimam huius dictionis productam tradidere.	
Seruius	Alexander. Ante c fit breuis o: tamē obliqui retrahātur. Excipitur Cappadox genitio Cappadocis: & præcox genitio præcocus. Lucanus libro. vi. Cappadocum montana cohors. Idem libro secundo.	Cappadocia Cappadox Cappadocus
Homerus Gasparinus		
Lucanus Lucanus		

- Horatius Cappadoces mea signa timet. Horatius.
- Martialis Mancipius locuples eget aëris. Cappadocum rex. Martialis.
Cappadocum sæuis Antistius occidit oris. Cappadocia cum e exili utrobique
Apianus & duplicato p pars est minoris Armeniæ/ut scribit Apianus. Ptolemæus au
Ptolemæus tēuidetur uelle Cappadotiā ipsam minorē Armeniā esse. Et a Capadotia (ut
Columella diximus) fit Cappadox & Cappadocus Cappadoca Cappadocū. Columella
Martialis libro. xi. Hæc sua Cappadocæ seruat cognomina gentis. Martialis.
Nec de Cappadocis eques catastis. Calphurnius egloga secunda.
- Calphurnius Infita præcocibus surrepere Persica prunus/ idest præcoqs/ ut alibi diximus. Præco
Alexander. Ante d corripis o. Excipitur erodibus/ uel erodio: utroq; enim mo/ Erodius
do declinatur. Nam apud Græcos cum ω mega ερωδ-ιοσ in secunda syllaba Erodio
scribitur: quæ producta est.
- Orodes item Virgilius. Iacet altus Orodes. Proprium est uiri.
Alexander. O super I fiat breuis. Excipitur idolum: Aetolia: Pactolus: Cimolus: Idolum
pharmacopola: bibliopola: geolophus. Idolū cū i latino i initio scribit. apud
Homerus græcos tñ est ei diphthongus. Homerus. ilia. xxiii. Τηλεμεειργουσι ψυχα
ειδωλα και ορτωμ. Quare et alio in loco auctor hic errauit/ quom dixit.
- Prudentius Idola dic longum: tamen inuenies idolatra. Peccauit & Prudentius/ quom ait
in psychomachia. Quosq; uiros non ira fremens: non idola bello. Simili er
Petrus rore claudicat Petri Rigæ uersus/ super librum numerorum dicentis.
In terrā sanctā deus imperat Idola tolli. Et ab idolū/ & latria/ fit idololatria Idololatria
hexasyllaba dictio: quæ ab indoctis pētasyllaba effertur idolatria. Aetolia cū
Ptolemæus æ diphthōgo/ & t exili/ urbs est teste Ptolemæo Aetoliæ i hellade: & ē regio Aetolia
Ouidius contigua Acarnaniæ/ Phocidiq; & Locris: a qua fit Aetolus Aetola Aetolū.
Virgilius Ouidius libro tertio de sine titulo.
Nec tanti Calidon/ nec tota Aetolia tanti. Virgilius libro æneidos. xi.
Non erit auxilio nobis Aetolus/ & Arpi/ Pactolus cum et exilibus/ fluuius ē/ Pactolus
Priscianus a Tmolo Ciciliæ monte oriens/ dicente in perihegesi Prisciano.
Et Tmoli colles/ fluuius quibus aurifer exit
- Virgilius Pactolus. Virgilius libro æneidos. x.
Iuuenalis Exercentq; uiri: Pactolusq; irrigat auro. Iuuenalis.
Quod Tagus/ & Rutila Pactolus uoluit Arena. Cimolus/ locus est: a quo (ut Cimolus
Ouidius quidam uolunt) Cimolia terra dicta est. Ouidius libro metamor. vii. Cimolis
Tortellius Hinc humilē Myconon/ cretosaq; rura Cimoli. Tortellius autem/ ab urbe Cā
paniæ/ quæ græce κυμη/ latinæ uero Cumæ uocatur/ Cymoliam terrā dictā
Ptolemæus tradit: ideo cū y græco scribi debere. Cymolis/ urbs Galatiæ a Ptolemæo po
Horatius nitur. Cemolis/ ifula est Cretæ adiacens/ ut idē Ptolemæus ostēdit. Horatius. Cemolis
Martialis Ambubaïarum collegia phamacopola. Martialis.
Non habeo: sed habet bibliopola Tryphon. Si autem dixeris/ hæc dictiones
compositæ sunt: sub hac regula comprehendi non possunt: demi (responde Bibliopola
Theocritus bo) debuerunt ab illa regula/ L curram facit o. Vide ubi bibliopola. Theocri Geolophus
tus edyllio primo.
εισ το καταρτες τουτο γεωλοφορ ατε μυρικαι. dici potest terræ tumulus.
- Alexander. O super m breuis est. Demitur Ithome. Stadius libro thæbai. iiii.
Stadius Planaq; messene/ Montanaq; nutrit Ithome. Homerus libro iliados. ii.
Homerus οιδε ειχορ τρικκημ και ιωμην κλωμακ οεσσαρ. Arx est messenes Messeniæ
Strabo urbis/ teste Strabone: & cum i latino/ & th aspirato scribitur.
- Alexander. Longa fit o super n. Excipitur Aponus: Myconos: coctona: Geryo/ Aponus
Lucanus nes: icon. Lucanus libro. vi.
Colle sedēs Aponus terris ubi fumiger exit. Vicus ē Venetiæ: ubi balneæ sūt.
- Stadius Myconos cum y græco/ & c exili/ insula est una Cycladam. Stadius in achilei/
de. Cycladas/ hinc spretæ Myconosq; humilifq; Seriphos. Coctona cū et exi Myconos
Plinius libus/ pluralis tātū numeri/ parua quædam ficus sunt/ teste Plinio. Martialis. Coctona
Martialis Paruaq; cum canis uenerunt coctona prunis. Iuuenalis.
Iuuenalis Aduectus Romam/ quo pruna/ & coctona uento. Geryones cum y græco/ Geriones
z 2

Virgilius Lucretius	penultimam syllabam indifferentē habet. Virgilius libro æneidos.vii. Geryone extincto Tyrynthius attingit arua. Lucretius libro.v. Quidue tripectora ter gemini uis Gerionæ? ubi spondeus quintū locum detinet. Proprium fuit uiri Hispani nomen. Icon huius iconis (græci ΕΙΚΩΝ ΕΙΚΟΠΟΘ) dici potest effigies/ siue imago. Paladas i epigramatis. ΕΙΚΟΠΕ ΤΟΥ ΕΥ ΤΟΟΗ ΦΥΣΙΟ ΕΚΤΟΟ ΕΧΕΙ. Plinius libro. xxxiiii. Eorum uero / qui ter ibi uicissent / ex membris ipsorum si- militudine expressa quas iconas uocant / scilicet statuas / dicari mos erat.	
Paladas Plinius	Aedon ē triū syllabrum do syllabā corripit auis est luscinia.	
	Alexander. sed syndonis excipiatur. Et subdit: ac obliquos priorum / Quæ loca designant: prædictis addere debes Quom propriū sit on. Excipitur Cro- ton: Pleurō: Amidon: Caulon. Colophon: Edonis: Ancon: Babylon: Sicyō: Sason: Helicon: Cithæron: Nasamon: Cydon: Peteon: Triton: Chromion: Ladon: Lacon: Orion: Aegeon: & alia prope plurima. Ouidius li. meta. xv.	Croton
Ouidius Ptolemæus	nec inhospita tecta Crotonis. Vrbs est Italiæ in Tarentino sinu / teste Ptole- mæo: & cum c / & t exilibus / scribitur. Pleuron huius pleuronis / urbs est Aeto- lia. Amydon cum y græco / urbs fuit Pæoniæ / seu Macedoniæ / non longe ab Axio fluuio. Iuuenalis satyra tertia. Hic alta Sicyone / ast hic Amydone reli- cta. Virgilius libro æneidos tertio. Cauloniscq; arces / & naufragium Scylace- um. Mons est Calabriæ / teste Seruio. Lucanus li. viii. Ephesumq; relinquens / Et placidi Colophona maris / spumantia parua.	Pleuron
Iuuenalis Virgilius Seruius Lucanus Ptolemæus	Radit saxa Sami. Vrbs est in Lydia. Ptolemæus dixit esse insulam in Icario Pelago. Edonus huius edoni / & Edon huius edonis / declinari potest / p mō te Thraciæ. Neq; aspirationem recipit in initio / ut in erudite Gasparinus tra- dit: sed neq; cum æ diphthongo annotatur / ut præcepit Tortellius. Nā apud Græcos Ηδωπος scribitur. Virgilius libro æneidos. xii. ac uelut Edoni boreæ quom spiritus alto Insonat Aegæo / sequiturq; ad litora fluctus. Ab eo qui est Edon / formatur Edonis: quæ sacrificula Bacchi dicitur. Propertius. Nec minus assiduus Edonis fessa choreis. At uero Lucanus do syllabam cor- ripuit / quom dixit libro primo. Edonis Ogygio decurrit plena Lyæo Hac enim litteratura edonis / hunc Lucani locum Donatus allegauit. Cui (etsi Ser- uius illum errasse dixerit) hac in parte ego magis crediderim: maxime cū om- nes Lucani codices Edonis perscriptū habeant: nō edoni / ut Seruius ipse legē dum præcipit. Sic etiam protulit Sylius libro quarto dicens.	Amydone Caulon Colophon
Gasparinus Tortellius Virgilius	Edonis / ut Pangæa super trieteride / motu. Edonis item insula est Aphricæ / Aegypto adiacens / teste Ptolemæo. Catullus. Quæ sanctum Idalium / Thu- riosq; apertos. Quæq; Ancona / Cnidumq; arenosam colis. Vrbs est Piceni- teste Plinio. Babilon cum y græco / urbs est Persidis / dicente Propertio.	Edonus Edon Edonis
Propertius Lucanus	Persarum statuīt Babylona Semiramis urbem. Sicyon cum i latino in prima syllaba / & c exili / sequente y græco / urbs est Achaïæ / testibus Ptolemæo / & Plinio libro. iiii. naturalis historiæ: de qua Stadius libro thæbaidos quarto. Qui Drepani scopulos / & oliuiferæ Sicyonis. Ouidius de Ibide. Aut ut oliuifera quondam sicyone profecto. Est & eodem nomine insula in mari Aegæo / teste Plinio: de qua Iuuenalis satyra tertia. Hic alta Sicyone / ast hic Amydone relicta. Et ab hac / sicyonium calciamenti genus / acceptum est. Lucretius libro quarto. Vnguenta / & pulchra in pedibus sicyonia rident. Lucanus. Et pedibus læua sicyonia demit honesta. Sylius.	Ancon
Donatus Seruius Sylius	Adriaci fugite infausti Sasonis arenas. Insula est in Adriatico mari / siue i ma- ri Ionio / ut scripsit Ptolemæus. Est autem inter Epirum / & Brundisium me- dio interuallo / ut refert Strabo: cuius & Meminit Lucanus li. ii. quom ait. Spumoso Calaber perfunditur æquore Sason. Sason itē / mons ē Germaniæ: a quo / Sasones Germaniæ populi / uocati sunt: de quibus Lucanus li. primo. Et Bituri / longisq; leues Sasones in armis. Sunt & alii eodē nomine populi Scythiæ: ut Ptolemæus ostendit. Helicon cum aspiratione i initio / & unico l / & i latino / & c exili scribitur. Neq; ab elicio elicis deduci / ut cum Cathoilco	Babylon Sicyon
Ptolemæus Strabo Lucanus Lucanus Ptolemæus		Sicyonium
		Sason
		Helicon

- Vgutio** somniauit Vgutio: sed ab Helicone proprio uiri noimine cognominatus ē. Vnde quidā cōmentator sup Hesiodum Lyfimacū nihilominus inducēs Cyrenæum i primo de poetis dicit Heliconæ & Cithærona denominatos fuisse ab Helicone & Cithærone fratribus: qui illic singulari certamine pugnauerunt. Virgilius. Pandite nunc Heliconæ deæ: cantusq; mouete. Iugum est Parnasi mōtis Bocetia: alio nomine Cirrha uocatum. Martialis. Quid tibi cum Cirrha: quid cū Permessidos unda: Cithæron cū c exili: & i latino: & th aspirato: & æ diphthongo: unum est ex iugis Parnasi mōtis Bocetia: Proptius. Saxa Cithæronis Thæbas agitata per artem. Sylius libro. vi. Exanimū Nafamona Tyran super ipse iacebat. Lucanus. Naufragiis Nafamōes habent. Populi quidam sunt Libyæ: teste Ptolemaeo. Lucanus libro. vii. Illuc & Libyæ Numidas: & Creta Cydones. Populi sunt Cretæ: & cum c exili: & y graeco scribitur. Peteon cum t exili: fuit Bocetia: ciuitas: teste Homero li. ii. iliados: de qua Stadius libro thæbaidos. vii. Et fulco Peteona domāt: refluitq; meatu. Triton cum t exili utrobique: & i latino: fluuius est in Libya defluens: idest in lacum grandē/ seu paludem Tritonidis: deinde in mare Libycum. Fuit etiā Triton marinus deus/ Neptuni filius. Et a Tritone/ Tritones dicti sunt. Virgilius libro æneidos. v. Tritonesq; citi/ Phorcique exercitus omnis. Chromion cū ch aspirato: & i latino: teste Ptolemaeo: urbs est in Cypro. Ouidius li. meta. vii. Quodq; suam securus arat Chromiona colonus. Ladon fluuius est Arcadiae. Stadius libro thæbaidos nono. Ante diem gelidas ibat Ladonis ad undas. Idē libro thæbaidos. vi. Tandē insperatus nuda de plebe Laconum. Populi sunt Laconia. Orion cum i latino: penultimā in obliquis syllabam indifferentem habet. Lucanus libro primo. Ensis feri nimium fulget latus Orionis. Idē li. viiii. Teste tulit cælo uicti decus Orionis. Ouidius libro metamorphoseon. viii. Aut helicem iubeo/ nitidumq; Orionis ensem. Idem in. xiii. Diuersasq; urbes/ nitidumq; Orionis ensem. Stadius libro thæbaidos. vii. Atq; auro rude fulmē hñt Orionis alti. Neq; efficax ē ratio Papiæ/ dicentis Orion declinari posse/ instar Græcorum: & in obliquis penultimam syllabam corripī debere: & Orio/ more Latinorum: Orionisq; penultimam productam esse. Nam Oriona accusatiuus græcus est: ab eo qui est in recto Orion: cuius tamen penultima producitur. Virgilius libro æneidos tertio. Armatūq; auro circūspicit Oriona. Ouidius libro. v. fastorum. Nunc Hyrieus/ qua sit genitus/ uocat Vriona: Perdidi antiquū littera prima sonum. Rufus Festus i Arato. Circulus axe mans rutilum secar Oriona. Simili quoq; modo/ Aegæon penultimam i obliquis syllabam indifferentem habet. Stadius in achilleide. Audierat duros laxatē Aegæona nexus. Claudianus li. tertio. de rapru Proserpinæ. Hæc cētū gemini fractos Aegæonis enses. Ouidius libro metamorpho. ii. balanatumq; prementem Aegæona suis imania terga lacertis. Propriū fuit gigantis nomen: qui a poetis centum habuisse brachia describitur/ dicente Virgilio libro æneidos. x. Aegæon qualis dicunt cui brachia centū. Cum æ diphthongo in utraq; syllaba scribitur. hunc cælicolæ Briarea uocant. Sylius libro. xiiii. Centenis fuetus Briareus recludere palmis. Lucanus libro quarto. Aut Tityus/ Briareusq; ferrox/ cæloq; pepercit. Ponitur nōnunq; Aegæon pro mari Aegæo. Stadius li. thæbaidos. v. Diis pelagi/ uentisq; & Cycladas Aegæoni Amplexo cōmēdo patrem: hoc est mari Aegæo: quod Cycladas amplectitur.
- Virgilius** Alexander. p subeunte breuis o fit. Excipitur hysopum: Sinope: Sinopis: Dolo pes: Hysopus/ & hysopum/ declinari potest: & cum aspirato initio/ & y graeco/ teste Apuleio scribitur. Et cum primā apud nostros corripiat syllabā/ cum unico s scribi necesse est. Apud græcos tamē/ cum duplicato $\psi\sigma\sigma\omega\pi\sigma\phi$ scribitur. Sed quod apud illos in nonnullis dictionibus consonans geminatur/ a nostris unica scribitur. Nam quod illi $\kappa\rho\alpha\beta\beta\alpha\tau\sigma\sigma$ cum duplicato b/ nostri cum unico b grabatum dicunt. Virgilius i moreto.

Sylus	Membra leuat uili sensim demissa grabato. Sic quod illi οὐπόκνοσθ cū gemi	
Strabo	no r/nostri cum unico Syracusa scribunt. Sylus li. xiiii. Ipsa Syracusa patu	
Plinius	los urbs inclyta muros. Vrbs ē Siciliae/ testibus Strabone & Plinio. Parimo	
Iulianus	do/ ab illis Gotthia (hæc est dacia) cum t exili/ sequente th aspirato scribitur/	
Aufonius	ut est apud Iulianum in epigramatis/ οὐπω ορηκισσ εωι βησσε ται ερεα γοτ	
Ouidius	εωυ/ A nostris absq; t/ hoc est cum th solum annotatur/ dicente Aufonio.	
Hieronymus	Huc possem uictos inde referre Gothos. Simili modo/ quod illi cū gemino	
Alanus	κ λακκοσ/ nos cum unico c lacus dicimus. Ouidius in fastis. Præmia de lacu	
Macer	bus proxima musta tuis. Hieronymus in tertio libro regū. iiii. capi. Et dispu	
Petrus	tauit super lignis/ a cedro quæ est in Libano/ usq; ad hyssopum quæ egreditur	
Pomponius	de pariete. Alanus libro. iiii. Se cælū terræ cōformat/ cedrus hyssopo. Nā apd	
Plinius	græcos cum ω mega in media syllaba scribitur/ quæ producta est/ etsi Macer	
Priscianus	præter naturam corripuerit/ dicens. Est hyssopum siccum/ calidū quoq; ter/	
Valerius	tius illi Est in utroq; gradus. Quo etiam errore claudicat Petri Rigæ uersus	
Ptolemæus	in libro regum dicētis. Aut hyssopus signat humiles/ cedrusq; supbos. Sinope	Sinope
Lucanus	huius sinopes/ cū i latino/ urbs est Cappadocia/ teste Pōponio Mela: a q̄/ Si	Sinopis
Sylus	nohis terra quædam rubea nomen assumpsit/ teste Plinio li. xxxv. naturalis	
Stadius	historia. Priscianus in perihgesi. Alterius Syriae/ quæ tendit ad usq; Sinopē.	
Iuuenalis	Valerius Flaccus li. v. Assyrios cōplexa sinus stat opima Sinope. Ptolemæus/	
Virgilius	aliam eodē nomine urbem ponit in Gallatia. Dolopes/ populi quidā Aphri	Dolopes
Horatius	cæ sunt/ & lo syllaba indifferenter ponitur. Lucanus libro quarto.	
Macer	Aut Dolopes/ Numidæq; uagi. Sylus libro. v.	
Virgilius	Tælū ingens perq; arma uiri/ p̄q; arma Dolopis/ Producant ēt penultimā	Crotopus
Virgilius	Crotopus propriū uiri nomen/ conops huius conopis culex/ unde conopeū	Cyclops
Virgilius	Cyclos huius cyclopis/ hydrops huius hydropis/ unde hydropicus. Stadius	Conopeū
Virgilius	thæbaidos primo. Perquirens/ nostri tecta aut opulenta Crotopi. Iuuenalis	Hydropic
Virgilius	satyra. vi. Vt testudineo tibi lentule conopeo. Virgilius li. æneidos tertio.	
Horatius	At genus ex filuis Cyclosum & montibus altis	
Macer	Excitum ruit ad portus/ & litora cōplet. Vulcani faber fuit/ & cū c exili utro/	
Virgilius	biq; / & y græco scribitur. Horatius in epistolis. Si noles sanus/ cures hydropi	
Virgilius	cus/ & ni. Cū y græco/ & ω mega apud Græcos scribitur. Quā syllabā præter	
Virgilius	naturam Macer corripuit/ quom dixit libro de hærbis.	
Virgilius	Hydropicis sic humores desiccant aquosos.	
Virgilius	Alexāder. O super r breuis ē. Eximitur Diores/ Anthores/ Helorus/ & Cytorus.	Diores
Virgilius	Virgilius libro æneidos. vi. Regius egregia Priami de stirpe Diores. Propri	Anthores
Virgilius	um fuit uiri nomē/ & cū i latino scribitur. Virgilius æneidos. x.	Helorus
Virgilius	Herculis Antorem comitem qui missus ab agris. Proprium fuit uiri nomē/	
Virgilius	& cum th aspirato scribitur. Virgilius.	
Plinius	Exupero præpingue solum stagnantis Helori. Fluius ē Siciliae/ teste Plinio	
Ptolemæus	libro tertio naturalis historiae/ & eodem nomine urbs/ ut Ptolemæus osten	
Virgilius	dit. Cytorus cū c/ & t exilibus/ & y græco scribitur/ Virgilius georgicorum. ii.	Cytorus
Solinus	Et iuuat undantem buxo spectare Cytorum. mōs est minoris Asiae i Paphla	
Probus	gonia/ teste Solino. Probus aut dicit esse oppidum ponticum.	
Virgilius	Alexander. O super s longa. Demitur ambrosia. Virgilius libro æneidos. xii.	
Ouidius	spargitq; salubris Ambrosia succos. Ouidius. Nectar/ & ambrosiam/ latices/	
Virgilius	epulasq; deorum. Genus est hærbæ.	
Virgilius	Alexāder: Ante b fit breuis u. Demitur Anubis. Virgilius libro æneidos sexto.	
Virgilius	Omnigenumq; deum monstra/ & latrator Anubis. Vocabulum est Aegy	
Virgilius	prium/ id apud illos indicās/ quia est apud nos canis. Neq; ab ea quæ est nu	
Vgutio	bes descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Et facit in genitio Anu	
Ouidius	bis/ uel Anubidis. Ouidius libro primo de sine titulo.	
Virgilius	Per tua sacra precor/ per Anubidis ora uerendi. Cognomē est Mercurii.	
Virgilius	Alexander: V c protrahimus quotiens a/ uel us subit/ aut um/ ut foestuca/ lactu	
Virgilius	ca/ caducus. Cætera corripies. Excipitur Pannucius pannucia pannuciū a pā-	Pannucius
Virgilius	no/ hoc est uilis pannosus/ Persius satyra. iii.	

- Dum ne deterius sapiat pannucia Baucis.
- Alexander. Ante d longa fit u. Excipit tutudi præteritum a tundo tundis cū u. **Tutudi**
- Nicolaus Alexander. Præ g longa fit u. Excipitur pupugi præteritū a pungo pungis. Vñ **Pupugi**
alibi idem auctor. Pungo facit pupugi. Nicolaus in Homero li. iliados. v.
Aurea molliculam pupugit mala fibula dextram.
- Acron Alexander. Sugo producis: sed sanguifugam breuiabis. Sanguifuga & sanguifu **Sanguifuga**
gia dici potest: teste Acrone super ultimū illud poeticæ artis Horatii carmen: **Sanguifugia**
Non missura cutē nisi plena cruoris hyrudo. Quod uocabulum cū nusq̄ me **Hirudo**
tro lectū sit & sugo uerbū aquo deducitur / primam producat syllabam: res
ctius su syllabam productā q̄ coreptam habet: iuxta illam regulam.
Hæc de compositis teneas q̄ sit tibi tanta.
Vocalis quātā seruabit dictio simplex. Genus ē uermis / alias hirudo uocata:
- Horatius Alexander. V super l breuis. Excipitur Peculiū: Gætulus: Apulia: cucullus. Hora- **Peculium**
Virgilius tius in arte poetica. Hæ rugo & cura peculi pro peculi. Virgilius.
Festus Nec spes libertatis erat: nec cura peculi. Peculium (ut scribit Festus) seruoq̄ ē
Seruius dictū a pecore / sicut pecunia nobilium. At uero Seruius / peculiū (inquit) patri
monium est. Ita enim (ut pergit) maiores dicebant / a pecoribus: in quibus cō
stabat uniuersa eorum substantia: unde et pecunia a peculio dicta est. Quod
proprie tantum seruorum ē peculium dicimus: licet & abusiue pro patrimo
nio ponatur. Hæc ille. Cicero in paradoxis. An eorū seruitus dura est / qui cu
Cicero piditate peculi / nullam conditionem recusant durissimæ seruitutis: Vlpia
Vlpianus nus / peculium (inquit) dictum est quasi pusilla pecunia: siue patrimonium pu
Pomponius fillū. Et Pomponius ait. Peculium est / non id / cuius seruus seorsum a domino
rationem habuit: sed quod ipse separauit suam a serui ratione discernens. La
Labeo beo autem ita diffinit. Peculium est / quod seruus / domini pmissu / separatim a
rationibus dominicis habet / deducto inde si quid domino debetur. Ex quo
uariæ uidetur esse de peculio iuriconsultorum sententiæ. Ego autem puto pe
Virgilius culium dici / qd quid proprie alicuius ē. Gætulus a Gætulia / cum æ diphthon **Gætulus**
Martialis go / & t exili / tu syllabam indifferentē habet. Virgilius libro æneidos. iiii.
Destruat aut / captam ducat Gætulus Hiarbas. Martialis.
Traducta est Gætulis: nec cepit arena nocentes. Vide ea / quæ diximus super
Iuuenalis regulam / Ante r longa fit e. Iuuenalis satyra. iiii. puincia tati Vændit agros: sed
Martialis maiores Apulia uændit. Martialis in apophoretis. Velleribus primis Apulia **Apulia**
Horatius Parma secundis. Horatius sermone. v. Incipit ex illo montes Apulia notos
Ostetare mihi. Prouincia est in Italia: a qua / fit Apulus Apula apulū / pu syl
Lucanus ba correpta. Lucanus libro. v. Apulus Adriacas exit Garganus i undas. Cucu **Apulus**
Martialis lus cum unico l / & cū duplicato l Cucullus / scribi potest: sicut Cybele / & Cy **Cuculus**
Horatius belle. Martialis. Quāuis perplures cuculus cantauerit annos. Horatius sermo **Cucullus**
Iuuenalis ne septimo. cui sæpe uiator Cessisset / magna compellans uoce cucullū. Auis
est nota. Cucullus itē eadē litteratura / genus est uestis. Iuuenalis satyra. v.
Sumere nocturnos meretrix augusta cucullos.
- Martialis Alexander. V dabimus super m tibi longum. Excipitur irrumo irrumas. Mar- **Irrumo**
Domitius tialis. Quæ faciat / duo sunt: irrumat / aut furuit. Siue enim componatur ex in-
Georgius & ruma (ut uult Domitius) siue ex i / & rima (ut tradit Georgius) cū neq̄ ab il
la regula excipiatur / Longa fit u super m / neq̄ ab illa / l super m tardant disyl
laba / hoc saltem in loco eximi debuit.
- Virgilius Alexander. V super r lōga. Excipitur tugurium: & Bituri: & camurus. Vnde ali **Tugurium**
bi idē auctor ait. V g pduces: tuguriq̄ tamē memor esto. Virgilius egloga. i.
Pauperis & / tuguri / cogestum cæspite culmē pro tugurii. Bituri cum i latino **Bituri**
Lucanus & t exili / populi quidam sunt Gallia: de quibus Lucanus libro primo.
Virgilius Et Bituri / longisq̄ leues Salfones i armis. Virgilius georgicorū quarto.
Pes etiam & camuris hirtæ sub cornibus aures. i. curuis / uel obtortis.
- Prudentius Alexander. Excipe uerba / quibus meditatio conuenit & quæ **Scaturio**
Horatius Sūt formæ similis / ut luxurio / sociabis. Excipit / scat / irio: & Ligurio. Prudentius.
Petra dei iussu potum largita scaturit. Horatius sermone. xiiii.

Donatus	Tractauit calicem manibus dum furta ligurit. Est autem proprie ligurire/te ste Donato super Terentii eunuchum/eleganter/& more senum/multo fasti dio suauiora quæq; degustare/tractum (ut ait) uerbum/ἀπο Του λιγυρου: quod græci suaue appellant.	Liguriō
Horatius Ouidius	Alexander. Mercuriumq; notes: lemures/cum centurione. Lemures/lemura/di ci possunt. Sed mu syllaba in dictione lemures corripitur: in lemuria autē/qa aliter metro stare non potest/nisi per proceleumaticum/producta est. Hora/ tius in epistolis. Nocturnos lemures/portetraq; Tessala rides. Ouidius i fastis: Ritus erat/ueteris nocturna lemuria sacri. Nocturnæ quædā erāt qritū uisioēs.	Lemures Lemuria
Petrus Arator Iuuenalis Lucanus	Alexander. Præ t longa fit ut tamen arbutus est breuianda. Cōpositiua notes. Præputium pu syllabā indifferentem habet. Petrus Riga i exodo. Nato præ putium mox aufert Sephora/dicēs. Arator. præputia ferro Circumcidē li/ bens. Iuuenalis satyra. vi. Impaciensq; moræ pauet/& præputia ducit.	Præputiū
Virgilius Iuuenalis	Alexander. Vocis sine dabis a longum. Frustra stra syllabam indifferentem ha bet. Lucanus libro tertio. frustra q; rogatus/ Vt Libicas metuat fraudes. Virgilius georgicorum primo. Nec frustra signorum obitus speculamur/& ortus. Iuuenalis satyra tertia. q; nudum/ac frustra rogantem/ Nemo cybo/nemo hospitio/rectoq; iuuabit.	Frustra
Macer	Alexander. E corepta datur. Et subdit. Nomen longa dabit aduerbia: si tamen apte Cōparat. Apprime me syllabā indifferētē habet. Macer de uiribus hærbarū.	Apprime
Virgilius	Apprime sumptis Zodoaram obstare uenenis Affirmant. Virgilius in buccolicis. Flos apprime tenax: idest ualde.	
Ennius Lucretius Priscianus	Alexander. Me/te/se/longis. Te accusatiui/& ablatiui casus/producitur. Sed quando componitur cum tu/te syllaba corripitur. Ennius. O tite tute tati tibi tanta tyranne tulisti. Lucretius libro primo.	Tute Tutemet
Lucretius	Accipe præterea quæ corpora tute necesse est. Sciendū est/q; teste Prisciano/ tumet non dicimus: etsi aliis casibus met syllaba iungatur: ut tuimet: tibimet: temet: ne scilicet dicendo tumet/uerbum putetur. Sed pro tumet/tute dice/ bant antiqui: & nonnunq; tutemet: ut est apud Lucretium libro præfato. Tutemet a nobis iam quouis tempore uatum.	
Syllius Virgilius Orpheus, Ouidius Virgilius	Alexander. Vt tua metra petunt o ponis. Excipiuntur nomina in o terminata: quæ emittunt genitiuum in us: ut Sappho/Manto/Alecto: quæ tam in accu/ satiuo/q; in nominatiuo producuntur. Item nomina in os terminata: quæ ter/ tia declinatione attica in obliquis ultimam in o syllabā producant: ut Athos Atho: Androgeos Androgeo: Apollos Apollo. Syllius libro. xiii. Non ipsa Alecto/nec sceta furore Megæra. Virgilius libro æneidos. vii.	Alecto
Homerus Virgilius Lactantius	Alecto toruā faciem/& furialia membra Exiit. Orpheus in argonautico: Τισιφορη τε και ἀληκτω και δ-ια μεγατρα. Furia est infernalis. Ouidius fasto rum. v. Clioq; & curuæ scita thalia lyræ. Virgilius. li. iiii. georgicorum. Drymoq; Xanthoq; /ligeaq; /Phylodoceq;. Vbi etiam q; primā spondei se/ cūdi pedis syllabā præter naturā pduxit/Græcorū more/q; syllabā natura/ liter correptam/sequente f̄uim duplicis consonantis habente/nonnunq; pro ducunt: ut est apud Homerū li. iliados primo.	Clio Drymo Xanto
Stattius Virgilius Apollonius	Τισ τε ἀρ σφωε θεουσ ἐριδι ξυρηκε μαχεσθα. Virgilius libro æneidos. vii. Nunc age qui reges Erato/quæ tpa rerū. Legi tamen apud Lactantiū Firmi/ anum huiuscemodi uersū recitatū. Clotho colū baiulat: lachesis nec: & Atro pos occat: ubi tho syllaba corripit: quæ apud Syliū li. iiii. pducta ē/ quom ait. at non dabat ultra Clotho dura lacus. Iuno autem cum latinum sit uocabulū/ & facit in genitiuo Iunonis/non continetur sub exceptione: & ideo tam cor/ reptam / q; productam no syllabam habet. Stattius libro thæbaidos. ii. Iuno uenit / quo tendis iter/ Virgilius libro ænei. sexto. In foribus lætum Androgeo/ pro Androgei. Apollonius argonauticorum. i.	Erato Cloto Androgeo

- Virgilius ἠριδ' ἔρισοι μῆποισι π' αὐτὸν ἀρεφ' ἔριπέ κολορη. idest mane autē p̄ficentibus / Atho uidebatur uertex. Quod autem Virgilius apocopatū accusatiuū qn̄ / Atho
 ta. declinationis Atho/tho correpta syllaba protulit / Aut Atho/aut Rhodo
 pem/hoc factū est pp̄ sequentē uocalem: ut est apud eundē georgico . p̄mo.
 Suidas Ter conati, sunt imponere Pelion Ossā. Nam apud Græcos declinari potest
 Athos/ & Athon/ ut etiam testatur Suidas. Apud Latinos tamen nūq̄ Athon
 in recto lectū est/ nisi apud Ciceronē/ ut in ipsa dictione uidimus. Ididem dicē
 dum est de hac dictione Apollo/ & Apollos/ & Apollon Græcorū more de
 clinari i recto potest pp̄ accusatiuum quintæ declinationis apocopatū Apol
 lo: ut et alibi docuimus. Vnde legitur in epistola ad Titū capitulo ultimo. Ze
 nam legisperitum/ & Apollo/ sollicitē præmitte: ut nihil illis desit/ pro Apol
 lona: sicut Atho pro Athona. Sciendū tamē quod uocalis etiā produci pot̄
 Ouidius sequente uocali: ut est apud Ouidiū libro metamorpho. quarto.
 Iactari quos cernis in Ionio immenso. Excipitur etiam modo: quod do sylla
 Festus bam tantum corripit/ dicente Festo. Modo quom per o/ correptum dicitur / Modo
 significat tempus: ut ueni modo: & nonnunq̄ pro tantum ponitur: ut tace mo
 do. Sed si producta posteriorē syllaba enuntietur/ datiuus/ uel ablatiuus ē ca
 Virgilius sus ab eo qui est modus. hęc ille. Virgilius in bucolicis.
 Ouidius Tu modo nascenti puero/ quo ferrea primum. Desinet. Ouidius in epistola
 Herus ad Leandrum. Vos modo uenando/ modo rus geniale colendo/ Poni
 tis in uaria tempora longa mora. ἔω cum ω mega apud græcos seundē pro
 Virgilius ducit: apud Latinos autem indifferentem habet. Virgilius.
 Ouidius Ille ego qui condam gracili modulatus auena. Ouidius.
 Statius Sed quid ego reuoco/ dictis his omen abesto. Statius libro thæbaidos. iiii.
 Sed quid ego fessos optatis demoror undis?
 Alexander. R. breuiando locas. Nomina græca terminata in ἠρ/ ab auctoribus
 confunduntur. Nam aer/ æther/ crater/ p̄ducūt ultimā: pater autē/ & mater/
 Virgilius corripunt. Imber autē corripit: nō (ut auctor tradit) secundā p̄ducit. Virgilius. Imber
 Vnde hominum genus/ & pecudes/ unde imber/ & ignes. Nomina etiā græ
 ca in or terminata/ ut Castor/ Nestor/ Hector/ cum ὄ mega producente sylla
 bam apud illos in recto scribuntur: quam in o micron in obliquis mutāt. La
 Ouidius tini autem or syllabam corripunt: ut est apud Ouidium metamorpho. xii.
 decimum de latus in annum Hector erat.
 Alexander. Is breuius. Excipiuntur dictiones illæ in is terminatæ/ quæ faciūt ge
 nitiuū in entis: quæ scilicet apud Græcos cū ei diphthōgo i ultima recti sylla
 ba annotātur: ut ὄρ̄οις/ σιμ̄οις/ οπ̄οις/ hoc est Pyrois/ Simois/ Opois. Pyrois
 Ouidius Ouidius metamorpho. libro. ii.
 Columella Interea uolucres Pyrois/ Erous/ & Aethon. Columella li. xi. nec firius ardor
 Sic micat/ aut rutilus Pyrois/ aut ore corusco
 Hesperus. Nomen fuit unius ex equis solis: & cū y græco i p̄ma syllaba scribi
 tur. Et facit in genitiuo pyroētis. Valerius Flaccus li. v. Et formidantē patrios
 Valerius pyroenta dolores Palladas p̄ceta i epigramatis. ὁ υ γὰρ ἔχει τοξοῦ καὶ πυρό
 Palladas ἐπ' ἄ βελη. Simois cū i latino/ fluuius ē Phrigiæ/ dicēte Virgilio li. ænei. p̄mo.
 Virgilius Alma Venus genuit phrigiū Simoentis ad undā. Opois huius opoentis/ urbs
 est helladis/ teste Ptolemæo. Nicolaus in Homero libro. xviii. iliados.
 Nicolaus Hinc ego te infelix/ Opoenta reducere ad urbem
 Ouidius Pollicitus. Hęc ab Ouidio Opus huius opūtis declinatur: sicut Trapezus hu
 ius trapezuntis/ Cerafus huius cerasuntis/ Amathus huius amathuntis Ouidi
 us de ponto. Facta cæde puer Patroclus Opona reliquit
 Alexander. Os longum ponis: tamen excipiatur os offis.
 Rectus in os græci/ cū Delos habet breuiari. Excipiuntur nomina termina
 ta in os/ quæ tertia declinatione attica emittunt genitium in o: ut Cos/ Apol
 los/ Athos/ Androgeos. Eximuntur item terminata in os nomina/ quæ apud
 Græcos in ωοο faciunt genitiuum: apud nos autem in ois: ut Minos/ Heros/
 Virgilius Tros: quæ omnia os syllabā in recto producant. Virgilius libro æneidos. xii.

Valerius Quantus Athos/aut quantus Erix. Valerius Flaccus libro secundo. Athos
Ptolemæus Congeminat qua primus Athos/& pontus/& ingens. Mons é Macedoniæ/
Virgilius teste Ptolemæo. Virgilius libro æneidos secundo.
 Androgeos offert nobis socia agmina credens. Nam si dixisset Androgeus Androgeos
Virgilius non staret uersus. Proprium fuit uiri nomen. Virgilius li. æneidos. xi.
Ouidius Tros/Italulus/mihi pariter det sanguine pœnas. Ouidius li. meta. vii. & auro Tros
Ouidius Heros æsonius potitur. Idem metamorpho. viii. Heros
Sylius doleo q̄ minos hostis amanti est. Sylius libro octauo. Minos
 Hinc genus orditur Minos/inuisaq̄ tauro Pasiphae.

Auctores quos ad ea quæ scripsimus probanda/pro oportunitate induximus/
 hic in fine operis per alphabeti ordinem annotare placuit.

Apollonius	Callimachus	Ephorus	Lucretius	Philochorus
Aristarchus	Cyrellus	Eustachius	Lucillius	Porphyrus
Aratus	Clitarchus	Epicurus	Lycinius Macer	Porphyrus
Antimachus	Curtius	Eusebius	Laberius	Pacuius
Aristoteles	C. Flaccus	Ennius	Lucius	Piso
Anaxagoras	Caius Faunius	Fabius Quintilius	Leo papa	Palladius
Aeschylus	Caius Cæsar	Fabius pictor	Leonardus	Plinius
Asclepiades	Cæsar Germanicus	Fronto	Lactantius	Paulus
Aristophanes	Cæsar Strabo	Fenestella	Laius	Paulus iuriscōsul.
Appian	Casiodorus	Festus Pompeius	Laurentius	Pōponius Mela
Appianus	Curio	Florus	Marbodeus	Pōpōius iuriscō.
Archias	Caninius	Florentinus	Marullus	Parthenius
Apollodorus	Caper	Geminus Græcus	Marcus Varro	Pulex
Aurelius	Catullus	Gracchus	Marcus Manilius	Persius
Aurelius Augusti.	Cornelius Celsus	Gregorius	Metellus	Propertius
Apus	Cornelius Tacit⁹	Gellius	Memius	Plautus
Arator	Cornelius seuerus	Gualfredus	Masurius	Prudentius
Aconius	Cornelius Gallus	Gasparinus	Mutius Sæuola	Papyrianus
Antistius	Coelius	Hesiodus	Meccenas	Plinius nepos
Ausonius	Cæcilius	Hesychius	Macer de hærbis	Petronius
Albinus	Cato	Homerus	Martial capularis	Phocas
Alexander	Cato Censorius	Herodotus	Macrobius	Priscianus
Alexander neq̄	Claudianus	Hippocrates	Modestinus	Petrus Riga
Asinius	Claudius q̄drigi⁹	Herodianus	Nigidius	Petrus magi. sen.
Acron	Casius	Horos Milesius	Numa Pōpilius	Prosper
Aufidius	Clæmens	Helius	Nisus	Petrarcha
Apuleius	Collumella	Hortensius	Næuius	Philelphus
Apulegius	Casellius	Hieronymus	Nonius	Papias
Aphranius	Calphurnius	Horatius	Novius	Rufus Festus
Accius	Cnæus. M.	Hostilius	Orpheus	Remius Palemō
Ambrosius	Constantinus	Ioannes Isaacius	Oppianus	Romulus
Aemilius Scipio	Capito	Iosephus	Ouidius	Simonides
Aemilius orator	Carolus	Iulianus Græcus	Orbilius	Strabo
Aemilius Probus	Dionysius	Iulianus Sedicus	Pindarus	Suidas
Aemilius Asper	Demosthenes	Iuba	Pollax	Sextius
Agrætius	Diodorus	Isidorus	Plutarchus	Serapion
Apicius	Diocles	Iginus	Polycrates	Stadius Papinius
Alatus	Dion	Iustinus	Pronapides	Stadius Tulianus
Aufustius	Discorides	Iuuenalis	Parmeniscus	Sylla
Athacinus Varro	Diomedes	Lycophon	Palladas	Sempronius
Antoïus p̄ormita	Donatus	Lysimachus	Phocylides	Sedulius
Brutus	Donatus minor	Laertius	Græcus Pausanias	Suetonius
Bocetius	Domitius	Liuius Androicus	Plato	Seruius
Beda	Eratosthenes	Lucanus	Ptolemæus	Sergius

Sifentia	Sereus Physicus	Titinius	Titus Iulius	Victorinus
Salustius	Thucidides	Tyrianus	Virgilius	Visellius
Seneca	Theophrastus	Terentius	Varus	Valerius Probus
Solinus	Theopompus	Terentianus	Valgius	Valerius Martialis
Staberius	Thomas Græcus	Trogus Pópeius	Virbius	Valerius Antias
Scaurus	Theocritus	Tullius	Verrius	Valerius Maximus
Sueuius	Theodorus Gaza	Tibullus	Vlpianus	Valerius Flaccus
Sylius	Tiro	Tortellius	Vgannius	Vgutio
Serenus lyricus	Turpilius	Thobias	Victruuius	Zozymas

Nestoris Dionysii Nouariensis liber.viii.& ultimus explicit.

Epigramma eiusdem in $\mu\upsilon\kappa\tau\epsilon\rho\iota\delta\alpha$ operi suo detrahentem.
 Ecquis hic infusus ignarus ineptus inaudax
 Cum Latius pariter grammata Græca ruens
 Ecquis hic Ausonias qui ignorantissimas artes
 Et graias pariter obruere audet iners
 Nam quom Græcissas frigulas ut gracchus haberi
 Dumq; cupis pauo noscere uoce corax.
 Quom Romanizas oblatras ringis & hirris
 Id facit & rabida morte premente canis.
 Nec Græcos apices nosti nec rite Latinos
 Quid crocitas & quid hermaphrodite latras?
 Ridiculum cunctis rideris $\mu\upsilon\kappa\tau\epsilon\rho\iota$ monstrum.
 Haud mures inter sed neq; es inter aues.
 Domatos ($\alpha\upsilon\gamma\eta$ $\alpha\upsilon\gamma\alpha\zeta\epsilon\iota$) abscondere $\mu\upsilon\kappa\tau\epsilon\rho\iota$ tignis
 Cæcula ne uolucris præda feraris aui.
 Dentibus obstrictis labio coniunge labellum
 Et latebris esto sic sine uoce tuis.
 Miluius in gyrum tensis circumuolat alis
 Prospicit & si qua putida præda patet.
 Te si is stridentem audierit rapiere profecto
 Vngue truci & rostro transfodiare statim.
 Hornate in palea sub sponda conde grabati
 Er morsus cimex fœdite pone tuos.
 Morsus pone tuos cynomyia infesta canino
 Aere ne liquido dente premare uolans.
 Define iam æquiuale re boui: ranunculus esto
 Nec tumeas: alias uiscera rupta fluent.

Omne quod est in mundo concupiscentia carnis est:
 & concupiscentia oculorum: & superbia uitæ:
 secundo capitulo canonicæ primæ Ioannis.

O Sciocchi o pazi o pien di cæcitade
 Chi uostri giorni andate consumando
 Si stoltamente in tante uanitate.
 Non ui accorgeti uoi cheua manchando
 La uostra uita fragil & caduca
 Et uita uia morte ua incontrando?
 Si come inante al uento la fœstuca
 Così e la nostra trista e debil uita:
 Raro pero uedo chi se reduca.
 Ogni cosa ad ben operar ce inuita
 Ogni creato lauda el so factore
 E pur la mente a noi sta si suanita.

Dal proprio e uincto el diuin amore:
 Hogi chi pegio fa piu e exaltato:
 Questo e se nol sapeste el uostro errore.
 Cõtra supbiã oculoꝝ: hoc e cõtra auariciam.
 Hogi quasi ciascuno e intricato
 Ne la sostanza e roba temporale:
 Er raro e chi correga el so peccato.
 Ogniuno prende dilecto a far male
 Intende e dice: faro l'altrui mio:
 Euande la cosa piu che non uale.
 Lamor dil proximo lamor di dio
 Hogi non e repensato apo deffi

Ah mundo cæco mundo falso / e rio.
Hor tuti intendan in richir si stessi:
Hogi rapine / hogi tanti strabalsi:
Io parlo di rei / chi son pur spessi.
Per un quatrino iuramenti falsi:
Tante frode / tanti parlar coperti:
Ah quanto al fin li paideriti falsi.
Per che ui fatti uoi cotanto experti /
Cotanto acuti / incongregar ricchezza /
Che de campar tri di non seti certif
Contra concupiscentiam carnis:
hoc est contra Luxuriam.
Se occupa el mundo in una altra sciocchezza:
Ne lo carnal piacer / e bestiale:
Quiui ponendo ogni sua prodeza.
In sto spurco uitio el mundo sale:
Qua facilmente se intinge la coda:
E predicar contra / hogi non uale.
Tanto e multiplicata questa broda /
Tanto cresciuto hogi questo peccato /
Che dentro se barchegia / e se li nota.
Piu uolte el gran dio nha monstrato
Singular uendeta: e gia fur summerse
Al quante citade di nobil stato.
Le chataracte dil ciel aperse:
E labyssi per ste cose nefande
Rumper fece: e tuto el mundo summerse.
Contra superbiam uitæ.
In un altro peccato tropo grande /
Chi sopra laltri tene el principato /
Hogi di el mundo se dilata / e spande.
Hogi ciascun uol esser reputato:
Hogi di gran stima se fa la gente:
Ciaschun sforza excedere el so stato.
Vedo quel andare superbamente /
E stoltamente contemplar se stesso /
Laltri sprezzando quasi per niente.
Questa superbia blasmar non cesso /
Per che dogni peccato glie radice:
E per chil mundo gli scapugia spesso.
Vedo la contadina / e la nutrice /
Como la gentil dona hauer lornato:
E la gentil como limperatrice.
Vedo quel passat col uentre insiato /
Di qual gratia / o scienza acquisita:
E ritornar col superciglio elato.
Heu me quanto ce da mortal ferita
Questa superba scienza mundana /
Se gia la non e dhumilta uestita.
Questa superbia / e gloria uana /
Tanta pompa / tanta magnificenza /
Quanti gioveni infiamma / e gente cana.
Hogi tuto el mundo in concupiscenza
Di questi principali tri peccati
Singrassa senza alcuna erubescenza.

Hor mai apreti lochii / e ui suiglati:
E di quel chi dico non fati scherno:
Non stati piu si duri / & obstinati.
Io ui annurtio chil iudice æterno
Haueti sopra el capo chi minaza:
E sotto li pedi hauete linferno.
La fossa / el tribunal / nante la faza:
Laccusator a lun / & laltro lato:
Dreto la morte chi ui punge / e caza.
Verba peccõris de salute aia: desperatis.
Heu me dolente son gionto al morire:
Heu me che poena angosiosa e forte:
Heu me uedo la me uita finire.
O acerba fortuna / o graue sorte
De questa fragil uita albandonata:
Heu me o crudel e subitana morte.
O alma me pourella angosciata /
Chil miser corpo albandonar conuene:
Heu me / per dolor sei strangosciata.
Heu me falsa speranza che retene
Gli stolti in questo mundo inganatore:
Questo e el fructo chi da li ne uene.
Heu me infelice gia sento el rumore
De li maligni spiriti scathænati
Chi lalma me trarano cum furore.
Heu me li sentimenti son mutati:
La belta partita: lo fiato mancha:
Li spiriti de la uita refredati.
Rauca ne la uoce / la bocha stanca:
Son le forze grande partite uia:
El corpo tabefacto / el uiso imbiancha.
Medici / aromatari / incantaria /
Caponi / ucelli / dolce inzulchata /
Nulla piu uale a questa malathia.
Ioci cum canti / balli cum sonata /
Tute ste cose son me in amareza:
Heu me quanto me consta la prouata.
O amici / o parenti / o me ricchezza /
Palaci gioiosi / o me ueste ornate /
O thæforo di capsa / o bionda treza.
O done che dintorno mi plorate /
Mirate quanto scura e la me faza:
Le forze come tute son manchate.
Nulla sera gia mai che piu me piazza:
Questa misera carne sepelire:
Ricordo di me gia piu non si faza.
Lo corpo presto putrefar uedrete:
E lalma sera chinsa ne linferno /
One tute mal opre son punite.
Per ordine son scripture nel quaterno
Iudicate dal diuin iudicio:
E laspra poena durara in æterno.
Lalma cosi posta in tal exitio
Vnirasse al corpo al di uouissimo:
Et insieme patiran supplicio.

Heu miser dolente infoelicitissimo/
 perduto o el tempo de campar le poene
 E de acquistar thæsor perfectissimo.
 Per el labil caduco e falso bene
 Contra di me prolata e la sentenza
 De sempre star ne linfernal cathæne.
 Non e piu tempo de far poenitenza:
 Ne di meritar: ma difar uendeta:
 E render quel ho habuto per credenza.
 Vedo uenire la furia in freta:
 Mundo fallace che mha si inganato,
 E mha conducto a uia cosi streta.
 Heu me tristo dolente suenturato :
 Heu me che moro indispersione:
 Cia rendome certo che son damnato.

Vado habitar in strana regione:
 Vado a seder ne lumbræ de la morte
 Cum Belzebub/ e cū el crudel Plutone.
 Sero chiauato entro de quelle porte :
 Oue li scorpi/oue crudel serpente/
 Per compagnia tocharan in sorte.
 O chari amici/ o streti me parente/
 Ecco io sento gia tremor interno/
 Tanto che me fa tremefar li dente.
 Gia uedo siamegiar quel foco æterno:
 Gia satanas mha preso/ e colligato:
 E per forza me spinge ne linferno:
 Maledicto el giorno/ nel qual fu nato.
 Carmia ad exhortados ad cōuersionē peccō/
 res timore poenarū ex cōsideratiōe uisibilitū.

LEgeris hoc quisquis carmen lachrymabile/ sus
 Sacra roges lachrymis culpas ut numina donent
 Presbytero ore prius/ contrito cordeq; apertas:
 Ne igniuomæ flammis urare uoracibus Aetnæ.
 At si haud mens diuo desistit am ore nefandis/
 Aeternis saltem reuocetur territa poenis.
 Hinc tibi Romulei proponito pulueris urnam:
 Ignicremas olimq; ustrinas: tot cinerum ollas:
 Xerolophosq; geosq; lophos squalo ribus atros.
 Induperatorum Caii speculari sepulcrum
 Cæsaris/ Octaui tumbam. mirare sacrorum
 Arida sarcophagis exhaustis ossa medullis
 Pontificum: & ueterum circūspice busta quiritū.
 Pyramidesq; ducum/ regum atq; aurata potentū
 Mausolea uide/ depastis squalida membris:
 Serpentes tumulisq; horrendos/ arida circum
 Phunera/ perq; oculos/ perq; ora/ p exta uagatis.
 Coemiteri hinc sacros/ polyadri ide aspice capos/
 Humano passim osse (o res miseranda) refertos.
 Tū cedo: ubi fastus/ ubi pōpa/ ubi fascis honores/
 Nomina stāto: cauis putrento cadauera in antris.
 Hæc magni nec inanis erūt tibi causa timoris:
 Ni iam plus saxis/ infrangibiliq; adamanante
 Pectora durefcunt. Ne spe captatus inani/
 Extrema (dubio) tardes compungier hora.
 Nolite diligere mūdū: neq; ea quæ i mūdo sunt
 qa mūdus trāsit: & cōcupiscētia eius/
 priæ canonicae Ioānis. ii. cap .

Segui gia uana speme el uan desio:
 Hor me dinante a lochii un chiaro spugio:
 Oue uedo me steffo/ el fallir mio.
 E quanto posso al fine me paregio
 Pensando lo breue uiuer/ nel quale
 Sta mane era un fanciulo: e mo sō uegio .
 Non piu tri giorni e la uita mortale:
 Vn uolo breue piena di gran noia:
 Che po bella parer/ ma nulla uale.
 Qua la speranza humana/ qua la gioia/
 Qua li miser mortale fano festa :

Epo se ne uano ala æterna noia.
 Vedo la fuga del me uiuer presta/
 Anci de tui: e nel fugir del sole
 La ruina del mundo manifesta.
 Hor ui confortate in uostre sole
 Gioueni/ e menurate il tempo largo :
 Pur piaga ante ueduta assai men dole.
 Vedo chindaxno me parolle spargo :
 Ma io ui annuntio che seti offesi
 Duno graue e mortifero lethargo .

Che uolan lhore/zi giorni/lanni/zi mesi.
Et insieme in breuissimo interuallo
Tuti hauemo cercar altri paesi.
Non fati contra conscienza un callo
Como seti usi: ma uolgeti lochi
Mentre emendar se puote el uostro fallo.
Non aspetati che la morte serochi
Como fa la piu parte: chi per certo
Infinita e la schiera de li sciochi.
Hor caminate per questo deserto
Tuto spinoso/ e de scapughi pieno/
Mente chauete giorno/ el ciel aperto.
Vn dubioso un instabile sereno/
E nostra fama/ che presto se rumpe:
Presto se muta/ e presto uene a meno.
Passan nostre ricchezze/ e nostre pompe:
Passan li sceptri: passan lingegni:
Ogni cosa mortal tempo interrompe.
Morano li stolti/ morano i piu degni:
E non pur quel di fore el tempo solue:
Ma le nostre eloquenze/ e nostri ingegni.
Cosi fuggiendo el mundo se conuolue:
Ne mai puncto sta forte/ o firma el grado
Per fin che nha reducti in pocho polue.
O foelice quello che troua el guado
De questo alpestro e rapido torrente/
Che tanti nha summerso a so mal grado.
Misera la uulgar e cæca gente/
Che ponan so speranze in cose tale/
Passando el tempo presto e si repente.
O ueramente cæca e bestiale
Poura de configlio/ poua damici
Aegra del tuto la gente mortale.
Quanti nel mundo furno gia foelice
Pontifici/ e regnanti imperatori/
Chi sono hor nudi/ miseri/ e mendici/
V san hor le ricchezze/ usan lhonori:
Le gemme: li sceptri cum le corone:
Le mitre: e li purpurei colori.
Miser chi speme in cosa mortal pone:
Ma ben chi ui la pone/ si se troua
Al fin inganato: & de ben ragione.
O miseri/ lassatichar che gioua:
Tuti tornati ala gran matre anticha:
El nome uostro a pena si retroua.
Qual e de mille un utile faticha/
Che gia non sian uanita palest/
Chi intende i uostri studi/ si mel dica.
Che ual a subiugar altri paesi/
Sotto tributo far le gente strane/
Cum i cuori a uostro dano sepre access/
Che ual ogni anno tante imprese uane/
E col sangue acquistar thator/ e fama/
Piu dolce assai se troua laqua/ el pane.
Che queste cose trapassante brama/

Chi le recercha/ chi ne sitibundo/
Breuia la uita: e linferno chiama.
Hor nota la sperre del iusto e mundo.
Verba cuiusdam relligiosi de
salute animæ certificati.
Ora gia mai se appropinqua laurorat
Vedo Lucifero che gia fiamegia
Cum li so chiar corni che gitta fora.
Vedo quel gran pianeta che lampegia/
Echel lume de laltri in se restringe:
Gia lhorizonte pare che bianchegia.
La chiaritade sua gia depinge
Li confini hor mai del uiuere mio:
Le tenebre pian/ pian soluêdo spinge.
Hor mai se adimpi el gråde me desio:
Hor mai contêplaro quel gêtul sposo/
Agnello immacolato/ el grande dio.
Presto lassaro el corpo tenebroso
Che ala so matre anticha sia dato:
E uestirome un paglo glorioso.
Io benedico el giorno che son nato:
Io benedico el prete/ el sacro fonte:
El giorno/ e lhora che tu baptizato/
La chrisma che insignita mha la fronte:
Io benedico anchora loglio sancto/
Col qual hora le me mebra son uncte.
Benedico el tempo nel qual ho pianto
La passion de Christo/ el me peccato:
Laltro tempo ben spefo tuto quanto.
Io benedico chi mha configlato
Intrare la sancta relligione
Che dal æterno foco mha campato.
Benedico le sacre lectione:
Cum le misse lofficio diuino:
Li bon penser fatti a loratione:
El uigilar da sera/ da matino:
Contempti: pazienza: humilitade:
Chi foelice hora fano el me camino.
Benedico la streta pouertade/
Laqual seruata ho/ e seruo a tute hore:
Lobedir: la illibata castitade.
Benedico el silenzio/ el me feruore:
Discipline: fredo: caldo æstuate:
La charitade: e laltro me sudore.
Laltre deuotion secrete e sancte
Vocal/ e mental eleuatione/
Io benedico hora tutte quante
Io benedico anchora le corone
Facte cum tante genuflexione:
Ieiuni: fame: sete: passione.
Ecco ce uene el tempo de messone:
Presto recoglero centuplicato
El fructo di bon operatione.
Presto presto sero remunerato:
Et in gran gaudio ogni me faticha

Tornara a me in celo glorificato.
 Rôpe hor quel filo o morte chara amica
 Che la me debil uita anchi retene:
 Dissogle el lazo rompe la pedica.
 Morte desyderata for chara uene:
 Che senza el to mezo nō posso hauere
 Quella palma/quel infinito bene.
 O uoi frati chi me stati a uedere/
 Prego che per me non ui sconfortati/
 Vnde meco doueresti gaudere.
 Prego che hora mai non piu retardati
 El me felice e optato camino.
 Altra refection piu non me dati.
 In me gia sento quel foco diuino:

Gia uedo quil ragii chiarificati
 Scintillarme dal celo crystallino.
 Contemplo gia quel choro di beati:
 Gia uedo Hierusalem aprir la porta:
 E langeli chi son tuti aschierati.
 Eccone Maria/ecco la me scorta:
 Eccone la rosa/ecco el bianco ligolo,
 E langelo bon che andar me cōforta.
 Ecco el so charo/& benedicto figlo:
 Eccone Iesu dolce/el me desio/
 Che si benignamente fa del ciglo/
 Dicendo: uene. Hor stau i cō dio.
 Carmina ad exhortados ad religionē iam
 conuersos/in statu quē professi sunt.

Relligione sacra fratres gaudete Minores/
 Mandantes operi cunctos promissa per annos.
 Egregios hinc iam iam animos ad regna leuate
 Cælica: & o superi faueant ad uota secundi.
 Non retrahât coeptis perituri gaudia mundi:
 Non caro: nō propria suscepti spōte labores.
 Velifero en nauis malo/uentisq; secundis/
 Optatum undisono portum petet eruta ponto.
 O q̄ suaue iugum/& leue onus portasse iuuabit/
 Quom exutos curas (signate hoc cordibus) ois/
 Vultibus oblectis tradent de more sepulchris:
 Vmbraq; splendidifica scelix cōscendet ad astra/
 Angelicis comitata choris: gemmisq; nitenti
 Regnatura sine fine altitonantis in aula.
 Quis stupor eia eia, quæ glia q̄ sue triūphus/
 Quom uexilliferis caelos lustrabit in armis/
 Francisci cœtus sibi iam crucifixus, & orbis/
 Eia age magnanimi uestigia sancta professi
 Petridæ: exemplis acres in bella paternis/
 Hostis in insidias uigiles/insigne trophæum/
 Sacrae ferte crucis: aspiremusq; futuris
 Dilecti fratres. Ad præmia tanta uocati
 Torpemus sacrosacta precor p̄ stigmata / mecū
 Durate: ætereas rapiemus laude coronas
 Quod uobis/mihiq; astriferi fabricator olympi
 Det metra q̄ hæc tabulis clausi Dionysius istis.

Bonū est igit nos hic esse (ait Bernardus) scilicet i religioe: qa in ea hō uiuit purius: cadit rarius: surgit uelocius: incedit cautius: q̄scit securius: irrorat frequentius: purgatur citius: moritur confidentius: præmiatur copiosius.

Dum octauus / hoc est ultimus nostri operis liber / chalcographorū artificio imprimeretur / Sulpicii de quantitate syllabarum libellum offendi: quē cum accurate legerē / nonnullos errores deprehēdi: quos etiā ut uersificatoribus cōsulerē / breuiusculo ānotatos cōpendio / nō huic op̄i impressos ap̄ poni feci.

Aratrum ra syllabam naturaliter corripit: nō producit. Nam apud Græcos cū o micron in media ἀροτρον scribitur. Petrus Riga in Aurora.

Nostræ carnis humū crucis hoc aratro q̄ si sulcāt. Reicis reicis / abicis abicis / & cætera a iacio cōposita / quom triū sūt syllabæ / p̄mā cōem hñt: ut dixim / sup regulā / Reicio / refert distat / dat re tibi lōgā. Lucanus in. viii. Cur obicis Profūdo Magno mūdū / Profūdo / ppino / pficiscor / p̄ syllabā uti correptā / sic & pdu ctā habēt. Profugio nō producit primā: sed corripit. Elegia primā / & secūdā syllabam correptas habet: non productas. Iumentū non uenit a iuuo iuuas: Elegia

Aratru
 Reicis
 Reicis
 Profūdo
 Propino
 Proficiscor
 Elegia

sed a iugando dictum est g littera attrita/auctoribus Marcello & Varrone de lingua latina. Nemo non deriuatur a nemo: sed graecū est uocabulū/ut i ipsa dictione docuimus. Liqui praeteritū a linquo/li syllabā indifferentē hēt. Flabellū primā producit syllabā: nō corripit. Scaber/& Strabo primā syllabā correptā hēt: nō productam. Virgilius georgicorum secundo. Et tophus scaber/& nigris exesa cylindris. Horatius. nō fastidisse strabonē. Macero maceras primā hēt cōem: nō correptā modo. Bacca cū gemino cēxi li primā positiōe producit. Virgilius. & baccas semp frō dētis acanthi. Padus non producit primam: sed corripit. Virgilius. Siue padi ripis/Athesim seu propter amoenū. Quadrupes primā naturaliter corripit: nō pducit. Virgi. aenei. vii. Saucius at q̄ drupes nota itra tecta refugit. Tragoedia non pducit tra syllabā: sed corripit. Horatius. Effutire leuis indigna tragoedia uersus. Calo huius calonis primā indifferentem habet: nō productam modo. Salebra non producit primā: sed corripit. Lamentum/lamina/amitto/amentum/primam productam habent: nō correptam. Stadius in tertio achilleidos. Lamenta/& notas accepit pectore uoces. Ouidius libro metamorpho .x. Ecce cruor gelido ceu quondam lamina candens Tincta lacu stridet. Virgi. amiserit uerū uetus Albula nomen. Ouidius meta. vii. Dū mea/dū digitos amentis addere tēto. Apulia primā indifferentē hēt: non pductā mō. Napys huius napyis cū y graeco/& Napus huius napi declinari pōt: sicut Phorcys/& phorcus: primāq; syllabā nō pductā/sed correptā hēt: sicut & napea. Apud poetas latios nusq; legit. Sed nec apd Graecos usq; legere memini. Cappadox/mappa/sapphirus/primā positiōe pducūt. Lucanus. Cappadoces mea signa timent. Horatius. Vilibus in scopis/in mappis/in scobe quantus. Prudentius in psychomachia. hinc tibi sapphirum sociauerat/inde berillum. Auruncus cum au quam producit diphthongo scribitur: non Aruncus. Virgilius. Actoris Aurunci spoliū. Caria ca syllabam communem habet. Pharos/primam corripit: non producit. Ouidius. Fluctibus ambitae fuerant Antissa/Pharosq;. Rhæsina cum aspiratione post r/sequente e/ uel (ut Apuleio placet) sequente æ diphthongo annotatur (nā apud Graecos est η in prima) non rhasina scribitur. Martialis. Rhæsina Veneto nec resecaire luto. Serenus. Rhæsina miscet/& saxis hordea fracta. Bractea/nō bratea scribitur: & primā positione producit. Virgilius. Illice sic leni crepitabat bractea uento. Catus cata catū primā corripit. Aufonius. Doctus hylas caestu: Phegyas catus arte palæstræ. Cattus aut pro musio/ uel murilego/primam positione producit. Et tam foeminino / q̄ masculino genere declinatur. teste Seruio super quintum aeneidos. Sic hic & hæc Gallus/ teste eodē loco præfato. Simili modo hic & hæc lupus/ ut idem super octauū tradit. Blatio blatis primā corripit syllabā: non producit: ut etiam in uerbo ipso auctoritate Plauti probatum est. Quattuor/& blatta/geminatit positione producūt primam. Virgilius. Quattuor hic iuuenes totidē quos educat Vpheus. Martialis. Blatta Aut inopē metuat/sordida blatta famem. Horatius in sermonibus. cui stragula uestis Blattarū ac tinearū epulæ/putrescat in arca. Latro siue uerbū/siue sit nomen/statera/statū a sto supinū/primā corripit: nō pducūt. Horatius. Ut iugulēt homines surgunt de nocte latrones. Stadius li. siluarum quarto. Sed certa uelut æquus in statera. Lucanus libro decimo. His ascripsit aquis/quorum stata tempora flatus. Hebræus/& febris/primā ex natura correptam habent: non productam. Alexander. Hebræus Febris Atq; per am propria quædā ponuntur hebræa. Macer de uiribus hærbarū. Vna quaq; die febre si uexabitur æger. Stemma cum geminato m/primam positione producit. Iuuenalis. Stemmata quid faciunt: quid prodest pontice longo

Iumentum

Nemus

Liqui

Flabellum

Scaber

Strabo

Macero

Bacca

Padus

Quadra

Tragoedia

Calo

Salebra

Lamentum

Lamina

Amitto

Amentum

Apulia

Napys

Napus

Cappadox

Mappa

Sapphirus

Auruncus

Caria

Pharos

Rhæsina

Bractea

Catus

Cattus

Gallus

Lupus

Blatio

Quattuor

Blatta

Latro

Statera

Statum

Hebræus

Febris

Stemma

Sanguine censer/pictos ostendere uultus/Femur primam nō producit: sed Femur
corripit. Virgilius. attollit in agrum. Foemen
Se femur. Foemen autem (ut nonnulli uollūt) cū ce diphthongo annotatur:
quam tamen Virgilius corripuit/ quom ait ænei. x. ocyus ensem
Æneas uiso Tyrtheni sanguine lætus.
Eripit a foemine. Sic enim legit Seruius. Sed Priscianus in sexto/ a femore le/ Teneo
gendū tradit: quod magis placet. Teneo tenes primā correptā habet: nō pro Epacta
ductā. Epacta non producit primā: sed corripit. Cerritus cū duplicato r (ut in Cerritus
ipsa dictione uidimus) primā positione producit. Perio/ unde peritus/ pe syl Peritus
labam corripit: non producit. Horatius.
Agricolam laudat iuris legumq; peritus. Iesus trium syllabarū est: & mediā Iesus
producit. Nā apud Græcos cum h i mediā ἡσοσ scribitur: quos imitari ope
ræ precium est. Vnde Alexandri uersus ille claudicat. Dat Iesus um quarto. Fi Fibra
bra a fiber descendit auctore Pompeio: nō aut ab eo qui est phœbus/ ut cum
Catholico somniauit V gutio: & primā ex natura corripit: non producit. Li/ Libanus
banus li syllabam corripit: non producit/ ut in dictione Thiasus Græca aucto Gibbus
ritate probauimus. Gibbus cū gemiato b/ primā positōe lōgā hēt. Martialis. Idololum
Non aliter ridetur Atlas cū compare gibbo. Idolū/ & idololatra quinq; sylla Idololatra
barū primā protrahunt: non breuiant. Fringuilla cū duplici consonate/ post Fringuilla
ī/ primam positione longam habet. Martialis. Migro
Nunc sturnos inopes fringillarumq; querelas. Migro migras/ & phrygia/ Phrygia
primam ex natura breuem habent: non productam. Manilius. Thymus
Nascentem acciperent proprias/ signisq; migrarent. Virgilius. Simia
O uere Phrygiæ (neq; enim phryges) ite per alta. Scyphus
Dindyma. Thymus/ & simia/ primam syllabam indifferentem habent. Cyprus
Scyphus primam corripit: non producit. Virgilius. Cyprius
Et sacer impleuit dextras scyphus ocyus omnis. Neq; absq; scyphus pducta Hippota
prima usq; lectū ē: & si Tortellius ita legēdū præcipiat illud Virgilii. ænei. vii. des
Hoc pater Anchises cypho libabat ad aras. Nā codices sic pscriptū habent. Hippoma
Hoc pater Anchises auro libabat ad aras. Verū (ut puto) interlineari glosa de nes
ceptus ē Tortellius. Nā & ipse ī uetustissimo Virgilio emendatissime scripto Hypocrita
sic legi. .i. scypho. Bithynia
Hoc pater Anchises auro libabat ad aras: ubi scriptorū uitio pro scypho ī glo Lito
sa cypho scriptū est. Cypros/ & Cyprius/ primā naturaliter breuiat: non pdu Vitrum
cunt. Horatius ī primo carminū. Sperne dilectā Cypron/ & uocatis. Ouidius Scythia
metamorpho. decimo. Psittacus
Telluris Cypriæ pars optia/ quæ mihi prisca Sacra uere senes. Hippotades/ & Probrum
Hippomanes cū duplicato p/ primā positione pducūt. Starius thæba. viii. Foco
Perforat hippotades/ trūcis sua membra remittit. Tibullus. Profugio
Hippomæes cupidæ stillat ab inguine equæ Hypocrita nō producit primā: Pollypus
sed corripit. Bithynia primā cōem habet. Lito litas/ uitrū/ Scythia/ & Scythia/ Pollydamas
primam non producant. sed breuiant. Lucanus in primo. Opportun9
neq; enim tibi summe litauī Iuppiter hoc sacrum. Martialis. Opperior
Et fluere excusso cinnama fusa uitro. Ouidius heroïdum. Scloppus
Hic Ephyrem bimarem/ Scythiam tenet ille niuosam. Lucanus libro. x. Poples
Non Scythia/ non fixo qui ludit in hospite Maurus. Psittacus cum gemino t/ Rosa
primā positione producit. Probrū pro syllabam naturaliter corripit: nō pro
ducit. Horatius sermōe prio li. ii. Opprobriis dignū latrauerit integer ipse.
Foco focus uerbū ab eo q ē focus (si tñ cōperit) Vnde focillo focillas/ primā
correptā hēt: nō pductā. Profugio p syllabā lōgā nō hēt: sed breuē. Māilius.
Cum Babyloniacas sūmersa profugit ī undas. Pollypus/ & Pollydamas cū
gemino l/ primam positōe pducūt. Opportunus/ opperior/ poppysma cū
duplicato p/ primā (ut alibi diximus) positione productā habent. Sic & stlopp/ Botrys
pus cū gemino p/ primā positione protrahit. Persius satyra penultima. Botrus
Nec stloppo tumidas intendis rumpere buccas. Poples po syllabam natura/ Quotidie

liter non producit: sed breuiat: teste Seruio super nonum æneidos.
 Rosa primam corripit: non producit. Quidius libro primo de arte.
 Caltag pæstanas uincat odore rosas. Botrys huius Botryis: & Botrus huius
 botryi: declari potest: sicut Phorcys: & Phorcus: & primam ex natura corre
 ptam habet: non productam. Nam apud græcos cum o micron βοτρῶς scri
 bitur. Quotidie cum duplicato t/primam positione producit. Rubrica: &
 ruber rubra rubrum/primam naturaliter corripunt: nō protrahūt. Horatius.
 libro primo sermonum. Obscænoq; ruber porrectus ab inguine palus. Ru
 bigo ru syllabam cōem habet. Iucundus non corripit primam: sed producit.
 Pulex uti correptam/ita & productam habet pu syllabam. Columella li. xi.
 Paruulus aut Pulex irrepens dente laceffat. Iuppiter: & supparum cum dupli
 cato p/primam positione producant. Scrupulus primam indifferentem habet.
 Murus non producit primam. sed corripit. Virgilius libro ænei. nono.
 Lustrat equo muros: aditumq; per auia quærit. Nutrio nutris primam ex na
 tura corripit. non producit. Claudianus.
 Sæpe nutrit/ducitq; simul/refouetq; leonem. Alterius ri syllabam indifferē
 tem habet: non correptam modo/ut alibi uidimus. Syphax/ & Pharnax (ut
 alibi diximus) secundam in obliquis cōmunem habēt. Chiragra/ & Podagra/
 mediam non habent ex natura cōem: sed tantum correptam. Macer. tumorē
 Compescit splenis: podagræ sic subuenit illa. Abesalom cum e post b/ & m i
 fine/ Dauid filius/ & scribi/ & efferri debet: non Absalon. Consule Hebræos/
 Chaldæos/ & Græcos. A terminatis i anus excipi debuerūt Apidanus/Rho
 danus/ Eridanus. Lucanus. Apidanus/nūq; celer nisi mixtus Enipeus. Idem
 in primo Gurgite qua Rhodanus raptū uelocibus undis. Virgilius.
 Flauiorum rex Eridanus. Simili modo Drepanum/ & Hypanis/mediam cor
 ripiūt. Stadius libro thæ. iiii. Et Drepani scopulos/ & oliuiferæ Sicyonis. Pro
 pertius. Quantū Hypanis Veneto dissidet Eridano. Baccar hærbæ/ & lucar
 auis/ ca syllabam in obliquis corripit: nō producant. Anas huius anatis na
 syllabam in obliquis correptam habet: non productam. Verba composita cū facio
 & fio syllabam ante s/cōem habent: non correptam modo: ut tepefacio/tepefio.
 Eremus mediam syllabam producit: nō corripit. Origenes penultimam cor
 reptam habet: non productam. Iosephus (ut alibi uidimus) nō corripit mediā:
 sed producit. Mulier e syllabam longam non habet in obliquis: sed breuem:
 Vbicunq; ubiq; ibidem/ bi syllabam communem non habent: sed ubicunq;
 bi corripit: ubiq; & ibidem/ producant tantum.
 Nomina propria terminata in ius antepenultimam corripientia syllabam/ ut
 Virgilius/ Mercurius/ penultimam uocatiui correptam habent: nō productam:
 ut libro septimo. capi. i. probauimus. Erinnys cū gemino n/ secundam positioē
 producit. Clandestinus nō corripit sti syllabam: sed pducit. Butyrū apud græ
 cos ty syllabam longam hēt: quā tñ Macer corripuit. Delyrus cū y græco ly sylla
 bam longam nō hēt: sed breuem. Polymita nō producit penultimam: sed corripit/ u
 dimus id erroribus Petri Rigæ. Lecythus mediā correptam hēt: nō pductam.
 Apocopa nō producit po syllabam: sed corripit. Nā apud græcos cū o micron
 ἀποκόπη scribitur. Quare errauit & Alexander/ quom ait.
 Quod fini tollit apocopa/ dat paragoge. Epodus po syllabam correptam nō hēt:
 sed pductam. Nā apud Græcos cū ω mega in secūda εωδ-οσ scribitur. Opso
 nor/ uel opsono (utroq; n. modo dicitur) pso syllabam pducit: nō corripit: ut
 i ipsa dictioē docuimus. Torcular cu syllabam pducit: nō corripit. Petrus Riga.
 Erexit turrim: torcular fodit in illa. Scaturio/ & ligurio/ nō corripit secūdam:
 sed producūt. Terminata in ginta/ ta syllabam cōem hñt: nō productam modo.
 Macer. De foliis eius triginta recentia tolles. Modo aduerbium do syllabam
 cōem non habet: sed correptam/ auctore Festo. Facce correptam habet: non pro
 ductam. Tros Troiāus os syllabam pducit: nō corripit. Sexcetas insup a regulis
 exceptioēs/ quas ipse Sulpicius omisit/ in octauo li. nostro lector inuenies.
 Explicit Sulpicii breuis emendatio.

Rubrica
 Ruber
 Rubigo
 Iucundus
 Pulex
 Iuppiter
 Supparum
 Scrupulus
 Murus
 Nutrio
 Alterius
 Syphax
 Pharnax
 Chiragra
 Podagra
 Abesalom
 Apidanus
 Rhodanus
 Eridanus
 Drepanum
 Hypanis
 Baccar
 Lucar
 Anas
 Tepefacio
 Tepefio
 Eremus
 Origenes
 Iosephus
 Mulier
 Vbicunq;
 Vbiq;
 Ibidem
 Virgili
 Mercuri
 Erinnys
 Clandestinus
 Butyrum
 Delyrus
 Polymita
 Lecythus
 Apocopa
 Epodus
 Opsono
 Opsonor
 Torcular
 Scaturio
 Ligurio
 Triginta
 Modo
 Fac
 Tros

Registrum

a
Prima Alba
Nestoris
scribi
Eadem

b
Frigidus
gæometra
piscor
Ardere

c
scelera
mentis
Sicilia
Nec qua.

d
Et a caleo
est: quæ
Collis
uo super

e
Lugent
go/animal
Salustius
syllabam

f
Ceruleus
Conspicio
lio scribi
quibusdam

g
effugiat/ut
nonnunq̃
bolos capiens
minimum

h
Follis
Stupea
Facul/&
ste Porphirione

i
Ioanne
Lanus.
Supplicia
stachiot

K
Qui
Catholici
Huc lycus
Compositi

l
a græco
Et Massyleū
Merda
Vnde

m
tropolis
genus est
Nisæa
tinuas

n
nechon
Pila:terit
loniis/aut
pulauit

o
tibi Calue
Coepit: a quo
ueteres: quod
nariūt. Sed

p
georgicorum
Synalæpha
ditanorum
mentum est

q
& geminato
Copia me
Stadium/
Treiciamq̃

r
Circundare
Tespia huius
Veru/to
Celerem

s
uniuersa/
sepelliri
Sed nequaq̃
& decimum

t
Colligere
sita. Quinti
ginem.
Salustium

u
Pandion
nomen
hic. Vnde
Aequora

x
Agrætius
no in initio
Alexander
cipit Vgutio

y
Alexander
lapates
Vel tu
cos/q̃

z
uicina
Cappadoces
somniauit
Dum ne
nr̃idē

Habes humanissime lector Nestoris Dionysii Nouariensis opus
exactissime emendatum: & suo loco/ quocumq̃ uocabula in
priori exemplari manca erant diligenter apposita. Quapro-
pter Candide lector/ operis conditor: nec minus huiusmodi
castigatae impressionis auctori Guiglielmo de tridino perpe-
tuo felicitatem optare non pigeat. Vale. Die 26 Iunii. i 488.

Quintus
Fabianus
Vernus
Caton

Quintus
Fabianus
Vernus
Caton

Quintus
Fabianus
Vernus
Caton

Quintus
Fabianus
Vernus
Caton

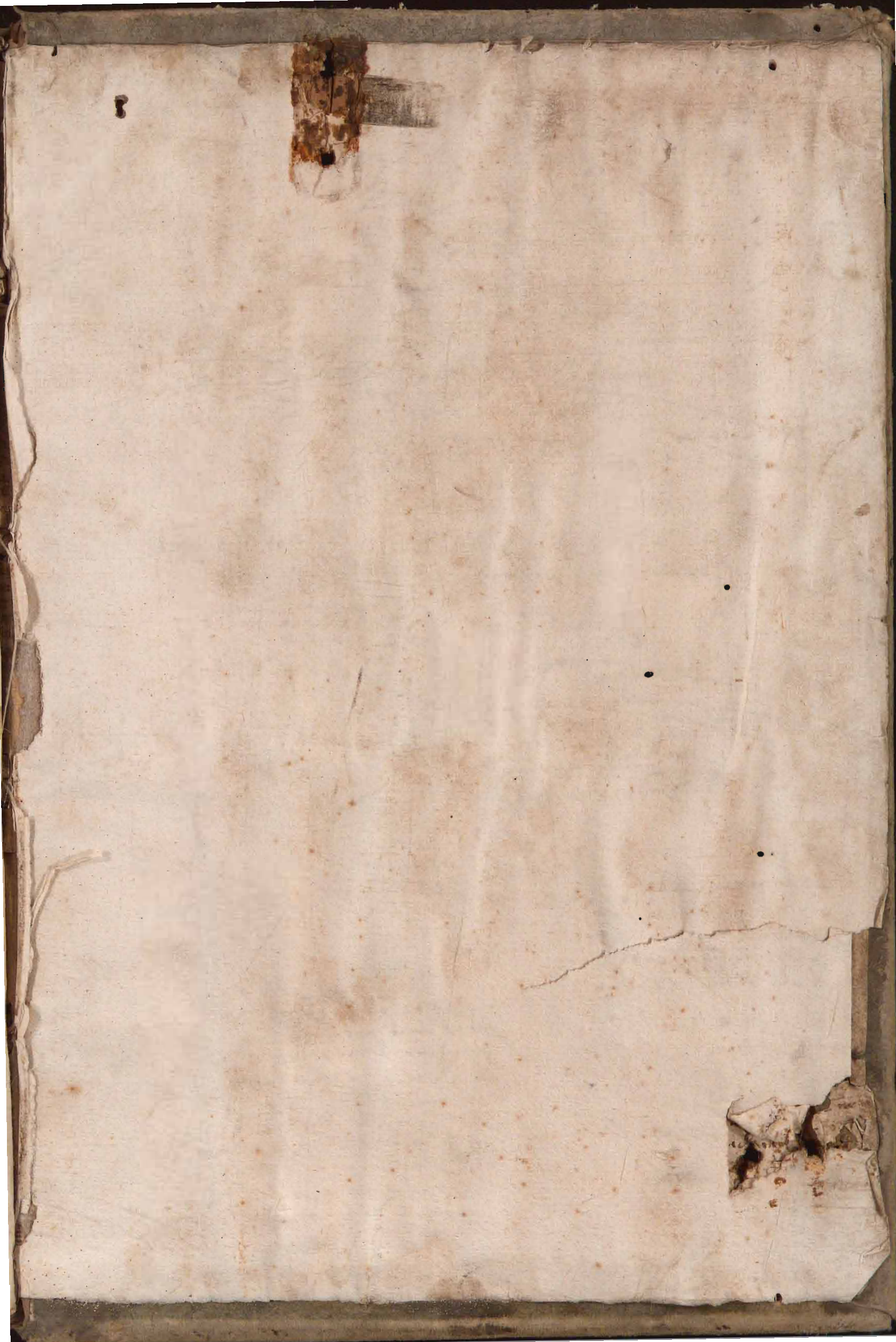
Quintus
Fabianus
Vernus
Caton

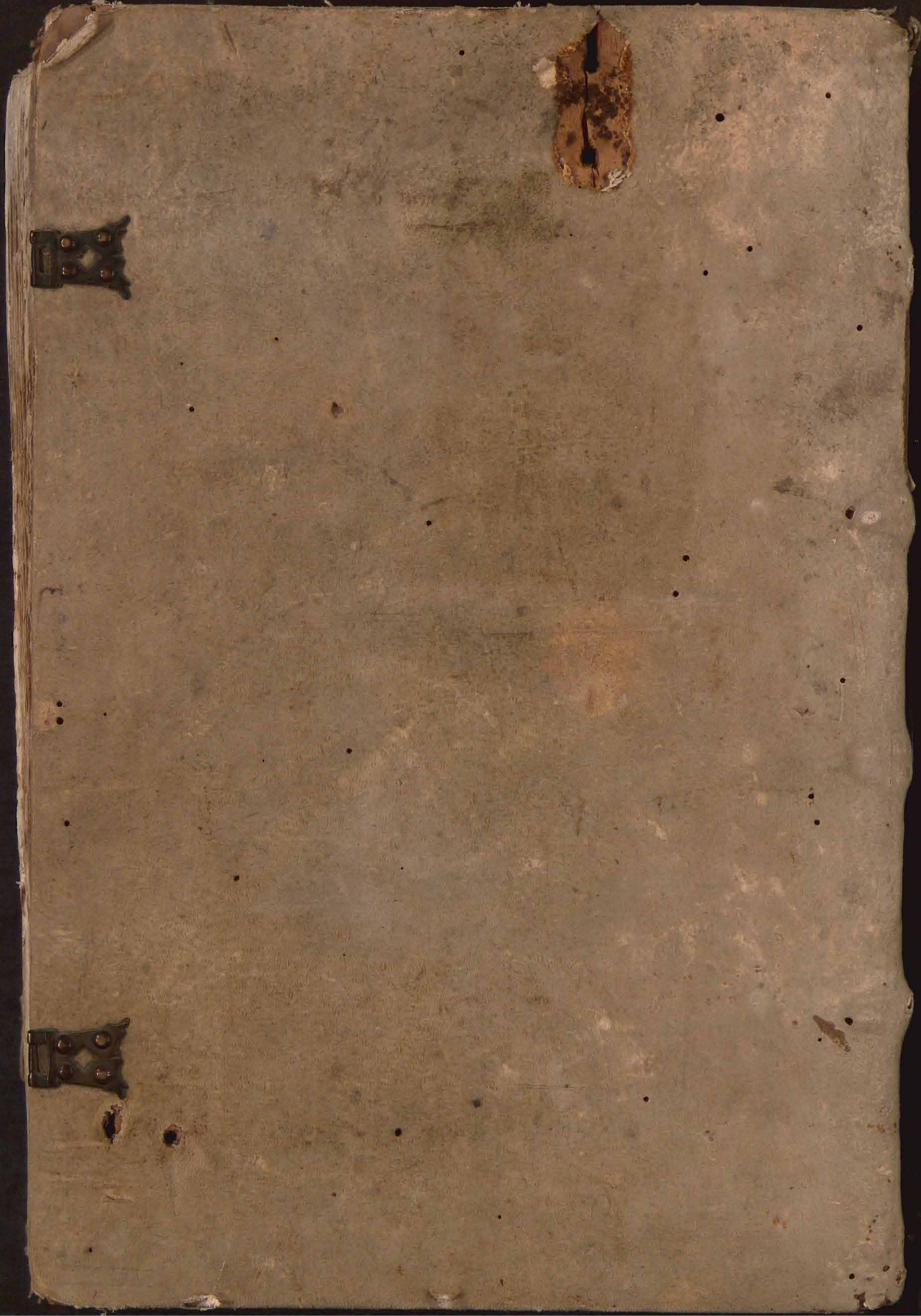
Quintus
Fabianus
Vernus
Caton

Quintus
Fabianus
Vernus
Caton

Quintus
Fabianus
Vernus
Caton

Quintus
Fabianus
Vernus
Caton

THE
HISTORY
OF
THE
ROMAN
EMPIRE